

การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ
ของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

นางปิยดา สุนทรปิยะพันธ์

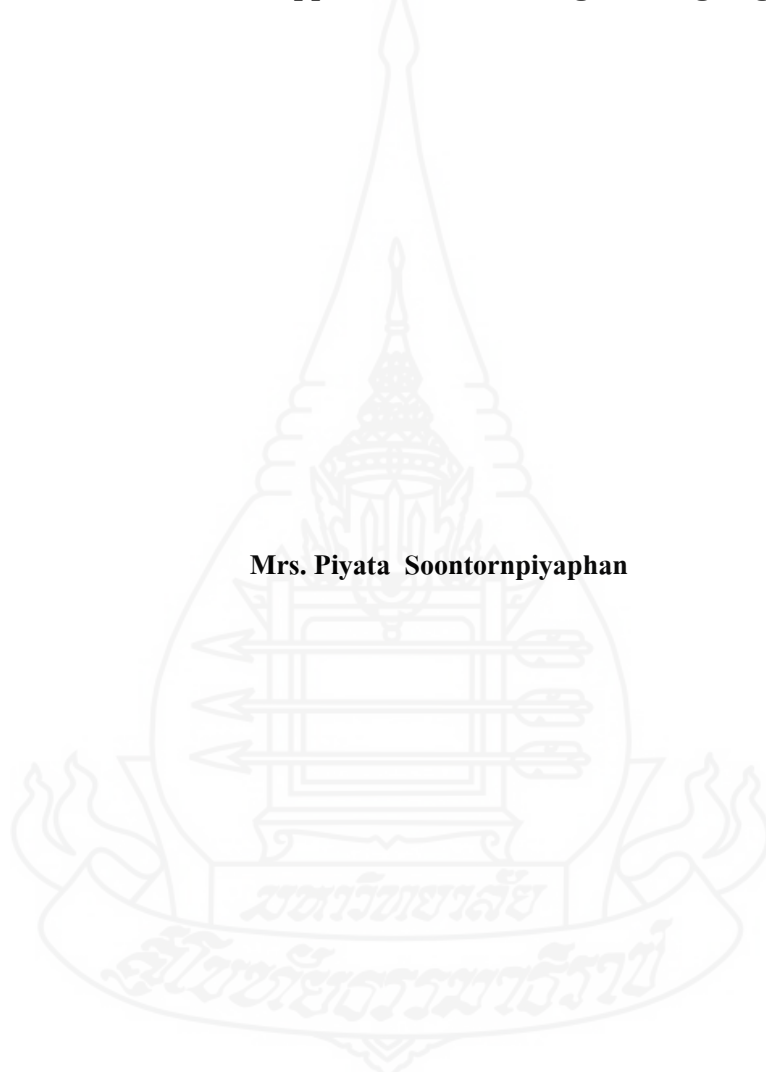

คุณูปการนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปรัชญาคณะศึกษาศาสตร์
สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

พ.ศ. 2560

**The Communication of Political Information via Shadow Puppets
of Shadow Puppet Master Prakieng Rakangtong**

Mrs. Piyata Soontornpiyaphan

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Doctor of Philosophy in Communication Arts

School of Communication Arts

Sukhothai Thammathirat Open University

2017

หัวข้อคุณิพนธ์ การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของ
 นายหนังสือประเคียง ระฆังทอง

ชื่อและนามสกุล นางปิยดา สุนทรปิยะพันธ์

สาขาวิชา นิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

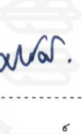
อาจารย์ที่ปรึกษา 1. รองศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว
 2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ศรีดี
 3. ศาสตราจารย์ชวน เพชรแก้ว

คุณิพนธ์นี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาเอก เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์ 2561

คณะกรรมการสอบคุณิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เสนีย์ คำสุข)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.วิทย์ธร ท่อแก้ว)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ศรีดี)

..... กรรมการ
(ศาสตราจารย์ชวน เพชรแก้ว)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนมสิทธิ์ สอนประจักษ์)

..... ประธานกรรมการบัณฑิตศึกษา
(รองศาสตราจารย์ ดร.กฤษณา รุ่งโรจน์วณิชย์)

ชื่อคุณนิพนธ์ การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ระวังทอง

ผู้วิจัย นางปิยดา สุนทรปิยะพันธ์ รหัสนักศึกษา 4551500046

ปริญญา ปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต (นิเทศศาสตร์) **อาจารย์ที่ปรึกษา** (1) รองศาสตราจารย์ ดร.วิฑูรย์ ท่อแก้ว

(2) ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุภาภรณ์ ศรีดี (3) ศาสตราจารย์ชวน เพชรแก้ว **ปีการศึกษา** 2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ระวังทอง เกี่ยวกับ 1) คุณลักษณะทางการสื่อสาร 2) เนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอ 3) ปัญหาการสื่อสาร 4) ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชม และ 5) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ ศึกษาด้วยวิธีการสัมภาษณ์เชิงลึก การอภิปรายกลุ่มย่อย และการสังเกตการณ์ ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นายหนังสือ ระวังทอง หนังสือทางเมือง ซึ่งเป็นศิลปินพื้นบ้านดีเด่น กลุ่มผู้ชมการแสดงของนายหนังสือ ระวังทอง ระวังทอง จำนวน 4 เรื่อง คือ แผ่นดินเดือด ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์ กองทัพธรรม และสายเลือดที่ไหลกลับมา จำนวน 24 คน และนักวิชาการที่ผลงานวิชาการเกี่ยวกับหนังสือ นายหนังสือที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับ และนักวิชาการด้านการสื่อสาร การเมือง จำนวน 6 คน คัดเลือกแบบเจาะจงและเทคนิคสโนว์บอล เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึก และแบบการอภิปรายกลุ่มย่อย และวิเคราะห์ข้อมูลโดยการพรรณนาวิเคราะห์

ผลการวิจัย พบว่า 1) คุณลักษณะทางการสื่อสาร คือ รักในการสื่อสาร รักการเล่าเรื่องราวการเมือง มีการวิเคราะห์ ผู้ชมหนังสือ เลือกสรรประเด็นเนื้อหาให้สอดคล้องกับผู้ชมและพื้นที่ที่ไปแสดง ใช้รูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย พุดจาตรงไปตรงมา จริงจัง มีความชัดเจนในน้ำเสียง สีลา และท่าทาง โดยถ่ายทอดเนื้อหาทางการเมืองผสมผสานกับความสนุกสนาน ด้วยเจตคติที่มีความเต็มใจในศาสนาพุทธ ยึดมั่นในการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เชื่อมั่นในพลังของประชาชนที่เป็นเจ้าของอธิปไตย มีความใฝ่รู้ทางการเมืองด้วยตนเอง โดยเรียนรู้จากการติดตามข่าวสารบ้านเมืองและการแลกเปลี่ยนความรู้กับประชาชนในท้องถิ่น 2) ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองมีความสอดคล้องกับปรากฏการณ์ทางการเมืองในแต่ละช่วงเวลา เน้นนโยบายการบริหารประเทศของรัฐบาลที่ส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของประชาชน พฤติกรรมการบริหารประเทศของชนชั้นปกครอง พฤติกรรมการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐในท้องถิ่น การรักษาและคุ้มครองในสิทธิของประชาชน ความยุติธรรมในสังคม ปัญหาสังคมด้านต่างๆ และบทบาทหน้าที่ของประชาชนทางการเมือง ส่วนรูปแบบการนำเสนอใช้รูปแบบการตีแผ่ความจริง หยิกแหยกหยอก การเล่าและวิจารณ์ข่าวสารเหตุการณ์บ้านเมือง เพื่อมุ่งสร้างความเข้าใจ ความประทับใจ และการจดจำเนื้อหาได้ดี 3) ปัญหาการสื่อสารที่สำคัญคือ ผู้ชมบางส่วนยังขาดความรู้ทางการเมือง ขาดการมีส่วนร่วมทางเมืองในช่วงเวลาเดียวกันกับนายหนังสือ ระวังทอง 4) ความต้องการประเด็นเนื้อหาของผู้ชม คือ นโยบายความมั่นคงและการป้องกันประเทศ การแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน การสร้างรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง การปฏิรูปการเมืองการปกครอง นโยบายการแก้ไขปัญหาสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาการคุกคามทางวัฒนธรรม โดยมีรูปแบบการนำเสนอที่ให้ความรู้ผสมผสานกับความสนุกสนานผ่านตัวตลก และ 5) แนวทางการพัฒนาการสื่อสาร คือ นายหนังสือ ระวังทองในฐานะผู้ส่งสารต้องมีอุดมการณ์ทางการเมือง มีความคิด ความเชื่อ มีแบบแผนเกี่ยวกับหลักการทางการเมือง และเห็นถึงคุณค่าทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย มีการวิเคราะห์ผู้ชมด้านระดับความรู้ ความคิด หรือความเชื่อ ค่านิยมทางการเมือง และวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้ชมในแต่ละท้องถิ่น เป็นผู้ใฝ่รู้ทางการเมืองและสนใจติดตามสถานการณ์ทางการเมืองและสังคม อยู่เสมอ เรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถเลือกสรรประเด็นเนื้อหาทางการเมืองในแต่ละช่วงเวลานำเสนอให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ชม โดยมีการพัฒนารูปแบบการนำเสนอให้สอดคล้องกับรสนิยมของผู้ชมรุ่นใหม่ พัฒนาเทคนิคการนำเสนอการขับร้องตามบท ร้อยกรอง บทเจรจาของตัวละคร มีการเพิ่มตัวละครใหม่ๆ ที่มีความหลากหลายและทันสมัย และมีการใช้ดนตรีสมัยใหม่ผสมกับดนตรีดั้งเดิมของคณะหนังสือ

คำสำคัญ การสื่อสาร การเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หนังสือ ระวังทอง

Dissertation title: The Communication of Political Information via Shadow Puppets of Shadow Puppet Master Prakieng Rakangtong

Researcher: Mrs. Piyata Soontornpiyaphan; **ID:** 4551500046;

Degree: Doctor of Philosophy (Communication Arts);

Dissertation advisors: (1) Dr. Wittayatorn Tokeaw, Associate Professor;

(2) Dr. Supaporn Sridee, Assistant Professor; (3) Chuan Petchkaew, Professor; **Academic year:** 2017

Abstract

This research aimed to study the dissemination of political information in the shadow puppet shows of Prakieng Rakangtong's shadow puppet troupe in the aspects of 1) characteristics of communication; 2) content and modes of presentation; 3) problems with the communication; 4) the audience's demand for content and forms of presentation; and 5) approaches for developing communication.

This was a qualitative research using the methods of in-depth interviews, group discussions and observation. The key informants were Mr. Prakieng Rakangtong himself (a political shadow puppet master who has been recognized as an Outstanding Folk Artist); 24 audiences who watched Prakieng Rakangtong's shows called "*Pandin Duad*," "*Pu Pitak Santirach*," "*Gongtup Tum*," "*Sai Luead Tee Lai Klap Ma*;" and 6 academics who have studied Thai shadow puppet shows, famous shadow puppet masters, and political communications. The key informants were chosen through purposive and snowball sampling methods. The research tools were an in-depth interview form and a group discussion form. Data were analyzed through descriptive analysis.

The research found that 1) the characteristics of communication were: shadow puppet master Prakieng Rakangtong had a love of communication and a love of telling stories about politics; he analyzed his audience and chose content that was suited to the audience and the place where the show was held; he used diverse kinds of presentation; he made the characters speak in a direct manner with sincerity, clear pronunciation, style of movement and gestures; the shows transmitted political content mixed with fun, with an attitude of respect for and faith in Buddhism and democracy; Mr. Prakieng had confidence in the sovereignty of the people; he was motivated to learn about politics on his own by following the news and exchanging views with local people. 2) The political content of the puppet shows fit with political events happening at the time. Content focused on administrative policies that affected the people's wellbeing, the behavior of leaders in the ruling class, the behavior of local officials in carrying out their duties, protecting the rights of citizens, issues of social justice, social problems, and citizen's political roles and responsibilities. Modes of presentation included exposing the truth; mocking and satirizing; and describing and analyzing political events in the news; all with the aim of spreading knowledge and understanding by making impressions so people could recall the content more fully. 3) The main communication problems were that some of the audience lacked political knowledge and some of them did not have experience with the same political events that occurred during the lifetime of Mr. Prakieng. 4) The audience desired content about the national security and defense policies; efforts to solve problems involving people's ability to make a living; income generating strategies; public participation; solving the problem of corruption among politicians and public officials; political reform; and policies to solve social problems, crime, drug problems, and cultural assimilation. They desired informative content mixed with fun and comical characters. 5) Approaches for developing communications include: the puppet master, as message sender, should be politically idealistic, with ideas, beliefs, and customs about political principles; and he should appreciate the value of democracy. He should analyze the extent of the audience's knowledge as well as the ideas, beliefs, political values and political cultures of the audience in every locality. The puppet master should try to learn about politics and follow all political and social events all the time. He should develop his skills and select political issues to create shows that are appropriate for the times and beneficial for the audience. Presentation methods should be updated to match the tastes of new generation viewers. The poetry and dialogue singing techniques should be developed and modern new characters should be introduced for greater diversity. New style music should be incorporated with the traditional shadow puppet show music.

Keywords: Communication, Dissemination of political information, Shadow puppet, Prakieng Rakangtong

กิตติกรรมประกาศ

คณาจารย์นิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้เป็นอย่างดี ด้วยความกรุณาจากคณาจารย์ที่สำคัญหลายท่านที่คอยให้ความช่วยเหลือ ตลอดจนกำลังใจสำคัญจากบุคคลรอบข้างอีกมากมาย

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. วิทยาธร ท่อแก้ว เป็นบุคคลสำคัญที่ได้กรุณาเมตตาปรับดูแลเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อีกทั้งได้สละเวลาทุ่มเท ให้คำชี้แนะ ให้คำปรึกษา เป็นกำลังใจสำคัญที่ช่วยประคับประคองชีวิตการเรียน การจัดทำคณาจารย์ในการศึกษาระดับคณาจารย์บัณฑิตของผู้เขียนให้สำเร็จลุล่วงได้เป็นอย่างดี ผู้เขียนรู้สึกซาบซึ้งใจและสำนึกในพระคุณความเมตตาของอาจารย์เป็นอย่างยิ่ง

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภาภรณ์ ศรีดีที่ได้ให้คำแนะนำและสนับสนุนด้านข้อมูลสำคัญในการศึกษาหัวข้อคณาจารย์นิพนธ์ของผู้เขียน

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการสอบคณาจารย์นิพนธ์ฉบับนี้ อันประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร. เสณี คำสุข ประธานกรรมการสอบ และกรรมการอีกสองท่าน คือ ศาสตราจารย์ ชวน เพชรแก้ว และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พนมสิทธิ์ สอนประจักษ์ที่ได้เมตตาให้คำชี้แนะ ปรับปรุงคณาจารย์นิพนธ์ฉบับนี้ให้สำเร็จด้วยดี

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ นายหนึ่งประเคียง ระฆังทอง ที่ได้กรุณาเมตตาเป็นผู้ให้ข้อมูลหลักสำคัญในการสัมภาษณ์เชิงลึก คำแนะนำ ตลอดจนข้อคิดที่มีประโยชน์อย่างยิ่งต่อการศึกษาวิจัย

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร. ชูศักดิ์ เอกเพชร รองศาสตราจารย์ ดร. ไมตรี จันทรา และอาจารย์ ดร. เมธาวิ แก้วสนิท ที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัย พร้อมทั้งให้คำแนะนำที่มีคุณค่าในการปรับแก้ไขงานวิจัยของผู้เขียน

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้สละเวลาและให้ความร่วมมือในการสัมภาษณ์และตอบแบบสอบถาม

ขอบคุณกัลยาณมิตร พี่ๆ เพื่อนปริญญาเอกสาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราช ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้กำลังใจ เป็นที่ปรึกษาที่ดีเสมอมา

ขอบคุณกัลยาณมิตร เพื่อนๆ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี ที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ให้การสนับสนุน และกำลังใจดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ผู้เขียนกราบขอบพระคุณกัลยาณมิตรเจ้าหน้าที่สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมราชทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ เกื้อกูล อำนวยความสะดวกและประสานงานในการจัดทำคณาจารย์นิพนธ์ให้ผู้เขียนมาตลอด ตลอดจนเจ้าหน้าที่ฝ่ายห้องสมุด อำนวยความสะดวกช่วยเหลือด้านการสืบค้นข้อมูลสำคัญที่ทำให้ผู้เขียนสำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ผู้เขียนขอโน้มรำลึกถึงอำนาจบารมีของคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์ทั้งหลายในสากล โลกอันเป็นที่พึ่งให้ผู้เขียนมีสติปัญญาในการจัดทำคณาจารย์นิพนธ์ให้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี ผู้เขียนขอให้เป็นกตเวทิตาแต่บิดามารดา ครอบครัวของผู้เขียน ตลอดจนผู้เขียนหนังสือ และบทความต่างๆ ที่ให้ความรู้แก่ผู้เขียนจนสามารถให้คณาจารย์นิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณความห่วงใยและกำลังใจพิเศษจากบุคคลใกล้ชิด จากครอบครัวซึ่งเป็นที่รักยิ่ง ที่คอยห่วงใย สนับสนุนการศึกษา เป็นแรงสำคัญให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ปิยดา สุนทรปิยะพันธ์

กุมภาพันธ์ 2561

สารบัญ

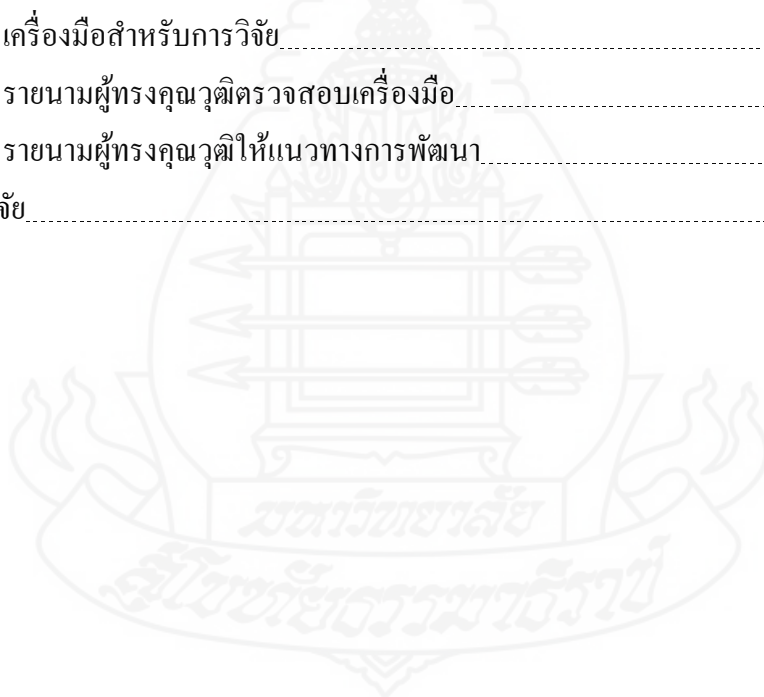
	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
สารบัญตาราง	ญ
สารบัญภาพ	ฎ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
คำถามการวิจัย	9
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	9
กรอบแนวคิดการวิจัย	10
ขอบเขตการวิจัย	11
นิยามศัพท์	11
ประโยชน์ที่ได้รับ	15
บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	16
แนวคิดการสื่อสารการเมือง	16
ทฤษฎีตัวแทน-โครงสร้าง	19
ทฤษฎีการพิจารณาก่อนเชื่อและแรงจูงใจ	20
แนวคิดการเข้าห้สและถอครห้ส	21
แนวคิดการปกครองในระบอบประชาธิปไตย	23
บริบททางการเมืองไทย	41
แนวคิดเกี่ยวกับหนังตะลุง	46
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	53

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	72
ผู้ให้ข้อมูลหลัก	72
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	76
การเก็บรวบรวมข้อมูล	78
การวิเคราะห์ข้อมูล	79
การตรวจสอบข้อมูล	80
บทที่ 4 ผลการวิจัย	81
ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง	81
เจตคติทางการเมือง	83
เจตคติทางการสื่อสาร	104
ความรู้ทางการเมือง	108
ความรู้ทางการสื่อสาร	113
ทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง	117
ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง	125
ประเด็นเนื้อหาทางการเมือง	127
ส่วนที่ 3 ผลการวิจัยปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของ นายหนังประเคียง ระฆังทอง	172
ความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง	173
ทักษะการสื่อสารของผู้ชม	179
ส่วนที่ 4 ผลการวิจัยความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง	186
ความต้องการประเด็นเนื้อหา	187
ความต้องการรูปแบบการนำเสนอ	195
ส่วนที่ 5 ผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง	207

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
คุณลักษณะทางการเมือง.....	207
คุณลักษณะทางการสื่อสาร.....	214
แนวทางการพัฒนารูปแบบการนำเสนอ.....	222
บทที่ 5 สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	234
สรุปการวิจัย.....	234
อภิปรายผล.....	246
ข้อเสนอแนะ.....	260
บรรณานุกรม.....	263
ภาคผนวก.....	268
ก เครื่องมือสำหรับการวิจัย.....	269
ข รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	297
ค รายนามผู้ทรงคุณวุฒิให้แนวทางการพัฒนา.....	305
ประวัติผู้วิจัย.....	307

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 3.1 แสดงข้อมูลผู้ชมการแสดงของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง.....	73
ตารางที่ 3.2 แสดงข้อมูลผู้ชมการแสดงของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง.....	74
ตารางที่ 3.3 แสดงข้อมูลนักวิชาการ/นายหนังตะลุงที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับ หรือได้รับรางวัล.....	75
ตารางที่ 3.4 แสดงข้อมูลนักวิชาการด้านการสื่อสาร หรือมีประสบการณ์ด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการเมือง.....	76
ตารางที่ 4.1 สรุปประเด็นคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง.....	121
ตารางที่ 4.2 สรุปประเด็นประเด็นเนื้อหาเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ของนายหนังประเคียง ระฆังทอง.....	145
ตารางที่ 4.3 สรุปประเด็นรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง.....	169
ตารางที่ 4.4 แสดงตารางความถี่ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง.....	184
ตารางที่ 4.5 แสดงตารางความถี่ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการ เผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง.....	203
ตารางที่ 4.6 แสดงตารางความถี่แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง.....	229

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	10
ภาพที่ 2.1 แสดงตัวแบบการสื่อสารทางการเมืองของ Deutsch.....	18
ภาพที่ 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง...	82
ภาพที่ 4.2 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องหลักยึดในการดำเนินชีวิต.....	83
ภาพที่ 4.3 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องมุมมองการพัฒนาตนเองครอบครัวสังคม.....	88
ภาพที่ 4.4 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องความชอบ.....	93
ภาพที่ 4.5 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องความเชื่อ.....	95
ภาพที่ 4.6 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องความสนใจ.....	100
ภาพที่ 4.7 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องการสร้างสัมพันธที่ดี.....	104
ภาพที่ 4.8 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องการพูดให้จูงใจผู้ฟัง.....	105
ภาพที่ 4.9 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องการรับฟังความต้องการของผู้ฟัง.....	106
ภาพที่ 4.10 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องการเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์.....	107
ภาพที่ 4.11 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องการมองผู้ชมด้วยทัศนคติเชิงบวก.....	108
ภาพที่ 4.12 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านความรู้ทางการเมือง เรื่องความกลมกล่อมกลาทางการเมือง.....	109
ภาพที่ 4.13 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านความรู้ทางการเมือง เรื่องประสบการณ์ทางการเมือง.....	110

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.14 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านความรู้ทางการเมือง เรื่องการศึกษา.....	112
ภาพที่ 4.15 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านความรู้ทางการสื่อสาร เรื่องการกล่อมเกลตาทางการสื่อสาร.....	114
ภาพที่ 4.16 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านความรู้ทางการสื่อสาร เรื่องประสบการณ์ทางการสื่อสาร.....	115
ภาพที่ 4.17 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านความรู้ทางการสื่อสาร เรื่องการศึกษา.....	116
ภาพที่ 4.18 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เรื่องบทเจรจา.....	117
ภาพที่ 4.19 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เรื่องบทร้อยกรอง.....	118
ภาพที่ 4.20 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เรื่องบทร้อยแก้ว.....	119
ภาพที่ 4.21 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เรื่องการเล่าเรื่อง.....	120
ภาพที่ 4.22 ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ผ่านหน้งตะลุงของนายหน้งประเคียง ระฆังทอง.....	126
ภาพที่ 4.23 ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ผ่านหน้งตะลุงของนายหน้งประเคียง ระฆังทอง ประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516.....	128
ภาพที่ 4.24 สรุปรประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 ด้านระบอบการปกครอง.....	129
ภาพที่ 4.25 สรุปรประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 ด้านนโยบายการบริหารประเทศ.....	130

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.26	สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516
	ด้านพฤติกรรมการบริหารประเทศ..... 132
ภาพที่ 4.27	สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงก่อน พ.ศ.2516
	ด้านการเมืองภาคประชาชน..... 133
ภาพที่ 4.28	ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
	ผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ประเด็นเนื้อหาทางการเมือง
	ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519..... 134
ภาพที่ 4.29	สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519
	ด้านระบอบการปกครอง..... 135
ภาพที่ 4.30	สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2516- พ.ศ.2519
	ด้านนโยบายการบริหารประเทศ..... 136
ภาพที่ 4.31	ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
	ผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ประเด็นเนื้อหาทางการเมือง
	ช่วงหลัง พ.ศ.2519- พ.ศ.2523..... 139
ภาพที่ 4.32	สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงหลัง พ.ศ.2519-พ.ศ.2523
	ด้านระบอบการปกครอง..... 140
ภาพที่ 4.33	สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงหลัง พ.ศ.2519-พ.ศ.2523
	ด้านนโยบายการบริหารประเทศ..... 141
ภาพที่ 4.34	สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงหลัง พ.ศ.2519-พ.ศ.2523
	ด้านพฤติกรรมการบริหารประเทศ..... 143
ภาพที่ 4.35	ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองช่วงหลัง พ.ศ. 2519- 2523
	ด้านการเมืองภาคประชาชน..... 144
ภาพที่ 4.36	รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง..... 148
ภาพที่ 4.37	รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
	รูปแบบการตีแผ่ความจริงในสังคม..... 149
ภาพที่ 4.38	รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
	รูปแบบการเล่าเหตุการณ์บ้านเมือง..... 151

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.39 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง รูปแบบการยกกรณีศึกษา.....	153
ภาพที่ 4.40 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง รูปแบบการบอกเล่าประวัติศาสตร์.....	155
ภาพที่ 4.41 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง รูปแบบการวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง.....	157
ภาพที่ 4.42 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ด้านการใช้การอภิปราย การโต้วาที.....	158
ภาพที่ 4.43 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง รูปแบบการใช้สุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจ.....	161
ภาพที่ 4.44 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง รูปแบบการใช้อุปมา อุปไมยเปรียบเทียบ.....	163
ภาพที่ 4.45 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ด้านการทำร้ายตนเอง.....	165
ภาพที่ 4.46 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ด้านหยิกแกมหยอก.....	166
ภาพที่ 4.47 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ ของนายหนังประเคียง ระฆังทอง.....	172
ภาพที่ 4.48 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ด้านความสนใจในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง.....	173
ภาพที่ 4.49 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ด้านความรู้และประสบการณ์ ทางการเมือง เรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง.....	175
ภาพที่ 4.50 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ด้านความเบื่อหน่ายในการรับฟังข่าวสารความรู้ทางการเมือง.....	176
ภาพที่ 4.51 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของ นายหนังประเคียง ระฆังทอง ด้านความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง เรื่องปัจจัยที่ส่งผลความต้องการในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง.....	177

สารบัญภาพ (ต่อ)

หน้า

ภาพที่ 4.52	ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระนังทอง ด้านความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง เรื่องความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อการสอดแทรกข่าวสารและความรู้ทางการเมือง.....	179
ภาพที่ 4.53	ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระนังทอง ด้านปัญหาทักษะการสื่อสารของผู้ชม เรื่องความรู้ ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังสือใช้ในการแสดงหนังสือ.....	180
ภาพที่ 4.54	ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระนังทอง ด้านปัญหาทักษะการสื่อสารของผู้ชม เรื่องความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในบทเจรจา บทกลอน มุขตลกที่นายหนังสือสื่อความหมาย.....	181
ภาพที่ 4.55	ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระนังทอง ด้านปัญหาทักษะการสื่อสารของผู้ชม เรื่องการให้เสียง และการใช้คำ ภาษาของตัวหนังสือแต่ละตัว.....	182
ภาพที่ 4.56	ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระนังทอง ด้านปัญหาทักษะการสื่อสารของผู้ชม เรื่องปัญหาในการรับชมหนังสือที่ส่งผลต่อความเข้าใจ.....	183
ภาพที่ 4.57	สรุปความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระนังทอง.....	187
ภาพที่ 4.58	ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระนังทอง ด้านประเด็นเนื้อหา.....	188
ภาพที่ 4.59	ความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านเนื้อหาทางการเมือง.....	189
ภาพที่ 4.60	ความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านการจดจำเนื้อหาทางการเมือง.....	190
ภาพที่ 4.61	ความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจ.....	191
ภาพที่ 4.62	ความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านความพึงพอใจในการชมการแสดงหนังสือ โดยเฉพาะเมื่อพูดในเรื่องการเมือง.....	192

สารบัญญภาพ (ต่อ)

	หน้า
ภาพที่ 4.63 ความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านอิทธิพลของความรู้ทางการเมืองที่ได้จากการชม หนังตะลุงกับความคิด ทักษะคิดทางการเมืองของผู้ชม.....	194
ภาพที่ 4.64 ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ด้านรูปแบบการนำเสนอ.....	195
ภาพที่ 4.65 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ ด้านความพึงพอใจ เทคนิควิธีการแสดงหนังตะลุง.....	196
ภาพที่ 4.66 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ ด้านความสอดคล้องของการนำเสนอเนื้อหา ทางการเมืองกับรูปแบบการนำเสนอ.....	197
ภาพที่ 4.67 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ ด้านรูปแบบการนำเสนอที่มีผลต่อความเข้าใจ และการจดจำในเนื้อหาทางการเมือง.....	199
ภาพที่ 4.68 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ ด้านอิทธิพลของรูปแบบการนำเสนอต่อ ความคิดทัศนคติ ความเข้าใจ และความรู้ทางการเมือง.....	200
ภาพที่ 4.69 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ ด้านรูปแบบการนำเสนอกับความนิยมในตัวนายหนัง.....	202
ภาพที่ 4.70 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง.....	207
ภาพที่ 4.71 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ด้านคุณลักษณะทางการเมือง.....	208
ภาพที่ 4.72 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ด้านคุณลักษณะทางการสื่อสาร.....	214
ภาพที่ 4.73 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ด้านการกำหนดประเด็นเนื้อหาทางการเมือง.....	218
ภาพที่ 4.74 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ด้านรูปแบบการนำเสนอ.....	223
ภาพที่ 5.1 สรุปข้อค้นพบจากการศึกษาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่าน หนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง.....	258

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสภาพทางสังคมของไทยที่ผ่านมา การพัฒนาประเทศมีความสัมพันธ์กับการพัฒนา ด้านการเมืองการปกครอง การส่งเสริมให้พลเมืองตระหนักถึงความสำคัญของบทบาทของตนใน เรื่องของสิทธิและหน้าที่ทางการเมือง ด้วยการสื่อสารให้พลเมืองเกิดความรู้ทางการเมืองจึงเป็นสิ่ง สำคัญ การสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง โดยวิธีการถ่ายทอดความรู้และวิธีการทางการเมือง เพื่อสร้างการยอมรับ และทำให้เกิดความร่วมมือทางการเมือง จะต้องใช้หลักการทางด้าน จิตวิทยาและหลักการสื่อสาร ซึ่งผู้สื่อสารจะต้องคำนึงถึงผู้รับสารเพื่อให้สามารถส่งสารที่ตน ประารถผ่านสื่อหรือช่องทางไปยังผู้รับสารได้อย่างถูกต้อง แม่นยำ และสามารถเปลี่ยนแปลง พฤติกรรมของผู้รับสารตามวัตถุประสงค์ของผู้ส่งสาร หลักการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายประการ คือ 1) คุณลักษณะของผู้ส่งสาร ผู้เผยแพร่ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และประสบการณ์เป็นที่ยอมรับของผู้รับสาร กล่าวคือ เป็นผู้ที่มีทั้งคุณวุฒิและความสามารถในการสื่อสาร ถ่ายทอดสารให้ผู้รับสาร โดยทำเรื่องยากให้เข้าใจง่าย รู้จักผู้รับสาร รู้จักเนื้อหาของ เรื่องที่จะสื่อสารเป็นอย่างดี และสามารถใช้อุปกรณ์หรือช่องทางการถ่ายทอดสารได้อย่างเหมาะสม 2) คุณภาพของสารหรือเนื้อหาสาระ ได้แก่ เรื่องที่เผยแพร่จะต้องได้รับการปรุงแต่งให้เหมาะสมกับ สาระเดิมของผู้รับสาร 3) คุณภาพของสื่อหรือช่องทางในการสื่อสาร ได้แก่ เครื่องมือทุกประเภทที่ จะนำมาใช้เป็นตัวกลางหรือพาหนะนำเนื้อหาสารไปถ่ายทอดให้ผู้รับสารได้ทราบ ผู้เผยแพร่จำเป็นต้องเลือกสื่อหรือช่องทางที่เหมาะสมโดยใช้สื่อบุคคล สื่อโสตทัศน์ หรือสื่อมวลชนตามแต่ ประเภทของผู้รับสาร 4) คุณลักษณะของผู้รับสาร ได้แก่ ธรรมชาติ พื้นฐานความรู้ ทักษะคิด ค่านิยม ความสนใจ การที่ผู้ส่งสารทราบข้อมูลเกี่ยวกับผู้รับสาร จะช่วยให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับสภาพ ปัญหา ที่มุ่งความต้องการและความจำเป็นของผู้รับสาร (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2536, น.253)

การสื่อสารเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองมีหลักการเพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้ในการ พัฒนาการเมืองเป็น 2 ลักษณะ ลักษณะแรก เกิดขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป นับเป็นการสื่อสารจากการ เรียนรู้ผ่านการพัฒนาสถาบันการเมือง เช่น พรรคการเมือง รัฐสภา รัฐบาล เป็นการเปลี่ยนแปลงเชิง โครงสร้างระยะยาว อีกลักษณะหนึ่งเห็นว่า ความเป็นประชาธิปไตยเกิดขึ้นได้จากปัจจัยระยะสั้น

เป็นการสื่อสารผ่านกระบวนการศึกษา และกระบวนการเรียนรู้การมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านกลุ่มทางสังคม ทั้งนี้กระบวนการเสริมสร้างความรู้ทางการเมืองแก่พลเมือง (Civic Education) มีสองแนวทาง แนวทางแรก ได้แก่ กระบวนการที่เป็นทางการ เช่น ปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาทั้งในและนอกระบบเพื่อเสริมสร้างความรู้ทางการเมืองแก่พลเมือง และแนวทางที่สอง กระบวนการที่ไม่เป็นทางการ เช่น การรวมกลุ่มอย่างสมัครใจ (Voluntary associations) และการสร้างเสริมปฏิสัมพันธ์ของคนในสังคม ซึ่งจะช่วยกระตุ้นการมีส่วนร่วมในวิถีสาธารณะ และปลูกฝัง “ความผูกพันกับชุมชน” (Community attachment) หรือความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มและชุมชน (Group identity) ได้อย่างเป็นธรรมชาติ ถือได้ว่า ในกรณีของหนังสือของนายหนังสือใช้การแสดงหนังสือเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยใช้แนวทางที่สองได้อย่างแน่นอน แต่ก็ยังมีปัญหาบางประการเกี่ยวกับเรื่องนี้ ประการแรก ปัญหาเกี่ยวกับผู้เผยแพร่ ได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับความรู้ความสามารถของผู้ส่งสารในเนื้อหาสาระที่จะเผยแพร่ กล่าวคือ หากผู้เผยแพร่มีความรู้ในเรื่องการเมืองน้อยย่อมไม่สามารถถ่ายทอด หรือสื่อสารความรู้ขึ้นเพื่อให้เกิดความเข้าใจได้ 2) ปัญหาเกี่ยวกับทักษะการเผยแพร่ เนื่องด้วยการเผยแพร่เป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง การที่ผู้เผยแพร่มีทักษะในการสื่อสารไม่ดี ย่อมทำให้ไม่สามารถสื่อสารหรือถ่ายทอดความรู้ทางการเมืองไปยังผู้รับสารได้ อาจทำเรื่องง่ายให้กลายเป็นเรื่องยาก แต่ถ้าผู้ส่งสารมีทักษะในเรื่องการสื่อสาร และสามารถที่จะเลือกใช้สื่อหรือช่องทางในการถ่ายทอดสารได้อย่างเหมาะสมก็จะทำให้การสื่อสารสัมฤทธิ์ผล 3) ปัญหาที่เกี่ยวกับช่องทางเจตคติของผู้เผยแพร่ คือ การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองเป็นเรื่องยาก และต้องอาศัยผู้ที่มีความมั่นใจ ความมีมานะอดทนและมุ่งมั่นสูง ผู้เผยแพร่จึงต้องมีเจตคติในด้านบวก ประการที่สองปัญหาที่เกี่ยวข้องกับผู้รับการเผยแพร่ความรู้ ได้แก่ 1) เจตคติของผู้รับการเผยแพร่ กล่าวคือ โดยปกติแล้วบุคคลมักยึดติดกับความเชื่อแบบเก่าหรือแบบดั้งเดิม เมื่อมีการนำแนวความคิดและวิธีการปฏิบัติใหม่เข้ามา โดยเฉพาะในเรื่องการเมือง ในระยะแรกย่อมเกิดการหวาดกลัว การยอมรับจึงเกิดอย่างเชื่องช้าต่อการยอมรับนวัตกรรมของบุคคลหรือกลุ่มบุคคล 2) ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรม เนื่องจากสภาพแวดล้อมทางด้านสังคมและวัฒนธรรมที่ผู้รับการเผยแพร่แตกต่างกับผู้ส่งสาร เพราะตัวแปรด้านสภาพทางสังคมและวัฒนธรรม ซึ่ง ได้แก่ ประเพณี ความเชื่อ ความเคยชิน รวมทั้งความคาดหวังและอื่นๆ ที่แตกต่างกันจึงทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับการเผยแพร่ความรู้ไม่เกิดการรับรู้ร่วมกัน และประการสุดท้าย ปัญหาที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่ใช้สื่อสารเผยแพร่ความรู้ ได้แก่ 1) ปัญหาเกี่ยวกับวิธีการเผยแพร่ คือ วิธีการที่มุ่งเน้นให้ผู้รับการเผยแพร่เป็นฝ่ายที่ต้องยอมรับและปฏิบัติตามแนวทางที่ผู้เผยแพร่กำหนดให้ จะได้ผลน้อย 2) ปัญหาเกี่ยวกับสื่อและเครื่องมือที่ใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองซึ่งประกอบด้วย สื่อบุคคล สื่อโสตทัศน สื่อมวลชน ฯลฯ แม้ว่าสื่อต่างๆ จะมีประสิทธิภาพในการเผยแพร่ แต่มีลักษณะที่แตกต่างกันจึงต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์

ระดับการรับรู้ของผู้รับด้วย การสร้างแรงจูงใจให้ยอมรับจึงเป็นปัญหาสำคัญเช่นกัน (ชัยยงค์ พรหมวงศ์, 2536, น. 55-68) ฉะนั้นปัญหาเกี่ยวกับผู้เผยแพร่ ผู้รับการเผยแพร่ความรู้ และเทคโนโลยีที่ใช้สื่อสารเผยแพร่ความรู้จะไม่เกิดขึ้นเมื่อมีการวิเคราะห์ผู้ส่งสาร สาร สื่อก่อนการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองไปยังกลุ่มคนในชุมชนใดๆ นั่นคือ การเลือกสาร วิธีการ และประเภทของสื่อที่จะใช้ให้เหมาะสมกับวัฒนธรรมด้านภาษา วิถีประชา กฎเกณฑ์ ระเบียบ จารีตประเพณีในสังคม และสภาพทางภูมิศาสตร์ ผู้ส่งสารต้องคำนึงถึงความยากง่ายของการเข้าถึงประชาชนกลุ่มเป้าหมาย

ในกรณีการแสดงออกทางการเมืองของประชาชนในภาคใต้พบว่า ความรู้ ความเข้าใจ และความเห็นต่อการเมืองของประชาชนส่วนใหญ่ยังไม่เอื้อให้เกิดประชาธิปไตยในท้องถิ่นที่มุ่งหวังให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบท้องถิ่นของตนเอง จึงส่งผลให้พฤติกรรมของประชาชนต่อการเมืองทั้งระดับชาติ และในระดับท้องถิ่นมีลักษณะแบบไม่สนใจและไม่เข้าร่วม (จรูญ หยูทอง, 2558, น.40) จากปัญหาดังกล่าว การเลือกใช้สื่อพื้นบ้านจึงเป็นสื่อที่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางด้านสังคมและวัฒนธรรมเพราะเป็นสื่อที่ใกล้ชิดและคุ้นเคยกับประชาชน โดยโครงสร้างทางสังคม เมื่อวิเคราะห์สื่อดังกล่าวจะเห็นได้ว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสารการเมืองกับการสื่อสารโดยใช้สื่อทางวัฒนธรรมไม่ใช่ความสัมพันธ์แบบทางเดียว แต่เป็นความสัมพันธ์ที่ทั้งสองฝ่ายต่างกำหนดซึ่งกันและกัน การใช้กรอบแนวคิดเรื่ององค์ประกอบของการสื่อสารมาเป็นเกณฑ์วิเคราะห์แม้จะเป็นสื่อพื้นบ้านก็เป็นรูปแบบการสื่อสารชนิดหนึ่งที่ประกอบด้วยองค์ประกอบของการสื่อสารครบถ้วน คือ มีผู้ส่งสาร เนื้อหาสาระ ช่องทาง (สื่อ) และผู้รับสาร ภายใต้บริบทต่างๆ อันบ่งบอกถึงลักษณะสำคัญของแต่ละท้องถิ่นด้วย แต่การจะนำเอามาใช้ การจะนำมาพัฒนา ปรับเปลี่ยน ประยุกต์เพื่อใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง จะต้องมีการศึกษาบริบทของเจ้าของวัฒนธรรมนั้นด้วย (วุฒิสาร ตันไชย และคณะ, 2541, น. 103-114)

“หนังตะลุง” เป็นสื่อพื้นบ้านของภาคใต้ ที่มีความเป็นมาและมีความเกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตของผู้คนในท้องถิ่นภาคใต้มายาวนาน สะท้อนภาพให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้คนในแต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี ประกอบกับหนังตะลุงยังเป็นสื่อพื้นบ้านที่มีองค์ประกอบของการสื่อสารอยู่ในตัวเองอย่างครบถ้วน ทั้งการเป็นผู้ส่งสาร (sender) ผู้รับสาร (receiver) สาร (message) และช่องทางการสื่อสาร (channel) ดังนั้น หนังตะลุงจึงมีบทบาทของการเป็น “สื่อ” ที่สำคัญมาโดยตลอด โดยทำหน้าที่เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพในการถ่ายทอดความคิด ค่านิยมทางวัฒนธรรม ศิลปะและภาษาอันเป็นเอกลักษณ์ของภาคใต้ (ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล, 2525, น.180) ขณะเดียวกันจะเห็นได้ว่าในปัจจุบันหนังตะลุงเกือบทุกคณะได้พยายามแสดงหนังตะลุงให้เป็นศิลปะที่สะท้อนปัญหาของท้องถิ่นมากขึ้น อาจกล่าวได้ว่า ไม่เพียงหนังตะลุงได้ให้ความบันเทิงเป็นลักษณะเด่นเท่านั้น

แต่เนื้อหาสาระต่างๆ ที่ถ่ายทอดได้สอดแทรกผ่านตัวหนังสือซึ่งเอื้อต่อสถาบันต่างๆ ในสังคม และมีผลทำให้เกิดพลังความคิดในกลุ่มคนได้ได้อีกด้วย (เดือน พรหมเมศ, 2532, น.1-5) เมื่อพิจารณาถึงหนังสือในฐานะเป็นสื่อท้องถิ่นที่มีความสำคัญและได้รับความนิยมนอกจากระชาชนในภาคใต้ของประเทศไทยแล้ว การแสดงแต่ละครั้ง แต่ละเรื่องของหนังสือก็หนีไม่พ้นการนำเสนอประเด็นที่เกี่ยวกับความรู้ ความคิดทางการเมือง เป็นการกำหนดประเด็นทางการเมือง (Political agenda Setting) และการจัดกลาทางการเมือง (Political Socialization) เพราะการเรียบเรียงเรื่องที่หนังสือใช้ในการแสดงนั้นจะต้องนำเอาเนื้อหาสาระ ข่าวหรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเมือง มาผสมผสานสอดแทรกไปในเนื้อเรื่อง เพื่อการถ่ายทอดความรู้ความคิดทางการเมืองไปสู่ประชาชนผู้ชม และหนังสือบางฉบับก็จะเน้นเรื่องราวทางการเมืองเป็นพิเศษจนได้รับสมญานามว่า “หนังสือการเมือง” (วิบูลย์ ลีสุวรรณ, 2521, น. 179)

ผู้วิจัยเห็นด้วยกับความคิดที่ว่า การจัดประเด็นสารเพื่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองจะต้องให้ความสำคัญกับการจัดประเด็นเนื้อหา การจัดลำดับเนื้อหา และการวางโครงเรื่อง โดยเนื้อหาที่พบในการแสดงหนังสือ ได้แก่ 1) ระบอบการปกครอง ประกอบด้วย (1) แบบผู้ปกครองกับผู้ถูกปกครอง (2) การปกครองโดยผู้แทน (3) การเมืองแบบมีส่วนร่วม 2) องค์กร/สถาบันทางการเมือง ประกอบด้วย (1) องค์กรนอกระบบการเมือง ได้แก่ กลุ่มผลิตภัณฑ์ต่างๆ สหภาพ ชมรม สมาคม (2) องค์กรการเมืองโดยตรง ได้แก่ พรรคการเมือง (3) องค์กรอำนาจสูงสุด ได้แก่ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ 3) การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง ประกอบด้วย (1) การปฏิวัติและการรัฐประหาร (2) การได้รับเชิญเข้าดำรงตำแหน่ง (3) การเลือกตั้งโดยวิธีทูลจัต (4) การเลือกตั้งโดยวิธีสุจริต 4) นโยบายการบริหารประเทศ ประกอบด้วย (1) ไม่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ (2) ไม่บั่นทอนความมั่นคงของชาติ (3) มีกระบวนการจัดทำนโยบายที่มีประสิทธิภาพ (4) เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน (5) ก่อให้เกิดความผาสุกของคนในชาติ (6) ยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก 5) พฤติกรรมการบริหารประเทศ ประกอบด้วย (1) การไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง (2) การใช้ตำแหน่ง อำนาจอย่างชอบธรรม (3) ไม่แสดงกิริยาก้าวร้าว (4) รับผิดชอบต่อหน้าที่การเป็นตัวแทนของประชาชน 6) บทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศ ประกอบด้วย (1) รับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองทั้งในทางกฎหมายและการบริหารจัดการ (2) รักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชน และสังคม (3) การรักษาและคุ้มครองในสิทธิ เสรีภาพของประชาชนและสังคม 7) หลักธรรมาภิบาลในการบริหารบ้านเมือง ประกอบด้วย (1) หลักนิติธรรม (2) หลักคุณธรรม (3) หลักความโปร่งใส (4) หลักการมีส่วนร่วม (5) หลักความรับผิดชอบ (6) หลักความคุ้มค่า 8) การเมืองภาคประชาชน ประกอบด้วย (1) พลเมืองร่วมกันเคลื่อนไหวให้รัฐมาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแล (2) มุ่งตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ (3) ประท้วงอำนาจรัฐ และขอคืนอำนาจให้กับ

ประชาชน (4) ร่วมมือวิพากษ์แก้ไขปัญหากับรัฐในทางสร้างสรรค์ และ 9) หน้าที่พลเมือง ประกอบด้วย (1) ยึดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน (2) มีวินัย (3) มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ (4) มีความอดทน (5) ประหยัดและอดออม (6) การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา (7) มีความซื่อสัตย์ สุจริต (8) อนุรักษ์ความเป็นไทย (พฤทธิสถาน ชุมพล, 2553, น. 25-64)

ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง มักมีปัญหาดังกล่าวเกิดขึ้นทั้งในส่วน
ของนายหนังตะลุงและผู้ชมการแสดง สำหรับนายหนัง ปัญหาที่สำคัญ คือ องค์ความรู้ทางการเมือง
ซึ่งมักจะมีมากขึ้นอยู่กับความสนใจ และปัญหาเกี่ยวกับทักษะทางด้านภาษา เช่น การใช้
ภาษาไทยกลางเพี้ยน หรือใช้ภาษาไทยกลางปนกับภาษาถิ่น เป็นต้น ส่วนปัญหาผู้ชมการแสดง เช่น
ผู้ชมส่วนใหญ่มีความรู้เดิมไม่เพียงพอต่อการที่จะรับความรู้ใหม่ๆ ซึ่งสอดคล้องกับความรู้เดิมจาก
นายหนัง รวมทั้งประสบการณ์ของผู้ชมที่มีความแตกต่างกันก็มีผลต่อประสิทธิภาพของการเผยแพร่
ความรู้ทางการเมืองของนายหนังด้วย กล่าวคือ ถ้านายหนังกับผู้ชมมีประสบการณ์ในเรื่องหนึ่งๆ
ร่วมกันหรือคล้ายคลึงกันก็จะทำให้ผู้ชมรับข้อมูลข่าวสารได้ดี ชมแล้วรู้สึกคล้อยตามได้ง่าย ส่วนใน
การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองนายหนังตะลุงมีสาระการนำเสนอหลายประการ ได้แก่ 1) การตีแผ่
ความจริงในสังคม 2) การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง 3) การยกกรณีศึกษา 4) การบอกเล่าประวัติศาสตร์
5) การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง 6) การใช้การอภิปราย โต้แย้ง 7) การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ
8) การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ 9) การทำร้ายตนเอง และ 10) หยิกแกลมหยอก บทบาท
ของนายหนังต่อระบบการเมืองการปกครองมีทั้งรูปแบบการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองส่วนตัว
ของนายหนังที่เผยแพร่ความคิดเห็นทางการเมืองสู่ชาวบ้านและเป็นกระบอกเสียงของชาวบ้านด้วย
(ขนิษฐา สุขสง, 2550, น. 84) โดยที่มักนำเสนอเรื่องไม่ชอบมาพากลในการปฏิบัติหน้าที่ ความไม่
เป็นธรรม การฉ้อราษฎร์บังหลวง การเล่นพรรคเล่นพวกของผู้ปกครองหรือนักการเมืองท้องถิ่น
อย่างเข้าถึง ด้วยการใช้วิธีการหยิบยกเรื่องราวต่างๆ มาผูกร้อยเรื่องราวเผยแพร่ผ่านการแสดงให้เป็น
ที่รับรู้ของคนทั่วไปในสังคม นายหนังจะนำเสนอเรื่องราวต่างๆ ในลักษณะของการล้อเลียน เสียดสี
หรือนำเสนอในทางสร้างสรรค์ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับแนวทางในการแสดงของ นายหนังตะลุงแต่ละคน
โดยในการนำเสนอรูปแบบเนื้อหาจะมีการเล่าเรื่องเป็นบทร้อยกรอง บทสนทนา เรื่องเล่า นิทาน
วรรณคดี (พิทยา บุยรัตน์, 2546, น. 111)

ในด้านความสัมพันธ์ระหว่างหนังตะลุงกับสังคมในภาคใต้นั้น กล่าวได้ว่า
มีความสัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น คือ หนังตะลุงมีบทบาทหลักในการเป็นสื่อพื้นบ้านที่ให้ความ
บันเทิงแก่ผู้คน และมีบทบาทในการประกอบพิธีกรรมตามความเชื่อของชาวบ้าน (ขนิษฐา สุขสง,
2550, น. 83) โดยวรรณกรรมที่นายหนังนำมาแสดงนั้นสามารถแยกได้เป็น 2 ประเภท คือ เรื่องที่
เป็นจินตนิยายหรือเรื่องจักรๆ วงศ์ๆ ซึ่งหนังตะลุงทั้ง 2 ประเภทจะต้องมีเรื่องการเมืองการปกครอง

อยู่ด้วยเสมอ เพราะขนบนิยมการแสดงหนังตะลุงนั้นจะต้องมีเจ้าเมือง นางเมือง ซึ่งเป็นผู้วางนโยบายในการปกครองบ้านเมือง แม้รูปแบบการปกครองในในวรรณกรรมหนังตะลุงจะมีรูปแบบเดียว คือ แบบราชาธิปไตย ซึ่งเจ้าเมืองมีอำนาจเป็นใหญ่แต่เพียงผู้เดียว แต่การนำเสนอทัศนะทางการเมืองการปกครองหรือการวิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมืองก็มักจะนำสภาพปัจจุบันทั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และข้าราชการในวรรณกรรม เป็นต้น มากเล่าในเชิงเปรียบเทียบภาพของเจ้าเมือง เจ้านาย ข้าราชการในวรรณกรรมหนังตะลุง จึงเป็นภาพของนักการเมือง รัฐบาลรวมทั้งนักการเมือง และผู้ปกครองท้องถิ่น (พิทยา บุชรรัตน์, 2546, น. 112) ด้วยเหตุนี้ นายหนังจึงมีบทบาททางด้านการเมืองการปกครอง ทั้งในรูปแบบการนำเสนอความคิดเห็นทางการเมืองที่เผยแพร่ผ่านการแสดงให้เป็นที่รับรู้ของประชาชน และเป็นกระบอกเสียงของชาวบ้าน โดยมักจะนำเสนอเรื่องราวความไม่ชอบมาพากลในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ ความไม่เป็นธรรม การฉ้อราษฎร์บังหลวง การเล่นพรรคเล่นพวกของผู้ปกครองหรือนักการเมืองท้องถิ่น โดยใช้วิธีการหยิบยกเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสังคมผู้รอบรู้เป็นเรื่องราวเพื่อเผยแพร่ผ่านการแสดง ซึ่งนายหนังจะนำเสนอเรื่องราวต่างๆ ในลักษณะใดขึ้นอยู่กับแนวทางในการแสดงหนังของนายหนังแต่ละคน โดยนายหนัง ที่ได้ชื่อว่าใช้หนังตะลุงเป็นอาวุธในการเคลื่อนไหวทางการเมือง และวิพากษ์วิจารณ์รัฐอย่างตรงไปตรงมา ได้แก่ หนังหมุ่นนุ้ย และหนังประเคียง ระฆังทอง

สำหรับหนังหมุ่นนุ้ยจัดได้ว่าเป็นหนังตะลุงการเมืองคณะแรกของภาคใต้ นายหนังผู้นี้มีชื่อจริงว่า นายหมุ่น อ่อนน้อม เป็นชาวจังหวัดตรัง ครอบครัวมีฐานะยากจน ประกอบอาชีพทำนาชีวิตในวัยเด็กจนโตต้องทนกับการกดขี่ข่มเหงเอารัดเอาเปรียบจากเจ้าหน้าที่รัฐ และนายทุนในชุมชนมาโดยตลอด เมื่อเป็นหนังตะลุงก็มีแนวทางการแสดงในแนวธรรมะ และสอดแทรกการคิดวิเคราะห์ วิวิจารณ์ การแสดงทรรสนะตามแนวคิดทางการเมืองของตนจนเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมและกลายเป็นเอกลักษณ์ของหนังหมุ่นนุ้ย ทำให้นายหมุ่นนุ้ยมีชื่อเสียงในฐานะของ “หนังการเมือง” ซึ่งได้รับฉายาจากผู้ชมว่า “หมุ่นการเมือง” หนังหมุ่นนุ้ยยึดรูปแบบการแสดงในแนว “หนังการเมือง” เรื่อยมา ในเวลาต่อมาได้สอดแทรกทฤษฎีการเมืองแนวสังคมนิยมในบทบรรยายด้วย หนังหมุ่นนุ้ยเป็นหนังตะลุงคณะแรกของจังหวัดตรังที่นำบทบรรยายมาใช้ในการแสดงอันเป็นขนบใหม่ของการแสดงหนังตะลุง (สิงคลิ่ง นาหิย์ค้อม, 2544, น. 174) หนังหมุ่นนุ้ยเริ่มใช้ชีวิตการเป็นนายหนังตั้งแต่ปี พ.ศ.2459 มีชื่อเสียงโด่งดังที่สุดในปี พ.ศ.2499 เมื่ออายุได้ 40 ปี เป็นที่รู้จักทั่วทั้งภาคใต้ กรุงเทพมหานครฯ และในประเทศมาเลเซีย ได้มีผู้คนมาติดต่อให้เล่นหนังตะลุงแทบทุกคืน โดยได้ค่าจ้างแสดงหนังตะลุง สูงสุดถึงคืนละ 1,200 บาท ซึ่งถือว่าเป็นเงินสูงมากในสมัยนั้น นายหมุ่นนุ้ยมีศิษย์คนสำคัญคนหนึ่งซึ่งสืบทอดรูปแบบการแสดงของท่าน คือ หนังประเคียง ระฆังทอง ซึ่งใน

เวลาต่อมาได้รับการยกย่องเป็นนายหนังตะลุงระดับแนวหน้าคนหนึ่งในวงการหนังตะลุงภาคใต้ที่ยังคงรักษาอุดมการณ์ในฐานะของ “หนังการเมือง” มาจนถึงปัจจุบัน (ขนิษฐา สุขสง, 2550, น. 100)

หนังประเคียง ระฆังทอง ชื่อจริงว่า นายเคียง ระฆังทอง เกิดเมื่อปี พ.ศ.2483 ปัจจุบันอายุ 78 ปี เป็นชาวจังหวัดนครศรีธรรมราช จบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นายเคียงเริ่มสนใจการแสดงหนังตะลุงพร้อมๆ กับฝึกการแกะรูปหนังตั้งแต่อายุ 8 ขวบ และมีชื่อเสียงในฐานะนายหนังตะลุงเด็กเมื่ออายุเพียง 14 ปี โดยมีหนังก้น ทองหล่อเป็นปรมาจารย์หนังตะลุงคนแรก จึงได้รับอิทธิพลการแสดงมาจากหนังก้น ทองหล่อทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา โดยเฉพาะจินตนิยายที่ใช้ในการแสดง แต่เมื่อได้มีโอกาสรู้จักหนังหมุน้อย หนังตะลุงเพื่อชีวิตคณะแรกของจังหวัดตรังก็รู้สึกประทับใจ และประจักษ์ว่าแนวทางการแสดงหนังตะลุงที่ตนถนัด คือ แนวหนังหมุน้อย ซึ่งเป็นแนวการเมือง หนังประเคียงจึงเปลี่ยนแปลงมาจากแนวเดิม คือ แนวหนังก้นด้วยการมาเป็นลูกศิษย์ของหนังหมุน้อย และประกาศตัวว่าเป็นหนังตะลุงเพื่อชีวิต กล่าวเปลี่ยนแปลงขนบนิยมเดิมของการเล่นหนังตะลุงจากหนังตะลุงทั่วไปที่เน้นการให้ความบันเทิงกับผู้ชมเป็นเรื่องสำคัญมาเน้นหนักไปทางให้ความรู้ในประเด็นการเมือง แนวทางดังกล่าวเริ่มในปี พ.ศ.2519 ซึ่งเป็นช่วงที่คอมมิวนิสต์แพร่ไปอย่างรวดเร็วในภาคใต้ ในช่วงนั้นหนังประเคียงจึงถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ ทำให้หนังประเคียงต้องหนีการปราบปราม จับกุม เข้าป่าไปร่วมปฏิบัติการกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยเป็นเวลานานถึง 7 ปี สถานการณ์ดังกล่าวทำให้หนังประเคียงมีความสนใจในระบบการเมืองการปกครอง และการบริหารงานขององค์กรรัฐ ติแผ่เหตุการณ์บ้านเมืองดังกล่าวผ่านการแสดงหนังตะลุงอย่างเข้มข้น

หนังประเคียง ระฆังทองใช้การเป็นนายหนังตะลุงแสดงบทบาททางการเมืองภายหลังที่ออกจากการเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยแล้วอย่างเสมอต้นเสมอปลาย ได้รับความนิยมน้อยอย่างแพร่หลายจนกระทั่งปัจจุบัน ได้รับการยกย่องว่าเป็นนายหนังตะลุงการเมืองหรือหนังตะลุงเพื่อชีวิตที่เหลืออยู่เพียงท่านเดียวเท่านั้น นอกจากนี้ยังได้รับการยกย่องว่าเป็น “หนังดี” คือ 1) เล่นหนังมีสาระ มีความรู้ ทุกสิ่งที่นำเสนอมีความหมาย เรื่องราวที่เกิดขึ้นแต่ละฉากมีเหตุผลต่อเนื่องกัน มีรากฐานของวัฒนธรรมของคนใต้ 2) มีองค์ประกอบของศิลปะ ทั้งเรื่องดนตรีที่มีการเล่นที่กลมกลืนและการว่ากลอน หนังประเคียงฝึกการขับกลอนสดจนคล่องก่อให้เกิดปฏิภาณโวหารเฉียบพลันทันที สามารถแก้สถานการณ์เชิงกายก่กลอนได้ 3) เข้าใจวัฒนธรรมของหนัง ค่านิยมของคนแต่ละสังคมมีความสามารถในการวิเคราะห์ผู้ชม 4) สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม สร้างความยั่งยืนให้คณะหนังได้ (จรรยา หยุทอง, 2553, น. 9)

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกนักวิชาการด้านหนังตะลุง ต่างให้ความเห็นว่านายหนังประเคียง ระฆังทองมีคุณลักษณะเด่นดีหลายประการ เช่น เป็นผู้มีธรรมะ มีเมตตา มีความเต็มใจและจริงใจ

โดยเฉพาะในการรับเป็นวิทยากรให้ความรู้ทางวิชาการทั้งในด้านการแสดงหนังตะลุงและการให้ความรู้ทางการเมืองทั้งในรูปแบบการบรรยายในสถาบันต่างๆ การจัดพิมพ์เอกสารเผยแพร่ในรูปแบบต่างๆ (พิทยา บุขรรัตน์, จรูญ หยุทอง, และไมตรี จันทรา, 2560)

หากมองอีกมุมหนึ่งจะเห็นได้ว่า หนังประเคียง ระฆังทองเป็นผู้ที่เข้าใจความจริงของมนุษย์และความจริงของธรรมชาติ สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาพปัจจุบัน ซึ่งเห็นได้จากการที่ท่านครองชีวิตอยู่จนถึงทุกวันนี้ได้อย่างปกติสุข สำหรับในเชิงการแสดงหนังตะลุงหนังประเคียง ระฆังทอง มีลักษณะเด่นที่เห็นได้ชัด คือ ความสามารถเชิงภาษา สามารถใช้ภาษาไทยได้ไพเราะ มีความงดงามทางวรรณศิลป์ทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง อันเป็นบทบรรยาย บทสนทนา บทเกี้ยวจ้อ บทปราชญ์น้ำบเป็นต้น และเมื่อขับบทก็มีทำนองที่ไพเราะเหมาะสมกับบทบาทของตัวละคร อีกทั้งการอุปมาเปรียบเทียบกับก่อให้เกิดจินตนาการ และสะท้อนสภาพความเป็นอยู่ของชาวบ้านได้เป็นอย่างดี สิ่งสำคัญคือ ตลอดระยะเวลา 62 ปี ที่แสดงหนังตะลุง หนังประเคียงมีผลงานการเขียนบทและเล่นหนังตะลุงหลายร้อยเรื่อง แต่เสียดายที่ส่วนใหญ่ไม่ได้มีการจัดบันทึกเป็นลายลักษณ์อักษร อย่างไรก็ตามเท่าที่บันทึกและเก็บรวบรวมไว้โดยสถาบันทักษิณคดีศึกษา จังหวัดสงขลามีบทหนังตะลุงของท่านทั้งหมด 119 เรื่อง ส่วนในด้านเกียรติคุณท่านได้รับรางวัลเป็นที่ประจักษ์ ได้แก่ โล่เกียรติยศของศิลปินผู้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จากเทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชเมื่อปี พ.ศ. 2546 และรับรางวัลศิลปินพื้นบ้านดีเด่นเนื่องในวันภาษาไทยแห่งชาติ จากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เมื่อปี พ.ศ.2553 เป็นต้น

ในช่วง พ.ศ.2516-2523 เป็นช่วงที่หนังประเคียงมีชื่อเสียงด้านการแสดงหนังทางการเมืองโดดเด่น โดยเข้ามาแทนที่หนังหมอนุ่นผู้เป็นอาจารย์ที่เริ่มชราภาพ มึนงานแสดงติดต่อกันทั้งสัปดาห์ และบางครั้งต้องแสดงตลอดทั้งคืนยกเว้นในฤดูฝน ทั้งนี้เพราะในช่วงนี้เป็นช่วงที่มีกิจกรรมการเคลื่อนไหวทางการเมืองอย่างเข้มข้นในหมู่ประชาชน การแสดงหนังตะลุงของหนังประเคียงจึงเป็นที่นิยมเพราะช่วยให้ผู้ชมเข้าถึงความรู้สึก ความต้องการข่าวสารของคนในช่วงเวลานั้น อย่างไรก็ตามการพัฒนาทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยนั้น การเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ควรมุ่งเน้นเนื้อหาข่าวสาร (information) ที่เป็นประโยชน์เป็นหลัก ความสามารถทางการสื่อสารของหนังตะลุงจะช่วยให้ประชาชนได้รับข้อมูลที่สามารใช้ในการตัดสินใจ พัฒนาความคิด และอุดมการณ์ทางการเมืองที่ถูกต้อง แม้ในบางครั้งจะมีหนังตะลุงบางคณะยังให้ความรู้ทางการเมืองที่ไม่เหมาะสม ไม่ถูกต้องแก่ประชาชน จนทำให้เกิดความเข้าใจผิด เช่น มีการจูงใจให้ประชาชนไม่ให้ความร่วมมือกับรัฐบาล และหน่วยงานภาครัฐซึ่งเป็นผลให้เกิดความแตกแยกขึ้นได้ ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะการให้ความรู้ ความคิดทางการเมืองของหนังตะลุง อาจเป็นผลมาจากความไม่รู้จริง หรือความเข้าใจผิดในเนื้อหาความรู้ทางการเมืองของหนังตะลุง การขาดทักษะการสื่อสาร

ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง และ/หรืออาจเป็นเจตคติทางการเมืองก็เป็นได้ ในการหาคำตอบของประเด็นปัญหาดังกล่าวจึงต้องได้รับการศึกษาวิจัยให้เกิดความชัดเจน เพื่อช่วยคลี่คลายปัญหาความไม่สงบของสังคมอันเนื่องมาจากความขัดแย้งทางการเมืองได้ การศึกษา การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองครั้งนี้จะเป็นส่วนสำคัญของการได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการหาแนวทางในการพัฒนาหนังสือเพื่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองที่ถูกต้อง และมีประสิทธิภาพต่อไป

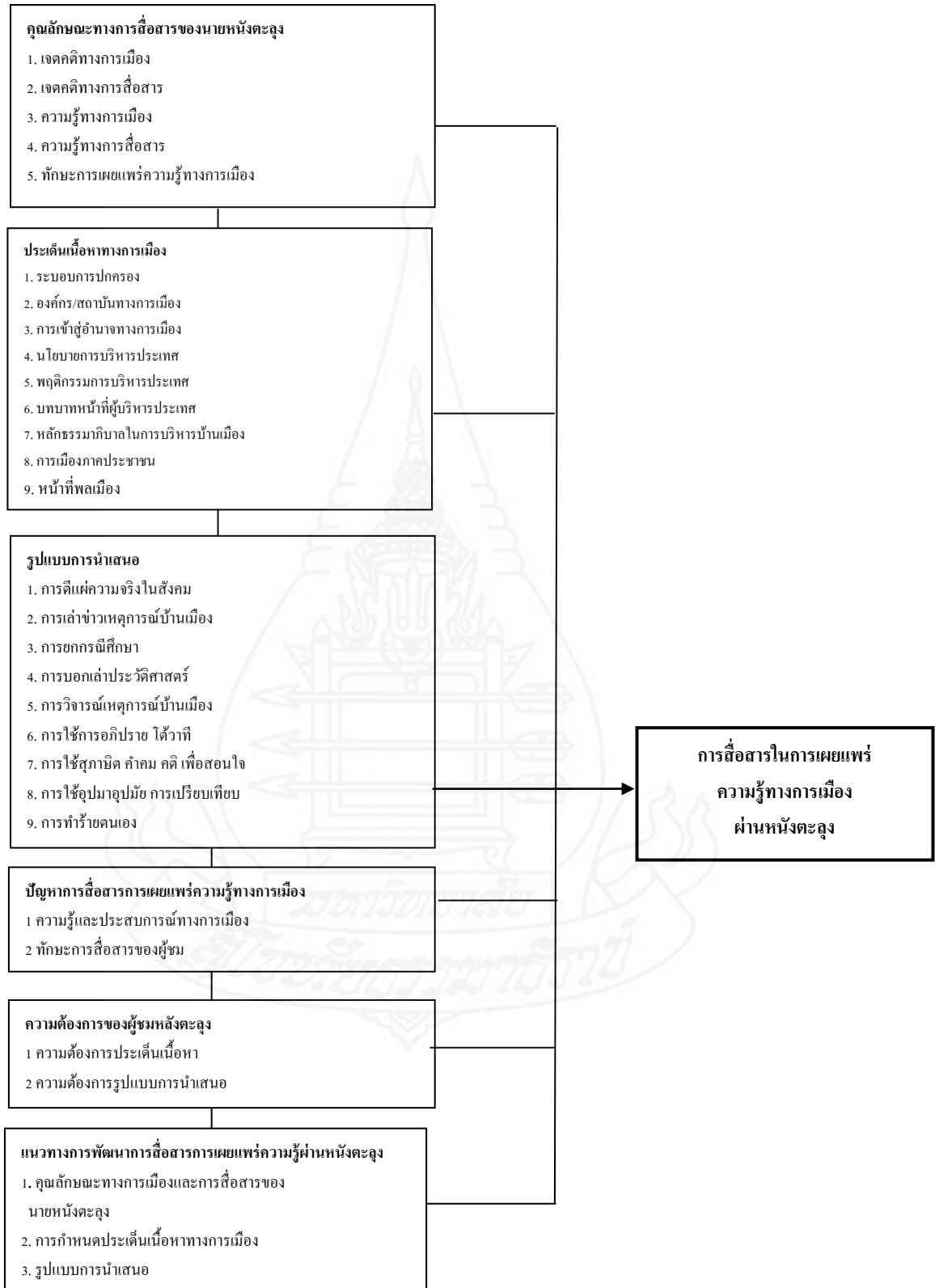
2. คำถามการวิจัย

- 2.1 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทองเป็นอย่างไร
- 2.2 ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองเป็นอย่างไร
- 2.3 ปัญหาการสื่อสารเพื่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองเป็นอย่างไร
- 2.4 ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองเป็นอย่างไร
- 2.5 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือเป็นอย่างไร

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 3.1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง
- 3.2 เพื่อศึกษาประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง
- 3.3 เพื่อศึกษาปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง
- 3.4 เพื่อศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง
- 3.5 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดการวิจัย

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้มุ่งศึกษาคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้าประจำจังหวัด ระฆังทอง การจัดประเด็นเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ปัญหา ความต้องการ และแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหน้าตงของนายหน้าประจำจังหวัด ระฆังทอง

5.2 ขอบเขตด้านประชากร การวิจัยนี้เป็นการศึกษาจาก

5.2.1 **ผู้ให้ข้อมูลหลัก** ได้แก่ นายหน้าตงที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นหน้าตงการเมืองจากสถาบันทักษิณคดี จังหวัดสงขลา จำนวน 1 คน คือ นายหน้าประจำจังหวัด ระฆังทอง

5.2.2 **ผู้ชมการแสดงของนายหน้าตงประจำจังหวัด ระฆังทอง** ได้แก่ ผู้ชมเรื่องที่นายหน้าประจำจังหวัด ระฆังทองแสดง จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ แผ่นดินเดือด ผู้พิทักษ์สันติราช กองทัพธรรม และสายเลือดที่ไหลกลับมา จำนวน 24 คน

5.2.3 **ผู้รู้ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการแสดงหน้าตงและการสื่อสาร** ได้แก่ นักวิชาการที่มีผลงานวิชาการเกี่ยวกับหน้าตง หรือนายหน้าตงที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับหรือได้รับรางวัล จำนวน 3 คน และนักวิชาการด้านการสื่อสาร หรือมีประสบการณ์ด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการเมือง ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ตามรายชื่อผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งหมด 6 คน

5.3 ขอบเขตด้านเวลา

งานวิจัยนี้ศึกษาโดยการเก็บข้อมูล ระหว่างเดือนพฤศจิกายน 2559-เดือนพฤศจิกายน 2560

6. นิยามศัพท์

6.1 **การสื่อสาร** หมายถึง การเผยแพร่ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองผ่านหน้าตง โดยมีนายหน้าประจำจังหวัด ระฆังทองเป็นผู้ส่งสาร ไปยังผู้ชมซึ่งเป็นผู้รับสาร

6.2 **การเมือง** หมายถึง การแสดงหน้าตงที่มีเนื้อหาสาระทางการเมืองเป็นเป้าหมายสำคัญ ได้แก่ นโยบายการบริหารประเทศ พฤติกรรมการบริหารประเทศของชนชั้นปกครอง พฤติกรรมการทำหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐในท้องถิ่น สิทธิของประชาชน ความยุติธรรมในสังคม ปัญหาสังคมด้านต่างๆ และบทบาทหน้าที่ของประชาชนทางการเมือง

6.3 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุง หมายถึง มุมมอง การคิด การแสดงออก ของนายหนังตะลุงที่เกิดขึ้นเป็นระยะเวลาอันพอสมควรในการทำหน้าที่เพื่อถ่ายทอดความรู้ ทางการเมืองแก่ผู้ชมคุณลักษณะประกอบด้วย เจตคติทางการเมือง เจตคติทางการสื่อสาร ความรู้ ทางการเมือง ความรู้ด้านการสื่อสาร และทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง มีรายละเอียด ต่อไปนี้

6.3.1 เจตคติทางการเมืองและการสื่อสาร หมายถึง ความรู้สึกทางด้านจิตใจที่เกิด จากประสบการณ์และการเรียนรู้ของนายหนังตะลุง ประกอบด้วย 1) หลักยึดในการดำเนินชีวิต 2) มุมมองการพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม 3) ความชอบ 4) ความเชื่อ และ 5) ความสนใจ

6.3.2 ด้านความรู้ทางการเมืองของนายหนังตะลุง หมายถึง ความสามารถในการ เข้าใจในสาระทางการเมืองของนายหนังที่เกิดจาก 1) การอบรมกล่อมเกลา 2) ประสบการณ์ และ 3) การศึกษา

6.3.3 ด้านความรู้ด้านการสื่อสารของนายหนังตะลุง หมายถึง ความสามารถในการ เข้าใจในสาระทางการสื่อสารของนายหนังที่เกิดจาก 1) การอบรมกล่อมเกลา 2) ประสบการณ์ และ 3) การศึกษา

6.3.4 ทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หมายถึง ความชำนาญในการของ นายหนังตะลุงในการเผยแพร่เนื้อหาความรู้ทางการเมืองให้แก่ผู้ชมผ่านทักษะการสื่อสารผ่าน 1) บทเจรจา 2) บทร้อยกรอง 3) บทร้อยแก้ว และ 4) การเล่าเรื่อง

6.4 ประเด็นเนื้อหาทางการเมือง หมายถึง เนื้อหาสาระสำคัญทางการเมืองที่นายหนัง ตะลุงหยิบยกขึ้นมาใช้ในการแสดงหนังตะลุง ซึ่งในการแสดงในแต่ละครั้งนายหนังจะกำหนด เนื้อหาไว้ล่วงหน้า ภายใต้เงื่อนไขของระยะเวลาที่แสดง โดยมีเนื้อหาทางการเมือง 9 ประเด็นหลัก โดยมีประเด็นย่อยดังนี้

6.4.1 ระบอบการปกครอง หมายถึง แนวคิดหรือลัทธิทางการเมืองที่นำมาใช้เป็น หลักในการปกครองรัฐ การวางระบบการเมือง การบริหารรัฐ กฎหมายในการกำหนดสิทธิเสรีภาพ ของประชาชน ได้แก่ 1) แบบผู้ปกครองกับผู้ถูกปกครอง 2) การปกครองโดยผู้แทน และ 3) การเมืองแบบ มีส่วนร่วม

6.4.2 องค์กร/สถาบันทางการเมือง หมายถึง องค์กรทางการเมืองหลักของประเทศ คือ 1) องค์กร 3 ฝ่ายที่มีอำนาจสูงสุด ได้แก่ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการ 2) องค์กร การเมืองโดยตรง ได้แก่ พรรคการเมือง กลุ่มการเมือง และ 3) องค์กรการเมืองอื่นๆ ได้แก่ กลุ่มผลักดันต่างๆ สหภาพ ชมรม สมาคม

6.4.3 การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง หมายถึง กระบวนการ วิธีการที่ได้มาซึ่งอำนาจของนักการเมือง ได้แก่ 1) การปฏิวัติและการรัฐประหาร 2) การได้รับเชิญเข้าดำรงตำแหน่ง 3) การเลือกตั้งโดยวิธีทูลจริต และ 4) การเลือกตั้งโดยวิธีสุจริต

6.4.4 นโยบายการบริหารประเทศ หมายถึง แนวทางในการบริหารงานของรัฐในการตราและใช้กฎหมายเพื่อใช้ในการบริหารงานแผ่นดิน ทั้งนี้ต้องสอดคล้องกับบทบัญญัติที่กำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญ ได้แก่ 1) ไม่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ 2) ไม่บั่นทอนความมั่นคงของชาติ 3) มีกระบวนการจัดทำนโยบายที่มีประสิทธิภาพ 4) เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน 5) ก่อให้เกิดความผาสุกของคนในชาติ และ 6) ยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก

6.4.5 พฤติกรรมการบริหารประเทศ หมายถึง แนวทาง วิธีการ การปฏิบัติตนของผู้ปกครองในการใช้อำนาจเพื่อให้เกิดความเป็นธรรม และความสงบในประเทศ ได้แก่ 1) การไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง 2) การใช้ตำแหน่ง อำนาจ อย่างชอบธรรม 3) ไม่แสดงกิริยาก้าวร้าว และ 4) รับผิดชอบต่อหน้าที่การเป็นตัวแทนของประชาชน

6.4.6 บทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศ หมายถึง แนวทางการแสดงออก การปฏิบัติตามสิทธิ หน้าที่ ตามตำแหน่งผู้บริหารของรัฐ ก่อให้เกิดความผาสุกกับคนในชาติ ได้แก่ 1) รับผิดชอบต่อภาระหน้าที่ของตนเองทั้งในทางกฎหมายและการบริหารจัดการ 2) รักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชน และสังคม และ 3) การรักษาและคุ้มครองในสิทธิ เสรีภาพของประชาชนและสังคม

6.4.7 หลักธรรมาภิบาลในการบริหารบ้านเมือง หมายถึง หลักการบริหารราชการเพื่อให้บ้านเมืองเกิดความผาสุก ได้แก่ 1) หลักนิติธรรม 2) หลักคุณธรรม 3) หลักความโปร่งใส 4) หลักการมีส่วนร่วม 5) หลักความรับผิดชอบ และ 6) หลักความคุ้มค่า

6.4.8 การเมืองภาคประชาชน หมายถึง ปราบปรามการฉ้อราษฎร์บังหลวงในรูปแบบใหม่ที่พลเมืองมีกระบวนการคิดและตัดสินใจ มีการกระทำร่วมกันในการวางแผน กำหนดนโยบาย ตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ เพื่อประโยชน์ของประชาชนโดยรวม ได้แก่ 1) พลเมืองร่วมกันเคลื่อนไหวให้รัฐมาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแล 2) มุ่งตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ 3) ประท้วงอำนาจรัฐ และขอคืนอำนาจให้กับประชาชน และ 4) ร่วมมือวิพากษ์แก้ไขปัญหาที่รัฐในทางสร้างสรรค์

6.4.9 หน้าที่พลเมือง หมายถึง ผู้ที่ยึดหลักประชาธิปไตยในการดำรงชีวิต ปฏิบัติตนอยู่ในจริยธรรมที่ดีงาม ประพฤติตนในกรอบของสิทธิเสรีภาพและหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดี ได้แก่ 1) ยึดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน 2) มีวินัย 3) มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ 4) มีความอดทน 5) ประหยัดและอดออม 6) การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา 7) มีความซื่อสัตย์ สุจริต และ 8) อนุรักษ์ความเป็นไทย รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้ผู้อื่นปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี การมองเห็นคุณค่าของวิถี

ประชาธิปไตยจะช่วยให้สังคมมีความมั่นคง ปลอดภัยและสงบสุขมากขึ้นวิถีประชาธิปไตยของพลเมืองดี

6.5 รูปแบบการนำเสนอ หมายถึง แนวทาง วิธีการในการปฏิบัติของนายหนังตะลุงในการวางแผนเกี่ยวกับการใช้กระบวนการ วิธีการ ในการเผยแพร่เนื้อหาทางการเมืองให้แก่ผู้ชมใน 10 ประเด็นหลัก ดังนี้

6.5.1 การตีแผ่ความจริงในสังคม ประกอบด้วย 1) แสดงความรู้ ความคิดอย่างลุ่มลึก 2) สะท้อนสภาพความเป็นจริง และ 3) ทำให้ผู้ฟังเกิดความกระฉ่าง

6.5.2 การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง ประกอบด้วย 1) เกิดจากความรู้ ประสบการณ์ 2) ลำดับเนื้อหาและโครงเรื่องดี และ 3) เป็นข้อเท็จจริง

6.5.3 การยกกรณีศึกษา ประกอบด้วย 1) เกิดจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์ 2) ผู้ฟังทราบและเข้าใจ และ 3) สะท้อนสภาพความเป็นจริง

6.5.4 การบอกเล่าประวัติศาสตร์ ประกอบด้วย 1) มีความเป็นกลาง 2) มีความถูกต้องแม่นยำ 3) มีความซื่อสัตย์ในการนำเสนอข้อมูล และ 4) สามารถลำดับความให้เข้าใจง่าย

6.5.5 การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง ประกอบด้วย 1) การแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกริक्तิกของผู้วิจารณ์ 2) การตีความตามเนื้อหาสาระและสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย และ 3) การแสดงความคิดเห็นเชิงตัดสิน ความรู้สึกชอบไม่ชอบ

6.5.6 การใช้การอภิปราย ได้วาที ประกอบด้วย 1) เป็นการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกัน 2) มีการนำเสนอข้อมูลมีหักล้างกัน และ 3) เป็นเรื่องที่น่าสนใจ

6.5.7 การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ ประกอบด้วย 1) ทำให้การพูดมีความน่าสนใจ 2) สร้างการจดจำได้ดี และ 3) แสดงถึงภูมิ ปัญญา

6.5.8 การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ ประกอบด้วย 1) สร้างการจดจำได้ดี และ 2) ผู้ฟังเข้าใจเห็นภาพได้ชัดเจน

6.5.9 การทำร้ายตนเอง ประกอบด้วย 1) ใช้ประสบการณ์ของตนเอง และ 2) ทำให้เกิดความเชื่อในสิ่งที่พูด

6.5.10 หยิกแกมหยอก ประกอบด้วย 1) เหน็บแนม 2) ล้อเลียน และ 3) ทำให้เกิดความตลก

6.6 ปัญหาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง หมายถึง สิ่งที่ทำให้นายหนังไม่สามารถถ่ายทอดความรู้ทางการเมืองไปยังผู้ฟังได้ดังที่คาดหวังได้ ได้แก่ 1) ความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง และ 2) ทักษะการสื่อสารของผู้ชม

6.7 ความต้องการของผู้ชมหนังตะลุง หมายถึง สิ่งที่ผู้ฟังอยากได้จากการรับชมการแสดงหนังตะลุง ได้แก่ ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอ

6.8 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง หมายถึง การเพิ่มคุณค่าในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ใน 3 ด้าน คือ ด้านคุณลักษณะทางการเมืองและการสื่อสารของนายหนังตะลุง การกำหนดประเด็นเนื้อหาทางการเมือง และรูปแบบการนำเสนอ

6.9 หนังตะลุง หมายถึง มหรสพพื้นเมืองของภาคใต้ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน และได้รับความนิยมอย่างแพร่หลาย ซึ่งในประเทศไทยได้พัฒนาขึ้นในบริเวณภาคใต้ตอนกลาง ได้แก่ บริเวณจังหวัดพัทลุง นครศรีธรรมราช และสงขลาในการแสดงนายหนังตะลุงคนเดียวต้องเชิดต้องพากย์รูปหนังทุกตัว ได้แก่ เสียงพระ เสียงนาง เสียงยักษ์ เสียงคนชรา เสียงตัวตลก หนังตะลุงไม่มีฉากใดๆ มีแต่จอผืนเดียวเป็นฉากต้องสร้างภาพพจน์ด้วยบทพากย์ โดยในการแสดงจะมีเนื้อหาที่เน้นหนักด้านการให้ความรู้ วิพากษ์วิจารณ์การเมืองจากเหตุการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยยึดหลักคิดตามอุดมการณ์ทางการเมืองที่นายหนังศึกษา

6.10 นายหนังตะลุง หมายถึง ผู้ถ่ายทอดความรู้ ความคิด และข่าวสารต่างๆ ทางการเมืองโดยสอดแทรกไปกับเนื้อหาในบทหนัง เพื่อให้ประชาชนได้รับความรู้ทางการเมืองและความบันเทิง ทำหน้าที่เชิดรูปหนัง พากย์ เจรจา ขับกลอนไปตามเนื้อเรื่องที่นายหนังได้กำหนดไว้

7. ประโยชน์ที่จะได้รับ

- 7.1 ได้ขยายองค์ความรู้ด้านการสื่อสารความรู้ทางการเมืองผ่านการแสดงหนังตะลุง
- 7.2 ได้ผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองไปยังผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพ
- 7.3 ได้แนวทางในการศึกษาต่อของนักวิชาการ ผู้ที่สนใจศึกษาการสื่อสารของหนังตะลุง
- 7.4 องค์กรทางการเมือง และหน่วยงานต่างๆ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสังคม การเมือง และอื่นๆ โดยใช้หนังตะลุงเป็นเครื่องมือสำคัญในการสื่อสาร

บทที่ 2

วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง” นี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎี ตลอดจนงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาศึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการวิจัยซึ่งประกอบด้วย

1. แนวคิดการสื่อสารการเมือง
2. ทฤษฎีตัวแทน-โครงสร้าง
3. ทฤษฎีการพิจารณาก่อนเชื่อและแรงจูงใจ
4. แนวคิดการเข้ารหัสและถอดรหัส
5. แนวคิดการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
6. บริบททางการเมืองไทย
7. แนวคิดเกี่ยวกับหนังสือ
8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดการสื่อสารการเมือง

การสื่อสารทางการเมือง (Political communication) เป็นกระบวนการในการชี้แนะและตรวจสอบพลังความพยายามของมนุษย์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งปวง คำนี้ถึงพลังของประชาชน การสื่อสารการเมืองจึงไม่เชื่อเรื่องชะตากรรมแต่เชื่อมั่นในความสามารถและการกระทำของมนุษย์ที่อาศัยผลประโยชน์จากธรรมชาติของการเมือง การสื่อสารการเมืองจึงเป็นเรื่องของมนุษย์ที่แสวงหาผลประโยชน์ เสมือนเกษตรอาศัยความสามารถและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของตนในการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลผลิตในธรรมชาติ (สุรพงษ์ โสธรเสถียร, 2545, น. 27)

พฤติกรรมทางการเมืองเกือบทั้งหมดเกี่ยวข้องกับกิจกรรมการสื่อสารไม่ลักษณะใดก็ลักษณะหนึ่งการสื่อสารนั้นเป็นการสื่อสารทางการเมืองหรือไม่ขึ้นอยู่กับผลทางการเมืองของการสื่อสารที่อาจเกิดจากแหล่งสาร สาร ช่องสารหรือผู้รับสารก็ได้ ไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการทำงานของรัฐบาลและฝ่ายค้านเท่านั้นในบางครั้งการสื่อสารที่เห็นได้ชัดว่าไม่เกี่ยวกับการเมือง

แต่ถ้าถ่ายทอดให้คนบางกลุ่มอาจมีผลทางการเมืองได้ เช่นภาพยนตร์ชีวิตของตะวันตกอาจทำให้ผู้ชมในประเทศกำลังพัฒนา ได้พัฒนาทักษะและทัศนคติที่เกี่ยวข้องกับการเมือง เช่น สิทธิสตรี (พฤทธิสาณชุมพล, 2545, น. 181)

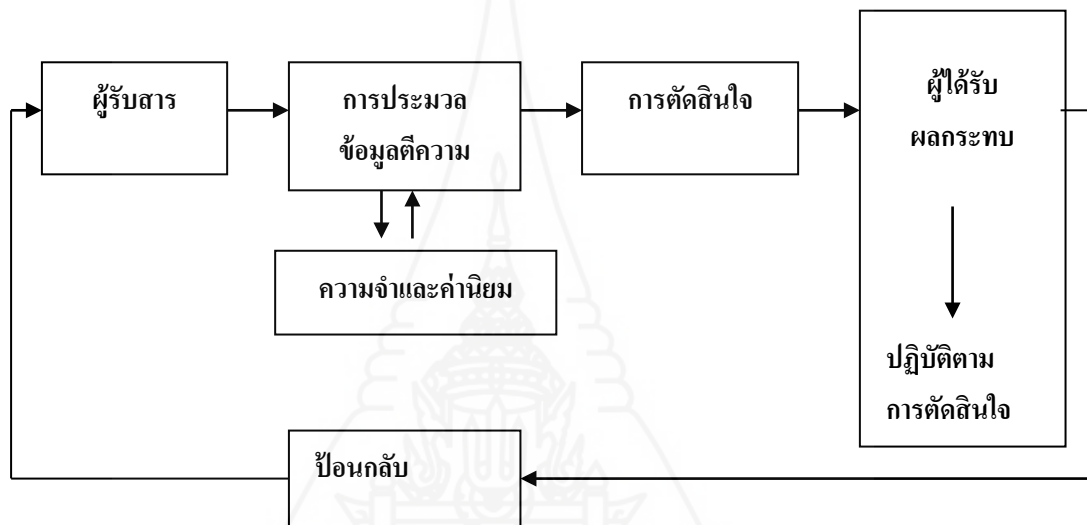
Deutsch (1969, pp. 76 - 97) กล่าวว่า แนวคิดการสื่อสารทางการเมืองอธิบายโครงสร้างของระบบการเมืองว่ามีลักษณะเป็นเครือข่ายของระบบการสื่อสาร (communication network) จะครอบคลุมและเชื่อมโยงทุกๆ ส่วน การปฏิสัมพันธ์ระหว่างระบบกับสภาพแวดล้อมนั้นเกิดขึ้นได้ด้วยการมีระบบสื่อสารทุกส่วนประกอบต่างๆ ของระบบจะต้องทำงานอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อความเป็นคุณภาพของระบบ

Almond and Powell (1978 pp. 141 - 144) กล่าวว่า การสื่อสารทางการเมืองเป็นหน้าที่พื้นฐานหนึ่งของโครงสร้างของระบบการเมืองและเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง ในกระบวนการกล่อมเกลாதทางการเมือง โดยจะเป็นตัวกำหนดความต้องการข้อมูลข่าวสารภายใต้บทบาทขององค์กรต่างๆ เมื่อมีการไหลของข้อมูลข่าวสารในระบบการเมืองวิเคราะห์และเปรียบเทียบโครงสร้างที่แสดงถึงหน้าที่ของการสื่อสารที่เกิดขึ้นเมื่อต้องการทราบว่าผู้นำคนใดมีแนวโน้มนโยบายอย่างไรรวมทั้งการกระทำของรัฐบาลเพื่อประเมินและควบคุมการทำงานรวมทั้งพยายามที่จะมีอิทธิพลและควบคุมผู้นำภายใต้บทบาทของกลุ่มต่างๆ และประสานงานกับกลุ่มอื่นๆ เพื่อแสดงความต้องการถึงผู้นำอย่างมีประสิทธิภาพ

การสื่อสารทางการเมืองเป็นพื้นฐานหนึ่งของระบบการเมืองเพื่อการดำรงไว้ซึ่งโครงสร้างของระบบการเมืองและการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมืองในกระบวนการกล่อมเกลாதทางการเมืองแม้จะไม่ได้เปลี่ยนแปลงทัศนคติแต่ก็ก่อให้เกิดความร่วมมือและการควบคุมจากปัจเจกบุคคล โดยจะเป็นตัวกำหนดความต้องการข้อมูลข่าวสารภายใต้บทบาทขององค์กรต่างๆ การกล่อมเกลாதทางการเมืองผ่านการสื่อสาร โดยผู้นำกลุ่มผลประโยชน์ ผู้แทนราษฎร และผู้นำพรรคการเมืองทำหน้าที่แสดงผลประโยชน์และรวมผลประโยชน์ของตนโดยสื่อสารความต้องการ และข้อเสนอแนะด้านนโยบายซึ่งผู้รับสารถือเป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะตัดสินใจถึงความสำเร็จหรือไม่สำเร็จในการสื่อสารของผู้ส่งสาร ดังนั้นผู้ส่งสารจึงต้องคำนึงถึงผู้รับสารตลอดเวลาทั้งก่อนการสื่อสาร ขณะที่ทำการสื่อสาร และหลังการสื่อสาร และผู้ส่งสารควรจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้รับสาร เพื่อเตรียมตัววางแผนการสื่อสารให้เหมาะสมกับผู้รับสารของตน ซึ่งการจะกระทำเช่นนั้นได้ ผู้ส่งสารจะต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ผู้รับสารของตนสำหรับสารและสื่อที่ผู้ส่งสารเลือกใช้ ในกระบวนการการสื่อสารของคนนั้นก็ควรมีความสอดคล้องและเหมาะสม ทั้งกับสภาพแวดล้อมและกลุ่มผู้รับสารด้วย เพราะสื่อแต่ละประเภทก็มีคุณสมบัติใน

การเข้าถึงผู้รับสารแตกต่างกันออกไป แต่ทั้งนี้ผู้รับสารก็อาจหลีกเลี่ยงการให้ความสำคัญกับสารหรือเนื้อหาได้ เพราะสารที่ดีก็จะทำให้กลุ่มเป้าหมายรับสารได้อย่างเข้าใจดีขึ้น

การสื่อสารการเมือง เป็นการสื่อสารที่นอกจากมีผู้ส่งสารและผู้รับสารก็จะต้องมีทักษะในการเรียบเรียงสารที่ได้รับมาตามลักษณะของความทรงจำหรือประสบการณ์ที่ผ่านมาและค่านิยม ซึ่งจากทักษะด้านต่างๆ เหล่านี้ ทำให้มีความสามารถในการตีความหมายของสารซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจและจะวิธีการป้อนกลับในท้ายสุด ดังภาพที่ 2.1

ภาพที่ 2.1 แสดงตัวแบบของการสื่อสารทางการเมืองของ Deutsch

ที่มา: Karl W Deutsch The Nerves of Government , (1969), p. 258

การสื่อสารการเมืองจะสามารถดำรงสภาวะดุลยภาพของตัวมันเอง ภายใต้กระบวนการทำงานทางโครงสร้างของระบบ คือ 1) ตัวรับสาร 2) ตัวบันทึกข้อมูลและประเมินผล 3) ตัวที่ทำหน้าที่การตัดสินใจ 4) ตัวปฏิบัติการและ 5) ตัวควบคุมและป้อนกลับ ซึ่งหมายความว่า ตัวรับสารจะทำหน้าที่กวาดข่าวสารข้อมูลต่างๆ จากสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้นทั้งภายในและภายนอกเข้าสู่ระบบ และทำการคัดเลือกข่าวสารข้อมูลที่สำคัญๆ แล้วส่งไปที่ตัวบันทึกและประมวลผลในการทำหน้าที่แจกแจงข่าวสารที่รับเข้ามาใหม่กับประสบการณ์หรืออดีตข้อมูลเก่าที่มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกันหรือไม่อย่างไรแต่ขณะเดียวกันจะทำหน้าที่ชี้แนะแนวทางเลือกที่ควรจะเป็นกับข้อมูลที่ได้อีกคราห์แล้ว ต่อจากนั้นตัวที่เป็นกลไกการตัดสินใจก็จะทำหน้าที่ต่อไปและตัวปฏิบัติการจะทำหน้าที่ในการนำผลการตัดสินใจนั้นไปดำเนินการ ซึ่งจะมีระบบควบคุมทั้งทำหน้าที่ในการป้อนกลับข่าวสารและทำหน้าที่คอยรายงานผลลัพธ์ของการปฏิบัติดังกล่าวไปสู่ตัวข่าวสารอีกครั้ง

จะเห็นได้ว่าแนวคิดการสื่อสารการเมืองเป็นกระบวนการทางการเมืองที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนทัศนะ ข้อเท็จจริง ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ ในทางการเมืองของบุคคลภายใต้โครงสร้างของระบบการเมืองการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมทางการเมือง กระบวนการกล่อมเกลாதทางการเมืองเพื่อให้เกิดความเข้าใจร่วมกันในทางการเมือง ทั้งนี้การสื่อสารการเมืองต้องเกิดจากการวางแผนการสื่อสารเป็นอย่างดี คือ ผู้ส่งสารจะต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ผู้รับสารของตน เนื้อหาสารและสื่อที่ผู้ส่งสารเลือกใช้ควรมีความสอดคล้อง และเหมาะสมทั้งกับสภาพแวดล้อมและกลุ่มผู้รับสาร เนื่องจากสื่อแต่ละประเภทมีคุณสมบัติในการเข้าถึงผู้รับสารแตกต่างกัน

การสื่อสารการเมืองในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนัง ประเคียง ระวังทองก็เช่นเดียวกันนายหนังประเคียงจะต้องสื่อสารให้ผู้ชมได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารที่เกิดประโยชน์ต่อผู้ชมอย่างแท้จริง มีทัศนคติแนวคิด จนกระทั่งเกิดพฤติกรรมไปในทางเดียวกับนายหนังประเคียงและเกิดประสบการณ์ร่วมกันผู้ชมก็จะมีประสบการณ์หรือความทรงจำในการประมวลผลหรือการตีความของสารที่ได้รับมาจากการชมหนังสือแล้ว เมื่อผู้ชมได้ประมวลผลและตัดสินใจก็มีการป้อนกลับไปยังนายหนังประเคียงอีกครั้งเป็นการสื่อสารการเมืองที่มีการตอบกลับของข่าวสารซึ่งต้องมีการพิจารณาอย่างรอบคอบที่สุดมากกว่าการสื่อสารในรูปแบบอื่นๆ นายหนังประเคียงต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อการวางแผนการสื่อสารให้เหมาะสม ในแง่ของความสามารถในการวิเคราะห์ผู้ชม การใช้เนื้อหาและสื่อได้ความสอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมที่มีการเปลี่ยนแปลงทางสังคม วัฒนธรรม รวมทั้งกลุ่มผู้ชมเพื่อให้เกิดกระบวนการกล่อมเกลாதทางการเมือง เกิดความร่วมมือ และความเข้าใจร่วมกันการให้ข้อมูล ข่าวสารที่น่าเชื่อถือจะส่งผลกับภาพลักษณ์ของนายหนังประเคียง

2. ทฤษฎีตัวแทน-โครงสร้าง

ทฤษฎีนี้ให้ความสำคัญกับอิทธิพลที่มีต่อกันของกิจกรรมทางสังคมและบริบททางสังคม โดยตามแนวคิดของ Colin Hay (1984, อ้างใน Anthony Giddens, 1984) ได้อธิบายว่า การกระทำของมนุษย์เกิดขึ้นภายใต้โครงสร้าง โครงสร้างจึงเป็นทั้งกรอบจำกัดและให้โอกาสแก่มนุษย์ในการแสดงพฤติกรรม แต่โครงสร้างไม่ได้เป็นตัวกำหนดผลที่ตามมาโดยตรงต่อการแสดงพฤติกรรม เพียงแต่กำหนดความเป็นไปได้ของทางเลือกและกลยุทธ์ของการกระทำที่มนุษย์สามารถกระทำได้ในบริบทที่ตัวกระทำนั้นแสดงอยู่ โดยมนุษย์ในฐานะผู้กระทำที่อยู่ภายใต้บริบท โครงสร้างนั้นๆ จะมีแนวคิดเรื่องเจตนา การย้อนมองตัวเอง และมีจุดประสงค์ที่จะกระทำตามความต้องการภายในใจ แต่ก็มีกรอบทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการกระทำต่อสิ่งที่สนใจตลอดเวลาตามสถานการณ์

หรืออิทธิพลทางความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบท ดังนั้นในการวางกลยุทธ์มนุษย์จะต้องมีการคิดทบทวนเพื่อวางกลยุทธ์ในการกระทำที่มีความสัมพันธ์ทั้งของเจตนาภายในใจของมนุษย์เอง และความเป็นไปได้ของการกระทำที่เอื้อภายใต้บริบท รวมทั้งมีการคำนวณผลประโยชน์จากการกระทำที่ได้รับในการตัดสินใจเลือกใช้กลยุทธ์นั้นๆ

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีตัวแทน-โครงสร้าง (Agency-Structure) เป็นแนวคิดที่สะท้อนถึงที่มาของพฤติกรรมของมนุษย์ภายใต้ปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ บริบททางด้านสังคม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ การอบรมสั่งสอนที่หล่อหลอมให้ปัจเจกชนมีทัศนคติ แนวคิด และการเลือกแสดงพฤติกรรมตามพื้นฐานของตนที่มีการทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการกระทำต่อสิ่งที่สนใจตลอดเวลาตามสถานการณ์หรืออิทธิพลทางความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบท

คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังประเคียง ระฆังทองขอมมาจากพื้นฐานของการถูกอบรมกล่อมเกลา ประสบการณ์ การศึกษา ที่สะท้อนตัวตนออกมาในรูปของการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการตัดสินใจสื่อสารของหนังประเคียง ระฆังทองว่า ภายใต้โครงสร้างบริบททางสังคมที่มีความแตกต่างในแต่ละยุคสมัยนายหนังประเคียงมีการคัดสรรประเด็นเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองอย่างไรเพื่อให้เอื้อประโยชน์จากการตัดสินใจเลือกใช้ประเด็นเนื้อหาและวิธีการนำเสนอ

3. ทฤษฎีการพิจารณาก่อนเชื่อและแรงจูงใจ

ทฤษฎีนี้เกิดขึ้นจากการรวบรวมและศึกษาหาข้อสรุปจากแนวคิดของทฤษฎีต่างๆ ที่ศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงทัศนคติอย่างลึกซึ้ง โดยนักจิตวิทยาสังคมชื่อ ริชาร์ดเพ็ตตี (Richard Petty) และจอห์น คาซิออปป์ (John Cacioppo) ในปี ค.ศ. 1986 นับเป็นทฤษฎีซึ่งได้รับการยอมรับและเป็นที่ยอมรับกันแพร่หลายในกลุ่มผู้สนใจทฤษฎีเรื่องการ โน้มน้าวใจในปัจจุบัน (Littlejohn, Stephen W. and Karen A. Foss p.73-75) ได้อธิบายว่า คนแต่ละคนจะประเมินสารโน้มน้าวใจได้ในหลายวิธีการ บางครั้งคนเราก็ประเมินสารโน้มน้าวใจนั้นในลักษณะการประเมินอย่างประณีตใช้การคิดวิเคราะห์อย่างลึกซึ้งก่อนการตัดสินใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง แต่บางครั้งคนเราก็ประเมินสารนั้นอย่างลวกๆ บางครั้งคนเราจะใช้ความพยายามสร้างความกระจ่างในความคลุมเครือซึ่งเป็นตัวกระตุ้นการรับรู้ครั้งนั้นๆ แต่บางครั้งเราก็ไม่ทำเช่นนั้นเลย โอกาสในการวิเคราะห์ประเมินสิ่งต่างๆ เพื่อการตัดสินใจจึงมีตั้งแต่น้อยไปจนถึงมากขึ้นอยู่กับวิธีที่แต่ละคนจะใช้ในกระบวนการรับและกลั่นกรองสารของตนซึ่งเป็นไปได้สองแนวทาง แนวทางแรกกระบวนการจากส่วนกลาง (central routes) แนวทางที่สองกระบวนการที่เกิดในส่วนผิวเผิน (peripheral routes)

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีการพิจารณาก่อนเชื่อและแรงจูงใจ (Elaboration Likelihood Theory: ELT) เป็นทฤษฎีที่อธิบายว่าถ้าการโน้มน้าวใจเกิดในกระบวนการจากส่วนกลางจะคิดแบบกลั่นกรองสารเป็นอย่างดี ในขณะที่การคิดแบบลวกๆ จะเกิดจากกระบวนการที่เกิดในส่วนผิวเผิน เมื่อสารสนเทศผ่านเข้าไปในระบบการรับรู้ส่วนกลางเราก็จะคิดและวิเคราะห์ประเมินและให้นำหนักข้อมูลสารสนเทศนั้นๆ เพื่อการตัดสินใจ แต่ถ้ามันเกิดขึ้นในเส้นทางที่ผิวเผินเราก็มีแนวโน้มจะตัดสินใจเรื่องต่างๆ นั้นจากปัจจัยภายนอกหรือองค์ประกอบที่เป็นบริบทของสารนั้นมากกว่า นอกจากนั้นเมื่อไรก็ตามที่คนเราใช้เส้นทางส่วนกลางในการพิจารณาสิ่งต่างๆ จะมีผลทำให้ทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมแล้ว โอกาสการเกิดผลด้านพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทัศนคตินั้นจะมีมากขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าเป็นการใช้เส้นทางรอบๆ ผลด้านทัศนคติอาจเกิดขึ้นชั่วคราวและมีผลต่อพฤติกรรมน้อยกว่า

การวิเคราะห์ผู้ชมการแสดงหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทองโดยประเมินผู้ชมมีการคิดวิเคราะห์จนเกิดการโน้มน้าวใจจากกระบวนการคิดแบบแนวทางแรกกระบวนการจากส่วนกลาง หรือแนวทางที่สองกระบวนการที่เกิดในส่วนผิวเผิน ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงมีจุดประสงค์หลักในการโน้มน้าวใจให้ประชาชนเชื่อถือ คล้อยตาม โดยต้องอาศัยหลักของเหตุผลและการโต้แย้งโดยประกอบด้วยข้อเท็จจริงหลักฐานต่างๆ และกระบวนการในการพิจารณาหาเหตุผลนายหนังประเคียงจะต้องมีการเตรียมพร้อมในด้านข้อมูลที่เป็นจริงมีเหตุผลแสดงถึงสติปัญญาความปรารถนาดีและนิสัยอันดีของนายหนัง ทำให้ผู้ชมเกิดความเชื่อมั่นการโน้มน้าวใจจึงจะสัมฤทธิ์ผล

4. แนวคิดการเข้ารหัสและถอดรหัส

แนวคิดนี้ Stuart Hall (1996) มีแนวคิดที่ปฏิเสธแนวคิดของทฤษฎีผลกระทบของสื่อต่อผู้รับสาร (Media Impact Theory) แนวคิดดังกล่าวเชื่อว่าผู้รับสารมีลักษณะตั้งรับ (passive) ต่ออิทธิพลของสื่อ ได้เสนอแนวคิดเรื่องการเข้ารหัสและถอดรหัส (Encoding/decoding) ที่อธิบายว่าระบบรหัส (coding system) ของผู้ส่งสารและผู้รับสารนั้น ไม่จำเป็นต้องเป็นรหัสการสื่อสารชุดเดียวกันเสมอไป เนื่องจากมีเหตุผลหลายประการที่ทำให้รหัสความหมายระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่ตรงกัน ไม่สอดคล้องกัน จนเกิดความขัดแย้งกัน เช่น เพศ ภูมิหลัง ประสบการณ์ ความชอบ ความสนใจ ระดับการศึกษา อาชีพ ผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ จุดยืนทางการเมือง อุดมการณ์ในเรื่องต่างๆ ฯลฯ ทั้งนี้ให้ความสำคัญกับปัจจัยด้านมุมมอง ความคิดพื้นฐานของผู้รับสารในการตีความหรือถอดรหัสความหมาย ซึ่ง Hall ได้แบ่งจุดยืนในการถอดรหัสความหมายไว้ดังนี้

1. ผู้รับสารถอดรหัสด้วยจุดยืนแบบเดียวกับที่ส่งสารเข้ารหัสมา หรือที่เรียกว่า preferred reading

2. ผู้รับสารถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต้องต่อรองความหมายเสียใหม่ที่แตกต่างไปจากความตั้งใจของผู้ส่งสารแต่ไม่ได้คัดค้านโดยตรง หรือที่เรียกว่า negotiated reading

3. ผู้รับสารถอดรหัสด้วยจุดยืนที่ต่อต้านหรือขัดแย้งกับความหมายที่ผู้ส่งสารใส่รหัสมา หรือ oppositional reading

จะเห็นได้ว่าทฤษฎีการเข้ารหัสและถอดรหัส (Encoding/decoding) เปิดมุมมองใหม่ต่อผู้ส่งสาร กล่าวคือ ผู้ส่งสารไม่ได้เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ส่งผ่านข่าวสารเท่านั้น (transmitter) แต่เป็น “ผู้ที่ได้เข้ารหัส”(encode) ทั้งข้อมูลข่าวสารที่ส่งไปให้ด้วยคำเนนการสองอย่างพร้อมกันคือ การส่ง “ข่าวสาร” และ “การคิดตั้งรหัสการถอดความหมายสาร” ให้กับผู้ชม (ผู้รับสาร) ไปพร้อมกันด้วย โดยใช้การสื่อภาษา สื่อภาพ สื่อเสียง หรือสื่ออื่นๆ ในที่นี้คือสื่อพื้นบ้านหนังตะลุง ในกระบวนการรับสาร ผู้ชมหนังตะลุงได้เรียนรู้และได้รับการคิดตั้งรหัสความหมายไปพร้อมกันผู้ส่งสารจึงสามารถวางแผนกำหนดเป้าหมายของการถอดรหัส และความหมายของผู้รับสาร โดยผ่านกระบวนการสร้างสารได้

การวิเคราะห์ผู้ชมการแสดงหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทองเพื่อให้เกิดการเลือกประเด็นเนื้อหา และวิธีการนำเสนอเหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้ชมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งก่อนการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง นายหนังที่ดีจะสามารถเตรียมประเด็นที่เหมาะสมกับผู้ชม ต้องทราบข้อมูลเบื้องต้นของผู้ชมได้แก่ความสนใจวัฒนธรรมทัศนคติความเชื่อมุมมองทางการเมือง เป็นต้นทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ชมรวมทั้งทำให้นายหนังมีความน่าเชื่อถือ น่าเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นนายหนังประเคียงจะต้องมีการเตรียมการแสดงที่สมบูรณ์ยอมทำให้นายหนังเกิดความมั่นใจ ต้องคำนึงถึงการเลือกประเด็นทางการเมืองที่เหมาะสมตรงตาม ความต้องการของผู้ชมจึงสามารถให้ความรู้ทางการเมืองแก่ผู้ชมได้

5. แนวคิดการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

5.1 ระบอบประชาธิปไตย

ประชาธิปไตยเป็นระบอบการปกครองโดยประชาชน ซึ่งถูกนำไปใช้อย่างแพร่หลายในประเทศต่างๆ ทั่วโลก เป็นระบอบการปกครองที่มีวิวัฒนาการมาอย่างยาวนาน ส่วนใหญ่เห็นว่าเริ่มมาจากสมัยกรีกโบราณ และได้มีพัฒนาการมาถึงปัจจุบัน ในประเทศสังคมนิยมหลายประเทศ เช่น ในประเทศสหภาพโซเวียตในอดีต และประเทศจีน ก็พยายามเรียกการปกครองของตนว่าเป็นระบอบประชาธิปไตยแต่คนละลักษณะกัน เรียกว่า ประชาธิปไตยแบบรวมศูนย์ กล่าวคือให้ประชาชนมีสิทธิและเสรีภาพแต่อยู่ในขอบเขตที่รัฐกำหนด ส่วนการดำเนินการทางการเมืองการปกครอง ยังคงตกอยู่ในมือของผู้มีอำนาจเพียงบางกลุ่มเท่านั้น (ประชาธิปไตย สืบค้นจาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ประชาธิปไตย> เข้าถึงเมื่อ 13 มีนาคม 2561)

ความหมายของประชาธิปไตย

ประชาธิปไตยหมายถึงการปกครองที่ประชาชนเป็นใหญ่รากศัพท์มาจากคำว่า “ประชา + ธิปไตย” คือประชาชน + อำนาจสูงสุดคือประชาชนมีอำนาจสูงสุดซึ่งประธานาธิบดีอับบราฮัม ลินคอล์นประธานาธิบดีคนที่ 16 ของสหรัฐอเมริกาได้ให้คำจำกัดความไว้ว่าประชาธิปไตยหมายถึงระบอบการปกครองของประชาชน “โดยประชาชนและเพื่อประชาชน” ตลอดจนเป็นวิธีการเพื่อให้การดำเนินการชีวิตของคนในการอยู่ร่วมกันโดยสันติภายใต้ความเชื่อที่ว่าคนเราเกิดมาเท่าเทียมกัน มีสิทธิเสรีภาพในการดำเนินชีวิตภายใต้ขอบเขตของกฎหมายการเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชนในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

อริสโตเติล (Aristotle) กล่าวไว้ว่าในระบอบประชาธิปไตยนั้นอำนาจสูงสุดอยู่ในมือของประชาชนทั้งหมด

ประเวศ วะสี ประชาธิปไตยคือ การลดอำนาจรัฐหัวใจของประชาธิปไตยคือการลดอำนาจรัฐและเพิ่มอำนาจประชาชน

สำหรับความหมายและนิยามประชาธิปไตยนั้นมีอยู่หลากหลายและแตกต่างกันไปตามมุมมองของสังคมและผู้นิยามหรือผู้ให้การศึกษาแต่สำหรับประเทศไทย ประชาธิปไตยนั้นเป็นกระแสประชาธิปไตยแบบเสรีประชาธิปไตย

เสรีประชาธิปไตยหรืออาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าประชาธิปไตยแบบตะวันตกต้นกำเนิดมายาวนานกว่าประชาธิปไตยแบบอื่นๆ ซึ่งเชื่อว่าระบบการเมืองของมนุษย์เกิดขึ้นได้ด้วยความ

สมัครใจและสติปัญญาของมนุษย์มนุษย์เป็นผู้มีความสามารถและเป็นสมาชิกของรัฐ ดังนั้นจึงควรได้รับการรับรองสิทธิการใช้กำลังบังคับเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ในทางการเมืองถือเป็นความชั่วร้าย

หลักการพื้นฐานของประชาธิปไตย

การปกครองระบอบประชาธิปไตยเป็นการปกครองที่ยึดมั่นหลักการขั้นพื้นฐานดังนี้

- (1) การยอมรับว่าคนทุกคนมีสติปัญญาไม่เท่าเทียมกัน
- (2) ยอมรับว่าทุกคนมีอิสระและเสรีภาพ
- (3) การยอมรับว่าทุกคนมีความเท่าเทียมกัน
- (4) อำนาจสูงสุดในการปกครองเป็นของประชาชน
- (5) อำนาจปกครองของรัฐบาลเกิดขึ้นจากความยินยอมของประชาชนผู้ถูกปกครอง โดยมีวิธีการแสดงความยินยอมต่างๆ ที่สำคัญคือการใช้สิทธิเลือกตั้ง

(6) ประชาชนมีสิทธิในการคัดค้านหรือเปลี่ยนแปลงรัฐบาลตามวิธีการที่กฎหมายกำหนดหากว่ารัฐบาลไม่สามารถตอบสนองความต้องการของประชาชนได้เช่นการเปลี่ยนแปลงลงคะแนนเสียงให้พรรคฝ่ายค้านเมื่อมีการเลือกตั้งการเข้าชื่อถอดถอนนายกรัฐมนตรี

ลักษณะสำคัญของประชาธิปไตย

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยนั้นมีรากฐานมาอย่างยาวนานตั้งแต่อดีตโดยเริ่มตั้งแต่สมัยกรีกโบราณ และได้พัฒนามาจนถึงปัจจุบัน ลักษณะสำคัญของประชาธิปไตย (อมร รักษาสัตย์และคณะ, 2539, หน้า 33-34 และ ชัยอนันต์ สมุทวณิช, 2519, หน้า 15) มีดังต่อไปนี้

1. ประชาชนเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย โดยอำนาจอธิปไตยมาจากประชาชนหรือโดยความยินยอมของ ประชาชน
2. การเลือกผู้แทนในสังคมสมัยใหม่จะต้องเป็นการเลือกที่บริสุทธิ์ ยุติธรรม โดยประชาชนมีสิทธิเลือกตั้งได้อย่างอิสระ
3. ให้ความสำคัญกับแนวคิดที่แตกต่าง รวมถึงมีการแก้ไขปัญหาด้วยการร่วมกันคิด ร่วมกันตัดสินใจ สถาบันทางการเมืองที่ทำหน้าที่ตัดสินปัญหาทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม เช่นคณะรัฐมนตรี รัฐสภา โดยใช้วิธีการอภิปรายแสดงความเห็นเพื่อหาข้อยุติ
4. เชื่อในความเป็นอิสระและเสรีภาพของมนุษย์ เช่น การนับถือศาสนา การชุมนุมทางการเมือง การแสดง ความคิดเห็น การออกเสียงเลือกตั้ง เป็นต้น
5. การบังคับใช้กฎหมายถึงความเท่าเทียมกัน โดยไม่เลือกปฏิบัติ
6. รัฐบาลต้องมีอำนาจจำกัด อำนาจต้องไม่อยู่ในมือคนๆ เดียวหรือกลุ่มเดียว มีการแบ่งอำนาจ กระจายอำนาจโดยถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน

7. การตัดสินใจหรือปฏิบัติต้องเป็นไปตามเสียงข้างมาก โดยต้องคำนึงถึงสิทธิของคนส่วนน้อย

8. ประชาชนมีความเสมอภาคในด้านต่างๆ โดยเฉพาะความเสมอภาคทางด้านกฎหมายและความมีโอกาสมเท่าเทียมในด้านต่างๆ

9. ประชาธิปไตยอยู่บนพื้นฐานหลักของเสรีนิยม ประชาชนต้องมีอิสระ และเสรีภาพในการกระทำต่างๆ เช่น การแสดงความคิดเห็น การนับถือศาสนา การเดินทางไปทุกๆ ที่ในสังคมที่อาศัยอยู่ เป็นต้น (Shively, 2008, pp. 159-160)

10. ประชาชนมีสิทธิเสรีภาพอย่างกว้างขวาง โดยที่รัฐบาลเป็นผู้ให้หลักประกัน และคุ้มครองการให้สิทธิ เสรีภาพขั้นพื้นฐานที่สำคัญ

11. รัฐบาลใช้หลักการปกครองโดยกฎหมาย หรือหลักนิติธรรม ไม่ใช่อำนาจตามอำเภอใจ เช่น บุคคลจะโดยจับหรือลงโทษก็ต่อเมื่อทำผิดกฎหมายตามที่ได้ระบุไว้ หรือต้องได้รับการตัดสินคดีอย่างรวดเร็ว และเป็นธรรม

12. ประชาชนต้องมีส่วนร่วมในการปกครองประเทศผ่านกลไกต่างๆ หรือใช้สิทธิแสดงบทบาทต่างๆ ได้โดยตรง

13. รัฐบาลต้องรับผิดชอบต่อประชาชน ประชาชนมีสิทธิแสดงความคิดเห็นในด้านต่างๆ ต่อรัฐบาลตลอดเวลา รวมถึงมีสิทธิ์เปลี่ยนแปลงรัฐบาลตามวิธีการที่ได้กำหนดไว้

รูปแบบประชาธิปไตย

ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เป็น ระบอบการปกครองที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลายใน ประเทศต่างๆ ทั่วทุกมุมโลก โดยรวมระบอบการ ปกครองแบบประชาธิปไตยแบ่งออกได้เป็น 2 รูปแบบ ใหญ่ๆ (ฉัตรภาทธร อุตรงจิตร, 2550, หน้า 107-111) ดังนี้

5.1.1 ประชาธิปไตยทางตรง (direct democracy) หรือ ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (participatory democracy) มีหลักการสำคัญ 3 ประการ ได้แก่

1) การมีส่วนร่วมจากประชาชน โดยประชาชนทุกๆ จะเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองโดยตรง ประชาชนจะมีบทบาทในการตัดสินใจในกิจการบ้านเมืองโดยไม่ต้องผ่านกระบวนการหลากหลายขั้นตอน เหมือนกับประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน และประชาชนมีส่วนร่วมในการออกกฎหมาย (สุพจน์ บุญวิเศษ, 2549, หน้า 158) ซึ่งจะเข้าสู่ขั้นตอนของระบอบการเมืองตั้งแต่ขั้นตอนการรับฟังประเด็นปัญหา การอภิปรายโต้เถียง การตัดสินใจทางการเมือง การลงคะแนนเสียง การกำหนดนโยบายหรือข้อปฏิบัติเพื่อนำไปใช้ในเชิงรูปธรรมรวมประการด้วยกันทั้งการตรวจสอบและ ประเมินผล

2) การยึดถือเสียงส่วนใหญ่ (majority rule) การตัดสินใจทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยทางตรงนั้นจะยึดถือเสียงส่วนใหญ่หรือมติเสียงข้างมากของประชาชนทั้งในกระบวนการนิติบัญญัติ บริหาร และตุลาการ

3) ความเท่าเทียมกันทางการเมือง (political equality) ในการตัดสินใจใดๆทางการเมืองในระบอบ การปกครองแบบประชาธิปไตย ถือว่าประชาชนทุกคนมี สิทธิทางการเมืองเท่าเทียมกัน คือ ทุกคนมี 1 เสียงที่จะ เลือกโดยอิสระประชาธิปไตยทางตรง หรือประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมเป็นระบอบการปกครองที่เกิดขึ้นจากประสบ การณ์ของชาวเอเธนส์ในกรีก โบราณ ประมาณ 2500 ปีที่ ผ่านมา เป็นรูปแบบประชาธิปไตยที่เหมาะสมกับสังคมที่ มีจำนวนประชากรไม่มากนัก และสภาพสังคม ไม่มีความสลับซับซ้อน การตัดสินใจในเรื่องสำคัญจะกระทำโดยการโหวต หรือออกเสียงโดยพลเมืองเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์ ในปัจจุบันการปกครองประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมนี้ไม่สามารถพบได้อย่างเต็มรูปแบบในระดับชาติอีกต่อไปแล้วเนื่องจากสภาพสังคมที่ได้เปลี่ยนแปลงไปจากอดีตและสังคมมีความสลับซับซ้อนมากขึ้น รวมถึงจำนวนประชากรได้เพิ่มขึ้นมากกว่าในอดีตเป็นจำนวนมาก (Stephen, 2004, pp. 170-171) แต่ยังพบได้ในหน่วยเล็กๆ ในการเมืองในระดับท้องถิ่น การที่รูปแบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมยังคงปรากฏอยู่ในท้องถิ่น อาจเป็นเพราะยังคงมีคุณค่าในทางสัญลักษณ์ และความคิดที่ว่า ประชาชนที่อาศัยอยู่ในชุมชนหรือ ท้องถิ่นเดียวกันมานานควรร่วมกันกำหนดสวัสดิการ หรือการดำเนินงานด้านต่างๆ ร่วมกัน รวมถึงจำนวนประชากรยังไม่มากเกินไป (วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ปีที่ 5 ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กันยายน-ธันวาคม 2558) สภาพสังคมที่ไม่มีความสลับซับซ้อนมากนักที่จะดำเนินการในรูปแบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งไม่สามารถประกันได้ว่าจะดำเนินการได้ตลอดไปหรือไม่ เนื่องจากสังคมมีสภาพไม่คงที่มีการเปลี่ยนแปลง อยู่เสมอ (สนธิ เชนันท์, 2543, หน้า 116)

5.1.2 ประชาธิปไตยทางอ้อม (indirect democracy) หรือ เรียกว่า ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน (representative democracy) เนื่องจากปัจจุบันขนาดของประชากร และความหลากหลายของประชากรที่เพิ่มมากขึ้นทั้งจำนวน ความหลากหลายทางเชื้อชาติ ศาสนา สีผิว การพัฒนาทางเศรษฐกิจ เป็นต้น รวมถึงสภาพสังคมที่มีความซับซ้อนมากขึ้น ด้วยเหตุนี้จึงเกิดประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนขึ้นมา ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนเป็นการเลือก ตัวแทนเข้าไปทำหน้าที่ปกครอง (จักษ์ พันธุ์เพชร, 2552, หน้า 128) ได้กล่าวว่ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน มีหลักการพื้นฐานที่สำคัญต่อไปนี้

1) ระบอบการปกครองประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนมีหลักการที่สำคัญ เหมือนกับประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วม ได้แก่ การมีส่วนร่วมจากประชาชน การยึดและเคารพ

เสียงส่วนใหญ่ และมีความเท่าเทียมกันทาง การเมือง แต่สิ่งที่แตกต่างและเพิ่มเข้ามาก็ คือ การเลือกตั้ง และรัฐธรรมนูญ โดยการมีส่วนร่วมทางการเมืองของ ประชาชนจะผ่านทางการเลือกตั้งตามหลัก รัฐธรรมนูญที่ได้กำหนดไว้ในแต่ละประเทศอาจมีความแตกต่างกัน หรือคล้ายคลึงกันในแต่ละ ประเทศ โดยการเลือกตั้งมีหลักการสำคัญ คือ ต้องมีการเลือกตั้งที่มีอิสระและเสรี รวมถึงไม่ผิด กฎหมายหรือระเบียบที่วางไว้

2) สามารถทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองได้มากกว่าประชาธิปไตย แบบมีส่วนร่วม นอกจากการมีส่วนร่วมทางการเมืองผ่านทางการเลือกตั้งแล้ว การมีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชนยังสามารถทำได้ผ่านการชุมนุม การเรียกร้อง โดยสันติ การแสดงออก ทางการเมือง ในรูปแบบต่างๆ ผ่านทางงานเขียน การอภิปราย รวมถึงการรวมตัวกันเพื่อเสนอข้อ กฎหมายหรือถอดถอนผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง

3) ข้อยกเว้นบางประการของเสียงส่วนใหญ่ ถึงแม้ว่าเสียงส่วนใหญ่จะเป็น ตัวกำหนดนโยบายหรือ กฎหมาย แต่ในบางกรณีเสียงส่วนใหญ่อาจไม่เพียงพอต่อประเด็นที่สำคัญ เช่น การแก้ไขรัฐธรรมนูญ อาจต้องใช้เสียงข้างมากถึง 3 ใน 4 เพื่อที่จะให้เพียงพอต่อการร่างแก้ไข รัฐธรรมนูญ รวมถึงเสียงข้างมากของศาลรัฐธรรมนูญ อาจสามารถล้มกฎหมายที่ออกโดยผู้แทนของ คนส่วนใหญ่ในสังคมได้ หากกฎหมายนั้นขัดกับกฎหมายรัฐธรรมนูญที่ใช้ในการปกครองประเทศ

4) เป็นการปกครองที่อยู่ภายใต้การกำหนดในรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญเป็น สิ่งที่สำคัญมากของรัฐบาลในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย เนื่องจากเป็นสิ่งที่จำกัด อำนาจของรัฐบาลซึ่งเป็นเสียงข้างมากที่ได้จากประชาชน การใช้อำนาจจากเสียงข้างมากโดยปราศจาก ข้อจำกัดอาจทำให้เกิด “ทรราชเสียงข้างมากได้” (tyranny of majority) ซึ่งเป็นเหตุการณ์ หรือสถานการณ์ ทางการเมืองที่รัฐบาลเลือกที่จะทำความต้องการของเสียงส่วนใหญ่ โดยละทิ้งเสียงส่วนน้อย โดยเสียงส่วนน้อยอันนี้อาจสูญเสียสิทธิที่พึงมีดั่งนั้น รัฐธรรมนูญจึงเป็นสิ่งสำคัญในการจำกัด เสียงข้างมากในระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

กล่าวได้ว่า หลักการพื้นฐานที่สำคัญของประชาธิปไตย ได้แก่ ประชาธิปไตยทางตรง หรือประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม และ ประชาธิปไตยแบบทางอ้อม หรือประชาธิปไตยแบบผู้แทน สรุปได้ว่าทั้งสองรูปแบบมีความคล้ายคลึงกัน เช่นการยึดถือเสียงส่วนใหญ่ หรือเสียงข้างมากของ ประชาชนในการดำเนินการ หรือตัดสินใจในกิจการใดๆ ประชาชนมีสิทธิเท่าเทียมกัน คือ ทุกคนมี 1 เสียง ประชาชนมีส่วนร่วมในการออก กฎหมาย เป็นต้น ส่วนที่แตกต่างกัน คือ การตัดสินใจใดๆ ของประชาชนในแบบประชาธิปไตยทางอ้อมหรือประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน ประชาชนจะเลือกตั้ง ตัวแทน เพื่อที่จะมาทำหน้าที่ปกครองแทน ตนเองผ่านทางกิจกรรมที่รัฐบาลได้จัดขึ้น เช่น การเลือกตั้ง เป็นต้น

รูปแบบประชาธิปไตยแบบผู้มีแทน หรือประชาธิปไตยทางอ้อม

รูปแบบประชาธิปไตยแบบผู้มีแทนนั้น โกวิทซ์ วงศ์สุวรรณ (2540, หน้า 81-84) ได้กล่าวว่า สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 รูปแบบด้วยกัน ได้แก่ ระบบรัฐสภาหรือ แบบคณะรัฐมนตรี (parliamentary system) ระบบประธานาธิบดี (presidential system) ระบบกึ่งประธานาธิบดี (semi – presidential system) และระบบ เลือกตั้งนายกรัฐมนตรีโดยตรง (direct-election of premiership of system)ดังต่อไปนี้

1. ระบบรัฐสภาหรือแบบคณะรัฐมนตรี (parliamentary system) ตามหลักทฤษฎีถือว่าประเทศอังกฤษเป็นแบบอย่าง หรือเป็นต้นแบบ คือ การถือเอาฝ่ายนิติบัญญัติหรือรัฐสภาเป็นศูนย์กลางแห่งอำนาจรัฐ เป็นศูนย์กลางแห่งอำนาจของประชาชน เป็นศูนย์กลางแห่งอำนาจทางการเมืองมีหน้าที่ทั้งทางด้านนิติบัญญัติ และการบริหารประเทศ เนื่องจากรัฐสภาประกอบด้วยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มาจาก การเลือกตั้งของประชาชน โดยตรงสอดคล้องกับประชาชนมีอำนาจธิปไตย รัฐสภาใช้อำนาจในการแต่งตั้งและถอดถอน ได้แก่ นายกรัฐมนตรี และคณะรัฐมนตรี ส่วนมากมาจากเสียงข้างมากในรัฐสภา รัฐสภามีหน้าที่ในการควบคุมการปฏิบัติงานของคณะรัฐมนตรี และฝ่ายบริหาร หากฝ่ายรัฐบาลมีความสามัคคีไม่แตกแยกแบ่งฝักแบ่งฝ่าย อำนาจรัฐบาลจะมีความมั่นคงสูงหรือมีเสถียรภาพ อย่างมาก นอกจากนี้เมื่อเกิดเหตุการณ์หรือสถานการณ์ ใดขึ้นจึงเป็นความรับผิดชอบร่วมกันภายใต้รูปแบบรัฐสภา เป็นความรับผิดชอบแบบองค์คณะ หรือความรับผิดชอบร่วม ไม่ใช่ตัวผู้นำรัฐบาลเพียงคนเดียวแบบที่ เกิดขึ้นกับรูปแบบประธานาธิบดี (บูมอริ ยีหมะ, 2550, หน้า 118-122)

2. ระบบประธานาธิบดี (presidential system) มีสหรัฐอเมริกาเป็นต้นแบบ ระบบประธานาธิบดีถูกคิดแปลงมาจากระบอบสมบูรณาญาสิทธิราช กล่าวคือ ประธานาธิบดีเป็นทั้งผู้ปกครองที่มีอำนาจสูงสุดของรัฐ และมีอำนาจสูงสุดในฝ่ายบริหาร การดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีไม่ได้ขึ้นอยู่กับการสนับสนุนของเสียงข้างมากแต่ขึ้นอยู่กับการนิยมนิยมของประชาชนทั้งประเทศที่มีต่อตัวประธานาธิบดี เนื่องจากการดำรงตำแหน่งของประธานาธิบดีมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของ ประชาชนทั้งประเทศมีอำนาจและแต่งตั้งถอดถอนรัฐมนตรีนอกจากนี้ยังเป็นผู้บังคับบัญชาทหารสูงสุด มีอำนาจในการสั่งการรบได้อย่างเด็ดขาด ระบบนี้มีจุดเด่น คือ ระบบการถ่วงอำนาจนิติบัญญัติ อำนาจบริหาร และอำนาจตุลาการ มีการแบ่งอำนาจกันเกือบจะเด็ดขาด รวมถึงมีการตรวจสอบซึ่งกันและกันอยู่ตลอดเวลา

3. ระบบกึ่งประธานาธิบดี (semi – presidential system) ถือได้ว่ามีประเทศฝรั่งเศสเป็นต้นแบบ และเพิ่งเกิดขึ้นหลังสงครามโลกครั้งที่สอง มีจุดเด่น คือ การเอารัฐบาล 2 แบบที่ได้กล่าวไปในข้างต้นมาปรับปรุงและ ดัดแปลงเข้าด้วยกัน กล่าวคือ ให้ประธานาธิบดีต้องได้รับการ

เลือกตั้งจากประชาชนทั้งประเทศโดยตรง เพื่อให้มีอำนาจมากถ่วงดุลแก่รัฐสภาได้ประธานาธิบดีมีอำนาจในการยุบสภาผู้แทนราษฎร แต่งตั้งและปลดนายกรัฐมนตรี รวมถึงฝ่ายบริหารได้ตามความเหมาะสม คณะรัฐมนตรีมีอำนาจในการบริหารอย่างเต็มที่ รัฐสภามี อำนาจในการแก้กฎหมายและควบคุมการบริหารราชการ ของฝ่ายบริหารเท่านั้น หากคณะรัฐมนตรีไม่ได้รับความเห็นชอบจากรัฐสภาต้องลาออกแต่ประธานาธิบดีไม่ต้องลาออกและสามารถแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีคนเดิมกลับมารับตำแหน่งได้ในทางปฏิบัติ สรุปคือ ประธานาธิบดีเป็นผู้ใช้อำนาจแต่คณะรัฐมนตรีเป็นผู้รับผิดชอบให้นายกรัฐมนตรีจะทำหน้าที่คล้ายกับรองประธานาธิบดีมากกว่าที่จะอยู่ในตำแหน่งหัวหน้าฝ่ายบริหาร (จักษ์ พันธ์ชูเพชร, 2552, หน้า 143-149) ส่วนความแตกต่างระหว่าง ระบบประธานาธิบดีและระบบกึ่งประธานาธิบดี คือ ประธานาธิบดีในระบบประธานาธิบดีมีอำนาจในการบริหาร แต่ประธานาธิบดีในระบบกึ่งประธานาธิบดีเป็น ผู้จัดสรรอำนาจการบริหารประเทศให้แก่นายกรัฐมนตรีและฝ่ายบริหาร (ณัชชาภัทร อุ๋นตรงจิตร, 2550, หน้า 112-116)

4. ระบบเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี โดยตรง (direct election of premiership of system) คือ การเลือกตั้ง หัวหน้าฝ่ายบริหาร ปรัชญาในการเลือกตั้งนายกรัฐมนตรี โดยตรง คือ การเลือกตั้งเป็นผู้แทนของประชาชนทั้ง ประเทศ ซึ่งจะสามารรถแก้ไขปัญญาของรัฐบาลแบบ รัฐสภาหรือคณะรัฐมนตรีที่ว่านายกรัฐมนตรีเป็นผู้แทนจากจังหวัดหนึ่งจังหวัดใดหรือนายทุนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งเท่านั้น ประเทศไทยมีการเสนอแนะให้ใช้รูปแบบของรัฐบาลแบบนี้มาไม่ต่ำกว่า 20 ปีที่แล้ว จนกระทั่งปัจจุบันก็ยังมีนักวิชาการเสนอแนะให้ใช้รูปแบบนี้อยู่

5.2 การเมือง

ผู้ให้คำจำกัดความไว้หลายลักษณะเช่นเพลโต (Plato) และอริสโตเติล (Aristotle) กล่าวว่าการเมืองเป็นเรื่องของการแสวงหาความยุติธรรมและการดำรงชีวิตที่ดีส่วนฮอบส์ (Hobbs) เห็นว่าการเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวกับความปลอดภัยของมนุษย์เนื่องจากการที่มนุษย์ต้องใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันในชุมชนการเมืองถ้าปล่อยให้ต่างคนต่างทำตามใจชอบแล้วจะเกิดการแสวงหาประโยชน์ส่วนตัวและจะมีลักษณะเลวร้ายป่าเถื่อนนำมาซึ่งความไม่ปลอดภัยในชุมชนนั้นๆ ซึ่งสอดคล้องกับชัยอนันต์ สมุทวณิช และคณะ (2514) ที่กล่าวว่ามนุษย์ไม่อาจอยู่ตามลำพังจำเป็นต้องรวมกันอยู่เป็นสังคมจึงมีผู้กล่าวว่ามนุษย์เป็น “สัตว์สังคม” ในสังคมมนุษย์ไม่ว่าจะอยู่ในสมัยใดและรูปแบบใดก็ตามจำเป็นต้องมีการจัดกระบวนการในการอยู่ร่วมกันภายใต้อำนาจแห่งรัฐนี้ไม่ว่าจะดำเนินการภายใต้รูปแบบใดก็ถือว่าการเมืองดังที่เอสตัน (Estom, 1965) ได้ให้ความหมายของการเมืองว่าเป็นการกระทำของมนุษย์ที่ตอบโต้กันอันเกี่ยวข้องกับอำนาจและการแจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าสำหรับสังคมจะเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจของประชาชนหรือสิ่งที่รัฐบาลได้ตัดสินใจให้ประชาชน ซึ่งลิจิต ซีรเวกิน (2521) กล่าวถึงการแจกแจงสิ่งที่มีคุณค่าไว้ว่าหมายรวมถึงอำนาจสถานะทางสังคมและผลประโยชน์ทาง

เศรษฐกิจถ้าหากสังคมใดไม่มีกฎเกณฑ์การแจกแจง ไม่มีกติกาที่ตกลงเป็นที่พอใจของสมาชิกในสังคมแล้วย่อมจะเกิดความปั่นป่วนและอาจต้องใช้อำนาจการตัดสินใจด้วยกำลัง ดังนั้นสรุปได้ว่าการเมืองมีลักษณะ ดังนี้

5.2.1 การเมืองเป็นเรื่องของการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับส่วนรวม (Politics as the Making of common decisions) ถ้าเราเปรียบเทียบการตัดสินใจในเรื่องใหญ่ๆ ของกลุ่มคนที่มีผลต่อชีวิตและความเป็นอยู่ของพวกเขาเอง เช่น ครอบครัวหนึ่งต้องตัดสินใจว่าจะไปอยู่ที่ไหน และควรจะใช้กฎเช่นใดเพื่อที่จะปกครองลูกๆ ของพวกเขา ต้องทำอย่างไรที่จะรักษาความสงบและความสมดุลให้เกิดขึ้นในบ้าน และอื่นๆ ในลักษณะเดียวกันนั้น การที่ประเทศหนึ่งต้องตัดสินใจว่าจะตั้งสวนสาธารณะไว้ที่ใด ควรจะเป็นพันธมิตรกับชาติใดในช่วงเวลาปกติและช่วงที่เกิดสงคราม ฯลฯ สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นการทำให้เกิดการกำหนดชุดนโยบายสำหรับกลุ่มคน การตัดสินใจครั้งเดียวก็เพียงสิ่งเดียวที่ส่งผลกระทบต่อสมาชิกทุกคนในกลุ่มนั้น ๆ

5.2.2 การเมืองเป็นเรื่องของการใช้อำนาจ (Politics as the exercise of power) การเมืองเป็นเรื่องที่คนหนึ่งๆ หรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งใช้อำนาจเหนือกว่าต่อคนหนึ่งคนหรือคนหลายคน ดังนั้น “อำนาจ” คือ ความสามารถของคนหนึ่งคนที่จะทำให้คนอื่นๆ ทำในสิ่งที่ผู้ใช้อำนาจปรารถนาเป็นครั้งแรกๆ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องใดๆ ก็ตาม ทางการเมืองการใช้อำนาจมีลักษณะทั้งเป็นการบังคับ (coercion) หรือ ชักจูง (persuasion) ก็ได้ ทั้งนี้ การบังคับ (coercion) หมายถึง ให้คนอื่นกระทำการบางอย่างในสิ่งที่เขาไม่ต้องการกระทำ และการจูงใจ (persuasion) หมายถึง การชักชวนให้คนอื่นกระทำในสิ่งที่เขาปรารถนา โดยที่การกระทำดังกล่าวทำโดยการวางเงื่อนไขที่มีตัวเลือกที่ไม่น่าสนใจมีเหตุผลและเหมาะสมไว้เป็นทางเลือกที่เหลืออยู่ทั้งหมด ทั้งนี้ความหมายของการเมืองที่มีผู้ให้ความหมาย การตีความกันนั้น อาจกล่าวได้อีกนัยหนึ่งว่าการเมือง คือ การแสวงหา รักษาและใช้อำนาจอิทธิพลและประโยชน์ เพื่อตนเองหรือส่วนรวมหรือทั้งสองอย่าง โดยมีประโยชน์เกื้อกูลกัน

ปรัชญาทางการเมือง

ปรัชญาทางการเมือง (Political Philosophy) คือ ความคิดความเชื่อของบุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ในยุคใดยุคหนึ่ง อันเป็นรากฐานสำคัญของระบบการเมืองที่เหมาะสมกับสิ่งแวดล้อมและความต้องการของตน อันหมายถึงความรวมถึง อุดมการณ์หรือเป้าหมายที่จะเป็นแรงผลักดันให้มนุษย์ปฏิบัติกรต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายนั้นๆ ปรัชญาทางการเมืองของ Aristotle ได้จำแนกรูปแบบการปกครอง ออกเป็น 6 รูปแบบ โดยใช้เกณฑ์ จำนวนผู้ปกครอง กับ ความมีจริยธรรมของผู้ปกครอง ดังนี้

1) **ราชาธิปไตย (Monarchy)** โดยกษัตริย์ (king/monarch) มีลักษณะสำคัญ คือ เป็นระบอบการปกครองที่มีลักษณะของการสืบสายโลหิต สืบสันตติวงศ์ โดยผู้ปกครองในตระกูลหนึ่ง

ซึ่งอาจเป็นการนับสายโลหิตทางพ่อ หรือทางแม่ก็ได้ จะนับอย่างไรนั้นก็แล้วแต่ประเพณีระบอบการเมืองในประเทศนั้นๆ การสืบสายโลหิตลักษณะนี้ ทำโดยการจัดตามลำดับของเจ้านายในวงศ์ตระกูลนั้น Plato และ Aristotle ทั้งสองต่างมองตรงกันว่าราชาธิปไตยในที่นี้ควรจะถูกครองโดยราชาปราชญ์ (Philosopher King) กล่าวว่าเป็นการปกครองที่ดีในอุดมคติ เนื่องจากคุณธรรมของผู้ปกครองจะส่งผลต่อให้ระบอบการปกครองนั้นดี กล่าวคือ ไม่คำนึงถึงประโยชน์เฉพาะของผู้ปกครองเองเป็นที่ตั้ง แต่จะคำนึงถึงประโยชน์ของนครรัฐและคนทุกกลุ่มเป็นที่ตั้ง ดังนั้น ระบอบนี้มีความอุดมคติสูงและเป็นไปได้อาก เพราะ 1) การจะได้มาซึ่งคนที่ดีเลิศทั้งความรู้ และคุณธรรมนั้นยากมาก 2) ถ้ามีคนผู้นี้อยู่จริงก็คงไม่ยอมลดตัวมาเป็นผู้ปกครองเพราะเต็มไปด้วยภาระและปัญหา ซึ่งในความเป็นจริงมีแนวโน้มว่าจะนำมาซึ่งผู้นำที่ค้อยความสามารถ จนกระทั่งอาจกลายเป็นทรราชได้

2) **ทรราช (Tyranny)** คือ ระบอบการปกครองซึ่งปกครองโดยคนๆ เดียว เป็นผู้ที่มิอำนาจเหนือกว่าผู้ใด กลุ่มใด ไม่มีการสืบสายโลหิต สามารถใช้อำนาจให้เป็นไปตามอำเภอใจ (Arbitrary) ไม่มีกฎเกณฑ์ ไม่มีความแน่นอน สามารถใช้อำนาจในการสั่งการแต่ผู้เดียว โดยหลักการแล้วมักเป็นการปกครองโดยใช้กำลังบังคับ

3) **อภิชนาธิปไตย (Aristocracy)** คำว่า Aristocracy มาจากคำว่า aristoi เป็นภาษากรีก แปลว่า ความฉลาด ความสามารถพิเศษ + kratos แปลว่า การปกครองรวมกันคือ การปกครองโดยคณะ / กลุ่มคนส่วนน้อย ซึ่งคนเหล่านี้เป็นผู้ที่มีความสามารถ มีความรู้ มีการศึกษา และเป็นชนชั้นสูงในสังคมมีแนวคิดที่มุ่งใช้อำนาจเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม จุดอ่อนก็คือ มีแนวโน้มที่จะกลายเป็น คณาธิปไตยได้

4) **คณาธิปไตย (Oligarchy)** เป็นระบอบการปกครองโดยกลุ่มบุคคล และมีวัตถุประสงค์ในการรวมกลุ่มซึ่งรวมตัวกันเพื่อวัตถุประสงค์ทางการเมืองโดยเฉพาะอาจเป็นการรวมกลุ่มของคนที่มีความหลากหลายของชนชั้น การศึกษาวิชาชีพมาร่วมกัน เช่น ทหาร ตำรวจ นักการเมือง ส่วนการรวมกลุ่มของกลุ่มคนมีเงินเรียกว่า ธนาธิปไตย (Plutocracy) มีวัตถุประสงค์เพื่อเอื้อผลประโยชน์แก่กลุ่มของตน

5) **ประชาธิปไตยแบบมวลชน (ทางตรง) (Democracy)** หรือที่เรียกกันว่า มวลชนาธิปไตยมีต้นแบบจากนครรัฐกรีก มีข้อเสียอยู่ 5 ประการคือ

5.1 ถ้าประชาชนส่วนใหญ่ไม่ได้มีความรู้และคุณธรรม แม้จะมีความเห็นก็เป็นความเห็นที่ไม่มีความรู้

5.2 ถ้าประชาชนส่วนใหญ่มีฐานะทางเศรษฐกิจต่ำ ก็ส่งผลให้การปกครองที่เป็นอยู่ในขณะนั้นไม่ดี

5.3 ประชาชนส่วนใหญ่มีแนวโน้มใช้ความรู้สึกและอารมณ์ในการตัดสินใจ

5.4 ประชาชนส่วนใหญ่จะทำให้เกิดความยุ่งเหยิง โกลาหล วุ่นวาย

5.5 ประชาธิปไตยมักก่อให้เกิดมีสมมติฐานที่ผิดพลาด โดยเฉพาะเรื่องความเท่าเทียมกันของการปกครองในทุกเรื่อง

6) **ประชาธิปไตยแบบผสม(Polity)** เป็นระบอบที่ผู้ปกครองกลุ่มเล็ก เป็นกลุ่มที่มีคุณสมบัติเหมาะสม เป็นกลุ่มที่มีที่มาจากชนชั้นกลาง คือ มีการศึกษา มีฐานะทางเศรษฐกิจปานกลาง ระบบ Polity สอดคล้องกับการปกครองประชาธิปไตยในปัจจุบันกล่าวคือ คนที่รวยมาก มักจะฟังเพื่อเออหิมไม่เห็นหัวผู้อื่น และคนจนก็ไม่มีเหตุผล

5.3 การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองไทย

ในการเมืองการปกครองสมัยใหม่มีรูปแบบการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองการปกครองไม่ว่าจะเป็นประเทศประชาธิปไตยหรือไม่เป็นประชาธิปไตยมักปรากฏได้หลายลักษณะ โดยมีลักษณะใหญ่ๆ 3 ลักษณะ ได้แก่ 1) การเข้าสู่อำนาจโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง 2) การเข้าสู่อำนาจโดยการแต่งตั้ง และ 3) การเข้าสู่อำนาจโดยการยึดอำนาจการปกครองหรือที่เรียกว่าการทำ "รัฐประหาร (coup d'etat หรือ coup)" กล่าวคือ

1. การเข้าสู่อำนาจโดยผ่านกระบวนการเลือกตั้ง

การเลือกตั้งเป็นเครื่องมือในการคัดสรร ก่อตั้งบุคคลหรือคณะบุคคลเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองที่มีความชอบธรรมมากที่สุดวิธีการหนึ่ง เนื่องจากการเลือกตั้งเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง การมีและได้ใช้สิทธิในการลงคะแนนเลือกตั้งทำให้ประชาชนมีความรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของสังคมประเทศ มีความเชื่อมั่นและความศรัทธาต่อความสามารถของตนเองและเพื่อนมนุษย์ว่าสามารถตัดสินใจเลือกรัฐบาล เลือกรูปแบบการปกครองเป็นวิธีสำคัญในการที่ประชาชนได้มีโอกาสควบคุมเจ้าหน้าที่ของรัฐ และเป็นแนวทางที่ประชาชนสามารถเข้ามามีส่วนร่วมอย่างตรงไปตรงมา (Verba, Sydney, Norman Nie, and Jae-On Kim, 1978) การเลือกตั้งที่มีความหมายและได้รับการยอมรับอย่างเป็นทางการมีลักษณะ ได้แก่ ความมีอิสระของการเลือกตั้ง (free voting) หลักการเลือกตั้งตามระยะเวลา (periodic election) การเลือกตั้งที่ยุติธรรม (fair election) หลักการใช้สิทธิการเลือกตั้งเป็นการทั่วไป (universal suffrage) หลักความเสมอภาค (equal suffrage) และหลักการลงคะแนนลับ (secret voting) (Goodwin-Gill, Guy S.,2006)

ทั้งนี้สิ่งที่สำคัญในกระบวนการเลือกตั้ง คือ การเลือกระบบการเลือกตั้งที่เหมาะสม เนื่องจากระบบการเลือกตั้งเป็นตัวกำหนดว่าจะแนบเสียงแบบใดและจำนวนเท่าไรของประชาชนที่จะถูกนับหรือนำมาคำนวณเป็นจำนวนที่นั่งที่ผู้สมัครหรือพรรคการเมืองจะ ได้รับในการเลือกตั้ง ระบบการเลือกตั้งที่แตกต่างกันย่อมมีทางเลือกและวิธีการลงคะแนนสำหรับผู้มีสิทธิ

ออกเสียงเลือกตั้งที่แตกต่างกัน และนำไปสู่ผลการเลือกตั้งที่แตกต่างกัน ระบบการเลือกตั้งจึงมีความสำคัญในฐานะกลไกและเครื่องมือของระบอบประชาธิปไตยในการกำหนดเรื่องความเป็นตัวแทน กำหนดระบบพรรคการเมือง และกำหนดระบบการเมือง(Nils-Christian Bormanna and Matt Golder, 2013) เห็นได้ว่าการลงสมัครรับเลือกตั้งโดยอาศัยวิธีการทุจริต วิธีการนี้ช่วยให้ผู้แสวงหาอำนาจสามารถครองตำแหน่งทางการเมืองโดยอ้างถึง “ความเป็นตัวแทนของประชาชน (representative)” ผ่านกระบวนการการเลือกตั้ง ซึ่งในกระบวนการดังกล่าวมีกลไกการทุจริตที่ต้องอาศัยเงินทุน อิทธิพล และผลประโยชน์ที่เพียงพอต่อพวกพ้อง เป็นทรัพยากรทางการเมืองที่สำคัญ การเลือกตั้งที่เกิดขึ้นจึงเป็นเสมือนการเปิดช่องทางการเมืองให้ใครก็ตามที่มีปัจจัยข้างต้น สามารถใช้และเข้าช่วงชิงโอกาสทางการเมืองนี้เป็นบันไดก้าวเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองภายใต้ภาพลักษณ์ของตัวแทนประชาชนที่เป็นประชาธิปไตย ในทางกลับกันการลงสมัครรับเลือกตั้งโดยสุจริต ซึ่งผู้ที่เข้าสู่ถนนทางการเมืองโดยวิธีการนี้ต้องอาศัยทุนทางสังคมสูง (high social capital) กล่าวคือ ต้องเป็นบุคคลที่ประชาชนโดยทั่วไปยอมรับว่าเป็น “คนดี” หรือ “คนเหมาะสม” หรือ “คนที่เชื่อถือได้” ซึ่งการเข้าสู่ตำแหน่งทางการเมืองในลักษณะเช่นนี้ถือว่าการเห็นพ้องและ/หรือคนส่วนใหญ่เห็นว่าบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีความรู้ ความดี ความสามารถ เหมาะสมเข้าสู่การดำรงตำแหน่งทางการเมือง ด้วยเหตุนี้จึงยอมทำให้กระบวนการเลือกตั้งที่สุจริตและยุติธรรมเกิดขึ้นได้อย่างสอดคล้องกับการพัฒนาทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

2. การเข้าสู่อำนาจโดยการแต่งตั้ง

นอกจากการเลือกตั้งแล้ว การแต่งตั้งเป็นเครื่องมือในการคัดสรร กลั่นกรองบุคคลหรือคณะบุคคลเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครอง อาจดำเนินการได้ทั้งในลักษณะของการแต่งตั้งตัวเอง การแต่งตั้งทายาทเพื่อสืบทอดอำนาจ และการแต่งตั้งบุคคลที่เป็นที่ยอมรับให้มาดำรงตำแหน่งทางการเมือง โดยทั่วไปการแต่งตั้งทั้ง 3 ลักษณะจะมีความราบรื่นหากผู้ปกครองมีอำนาจเบ็ดเสร็จเด็ดขาดและอยู่ภายใต้โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่ไม่ซับซ้อนมากนัก ในระบอบการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีประชากรในประเทศไม่มาก การเมืองการปกครองภายใต้รัฐบาลทหารที่มีอำนาจเดียว เป็นต้น อย่างไรก็ตามการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองโดยการแต่งตั้งจะกลายเป็นขั้นตอน และกระบวนการที่มีแบบแผนมากขึ้นเมื่อเป็นการใช้ในระบอบการปกครองที่ผู้ก่ออำนาจมีหลายขั้วภายใต้โครงสร้างความสัมพันธ์เชิงอำนาจที่มีผู้ร่วมแบ่งปันอำนาจที่หลากหลาย การแต่งตั้งแบบดังกล่าวจำเป็นต้องมีกลไกสนับสนุน (endorsement) หรือรับรอง(approve) อย่างไรก็ตาม ในประเทศประชาธิปไตยบางประเทศ การแต่งตั้งได้ถูกนำมาใช้ควบคู่กับการเลือกตั้งผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองในตำแหน่งสำคัญๆ หลายตำแหน่งเพื่อเพิ่มสมดุลแห่งอำนาจ

3. การเข้าสู่อำนาจโดยการรัฐประหาร

การรัฐประหาร (ฝรั่งเศส: coup d'état กูบเดตา) เป็นการยุบเลิกรัฐบาลอย่างกระทันหันด้วยกำลังหรือวิธีการที่ผิดกฎหมาย มักเกิดขึ้นโดยการกระทำของกองทัพหรือส่วนหนึ่งของกองทัพเมื่อเกิดความสับสนวุ่นวาย แผ่ขยายเป็นวงกว้าง และยึดเชื้อ จนกองทัพต้องออกมาแก้ไขสถานการณ์นั้น (Iain McLean, 1996) นอกจากนี้ เมื่อกล่าวถึงรูปแบบของการรัฐประหารได้แบ่งออกเป็น 3 ประเภท ได้แก่ ประเภทแรก การรัฐประหารเพื่อเปลี่ยนแปลงผู้ปกครอง คือ การรัฐประหารโดยคณะปฏิวัติ ซึ่งอาจเป็นทหาร พลเรือน หรือกลุ่มบุคคลที่ต่อต้านรัฐบาลร่วมกัน ประเภทที่สอง การรัฐประหารเพื่อปกป้องผลประโยชน์ของชาติ คือ การรัฐประหารที่เกิดขึ้นเมื่อชนชั้นนำที่อยู่ในอำนาจหรือเป็นรัฐบาลถูกโค่นล้ม และยึดอำนาจการเมืองการปกครองโดยชนชั้นนำอีกกลุ่มหนึ่ง โดยชนชั้นนำผู้กระทำการยึดอำนาจมักอ้างถึงประโยชน์ของชาติเป็นเหตุผลหลัก และประเภทที่สาม การรัฐประหารเพื่อแสดงการตอบโต้ คือ การรัฐประหารที่มีแนวโน้มว่าจะเข้ามาแทรกแซงการเมืองของกองทัพเพื่อปกป้องสถานภาพ และสิทธิของตนเอง (Samuel P. Huntington, 1968)

อย่างไรก็ตามปัจจุบันการรัฐประหารเพื่อล้มล้างรัฐบาลผู้บริหารปกครองรัฐ อาจมิใช่การล้มล้างระบอบการปกครองหรือทั้งรัฐ และไม่จำเป็นต้องใช้ความรุนแรง หรือเกิดเหตุนองเลือดเสมอไป ได้แก่ การใช้วิธีประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญ หรือ ประกาศให้มีการเลือกตั้งใหม่ ภายในเวลาที่กำหนด ลักษณะนี้ก็เรียกได้ว่าเป็นการก่อรัฐประหาร โดยในวิชาการพัฒนาการเมือง ซึ่งเป็นสาขาวิชาทางรัฐศาสตร์ จะถือว่าการรัฐประหาร มิใช่วิถีทางของวัฒนธรรมทางการเมืองแบบประชาธิปไตย และถือเป็นความเสื่อมทางการเมือง (political decay) แบบหนึ่ง ทั้งนี้ หากความพยายามในการก่อรัฐประหาร ไม่ประสบความสำเร็จ ผู้ก่อการมักถูกดำเนินคดีในข้อหาทกฏ

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง” นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองไทยตามช่วงเวลาดังต่อไปนี้

1. การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองไทยในช่วง พ.ศ. 2475 - พ.ศ. 2516

การเมืองการปกครองไทยในช่วงหลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ถึง พ.ศ. 2516 บ้านเมืองในขณะนั้นอยู่ท่ามกลางความขัดแย้งและการช่วงชิงอำนาจทางการเมือง โดยในช่วงดังกล่าวแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ถึง พ.ศ. 2500 มีการแย่งชิงอำนาจภายในระหว่างคณะราษฎร และระหว่างคณะราษฎรกับกลุ่มอำนาจเดิม การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองในช่วงนี้มีทั้งรูปแบบของการแต่งตั้ง การเลือกตั้ง และการรัฐประหาร และระยะที่ 2 การเปลี่ยนแปลงการปกครองในช่วงหลัง พ.ศ. 2500 ถึง พ.ศ. 2516 จากเหตุการณ์

รัฐประหารเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 นำโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทำให้การปกครองถูกครอบงำด้วยระบบราชการทหารและพลเรือนมีการกระชับอำนาจที่เบ็ดเสร็จ การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองในช่วงประมาณ 15 ปีต่อจากนั้นเป็นการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองที่ถูกขาดและชี้นำโดยคณะนายทหารที่มีการใช้อำนาจการปกครองแบบเบ็ดเสร็จนำโดยผู้นำ 3 ท่าน คือ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จอมพลถนอม กิตติขจร และจอมพลประภาส จารุเสถียร

2. การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองไทยในช่วงตั้งแต่ พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2519

การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองภายหลังเหตุการณ์เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 จนถึงการปฏิวัติยึดอำนาจจากรัฐบาลนายธานินทร์เกษียณวิเชียร โดยพลเรือเอกสงัด ชลออยู่ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 นับเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ประมาณ 4 ปี แต่ได้ปรากฏรูปแบบของการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองที่หลากหลายไม่แพ้ในช่วงเวลาอื่นๆ ก่อนหน้านั้น กล่าวคือ มีการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองโดยมีการตั้งบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี การเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตย และการรัฐประหารยึดอำนาจโดยกองทัพ (สตีธร ธนานิธิโชติ, 2560)

3. การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองไทยในช่วงตั้งแต่ พ.ศ. 2519 - พ.ศ. 2523

รูปแบบการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองในยุคนี้มีลักษณะสำคัญ คือ เป็นยุคที่การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย โดยเห็นได้ชัดให้มีการเลือกตั้งใน พ.ศ. 2522 โดยนายกรัฐมนตรีได้มาจากเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพียงแต่บุคคลที่ได้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี คือ เป็นผู้ทรงอิทธิพลในกองทัพ ได้แก่ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ และพลเอกเปรม ติณสูลานนท์

การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองไทย จากที่กล่าวมาข้างต้นย่อมทำให้มองเห็นว่า ระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แท้จริงจึงต้องอยู่บนฐานการเมืองที่ประชาชนคือผู้กำหนดบุคคลเข้าสู่เส้นทางการเมืองไปพร้อมๆ กับบทบาทของการเป็นผู้ควบคุมเกมการเมือง การเปิดพื้นที่ให้ประชาชนเพิ่มขึ้นภายใต้กรอบของการรักษาและเคารพต่อสิทธิและเสรีภาพของกันและกัน ย่อมถือเป็นหลักการสำคัญที่ช่วยลดการทำให้ประชาธิปไตยถอยหลังเข้าคลองไปสู่การพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไป เพราะฉะนั้นการกำหนดเส้นทางการเข้าสู่อำนาจให้ชอบธรรมจึงหมายถึงการปฏิรูปทางการเมืองให้ประสบความสำเร็จขึ้นในอนาคตไปพร้อมกันด้วย นอกจากนี้ผู้บริหารบ้านเมืองจะต้องมีหลักในการปฏิบัติงาน เรียกว่า หลักธรรมาภิบาล (Good Governance) ซึ่งหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (Good Governance) หมายถึง หลักในการปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแล กิจการต่างๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม ประกอบด้วย องค์ประกอบ 10 หลัก ได้แก่ หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง

หลักการรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค และหลักการมุ่งฉันทมติ ซึ่งผู้ที่เข้ามาสู่อำนาจต้องยึดถือ

5.4 การมีส่วนร่วมทางการเมืองในระบบประชาธิปไตย

ลักษณะหรือรูปแบบการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองในประเทศที่มีการปกครองในระบบประชาธิปไตยแบ่งออกเป็น 4 รูปแบบ ดังนี้

1. การมีส่วนร่วมทางการเมืองในกลุ่มผลประโยชน์ ทั้งนี้ กลุ่มผลประโยชน์ หมายถึง กลุ่มบุคคลที่รวมตัวกัน โดยมีความต้องการ มีผลประโยชน์ในลักษณะหนึ่งลักษณะใด เหมือนๆ กัน เป็นการรวมตัวกันอย่างเป็นระบบ และทำหน้าที่ในการรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม โดยการเรียกร้องให้รัฐบาลดำเนินการเพื่อสนองตอบต่อความต้องการของกลุ่ม เช่น กรรมการรวมตัวกันจัดตั้งสหภาพแรงงาน เพื่อเรียกร้องให้รัฐบาลประกันค่าจ้างขั้นต่ำในอัตราที่กำหนด โดยทั่วไปกลุ่มผลประโยชน์มักรวมตัวกันในรูปองค์กรต่างๆ เช่น สโมสร สมาคม ชมรม กลุ่มอาชีพ ฯลฯ โดยในแต่ละประเทศจะมีลักษณะที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระบบการเมือง การปกครอง สภาพแวดล้อมทางวัฒนธรรม สังคม และเศรษฐกิจ แต่ละกลุ่มผลประโยชน์จะไม่มี ความแตกต่างกันในเรื่องต่อไปนี้ 1) การสร้างให้กลุ่มมีอิทธิพลเหนือรัฐ 2) มีเป้าหมายเพื่อเข้าถึงหน่วยงานของรัฐที่มีหน้าที่กำหนดนโยบาย 3) กลุ่มผลประโยชน์จะใช้โอกาสที่มีเพื่อดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกลุ่ม เช่น เรียกร้องการได้รับการบริการและสวัสดิการที่ดี การคัดค้านนโยบายบางที่ส่งผลกระทบต่อกลุ่ม การแทรกแซงรัฐเพื่อให้กลุ่มมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง กลุ่มผลประโยชน์ที่มีความสำคัญทางการเมือง คือ กลุ่มที่มีความสามารถในการรวบรวมประชาชนให้เป็นปึกแผ่น นอกจากนี้ยังสามารถกระตุ้นให้บุคคลในสังคมได้คำนึงถึง ประโยชน์ และสิทธิของตนเองอันเป็นพลังที่ทำให้เกิดความสำนึกทางการเมือง และให้การส่งเสริมพัฒนาระบบการเมืองให้มีความก้าวหน้ามั่นคงในประเทศประชาธิปไตย ทั้งนี้รัฐจะต้องให้เสรีภาพกับประชาชนในการจัดตั้งกลุ่ม สมาคม ประเทศประชาธิปไตยที่มีการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมยิ่งเจริญก้าวหน้ามาก กลุ่มองค์กร หรือสมาคมที่เกิดจากการรวมตัวกันของประชาชนก็จะมากตามไปด้วย แต่ละกลุ่มต่างก็มีผลประโยชน์ที่เป็นตัวของตนเอง และต่างก็จะพยายามเรียกร้องให้รัฐบาลสนองตอบต่อความต้องการของกลุ่ม รัฐบาลในฐานะผู้ใช้อำนาจบริหารจึงจำเป็นต้องรับฟังข้อเรียกร้องของประชาชน ปรับปรุงกลไกทางการบริหารให้มีประสิทธิภาพ และพร้อมที่จะสนองตอบต่อข้อเรียกร้องได้อย่างเหมาะสม

2. การเข้ามีส่วนร่วมในพรรคการเมือง ทั้งนี้ พรรคการเมืองคือ กลุ่มบุคคลที่มีอุดมการณ์และมโนนโยบายทางการเมืองสอดคล้องกันมีวัตถุประสงค์ในการรวมตัวกัน โดยมีความต้องการที่จะเข้าไปมีบทบาททางการเมืองนำเอา นโยบายที่กำหนดร่วมกันไปปฏิบัติหรือเพื่อที่จะ

จัดตั้งรัฐบาลการเข้ามีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนกับพรรคการเมือง สามารถทำได้โดยการสมัครเป็นสมาชิกของพรรคการเมืองใดๆ โดยมีความเชื่อว่าแนวนโยบายของพรรคนั้นๆ ตรงกับความต้องการของตนมากที่สุดการเข้าร่วมการณรงค์หาเสียงหรือการโฆษณาประชาสัมพันธ์กับพรรคการเมืองตลอดจนการสมัครเข้ารับการเลือกตั้ง โดยสังกัดพรรคการเมืองใดๆ นั้นถือได้ว่าเป็นพฤติกรรมที่จำเป็นยิ่งของระบอบประชาธิปไตย สอดคล้องกับหลักการตามระบอบประชาธิปไตย คือเป็นการปกครองของประชาชนและโดยประชาชนและเพื่อประชาชนทั้งนี้ถ้าพรรคการเมืองที่สังกัดไม่ทำตามนโยบายที่ประกาศไว้สมาชิกพรรคก็สามารถถอนตัวไม่ให้การสนับสนุนพรรคการเมืองดังกล่าวเพราะไม่มีความศรัทธา มีผลให้พรรคการเมืองนั้นไม่อาจดำรงอยู่ได้

3.การเข้ามีส่วนร่วมในการเลือกตั้ง ทั้งนี้ การเลือกตั้ง หมายถึงกระบวนการที่ประชาชนเลือกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลเพื่อเข้าไปเป็นตัวแทนเพื่อรักษาผลประโยชน์ของประชาชนเมื่อยอมรับกันในหลักการว่าประชาธิปไตยเป็นการปกครองของประชาชนอำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศเป็นของประชาชนดังนั้น ธรรมชาติของแนวคิดนี้เห็นได้จากการที่ประชาชนใช้สิทธิของตนเลือกตัวแทนหรือการผ่านทางกระบวนการเลือกตั้งใช้สิทธิในการเลือกตั้งซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานที่บุคคลแต่ละคนพึงได้รับในระบอบประชาธิปไตย แม้ว่าบางประเทศจะเปิดโอกาสให้ประชาชนไปใช้สิทธิในการเลือกตั้งก็หาได้หมายความว่า ประเทศนั้นจะเป็นประชาธิปไตย การเลือกตั้งในระบอบประชาธิปไตยนั้นต้องประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ 6 ประการดังนี้

1) การเลือกตั้งต้องเป็นไปโดยอิสระบุคคลหนึ่งบุคคลใดไม่มีสิทธิในการใช้สิทธิเลือกตั้งโดยใช้ดุลยพินิจของตนเองในการเลือกผู้สมัครใดๆ อย่างเต็มที่ซึ่งต้องไม่มีการกระทำในลักษณะของการข่มขู่บังคับการจ้างวานหรือการใช้อิทธิพลบีบบังคับให้บุคคลไปใช้สิทธิเลือกผู้สมัครคนใดคนหนึ่งตามความต้องการของตนหรือกลุ่มตน

2) การเลือกตั้งต้องเป็นไปโดยลับหมายความว่าผู้ใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเท่านั้นที่จะรู้ว่าลงคะแนนให้ผู้สมัครคนใดเป็นการปิดโอกาสไม่ให้มีการข่มขู่บังคับในการเลือกตั้งเพราะจะไม่มีใครทราบนอกจากผู้ไปใช้สิทธิเอง แม้จะมีการข่มขู่บังคับเกิดขึ้นบ้างแต่ก็ไร้ผลทางการเมือง เพราะจะไม่อาจหาหลักฐานใดๆ มาพิสูจน์ได้ว่าผู้ที่ถูกข่มขู่ได้ลงคะแนนเสียงไปตามนั้นหรือไม่

3) การเลือกตั้งต้องเป็นไปอย่างแท้จริงในระบอบประชาธิปไตยนั้น ต้องเปิดโอกาสให้ผู้สมัครเข้ารับการเลือกตั้งอย่างกว้างขวางกล่าวคือ เมื่อมีผู้สมัครมากก็เท่ากับเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีตัวเลือกที่หลากหลายทั้งนี้ผู้สมัครต่างก็มีแนวคิด มีนโยบายตลอดจนแนวทางในการบริหารราชการแผ่นดินที่เป็นของตนเองทำให้ประชาชนก็จะมีโอกาสเลือกผู้แทนที่

ตรงกับอุดมการณ์ทางการเมืองของตนมากที่สุด ทั้งนี้ยังต้องระบอบคำนึงถึงความบริสุทธิ์ยุติธรรม ไม่มีการโกงการเลือกตั้งไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบใดด้วย

4) การเลือกตั้งต้องอยู่ในระยะเวลาที่กำหนด กล่าวคือวาระของการดำรงตำแหน่งของผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งเพื่อทำหน้าที่ผู้แทนปวงชนนั้นจะต้องมีระยะเวลาที่แน่นอนเช่น 4 ปี ทั้งนี้ก็เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนในฐานะเจ้าของอำนาจได้ตรวจสอบและประเมินการทำงานของผู้แทนของตนว่ามีผลงานมากน้อยเพียงไร ตอบสนองต่อความต้องการของประชาชน ได้มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เป็นการกระตุ้นให้ผู้แทนกระตือรือร้น ปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรับผิดชอบ ต่อประชาชนอย่างเต็มความสามารถ

5) หลักความเสมอภาคกล่าวคือ ประชาชนจะมีสิทธิเท่าเทียมกันคือ หนึ่งคน หนึ่งคะแนนเสียงเท่ากันหมดไม่ว่าจะเป็นชนชั้นใด จะยากดีมีจนหรือมีตำแหน่งระดับใดก็จะไม่มีใครที่มีอภิสิทธิ์เหนือบุคคลอื่นๆ

6) หลักการให้สิทธิทั่วถ้วน หมายถึงการเลือกตั้งที่เป็นประชาธิปไตยนั้นต้องเปิดโอกาสในการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยโดยเท่าเทียมกัน ไม่มีการจำกัดเพศ กล่าวคือ ไม่ว่าเพศใดก็มีสิทธิทางการเมืองและรัฐต้องอำนวยความสะดวกให้ประชาชนใช้สิทธิของตนเอง เช่น จัดให้มีหน่วยเลือกตั้งอย่างทั่วถึงทุกเขตมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนรับรู้ข้อมูล และเข้าใจ ถึงวัน เวลา หลักเกณฑ์และวิธีการในการเลือกตั้งอย่างทั่วถึง โดยที่ในประเทศประชาธิปไตยบางประเทศยินยอมให้มีการลงคะแนนเสียงทางไปรษณีย์ได้ด้วย

4. ประชาชนมีสิทธิในการความคิดเห็นและวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลได้ในประเทศประชาธิปไตย ทั้งนี้รัฐบาลจะต้องรับฟังความคิดเห็น ทราบถึงปัญหา และความต้องการของประชาชนเพราะรัฐบาลถือเป็นตัวแทนของประชาชน การบริหารงานของรัฐบาลไม่ว่าในเรื่องใดจะส่งผลโดยตรงต่อประชาชนการกระทำบางอย่างของข้าราชการในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งเป็นผู้เอานโยบายของรัฐบาลไปปฏิบัติอาจไม่เป็นไปตามเป้าหมายหรือแม้แต่นโยบายบางประการเอง อาจก่อให้เกิดผลเสียต่อการดำรงชีวิตของประชาชน สิ่งเหล่านี้ในฐานะเจ้าของประเทศต่างมีสิทธิที่จะแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลได้ (คู่มือการเผยแพร่ประชาธิปไตย.doc สืบค้นจาก www.bkkthon.ac.th/news... เข้าถึงเมื่อ 3 มีนาคม 2561)

5.4 การเมืองภาคประชาชน

“การเมืองภาคประชาชน” หรือที่เรียกว่า “การเมืองของพลเมือง” เป็นแนวคิดเกี่ยวกับกลไกต่างๆ ที่ภาคประชาชนสามารถเข้าไปมีส่วนร่วมและเปิดเวทีสาธารณะรวมถึงเวทีทางการเมืองในระดับต่างๆ อย่างมากมายทั้งนี้เฉพาะในแง่ของการมีบทบาทบัญญัติกฎหมายหรือที่เรียกกันว่าเป็นกฎหมายพื้นฐาน (Basic Law) สำหรับการมีส่วนร่วมของประชาชนและการจัดโครงสร้าง

องค์กรในทางกฎหมายที่อยู่ในภาครัฐเพื่อให้เอื้อต่อการเมืองภาคประชาชน ประเด็นของการอธิบาย “การเมืองภาคประชาชน” สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

1)การเมืองภาคประชาชนเป็นส่วนหนึ่งของแนวคิดอุดมการณ์การปกครองแบบประชาธิปไตย กล่าวได้ว่า ประชาชนสามารถใช้สิทธิเสรีภาพได้ในทางตรงหรือที่เรียกว่าประชาธิปไตยทางตรง (Direct democracy) เช่นการที่ประชาชนใช้สิทธิในการเสนอกฎหมาย หรือการใช้สิทธิในการถอดถอนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา สมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารระดับสูง นั่นคือ การเมืองภาคประชาชนที่เข้าไปเคลื่อนไหวในโครงสร้างทางการเมืองทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นซึ่งเกิดขึ้นโดยกระบวนการในการจัดทำรัฐธรรมนูญที่ประชาชนเข้ามามีส่วนในการจัดทำในปัจจุบันก็ยังเป็นอุปสรรคทั้งนี้เนื่องจากถึงที่สุดแล้วกระบวนการในการตัดสินใจขั้นสุดท้ายก็ยังอยู่ที่การเมืองในระบบ นั่นก็คือ พรรคการเมืองและนักการเมือง ในทางยุทธศาสตร์การเข้าไปเสริมสร้างให้ประชาชนทั้งในฐานะที่เป็นปัจเจก และในฐานะกลุ่มต่างๆ เข้ามามีบทบาททั้งทางตรงและทางอ้อมหรือที่เรียกกันว่า การเพิ่มบทบาททางการเมืองให้กับประชาชนมากกว่าการทำหน้าที่ในการเลือกตั้งก็จะช่วยทำให้เกิดการปฏิรูปทางการเมืองได้ (บวรศักดิ์ อุวรรณโณ,2542,น.93)

2)การเมืองภาคประชาชนเกิดจากการที่ประชาชนเข้าร่วมหรือเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของระบบการเมืองที่เป็นทางการ หรือกล่าวให้ชัดเจนก็คือการเมืองภาคประชาชนเป็นประชาธิปไตยโดยผู้แทน (Representative democracy) การที่ประชาชนเข้าเป็นสมาชิกพรรค การเมืองการให้การสนับสนุนพรรคหรือผู้สมัครการไปใช้สิทธิเลือกตั้งหรือการสมัครรับเลือกตั้งซึ่งเป็น โครงสร้างของระบบการปกครองในระบอบประชาธิปไตย

3)การเมืองภาคประชาชน คือ การที่ประชาชนเข้าร่วมหรือเข้าไปเป็นส่วนหนึ่งของระบบการจัดการชุมชนท้องถิ่น โดยการดึงเอากลุ่มที่ไม่เป็นทางการ ได้แก่ กลุ่มที่อยู่นอกโครงสร้างองค์กรทางการเมืองที่กำหนดไว้โดยกฎหมาย เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นทั้งนี้เป็นไปตามแนวคิดส่วนหนึ่งในการพัฒนาชุมชนภายใต้แนวทางการปรับทิศทางของการกำหนดนโยบายของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ดังจะเห็นได้จากการจัดตั้งประชาคมหมู่บ้านหรือประชาคมตำบล ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นทั้งจากความพยายามที่จะเข้าไปมีส่วนในการพัฒนาท้องถิ่นที่ไม่ได้เข้าไปในช่องทางทางการเมือง จึงสะท้อนให้เห็นความหมายของ “การเมือง” ที่ขยายออกไปจากกรอบการเมืองแบบเดิมๆ ที่ครอบงำทางความคิดมาเป็นเวลานาน ลักษณะของการพัฒนาการเมืองในแนวทางนี้เป็น การเข้าไปขยายพื้นที่สาธารณะ ได้แก่ พื้นที่ในทางการเมือง ที่อยู่ในการครอบครองของระบบราชการและระบบอุปถัมภ์มาเป็นเวลานาน(เสนห์จามริก,2542,น.52)

4)การเมืองภาคประชาชน การแสดงออกในด้านต่างๆ ที่เกิดขึ้นจริงในบริบทสังคมไทยการแสดงออกดังกล่าว ถือได้ว่าเป็นขบวนการเคลื่อนไหวใหม่ในทางสังคม (New Social Movements, NSM)การปรากฏตัวของการเคลื่อนไหวใหม่ในทางสังคมเป็นสิ่งที่ปรากฏในระดับโลก โดยเฉพาะในประเทศกำลังพัฒนา แต่ก็มิได้หมายความว่า เป็นแนวคิดที่นำเข้า ทั้งนี้การเคลื่อนไหวดังกล่าวไม่ได้มีสถานะที่เป็นแนวคิด แต่เป็นความเคลื่อนไหวที่เกิดจากแรงกดดันในด้านต่างๆ และเป็นการเคลื่อนไหวที่เป็นปฏิริยาตอบสนองต่อสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น ในวิถีชีวิต โดยมีพยายามที่จะพัฒนาแนวทางในการแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับการขยายตัวของในกลุ่มการเคลื่อนไหวเหล่านี้กับข้อจำกัดของ โครงสร้างระบบราชการและระบบการเมืองที่ไม่สามารถที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวได้

ดังนั้น การเมืองภาคประชาชนหมายถึง อุดมการณ์ กระบวนการ วิธีการ และการกระทำที่ใช้กับวิถีทางหรือแนวทางประชาธิปไตยโดยสันติวิธี ซึ่งประชาชนในฐานะที่เป็นผู้มีสิทธิหรืออำนาจสูงสุดสามารถที่จะใช้สิทธิหรืออำนาจดังกล่าวได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม ทั้งนี้ในระบบการเมืองการปกครองที่จะทำให้ตนเองทั้งในฐานะที่เป็นปัจเจกบุคคลหรือในฐานะกลุ่มชุมชนในระดับต่างๆ เข้มแข็งและช่วยตนเองได้โดยพึ่งพาอำนาจรัฐไม่มากนักทั้งนี้ในระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขมีความปรองดองสมานฉันท์เพื่อสันติสุขในสังคมไทยและกำหนดค่านิยมหลัก 12 ประการเพื่อสร้างคนไทยที่เข้มแข็งนำไปสู่การสร้างสรรคประเทศไทยให้เข้มแข็งดังนี้(สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน,2552,น.2)

1. มีความรักชาติศาสนาพระมหากษัตริย์ซึ่งเป็นสถาบันหลักของชาติในปัจจุบัน
2. ซื่อสัตย์เสียสละอดทนมีอุดมการณ์ในสิ่งที่ดีงามเพื่อส่วนรวม
3. กตัญญูต่อพ่อแม่ผู้ปกครองครูบาอาจารย์
4. ใฝ่หาความรู้หมั่นศึกษาเล่าเรียนทางตรงและทางอ้อม
5. รักษาวัฒนธรรมไทยประเพณีไทยอันงดงาม
6. มีศีลธรรมรักษาความสัตย์หวังดีต่อผู้อื่นเผื่อแผ่และแบ่งปัน
7. เข้าใจเรียนรู้การเป็นประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขที่ถูกต้อง
8. มีระเบียบวินัยเคารพกฎหมายผู้น้อยรู้จักเคารพผู้ใหญ่
9. มีสติรู้ตัวรู้จักคิดทำรูปปฏิบัติตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
10. รู้จักดำรงตนอยู่โดยใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงตามพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรู้จักอดออมไว้ใช้เมื่อยามจำเป็นมีไว้พอกินพอใช้ถ้าเหลือก็แจกจ่ายจำหน่ายและขยายกิจการเมื่อมีความพร้อม โดยมีภูมิคุ้มกันที่ดี

11. มีความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจไม่ยอมแพ้ต่ออำนาจฝ่ายต่ำหรือกิเลสมีความ
ละอายเกรงกลัวต่อบาปตามหลักของศาสนา

12. คำนึงถึงผลประโยชน์ของส่วนรวมและต่อชาติมากกว่าผลประโยชน์ของ
ตนเอง

จะเห็นได้ว่าแนวคิดการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ได้แก่ ความรู้เบื้องต้น
ของการเมือง รัฐศาสตร์ รูปแบบการเข้าสู่ฐานอำนาจทางการเมืองของนักการเมือง และการเมือง
ภาคประชาชนเป็นประเด็นที่ผู้วิจัยใช้ในการวิเคราะห์ประเด็นทางการเมืองที่นายหนังประเคียง
ระนังทองเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองให้แก่ผู้ชมผู้วิจัยได้นำแนวคิด และทฤษฎีเหล่านี้ศึกษาถึง
เนื้อหาสาระสำคัญทางการเมืองที่ถูกหยิบยกขึ้นมาใช้ในการแสดงหนังตะลุง ทั้งนี้ในการแสดง
แต่ละครั้งนายหนังประเคียงกำหนดเนื้อหาไว้ล่วงหน้าภายใต้เงื่อนไขของระยะเวลาที่แสดง

6. บริบททางการเมืองไทย

6.1 การเมืองของไทยในช่วงพ.ศ. 2475-ก่อน14 ตุลาคม พ.ศ.2516

สถานการณ์การเมืองภายในประเทศเป็นช่วงการเปลี่ยนแปลงจากระบอบสม
บูรณาญาสิทธิราชไปสู่ระบอบประชาธิปไตยแบบตะวันตก ผู้มีบทบาท คือ หลวงประดิษฐมนูญ
ธรรม และจอมพล ป. พิบูลสงคราม ซึ่งในระยะแรกมีความสัมพันธ์อันดีในการโค่นล้มระบบเก่า
ภายหลังมีความขัดแย้งกันในแง่ของหลวงประดิษฐ มนูญธรรมเห็นว่าการปกครองต้องตั้งอยู่บน
รากฐานของกฎหมาย แต่จอมพล ป. พิบูลสงคราม เลื่อมใสในขบวนการฟาสซิสต์แบบเยอรมัน
อิตาลี และญี่ปุ่น ความขัดแย้งดังกล่าวรุนแรงขึ้นในตอนปลายของสงครามโลกครั้งที่2 โดยจอมพล
ป.พิบูลสงครามยอมให้ญี่ปุ่นเป็นทางผ่าน ในขณะที่หลวงประดิษฐ์ หันไปร่วมมือกับฝ่าย
สัมพันธมิตร ในสมัยนั้นประเทศไทยมีปัญหาเหตุสำคัญ ได้แก่ 1) ความไม่พอใจต่อระบบการเมือง
แบบประชาธิปไตยตะวันตก 2) ฐานะการคลังของรัฐบาล งบประมาณประจำปี2500 ขาดดุลอยู่ถึง
กว่า2,000 ล้านบาท 3) ภัยคอมมิวนิสต์ จึงทำให้เกิดการทำรัฐประหารเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2501
เป็นการรัฐประหารครั้งที่ 2 ของจอมพลสฤษดิ์ นับว่าการรัฐประหารครั้งนี้ มีผลทำให้การเมืองการ
ปกครองไทยต้องเข้าสู่รูปแบบของเผด็จการอำนาจนิยม (authoritarianism) เป็นเวลานานถึง 15 ปี
และทำให้ทหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งทหารบกมีบทบาทอย่างสูงต่อการเมืองการปกครองไทยในระยะ
ต่อมาภายหลังการทำรัฐประหารแล้วจอมพลสฤษดิ์ได้ใช้อำนาจเด็ดขาดตามมาตรา 17 จัดการกับ
ปัญหาต่างๆ ตลอดจนทำการกวาดล้างผู้ที่จอมพลสฤษดิ์เห็นว่าเป็นภัยกับความมั่นคงหรือเป็น
ปฏิปักษ์ทางการเมือง ตลอดจนปัญญาชน นักคิด นักเขียน เป็นจำนวนมาก ในข้อหาทำการกระทำความ

เป็นคอมมิวนิสต์ ได้แก่ จิตร ภูมิศักดิ์, เปลื้อง วรรณศรี, อิศรา อมันตกุล กล่าวกันว่าภายใต้แนวคิดเรื่องความเดือดดาลต่อผู้กระทำความผิดนี้ ได้กลายเป็นเครื่องมือในการสร้างความสะพรึงกลัวแก่ประชาชนทั่วไป และในหลายกรณีได้มีผู้ซึ่งกลายเป็นเหยื่อทางการเมือง หรือนัยหนึ่งคือแพะรับบาปไปเป็นจำนวนมาก ซึ่งส่วนมากเป็นบรรดาคนจีน หัวใจสำคัญของแนวความคิดทางการเมืองการปกครอง คือ ผู้ปกครองหรือพ่อขุนซึ่งมีหน้าที่ดูแลทุกข์สุขของผู้อยู่ใต้ปกครอง ข้าราชการและประชาชนมีหน้าที่ดำเนินการตามนโยบายและเอาสิ่งที่เป็นความ “อุปถัมภ์” จากฝ่ายรัฐบาล ภายใต้กระบวนการนี้ องค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่ง คือ ระบบราชการ(รัฐ/รัฐบาล) หรือข้าราชการ ส่วนประชาชนนั้นไม่มีบทบาททางการเมือง หรือมีบทบาททางการเมืองอย่างจำกัด ภายใต้การควบคุมและยินยอมจากรัฐเท่านั้น เมื่อจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ถึงแก่อสัญกรรม ได้มีการสืบทอดต่อโดยจอมพลถนอม และจอมพลประภาส อีก 10 ปี จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516

การปกครองแบบเผด็จการ และปัญหาการคอร์รัปชันของรัฐบาลทั้งในสมัยจอมพล ป. พิบูลสงคราม รัฐบาลจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จนมาถึงจอมพลถนอมและจอมพลประภาส นั้น รัฐบาลมักใช้ข้ออ้างในการปราบปรามคอมมิวนิสต์ ซึ่งสำหรับพรรคคอมมิวนิสต์นั้น ได้นำเอาความคิดแบบมาร์กซ์ – เลนิน และเหมาเจ๋อตงมาเป็นแนวทางปฏิบัติงานในช่วงแรกเคลื่อนไหวในลักษณะใต้ดิน คือไม่มีการเปิดเผยโจ่งแจ้ง ต่อมาในปี พ.ศ. 2504 การเคลื่อนไหวได้เปลี่ยนแปลงไป โดยได้จัดประชุมสมัชชาขึ้น เนื่องจากสถานการณ์โดยทั่วไปมีการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ 3 ประการ คือ เกิดกระแสสูงของการปฏิวัติวัฒนธรรมจีน กระแสการต่อสู้ด้วยอาวุธในประเทศโลกที่ 3 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอินโดจีน และการปราบปรามอย่างรุนแรงของรัฐบาลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ซึ่งมีผลกระทบต่อการศึกษาในประเทศไทย

สำหรับสถานการณ์การเมืองในภาคใต้ นับตั้งแต่ช่วงปลายสงครามโลกครั้งที่ 2 นั้น มีความขัดแย้งและรุนแรงเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ สมาชิกพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในพื้นที่ภาคใต้ของประเทศไทย โดยเฉพาะกลุ่มชาวจีนและชาวไทยเชื้อสายจีนในพื้นที่เริ่มต้นตัวทางการเมืองและได้รับอิทธิพลจากพรรคคอมมิวนิสต์มากขึ้นในพื้นที่ต่างๆ ในภาคใต้ เช่น ตรัง หาดใหญ่ นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และพัทลุง เป็นต้น ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2512 นั้น พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในภาคใต้ได้จัดตั้งกองกำลังติดอาวุธประจำภาคใต้โดยใช้ชื่อว่า “กองทัพปลดแอกประชาชนแห่งประเทศไทยประจำภาคใต้” ทำให้เกิดการปะทะต่อสู้กับเจ้าหน้าที่ของรัฐเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ นับตั้งแต่วันเสด็จขึ้นครองราชย์ โดยจากปี พ.ศ. 2508 มีการปะทะเพียง 29 ครั้ง เพิ่มขึ้นเป็น 870 ครั้ง ในปี พ.ศ. 2512 (บัญชา สุมา, 2528) จากการที่พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในภาคใต้สามารถหาสมาชิกแนวร่วมได้มากทำให้รัฐบาลใช้นโยบายที่แข็งกร้าวในการปราบปรามเพื่อต้องการสร้างความมั่นคงและความเข้มแข็ง ดังเช่นหลักฐานว่ารัฐบาลได้ให้กองกำลัง

ทหาร ตำรวจเข้าสู่พื้นที่ภาคใต้เพื่อภารกิจในการปราบปรามการเคลื่อนไหวของขบวนการคอมมิวนิสต์ในราวปี พ.ศ.2507 โดยเข้ามาในพื้นที่ตำบลเกาะเต่า ตำบลควนขนุน และจับกุมชาวบ้านไปราว 50-60 คนในข้อหาคอมมิวนิสต์ และต่อมาในปี พ.ศ.2512 รัฐบาลได้ส่งกำลังทหาร ตำรวจตระเวนชายแดน (ตชด.) และอาสาสมัครกึ่งทหาร (อส.) มาตั้งฐานปฏิบัติการในหมู่บ้านบริเวณชุมชนเทือกเขาบรรทัดหลายจุดด้วยกัน (ปริญา นวลเปียน, 2545)

จากสภาพการณ์ทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองในช่วงนั้นกล่าวได้ว่า ในแง่สังคมนั้นพลังมวลชนกลุ่มต่างๆ ที่ถูกคุมขังอยู่ในกรอบการเมืองระบบพ่อขุน ได้เรียกร้องต่อปัญหาที่เกี่ยวข้องกับระบบการเมืองทั้งเรื่องความยุติธรรมในด้านสังคมและเศรษฐกิจ การถูกเอารัดเอาเปรียบ การถูกข่มเหงรังแก ในแง่เศรษฐกิจนั้นการขึ้นราคาน้ำมันก่อให้เกิดความเดือดร้อนไปทั่วเพราะทำให้สินค้าราคาสูงขึ้น

6.2 การเมืองของไทยในช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ. 2519

เหตุการณ์สำคัญในประวัติศาสตร์การเมืองไทยเมื่อ 14 ตุลาคม 2516 หรือ “วันมหาวิปโยค” เป็นเหตุการณ์ที่เกิดการปะทะกันระหว่างตำรวจและผู้ประท้วง โดยมีวัตถุประสงค์คือการล้มรัฐบาลกลุ่มถนอม-ประภาส-ณรงค์ ซึ่งได้รับสมญานามว่า “สามทรราช” เหตุการณ์ในครั้งนั้นทำให้มีผู้เสียชีวิตประมาณ 80 คน และทรัพย์สินเสียหายเป็นอย่างมาก เนื่องจากการทำลายทรัพย์สินของทางราชการ เผาอาคารราชการ การทำลายสัญญาณจราจร ฯลฯ เมื่อจอมพลถนอมกิตติขจรกราบบังคมลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้กรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมแต่งตั้งนายสัญญา ธรรมศักดิ์ อธิการบดีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และองคมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรี นับเป็นการเข้าสู่ยุคประชาธิปไตยอีกครั้ง จากเหตุการณ์ดังกล่าวทำให้ทหารและตำรวจเสียความน่าเชื่อถือลงไปมาก ในขณะที่กลุ่มนิสิต นักศึกษา อาจารย์มหาวิทยาลัยมีบทบาทในการแสดงออกทางการเมืองมากขึ้น สิ่งสำคัญประการหนึ่งในข้อเรียกร้องของประชาชน คือ ความต้องการให้รัฐบาลให้ความสำคัญกับสิทธิ เสรีภาพของปัจเจกชน เช่น ห้ามการตรวจ กัก หรือการเผยแพร่จดหมาย โทรเลข โทรศัพท์ของบุคคล การให้เสรีภาพในการพูด เขียน พิมพ์ และโฆษณา นั่นคือ การควบคุมไม่ให้รัฐทำลายเสรีภาพของประชาชนด้วยการสั่งห้ามปิดโรงพิมพ์ ห้ามทำการพิมพ์หรือเซ็นเซอร์การให้ความสำคัญกับการปรับปรุงความเป็นอยู่ของประชาชน (พรภิรมณ์ เขียวกุล, 2535) และในสมัยนายสัญญา ธรรมศักดิ์นี้เองได้มีการจัดตั้งสมัชชาแห่งชาติขึ้นเพื่อร่างและร่างรัฐธรรมนูญตามความต้องการของประชาชนในข้างต้นมีผลให้ประชาชนในประเทศได้มีสิทธิ เสรีภาพในการแสดงออกและการดำเนินการทางการเมืองอย่างเต็มที่

จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ที่เริ่มต้นจากความตึงเครียดทางการเมืองอันเกิดจากความขัดแย้งระหว่างกลุ่มสุดขั้ว คือ ขวาจัดและซ้ายจัด ความขัดแย้งทางผลประโยชน์

และอำนาจทางการเมืองของผู้นำทางการเมือง และผู้นำทางทหาร ได้แก่ การตีพิมพ์วรรณกรรมของพวกหัวก้าวหน้าและพวกซ้ายจัดออกมาทั้งงานเขียนและงานแปล เช่น สารนิพนธ์ของเหมาเจ๋อตงอีกทั้งในขณะเดียวกันก็มีการจัดนิทรรศการเกี่ยวกับสาธารณรัฐประชาชนจีนอย่างโจ่งแจ้ง ซึ่งทำให้เกิดบรรยากาศของความเสรี แต่ขณะเดียวกันก็ทำให้ฝ่ายอนุรักษนิยมหรือพวกฝ่ายขวาแสดงออกด้วยการต่อต้าน โดยมองว่าบุคคลเหล่านี้เป็นภัยอันใหญ่หลวงและต้องกำจัดจนถึงกับมีการกล่าวหาว่า “การฆ่าคอมมิวนิสต์ไม่บาป” โดยกฤษฎาหนึ่ง และยังมีการแต่งเพลงปลุกใจต่างๆ รวมทั้งเพลงที่แสดงอารมณ์อันรุนแรงต่อต้านพวกซ้ายจัดว่าเป็น “คนหนักแผ่นดิน” ซึ่งเป็นบรรยากาศที่ตึงเครียดแตกแยก (ลิขิต ชีรวคิน, 2546) ความแตกต่างทางความคิดอย่างสุดขั้วนี้ที่ทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อยๆ แม้ว่า ม.ร.ว. เสนีย์ ปราโมช หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์มีความพยายามจะแก้ไขปัญหาแต่ก็ยากที่จะทำได้สำเร็จ การมีรัฐบาลผสมที่อ่อนแอ ประกอบกับประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองสูงและต้องการมีส่วนร่วมทางการเมืองจนในบางครั้งเป็นการเรียกร้องทางการเมืองที่มีมากเกินไปจนขอบเขต เช่น มีการประท้วง นัดหยุดงาน หลายกรณีมีเหตุมาจากความเดือดร้อนของประชาชนโดยแท้จริง และหลายกรณีมาจากการฉวยโอกาสไม่สมเหตุผล ผลการแสดงออกทางการเมืองเริ่มก่อให้เกิดความรุนแรงมากขึ้นจนเกิดความรู้สึกว่าบ้านเมืองไม่มีชื่อไม่มีแป ความรุนแรงที่เห็นได้ชัด คือ การที่ตำรวจกลุ่มหนึ่งยกพวกไปทำลายบ้านของนายกรัฐมนตรีนาย ม.ร.ว. คึกฤทธิ์ ปราโมช การยกพวกเข้าไปเผามหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ทำให้สภาพบ้านเมืองพร้อมที่จะระเบิดออกเป็นเสี่ยงๆ สุดท้ายก็เกิดเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 โดยมีการล้อมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ และมีการต่อสู้กันด้วยอาวุธปืนจนมีผู้เสียชีวิตเป็นจำนวนไม่น้อย มีการใช้วิธีการอันทารุณ ได้แก่ การจับนิสิตนักศึกษาแขวนคอ การเผาโดยใช้อย่างรถยนต์เป็นเชื้อเพลิง การรุมฆ่า การเกิดเหตุการณ์นี้ทำให้มีการยึดอำนาจทางการเมืองโดยคณะปฏิรูปการปกครองแผ่นดินซึ่งมี พลเอกสฤษดิ์ ธนะรัชต์ เป็นหัวหน้าได้ประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญฉบับ 2517 ยุบเลิกรัฐสภา พรรคการเมือง และมีการตั้งนายกรัฐมนตรีนาย พลเรือเอกประจักษ์ศิลปาคม มาบริหารประเทศ คือ นายธานินทร์กรัยวิเชียร

ในสมัยนายธานินทร์กรัยวิเชียร มีนโยบายที่โดดเด่นที่สุด คือ การต่อต้านคอมมิวนิสต์ มีการอบรมข้าราชการกรมกองต่างๆ ให้ตระหนักถึงภัยของคอมมิวนิสต์ การออกหนังสือพิมพ์เจ้าพระยา เพื่อทำให้เป็นหนังสือพิมพ์ตัวอย่างโดยเน้นการต่อต้านคอมมิวนิสต์ การดำเนินนโยบายปราบปรามคอมมิวนิสต์อย่างจริงจังและเด็ดขาด มีการแก้ไขพระราชบัญญัติป้องกันการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ กำหนดเขตแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ และการตั้งศาลพิเศษดำเนินคดีกับนักศึกษาและประชาชนที่อยู่ในเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 รวมทั้งการประกาศยกเลิกรัฐธรรมนูญพ.ศ. 2517 และได้ประกาศใช้รัฐธรรมนูญชั่วคราวที่ให้อำนาจเต็มกับฝ่ายบริหารและให้มีแต่สภาปฏิรูปอันเป็นสภาที่แต่งตั้งจากข้าราชการประจำ มาทำหน้าที่นิติบัญญัติเช่นเดียวกับยุค

ของรัฐบาลเผด็จการ (สุชาชัย ยิ้มประเสริฐ, 2536) แสดงถึงการใช้อำนาจในการลิดรอนสิทธิ เสรีภาพของประชาชนในทุกๆ ด้าน ด้วยนโยบายขววจัดนี้ทำให้นักศึกษาและปัญญาชนหลบหนีเข้าป่า เพราะเกรงกลัวการจับกุมโดยเข้าไปร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

6.3 การเมืองของไทยในช่วงพ.ศ. 2519 – พ.ศ. 2523

การเมืองของไทยในช่วงพ.ศ. 2519 – พ.ศ. 2523 การบริหารประเทศมีนโยบายที่ สุดโต่งในเรื่องการต่อต้านคอมมิวนิสต์และปลุกความรู้สึกชาตินิยม การมีกิจกรรมแปลกๆ เช่น การพยายามสร้างเสาชิงช้าให้สูงมากๆ ฯลฯ ทำให้รัฐบาลนายธานินทร์เกษียณมอญมองในแง่ตกหรือเกินเลยจนทำให้เกิดกลุ่มที่บ่อนทำลายความมั่นคงของรัฐบาล พยายามลดความชอบธรรมของรัฐบาล ซึ่งหนึ่งในนั้นก็มียุทธศาสตร์รวมอยู่ด้วย จนในที่สุด สามารถยึดอำนาจโดยทหารเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม 2520 จากการนำของพลเรือเอกสงัด ชลออยู่ ผู้ที่เป็นนายกรัฐมนตรีคนใหม่ คือ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

ในสมัยพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ มีนโยบายที่โดดเด่น คือ รัฐบาลมีนโยบายการปรับปรุงสัมพันธภาพกับประเทศเพื่อนบ้านอันประกอบด้วย ประเทศเวียดนาม กัมพูชา ลาว และพม่า รวมทั้งพลเอก เกรียงศักดิ์ ได้เดินทางไปเยือนสาธารณรัฐประชาชนจีน และสหภาพโซเวียต เพื่อกระชับความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจทั้งสอง ทำให้ไทยมีความสัมพันธ์ทางการทูตและการค้ากับทั้งสองประเทศแน่นแฟ้นขึ้น นอกจากนี้ยังได้มีการนำเสนอร่างพ.ร.บ.นิรโทษกรรมให้แก่ นักศึกษาที่ถูกจำคุกเนื่องจากเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2519 ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์อีกด้วย ซึ่งรัฐสภาก็ได้ผ่านร่างดังกล่าวในปี พ.ศ. 2521 โดยมีเหตุผลสำคัญคือเพื่อความปรองดองของประเทศ ซึ่งทำให้นักศึกษาที่ถูกจับทั้งหมดได้รับการปล่อยตัว จนกระทั่งวันที่ 29 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2523 พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีโดยแถลงกลางสภาฯ อันมีสาเหตุเนื่องมาจากการที่รัฐบาลตัดสินใจเพิ่มราคาแก๊สตามราคาตลาดโลก ซึ่งทำให้หลายฝ่ายได้รับความเดือดร้อนและ โจมตี หลังจากนั้นได้ยุบบทบาททางการเมือง โดยไม่ข้องเกี่ยวกับวงการเมืองอีก

หลังจากนั้นพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ ได้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตั้งแต่วันที่ 3 มีนาคม พ.ศ. 2523 - 29 เมษายน พ.ศ. 2531 การบริหารประเทศมีอุปสรรคมากมายนับแต่ปัญหาเศรษฐกิจตกต่ำ ปัญหาทางการเมืองภายใน และที่ร้ายที่สุดคือตกอยู่ในช่วงของสงครามกลางเมือง โดยพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ซึ่งทำให้คนไทยทั้งสองฝ่ายต้องล้มตายลงเป็นอันมากในแต่ละปีต้องเสียชีวิตประมาณในการปราบปรามมากมายมหาศาล แต่จากประสบการณ์ของการเป็นแม่ทัพภาคที่ 2 พลเอกเปรมมีความคิดว่าปัญหาการก่อการร้ายและสงครามกลางเมืองของพรรคคอมมิวนิสต์เป็นปัญหาทางการเมือง ซึ่งจะต้องแก้ด้วยการเมือง จึงมีคำสั่งเมื่อวันที่ 23 เมษายน พ.ศ.

2523 ใจความสำคัญ คือ ใช้การเมืองนำการทหาร มุ่งเน้นจัดความไม่เป็นธรรมในสังคม และปฏิบัติต่อผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์หรือผู้หลงผิดที่เข้ามาอบตัวหรือที่จับได้อย่างเพื่อนประชาชนร่วมชาติ พร้อมทั้งชี้แจงให้บุคคลเหล่านั้นได้เข้าใจถึงนโยบายของรัฐบาลในปัญหานี้อย่างถ่องแท้และช่วยเหลือให้ใช้ชีวิตใหม่ร่วมกันต่อไปในสังคมอย่างเหมาะสม คำสั่งนี้เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญจากนโยบายขจัดของรัฐบาลก่อนหน้ามาสู่การประนีประนอม

จะเห็นได้ว่า นโยบายต่อผู้เอชนะคอมมิวนิสต์เป็นนโยบาย “การเมืองนำการทหาร” ในทางการเมืองคือขยายอำนาจอธิปไตยของปวงชนและเสรีภาพของปวงชน ทำให้ผู้ที่หลงผิดกลับออกมาเป็น “ผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย” ผู้มีชื่อเสียงหลายคนได้ออกจากป่า เช่น อ.เสกสรรค์ ประเสริฐกุล, อดิศร เพียงเกษ, นายแพทย์ เหวง โตจิราการและภรรยา, จาคูรงค์ ฉายแสง เป็นต้น ทำให้พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยยอมรับการพ่ายแพ้วางอาวุธเกือบทั้งหมดยอมกลับมาเป็นผู้ร่วมพัฒนาชาติไทย

การที่ผู้วิจัยได้ศึกษาบริบททางการเมืองของไทยในแต่ละช่วงสำคัญๆ ที่มีความสอดคล้องกับประสบการณ์ทางการเมืองของนายหนังประเคียง ระฆังทองดังกล่าวทำให้พบว่าแต่ละสถานการณ์ทางการเมืองได้ส่งผลต่อทัศนคติ แนวคิด ความคิดเห็น ความสนใจเกี่ยวกับประเด็นทางการเมืองที่นายหนังประเคียงใช้เผยแพร่ความรู้ให้กับผู้ชม

7. แนวคิดเกี่ยวกับหนังตะลุง

หนังตะลุง เป็นมหรสพพื้นเมืองของภาคใต้ มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว มีประวัติศาสตร์ที่ยาวนาน และได้รับความนิยมน้อยอย่างแพร่หลาย ในการแสดงนายหนังตะลุงคนเดียวต้องเจ็ด ต้องพากย์รูปหนังทุกตัว ได้แก่ เสียงพระ เสียงนาง เสียงยักษ์ เสียงคนชรา เสียงตัวตลก หนังตะลุงไม่มีฉากใดๆ มีแต่จอผืนเดียวเป็นฉากต้องสร้างภาพพจน์ด้วยบทพากย์ โดยในการแสดงจะมีเนื้อหาที่เนื้อเน้นหนักด้านการให้ความรู้ วิพากษ์วิจารณ์การเมืองจากเหตุการณ์ทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยยึดหลักคิดตามอุดมการณ์ทางการเมืองที่นายหนังศึกษา ทั้งนี้ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้โดยส่วนใหญ่ได้รับการถ่ายทอดทางวัฒนธรรมมาจากอินเดียและจีนในระดับที่แตกต่างกันซึ่งมีผลทำให้ประเทศในอาเซียนมีความหลากหลายด้านวัฒนธรรม อาทิ ไทยและลาวได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากอินเดีย ส่วนเวียดนามได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากจีน สมชายเสียงหลาย (2554) กล่าวว่า ในกลุ่มสมาชิกอาเซียนแบ่งกลุ่มทางวัฒนธรรมโดยใช้ที่ตั้งได้ 3 กลุ่ม 1) กลุ่มวัฒนธรรมลุ่มน้ำโขง ได้แก่ ไทย-ลาว-เขมร-พม่า-เวียดนาม ในกลุ่มนี้เนื่องจากมีความคล้ายคลึงกันทางภูมิศาสตร์ จึงส่งผลให้มีความเชื่อ ค่านิยม ประเพณี วัฒนธรรม ที่คล้ายคลึงกัน โดยไทย-ลาว-เขมร

ได้รับอิทธิพลทางวัฒนธรรมจากอินเดียก็จะมีความคล้ายคลึงทางวัฒนธรรม ได้แก่ การสื่อสารด้วยภาษาที่สามารถเข้าใจกันได้ง่ายเพราะเกิดจากการใช้ ตัวอักษรที่มีความคล้ายคลึงกัน ส่วนพม่า-เวียตนาม ได้รับอิทธิพลจากจีน 2) กลุ่มวัฒนธรรมฟิลิปปินส์ วัฒนธรรมของฟิลิปปินส์มีความแตกต่างจากวัฒนธรรมอื่นเนื่องจากการตกเป็นอาณานิคมมานาน จึงได้รับอิทธิพลจากสเปน กล่าวคือ ลักษณะทางวัฒนธรรมแบบตะวันออกร่วมกับตะวันตก ได้แก่ วัฒนธรรมการแต่งกาย 3) กลุ่มวัฒนธรรม มาเลเซีย-อินโดนีเซีย-บรูไน คาบรูซาลาม-สิงคโปร์ กลุ่มนี้ประชาชนโดยส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม จึงส่งผลให้มีวัฒนธรรมประเพณี ศิลปะ การแสดง มีความคล้ายคลึงกัน ดังเช่น การแสดงหนังตะลุงหรือวอยัง (Wayang) ซึ่งเป็นศิลปะการเชิดหนังหรือหุ่นเป็นการแสดงถึงวัฒนธรรมร่วมของประเทศในภูมิภาคอาเซียน เช่น ไทย กับอินโดนีเซีย การเล่นวอยังของคนอินโดนีเซียและวัฒนธรรมหนังตะลุงของคนไทยภาคใต้มีลักษณะคล้ายๆ กัน ไม่ว่าจะเป็นเสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ที่มีลักษณะคล้ายกันแต่แตกต่างกันที่มุมมองและในรายละเอียด เช่น การเล่นเงาของชาวสุมาตราแตกต่างกับหนังตะลุงของคนไทยภาคใต้ที่ลวดลายรูปหนัง คือ รูปหนังตะลุงของคนไทยภาคใต้ดูสวยงามอ่อนช้อยและตลก ส่วนตัวเล่นเงาของบาห์ลิกคล้ายคนป่าหรือชนเผ่าคูคัน เป็นต้น

“หนังตะลุง” ของภาคใต้มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่เด่นชัด มีประวัติศาสตร์ยาวนานและได้รับความนิยมอย่างแพร่หลายในภาคใต้ หนังตะลุงภาคใต้ได้พัฒนาขึ้นจากบริเวณภาคใต้ตอนกลาง ได้แก่ บริเวณจังหวัดพัทลุง นครศรีธรรมราชและสงขลา (อ้างถึงใน คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุฯ, 2545: 283) ลักษณะเด่น คือ นายหนังตะลุงคนเดียวต้องเชิดต้องพากย์รูปหนังทุกตัว เฉพาะตัวตลกในการแสดงเรื่องหนึ่งๆ ต้องใช้ประมาณ 15 ตัว ใช้เสียงพูดแตกต่างกันทุกตัว เสียงพระ เสียงนาง เสียงยักษ์ เสียงคนชรา สามารถทำได้อย่างกลมกลืน หนังตะลุงไม่มีฉากใดๆ ประกอบเหมือนโขน ภาพยนตร์ ละคร มีแต่จอพื้นเดียวเป็นฉากสมมติ สักดิ์แก้ว (2555) กล่าวว่า ความโดดเด่นอันเป็นเอกลักษณ์ของหนังตะลุงมาจาก 1) นายหนังตะลุง ต้องมีความรู้ มีความสามารถทำได้หลายเสียง เพราะนายหนังคนเดียวต้องเชิดหนังตะลุงทุกตัวคือ “รูปหนึ่งแผงแหลงคนเดียว” 2) รูปหนังตะลุง สะท้อนให้เห็นถึงขนบธรรมเนียม ประเพณีนิยม หรือวัฒนธรรมของการแต่งกายของคนในแต่ละยุค แต่ละสมัย ที่เชื่อมโยงอย่างต่อเนื่องยาวนาน 3) สื่อภาษาที่ใช้จะใช้ภาษาถิ่น หรือภาษาใต้เป็นหลัก และ 4) เครื่องดนตรี ใช้เครื่องห้าเป็นหลัก ประกอบด้วย โหม่ง ฉิ่ง ทับ กลอง ปี่ โดยเฉพาะ “ปี่” เป็นเครื่องดำเนินทำนองขึ้นเดียว ส่วนชวน เพชรแก้ว (2523) กล่าวว่า คณะหนังตะลุงที่ได้รับความนิยมมักจะมีคุณสมบัติเด่นที่นายหนังตะลุงจะต้องมีความรอบรู้ในเรื่องราวต่างๆ อย่างกว้างขวาง เช่น รอบรู้เกี่ยวกับสภาพสังคมชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านในท้องถิ่น รอบรู้เกี่ยวกับหลักธรรมคำสอน วรรณคดี กฎหมาย เศรษฐกิจ การเมือง และเรื่องอื่นๆ

อีกมาก อีกทั้งจะต้องมีน้ำเสียงไพเราะด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ McLean (1969: 7) กล่าวว่า ผู้พูดที่ดีจะต้องมีการค้นหาความรู้ใหม่ๆ ให้กับผู้ฟัง เพื่อเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้พูดอีกด้วย

แม้ว่าหนังตะลุงจะมีเอกลักษณ์ที่ที่บ่งบอกถึงการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมที่ยาวนาน แต่ทว่าเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป หนังตะลุงก็มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัย และเพื่อความอยู่รอดของคณะหนังตะลุง บุญกร บิณฑสันต์ (2554) แสดงความคิดเห็นว่า ปัจจุบันวงดนตรีในการแสดงหนังตะลุงได้เปลี่ยนไปจากเดิมคือ บางคณะมีการนำคีย์บอร์ดเข้าไปผสมพร้อมกับการกลองซุด อีกทั้งยังมีการปรับตัวในเรื่องรูปแบบการแสดงรวมทั้งการใช้วงดนตรีที่ทันสมัย โดยใช้เครื่องดนตรีสากลที่สามารถเล่นดนตรีลูกทุ่งลูกกรุงให้ดูกรสนิยมผู้ชม ในทำนองเดียวกับ สุมล ศักดิ์แก้ว (2555) ได้กล่าวว่า จากการที่เทคโนโลยีทางตะวันตกหลั่งไหลเข้ามาทำให้พฤติกรรมคนในสังคมเปลี่ยนไปหนังตะลุงจึงมีการปรับเปลี่ยน พัฒนาไปจากเดิม ที่เห็นได้ชัดคือ การนำดนตรีสากลเข้าร่วมบรรเลงเพลงที่ใช้ซึ่งปรับมาใช้เพลงไทยลูกทุ่ง การใช้แสงสีที่มีการพัฒนาใช้มีชีวิตชีวามากขึ้น เป็นต้น และเนื่องจากมีช่องทางสื่อสารมากขึ้นหนังตะลุงจึงมีการเผยแพร่โดยใช้สื่อวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง อินเทอร์เน็ต และมีการอัดเทปการแสดงจำหน่ายในรูปแบบซีดี

7.1 ประวัติ ผลงาน ลักษณะเด่น และเกียรติคุณของหนังประเคียง ระฆังทอง

หนังประเคียง ระฆังทอง (เคียง ระฆังทอง) เกิดเมื่อวันอังคาร เดือนสิงหาคม พุทธศักราช 2483 ณ บ้านบางวูน ตำบลขนานนาก อำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นลูกชายคนโตของนายพิน และนางพิน ระฆังทอง มีพี่น้องร่วมบิดามารดาทั้งหมด 7 คน ได้เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนในอำเภอปากพนัง จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

จะทำถูกทำผิดไม่ปิดบัง

เกิดบ้านนอกคอกนาเวลาว่าง

ในยุคหลังสงครามยามค่ำก็ดู

เพราะผู้ใหญ่ในฝ่ายสายตระกูล

บ้านบางวูนขนานนากปากพนัง...

ตะลุงร้องเพลงยาวเล่าความหลัง

ประเคียงหนังทำข่าวเล่าชัดเจน

ในทุ่งกว้างลำบากทุกซ้ากเข็ญ

จึงหัดเล่นหนังควายหวังให้ดัง

สร้างเป็นศูนย์รวมศิลป์หนัง

7.2 การศึกษาวิชาหนังตะลุง

หนังประเคียง ระฆังทอง รักและสนใจหนังตะลุงมาตั้งแต่เด็ก เริ่มจากการรู้จักแกะรูปหนังตะลุงเมื่ออายุ 8 ขวบ และเริ่มมีชื่อเสียงในฐานะหนังตะลุงเด็กเมื่ออายุประมาณ 14 ปี โดยออกจากโรงเรียนมาหัดเล่นหนังตะลุงด้วยตนเองจากการสนับสนุนของพ่อด้วยเห็นว่าเป็นคน

จริงจัง มีความสนใจ ต่อมาพื่อนำไปฝากฝังให้อยู่กับหนังกัน ทองหล่อ นายหนังชั้นครูของจังหวัดสงขลาในสมัยนั้นที่บ้านน้ำกระจาย อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา คอยติดตามหนังกัน ทองหล่อ ไปทุกหนทุกแห่ง โดยถือว่าเป็นปรมาจารย์หนังตะลุงคนแรกของตน ต่อมาได้รับอิทธิพลการแสดงมาจากหนังกัน ทองหล่อทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหา โดยเฉพาะจินตนิยายที่ใช้ในการแสดง แต่เมื่อได้มีโอกาสรู้จักหนังหมูน้อย หนังตะลุงเพื่อชีวิตคนแรกของจังหวัดตรังก็เริ่มรู้สึกประทับใจ และรู้แล้วว่าแนวทางการแสดงหนังตะลุงที่ตนถนัดคือแนวหนังหมูน้อย ซึ่งเป็นแนวสะท้อนสังคม ด้วยอุปนิสัยที่มีความเป็นกันเอง ไม่มีความเป็นศักดิ์นาหนังประเคียงจึงซึมซับวิธีการแสดงหนังตะลุงตามแนวทางของหนังหมูน้อยทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหาที่นำมาแสดงหนังตะลุง โดยเฉพาะจินตนิยายแนวใหม่ เช่นเรื่อง “สายลับสายเลือด “ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์” “แผ่นดินเดือด” เป็นต้น

นครศรีมีชื่อคนลือเล่า

ศิลปินพื้นบ้านผลงานเดิน

หนังประเคียงเรียงความตามหนังหมูน

เสาะหาครูผู้เล่นเช่นชำนาญ

ลุงหมูนหนังดีเด่นเล่นเพลิดเพลิน

หนังหมูนเฒ่าชาวบ้านสรรเสริญ

ความเจริญเพลิดใจในผลงาน

จึงมีทุนเมธิกวีหวาน

ไปประสานเป็นศิษย์เรียนวิชา

ฯลฯ

พบหนังกันสงขลาอาจารย์หนัง

หนังจันทร์แก้วครอบมือคือครูนำ

นับตั้งแต่วันนั้นจนวันนี้

บทรักโศกไปกฮามาจากครู

ไม่ลืมหมูนเมืองตรังหนังการเมือง

สอนให้ชูประชาธิปไตย

สอนให้แทรกการเมืองเรื่องปกครอง

สอนให้ค้านคณะเผด็จการ

หมูนเมืองตรังเป็นครูรูปลัทธิ

พิธีกรรมโบราณการครอบครู

ทำหน้าที่สืบศิลป์จนชินหู

เป็นความรู้หลายด้านประสานใจ

เครู้งเรื่องเมืองตรังเป็นหนังใหญ่

ท่านสอนให้ใช้ศิลป์สืบวิญญาณ

โอกาสทองอำนวยช่วยประสาน

ด้านทหารทรราชปล้นชาติไทย

บทบาททางการเมืองของหนังประเคียง ระฆังทอง พ.ศ.2519-2523

เมื่อ พ.ศ.2519 ในช่วงที่คอมมิวนิสต์ระบาคนั้นนายหนังตะลุงที่วิพากษ์วิจารณ์การเมืองในสมัยนั้น จนถูกกล่าวหาว่าเป็นคอมมิวนิสต์ต้องเจอกับการปราบปรามของรัฐทั้งการจับกุม การฆ่าทิ้ง ด้วยลีลาการแสดงหนังตะลุงที่นำเอาระบบการเมืองการปกครอง การบริหารงานขององค์กรรัฐ และการตีแผ่เหตุการณ์บ้านเมือง มาแทรกในการแสดง จึงถูกเจ้าหน้าที่บ้านเมืองออก

ไล่ล่าปราบปราม จับกุม กลั่นแกล้งนานาประการ หนังสือถูกจับกุมประมาณ 37 ครั้ง ในข้อหา เป็นภัยกับความมั่นคง ปลุกระดมมวลชน แต่ทุกครั้งก็ไม่สามารถจับกุมได้เนื่องจากชาวบ้านไม่ยินยอม ออกมาเดินขบวนคัดค้านและยื่นข้อเสนอให้ปล่อยตัวหนังสือทุกเล่ม หนังสือวางระเบิด 1 ครั้ง ไล่โรงหนังขณะกำลังแสดงหนังตะลุง ณ สนามหน้าเมือง จังหวัด นครศรีธรรมราช ทำให้อุปกรณ์หนังได้รับความเสียหาย ลูกคู่และชาวบ้านที่มาชมหนังตะลุงบาดเจ็บหลายราย ถูกไล่บี้ด้วยรถดับเพลิง 2 ครั้ง ทำให้มีลูกคู่หนังเสียชีวิต และเมื่อช่วงปลายปี 2519 ถูกถล่มด้วยอาวุธสงครามนับร้อยนัด 1 ครั้ง บน โรงหนังที่อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากเหตุการณ์นี้ทำให้หนังประเคียงบาดเจ็บสาหัส ทำให้หนังประเคียงต้องหนีการปราบปรามจนต้องหนีเข้าไปร่วมปฏิบัติการกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย (พคท.) นานถึง 7 ปี

ประกาศไทยทั่วไทยกว้างไพศาล

ยุคสิบสี่ตุลาเผด็จการ

นักกลอนได้ให้คำประวัติศาสตร์

บันทึกความทรงจำคำฝิ่งใจ

หนังตะลุงรุ่งเรืองเถียงลือชื่อ

ปีสองห้าหนึ่งหกไม่วกวน

ได้ต่อสู้กู้ชาติศาสน์กษัตริย์

ร่วมเรียกร้องประชาธิปไตย

พวกทหารทรราชปล้นชาติไทย

จึงประกาศคำกลอนสุนทรใหม่

ยุคสมัยร่วมต่อสู้กลุ่มมวลชน

ได้จับมืออยู่ใกล้ขยายผล

ประชาชนทุกภาคฝากน้ำใจ

ได้ยื่นหยัดศรัทธาเคียงบ่าไหล่

ร่วมเคลื่อนไหวรัฐธรรมนุญ

ฯลฯ

เมืองไทยยุคนี้มากมีปัญหา

คนมีอำนาจผูกขากำไร

เข้าไปผูกขาดอำนาจปกครอง

ใช้วิชามารแผนการหากิน

พระเจ้าเงินตรา ปัญหายิ่งใหญ่

อำนาจบาตรใหญ่เข้าไปหากิน

ใช้เงินใช้ทองนำร่องกังฉิน

คนตรงฉินหากินไม่พอ

7.3 ผลงานของหนังประเคียง ระฆังทอง

หลังจากจากได้ทำพิธีครอบมือกับหนังจันทร์แก้วแล้วหนังประเคียง ระฆังทอง ได้ตระเวนแสดงหนังตะลุง ทั้งในภาคใต้ เคยแสดงเกือบทุกอำเภอ กล่าวได้ว่าเกือบทุกภาคประเทศไทย รวมไม่น้อยกว่า 1,000 ครั้ง และในประเทศมาเลเซียได้เปิดการแสดงในวัด 27 แห่ง วัดหนึ่งไม่น้อยกว่า 1 ครั้ง หนังประเคียงจะนิยมแสดงหนังตะลุง โดยการว่ากลอนสด ที่ได้เขียนบทหนังตะลุงไว้ใช้

ประกอบการแสดงหนังตะลุงก็หลายเรื่องหลายบท เท่าที่ผู้วิจัยสามารถรวบรวมได้ ในปี พุทธศักราช 2553 มีจำนวน 119 บทกลอน ได้แก่

1) อารัมภบท	2) ท้าวพันยอด	3) พญาพันยอด+พันราก
4) หมอยาสมุนไพร	5) ไม่ตายพูดต่อ	6) หนีไม่พ้น ตอน 1
7) หนีไม่พ้น ตอน 2	8) รัษฎภัย	9) หรอยใจคนจน
10) โฆษณา	11) เพลงยาวโบราณ	12) วยรุ่นวุ่นวาย
13) ลูกหลานลุงเคียง	14) อาหารใต้	15) ชีวิตสวนยาง
16) รักแม่หม้าย	17) ประวัติความหลัง	18) จนตรอก
19) นักการเมือง	20) บ้ารวย รวยบ้า	21) ต้านยา
22) แหล่งระยอง	23) ทูกษ์ 800-900 แหล่ง	24) ลิบลิ้ตุลา สองห้าหนึ่งหก
25) รักพื้มีแต่ให้	26) หน้าบท	27) คีตรงไหนด
28) เพื่อวิทยาทาน	29) หาเสียง	30) ตลาดตะลุง
31) คำคนโบราณ	32) เสือนอนกิน	33) ทูกษ์ระทม
34) พินประกาศรวญ	35) ธ.ก.ส.ทอง	36) คนใต้พึ่งตัวเอง
37) ระยอง	38) บทหนังตะลุง	39) พ่อขอพ่อเหงา
40) ขยายภาษารนตนรณาน	41) ย้อนรอยเผาจวน	42) เพลงบอกนอกนา
43) โนราในฉากม่าน	44) ถวายพระพร	45) ทูกษ์แปดร้อย ตอนสอง
46) คนตุลา	47) แหวกม่านบังตา	48) รักตระกูล
49) โนราไกลน	50) โฆษณาคณะตะลุง	51) ลีเกโสเกณิชาขย
52) หมาเฝ้าบ้าน หน้ง-โนรา	53) หนูนุ่มเดือนเพื่อนหญิง	54) ใ้อู้กหมู เพลงบอก
55) เกษตรกรทิดจ๋า แหล่ง	56) หนูน้อยสอนน้อง	57) นครหมา สงขลาหอม
58) มาแล้วขอทาน	59) สาวไอทีวี	60) พิการใจ
61) พลตำรวจในแถว	62) ชมสาว ส.ส.คู่ใจ	63) แวรววย
64) ชีวิตไอ้เท่ง	65) เตรียมเลือกตั้ง	66) อินทรีชี้หมา
67) คิดถึงสิทธิหน้าที่	68) หนีไม่พ้น	69) คนใต้แหล่งใต้
70) ย้อนรอยตะลุง สตูดิครุหนัง	71) แหล่งล่างเหล่าชาตาน	72) แหล่งผีแอบกิน
73) ลีเกสาปแข่ง	74) แหล่งหนุนรัฐบาล	75) เซ็ง
76) ชมไม้ป่า	77) แหล่งตะลุง	78) เสียงปี่เข้าหู
79) ประวัติ	80) ตะลุง	81) บุญคุณครู
82) คนสิ้นหวัง	83) รักบ้า	84) จราจรปากหมา

85) ชับน้ำตาใต้	86) ปากพนัก	87) เชื้อนเขียวหลาน
88) อ้อนวอนแม่หม้าย	89) รำวงเดินลงภูเขา	90) อุทยานเงิน
91) ลูกศรีวิชัย	92) เยาะเย้ย	93) แอบดูนางหางเครื่อง
94) จนตาย	95) แห่กลองยาว	96) คนดำคนดี
97) หลอกเหมือนลิง	98) ช่วยเบิกหน้า	99) ลิเกทิดน้ำ
100) บุษงา-รองเง็ง	101) แห่ล่งสุรชัย	102) ลิเกไปไหนรี
103) เพลงบอกประวัติสงคราม	104) เพลงบอกเกิดพระเกียรติ	105) สีพูลิ
106) โนราพุดีกลอนตาย	107) เผยใจลูกหมู	108) ย้อนรอยสิบสี่ตุลา
109) ศรีสุธรรม	110) เท่งตะลิ่ง	111) หนังสติ๊กผสมโรง
112) ขอที่ทำกิน	113) หวานความรัก	114) ชมนางสาวชานา
115) ชมสาวสุกัญญา	116) เทพเวียนทอง	117) สมห้อง
118) คำรงฤทธิ์ สักดิ์สตรี	119) ปกครองสองครอบครัว	

7.4 ลักษณะเด่น และเกียรติคุณของหนังประเคียง ระฆังทอง

ลักษณะเด่นยิ่งของหนังประเคียง คือ เป็นหนังตะลุงเพื่อชีวิตที่นำเอาเรื่องราว ประเด็นความรู้ด้านการเมืองการปกครอง และสังคมรอบข้างมาสอดแทรกในการแสดงได้อย่าง ละเอียดเป็นเหมือนกระบอกเสียงให้กับประชาชน สามารถใช้ภาษาไทยพื้นบ้านได้ถูกต้องและ สละสลวย สามารถขับบทหนังตะลุงได้ไพเราะ โดยเฉพาะการใช้กลอนแปดหรือกลอนสุภาพ และการใช้กลอนสี่ หนังประเคียง ระฆังทองสามารถขับได้หลายลีลา เหมาะสมกลมกลืน ไพเราะ เป็นพิเศษ หนังประเคียง ระฆังทอง เป็นผู้มีความรู้ความสามารถด้านหนังตะลุง ได้สร้างสรรค์ ผลงานที่มีคุณภาพต่อการแสดงหนังตะลุงเป็นที่ประจักษ์ หนังประเคียง ระฆังทองจึงได้รับโล่รางวัล และเกียรติบัตรต่างๆ ได้แก่การได้รับโล่เกียรติยศในด้านศิลปวัฒนธรรมจากรัฐมนตรีว่าการ าศาสนา พระมหากษัตริย์จากเทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชเมื่อปีพ.ศ. 25546 และทำน ด้รับรางวัลศิลปินพื้นบ้านดีเด่นเนื่องในวันภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เมื่อปี พ.ศ.2553 เป็นต้น

เคียงเป็นชาวนาบนากปากพนัก	เคียงเป็นหนังนครศรีมิกนหนุ
ยื่นเคียงไหล่เคียงบ่หาใบบุญ	ความอบอุ่นหนุช่วยด้วยเมตตา
เคียงเล่นหนังมานานอยู่บ้านเช่า	หนังเคียงเล่าความหลังดังหนักหนา
ยุคบ้านเมืองวุ่นวายหลายปีมา	เคียงเข้าป่าต่อสู้สู้เสรี
หนังเคียงออกจากป่ามาเล่นหนัง	เพราะหนังดังยังรักในศักดิ์ศรี

ทิ้งทรัพย์สินถิ่นฐานไปนานปี	มายุคนี้หาได้ไม่พอกิน
ยุคข้าวยากหมากแพงทุกแห่งหน	คนยากจนตกอับขาดทรัพย์สิน
หนังตะลุงคณะศิลาปิ่น	เมื่อหากินไม่พอขอแรงใจ
บันทึกเสียงจำหน่ายไว้วางแผง	ยังแสดงรับงานเป็นการใหญ่
หากต้องการงานหนักในครั้งใด	ให้ท่านไปเกื้อหนุนที่พุนพิน
เมืองสุราษฎร์ธานีข่อมมีข่าว	จุลจอมเกล้าถนนถามคนในถิ่น
เคียงเปิดบ้านรับงานหนังดังไต่ยีน	ไปพุนพินสักครั้งรับหนังเคียง

หนังประเคียง ระฆังทอง เป็นนายหนังตะลุงมีลักษณะที่โดดเด่น โดยเฉพาะความสามารถของนายหนังที่ดี ที่มีความเชี่ยวชาญในการให้ความรู้ทางการเมือง ทั้งทางด้านการเมืองการปกครอง การบอกเล่าเหตุการณ์บ้านเมือง เป็นกระบอกเสียงให้ชาวบ้าน เป็นผู้มีความคิดสร้างสรรค์ในการเล่นหนังตะลุง มีลีลาการเชิดตัวหนังตะลุงที่หลากหลาย การร้องกลอนสด มีเสียงดีไพเราะชัดเจน สามารถทำเสียงได้หลายเสียงตามบทบาทของตัวละคร เรียกได้ว่ามีความรู้ดีและสามารถนำมาว่าเป็นกลอนได้ดั่งอีกด้วย

8. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

8.1 งานวิจัยเกี่ยวกับหนังตะลุงที่สัมพันธ์กับการเมือง

ขนิษฐา สุขสง (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การเปลี่ยนแปลงบทบาททางการเมืองของศิลาปิ่นพื้นบ้านภาคใต้ กรณีศึกษานายหมูน อ่อนนุ่ม คณะนายหนังตะลุงหนังหมูน้อย ผลการศึกษาสรุปได้ว่า หนังหมูน้อยมีการเปลี่ยนแปลงบทบาททางการเมืองที่สำคัญ 3 ช่วงเวลา คือ ช่วง พ.ศ. 2490-2519 เป็นการแสดงบทบาททางการเมืองโดยการสมัครเป็นสมาชิกและเคลื่อนไหวทางการเมืองร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์ไทย และกลุ่มแนวร่วมสังคมนิยมส่วนการแสดงบทบาททางการเมืองช่วงปี พ.ศ. 2519-2522 เป็นการแสดงบทบาทในการร่วมเคลื่อนไหวกับพรรคคอมมิวนิสต์ไทย เพื่อต่อต้านรัฐบาลและดึงมวลชนเข้าร่วมเคลื่อนไหวกับพรรคคอมมิวนิสต์ไทย และช่วงสุดท้ายคือปี พ.ศ. 2522-2523 เป็นการแสดงบทบาทในการร่วมมือกับกองทัพภาคที่ 4 ในการเคลื่อนไหวเพื่อต่อต้านพรรคคอมมิวนิสต์ไทยและดึงมวลชนร่วมกับรัฐ

สุนิสา ไชยแก้ว (2556) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาททางการเมืองของสื่อพื้นบ้านหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ผลการศึกษาสรุปได้ว่า บทบาททางการเมืองที่สำคัญ 3 ช่วงเวลา คือ ช่วง พ.ศ. 2516-2519 หนังประเคียงได้แสดงหนังตะลุงตามมหาวิทยาลัยชื่อดังหลายแห่ง ทั้งในภาคใต้

และกรุงเทพ เนื้อหาในการแสดงเป็นการเสียดสีรัฐในขณะนั้น ช่วงปี พ.ศ. 2519-2523 เนื้อหาที่ใช้แสดงมีลักษณะ โน้มน้าวใจชาวบ้านให้ต่อต้านโลกเสรีหรือพวกทุนนิยม ในช่วงปี 2523 เนื้อหาจะพูดถึงสภาพการเมืองทั้งภายในประเทศและภายในภาคใต้

สินีนาด วิมุกตานนท์(2540) ได้ศึกษาเรื่อง การใช้สื่อหนังตะลุงเพื่อการพัฒนาหน่วยงานภาครัฐในภาคใต้ ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงปีงบประมาณ 2538-2540 มีหน่วยงานรัฐใช้หนังตะลุงเป็นสื่อเพื่อการพัฒนาของหน่วยงานที่สังกัดกระทรวงต่างๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และสำนักงานรัฐมนตรี โดยได้ใช้หนังตะลุงในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลต่างๆ ที่หน่วยงานต้องการให้ประชาชนได้รับรู้ เช่น การส่งเสริมประชาธิปไตย โดยการเชิญชวนให้ประชาชนไปเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ป้องกันโรคเอดส์ เป็นต้น

8.2 งานวิจัยเกี่ยวกับการถ่ายทอด/เนื้อหาสาระความรู้ของหนังตะลุง

ชวน เพชรแก้ว (2546) ได้ศึกษา หนังตะลุงในประเทศไทย พบว่า หนังตะลุงในประเทศไทยนั้นได้รับอิทธิพลมาจากอินเดีย ซึ่งแต่เดิมเป็นการละเล่นประกอบพิธีกรรมบูชาเทพเจ้า และเพื่อสื่อคติโลกคติธรรมจากเรื่องรามายณะ เมื่อเข้าสู่ภาคใต้แล้วได้แพร่กระจายเข้าสู่ภาคกลางและภาคอีสาน ในขณะที่ภาคกลางได้รับมาจากเขมรมีอิทธิพลต่อหนังตะลุงในภาคนี้ให้เห็นได้ชัด หนังตะลุงภาคกลางจึงเป็นการผสมผสานระหว่างหนังใหญ่และหนังตะลุงภาคใต้ ส่วนหนังตะลุงภาคอีสานแม้จะพัฒนาไปจากหนังตะลุงภาคใต้ แต่ได้ปรับเปลี่ยนให้มีลักษณะเฉพาะท้องถิ่นอีสาน ทำให้มีสาระบางประการแตกต่างจากภาคใต้และภาคกลาง หนังตะลุงแต่ละภาคได้พัฒนาตนเองตามสภาพแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรมเดิม ทำให้มีลักษณะเด่นเฉพาะตัว เมื่อนำหนังตะลุงแต่ละภาคมาเปรียบเทียบ พบว่ามีทั้งส่วนที่เหมือนและแตกต่างกัน แม้หนังตะลุงทุกภาคจะพัฒนาเพื่อความบันเทิงเหมือนกัน แต่หนังตะลุงภาคใต้มีพลวัตรการพัฒนาไปไกลสุด และมั่งคั่งที่สุดในด้านภูมิปัญญา หนังตะลุงมีภูมิปัญญาที่โดดเด่นซึ่งเห็นได้จาก การใช้เครื่องดนตรี การสร้างรูปหนังตะลุง การเชิดหนัง ความเชื่อและพิธีกรรม เรื่องที่ใช้แสดง กระบวนการเรียนรู้และสืบทอด และการปรับเปลี่ยนเพื่อความอยู่รอด ภูมิปัญญาดังกล่าวนี้นอกจากเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ชี้ให้เห็นถึงความเป็นหนังตะลุงแล้ว ยังเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงกันให้หนังตะลุงอยู่รอดอีกด้วย ส่วนบทบาทของหนังตะลุงที่สำคัญ คือ การทำหน้าที่บันทึกภาพสังคม การพัฒนาระบบคิด การสร้างทัศนคติ ค่านิยม และศีลธรรม บทบาทด้านการให้ความบันเทิง บทบาทด้านพิธีกรรม การให้การศึกษานอกรูปแบบแก่ประชาชนและบทบาทในฐานะธุรกิจวัฒนธรรม แม้บทบาทดังกล่าวนี้ช่วยให้เห็น ศักยภาพและคุณค่าของหนังตะลุง บางประการที่ดำเนินอยู่ต้องคำนึงว่าทำลายแก่นสารความเป็นหนังตะลุงด้วยหรือไม่ ในด้านความคลี่คลายเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับความคิดความเชื่อ องค์ประกอบ ขนบนิยมใน

การแสดงเนื้อหาสาระ และการเปลี่ยนแปลงในรายละเอียดย่อยอื่นๆ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าว แม้จะเป็นปกติวิสัยของวัฒนธรรม แต่เป็นไปได้ที่ทำให้เกิดความเจริญและความเสื่อมแก่หนังสือดังกล่าวยิ่งต้องคำนึงถึงการเปลี่ยนแปลงที่ไม่เป็นไปเพื่อรับใช้ธุรกิจเพราะจะช่วยทำลายเอกลักษณ์ของหนังสือได้

อินทรี สุวรรณ (2540) ได้ศึกษาในเรื่องบทบาทหนังสือทางสื่อโทรทัศน์ในการถ่ายทอดความรู้ พบว่า หนังสือถ่ายทอดความรู้ 4 ประเด็น คือ 1. การประพุดิปฏิบัติตนในสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบความรู้ทางธรรม มีหลักธรรมทางพุทธศาสนาเกี่ยวข้องกับ เป็นความรู้ที่ถ่ายทอดมากที่สุด จำแนกเป็น 2 ประเด็น คือ 1.1 ค่านิยมความเชื่อ โดยแยกเป็นประเด็นย่อยๆ คือ ก. ค่านิยมเกี่ยวกับการประกอบสัมมาอาชีพ คือ นิยมอาชีพที่สุจริต สังคมไม่รังเกียจ ข. ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาและบาปบุญคุณโทษ เชื่อว่าทำบุญในชาตินี้จะได้รับผลดีในชาติหน้า ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ละความพยาบาท 1.2 แบบแผนพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ ก.การอบรมกิริยามารยาท เรียบร้อยถูกต้องเหมาะสม หากเป็นเด็กควรพูดจาให้ไพเราะ มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่หากเป็นสตรีให้รักษานวลสงวนตัว ระมัดระวังในการคบผู้ชาย ข. ความกตัญญู อบรมสั่งสอนให้มีความกตัญญูและอย่าลบหลู่ผู้มีพระคุณ หากมีโอกาสควรทดแทนบุญคุณ 2. การถ่ายทอดความรู้เรื่องโรคเอดส์ ให้ความรู้ในประเด็นสาเหตุของการติดต่อ วิธีป้องกันและผลของการเป็นเอดส์ 3. การถ่ายทอดความรู้เรื่องสภาพทั่วไปทางการเมือง ในประเด็นการบริหารงานในระบอบประชาธิปไตย วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลที่ไม่สามารถแก้ปัญหาความยากจนของประชาชน การทะเลาะวิวาทของ ส.สในสภาและสภาพทั่วไปของการเมืองระหว่างประเทศ 4.การถ่ายทอดความรู้เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในประเด็นอากาศ อนุรักษ์ป่าไม้ แหล่งน้ำ และป่าชายเลน กล่าวคือสาเหตุที่ทำให้ป่าไม้ลดลงและผลเสียที่เกิดขึ้นตามมา

ปจรรย์ วัฒน (พ.ศ.2550) ได้ศึกษาการสื่อสารวัฒนธรรมผ่านสื่อหนังสือขณะนั้น ธรรมเนียม พบว่า (1) เนื้อหาสาระทางวัฒนธรรมที่ถ่ายทอดผ่านสื่อหนังสือ มีการสอดแทรกเนื้อหาสาระไว้ 6 เรื่องคือ เรื่องอาหารการกิน ได้แก่ ข้าวยา เรื่องอาชีพ ได้แก่ เลี้ยงสัตว์ ตัดฟัน เรื่องคติธรรม ได้แก่ ความยุติธรรม ความพอเพียง การทำความดี เรื่องการประพุดิหรือการวางตัว ได้แก่ รักษานวลสงวนตัว การสั่งสอนเรื่องกิริยามารยาท เรื่องความกตัญญูกตเวที ได้แก่ การรู้จักและตอบแทนบุญคุณ เรื่องความมีเมตตากรุณา ได้แก่ ความมีน้ำใจ การช่วยเหลือเพื่อนมนุษย์ (2) บทบาทและอิทธิพลของหนังสือในฐานะสื่อพื้นบ้าน มีการถ่ายทอดบทบาทหน้าที่ไว้ 5 เรื่อง คือ เรื่องการให้ความบันเทิงและนันทนาการ เรื่องการแจ้งข่าวสารหรือรายงานสภาพแวดล้อม ได้แก่ สถานการณ์ภาคใต้ เรื่องการให้การศึกษาหรือการอบรมสั่งสอน ได้แก่ การวางแผนครอบครัว การให้ความรู้เรื่องสัตว์ การสั่งสอนคุณธรรมต่างๆ เรื่องการแสดงความคิดเห็นหรือการวิพากษ์วิจารณ์สังคม ได้แก่ การทุจริตใน

สนามบินสุวรรณภูมิ ความเชื่อในเรื่องจตุคามรามเทพ เรื่องการประสานความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มบุคคล ได้แก่ การประสานให้ศาสนาพุทธและอิสลามสามารถอยู่ร่วมกันในสังคมได้

8.3 งานวิจัยเกี่ยวกับการสืบสานอนุรักษ์และพัฒนาหนังตะลุง

ดุสิต รัชชทอง (2539) ได้ศึกษาการอนุรักษ์และพัฒนาหนังตะลุงตามทัศนะของนายหนัง ได้ศึกษาถึงแนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนาหนังตะลุงตามทัศนะของศิลปินหรือนายหนัง พบว่า โดยส่วนใหญ่ นายหนังมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์และพัฒนาหนังตะลุงไปในทิศทางเดียวกันว่า ต้องส่งเสริมทั้งการอนุรักษ์ และการพัฒนา โดยต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆ ในการแสดงหนังตะลุง ได้แก่ นายหนัง ลูกคู่ เครื่องดนตรีและผู้ชม จึงทำให้หนังตะลุงดำรงอยู่ในสังคมต่อไปได้โดยไม่เกิดการสูญหายของหนังตะลุง และมีปัจจัยที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการอนุรักษ์หนังตะลุง

สินีนาด วิมุกตานนท์ (2540) ได้ศึกษาในเรื่อง การใช้สื่อหนังตะลุงเพื่อการพัฒนาของหน่วยงานภาครัฐในภาคใต้ พบว่า หนังตะลุงมีประเด็นในการนำเสนอที่เกี่ยวข้องกับงานนโยบายของรัฐบาล เช่น การส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย การประชาสัมพันธ์ป้องกันโรคเอดส์ การประชาสัมพันธ์แก้ไขยาเสพติด การประกันสังคม การสาธารณสุขมูลฐาน และการสาธารณสุขอื่นๆ ซึ่งมีวิธีการนำเสนอโดยใช้ความบันเทิงเป็นสื่อ คือ ความตลกขบขัน การเล่าเรื่อง การบรรยาย การตั้งคำถาม การใช้ความเป็นพวกเดียวกัน และความน่าเชื่อถือของผู้ส่งสาร

8.4 งานวิจัยเกี่ยวกับการแพร่กระจายและการปรับเปลี่ยนของหนังตะลุง

ปริตตา เฉลิมเผ่า กอนันทกุล (2525) ได้ศึกษาการเปลี่ยนแปลงและความต่อเนื่องของศิลปะการแสดงหนังตะลุง พบว่า การแสดงหนังตะลุงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ หนังตะลุงโบราณยังคงเล่นเรื่องจักรๆ วงศ์ๆ และหนังตะลุงสมัยใหม่ที่เล่นเรื่องชีวิตคนธรรมดา ซึ่งทั้งสองประเภทมีความแตกต่างกันในด้าน ตัวละคร โครงเรื่อง แนวความคิด และเทคนิคของการแสดง แต่ยังมีความต่อเนื่องกันในความเป็น Stereotypes ของตัวละคร ความตรงข้ามของตัวเอกและตัวตลก และความสำคัญของบทบาทตัวตลก ในส่วนของโครงเรื่อง พบว่า โครงเรื่องหนังตะลุงแบบโบราณนั้นไม่ค่อยพบที่นายหนังจะแสดงเรื่องจบภายใน 1 คืน ส่วนโครงเรื่องสมัยใหม่ มีแนวโน้มจะจบเรื่องอย่างแน่ชัด เป็นเพราะโครงเรื่องสมัยใหม่ได้รับอิทธิพลมาจากวรรณกรรมสมัยใหม่ เช่น นวนิยาย และสื่อมวลชน คือ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ซึ่งมีการผูกเรื่องให้มีการจบอย่างชัดเจนนั่นเอง

จรเรศ ณรงค์ราช (2548) ได้ศึกษาสื่อมวลชนกับการปรับเปลี่ยนของสื่อพื้นบ้านหนังตะลุง พบว่า หนังตะลุงมีการปรับเปลี่ยนเพื่อความอยู่รอดในปัจจุบัน โดยปรับเนื้อหาการแสดงเป็นหนังตะลุงทอล์คโชว์ คือ เพิ่มบทเจรจาโดยนำข่าวสารและมุขตลกมาสร้างความสนุกให้ผู้ชม หัวเราะตลอดการแสดง เพิ่มดนตรีสากลเข้ามาเพื่อบรรเลงเพลงลูกทุ่ง และบางคณะมีนักร้อง

โดยเฉพาะ ลดการจับกลอน ไม่เน้นการดำเนินเรื่องเป็นนิยาย เปลี่ยนมาใช้โรงหนังสำเร็จรูป ส่วนพิธีกรรมการไหว้ครูรูปหนังตะลุง และการใช้ภาษาได้ ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของหนังตะลุง ยังธำรงรักษาไว้ ไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้การปรับแก้ดังกล่าวได้รับการยอมรับจากผู้ชมเป็นอย่างดี

ส่วนการต่อรองของนายหนังตะลุงพบว่า นายหนังตะลุงมีกลวิธีต่อรองแบบ Addition คือ การรับของใหม่เข้ามา ในขณะที่ของเดิมยังคงอยู่เหมือนเดิม ส่วนที่มีการต่อรองมากที่สุด คือ เนื้อหาที่ได้เพิ่มความรู้ ข่าวสาร และมุขตลก ในบทเจรจา และเพิ่มดนตรีและเพลงประกอบการแสดง ซึ่งการต่อรองขึ้นอยู่กับความสามารถและต้นทุนการแสดงของนายหนังแต่ละคน นายหนังที่สามารถนำสารจากสื่อมวลชนมาใช้ในการแสดงหนังตะลุงได้มากกว่าจะได้รับคามนิยมจากผู้ชมมากกว่า

8.5งานวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของตัวตลกหนังตะลุง

คณางค์ บุญทิพย์ (2545) ได้ศึกษาวิเคราะห์สารจากตัวตลกหนังตะลุง พบว่า

1. การแสดงของตัวตลกหนังตะลุงเป็นการสืบทอดทางวัฒนธรรม และเป็นการสื่อสารการแสดงในรูปแบบของการสื่อสารระหว่างบุคคล
2. ตัวตลกหนังตะลุงมีหน้าที่ให้ความบันเทิงเป็นหลักและสอดแทรกสาระเป็นบทบาทรอง
3. สาระที่ตัวตลกแสดงออกมาทางวจนสาร ประกอบด้วย การให้ความรู้พื้นฐานในการดำเนินชีวิต การอบรมสั่งสอนทางจริยธรรมและการวิพากษ์วิจารณ์สังคม วจนสารของตัวตลกจะต้องถูกสอดแทรกอย่างเหมาะสมกับความบันเทิง เพื่อนำผู้ชมไปสู่ความสนุกสนานซึ่งเป็นจุดหมายหลักของการสื่อสารการแสดงหนังตะลุง
4. วจนสารของตัวตลกแสดงลักษณะที่สอดคล้องสัมพันธ์กันกับชาวบ้าน ในสังคมภาคใต้ส่วนใหญ่ และก่อให้เกิดความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันกับตลกหนังตะลุง ตัวตลกทำให้หนังตะลุงพร้อมที่จะรับความบันเทิง และการแต่งเสริมเกินจริงก็จะนำไปสู่ความขบขัน

ผู้ชมต้องการที่จะรับรู้ผ่านบทบาทหลักก็คือ ความบันเทิงจากตัวตลก และไม่ได้นำสาระของตัวตลกหนังตะลุงไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวันมากนัก

บุญธรรม เทิดเกียรติชาติ (2535) ได้ศึกษาตลกหนังตะลุง: วิเคราะห์จากเรื่องหนังตะลุงที่ผ่านรอบคัดเลือกจากการประกวดทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 10 หาดใหญ่ พ.ศ. 2530 พบว่า สาระตลกของบทตลกประกอบด้วย 3 ประเด็น กล่าวคือ 1. สาระตลกเกี่ยวกับปัจเจกชน จะกล่าวถึงคุณภาพของคน คนกับคุณธรรม คนกับจริยธรรมกับการวางตัว ความเข้าใจต่อวิสัยมนุษย์ และวิสัยโลก 2. สาระตลกเกี่ยวกับครอบครัว จะกล่าวถึงการครองรักครองเรือน ปัญหาในครอบครัว

และ 3. สารีตตะเกี่ยวกับสังคม จะกล่าวถึง ศาสนา ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม การเมือง การปกครอง และเศรษฐกิจ

8.6 งานวิจัยเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร

ปาริชาติ ยุทธพาทีกุล (2538) ได้ศึกษาการเปิดรับข่าวสารด้านสาธารณสุขจากสื่อพื้นบ้านประเภทหนังตะลุงซึ่งถ่ายทอดความรู้ด้านสาธารณสุข ทำให้ผู้ชมมีความรู้ด้านสาธารณสุขเพิ่มขึ้น โดยที่ผู้ชมยังมีความนิยมในการชมศิลปะหนังตะลุงจากการแสดงสดมากกว่าการแสดงผ่านสื่อวิทยุ โทรทัศน์ โดยกลุ่มที่ดูหนังตะลุงมีหลากหลายและมีความถี่มากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มที่ให้ความสนใจมากที่สุดยังเป็นกลุ่มผู้ใหญ่และมักเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง

อัศวิน ศิลปเมธากุล (2553) ได้ศึกษาและออกแบบองค์ประกอบด้านศิลปะประยุกต์ที่ใช้ในการละเล่นหนังตะลุงในภาคใต้พบว่าหนังตะลุงเปรียบเหมือนสื่อมวลชนชั้นเยี่ยมซึ่งมีความสัมพันธ์กับชีวิตคนภาคใต้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน

8.7 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับอุดมการณ์ทางการเมือง

แดน สว่างวัฒน์ (2546) ได้ศึกษาอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดพิษณุโลก พบว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจังหวัดพิษณุโลกมีอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตยอยู่ในระดับสูง โดยปัจจัยที่มีผลต่อการมีอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ระดับการศึกษา อาชีพ และการมีส่วนร่วมทางการเมือง ส่วนรายได้ เวลาในการเป็นสมาชิกสภาและประสบการณ์ในการเป็นสมาชิกสภาไม่เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการมีอุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย

บงการ อิ่มสำอาง (2549) ได้ศึกษา อุดมการณ์ทางการเมืองในบทเพลงคาราบาว พบว่าเพลงเพื่อชีวิตของวงคาราบาวมีการเปลี่ยนแปลงอุดมการณ์ตามช่วงเวลาได้แก่ (1) ช่วงก่อตั้งวง (พ.ศ. 2524-2526) เนื้อหาเป็นการสื่อถึงอุดมการณ์ทางการเมืองสังคมนิยมโดยคาราบาวกล่าวถึงปัญหาสังคมและการเอารัดเอาเปรียบ การสร้างสังคมที่เท่าเทียมและเป็นธรรม สังคมที่ร่วมแรงร่วมใจกัน ไม่เอารัดเอาเปรียบกัน ต่อต้านการแข่งขัน การร่วมมือร่วมใจกันในการสร้างสรรค์สังคมที่อยู่อย่างมีความสุข (2) ช่วงรุ่งเรืองของวง (พ.ศ. 2527-2533) เนื้อหาเป็นการสื่อถึงอุดมการณ์ทางการเมืองชาตินิยม โดยคาราบาวกล่าวถึงความรัก ความสามัคคีในชาติ และเน้นการสำนึกในบุญคุณของชาติ ความจงรักภักดี และ (3) ช่วงประคองตัวของวง (พ.ศ. 2534-ปัจจุบัน) เนื้อหาเป็นการสื่อถึงอุดมการณ์ทางการเมืองชาตินิยม โดยกล่าวถึงปัญหาทางการเมืองระหว่างประเทศและปัญหาวัฒนธรรมข้ามชาติ กับชาติตะวันตก และสหรัฐอเมริกา การต่อต้านต่างชาติ และสหรัฐอเมริกา ปัญหาด้านวัฒนธรรมข้ามชาติที่มากระทบกับวัฒนธรรมท้องถิ่นดั้งเดิม รวมถึงปัญหาการแบ่งแยกดินแดน และอุดมการณ์

ทางการเมืองประชาธิปไตย โดยคาราบาวเรียกร้องให้ผู้นำประเทศมาจากการเลือกตั้งของประชาชน การต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน และการต่อต้านการซื้อสิทธิ์ขายเสียง

พจนตร พึ่งหลวง (2544) ได้ศึกษาความขัดแย้งในแนวอุดมการณ์ทางการเมือง “เผด็จการรัฐนิยม กับสังคมนิยมประชาธิปไตย” ในช่วง พ.ศ. 2475-2490 พบว่า ความขัดแย้งในกลุ่มผู้นำไทย ระหว่างกลุ่มจอมพล ป.พิบูลสงคราม กับกลุ่มนายปรีดี พนมยงค์ ในช่วง พ.ศ. 2475-2490 มีเงื่อนไข ความแตกต่างระหว่างอุดมการณ์และระบบความคิดทางการเมืองที่ก่อให้เกิดความขัดแย้งขึ้น

ประกายกาวิลศรีจินดา (2548) ได้ศึกษาการสื่อสารอุดมการณ์ผ่านการเล่าเรื่องฮีโร่ หน้ากากในละครโทรทัศน์ไทยยุคหลังการรัฐประหารปี 2549 พบว่า คุณลักษณะเฉพาะเบื้องต้นของฮีโร่หน้ากากในละครโทรทัศน์ไทยทั้ง 4 เรื่องที่ทำการศึกษาจะพบว่ามีคุณสมบัติต่างๆ ที่มีความสอดคล้องกับคุณลักษณะของฮีโร่หน้ากากที่เคยมีมาในอดีตของต่างประเทศอันประกอบด้วย การมีความสามารถเหนือมนุษย์การสวมหน้ากากมีอาวุธประจำตัวมีทำไม้ตายเป็นคนมีปมอดีตเป็นการทำความดีนอกกฎหมายเวลาปกติใช้ชีวิตร่วมกับคนทั่วไปเป็นต้นแต่ในเรื่องของเพศนั้นฮีโร่หน้ากากของไทยมีทั้งเพศชาย (นักสู้พันธุ์ข้าวเหนียวลูกผู้ชาย) และเพศหญิง (นางเสือนางสิงห์) จำนวนเท่ากันเพศละ 2 เรื่องโดยพบว่านอกจากตัวละครเอกที่เป็นฮีโร่หน้ากากแล้วในละครเรื่องนักสู้พันธุ์ข้าวเหนียวยังพบฮีโร่หน้ากากเพศหญิงเป็นตัวละครหลักอีกด้วยส่วนในการเล่าเรื่องฮีโร่หน้ากากของไทยนั้นมีความแตกต่างจากต่างประเทศที่เคยมีคือการมีพลังอำนาจพิเศษทางไสยศาสตร์ หนึ่งเหนียวการหายตัวเหินเดินอากาศได้รวมถึงการมีผู้ช่วยเหลือเป็นพระตีและสัตว์ และอุดมการณ์ที่ปรากฏอยู่ในการสื่อสารด้วยการเล่าเรื่องฮีโร่หน้ากากในละครโทรทัศน์ไทยนั้นประกอบไปด้วยอุดมการณ์ทางการเมืองอุดมการณ์ทางสังคมและอุดมการณ์ทางศีลธรรม โดยถ่ายทอดผ่านระบบสัญลักษณ์ทั้งการปรากฏในบทพูดของตัวละครเพลงประกอบละครที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาของละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ โดยอุดมการณ์ที่ปรากฏในเนื้อเพลงที่ใช้ประกอบละครนั้น หากพิจารณาในรายละเอียดของเนื้อเพลงจะพบว่า เป็นลักษณะเดียวกับแก่นเรื่องของละครโทรทัศน์แนวฮีโร่หน้ากากทั้ง 4 เรื่องที่ทำการศึกษาคือ “การทำความดีการเสียสละเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวตน”

มณฑลลี ศิลาวีเศษฤทธิ (2537) ได้ศึกษาการถ่ายทอดอุดมการณ์ทางการเมืองของระบอบราชาธิปไตยในละครโทรทัศน์ จักรๆ วงศ์ๆ พบว่าละครที่สร้างจากนิทานดั้งเดิม เป็นการถ่ายทอดอุดมการณ์เทวราชาหรือการที่กษัตริย์คือเทพเจ้าผู้ศักดิ์สิทธิ์เป็นอุดมการณ์หลักโดยใช้เทคนิคทางโทรทัศน์ เช่น เทคนิคพิเศษและคอมพิวเตอร์กราฟฟิกพระเอกนางเอกจะมีเครื่องแต่งกายที่อลังการมีอาวุธและของวิเศษที่คิดตัวมาแต่เกิดซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจวาไรที่ได้จากเทพเจ้าหรือการสืบสันตติวงศ์ส่วนละครที่สร้างจากนิทานแต่งใหม่ เน้นการถ่ายทอดอุดมการณ์ธรรมราชา

หรือการที่กษัตริย์คือมนุษย์ที่เป็นคนดีเลิศประดุจพระโพธิสัตว์เป็นอุดมการณ์หลักโดยผ่านเทคนิคทางโทรทัศนที่สำคัญคือภาพและคำพูดพระเอก นางเอกจะมีเครื่องแต่งกายที่อลังการ มีอาวุธและของวิเศษที่ติดตัวมาแต่เกิดซึ่งเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจที่ได้จากเทพเจ้า หรือการสืบสันตติวงศ์ส่วนละครที่สร้างจากนิทานแต่งใหม่ เน้นการถ่ายทอดอุดมการณ์ธรรมราชาหรือการที่กษัตริย์คือมนุษย์ที่เป็นคนดีเลิศประดุจพระโพธิสัตว์เป็น อุดมการณ์หลักโดยผ่านเทคนิคทางโทรทัศนที่สำคัญคือภาพและคำพูดพระเอกนางเอกจะมีเครื่องแต่งกายเรียบง่ายคล้ายสามัญชนในยุคปัจจุบันมากขึ้นมีอาวุธและของวิเศษที่ได้จากการทำความดีเป็นสัญลักษณ์ของอำนาจที่ได้มาด้วยความสามารถและความดี ซึ่งไม่ใช่อำนาจที่ถาวรแต่จะอยู่กับคนดีและ ใช้อำนาจในทางที่ถูกได้ยิ่งขึ้นอันแสดงถึงการปรับอุดมการณ์เทวราชาให้อ่อนลงมาสู่อุดมการณ์ธรรมราชามากขึ้น

8.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการเมือง

เฟื่องทิพย์ ชัยโถม (2544) ได้ศึกษาถึงการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเมื่อ 6 มกราคม 2544: ศึกษาเฉพาะกรณีเขตเลือกตั้งที่ 18 (เขตวังทองหลาง) กทม. ผลการศึกษาพบว่าประชาชนส่วนใหญ่เห็นว่าการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งเป็นสิทธิและหน้าที่ และการไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้งจะคำนึงถึงพรรคและผู้สมัครด้วย โดยประชาชนส่วนใหญ่มีความเห็นเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปในเชิงบวก

วิดา ประสาทกิจ (2543) ได้ศึกษาถึงความสัมพันธ์ของการเข้าถึงข่าวสารการเมืองกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกวุฒิสภาครั้งแรกในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีการเปิดรับข่าวสารการเลือกตั้งจากทุกสื่อ อันได้แก่ สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ และผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ หากจะนำไปใช้กับการสื่อสารณรงค์ให้ไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงในการเลือกตั้งครั้งต่อไป ควรตระหนักถึง 2 ประเด็น ดังนี้

1. สื่อทุกสื่อ อันได้แก่ สื่อมวลชน สื่อบุคคล และสื่อเฉพาะกิจ สามารถเข้าถึงผู้มีสิทธิลงคะแนนเลือกตั้ง

2. การไปใช้สื่อเพื่อรณรงค์ให้ผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งทางการเมืองครั้งต่อไปต้องตระหนักถึงการแสวงหาข่าวสารเพิ่มเติม การเลือกจดจำชื่อผู้ลงรับสมัครเลือกตั้งของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง และเนื้อหาข่าวสารในแง่มุมใหม่ของการเลือกตั้งแต่ละครั้ง

วิฑูรย์ นามบุตร (2539) ได้ศึกษาถึง การรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร : ศึกษาเฉพาะกรณีพรรคประชาธิปัตย์ เขตเลือกตั้งที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี ในการเลือกตั้งปี 2539 ผลการศึกษา พบว่าการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคประชาธิปัตย์ เขตเลือกตั้งที่ 4 จังหวัดอุบลราชธานี ได้ให้ความสำคัญกับศูนย์อำนวยการเลือกตั้งในการทำงาน

รณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ให้ความสำคัญกับยุทธศาสตร์ของการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้งโดยเฉพาะในเขตที่เป็นกลาง

ศิริรัตน์ ชมงาม (2540) ได้ศึกษาถึง การตัดสินใจเลือก ส.ส. ของเยาวชนอายุ 18 – 19 ปีในเขตกรุงเทพมหานครในการเลือกตั้งทั่วไป พ.ศ. 2538 : เปรียบเทียบภาพลักษณ์ด้านการเมืองของผู้สมัคร ส.ส. จากอาชีพทั่วไปกับผู้สมัคร ส.ส. จากวงการบันเทิง ผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจเลือก ส.ส. ของเยาวชนอายุ 18 – 19 ปีในเขตกรุงเทพมหานครเห็นได้ว่าเยาวชนค่อนข้างสับสนในภาพลักษณ์ด้านการเมืองของผู้สมัครทั้งสองประเภทกล่าวคือ ไม่แน่ใจว่าจะเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับภาพลักษณ์ด้านการเมืองของผู้สมัครทั้งสองประเภทดีหรือไม่ ผู้สมัคร ส.ส. แต่ละคนล้วนมีคุณสมบัติที่เป็นภาพลักษณ์ทางด้านการเมืองที่น่าเชื่อถือในลักษณะที่แตกต่างกันออกไป แต่ไม่มีผู้ใดที่มีภาพลักษณ์ด้านหนึ่งด้านใดโดยสมบูรณ์ จึงควรดึงภาพลักษณ์การเมืองที่โดดเด่นของตนมาใช้ให้ได้ประโยชน์สูงสุด และปรับปรุงภาพลักษณ์ที่ยังไม่ชัดเจน

วิบูลย์จักรวาลวิบูลย์ (2536) ได้ศึกษาการ โฆษณากับการหาเสียงเลือกตั้งในประเทศไทยจะเน้นที่การโฆษณาหาเสียงเมื่อวันที่ 13 กันยายน 2535 ในเขตพื้นที่กรุงเทพฯ ที่มีประชาธิปไตยแบบเสรีนิยมมากที่สุด ผลการศึกษาพบว่า การ โฆษณาหาเสียงได้มีการพัฒนาอย่างเต็มที่แม้ว่านักการเมืองหรือพรรคการเมืองต่างพยายามหลีกเลี่ยงว่าพรรคของตนใช้หลักโฆษณามาช่วยในการหาเสียงแต่ในความเป็นจริงแล้วการ โฆษณาหาเสียงของพรรคการเมืองก็เปรียบเหมือนการ โฆษณาลินค้าภายใต้ยี่ห้อซึ่งก็คือพรรคการเมืองนั่นเอง

จุฑารัตน์ สัมฤทธิ์ผลและนางลักษณะ ศรีอัญญาพร เจริญงามรูป (2534) ได้ศึกษาระบบการสื่อสารของนักการเมืองรุ่นใหม่ในการเข้าสู่อาชีพนักการเมือง พบว่าการเข้าสู่อาชีพนักการเมืองของนักการเมืองรุ่นใหม่มีแรงจูงใจจากครอบครัว รองลงมาคือความสนใจในงานหรือกิจกรรมด้านการเมือง การได้รับชักชวนจากบุคคลในวงการเมือง และภาวะกดดันที่ส่งผลกระทบต่อการประกอบอาชีพเดิมตามลำดับ โดยส่วนใหญ่ใช้ช่องทางการสื่อสารจากการมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองระดับท้องถิ่น

สาลินี หลีหเจริญ (2539) ได้ศึกษาถึงพฤติกรรมการสื่อสารกับความรู้ ทักษะคติ และการมีส่วนร่วมทางการเมืองในการเลือกตั้งทั่วไปครั้งที่ 18 ของผู้มีสิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งกลุ่มอายุ 18 – 20 ปี ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาปัจจัยด้านพฤติกรรมสื่อสารที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง พบว่าการฟังข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับการเลือกตั้งจากวิทยุ มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง (โดยภาพรวม) การไปฟังผู้สมัครรับเลือกตั้งปราศรัยหาเสียงและการหาเสียงช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้ง ส่วนการชมข่าวสารทางการเมืองเกี่ยวกับการเลือกตั้งจากโทรทัศน์ จะมีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมือง (โดยภาพรวม) การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

การชักชวนคนให้เลือกคนที่ตัวเองชอบ และการไปฟังผู้สมัครรับเลือกตั้งปราศรัยหาเสียง นอกจากนี้ยังพบว่า การพูดคุยเกี่ยวกับปัญหาทางการเมืองช่วงการเลือกตั้ง มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมทางการเมืองในทุกด้าน (การชักชวนคนไปเลือกตั้ง, การชักชวนคนให้เลือกคนที่ตัวเองชอบ, การไปฟังผู้สมัครรับเลือกตั้งปราศรัยหาเสียง, การไปช่วยผู้สมัครรับเลือกตั้งหาเสียง และการทำหนังสือร้องเรียนเจ้าหน้าที่รัฐบาลเกี่ยวกับปัญหาต่างๆ จากการเลือกตั้ง) ยกเว้นการไปใช้สิทธิเลือกตั้ง

วันชัย วิบูลย์กาญจน์ (2538) ศึกษาเรื่อง บทบาทรัฐสภาไทยในการควบคุมรัฐบาล โดยอาศัยการเปิดอภิปรายทั่วไป : ศึกษากรณีควบคุม รัฐบาลชาติชาย และรัฐบาลชวนวดี ประสงค์อย่างแรกเพื่อศึกษาว่าการเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลนั้นมีความสอดคล้องกันกับสถานการณ์ทางการเมืองและความรู้สึกของประชาชนหรือไม่และเปรียบเทียบผลกระทบจากการอภิปรายไม่ไว้วางใจของทั้งสองรัฐบาลว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่ พบว่าการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลจะได้ผลดีก็ต่อเมื่อเนื้อหาสาระเป็นที่สนใจของประชาชนและสอดคล้องกับสถานการณ์ในขณะนั้น ส่วนความแตกต่างของผลกระทบที่เกิดขึ้นนั้นรัฐบาลชาติชายนั้น ผลกระทบไม่ได้มาจากประชาชน แต่มาจากการยึดอำนาจโดยคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ พ.ศ. 2534 ส่วนรัฐบาลชวนวดีนั้น ถูกกดดันจากประชาชน และสื่อมวลชน

สุดา ดวงเกิด โมพ (2535) วิจัยนิพนธ์ฉบับนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อวิเคราะห์โครงสร้างของสถานการณ์สื่อสาร "การปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง" ว่าประกอบด้วยเหตุการณ์สื่อสารอะไรบ้าง และเรียงลำดับอย่างไรรวมทั้งพรรณารูปแบบและองค์ประกอบของเหตุการณ์สื่อสารต่างๆ ในการปราศรัยหาเสียงบนเวทีและเพื่อวิเคราะห์วัจนลีลาของภาษาในการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้ง ในการวิจัยผู้วิจัยใช้ข้อมูลจากการปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งครั้งพิเศษของพรรคพลังธรรมที่อาคารนิมิตรบุตรสนามกีฬาแห่งชาติ เมื่อวันที่ 19 สิงหาคม 2535 เวลา 17.00 - 19.00 น. จากผลการวิจัยสรุปได้ว่าสถานการณ์สื่อสาร "การปราศรัยหาเสียงเลือกตั้งบนเวที" ประกอบด้วยเหตุการณ์สื่อสารทั้งหมด 17 เหตุการณ์ทั้งนี้ผู้วิจัยยึดเกณฑ์การเปลี่ยนของผู้ร่วมสถานการณ์หลัก วัตถุประสงค์และเนื้อหาในการแยกเหตุการณ์สื่อสารออกจากกันเหตุการณ์สื่อสารทั้งหมดสามารถจัดประเภทของเหตุการณ์ได้เป็น 4 ประเภทใหญ่ๆ คือการกล่าวเปิด การปราศรัย การแนะนำและการสรุป จากการวิเคราะห์องค์ประกอบของการสื่อสารแต่ละประเภทพบว่าองค์ประกอบของชนิดของเหตุการณ์ หัวเรื่อง วัตถุประสงค์ เนื้อหาการสื่อสารการลำดับวัจนกรรม จะเป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละเหตุการณ์ในขณะที่องค์ประกอบรูปแบบการสื่อสารกฎการปฏิบัติสัมพันธ์และบรรทัดฐานของการตีความในแต่ละเหตุการณ์มีลักษณะใกล้เคียงกันสำหรับวัจนลีลาของการปราศรัยหาเสียง พบว่า ผู้พูดมีการใช้กลวิธีการซ้ำคำมากที่สุดและการใช้คำสัมผัสคล้องจองลงลงมา ซึ่งกลวิธี

เช่นนี้เป็นกลวิธีที่ใช้โน้มน้าวชักชวนผู้ฟังให้สนใจหรือเชื่อ ซึ่งพบว่าใช้มากที่สุดเช่นกันในภาษา โฆษณาและภาษาหาเสียงที่มีผู้ศึกษามาแล้ว

พรทิพย์ เอื้ออุฬาร(2536) วิทยานิพนธ์นี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะวิเคราะห์ว่าทฤษฎีในการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลของนายชวน หลีกภัย กรณี ส.ป.ก. 4-01 ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้รวบรวมเอกสารรายงานการประชุมสามัญประจำปีของวันที่ 17-19 พฤษภาคม 2538 และจากหนังสือพิมพ์ โดยตั้งปัญหาหน้าวิจัยไว้ 2 หัวข้อคือ 1)บริบทของวาระ (Rhetoric Situation) ในการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลของนายชวน หลีกภัย กรณี ส.ป.ก. 4-01 เป็นอย่างไร 2)โครงสร้างการแสดงผลของวาทะในการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลของนายชวน หลีกภัย กรณี ส.ป.ก. 4-01 มีลักษณะอย่างไรผลการวิจัยเป็นดังนี้

1. Exigenceในการขอเปิดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาล กรณี ส.ป.ก. 4-01นั้นเกิดขึ้นเนื่องจากการนำเสนอข่าวของหนังสือพิมพ์ที่เกี่ยวกับการมอบเอกสารสิทธิส.ป.ก. 4-01 ให้กับผู้ที่ร่ำรวยขำนี้ได้สร้างกระแสให้กลุ่มประชาชนสมัชชาต่างๆ ชุมนุมประท้วงเพื่อเรียกร้องสิทธิอันชอบธรรมซึ่งสิ่งเหล่านี้นำไปสู่การยื่นญัตติให้เปิดการอภิปรายไม่ไว้วางใจรัฐบาลของฝ่ายค้าน เพื่อตรวจสอบการทำงานของรัฐบาล และให้รัฐบาลได้ชี้แจงต่อสิ่งที่เกิดขึ้น

2. Audience แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของฝ่ายรัฐบาลฝ่ายค้าน และประชาชนทุกสาขาอาชีพ

3.Constraintsแต่ว่าก่อนที่มีการอภิปราย ฝ่ายรัฐบาลมีข้อจำกัด คือประชาชนเริ่มขาดความเชื่อถือและมีความขัดแย้งกันเองในรัฐบาล

4.Speaker คือ ฝ่ายค้าน และฝ่ายรัฐบาล โดยทำหน้าที่เสนอข้อมูล และเหตุผลในการสนับสนุนการอภิปรายของตนเอง

5.Speech วิเคราะห์วาทะโดยใช้โครงสร้างการแสดงผลของ สตีเฟนทูลมินจากการวิจัยการแสดงผลของฝ่ายค้าน ข้อเสนอสนับสนุนเป็นการยกขึ้นมาอย่างลอยๆ เช่นผิดกฎหมายปฏิรูปที่ดิน แต่มิได้อธิบายว่าเป็นกฎหมายที่ดิน มาตราใดมีความสำคัญใดที่จะพอนำมาอ้างอิงได้ เช่นเดียวกับฝ่ายรัฐบาลกรณีของการอ้างว่าคนภูเก็ตจน แต่ไม่มีอะไรมายืนยันว่า คนภูเก็ตยากจนจริงๆและหลักฐานที่ใช้ในการอภิปรายในครั้งนี้ส่วนใหญ่จะเป็นข้อกฎหมายที่นำมาหักล้างกันในอภิปรายเพื่อให้เห็นถึงความน่าเชื่อถือว่าได้ปฏิบัติตามหลักกฎหมายรัฐธรรมนูญไทยอย่างถูกต้อง

8.9 งานวิจัยที่ต่างประเทศ

Nachtwachen(1982)ได้ศึกษาเรื่องDIE GESTALT DER MUTTER IN DEN พบว่าการเล่าเรื่องสถานการณ์กลางคืน ตัวเองได้ใช้วิธีการในการประกอบอาชีพของเขาที่เป็นยามที่มีจิตใจ

มุงมั่นและโบราณการเล่าเรื่องการอพยพเป็นค่อยเป็นค่อยไปจากโลกกลางวันไปยังกลางคืนซึ่งเห็นได้ชัดในการเล่าชีวิตประวัติของเขา ที่ทำงานเหมือนเส้นด้ายตลอดการทำงานที่สามารถโยงไปถึงช่วงของการพัฒนาในวัยเด็กที่เจ็บปวด ประสบการณ์ในเรื่อง " คนที่เกิดมาตาบอด " ตาบอดหมายถึง สถานะของการพึ่งพาตัวเอง เช่น ระยะเวลาที่เด็กอาศัยอยู่ในการดูแลของแม่ และยังไม่สามารถที่จะ "เห็น" ที่จะเป็นตัวของตัวเอง มีความคิดเป็นของตัวเอง พัฒนาในเด็กตาบอดเป็นไปได้ล่าช้า เนื่องจากเขาขาดประสบการณ์ในการใช้ชีวิตในเวลากลางวันตามธรรมชาติของเขาที่จะได้สัมผัสกับโลกกลางวัน ซึ่งถือเป็นการเริ่มต้นกระบวนการของแต่ละบุคคลแม้ตัดสินใจที่จะสื่อสารกับลูกที่ตาบอดผ่านจิตวิญญาณของเธอแม้ว่าลูกจะไม่สามารถมองเห็นได้ เขาจะถูกนำพากลับไปในอดีตก่อนที่เขาจะมีสติอยู่บ่อยๆ และเขาก็จะมีความสุขมากขึ้นจากประสบการณ์ "ตาบอด" Nachtwachen กล่าวว่า เมื่อรู้สึกว่หนึ่งชีวิตเปรียบเสมือนหนึ่งชีวิตประวัติของบุคคล ที่มีความเกี่ยวข้องกับความขัดแย้งเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ไม่สามารถเล่าเรื่องที่จะปรับตัวให้เข้ากับโลกที่น่าเบื่อของกลางวันหลังจากใช้ระยะเวลาของการเป็นคนตาบอด (= เอกภาพกวี) ซึ่งส่งผลกระทบต่อทุกส่วนของการดำเนินชีวิตและการพัฒนาการเป็นคนของเขา

Chang, L.(1982) ได้ศึกษาเรื่อง The lost roots of Chinese shadow theater: A comparison with the actors' theater of China พบว่า เพื่อเพิ่มข้อมูลความรู้ของเราในเรื่องหนังตะลุงของจีน และได้มีการพัฒนาต่อมานอกจากนี้ยังมีการชี้แจงความสัมพันธ์ของละครหนังตะลุง และความบันเทิงสดในรูปแบบต่างๆ และความคิดเห็นในมุมมองที่ขัดแย้งเกี่ยวกับวิธีที่มีอิทธิพลต่อกันและกัน นอกจากนี้ยังได้สรุปเรื่องราวที่สำคัญเกี่ยวกับมูลค่า และองค์ความรู้ที่ไม่ซ้ำใคร และการมีส่วนร่วมของการแสดงหนังตะลุงของจีน ซึ่งแสดงถึงศิลปะการแสดงของประเทศจีน

Seino, K. (1990). ได้ศึกษาเรื่อง Islamization of Java: Implications for missiology พบว่ามากกว่าร้อยละ 80 ของชาวชวาเป็นมุสลิม ดำเนินงานชาวชวาอ้างว่า Sufi saints Islamized Java ตั้งแต่ศตวรรษที่ 15 ถึง ศตวรรษที่ 17 ตามประเพณีเรียกว่า Wali Sanga ศาสนาอิสลามดูเหมือนว่าจะได้รับการรวมตัวอย่างกลมกลืนเข้ากับวัฒนธรรมชวา และได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของมุมมองโลกชวา ในประวัติศาสตร์ถูกกล่าวไว้ว่า ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาของชาวชวา ไม่ได้เป็นศาสนาใหม่ แต่เป็นส่วนหนึ่งของประเพณีเก่าแก่ของพวกเขา คำถามคือ พวกเขาสร้างมาอย่างไรมีวิธีการว่าจ้างโดย Sufis ผ่านการวิเคราะห์ของการเผชิญหน้าทั้งในด้านวัฒนธรรม และการมองในเชิงลึกในระดับมุมมองของโลก ของระดับของวัฒนธรรมของชาวชวา มีการวิเคราะห์แบบการเผชิญหน้าของชาวอิสลามกับพิธีกรรมทางวัฒนธรรมของชวาเก่า และศึกษาวิธีการใช้ความสัมพันธ์ของการแต่งงาน และระบบการศึกษาเก่า โดย Sufis มีการจัดการกับสถาปัตยกรรมทางศาสนาเก่า เทศกาลและสัญลักษณ์ในท้องถิ่นเพื่อเผยแพร่ศาสนาอิสลามในสังคมชวาได้อย่างไร ในระดับลึกนั้นมองไปที่

อิทธิพลของศาสนาอิสลามในเรื่องราวของ Wayang (หนังตะลุงชาวชวา) ก่อนศตวรรษที่ 15 Wayang มีที่มาจากศาสนาฮินดู ซึ่งนับถือผี แต่มีการเปลี่ยนแปลงมากมายเกิดขึ้นใน Wayang ในช่วงศตวรรษที่ 16 เป็นผลมาจากการเปลี่ยนแปลงของชาวชวาที่หันมานับถือศาสนาอิสลาม โดยศึกษาวิธีการของ Sufis ว่ามีการจัดการเกี่ยวกับการขยายพันธุ์ของศาสนาอิสลามได้อย่างไรในส่วนสุดท้ายเป็นการวิเคราะห์ผลของชาวอิสลามในชวา และสาเหตุ สุดท้ายมีการนำเสนอการวิเคราะห์โดยใช้วิธีการของ Sufis เพื่อวิเคราะห์ผลกระทบที่เกิดขึ้น

Wayang Kulit Osnes (1992) ได้ศึกษาเรื่อง A survey of shadow play in the malaysian traditional shadow puppet theatre พบว่าโรงหนังตะลุงของมาเลเซียเป็นโรงละครที่มีการออกแบบอย่างประณีต นำหลังไหล มีการออกแบบตัวหนังตะลุงบนหน้าจอมีเพลงบรรเลงที่ไพเราะ เล่นโดยวงดนตรีสด และมีต้นแบบตัวหนังตะลุงที่กระตุ้นเนื้อเรื่องจากหนึ่งในมหากาพย์ฮินดูรามายณะ หรือ มหาภารต ช่วงกลางของการแสดงหนังตะลุงเป็นการแสดงในรูปแบบดั้งเดิม ซึ่งเนื้อเรื่องมาจากความสัมพันธ์ของคนในหมู่บ้านมาเลเซียกับจิตวิญญาณมีหลายองค์ประกอบที่ทำงานร่วมกับองค์ประกอบของการเล่นเงาในละครหนังตะลุงแบบดั้งเดิม ตัวหนังตะลุงของมาเลเซียที่มีการออกแบบตัวหนังตะลุงในการสื่อสารข้อมูลซึ่งมีความสำคัญมากเกี่ยวกับตัวตนของตัวละครและสถานะในการจำหน่ายมีการจัดการประชุมเพื่อให้ได้ประสิทธิภาพเกี่ยวกับประเพณีนี้ โดยมีการตั้งเป้าทางกายภาพ โครงสร้างของประสิทธิภาพการทำงานและดนตรี การสื่อสารทั้งหมดของข้อมูลที่มืออยู่จำนวนมหาศาล ให้มีความก้าวหน้าอย่างที่มีประสิทธิภาพ และแตกต่างกันต้นแบบหนังตะลุงเป็นตัวดำเนินการของเหตุการณ์ที่นำวงออเครสต้ามาเป็นการเล่าเรื่องผ่านเพลง, บทสนทนา และการบรรยายโดยนำตัวหนังตะลุงทั้งหมดไปร่วมแสดงภาพเงาของตัวละครมหากาพย์ที่ยิ่งใหญ่ของชาวฮินดูมีความเป็นอิสระที่จะถลาไปสู่การปฏิบัติ หายไปในแสงและเติบโตในเงาซึ่งมีขนาดใหญ่เต็มหน้าจอ การเล่นหนังตะลุงเป็นเครื่องมือแบบไดนามิกในการนำภาพที่มีชีวิตอยู่ของพระเจ้าลงสู่พื้นดิน

Buturovic, A. (1994) ได้ศึกษาเรื่อง Sociology of popular drama in mediaeval egypt: Ibdaniyal and his shadow plays พบว่า การเล่นหนังตะลุงในยุคกลางของสังคมอิสลาม Arabo นักเขียนบทละครที่โดดเด่นส่วนใหญ่อยู่ที่ Ibn Daniyal (d. 710 / 1310) แม้จะไม่มีบทละครอื่นๆที่ยังหลงเหลืออยู่ มีการแสดงให้เห็นว่าการเล่นหนังตะลุงเนื้อเรื่องค่อนข้างยาว และตามประเพณีมีการแสดงแบบมีการเคลื่อนไหวในเนื้อเรื่องในยุคกลางอิสลาม ซึ่งเป็นส่วนร่วมในการเขียนจากแหล่งต่างๆ ที่อ้างถึงผ่านสองรูปแบบของการรับรู้: ชาดกและโรงละครทั้งสองรูปแบบแสดงให้เห็นว่ามีการเชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดระหว่างการพัฒนาที่แท้จริงของการแสดงละครประเภทนี้และการแสดงออกเชิงเปรียบเทียบเพื่อมุ่งไปสู่ความเข้าใจตามลำดับทางดาราศาสตร์ หลักการของละครหนัง

ตะลุงมีการวิเคราะห์ในแง่ของสัญลักษณ์แสดงละครโดยมุ่งเน้นที่ดนตรีสามตอนของ IbnDanial ได้แก่ KitabTayf al-khayal ซึ่งเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับละครของ Danialเน้นประสบการณ์ทางสังคม ในกระบวนการที่มีส่วนร่วมเกี่ยวกับอุดมการณ์ของนักเขียนบทละครความเป็นไปได้ของ IbnDanial ในการแสวงหาเพื่อให้กลมกลืนอุดมการณ์ในการต่อสู้ของสังคม Mamlukซึ่งเป็นกรอบการแสดงละครนี้ถูกยกย่องให้เป็นแบบอย่างที่ดี

Heimarck, B. R. (1999) ได้ศึกษาเรื่อง Balinese discourses on music: Musical modernization in the ideas and practices of shadow play performers from sukawati, and the indonesian college of the artsพบว่าในขณะที่นักวิชาการตะวันตกหลายคนได้พูดคุยด้านเทคนิคของเพลงสโตร์บาห์ลีหรือบริบทแบบดั้งเดิมสำหรับประสิทธิภาพการทำงานเล็กๆ น้อยๆ ซึ่งเขียนเป็นภาษาตะวันตกเกี่ยวกับวาทกรรมบาห์ลีในเพลงของพวกเขา วิทยานิพนธ์นี้ศึกษาความเป็นจริงของมนุษย์และประสบการณ์ในการฟังเพลงในบาห์ลีผ่านการวิเคราะห์โดยการพูดและการเขียนวาทกรรมบาห์ลีในเพลง โดยส่วนใหญ่ผู้คนตรีและดालัง (dalangs) (หนังตะลุงหุ่นกระบอก) มาจากหมู่บ้าน Sukawati – ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่มีชื่อเสียงด้านประเพณีการเล่นหนังตะลุงแบบดั้งเดิม - นักวิชาการและครูผู้บริหารและนักศึกษามาจาก วิทยาลัยศิลปะ (STSI) ในเมืองเดนปาซาร์ อินโดนีเซีย ทั้งสองพื้นที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างที่มีประโยชน์ระหว่างความคิดทางดนตรีของหมู่บ้านและเมืองวิทยาลัยที่ทันสมัย ในขณะเดียวกันนักแสดงหลายคนที่มาจากหมู่บ้าน Sukawatiก็ได้กลายมาเป็นอาจารย์ หรือ นักเรียนที่วิทยาลัยดังกล่าว วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ มีการผสมผสานระหว่างความแตกต่างของวาทกรรม เพื่อสำรวจผลกระทบของความทันสมัยในการศึกษาและประสิทธิภาพของเพลงบาห์ลีโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ได้สำรวจการเปลี่ยนแปลงในทางปฏิบัติการและการตอบสนองของผู้ชม; การศึกษาศิลปะที่ทันสมัยและเน้นการวิจัย ทุนการศึกษา และทฤษฎีการเรียนรู้ในสถาบันการสวดมนต์ และ TAKSU (แรงบันดาลใจของพระเจ้า) เป็นสิ่งสำคัญในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน บทบาททางสังคมและเศรษฐกิจของศิลปะบาห์ลีซึ่งเป็นตัวกำหนดนโยบายทางวัฒนธรรมของอินโดนีเซียและเป็นทำหน้าที่ทางการเมืองในการเจรจาต่อรองทางวัฒนธรรมสิ่งที่ฉันได้จากการอภิปรายกับนักดนตรีบาห์ลี นักเล่นหนังตะลุง นักวิชาการ และนักเขียนเพลงบาห์ลีที่มีการรวมตัวกันในการศึกษาข้อมูลและการทำงานในบาห์ลี ในช่วงปี 1990 ถึง94 และโดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 1996 นอกจากนี้การศึกษาดนตรีของฉันก่อนหน้านี้ในเรื่องเพศของ Wayangในบาห์ลีในปี 1985, 86, และ 88 ซึ่งเป็นการวางรากฐานดนตรีสำหรับการศึกษาคั้งนี้การศึกษาคั้งนี้เป็นการอภิปรายของนักแสดง นักวิชาการ และตัวแทนชาวบาห์ลี ในการอภิปรายเกี่ยวกับดนตรีบาห์ลีเอง แทนที่ชาวตะวันตก หรือ "คนอื่น ๆ " จะมาอภิปรายเกี่ยวกับดนตรีของพวกเขา ซึ่งหากชาวตะวันตก

อภิปรายเกี่ยวกับดนตรีของพวกเขาจะทำให้เห็นมุมมองในมโนทัศน์บาทลีและแนวเพลงเป็นสิ่งที่
เป็นไปได้ยาก

Freshwater, H. (2002) ได้ศึกษาเรื่อง Shadow play: The censorship of the stage in
twentieth century britain พบว่า งานวิจัยในการพัฒนาทฤษฎีเกี่ยวกับการแสดงและการวิจารณ์
วรรณกรรมแสดงให้เห็นว่าเราควรให้ความสำคัญกับสิ่งที่ขาดและถูกละเลย ในการพัฒนาโรง
ละครอังกฤษในศตวรรษที่ยี่สิบวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นการทำทนายในมุมมองการอ่านที่มีการ
ตรวจสอบข้อมูลก่อนเผยแพร่ ข้อมูลเหล่านั้นอาจเป็นข้อมูลที่อนุญาตให้เผยแพร่ หรือ เป็นข้อมูลที่
ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ ซึ่งเกี่ยวข้องกับหน้าที่รัฐบาลกำหนดข้อจำกัดในการเผยแพร่ข้อมูล
หรือการให้อิสระในการเผยแพร่ข้อมูลของประชาชน เช่นข้อห้าม ความเจ็บ ขมขื่นที่ศิลปินต้อง
ต่อสู้กับกองกำลังของสถาบันการปราบปรามในการตรวจสอบข้อมูลต่างๆ ก่อนเผยแพร่ วิทยานิพนธ์
ฉบับนี้ไม่ได้ศึกษาเกี่ยวกับข้อมูลใดที่อนุญาตให้เผยแพร่ หรือ ข้อมูลใดที่ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ แต่
เป็นการศึกษาถึงการแสดงแบบใดที่สามารถแสดงบนเวที และแบบใดที่ไม่อนุญาตให้แสดงบนเวที
งานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า การตรวจสอบข้อมูลในโรงละครอังกฤษระหว่างช่วงศตวรรษที่ยี่สิบมีการ
เข้ามาแทรกแซงโดยการรับรู้ผ่านขั้นตอนที่ซับซ้อนความชอบธรรม และการบังคับขู่เข็ญ กรณีศึกษา
เจ็ดกรณีได้แสดงให้เห็นถึงความหลากหลายในการตรวจสอบข้อมูล ที่ถูกควบคุม และเงื่อนไขใน
การตรวจสอบในโรงละครอังกฤษในศตวรรษที่ 20 กรณีศึกษาเหล่านี้ยืนยันความเกี่ยวข้องของการ
ตรวจสอบข้อมูลกับการหยุดการเผยแพร่ข้อมูล ทุกคนควรมีสิทธิ์ที่จะพูดหรือแสดงสิ่งที่คิด
แต่กรณีศึกษาเหล่านี้ไม่ได้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ กรณีศึกษาของ Marie Stopes พยายามที่จะห้าม
เขาเขียนเรื่องเกี่ยวกับเรื่องเพศศึกษาในทศวรรษ 1920 Lord Chamberlain เป็นคนตรวจสอบว่าคำพูด
ในละครเกี่ยวกับเลสเบี้ยนจะสามารถแสดงในละครได้หรือไม่ Kenneth Tynan ผู้กำกับละครเวทีถูก
ตรวจสอบข้อมูลในละคร และพบว่าละครที่ของเขานำมาสร้างซึ่งเขียนโดย Hochhuth เรื่อง Soldiers
ถูกห้ามในการเผยแพร่โดยโรงละครแห่งชาติในระหว่างทศวรรษที่ 1960 Mary Whitehouses
ตัดสินว่า Howard Brenton มีคำสั่งศาลว่าเขาทำผิดกฎหมายเกี่ยวกับละครเรื่อง Romans in Britain
โดยอ้างถึงกฎหมายเกี่ยวกับที่ห้ามพูดถึงเพศศึกษาว่าเป็นสิ่งธรรมดาในระหว่างปีทศวรรษที่ 1980
และต้นทศวรรษ 1990 และพิจารณาว่าธุรกิจมีผลกระทบต่อการใช้ทุนสนับสนุนในการสร้างละคร

Van Halen-Faber, C.(2004) ได้ศึกษาเรื่อง Seeing through apples: An exploration
into the ethics and aesthetics of a teacher-educator-researcher's arts-based beginnings พบ ว่า
ประสบการณ์การเรียนรู้ จะต้องมีการติดตาม หรือ การแสดงและติดตามรูปแบบของประสบการณ์
ซึ่งอาศัย ประสบการณ์ของตัวเองผ่านคนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งมีความซับซ้อน ไม่ได้เรียบง่าย ซึ่งเป็น
รูปแบบความต้องการแบบไดนามิกที่มีความเปลี่ยนแปลง ซึ่งนำไปใช้ในการศึกษาตามแนวทาง

การศึกษาของครูในการพัฒนาที่อาศัยคุณภาพที่แท้จริงของตัวเอง ที่ต้องการการตรวจสอบด้าน จริยธรรมและความสวยงามของจุดเริ่มต้นในการปรากฏตัวของผู้เข้าร่วมทุกคนที่เปลี่ยนจากนักเรียน เป็น ครู การติดตามพวกเขา ได้สำรวจจุดเริ่มต้นของตัวเองในฐานะครุศิลปะ การศึกษา โดยใช้คำพูด และคำเปรียบเปรยที่จะช่วยในการพัฒนารูปแบบและพัฒนาภายในประสบการณ์เหล่านี้ทั้งภายใน และภายนอก ที่ออกจากกระบวนการติดตามและกลับมาใช้ระบบการติดตามการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ สัญลักษณ์ให้เป็นรูปแบบที่คุ้นเคยในเรื่องการเรียนการสอน ซึ่งเป็นความรู้สึกตื่นตื้นใจ และสร้าง ความคิดสร้างสรรค์ เช่น กรณีของแอปเปิ้ล ในการร่วมสร้างข้อความของแอปเปิ้ลเป็นการเปลี่ยน ผ่านกระบวนการจากจุดเริ่มต้น ผ่านกระบวนการเปลี่ยนแปลง สุดท้ายกลายมาเป็นจุดศูนย์รวมใน การสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม การใช้สื่อผ้าบาติกแบบดั้งเดิมที่จะช่วยแสดงให้เห็นถึงวิถี "ชีวิต การทำงาน" เป็นผู้พัฒนาและเปลี่ยนแปลงงานศิลปะ จากนั้นก็กลายมาผู้ร่วมเข้าร่วมงาน 'ละครหนัง ตะลุง ผ้าบาติกแอปเปิ้ล' ในฐานะที่เป็นผู้กำกับหนังตะลุง ฉันเลือกบทกวีหกเรื่องจากการ ทบทวนนวนิยาย และมีการปรับเปลี่ยนให้เป็นงานของฉัน มันกลายเป็นความทรงจำ ที่สำคัญใน ประวัติศาสตร์ของฉัน เป็นความเชื่อตามพื้นฐานครู การศึกษา และกลายเป็นศิลปะในการศึกษาวิจัย ฉันได้เล่าเรื่องสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้ในรูปแบบของบทกวีร้อยแก้ว ซึ่งสิ่งเหล่านี้ได้ถูกเก็บความ ทรงจำอยู่ในรูปแบบข้อความในกล่องเงา ดังนั้นเราสามารถที่จะเข้าถึงความทรงจำ / และประเมิน พวกมันร่วมกัน และสามารถที่จะกลับมาทบทวนความทรงจำเหล่านี้ได้อีกในรูปแบบของศิลปะ และการศึกษา ฉันก็ยังเห็นคุณค่าของรูปทรงและเงาในผลงานที่ยังไม่ / ไม่เคยมาก่อน Dulic, A. (2006). ได้ศึกษาเรื่อง Fields of interaction: From shadow play theatre to media performance พบว่า ด้านของการปฏิสัมพันธ์: จากการแสดงหนังตะลุงในโรงละครมาเป็นผลงานสื่อ ได้มีการการ นำเอาสื่อคอมพิวเตอร์ร่วมสมัยมาใช้ในการทำงานในการแสดงหนังตะลุง ภาพยนตร์ และ สื่อคอมพิวเตอร์ วิธีหนึ่งในการดูประสิทธิภาพการทำงานของสื่อ ดูได้จากรูปแบบการปฏิบัติงานร่วม สมัยที่มี จากประเพณีและวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน ประสิทธิภาพการทำงานของสื่อที่นำมาใช้ สามารถมองเห็นเงาในการแสดง ได้อย่างมีประสิทธิภาพ การวิจัยนี้เกี่ยวข้องกับสื่อศิลปะแบบ โต้ตอบกับการฝึกการแสดงของชุมชนบาห์ลี ในการศึกษาครั้งนี้ได้ให้ความสำคัญโดยเฉพาะอย่าง ยิ่งในประเด็นที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในบริบทของการแสดง งานวิจัยนี้มีความ เกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการคำนวณและประสิทธิภาพการทำงานเป็นสององค์ประกอบนี้ โดย ใช้วิธีการวิจัยแบบไฮบริดที่มีการผสมผสานศิลปะ กระบวนการ และผลลัพธ์ทฤษฎี ประสิทธิภาพ การทำงาน และการศึกษาข้ามวัฒนธรรมของละครหนังตะลุง ส่วนตัวของผู้เขียนได้ให้ความสำคัญ เกี่ยวกับการปฏิบัติงานแบบมีโครงสร้างสื่อศิลปะ โดยใช้คอมพิวเตอร์ โดยเน้นในสองบริบทของ การปฏิบัติงานศิลปะแบบใช้สื่อโต้ตอบ: (1) การคิดตั้งภาพและเสียงในการโต้ตอบและ (2) สื่อที่ใช้

ในการแสดงสิ่งเหล่านี้ได้ผ่านการวิจัยร่วมกันของกลุ่มคอมพิวเตอร์ ฉันทลักษณ์ กลุ่มวิจัยได้มีการเตรียมงานศิลปะที่มีความหลากหลายไว้ปฏิบัติสัมพันธ์ของการแสดง องค์ประกอบ และประสิทธิภาพในการนำเสนอของสื่ออิเล็กทรอนิกส์ ถูกนำไปศึกษาในการแสดงหนังตะลุงบาหลี่ แนวคิดของกระบวนการเล่นหนังตะลุงบาหลี่ มีการสอบสวนผ่านชุดของการศึกษาศิลปะ และการผลิตที่ใช้การปรับตัว และภาพเคลื่อนไหวที่ใช้ในเวลาจริงโดยดูจากการมีปฏิสัมพันธ์ในหมู่นักแสดงและองค์ประกอบในการทำงานผู้เข้าร่วมและวัสดุในการทำงาน

Squance, R. T. (2007) ได้ศึกษาเรื่อง Balinese gender wayang performance technique: A pedagogical system for the non-balinese scholar พบว่า การศึกษาปัญหาการแสดงเบื้องต้นมีการตรวจสอบเกี่ยวกับเครื่องมือ, ก้อนที่ให้จังหวะดนตรี, การออกแบบการแสดง, ที่นั่งและท่าทาง และที่จับก้อนที่ให้จังหวะดนตรี เทคนิคการแสดงโดยแบ่งแยกเพศของ Wayang ถูกตรวจสอบในแง่ของการเคลื่อนไหวทางกายภาพ ซึ่งถูกจัดเป็นอยู่ในหมวดหมู่ของลายเส้นพื้นฐานที่รองรับพื้นฐานการเคลื่อนไหวในช่วงเทคนิคพิเศษและการใช้ก้อนที่ให้จังหวะดนตรีกำกับ โดยทำการวิเคราะห์บทบรรยายของละครแบบดั้งเดิม หมวดหมู่ของเทคนิคถูกจัดให้เป็นไปตามความก้าวหน้าของการเรียนการสอนเชิงตรรกะ การเรียนการสอนดนตรีบาหลี่ได้ให้ความสำคัญกับการสอนแบบดั้งเดิม (panggulmaguru) (โดยสอนด้วยก้อน) ซึ่ง Loceng คัดแปลงมาจากการสอนแบบดั้งเดิมของบาหลี่ ปัญหาของการอธิบายและการถอดความได้ถูกนำมาศึกษา ชิ้นงานแบบดั้งเดิมของหนังตะลุงลินดุง (TulangLindung) ถูกถ่ายทอดไปยังชาวตะวันตก และถูกวิเคราะห์ในรายละเอียดที่มีความสำคัญเกี่ยวกับเทคนิคการก่อสร้างหนังตะลุง และโครงสร้างของดนตรี การปฏิบัติงานได้รับการพัฒนาในแต่ละหมวดหมู่ทางเทคนิคที่จะช่วยในการพัฒนาด้านเทคนิค ผลลัพธ์ที่ได้ คือมีความก้าวหน้าในการสอนเชิงตรรกะ และการนำเสนอที่ครอบคลุม เพื่อช่วยในการพัฒนาการแสดงที่ไม่เกี่ยวกับการแสดงในการจำแนกเพศของ wayang

Brown, T. L. (2008). ได้ศึกษาเรื่อง Me and my shadow: An exploration of doppelgaenger as found in the music and text of susanglaspell's "the verge" พบว่าการศึกษาโดยใช้การตอบสนองต่อเพลงที่ใช้ใน Susan Glaspell ผ่านการวิเคราะห์จากเนื้อเรื่องและดนตรี โดยมีการขยายการตรวจสอบเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ และเหตุผลที่ว่า Glaspell เป็นเสมือน "เงา" เสมือนจริง ของโอเปราของ Jacques Offenbach ของฮอฟแมน ซึ่งเป็นบางส่วนของเพลงที่จะนำมาสำรวจถัดไปเป็นการสำรวจผ่านการใช้เพลงสวดที่ร้องสรรเสริญกับพระเจ้า โดย Lowell Mason และ Sarah Flower, Adams Glaspell ซึ่งเป็นการให้มุมมองเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างผู้หญิงและผู้ชาย ในขณะที่ Hoffman กล่าวถึงเพศชายว่ามีความสำคัญมากกว่าเพศหญิง ในศตวรรษที่ยี่สิบ ได้มีกล่าวถึงมุมมองที่เพศหญิงมีความเสมอภาคกับเพศชาย แต่ในความเป็นจริงยังไม่ใช่

Balan, C. (2010). ได้ศึกษาเรื่อง Changing pleasures of spectatorship : Early and silent cinema in istanbul พบว่า โครงการนี้จะสำรวจเกี่ยวกับความสงสัยของ โรงภาพยนตร์ในช่วงต้นที่ยังไม่ได้รับการศึกษา: ความสัมพันธ์ระหว่างความทันสมัยของตุรกีและวัฒนธรรมภายในบริบทในช่วงปลายศตวรรษที่สิบเก้า ซึ่งเป็นมองถึงลักษณะพฤติกรรมกับยุคของการเริ่มต้นและโรงภาพยนตร์เงียบในอิสตันบูล เป้าหมายของโครงการนี้คือการศึกษาวិวัฒนาการในมุมมองของพฤติกรรมในอิสตันบูล เวลาโดยเฉพาะอย่างยิ่งประสบการณ์ในการเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่รุนแรง ในช่วง 1890 ถึง 1930 ในช่วงปลายของยุค Ottoman กับการแสดงก่อน โรงภาพยนตร์ ภาพยนตร์มีอิทธิพลในตุรกีในช่วงต้น หลังจากนั้นภาพยนตร์เงียบ ได้สิ้นสุดลง เพื่อให้ครอบคลุมถึงการเปลี่ยนแปลงในการรับชมภาพยนตร์ในช่วงต้น การศึกษาครั้งนี้ได้นำมาทำใหม่ในโรงภาพยนตร์ในช่วงต้นและให้มีความทันสมัยในช่วงประวัติศาสตร์ของ Ottoman ด้วยเหตุนี้ หนังสือพิมพ์ นวนิยาย บันทึกรความทรงจำ และบันทึกการค้างสุดที่เกิดขึ้นส่วนใหญ่ซึ่งเป็นแหล่งที่มาหลักของโครงการนี้ได้ถูกนำมาวิเคราะห์ การเปลี่ยนแปลงของการดูภาพยนตร์ตุรกี เริ่มจากการผ่านการแตกร้างในช่วงปลายศตวรรษที่สิบเก้าที่สร้างขึ้น โดยการไหลเวียนทั่วโลกของภาพยนตร์โดยการเปลี่ยนแปลงภาพลักษณ์ของโลก ภาพยนตร์ถูกมองโดยประชาชนหลายเชื้อชาติที่คุ้นเคยกับการดูทั้งแบบดั้งเดิม และอื่นๆ ได้รับการยอมรับกันอย่างแพร่หลายในโรงภาพยนตร์ก่อนแสดง เช่น การแสดงหนังตะลุง การเล่าเรื่องสาธิต การแสดงแบบสามมิติ การแสดงแบบพาโนรามา และโคมไฟที่ใช้แสดงมายากล การแสดงภาพยนตร์ในตอนแรก เป็นการแสดงที่ไม่ได้มีจัดเรียงลำดับในการแสดง และบางส่วนของแสดงอื่นๆ อย่างพิถีพิถัน ซึ่งเป็นการนำเอาอิทธิพลของการแสดงภาพยนตร์ต่างประเทศมาใช้ในช่วงต้นเพื่อดึงดูดประชาชนอยากรู้อยากเห็น ถึงแม้ว่าประชาชนอาจคิดว่าเป็นการนำเอาเทคโนโลยีที่ไม่สมบูรณ์มาใช้ สงครามโลกครั้งที่หนึ่งมีบทบาทในการรับอิทธิพลภาพยนตร์ยุโรปเข้ามา โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาพยนตร์อิตาลีเลียน การสิ้นสุดของสงครามก่อให้เกิดการสิ้นสุดของจักรวรรดิ Ottoman ซึ่งเป็นรากฐานของสาธารณรัฐตุรกีหลังจากที่ภาพยนตร์ได้เริ่มต้นซึ่งถูกมองว่าเป็นเครื่องมือทางการศึกษาในการสร้างประเทศ

สรุปแนวความคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

จากการทบทวนวรรณกรรม และแนวคิด ทฤษฎีต่างๆ ซึ่งกล่าวมาข้างต้น ได้ช่วยในการทำความเข้าใจ อธิบายการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทองอีกทั้งช่วยในการวิเคราะห์ประเด็นการศึกษาต่างๆ ดังนี้

ในเรื่องของการศึกษาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ผู้วิจัยได้ใช้การพิจารณาลักษณะทางการเมืองการสื่อสารของนายหนังตะลุง ประเคียง ระฆังทอง ได้แก่ เจตคติทางการเมือง เจตคติทางการสื่อสาร ความรู้ทางการเมือง ความรู้ทางการสื่อสาร และทักษะ

การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองมาช่วยอธิบายและทำความเข้าใจบริบทพื้นฐานของการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองของนายหนังประเคียงผลจากการศึกษา แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องผู้วิจัยสามารถสรุปประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงได้ว่า ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองนายหนัง นอกจากคำนึงถึงประเด็นเนื้อหาทางการเมืองแล้ว ควรให้ความสำคัญกับรูปแบบการนำเสนอด้วยเพื่อเป็นการวางแนวทางสำคัญสำหรับนายหนังตะลุงท่านอื่นๆ

โดยในการศึกษาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง จะต้องทำความเข้าใจองค์ประกอบ 3 ส่วน คือในด้านคุณลักษณะของนายหนังประเด็นเนื้อหาทางการเมือง และรูปแบบการนำเสนอเพราะเป็นพื้นฐานสำคัญที่ช่วยให้การสื่อสารกับผู้ชมเกิดประสิทธิภาพนายหนังตะลุงต้องมีความรู้ความสามารถทางการเมืองมีความสามารถทางการสื่อสาร มีประสบการณ์ทางการเมือง มีความน่าเชื่อถือ บุคลิกภาพที่ดี ได้รับการยอมรับนับถือในแวดวงการแสดงหนังตะลุงและประชาชน นอกจากนี้ต้องสามารถวิเคราะห์ผู้ชมการจัดประเด็นสารเนื้อหาสารเพื่อให้หนังหนังและผู้ชมมีความเข้าใจที่ตรงกัน

สำหรับในการวิจัย ผู้วิจัยได้นำแนวคิดเรื่องรูปแบบการนำเสนอของนายหนังซึ่งพื้นฐานสำคัญของการนำเสนอ คือ นายหนังต้องมีความรู้ความเข้าใจต่อขนบการแสดงหนังตะลุง นั่นคือ ผู้ส่งสารหรือนายหนังต้องมีคุณสมบัติของนักสื่อสารที่ดี สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึง คือ นายหนังจะต้องมีความรู้จริงในเรื่องที่นำมาแสดง มีสติในสิ่งที่จะแสดง และต้องศึกษาผู้ชมให้มากที่สุด โดยคำนึงถึงพื้นฐานความรู้ ความเชื่อ ทศนคติ วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ ความต้องการของประชาชน ฯลฯ โดยพยายามจูงใจให้ผู้ชมเกิดความสนใจ เห็นด้วยหรือคล้อยตาม และเกิดความรู้สึกลงมือมีส่วนร่วมนายหนังตะลุงต้องรู้จักการใช้ภาษาในการแสดง ให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจในแนวคิดและประเด็นเนื้อหาของนายหนัง ทั้งยังมีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกันกับนายหนังนอกจากนั้น การแสดงลีลาการแสดงเฉพาะตัวของผู้นำหนังแต่ละคน ก็ซึ่งนับว่าเป็นเสน่ห์ดึงดูดทำให้ผู้ชมการแสดงโดยไม่รู้สึกรู้สึกรูปแบบการนำเสนอ การตีแผ่ความจริงในสังคม การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง การยกกรณีศึกษา การบอกเล่าประวัติศาสตร์ การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง การใช้การอภิปราย โต้เถียง การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ การทำร้ายตนเอง และหยิกแกลมหยอก จะทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวได้แจ่มแจ้งขึ้น ก็จะเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่งซึ่งทำให้ตรึงใจผู้ชม โดยการเป็นนายหนังตะลุงที่ดีได้นั้นจะต้องมีการฝึกฝนอย่างจริงจัง ทั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษารูปแบบการนำเสนอของนายหนังประเคียง ระฆังทอง นายหนังตะลุงทางการเมืองที่มีความสามารถเป็นที่ยอมรับเพื่อจะช่วยอธิบายทำความเข้าใจในการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงที่เกิดขึ้นได้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง” เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการวิเคราะห์ผู้ส่งสารโดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In depth Interview) และวิธีการสังเกตการณ์ (Observation) นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง เพื่อศึกษาคุณลักษณะทางการสื่อสาร ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง รวมทั้งวิจัยเกี่ยวกับผู้รับสาร โดยการอภิปรายกลุ่มย่อย (Group Discussion) กับกลุ่มผู้ชมหนังสือ เพื่อทำให้ทราบข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาการสื่อสาร ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง จากผู้ชมหนังสือที่มีประสบการณ์ตรงในการชมหนังสือ รวมถึงการสัมภาษณ์เจาะลึก (In depth Interview) และเทคนิคสโนว์บอล (Snow Ball) กับกลุ่มผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการแสดงหนังสือ และการสื่อสารการเมือง เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ

1. ผู้ให้ข้อมูลหลัก

1.1 ผู้ให้ข้อมูลหลัก ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 คือ นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง เพราะเป็นผู้มีบทบาทในการแสดงหนังสือทางการเมืองมายาวนานและได้รับการยกย่องว่าเป็นหนังสือการเมืองที่เหลืออยู่เพียงคนเดียวในขณะนี้ ทั้งนี้ผู้วิจัยได้คัดเลือกบทที่มีความโดดเด่นในประเด็นที่นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทองใช้ในการนำเสนอความรู้ทางการเมือง จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ แผ่นดินเดือด ผู้พิทักษ์สันติราช กองทัพธรรม และสายเลือดที่ไหลกลับมา

1.2 ผู้ให้ข้อมูลหลัก ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้รับสาร ได้แก่ ผู้ชมการแสดงของนายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง ซึ่งชมเรื่องที่แสดง จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ แผ่นดินเดือด ผู้พิทักษ์สันติราช กองทัพธรรม และสายเลือดที่ไหลกลับมา โดยจัดการอภิปรายกลุ่มย่อยกลุ่มๆ ละ 6 คน จำนวน 4 กลุ่ม รวม 24 คน เพื่อศึกษาปัญหาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง บุคคลดังกล่าวได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกจากผู้ชมที่มีประสบการณ์การชมหนังสืออย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปี ปีละไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง

ตารางที่ 3.1 แสดงข้อมูลผู้ชมการแสดงของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง

รายชื่อผู้ชม	ประสบการณ์การชมหนังตะลุง (เรื่อง)
1. รัชณี บุญเจริญ	3
2. นุชจรี เพชรมณี	5
3. สีดาร์สมิ์ ปัญจพล	5
4. สมเกียรติ สัมเกลี้ยง	4
5. องอาจ บุญเจริญ	4
6. มาลินี แกลง	3
7. อนุพงษ์ กิ่งทอง	4
8. ธานินทร์ เพชรมณี	3
9. บุญเรือง ตระหง่าน	3
10. ฉัฐ ทิ้งไพศาล	5
11. ซาลิสสา สุขรา	3
12. ศุภฤกษ์ ทิ้งไพศาล	3
13. ชงชัย วิริยะประเสริฐ	3
14. เจริญ นมจันทร์	3
15. นันทวุฒิ กลางณรงค์	5
16. ประกอบ กลางณรงค์	4
17. ธานินทร์พร กลางณรงค์	4
18. วิภารศมี วิสัยรัตน์	3
19. อมรรัตน์ อุดมहनุนกาญจน์	3
20. จิรวัดณ์ ปัญญา	4
21. นริศ จันทรคง	3
22. ศักดิ์สิทธิ์ ไกรสิทธิ์	3
23. วาสนา หิตพัฒน์	3
24. สมบัติ เทพเรือง	3

1.3 ผู้ให้ข้อมูลหลัก ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้รับสาร ได้แก่ ผู้ชมการแสดงของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ซึ่งชมเรื่องที่แสดง จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ แผ่นดิน

เดือน ผู้พิทักษ์สันติราชอาณาจักร กองทัพรธรรม และสายเลือดที่ไหลกลับมา โดยจัดการอภิปรายกลุ่มๆ ละ 6 คน จำนวน 4 กลุ่ม รวม 24 คน เพื่อศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหาและความต้องการรูปแบบการนำเสนอ บุคคลดังกล่าวได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยเลือกจากผู้ชมที่มีประสบการณ์การชมหนังตะลุงอย่างต่อเนื่องอย่างน้อย 3 ปี ปีละไม่น้อยกว่า 3 เรื่อง

ตารางที่ 3.2 แสดงข้อมูลผู้ชมการแสดงของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง

รายชื่อผู้ชม	ประสบการณ์การชมหนังตะลุง (เรื่อง)
1. รัชณี บุญเจริญ	3
2. นุชจรี เพชรมณี	5
3. สิตารัตน์ ปัญจพล	5
4. สมเกียรติ สัมเกลียง	4
5. อองอาจ บุญเจริญ	4
6. มาลินี แกลง	3
7. อนุพงษ์ กิ่งทอง	4
8. ชานินทร์ เพชรมณี	3
9. บุญเรือง ตระหง่าน	3
10. ณัฐ ทังไพศาล	5
11. ชาลิตา สุขรา	3
12. ศุภฤกษ์ ทังไพศาล	3
13. ชงชัย วิริยะประเสริฐ	3
14. เจริญ นมจันทร์	3
15. นันทวุฒิ กลางณรงค์	5
16. ประกอบ กลางณรงค์	4
17. ชานินทร์พร กลางณรงค์	4
18. วิภาสมี วิสัยรัตน์	3
19. อมรรัตน์ อุดมหนุนกาญจน์	3
20. จิรวัดน์ ปัญญา	4
21. นริศ จันทร์คง	3
22. ศักดิ์สิทธิ์ ไกรสิทธิ์	3
23. วาสนา หิตพัฒน์	3
24. สมบัติ เทพเรือง	3

1.5 ผู้ให้ข้อมูลหลัก ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 5 คือ ผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการแสดงหนังตะลุง ได้แก่ นักวิชาการที่มีผลงานวิชาการเกี่ยวกับหนังตะลุง หรือนายหนังตะลุงที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับหรือได้รับรางวัล จำนวน 3 คน และนักวิชาการด้านการสื่อสาร หรือมีประสบการณ์ด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการเมือง ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 3 คน เลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling) ด้วยเทคนิคสโนว์บอล (Snow Ball) รวมทั้งหมด 6 คน ดังนี้

ตารางที่ 3.3 แสดงข้อมูลนักวิชาการที่มีผลงานวิชาการเกี่ยวกับหนังตะลุงหรือนายหนังตะลุงที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับหรือได้รับรางวัล

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ผลงาน
1	อาจารย์พิทยา บุษรารัตน์	ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติความเป็นมาและความเปลี่ยนแปลงของหนังตะลุงในพื้นที่ทะเลสาบสงขลามีผลงานด้านการเขียนหนังสือ “นาฏกรรมแห่งกลุ่มทะเลสาบสงขลา การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรมของหนังตะลุงและโนรา”
2	อาจารย์จรูญ หนูทอง	นักวิจัย สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณและเป็นคอลัมน์นิสต์ “ตามหานายหนังตะลุง : นักเล่นิทานในยามวิกาล (๑) นายหนังและสมญานามนายหนัง / จรูญ หนูทอง-แสงอุทัย”ในผู้จัดการออนไลน์
3	ดร.บุญธรรม เทอดเกียรติชาติ	นายหนังตะลุงศิลปินอาจารย์เกียรติยศ เคยได้รับรางวัลเด่นในฐานะ ศิลปินผู้ผลิตงานดีเด่นเพื่อเยาวชนประเภทสื่อชาวบ้าน จากคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2524 เป็นนายกสมาคมศิลปินภาคใต้

ตารางที่ 3.4 แสดงข้อมูลนักวิชาการด้านการสื่อสาร หรือมีประสบการณ์ด้านการสอน วิจัย บริการวิชาการที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารการเมือง

ที่	ชื่อ – สกุล	ตำแหน่ง/ผลงาน
1	ผศ.ดร.อัสวิน เนตร โพธิ์แก้ว	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจกรรมเพื่อสังคม และผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาเอก คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒน บริหารศาสตร์ มีความเชี่ยวชาญการสื่อสารมวลชน การสื่อสารระหว่างวัฒนธรรม การสื่อสารระหว่างประเทศ การสื่อสารเชิงวิพากษ์ การสื่อสารเครือข่าย สื่อใหม่ และสังคมสารสนเทศ และสื่อและวัฒนธรรมศึกษา
2	รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏ นครศรีธรรมราชงานวิจัย “การสร้างรูปแบบการอบรมนายห้างตะลุง เพื่อการถ่ายทอดความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน”
3	ดร.ขจร ฝ้ายเทศ	รองหัวหน้าภาควิชา ภาควิชานิเทศศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ บางเขน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ งานวิจัย ปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างสรรค์ผลงานเพลงของผู้ประพันธ์ เพลงลูกทุ่ง ลพ นุริรัตน์

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นายห้างประเคียง ระฆังทอง ซึ่งก่อนที่จะนำไปใช้ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของเครื่องมือที่สร้างขึ้นก่อนนำไปใช้ โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับคุณลักษณะของตัวแปรที่ต้องการวัดตามที่ได้นิยามไว้ว่าครอบคลุมหรือไม่ และทำการตรวจสอบคุณภาพ โดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และให้ผู้ทรงคุณวุฒิ ในประเด็นคำถามเกี่ยวกับ

คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้าระดับสูงประเคียง ระฆังทอง ได้แก่ 1) ด้านเจตคติทางการเมือง 2) ด้านเจตคติทางการสื่อสาร 3) ด้านความรู้ทางการเมือง 4) ด้านความรู้ทางการสื่อสาร และ 5) ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นายหน้าประเคียง ระฆังทอง ซึ่งก่อนที่จะนำไปใช้ ผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพเบื้องต้นของเครื่องมือที่สร้างขึ้นก่อนนำไปใช้ โดยพิจารณาความสอดคล้องของข้อคำถามกับคุณลักษณะของตัวแปรที่ต้องการวัดตามที่ได้นิยามไว้ว่าครอบคลุมหรือไม่ และทำการตรวจสอบคุณภาพโดยขอคำปรึกษาจากอาจารย์ที่ปรึกษา และให้ผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีโครงสร้างคำถามประกอบด้วย 2 ส่วน ดังนี้

2.2.1 ประเด็นเนื้อหาในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านนายหน้าระดับสูงของนายหน้าประเคียง ระฆังทอง ในช่วงเวลาที่สำคัญ 3 ช่วงเวลา คือ ช่วงที่หนึ่ง พ.ศ. 2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 ช่วงที่สอง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 -พ.ศ. 2519 และช่วงที่สามหลัง พ.ศ. 2519 –พ.ศ. 2523 ในประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ได้แก่ 1) ระบอบการปกครอง 2) องค์กร/สถาบันทางการเมือง 3) การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง 4) นโยบายการบริหารประเทศ 5) พฤติกรรมการบริหารประเทศ 6) บทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศ 7) หลักธรรมาภิบาลในการบริหารบ้านเมือง 8) การเมืองภาคประชาชน 9) หน้าที่พลเมือง เป็นต้น

2.2.2 รูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านนายหน้าระดับสูงของนายหน้าประเคียง ระฆังทอง ได้แก่ 1) การตีแผ่ความจริงในสังคม 2) การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง 3) การยกกรณีศึกษา 4) การบอกเล่าประวัติศาสตร์ 5) การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง 6) การใช้การอภิปราย โต้เถียง 7) การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ 8) การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ 9) การทำร้ายตนเอง และ 10) หยิกแกมหยอก

2.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 คือ แบบประเด็นคำถามในการอภิปรายกลุ่มย่อย (Group Discussion) ซึ่งใช้เป็นคำถามนำในการอภิปรายมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด ซึ่งประกอบด้วยประเด็นคำถามต่างๆ ดังนี้

2.3.1 ความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง มีประเด็นคำถาม ได้แก่ 1) ความสนใจในการรับฟังข่าวสารความรู้ทางการเมือง 2) การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง 3) ความเบื่อหน่ายในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง 4) ปัจจัยที่ส่งผลความต้องการในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง และ 5) ความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงหน้าระดับสูงกับการสอดแทรกข่าวสารและความรู้ทางการเมืองตามความคิดของผู้ชม

2.3.2 ทักษะการสื่อสารของผู้ชม มีประเด็นคำถาม ได้แก่ 1) ความรู้ ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังใช้ในการแสดงหนังตะลุง 2) ความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในบทเจรจาบทกลอน मुखตลกที่นายหนังใช้สื่อความหมาย 3) การให้เสียง และการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัว และ 4) การรับชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อความเข้าใจ

2.4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 คือ แบบประเด็นคำถามในการอภิปรายกลุ่มย่อย (Group Discussion) ซึ่งใช้เป็นคำถามนำในการอภิปรายมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด สำหรับศึกษาวิเคราะห์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการอภิปรายกลุ่มย่อย ซึ่งประกอบด้วยประเด็นคำถามต่างๆ ดังนี้

2.4.1 ความต้องการประเด็นเนื้อหา มีประเด็นคำถาม ได้แก่ 1) ความเข้าใจในเนื้อหาทางการเมือง 2) การจดจำเนื้อหาทางการเมือง 3) ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจ 4) ความพึงพอใจในการดูการแสดงหนังตะลุงโดยเฉพาะเมื่อพูดในเรื่องการเมือง และ 5) อิทธิพลของความรู้ทางการเมืองที่ได้จากการชมหนังตะลุงกับความคิด ทักษะคิดทางการเมืองตามความคิดของผู้ชม

2.4.2 ความต้องการรูปแบบการนำเสนอ มีประเด็นคำถาม ได้แก่ 1) ความพึงพอใจเทคนิค วิธีการแสดงหนังตะลุง 2) ความสอดคล้องของการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองกับรูปแบบการนำเสนอ 3) รูปแบบการนำเสนอที่มีผลต่อความเข้าใจ และการจดจำในเนื้อหาทางการเมือง 4) อิทธิพลของรูปแบบการนำเสนอต่อความคิด ทักษะคิด ความเข้าใจ และความรู้ทางการเมือง และ 5) รูปแบบการนำเสนอกับความนิยมในตัวนายหนัง

2.5 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 5 คือ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลหลัก ซึ่งประกอบด้วยประเด็นคำถามเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ได้แก่ 1) ด้านคุณลักษณะทางการเมืองและการสื่อสารของนายหนังตะลุง 2) การกำหนดประเด็นเนื้อหาทางการเมือง และ 3) รูปแบบการนำเสนอ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 และ 2 กระบวนการวิจัยในส่วนของการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยติดต่อประสานงานเป็นการส่วนตัวกับนายหนังประเคียง ระฆังทอง แล้วสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และวิธีการสังเกตการณ์ (Observation) ระหว่างการพูดคุยในการสัมภาษณ์จะมีการขออนุญาตเพื่อ จดบันทึก บันทึกเสียง และถ่ายภาพ

3.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากการอภิปรายกลุ่มย่อยซึ่งเป็นผู้ชมที่มาชมการแสดงหนังตะลุงจากการบันทึกเทป ซีดี หรือวีซีดี เป็นต้น โดยวิธีใช้วิธีการอภิปรายกลุ่มย่อย (Group Discussion) และการสังเกตการณ์ภาคสนาม (Field Observation)

3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 เก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพจากการอภิปรายกลุ่มย่อยเป็นผู้ชมที่มาชมการแสดงหนังตะลุงจากการบันทึกเทป ซีดี หรือวีซีดี เป็นต้น โดยวิธีใช้วิธีการอภิปรายกลุ่มย่อย (Group Discussion) และการสังเกตการณ์ภาคสนาม (Field Observation)

3.5 การเก็บรวบรวมข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 5 กระบวนการวิจัยในส่วนของ การเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) และวิธีการสังเกตการณ์ (Observation) ระหว่างการพูดคุยในการสัมภาษณ์จะมีการขออนุญาตเพื่อ จดบันทึก บ้านที่กเสียง และถ่ายภาพ

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหาอย่างเป็นระบบตามประเด็นเนื้อหาที่ศึกษา คือ ด้านเจตคติทางการเมือง ด้านเจตคติทางการสื่อสาร ด้านความรู้ทางการเมือง ด้านความรู้ทางการสื่อสาร และด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 มีประเด็นเนื้อหา ดังนี้

4.2.1 ประเด็นเนื้อหาในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหาอย่างเป็นระบบตามประเด็นเนื้อหาที่ศึกษา ในช่วงเวลาที่สำคัญ 3 ช่วงเวลา คือ ช่วงที่หนึ่ง พ.ศ. 2475 – ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 ช่วงที่สอง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 -พ.ศ. 2519 และช่วงที่สามหลัง พ.ศ. 2519 –พ.ศ. 2523 ในประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ได้แก่ 1) ระบอบการปกครอง 2) องค์กร/สถาบันทางการเมือง 3) การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง 4) นโยบายการบริหารประเทศ 5) พฤติกรรมการบริหารประเทศ 6) บทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศ 7) หลักธรรมาภิบาลในการบริหารบ้านเมือง 8) การเมืองภาคประชาชน และ 9) หน้าที่พลเมือง เป็นต้น

4.2.2 รูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง การวิเคราะห์ข้อมูล คือ ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้การวิเคราะห์เชิงพรรณนา

วิเคราะห์เนื้อหาอย่างเป็นระบบตามประเด็นเนื้อหาที่ศึกษา คือ การตีแผ่ความจริงในสังคม การเล่าเหตุการณ์บ้านเมือง การยกกรณีศึกษา การบอกเล่าประวัติศาสตร์ การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง การใช้การอภิปรายโต้ว่าที่ การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ การใช้การอุปมาอุปไมย การเปรียบเทียบ การทำร้ายตนเอง และหยิกแกมหยอก

4.3 การวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหาอย่างเป็นระบบตามประเด็นเนื้อหาที่ศึกษา คือ ความรู้และประสบการณ์ทางการเมืองและการสื่อสาร และทักษะการสื่อสารกับผู้ชม

4.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 4 ข้อมูลเชิงคุณภาพ ใช้การพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหาอย่างเป็นระบบตามประเด็นเนื้อหาที่ศึกษา คือ ความต้องการประเด็นเนื้อหา และความต้องการรูปแบบการนำเสนอ

4.5 การวิเคราะห์ข้อมูล ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 5 ใช้การพรรณนาวิเคราะห์เนื้อหาอย่างเป็นระบบตามประเด็นเนื้อหาที่ศึกษา คือ ด้านคุณลักษณะทางการเมืองและการสื่อสารของนายหนังตะลุง การกำหนดประเด็นเนื้อหาทางการเมือง และรูปแบบการนำเสนอ

5. การตรวจสอบข้อมูล

ใช้การตรวจสอบแบบสามเส้า (Triangulation) โดยการตรวจสอบด้วยวิธีต่างๆ ดังนี้

5.1 การตรวจสอบโดยวิธีการรวบรวมข้อมูลที่แตกต่างกัน คือ การสัมภาษณ์เจาะลึก และการอภิปรายกลุ่มย่อย (Group Discussion)

5.2 การตรวจสอบโดยใช้กลุ่มตัวอย่างที่ต่างกัน ได้แก่ ผู้ให้ข้อมูลหลัก คือ นายหนังตะลุง ประเคียง ระฆังทอง กลุ่มผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการแสดงหนังตะลุง และการสื่อสารการเมือง กลุ่มผู้รับสาร ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ชมหนังตะลุงที่มีประสบการณ์ตรงในการชมหนังตะลุงที่ต่างกัน มีลักษณะทางประชากรศาสตร์และภูมิหลังที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้คำอธิบายเกี่ยวกับการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทองในหลากหลายสภาพการณ์และมิติที่แตกต่างกัน

5.3 การตรวจสอบโดยใช้ผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเครื่องมือในการวิเคราะห์ข้อมูล ทั้งที่เป็นผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการแสดงหนังตะลุง และการสื่อสารการเมือง ได้แก่ นักวิชาการที่ผลงานวิชาการเกี่ยวกับหนังตะลุง นายหนังตะลุงที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับ หรือได้รับรางวัล รวมทั้งนักวิชาการด้านการสื่อสารการเมือง เพื่อให้เกิดความแม่นยำและถูกต้องในการใช้เครื่องมือในการวิเคราะห์

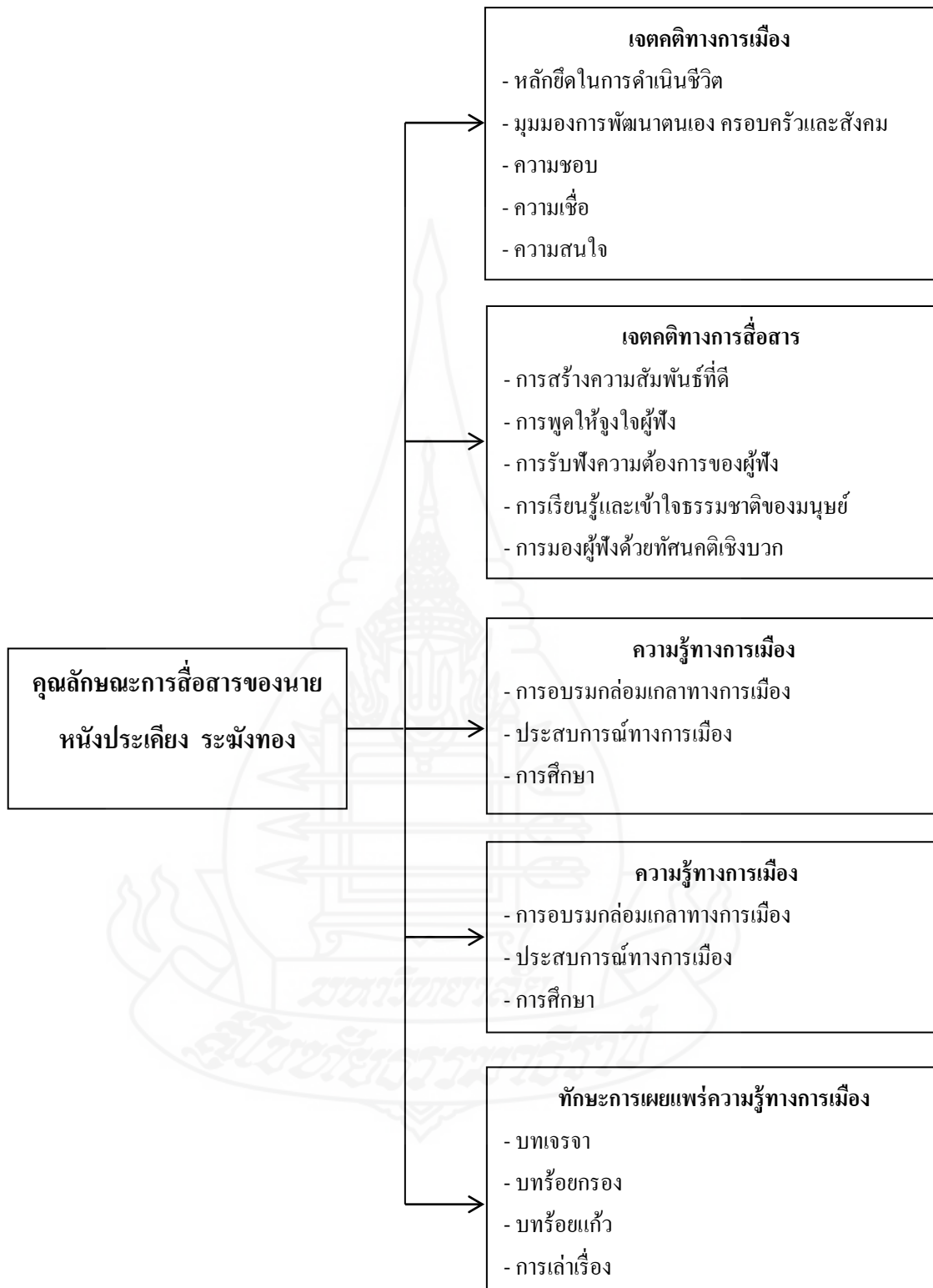
บทที่ 4

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนั่ง ประเคียง ระฆังทอง เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มุ่งศึกษาคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนั่ง ประเคียง ระฆังทอง ด้านการจัดประเด็นเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ปัญหา ความต้องการ และแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัย โดยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์การศึกษา พร้อมอธิบายผลการวิจัยเชิงคุณภาพ จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องเฉพาะด้าน ประกอบในแต่ละหัวข้อ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 ผลการวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทางการสื่อสาร ของนายหนั่งประเคียง ระฆังทอง

ในการศึกษาคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนั่งระฆังทองทำให้เราทราบรากฐานความคิด มุมมอง การแสดงออกและการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองของนายหนั่งระฆังทอง ซึ่งผู้ศึกษาได้จากการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนายหนั่งประเคียง ระฆังทอง โดยต้องศึกษาข้อมูล ได้แก่ 1) เจตคติทางการเมือง 2) เจตคติทางการสื่อสาร 3) ความรู้ทางการเมือง 4) ความรู้ทางการสื่อสาร และ 5) ทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง สรุปเป็นแผนภาพก่อนเข้าสู่เนื้อหาในแต่ละส่วน ดังนี้

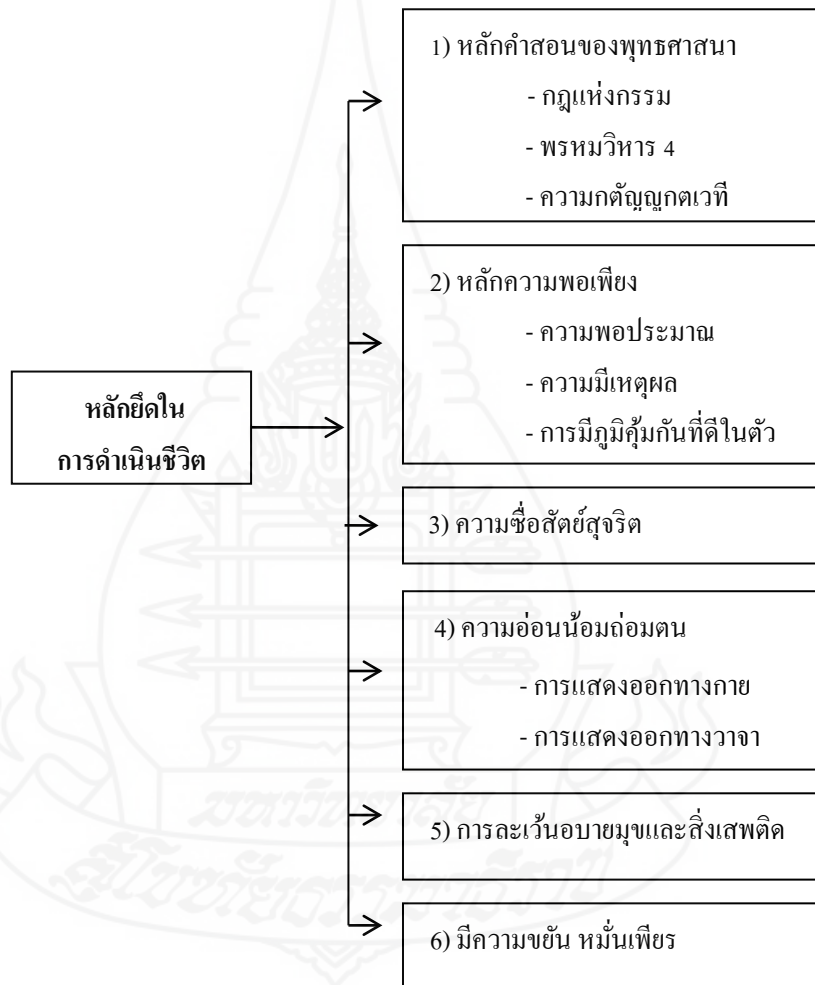
ภาพที่ 4.1 ข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนึ่งตะลุงประเคียง ระนังทอง

เจตคติทางการเมือง

จากการศึกษาพบว่าเจตคติทางการเมืองที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือมีดังนี้

หลักยึดในการดำเนินชีวิต

จากการศึกษาเจตคติทางการเมือง พบว่า หลักยึดในการดำเนินชีวิตของนายหนัง ประเคียง ระวังทองที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ สรุปเป็นภาพที่ 4.2 ดังนี้

ภาพที่ 4.2 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระวังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องหลักยึดในการดำเนินชีวิต

1) หลักคำสอนของพุทธศาสนา

จากประสบการณ์และชีวิตวัยเด็กนายหนั่งประเคียงมีความใกล้ชิดกับพุทธศาสนา เนื่องจากบ้านอยู่ใกล้กับวัด ทุกวันจะต้องไปปรนนิบัติหลวงพ่อ และเรียนหนังสือเป็นเบื้องต้นก่อนที่จะเข้าศึกษาในระดับประถมศึกษา ดังนั้นนายหนั่งประเคียงจึงได้ซึมซับวิถีชีวิตตามแบบอย่างพุทธศาสนา โดยหลักคำสอนของพุทธศาสนาที่นายหนั่งประเคียงยึดถือปฏิบัติ ได้แก่

- **หลักศีลธรรม กฎแห่งกรรม** จากการศึกษา นายหนั่งประเคียงยึดถือเรื่องของเหตุและผลของจากการกระทำของมนุษย์ นั่นคือ ใครกระทำความผิดอันใดไว้ จะเป็นเรื่องดีหรือชั่วก็ตาม บุคคลนั้นจักต้องเป็นผู้รับผลของกรรมนั้นๆ เสมอ ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...คนเราไม่ว่าจะเป็นใครก็ตามจะมีเงินทองมากมาย มียศมีตำแหน่งใหญ่โตแค่ไหน ถ้าหากทำชั่ว รังแกคนที่อ่อนแอกว่าสุดท้ายชีวิตก็ไม่เจริญ ส่วนคนที่คิดดี ทำดี ความดีจะเป็นเกราะกำบังให้เกิดความสุขในที่สุด...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- **หลักคุณธรรม พรหมวิหาร 4** เป็นหลักธรรมประจำใจที่นายหนั่งประเคียงยึดถือและนำมาปรับใช้เป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างหนึ่งหมื่น นายหนั่งตะลุงเมืองตรังครุผู้ประสาทวิชาการเล่นหนังตะลุงการเมืองให้แก่ นายหนั่งประเคียง นายหนั่งประเคียงจึงมีนิสัยเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ไม่มุ่งร้ายใคร ประกอบด้วยหลักปฏิบัติ 4 ประการ คือ เมตตา (ความปรารถนาอยากให้ผู้อื่นมีความสุข) กรุณา (ความปรารถนาอยากให้ผู้อื่นพ้นทุกข์) มุทิตา (ความยินดีที่ผู้อื่นประสบความสุขในทางที่เป็นกุศล หรือประกอบเหตุแห่งสุข) อุเบกขา (การวางจิตเป็นกลาง) รวมถึงการให้อภัยผู้อื่น และการปราศจากอคติ ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...เมื่อครั้งไปแข่งประชันหนังตะลุงก็มีแพ้วบ้าง ได้รางวัลกลับมาบ้าง เมื่อได้รางวัลมาก็แบ่งให้ลูกน้องได้พอซื้อข้าวสาร ถ้าแพ้วก็พลอยยินดีกับเขาด้วย...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

“...เมื่อก่อนคณะมีลูกน้องหลายคนมีบ้างที่แอบหยิบเงินเพราะติดการพนันก็ต้องคอยสั่งสอนให้ปรับตัวไม่อยากไปถือโทษโกรธกัน...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

“...พอมีชื่อเสียงขึ้นมาบ้างแล้วมีคนมาขอให้สอนว่ากลอนเห็นเขามีความตั้งใจจริงก็สอนเขียนกลอน ว่ากลอนให้จนสามารถไปฝึกเองได้...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560)

“...เคยไปแสดงหนังตะลุงที่จังหวัดนครศรีธรรมราชเจอผู้หญิงพาดูมาดูหนังพอได้คุยด้วยจึงรู้ว่าที่บ้านยากจนมากจึงแบ่งส่วนที่ได้จากการแสดงให้กับหญิงคนนั้น...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- **หลักจริยธรรม ความกตัญญูตเวที** การรู้จักบุญคุณและตอบแทนนายหนึ่งประเลียงถือว่าเป็นหลักธรรมพื้นฐานทั่วไปของมนุษย์ ทุกคนมีหน้าที่ต่อกันด้วยการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมของพระพุทธเจ้า โดยเฉพาะอย่างยิ่งหน้าที่ต่อพ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ดังข้อมูลที่ยกขมานำเสนอต่อไปนี้

“...ตอนเล่นหนังตะลุงจนมีชื่อเสียงแล้วต้องไปแสดงตามที่ต่างๆ ไม่ค่อยได้พบพ่อแม่มากนัก แต่ก็พยายามส่งเงินให้ท่านใช้ไม่ได้ขาด หรือแม้แต่ครูบาอาจารย์ถ้ามีโอกาสก็จะแวะเวียนไปเยี่ยมท่าน...” (ประเลียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560)

2) หลักความพอเพียง

นายหนึ่งประเลียงใช้แนวทางการใช้ชีวิตอย่างพอเพียงตามพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ได้แก่

- **ความพอประมาณ** จากการสัมภาษณ์ พบว่า นายหนึ่งประเลียงมีความพอดีไม่สุดโต่ง พยายามยืนได้บนขาของตนเอง และดำเนินชีวิตอย่างทางสายกลาง โดยมีการกระทำไม่มากเกินไป ไม่น้อยเกินไปในมิติต่างๆ ดังข้อมูลที่ยกขมานำเสนอต่อไปนี้

“...ภายหลังจากการแสดงเงินที่ได้รับควรใช้จ่ายตามความเหมาะสม ฝึกตัวเองให้เป็นคนกินง่ายอยู่ง่าย และควรมีการออมอยู่ในระดับที่ไม่สร้างความเดือดร้อนให้ตนเอง ไม่ควรเบียดเบียนตนเองและผู้อื่น ต้องสามารถยืนได้โดยลำแข้งของตนเอง พอใจในสิ่งที่มีอยู่ ไม่สร้างปัญหา...” (ประเลียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- **ความมีเหตุผล** ในการตัดสินใจเพื่อจะกระทำการสิ่งใดนายหนึ่งประเลียงจะวางเป้าหมาย มีวิธีการที่เหมาะสม พิจารณาว่าตนเองมีความรู้ในการดำเนินการหรือไม่ ตลอดจนคำนึงถึงผลกระทบของการกระทำและความเสี่ยงทั้งในปัจจุบันและอนาคต ดังข้อมูลที่ยกขมานำเสนอต่อไปนี้

“...ในการแสดงหนังตะลุงในแต่ละครั้งก็จะพิจารณาเลือกนำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์กับผู้ชม จะถามผู้ว่าจ้างเสมอว่าอยากจะทำให้บอกกล่าวผู้ชมในเรื่องใดบ้าง รวมถึงจะศึกษาว่าข้อมูลที่จะนำเสนอส่งผลกระทบต่อผู้อื่นหรือไม่...” (ประเลียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- **การมีภูมิคุ้มกันที่ดีในตัว** คุณสมบัติอีกประการหนึ่งของนายหนึ่งประเลียง คือเป็นผู้ที่มีการเตรียมตัวพร้อมรับผลกระทบที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงด้านต่างๆ มีความสามารถในการสร้างภูมิคุ้มกันพร้อมรับการเปลี่ยนแปลง และการมีภูมิคุ้มกันจะทำให้มีความพอเพียงแม้เมื่อมีการเปลี่ยนแปลง หรือมีเหตุการณ์ที่แย่ที่สุดก็จะรับมือได้ ภายได้ข้อจำกัดของข้อมูลที่มีอยู่ กล่าวคือ มีความรอบคอบ รู้จักวางแผน ดังข้อมูลที่ยกขมานำเสนอต่อไปนี้

“...การแสดงหนังตะลุงมีการเปลี่ยนแปลงไปมากคนดูไม่ชอบไปดูหน้าจอเหมือนสมัยก่อนอาจเป็นเพราะคนมองว่าเป็นเรื่องเสียเวลาในการทำงาน ดังนั้นนอกจากแสดงสดแล้วจึงต้องอัดแผ่นด้วยจึงจะอยู่ได้...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 10 เมษายน พ.ศ. 2560)

3) **ความซื่อสัตย์สุจริต** นายหนังประเคียงเป็นที่เคารพศรัทธาของญาติมิตร เพื่อนฝูง มีลูกศิษย์มากมาย เป็นเพราะความจริงใจ และความตรงไปตรงมา งดเว้นการโกหก การคดโกง หรือการลักขโมย และมีความเป็นธรรมชาติสนับปัญหาต่างๆ ด้วยความบริสุทธิ์ใจอีกด้วย ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...สิ่งที่ยึดถืออีกประการหนึ่ง คือ ต้องมีความซื่อสัตย์ ไม่คดโกง ไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไร เช่น แต่ก่อนที่บ้านเคยค้าขายก็สอนลูกว่าอย่าโกงลูกค้า ขายของที่ตีมีคุณภาพ อย่าไปหลอกเขา...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 10 เมษายน พ.ศ. 2560)

4) **ความอ่อนน้อมถ่อมตน** แม้ว่านายหนังประเคียงจะมีความรู้ความสามารถด้านหนังตะลุง สร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพการต่อการแสดงหนังตะลุงเป็นที่ประจักษ์ เคยได้รับโล่รางวัลและเกียรติบัตรต่างๆ ได้แก่ การได้รับโล่เกียรติยศในด้านศิลปินผู้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ จากเทศบาลเมืองทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชเมื่อปีพ.ศ. 2546 และท่านได้รับรางวัลศิลปินพื้นบ้านดีเด่นเนื่องในวันภาษาไทย จากมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ เมื่อปี พ.ศ.2553 เป็นต้น แต่นายหนังประเคียงก็วางตนได้ถูกต้องเหมาะสม ไม่หยิ่งยโสโอหัง ไม่โอ้อวดเกินความจริง ไม่ยกตนสูงและกดคนอื่นให้ต่ำ มีความสุภาพ ให้เกียรติผู้อื่น รู้กาลควรไม่ควร โดยเน้นเรื่องของภายในจิตใจเป็นหลัก ความอ่อนน้อมถ่อมตนของนายหนังประเคียง ได้แก่

- **การแสดงออกทางกาย** ได้แก่ การแสดงกิริยาท่าทางที่ สุภาพ รู้จักแสดงความเคารพผู้ใหญ่ว่าทั้งด้านวัยวุฒิ และคุณวุฒิ รู้จักให้เกียรติแก่สตรี และเห็นอกเห็นใจผู้อื่น การแสดงความอ่อนน้อมถ่อมตนทางกายต้องเป็นไปด้วยความจริงใจ ไม่ใช่แสร้งหรือแสดงอาการพินอบพิเทาเกินกว่าเหตุ จนกลายเป็นการประจบสอพลอ ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...การที่จะเป็นนายหนังที่ดีนั้นไม่ใช่แค่เล่นเก่งเพียงอย่างเดียวแต่ต้องรู้จักวางตัวเวลาอยู่กับใครก็ต้องให้เกียรติกัน แสดงท่าทีที่สุภาพจึงจะนำเคารพ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- **การแสดงทางวาจา** สิ่งสำคัญในการพูด คือต้องมีความจริงใจใช้ถ้อยคำที่สุภาพ อ่อนหวาน ไพเราะ น่าฟัง ไม่หยาบคาย นุ่มนวล ชวนให้สบายใจ รู้จักใช้คำพูดที่เหมาะสม ถูกกาลเทศะ และถูกกับบุคคล ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...นายหนังที่ได้รับความนิยมได้รับการต้อนรับที่ดีจากผู้ชม มีคนมาจ้างไปแสดง
สิ่งหนึ่งที่สำคัญ คือ จะต้องพูดจาดี ใช้น้ำเสียงที่สุภาพเหมาะสมกับคนทุกกลุ่ม...” (ประเคียง ระฆังทอง
สัมภาษณ์ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- การแสดงทางใจ เป็นสิ่งที่อยู่ภายในบุคคล คือ การมีจิตใจที่อ่อนโยน การมอง
โลกในแง่ดี เนื่องจากใช้ปัญญาไตร่ตรองโดยการมองผู้อื่นจากความเป็นจริงว่าคนเรานั้นจะให้ดี
พร้อมบริบูรณ์ไปทุกอย่างเป็นไปได้ แม้ตัวเราเองก็เช่นกัน การมีความรู้สึกนึกคิดเช่นนี้ จะทำให้
การพูดและกิริยาท่าทางที่แสดงออกมาเป็นไปด้วยความอ่อนน้อมถ่อมตน ดังข้อมูลที่ยกขมามา
นำเสนอต่อไปนี้

“...การเป็นนายหนังต้องดูแลลูกน้องในคณะให้อยู่กันอย่างเรียบร้อยมีความ
สามัคคีปรองดองกันไม่ใช่เรื่องง่าย นายหนังต้องรู้จักมองโลกในแง่ดี รู้จักให้อภัย และพยายามมอง
คนในแง่ดี...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 17 มีนาคม พ.ศ. 2560)

5) การละเว้นอบายมุขและสิ่งเสพติด สิ่งที่เป็นอันตรายต่อตนเองและคนที่อยู่ใกล้เคียง
นายหนังประเคียงนอกจากจะงดเว้นจากอบายมุขและสิ่งเสพติดแล้ว ยังเข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์
ต่อต้านยาเสพติด การส่งเสริมและให้ความรู้เกี่ยวกับสิ่งเสพติด โดยใช้หนังตะลุงเป็นสื่อในการ
ถ่ายทอด ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...ชีวิตคนเราก้าวไกลจากอบายมุขและสิ่งเสพติดได้ก็จะช่วยให้เรามีสติในการ
ดำเนินชีวิตมากขึ้น ตัวผมเองไม่กินเหล้า ไม่สูบบุหรี่ ซึ่งปกติจะใช้การแสดงหนังตะลุงในการ
รณรงค์ให้คนเห็นถึงพิษภัยของอบายมุขและสิ่งเสพติด...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15
เมษายน พ.ศ. 2560)

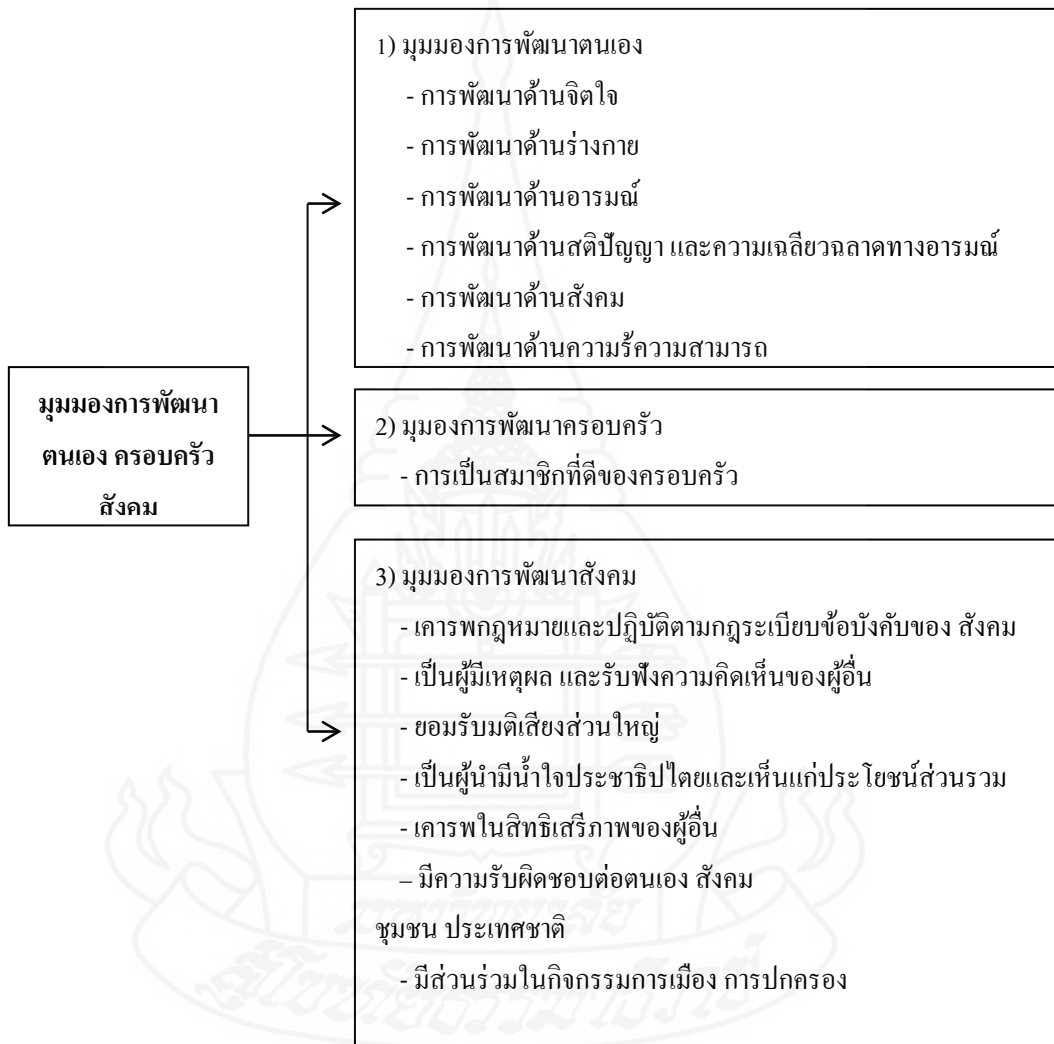
6) มีความขยันหมั่นเพียร คุณสมบัติของนายหนังประเคียงที่ได้รับการยกย่อง คือ
นายหนังประเคียงมีลักษณะของคนที่มีความขยันหมั่นเพียรเป็นนิจ ไม่หลบงาน ไม่หนีงาน ไม่กลัว
ความทุกข์ยาก ไม่กลัวความลำบากใดๆ มีความยินดีพอใจในการทำงาน เมื่อรับงานใดแล้วก็จะ
รีบเร่งทำงานด้วยความรวดเร็วไว ทำงานตรงเวลา และเสร็จทันเวลา ดังข้อมูลที่ยกขมามา
นำเสนอต่อไปนี้

“...ตั้งแต่เป็นเด็กต้องทำงานหลายอย่าง แม่สอนเสมอว่าคนเราต้องขยัน ไม่เกียจงาน
ทำงานให้เต็มกำลังความสามารถที่มี จนตอนนี้ก็ยังยึดถือคำแม่สอนมาปฏิบัติเสมอ...” (ประเคียง
ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 เมษายน พ.ศ. 2560)

มุมมองการพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม

จากการศึกษาพบว่า นายหนังประเคียงมีความต้องการในการที่จะพัฒนาความรู้
ความสามารถจากที่เป็นอยู่ให้มีความรู้ ความสามารถเพิ่มขึ้นจนก่อให้เกิดประโยชน์ต่อตน และสังคม

การพัฒนาตนเองตามศักยภาพของนายหนึ่งประเคียงทั้งทางร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา เพื่อให้ตนเองเป็นผู้ที่มีประสิทธิภาพของสังคม เป็นประโยชน์ต่อผู้อื่น และสามารถดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข มุมมองด้านการพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคมของนายหนึ่งประเคียง ระวังทองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ สรุปลักษณะภาพที่ 4.3 ดังนี้

ภาพที่ 4.3 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนึ่งตะลุงประเคียง ระวังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องมุมมองการพัฒนาตนเอง ครอบครัว สังคม

1) มุมมองการพัฒนาตนเอง

- การพัฒนาด้านจิตใจ นายหนังประเคียงมีการพัฒนาสภาพของจิตให้มีความรู้สึกที่ดีต่อตนเอง ต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม สามารถเป็นผู้ที่มองโลกในแง่ดี มีความคิดในเชิงสร้างสรรค์ได้ด้วยการสวดมนต์ นั่งสมาธิ ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...การสวดมนต์ นั่งสมาธิและการเจริญภาวนา เมื่อทำเป็นประจำจะก่อให้เกิดปัญญา เวลาจะคิดแก้ปัญหาในเรื่องอะไรก็คิดออกได้ง่าย ซึ่งโดยปกติจะทำเป็นประจำทุกคืน...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- การพัฒนาด้านร่างกาย นายหนังประเคียงให้ความสำคัญกับการปรับปรุง ดูแลรูปร่างหน้าตา ด้วยการออกกำลังกายทุกวันเพื่อให้ตนเองมีความแข็งแรง มีสุขภาพที่ดีพร้อมที่จะทำงานและกิจกรรมต่างๆ อีกทั้งเมื่อมีโอกาสได้เข้าร่วมการประชุม สัมมนาเป็นวิทยากรนายหนังประเคียงสร้างความมั่นใจในเรื่องของแต่งกายเหมาะสมกับกาลเทศะ กริยาท่าทาง การแสดงออก การใช้น้ำเสียงวาจาด้วยการฝึกซ้อมอยู่เสมอเพื่อให้เกิดความมั่นใจ ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...การพัฒนาตนเองโดยเฉพาะในทางร่างกายนั้นถือว่าเป็นเรื่องสำคัญ การได้ออกกำลังกายอยู่เสมอทำให้ร่างกายมีความแข็งแรงไม่มีโรคภัยไข้เจ็บซึ่งส่งผลกับการทำงาน เมื่อร่างกายแข็งแรงก็ช่วยให้มีพลังในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้เมื่อมีโอกาสได้ไปเป็นวิทยากรก็จะฝึกซ้อมก่อนเสมอ น้ำเสียงที่พูดต้องมีความชัดเจนและต้องเตรียมพร้อมแต่งกายให้ถูกต้องตามกาลเทศะด้วย...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 19 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- การพัฒนาด้านอารมณ์ นายหนังประเคียงเชื่อว่าคนเราต้องฝึกควบคุมความรู้สึกนึกคิดและการแสดงออก ควบคุมอารมณ์ที่เป็นโทษต่อตนเองและผู้อื่น เมื่อมีอารมณ์รัก ดีใจ เสียใจ ไม่พอใจ โกรธก็ควรรู้จักวางเฉย ซึ่งนายหนังประเคียงใช้วิธีการศึกษาธรรมะด้วยการอ่านหนังสือธรรมะ บางครั้งมีการผ่อนคลายอารมณ์ด้วยการฟังเพลงก็จะช่วยให้อารมณ์แจ่มใสและเยือกเย็น ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...การควบคุมอารมณ์ให้เป็นปกติไม่ยินดีกับความสุขและเสียใจกับความทุกข์ ความไม่ได้ตั้งใจเป็นเรื่องสำคัญที่ต้องฝึกฝน การศึกษาธรรม อ่านหนังสือธรรมะหรือแม้แต่การฟังเพลงก็ช่วยให้จิตใจมีความสบายมากขึ้น...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- การพัฒนาด้านสติปัญญา และความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์ จากการสัมภาษณ์ พบว่านายหนังประเคียงมีโอกาสเข้าร่วมการประชุม สัมมนาในประเด็นความรู้เรื่องหนึ่งทะเลงอยู่เสมอ การได้เข้าสังคม ได้พบปะพูดคุยกับนักวิชาการ ผู้รู้ในด้านต่างๆ ถือว่าเป็นการพัฒนาความรู้ ความรอบรู้ ความฉลาด ไหวพริบ ปฏิภาณ การวิเคราะห์ การตัดสินใจ ทำให้เกิดความสามารถใน

การแสวงหาความรู้ และฝึกทักษะใหม่ๆ เรียนรู้วิถีทางการดำเนินชีวิตที่ดี ดังข้อมูลที่ยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...บ่อยครั้งที่ได้ถูกรับเชิญให้เข้าร่วมในการแลกเปลี่ยนความรู้เรื่องหนังตะลุง ทำให้มีโอกาสดูพูดคุยกับนักวิชาการ ผู้รู้ที่มีความหลากหลายทางวิชาการก็ถือว่าเป็นการเปิดโลกทัศน์ทำให้เรามีความรู้มากขึ้น...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 10 เมษายน พ.ศ. 2560)

- การพัฒนาด้านสังคมแม้ว่านายหนังประเคียงจะมีอายุมากแล้วแต่เป็นผู้ที่มีความสำคัญกับการติดตามความเป็นไปของสังคม สิ่งแวดล้อมรอบตัว โดยเฉพาะในเรื่องของกฎหมายที่มีการปรับเปลี่ยนไปตามนโยบายของรัฐ นายหนังประเคียงจะติดตามความเป็นไปทั้งในสังคมท้องถิ่นและในระดับชาติทั้งด้วยวิธีการพูดคุยกับพรรคพวก เพื่อนฝูง การดูข่าวจากวิทยุ โทรทัศน์ และอ่านหนังสือพิมพ์อย่างสม่ำเสมอ ดังข้อมูลที่ยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือการติดตามข้อมูลข่าวสารอยู่เสมอ เราไม่ควรจะทำตัวให้แก่ตามอายุ จะต้องรู้จักหาความรู้เพิ่มเติม โดยเฉพาะในเรื่องของกฎหมายและนโยบายของรัฐที่ส่งผลกระทบต่อชีวิต การทำงานของเราด้วย...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 10 เมษายน พ.ศ. 2560)

- การพัฒนาด้านความรู้ ความสามารถนายหนังประเคียงเป็นผู้ที่มีความใส่ใจในการพัฒนาความรู้ในการแสดงหนังตะลุงทางการเมือง มีการปรับปรุงวิธีการแสดง ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมเมื่อยุคสมัยมีการเปลี่ยนแปลงไป สภาพทางสังคมเปลี่ยน ส่งผลให้ความต้องการของผู้ชมหนังตะลุงมีการเปลี่ยนแปลงไปด้วย ในส่วนของความรู้ในเรื่องสังคมและการเมืองนายหนังประเคียง ใช้วิธีการศึกษาจากการพบปะพูดคุยกับผู้รู้ และจากการบริโภคสื่อ โดยเฉพาะสื่อวิทยุ โทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ ในส่วนของการแสดงหนังตะลุงก็มีการปรับวิธีการแสดง การดำเนินเรื่องให้มีความทันสมัยมากขึ้น ได้แก่ การใช้ดนตรีสากลเข้าร่วมในการแสดงหนังตะลุง การเพิ่มมุขตลกเพื่อให้เกิดความสนุกสนาน ดังข้อมูลที่ยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...การพัฒนาตนเองให้มีความรู้ ความสามารถในเรื่องการแสดงหนังตะลุงถือว่ามีความสำคัญมาก ตนเองมีความ โชคดีที่ได้รับเชิญเป็นวิทยากรในการประชุม สัมมนาจึงได้มีโอกาสได้พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความรู้กับผู้รู้ นักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในด้านต่างๆ ซึ่งถือว่าเป็นผลดีที่ทำให้ได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 19 มีนาคม พ.ศ. 2560)

2) มุมมองการพัฒนาครอบครัว

- การเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัวนายหนังประเคียงถือว่าหน้าที่ที่ยิ่งใหญ่ของความเป็นมนุษย์คือ หน้าที่ที่มีต่อครอบครัว ได้แก่ บุพการีเป็นสิ่งสำคัญ เมื่อเป็นเด็กก็มีบทบาทของการเป็นลูกที่ดี ได้แก่ ช่วยแบ่งเบาราชการของพ่อแม่ ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เคารพเชื่อฟังพ่อแม่ เมื่อเติบโตใหญ่

มีครอบครัวเป็นของตัวเอง มีบทบาทของความเป็นพ่อที่มีหน้าที่ที่มีต่อลูก หารายได้มาเลี้ยงครอบครัว
อบรมสั่งสอน ให้การศึกษาแก่ลูก ดังข้อมูลที่ยกขานมาเสนอต่อไปนี้

“...ผมเองเป็นลูกคนโตเมื่อตอนเป็นเด็กพ่อกับแม่ก็มอบหมายหน้าที่ให้ดูแล
น้องๆ ไม่ว่าจะป็นงานบ้าน งานช่าง ผมทำได้ทุกอย่าง ตอนนั้นเรียกได้ว่าพ่อแม่จะเบาใจได้เพราะ
ผมเป็นคนไม่ค่อยคือ ท่านบอกให้ไปเรียนหนังสือ ลองหัดเล่นหนังตะลุงผมก็ไม่เคยขัดท่าน
จนกระทั่งตอนนี้มีครอบครัวมีลูกหลายคนผมก็พยายามปลูกฝังให้เขาเป็นคนดีคอยส่งเสริม
สนับสนุนเมื่อเขาอยากทำ อยากมีอาชีพอะไรแต่ขออย่างเดียวให้เป็นอาชีพที่สุจริตเท่านั้น...” (ประเคียง
ระฆังทอง สัมภาษณ์ 23 มีนาคม พ.ศ. 2560)

3) มุมมองการพัฒนาสังคม

- **เคารพกฎหมายและปฏิบัติตามกฎระเบียบ** ข้อบังคับของสังคมจากการ
สัมภาษณ์นายหนึ่งประเคียงให้ความเห็นว่า การไม่ล่วงละเมิดสิทธิของผู้อื่นหรือการไม่กระทำ
ความผิดตามที่กฎหมายกำหนดก็จะทำให้รัฐไม่ต้องเสียงบประมาณในการป้องกันปราบปรามผู้ที่
กระทำความผิด สังคมก็มีความเป็นระเบียบสงบสุขทุกคนอยู่ร่วมกันอย่างสมานฉันท์ ไม่คิดร้ายต่อ
กัน ดังข้อมูลที่ยกขานมาเสนอต่อไปนี้

“...บ้านเมืองของเรานั้นจะดำรงอยู่อย่างสงบสุขได้ก็เพราะคนในชาติรู้จัก
กฎหมาย ปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดเมื่อเป็นแบบนี้แล้วก็จะเป็นการผ่อนแรงเจ้าหน้าที่ของรัฐ และ
ประหยัดงบประมาณของชาติได้มาก...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 23 มีนาคม พ.ศ. 2560)

- **เป็นผู้มีเหตุผล และรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น**จากการสัมภาษณ์นายหนึ่ง
ประเคียงให้ความเห็นว่า คนเราควรมีอิสรเสรีภาพในความคิด ในการแสดงความคิดเห็นเพื่อ
แลกเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างกัน ดังนั้นการรู้จักใช้เหตุผลในการดำเนินงาน ช่วยให้ประสาน
ความสัมพันธ์ ทำให้เกิดความเข้าใจอันดีต่อกัน ดังข้อมูลที่ยกขานมาเสนอต่อไปนี้

“...คนทุกคนมีสิทธิในการพูดและแสดงความคิดเห็นซึ่งถ้าทุกคนยอมรับในข้อ
นี้ได้ และใช้เหตุผลในการตัดสินปัญหา ก็จะลดการทะเลาะเบาะแว้งกันได้...”

(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 3 เมษายน พ.ศ. 2560)

- **ยอมรับมติของเสียงส่วนใหญ่** จากการสัมภาษณ์นายหนึ่งประเคียงให้
ความเห็นว่าเป็นตามหลักประชาธิปไตยเมื่อมีความขัดแย้งกันในการดำเนินงาน หรือกิจกรรมบางครั้ง
จำเป็นต้องตัดสินปัญหาด้วยการใช้เสียงข้างมากเข้าช่วย ซึ่งถ้ามติส่วนใหญ่ตกลงว่าอย่างไร
ถึงแม้ว่าจะไม่ตรงกับความเห็นของเรา เราก็ต้องปฏิบัติตาม เพราะเป็นมติของเสียงส่วนใหญ่
ดังข้อมูลที่ยกขานมาเสนอต่อไปนี้

“...ในการเล่นหนังตะลุงก็จะเปิดโอกาสให้ลูกน้องได้นำเสนอความคิดเห็น บางครั้งความคิดเห็นอาจไม่ลงรอยกันเพื่อไม่ให้เกิดปัญหาที่จะให้ลงมติกันถ้าฝ่ายใดได้คะแนนมากกว่าก็ต้องยอมรับกันได้...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 3 เมษายน พ.ศ. 2560)

- เป็นผู้นำมีน้ำใจประชาธิปไตยและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม จากการ สัมภาษณ์นายหนังประเคียงให้ความเห็นว่าผู้ที่มีความเป็นประชาธิปไตยนั้น ประชาชนจะต้องมีความเสียสละ ในเรื่องที่เป็น เพื่อรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์ของส่วนรวมส่งผลต่อความมั่นคง และความก้าวหน้าของชาติ ซึ่งสุดท้ายแล้วผลประโยชน์ดังกล่าวก็ย้อนกลับมาสู่ประชาชน ดังข้อมูล ที่หิบบกมานำเสนอต่อไปนี้

“...การไปใช้สิทธิ์เลือกตั้งเป็นกิจกรรมการเมืองที่มีความจำเป็นต้องปฏิบัติ ถึงแม้ว่าเราจะมีอาชีพบางอย่างที่มีรายได้ตลอดเวลา เช่นค้าขาย แต่ก็ยอมเสียเวลาค้าขายเพื่อไปลง สิทธิ์เลือกตั้ง...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 3 เมษายน พ.ศ. 2560)

- เคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่นจากการสัมภาษณ์นายหนังประเคียงให้ ความเห็นว่าควรรู้จักเคารพในสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ได้แก่ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การพูด แต่เสรีภาพนั้นต้องไม่ทำร้ายทำให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่น ดังข้อมูลที่หิบบกมานำเสนอ ต่อไปนี้

“...ในแนวทางประชาธิปไตยนั้นเน้นให้เคารพสิทธิเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็นแต่บ่อยครั้งที่เห็นว่าการแสดงความคิดเห็น โดยไม่ได้ยั้งคิดอาจทำให้เกิดความเสียหายไม่ เฉพาะต่อตนเองแต่อาจส่งผลต่อผู้อื่นด้วย ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องระวังเป็นอย่างมาก เช่น การให้ข่าวตาม หน้าหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ในกรณีต่าง ๆ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 3 เมษายน พ.ศ. 2560)

- มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม ชุมชน ประเทศชาติจากการสัมภาษณ์ นายหนังประเคียงให้ความเห็นว่าในการอยู่ร่วมกันในสังคมมีการเกี่ยวข้องสัมพันธ์กัน ย่อมต้องมีการทำงานเป็นหมู่คณะ จึงต้องมีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบให้กับสมาชิกแต่ละคนนำไปปฏิบัติ ตามที่ได้รับมอบหมายไว้อย่างเต็มที่ เพื่อสร้างให้เกิดความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม ชุมชน ประเทศชาติ ดังข้อมูลที่หิบบกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ถ้าพูดถึงความรับผิดชอบนั้นเราสามารถสร้างได้ตั้งแต่ในวัยเด็กควรกำหนด งานให้ทำและรับผิดชอบต่อหน้าที่ในงานนั้นๆ เมื่อเติบโตขึ้นการทำงานเป็นหมู่คณะก็จะง่ายขึ้น เพราะแต่ละคนก็มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนอยู่แล้ว...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 16 เมษายน พ.ศ. 2560)

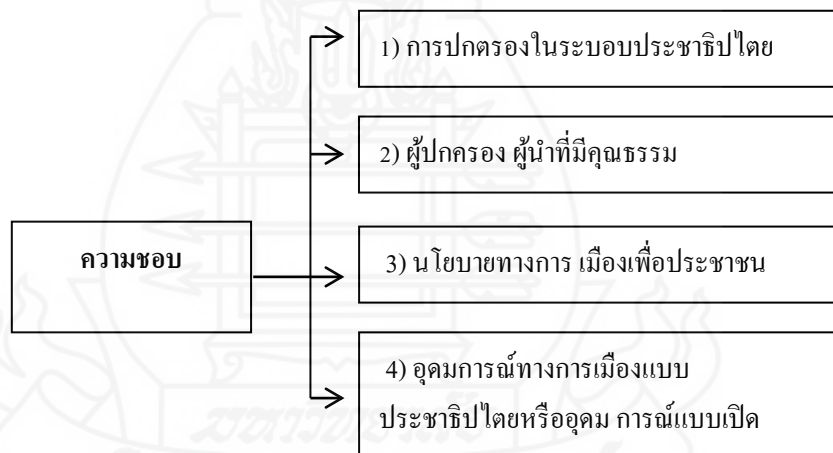
- มีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมือง การปกครองจากการสัมภาษณ์นายหนังประเคียง ในสังคมประชาธิปไตยนั้นสมาชิกทุกคนต้องมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเมืองการปกครอง เช่น

1) การเลือกตั้งในระดับต่างๆ เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร การเลือกตั้งระดับท้องถิ่น เป็นต้น เพื่อเลือกตัวแทนไปทำหน้าที่บริหารประเทศหรือท้องถิ่นทั่วไป 2) การมีส่วนร่วมในการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ ในการปกครองระบอบประชาธิปไตยโดยนั้นประชาชนทุกคนล้วนมีส่วนร่วมด้วยกันสอดส่องดูแลการบริหารราชการแผ่นดินของรัฐบาลหรือตรวจสอบการทำงานของเจ้าหน้าที่ในองค์กรต่างๆ เพื่อไม่ให้อำนาจไปในทางที่ไม่ถูกต้อง 3) การเป็นแกนนำปลุกจิตสำนึกให้แก่ผู้อื่นในการร่วมกิจกรรมทางการเมืองการปกครอง ได้แก่การใช้สิทธิเลือกตั้งและการมีส่วนร่วมในการตรวจสอบอำนาจของรัฐ ดังข้อมูลที่ยกข้อมาแนะนำเสนอต่อไปนี้

“...ประชาชนควรมีส่วนร่วมทางการเมืองโดยเฉพาะการออกคะแนนเสียงเลือกตั้ง ทุกครั้งที่มีการเลือกตั้งไม่ว่าจะเป็นการเลือกตั้งระดับประเทศ(ส.ส.) หรือการเลือกตั้งในท้องถิ่น(นายกเทศมนตรี) ผมก็ไปทุกครั้ง...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 16 เมษายน พ.ศ. 2560)

ความชอบ

จากการศึกษาเจตคติทางการเมืองพบว่า ความชอบของนายหน้่งประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.4 ดังนี้

ภาพที่ 4.4 คุณลักษณะทางการเมืองสื่อสารของนายหน้่งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องความชอบ

1) การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ในเรื่องรูปแบบการปกครองนายหน้่งประเคียง มีความชอบ ระบอบการปกครองที่เปิดโอกาสให้ประชาชนทุกคนมีสิทธิเสรีภาพได้อย่างเสมอภาคกัน โดยเฉพาะเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น แม้ว่าเสียงประชาชนเสียงข้างมากจะได้ดำเนินการปกครองแต่ถึงอย่างไรประชาชนข้างน้อยก็ยังมีสิทธิคัดค้านการปกครองของฝ่ายข้างมาก โดยถือ

กฎหมายเป็นหลักในการดำเนินการปกครองใช้กฎหมายเป็นมาตรฐานบังคับแก่ทุกคนไม่ว่าคนมั่งมีหรือยากจน กฎหมายเป็นกรอบความประพฤติทุกคนช่วยให้ประชาชนอยู่ร่วมกันได้อย่างสันติ คึงข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนั้

“...การปกครองที่ผมมีความเชื่อมั่นและชื่นชอบก็คือการปกครองในระบอบประชาธิปไตย เพราะเปิดโอกาสให้ประชาชนมีสิทธิมีเสียงในการแสดงความคิดเห็นมีการเลือกตั้งที่เปิดโอกาสให้ประชาชนได้เลือกตัวแทนไปบริหารประเทศ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 16 เมษายน พ.ศ. 2560)

2) ผู้ปกครอง ผู้นำที่มีคุณธรรม ถ้าจะกล่าวถึงลักษณะของผู้ปกครอง ผู้นำที่นายหน้าประเคียงมีความนิยมเลื่อมใสสิ่งสำคัญ คือ ต้องเป็นผู้ที่มีธรรมะอยู่ในใจเห็นแก่ประโยชน์สุขส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน มีความตั้งใจดีที่จะทำงานเพื่อส่วนรวม ผู้นำต้องรู้จักนำธรรมะไปประยุกต์ใช้ควบคู่กับการบริหารประเทศชาติ ถ้าหากผู้นำเป็นผู้มีสติปัญญา มีความสามารถ และมีธรรมะอยู่ในใจประเทศชาติบ้านเมืองจึงจะเจริญรุ่งเรือง คึงข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนั้

“...ผู้นำที่คินนอกจากจะมีสติปัญญาดีแล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุด คือ จะต้องเป็นผู้ที่มีคุณธรรมเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน รับฟังความคิดเห็นที่แตกต่างมุ่งบำบัดทุกข์บำรุงสุขให้กับประชาชนมีความซื่อสัตย์ไม่โกงกิน...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 16 เมษายน พ.ศ. 2560)

3) นโยบายทางการเมืองเพื่อประชาชน นายหน้าประเคียงมองว่านโยบายของรัฐที่จะก่อให้เกิดประโยชน์กับประชาชนมากที่สุด คือ นโยบายที่การให้ความสำคัญหรือให้คุณค่าแก่ประชาชน โดยเฉพาะประชาชนทั่วไปหรือชนชั้นล่าง สร้างความเสมอภาคให้โอกาสแก่ทุกกลุ่มคนในสังคม การได้รับการแบ่งปันทรัพยากรสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะจากรัฐอย่างเท่าเทียมกันและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม และให้ความสำคัญกับเกษตรกรอันเป็นคนส่วนใหญ่ซึ่งเป็นรากฐานของประเทศ คึงข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนั้

“...รัฐบาลที่น่าชื่นชม คือ รัฐบาลที่ให้คุณค่าแก่ประชาชนทุกคนอย่างเท่าเทียมกัน มีนโยบายที่กระจายความเจริญแก่ทุกกลุ่มคนในสังคมอย่างเสมอภาคและยุติธรรม สร้างงาน สร้างอาชีพ ดูแลราคาผลผลิตของเกษตรกรได้อย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้าง ความเจริญแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น เช่น การได้รับการบริการจากรัฐทางสาธารณสุขและทางการศึกษา การสร้างถนน ประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 27 เมษายน พ.ศ. 2560)

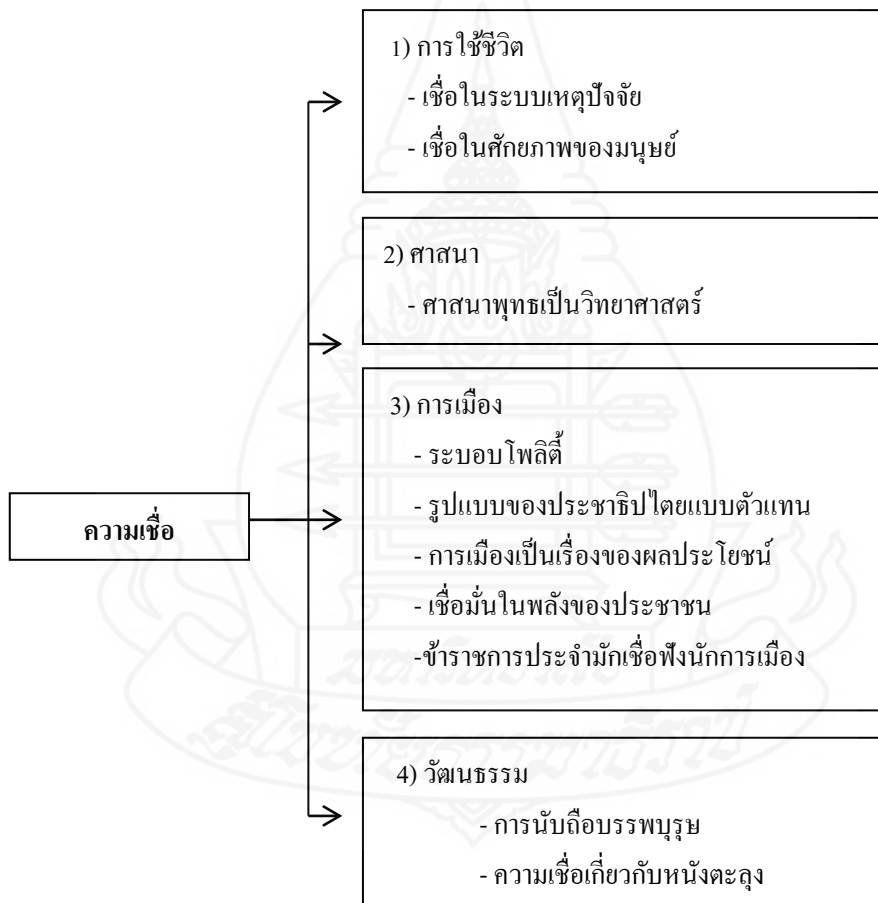
4) อุดมการณ์ทางการเมืองแบบประชาธิปไตย หรืออุดมการณ์แบบเปิดจากการสัมภาษณ์นายหน้าประเคียง ระบบทางการเมืองที่มีแนวความคิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง มีใจกว้าง ยอมรับการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง โดยเปิดโอกาสให้มีการแสดงความคิดเห็น

โดยเสรี ให้มีสิทธิในการออกเสียงเลือกตั้ง โดยที่รัฐบาลเข้าไปยุ่งเกี่ยว หรือตั้งข้อกำหนดกฎเกณฑ์ และวิธีปฏิบัติต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนให้น้อยที่สุด ดังข้อมูลที่ยกยอภกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ตัวผมเองชอบการเมืองที่เปิดกว้างให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อนโยบายที่ใช้ในการบริหารประเทศ ผู้นำควรยอมรับในความความแตกต่างทางความคิด...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 27 เมษายน พ.ศ. 2560)

ความเชื่อ

จากการศึกษาเจตคติทางการเมือง พบว่า ความเชื่อของนายหน้งประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ สรุปลเป็นภาพที่ 4.5 ดังนี้

ภาพที่ 4.5 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้งประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องความเชื่อ

1) การใช้ชีวิต

- **เชื่อในระบบเหตุบังอัย** นายหนังประเคียงมีความเชื่อในเรื่องหลักเหตุและผล หรือกฎของธรรมชาติทุกอย่างย่อมมีระเบียบวาระของมันเองซึ่งสอดคล้องกับระบบความเชื่อที่ นักวิทยาศาสตร์เชื่อกันอยู่ทุกวันนี้ ดังนั้นนายหนังประเคียงก็จะเป็นผู้เข้าใจความเป็นไปของโลก กฎของธรรมชาติ หรือภาษาพระเราเรียกว่า ธรรมนิยาม คือ กฎของระบบแห่งเหตุและผล ทุกสิ่งทุกอย่างมีระบบเหตุและผลอยู่ในตัวของมันเอง ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...การใช้ชีวิตควรตั้งอยู่บนความเชื่อที่ว่าทุกอย่างล้วนเป็นธรรมชาติ ตอนสมัย หนู่มๆ มีเรี่ยวแรงเราก็มีกำลังในการทำสิ่งต่างๆ ได้มาก เช่น สามารถออกแสดงหนังตะลุงได้ทุกคืน เมื่อเรามีอายุมากขึ้นสิ่งต่างๆ ที่เราทำได้ก็จะค่อยๆ ทำได้น้อยลงด้วย ซึ่งเราก็ต้องยอมรับมันให้ได้ เป็นอย่างนี้ทุกคน...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **เชื่อในศักยภาพของมนุษย์** นายหนังประเคียงมีความเชื่อว่ามนุษย์ทุกคนมี ศักยภาพของมันอยู่ที่จะต้องรู้จักเรียนรู้ รู้จักฝึกฝน ถ้าเราอยากเก่ง เราก็ต้องรู้จักพัฒนาในศักยภาพ ของตนเองจึงจะประสบความสำเร็จ ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...มีลูกศิษย์ที่อยากเล่นหนังตะลุงมาให้ฝึกเล่นหนัง ผมก็จะพูดเสมอว่าถ้ามีใจ รักในการเล่นหนังตะลุงแล้วก็อย่าท้อต้องมีความเพียร ความพยายามในการฝึกฝนถึงจะสามารถเล่น หนังตะลุงให้ได้ดีได้...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **เชื่อมั่นในตนเอง** นายหนังประเคียงใช้ชีวิตด้วยความเชื่อที่ว่าเราสามารถทำทุกอย่าง ได้ด้วยตัวเองถ้ามีความเชื่อมั่น นั่นคือ อคติหรืออคติโนนาโถ ถ้าเราเชื่อมั่นในตนเองเราจะกลายเป็น บุคคลที่ไม่หวังการดลบันดาลจากผู้อื่นหรือสิ่งอื่น ฉะนั้นผู้ที่เชื่อมั่นในตนเองจะสามารถทำอะไร ได้มากมาย และจะเป็นบุคคลที่รับผิดชอบในตนเองทั้งการคิด พูด การกระทำจะทำอะไร ก็ทำที่นี้เดี๋ยวนี้ สามารถแก้ปัญหาได้อย่างรวดเร็ว ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...คนเราควรพึ่งมันสมอง สองมือของเรา ตอนเด็กๆ คิดอยากจะทำอะไรก็จะ ตั้งมั่นว่าเราต้องทำได้ เช่น อยากเล่นหนังตะลุง มโนราห์ เราไปดูหนังตะลุงก็ฝึกเล่นเองบ้าง ถามผู้รู้ ครูบาอาจารย์บ้าง...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

2) ศาสนา

- **ศาสนาพุทธเป็นวิทยาศาสตร์** เชื่อในเรื่องหลักเหตุและผลด้านความเชื่อที่เป็น วิทยาศาสตร์ถือหลักว่าก่อนจะเชื่ออะไรนั้นจะต้องมีการพิสูจน์ให้เห็นจริงได้เสียก่อน วิทยาศาสตร์ เชื่อในเหตุผล ไม่เชื่ออะไรลอยๆ และต้องการหลักฐานมายืนยัน ไม่เชื่อการดลบันดาลของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ การกระทำทุกอย่างดำเนินอย่างมีกฎเกณฑ์ มีเหตุผล นอกจากนี้วิทยาศาสตร์ต้องอาศัยปัญญาและ

เหตุผลเป็นตัวตัดสินความจริง พระพุทธศาสนาก็มีหลักความเชื่อเช่นเดียวกับวิทยาศาสตร์ จะต้องทดลองพิสูจน์ด้วยตนเอง โดยอาศัยสติ ปัญญาและเหตุผล ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ผมคิดว่าศาสนาพุทธมีความเป็นวิทยาศาสตร์สามารถเรียนรู้และนำมาปฏิบัติได้จริงซึ่งสามารถพิสูจน์ได้ด้วยการทำงานของเรและสิ่งที่เราได้รับเมื่อเราทำความดีเราก็จะได้รับผลที่ดีที่สุดในที่สุดอย่างน้อยจิตใจเราก็มีความสุขแต่ถ้าเราทำชั่วความผิดนั้นก็จะมีอยู่ในใจทำให้เราไม่สบายใจ..” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

3) การเมือง

- ระบอบโพลิตี้นายหนึ่งประเคียงมีความเชื่อมั่นกับระบอบกษัตริย์นักปราชญ์หรือเชื่อในความรู้ความสามารถของชนชั้นนำของสังคม ด้วยมีความคิดว่าไม่ว่าจะเป็นการปกครองในระบอบใดจะช่วยให้อำนาจพัฒนาไปแนวทางทางที่ถูกต้องหรือไม่ ประชาชนจะอยู่กันอย่างสุขสงบร่มเย็นได้นั้นก็อยู่ที่ผู้ปกครอง จึงเชื่อถือในความรู้ความสามารถของผู้เป็นสำคัญ ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...จุดที่ประเทศเราจะพัฒนาจนกระทั่งคนจนมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น คนในสังคมอยู่กันอย่างสงบสุข ประเทศของเราได้รับการยอมรับจากนานาประเทศสิ่งหนึ่งที่เป็นเครื่องบ่งบอกว่าจะไปถึงเป้าหมายนั้นได้ก็เริ่มจากการที่เรามีผู้นำที่มีความรู้ มีความสามารถ..” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- รูปแบบของประชาธิปไตยแบบตัวแทน จากการสัมภาษณ์นายหนึ่งประเคียงให้ความสำคัญหรือยึดถือการเลือกตั้งเป็นอย่างมาก ถือว่าการเลือกตั้งเป็นหัวใจของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...การเลือกตั้งเป็นการบ่งบอกให้เรารู้ว่าพลังประชาชนเป็นพลังที่ผลักดันให้ประเทศเกิดการพัฒนา การเลือกตั้งตัวแทนไปกำหนดนโยบายในการบริหารบ้านเมือง การที่ประชาชนรู้จักหน้าที่ของตนไปเลือกตั้งจึงเป็นเรื่องสำคัญ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- การเมืองเป็นเรื่องของผลประโยชน์ จากการสัมภาษณ์นายหนึ่งประเคียงเชื่อว่าการเมืองเป็นเรื่องของการจัดสรรผลประโยชน์ของนักการเมือง เมื่อได้เข้ามามีอำนาจในการบริหารประเทศแล้วก็จะคิดหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง ยิ่งนักการเมืองที่ใช้เงินไปการเลือกตั้งมากก็ต้องถนอมทุนคืน ผลประโยชน์ที่ว่าอาจเป็นเรื่องของเงิน ทรัพย์สินหรือเป็นเรื่องของการจัดสรรตำแหน่ง ลาภ ยศ อาจกล่าวได้ว่านักการเมืองมือสะอาดมีอยู่น้อยมาก ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...จากประสบการณ์เห็นได้ชัดว่านักการเมืองที่เราเลือกด้วยนโยบายที่ดีเมื่อเข้าไปบริหารประเทศก็จะมีการจัดสรรผลประโยชน์กัน อันดับแรกก็จัดสรรตำแหน่งในคณะรัฐมนตรีให้ลงตัวจนไม่ได้คู่ถึงความรู้ ความสามารถที่แต่ละคนมีเลยส่งผลให้การบริหารประเทศเกิดความผิดพลาด...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **เชื่อมั่นในพลังของประชาชน** จากการสัมภาษณ์นายหนังประเคียงเชื่อว่าพลังของประชาชน คือ พลังที่ยิ่งใหญ่สามารถเปลี่ยนแปลงประเทศ สังคมได้ กล่าวคือ ถ้าพลเมืองส่วนใหญ่มีคุณภาพ มีความคิดดี มีการศึกษาก็จะผลักดันให้ประเทศมุ่งสู่ความเจริญก้าวหน้า แต่ถ้าพลเมืองไม่มีคุณภาพแล้วประเทศก็จะเสื่อมถอยลง ดังเช่นการเลือกตั้งในระบบประชาธิปไตยที่ยืดถือนานหลายปี ส่วนมาก ถ้าประเทศของเรามีพลเมืองที่มีคุณภาพรู้จักคิดเราก็จะได้คณะผู้บริหารประเทศที่มีคุณภาพด้วย ดังข้อมูลที่ยกขมามาแนะนำเสนอต่อไปนี้

“...พลังของประชาชนเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าพรรคการเมืองใดมีนโยบายที่สนับสนุนให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นได้อย่างถูกต้องก็เป็นพรรคที่ดี พลังประชาชนยังมีผลกับการเลือกตั้ง คือ ถ้าพลังประชาชนเป็นพลังที่มีคุณภาพ มีความรู้เราก็จะได้นักการเมืองที่มีดีไปบริหารประเทศ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **ข้าราชการประจำมักเชื่อฟังนักการเมือง** ซึ่งเป็นตัวแทนของประชาชน จากการสัมภาษณ์นายหนังประเคียงเชื่อว่าข้าราชการประจำไม่มีอิสระในความคิดในการทำงานอย่างแท้จริง เพราะการทำงานอยู่ภายใต้การปกครองของนักการเมืองที่หมุนเวียนตามวาระในการทำงาน ตามนโยบายของบุคคล ดังข้อมูลที่ยกขมามาแนะนำเสนอต่อไปนี้

“...พวกข้าราชการประจำไม่ว่าจะเป็นครู อาจารย์ ทหาร ตำรวจ นายอำเภอ ผู้ว่าราชการจังหวัดล้วนแล้วแต่รับนโยบายมาจากนักการเมือง ดังนั้นเมื่อมีนโยบายที่ไม่ถูกต้อง ไม่มีความเป็นธรรม พวกนี้ก็ต้องทำตามเพราะความอยู่รอด...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ.2560)

4) วัฒนธรรม

- **การนับถือบรรพบุรุษ** นายหนังประเคียงเชื่อในเรื่องการนับถือบรรพบุรุษเหมือนคนในสังคมไทยจะนับถือบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วหรือว่ายังสามารถมาปกป้องคุ้มครองคนในครอบครัวได้ มีการเซ่นไหว้บูชา ระลึกถึง และปฏิบัติเหมือนกับเวลาที่ยังมีชีวิตอยู่ อีกทั้งยังเชื่อว่าบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปแล้วมีอำนาจปกป้องคุ้มครองคนในครอบครัวได้ ดังข้อมูลที่ยกขมามาแนะนำเสนอต่อไปนี้

“...ผมเป็นคนโบราณมีความเคารพต่อดวงวิญญาณของบรรพบุรุษที่ล่วงลับไปที่บ้านก็จะมี โกว้อเล็ก ๆ ไหว้บูชาเพื่อความเป็นสิริมงคล เวลาจะไปเล่นหนังตะลุง หรือมีเรื่อง

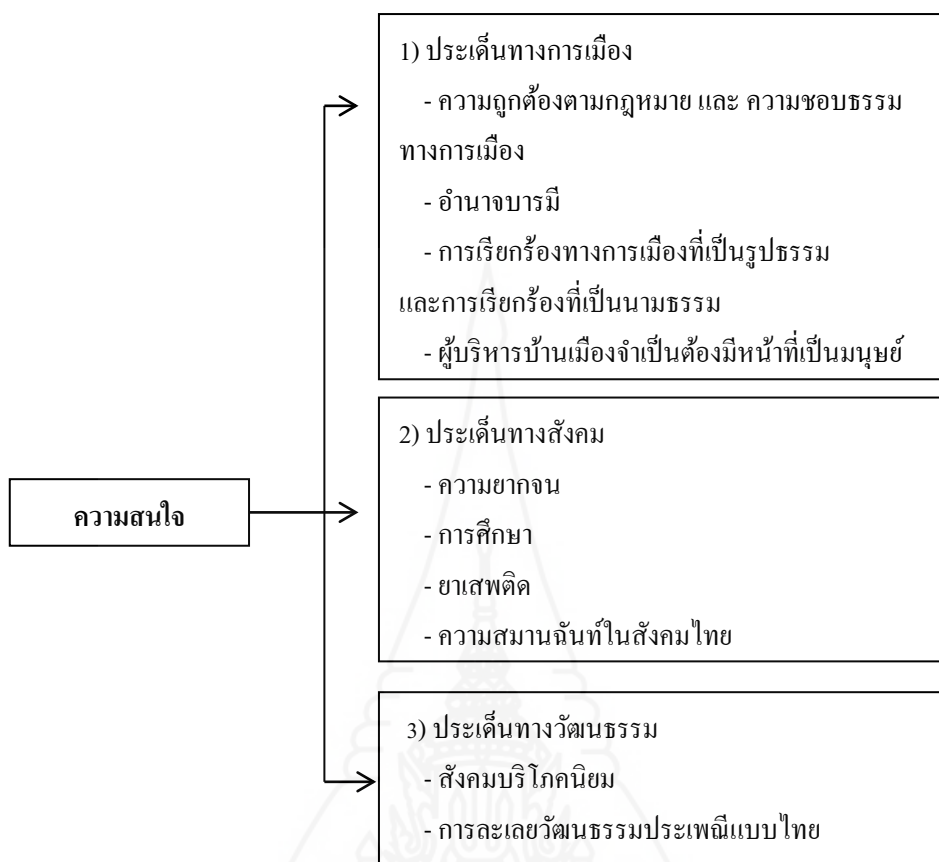
สำคัญๆ ที่ต้องตัดสินใจก็จะกราบไหว้ทุกครั้ง...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- ความเชื่อเกี่ยวกับหนังตะลุง เป็นความเชื่อทางไสยศาสตร์ที่นายหนังต้องรู้จะแสดงหนังได้ดีเพียงอย่างเดียวไม่พอ ต้องรอบรู้ไสยศาสตร์อย่างดีด้วยจึงจะเอาตัวรอดได้ ซึ่งนายหนังประเคียงก็ยึดถือปฏิบัติแม้ว่าในปัจจุบันจะไม่เคร่งครัดนัก ได้แก่ ความเชื่อเรื่องการบูชาครูหมอ ความเชื่อเกี่ยวกับรูปหนัง ความเชื่อเรื่องรูปศักดิ์สิทธิ์ ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเดินทาง ความเชื่อเกี่ยวกับการปิดเป่าเสนียดัจจุไร ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ความเชื่อที่เกี่ยวกับหนังตะลุงที่ได้ปฏิบัติกันมาได้แก่ 1) เรื่องครูหมอ ครูหมอก็คือบูรพาจารย์และบรรพบุรุษที่นายหนังแต่ละคนสืบเชื้อสายมา เชื่อกันว่าครูเหล่านั้นยังห่วงใยผูกพันกับนายหนัง หากนายหนังยังบูชาครูหมอก็จะให้คุณแต่หากละเลยก็อาจให้โทษได้ หนังตะลุงแทบทุกคนจึงมักตั้ง ตั้งหิ้ง (ชั้นไม้ขนาดเล็ก แขนงไว้ข้างฝาในที่สูง) ให้เป็นที่สถิตของครู ปกคลุมเทียนบูชาและจะมีพิธีไหว้ครูเป็นระยะๆ เพื่อให้เกิดสิริมงคลแก่ตัวนายหนังและคณะ 2) ความเชื่อเกี่ยวกับรูปหนัง เชื่อว่ารูปทุกตัวที่ผูกไม้ตပ် ผูกมือ เบิกปาก เบิกตา ชูบร่าง แล้วยอมมีอาถรรพณ์ผู้ใดเล่นด้วยความไม่เคารพยอมไม่เกิดมงคลแก่ตน รูปแต่ละประเภทมีศักดิ์ไม่เท่ากัน การจัดเก็บต้องเป็นระเบียบ เป็นหมวดหมู่ และต้องเอารูปที่มีศักดิ์สูงไว้บนเสมอ 3) รูปศักดิ์สิทธิ์ การทำรูปชนิดนี้ต้องเลือกหนังสัตว์ที่ตายไม่ปกติ เช่น ถูกฟ้าผ่าตาย กลอดลูกตาย และหากเลือกชนิดสัตว์ได้เหมาะสมกับรูปก็ยิ่งจะทำให้ขลัง เช่น รูปตลกทำด้วยหนังหมี รูปฤๅษีทำด้วยหนังเสือ เป็นต้น 4) ความเชื่อเกี่ยวกับเรื่องเดินทาง ก่อนออกเดินทางต้องทำพิธี ยกเครื่อง โดยประ โคมคนตรีอย่างสั้นๆ เมื่อถึงบ้านเจ้าภาพจะว่าคาถา ทักเจ้าบ้านหรือเจ้าที่รักษาบ้าน แล้วประ โคมคนตรีสั้นๆ เรียกว่า ตั้งเครื่อง (บางคณะอาจตั้งเครื่องก่อนทำพิธีเบิกโรงก็ได้) 5) การปิดเป่าเสนียดัจจุไร สร้างเมตตามหานิยม เช่น ก่อนขึ้น โรงดินเวียน โรงทำพิธีปิดเสนียด ผูกหนวดคราม (เชือกผูกจอก) เส้นสุดท้ายพร้อมว่าคาถา ผูกใจ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

ความสนใจ

จากการศึกษาเจตคติทางการเมือง พบว่า ความสนใจของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.6 ดังนี้

ภาพที่ 4.6 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง
ด้านเจตคติทางการเมือง เรื่องความสนใจ

1) ประเด็นทางการเมือง

- ความถูกต้องตามกฎหมาย และความชอบธรรมทางการเมือง นายหนังประเคียงให้ความสนใจในการติดตามข้อมูล ข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับประเด็นสำคัญอยู่ที่ว่าผู้ใช้อำนาจการเมืองต้องคำนึงถึงความถูกต้องตามกฎหมายและความชอบธรรมทางการเมือง การใช้ตัวบทกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียวเพื่อเป็นเครื่องมือในการบริหารราชการแผ่นดินน่าจะมีข้อจำกัด กล่าวคือกฎหมายเป็นหลักนิติศาสตร์ ความชอบธรรมทางการเมืองเป็นหลักรัฐศาสตร์ การสร้างดุลยภาพไม่ให้เกิดการใช้หลักรัฐศาสตร์อย่างพร่ำเพื่อเป็นเรื่องสำคัญ การแก้ปัญหาในทางรัฐศาสตร์หรือทางการเมืองก็จะทำเพื่อให้นักการเมืองเกิดความสะดอกทางการเมืองเท่านั้น ดังนั้นในการพิจารณาในการกระทำสิ่งต่างๆ ควรมีความถูกต้องตามกฎหมาย และความชอบธรรมทางการเมืองควบคู่กัน ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...การแก้ไขปัญหาคารบ้านการเมืองดั่งที่เคยเห็นมามากใช้ความง่ายใช้อำนาจที่มีในการบริหารประเทศในการแก้ไขปัญหา เรื่องที่จะถูกต้องตามกฎหมายจริงๆ มีน้อยมากหรือในบางครั้งการตัดสินใจในการบริหารงานมีความถูกต้องตามกฎหมายแต่ขัดกับสภาพความเป็นจริงมีผู้ได้ประโยชน์เพียงส่วนเดียว เช่น การเชื่อนอยู่ในกรอบของอำนาจที่จะกระทำได้ จึงเป็นเรื่องที่ถูกต้องตามกฎหมาย (legal) เพราะใช้งบประมาณในการก่อสร้างตามตัวบทกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงบประมาณแผ่นดิน แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นการตัดไม้ทำลายป่าอย่างมหาศาล กระทบกับสภาพความเป็นอยู่ของคนในชนบท...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **อำนาจและบารมี** นายหนึ่งประเคียงมีความเห็นว่าคนๆ หนึ่งอาจอำนาจซึ่งอำนาจมีอยู่สองส่วน คือ การมีอำนาจตามตัวบทกฎหมาย และการมีอำนาจเนื่องจากบารมี แต่ก็จะเห็นได้ว่าคนบางคนไม่มีตำแหน่งอันใดแต่ก็มีบารมีสามารถโน้มน้าวให้คนอื่นคล้อยตามและปฏิบัติตามได้ ดังนั้นคนมีบารมีคือคนที่เป็นที่ยอมรับ และการยอมรับอันนั้นก็จะเป็นไปสู่อำนาจ ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ผู้นำการเมืองบางคนมีอำนาจเนื่องจากมีตำแหน่ง สามารถสั่งการได้ตามบทกฎหมาย แต่ผลที่ได้รับอาจไม่ได้ตามเป้าหมายที่วางไว้เพราะไม่สามารถจูงใจ โน้มน้าวใจให้คนอื่นเชื่อและปฏิบัติตามได้...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **การเรียกร้องทางการเมืองที่เป็นรูปธรรม และการเรียกร้องที่เป็นนามธรรม**
นายหนึ่งประเคียงสนใจศึกษาข้อเรียกร้องทางการเมือง และการตอบสนองต่อการเรียกร้องทางการเมืองของผู้บริหารประเทศว่าเป็นไปในทิศทางใด จะเห็นได้ว่าข้อเรียกร้องทางการเมืองมีสองประการคือ สิ่งที่เป็นรูปธรรมและสิ่งที่เป็นนามธรรม สิ่งที่เป็นรูปธรรมได้แก่ปัจจัยสี่ในการดำรงชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแก้ปัญหาที่มีผลต่อการดำรงชีวิตในทางเศรษฐกิจ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ความเสมอภาคในเรื่องโอกาส การทำมาหากิน การประกอบธุรกิจ และสิ่งที่เป็นรูปธรรม นั่นคือ เรื่องสิทธิเสรีภาพ ความรู้สึกว่าตนเป็นบุคคลที่มีความหมายและมีความเคารพตนเองได้ มีศักดิ์ศรี ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ผู้นำทางการเมืองมักคิดว่าการตอบสนองความต้องการแก่ประชาชนที่เป็นรูปธรรมทำให้ประชาชนอยู่ดีกินดี คิดว่าเมื่อประชาชนอยู่ดีกินดี มีเงินซื้อรถใช้ ได้เสื้อผ้าแต่งตัว มีความสะดวกสบายในชีวิตประจำวัน เป็นสิ่งที่พอเพียงแล้ว แต่สิ่งที่สำคัญมากกว่านั้นคือการมีความเคารพตนเองและมีศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ การให้สิทธิ เสรีภาพที่เหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญมาก...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **ผู้บริหารบ้านเมืองจำเป็นต้องมีใบหน้าที่เป็นมนุษย์** เป็นอีกสิ่งหนึ่งที่นายหนึ่งประเคียงเห็นว่าเป็นคุณสมบัติที่ผู้นำควรมี คือต้องมีมนุษย์สัมพันธ์ ทำให้ผู้เข้าใจกลัสบายใจ กล่าวที่จะ

แสดงความคิดเห็น และรู้สึกอบอุ่นใจเมื่ออยู่ใกล้ นอกจากนี้ยังต้องเข้าใจเศรษฐกิจและการเมือง ต้องมีมิติแห่งประวัติศาสตร์เพื่อจะสามารถเชื่อมโยงอดีตเข้ากับปัจจุบันและมองเห็นอนาคตได้ ทำให้สามารถเข้าใจสังคมของความเป็นมนุษย์ได้ดีขึ้น การบริหารบ้านเมืองก็จะยังประโยชน์แก่ประชาชนโดยแท้จริง ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...จากการที่ผมได้ติดตามข่าวสารทางการเมือง สังเกตได้ว่าผู้นำที่มีความเป็นมิตร ยิ้มแย้มกับชาวบ้านก็จะเป็นที่รักใคร่ ชาวบ้านก็พร้อมจะเข้ามาพูดคุยบอกกล่าวความเดือดร้อนที่มี ทำให้ปัญหาได้แก้ไขซึ่งเป็นประโยชน์กับการบริหารบ้านเมืองมาก...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

2) ประเด็นทางสังคม

- ความยากจน นายหนึ่งประเคียงมีความเห็นว่าปัญหาที่สำคัญที่สุดก็คือ ปัญหาทางเศรษฐกิจ คนจำนวนมากที่เป็นเกษตรกรหรือชาวนายังอยู่ในสภาพยากจน มีหนี้สิน แล้วยังประสบปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตร ผู้ใช้แรงงานจำนวนมากไม่น้อยยังถูกเอารัดเอาเปรียบ ไม่จ่ายค่าแรงขั้นต่ำตามกฎหมาย สภาพแวดล้อมการทำงาน สภาพความเป็นอยู่ ยังไม่สอดคล้องกับสิ่งที่ควรเป็น สภาพปัญหาของเกษตรกรและชนชั้นกรรมาชีพเหล่านี้ก็มีส่วนอย่างมากในการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...สำหรับผมแล้วปัญหาที่สำคัญที่สุด คือปัญหาความยากจน การถูกเอารัดเอาเปรียบจากนายทุน พรรคการเมืองที่มีนโยบายที่สามารถปัญหาดังกล่าวได้ก็จะเป็นที่นิยมของประชาชนและอาจได้รับการเลือกตั้งเพราะคนส่วนใหญ่ของประเทศเป็นเกษตรกร...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- การศึกษา จากการที่การศึกษาของไทยยังไม่ดีขึ้นเท่าที่ควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชนบทที่ห่างไกลมีความเลื่อมล้ำกันอย่างเห็นได้ชัด การศึกษาเป็นเรื่องที่ต้องลงทุนสูง พ่อแม่ผู้ปกครองที่มีรายได้ต่ำก็จะมีโอกาสน้อยมากในการสนับสนุนการศึกษาให้กับลูกหลาน นอกจากนี้รายได้ของครูไม่พอกับการยังชีพ ระบบการศึกษามุ่งเน้นทางวิชาการโดยขาดการอบรมเรื่องศีลธรรม จริยธรรม และบุคลิกภาพ และการปฏิบัติตนให้เท่าทันกับสังคมยุคใหม่ ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...เมื่อก่อนการศึกษาของผมเริ่มต้นที่วัดแล้วเรียนหนังสือกับเพื่อนในโรงเรียน ทุกคนเรียนเหมือนกัน ไม่มีใครต้องเรียนพิเศษแต่ปัจจุบันนี้เรียนยากขึ้นต้องเสียค่าใช้จ่ายเป็นจำนวนมาก เด็กๆ ไปโรงเรียน เรียนพิเศษกว่าจะกลับบ้านค่ำมืด อยู่บ้านน้อย การที่จะได้พูดคุยกับคนในครอบครัวมีน้อยลง ความอบอุ่นในครอบครัวจางหายไปจึงทำให้เกิดปัญหาสังคมตามมา...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **ยาเสพติด** นายหนังประเคียงแสดงความคิดเห็นว่าปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่มีทุกยุค ทุกสมัย ผู้ติดยา มักจะก่อปัญหาให้กับสังคม ครอบครัวที่ก่อให้เกิดอาชญากรรมต่อเนื่อง ได้แก่ การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การพนันและอาชญากรรมต่างๆ ทำให้เกิดความเดือดร้อนในการดำรงชีวิตทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...ปัญหาเสพติดเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมเพราะผู้ติดยาจะก่อปัญหาให้กับสังคม ได้แก่ การลักเล็กขโมยน้อย การประทุษร้ายต่อชีวิตและทรัพย์สิน การพนันและอาชญากรรม และยังถ้าเกิดขึ้นกับเด็กและเยาวชนที่ก็เป็นการทำลายอนาคตของประเทศชาติ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 5 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **ความสมานฉันท์ในสังคมไทย** นายหนังประเคียงการมุ่งหวังให้ประชาชนคนไทยเกิดความปรองดองไม่มีความขัดแย้ง ไม่แบ่งฝ่าย ไม่แตกแยก ซึ่งทำให้เกิดความเสียหายต่อประชาชนคนไทย-ต่อประเทศไทยโดยรวม เป็นสิ่งที่ในไทยมีการพูดถึงอย่างต่อเนื่องมานานแล้ว ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...ที่ผ่านมาสังคมไทยเป็นสังคมที่ขาดความสามัคคี มีการแบ่งพวก แบ่งฝ่าย ขาดความสามัคคีเป็นอย่างมาก ได้แก่ การแบ่งสีแดง สีเหลือง สีขาว แบ่งพวกกัน ทำให้สังคมไทยไม่ได้รับการพัฒนาเพราะต้องมาแก้ปัญหาเดิมๆ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

3) ประเด็นทางวัฒนธรรม

- **สังคมบริโภคนิยม** นายหนังประเคียงแสดงความคิดเห็นว่าสังคมไทยโดยรวมยังเป็นสังคมที่น่าอยู่ ยังมีความสงบ มีมิตรไมตรีต่อกัน แต่เริ่มเห็นความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นเมื่อประชาชนมุ่งเน้นที่วัตถุนิยม บริโภคนิยม และเงินตรานิยม หาคความสนุกสนานไปวันๆ ไร้แก่นสารและสาระของชีวิต โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่คนรุ่นเยาว์วัยและมองข้ามศีลธรรมและจริยธรรมซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาในสังคม ได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม ลักเล็กขโมยน้อย การค้าประเวณี เป็นต้น ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...ผมมองว่าสังคมไทยเปลี่ยนไปจากเดิมมากแม้ว่าพื้นฐานยังเป็นคนที่รักสงบ มีน้ำใจต่อกันแต่ก็หันมาบริโภคนิยมกันมากขึ้น โดยเฉพาะกับเด็กรุ่นใหม่ มีความฟุ้งเฟ้อ อยากมีอยากได้ อยากเป็นซึ่งส่งผลให้เกิดปัญหาในสังคม ได้แก่ ปัญหาอาชญากรรม ลักเล็กขโมยน้อย การค้าประเวณี...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

- **การละเลยวัฒนธรรมประเพณีแบบไทย** สังคมไทยมีความอ่อนแอในเชิงวัฒนธรรมและวิถีชีวิตแบบไทยอันเนื่องมาจากชีวิตครอบครัว ลักษณะสังคมไทยเปลี่ยนไปมาก

พ่อแม่ไม่มีเวลาสั่งสอนอบรมลูกน้อยลง เพราะต้องการทำงานหาเงินเนื่องจากค่าครองชีพที่สูงขึ้น ซึ่งส่งผลทั้งทางด้านจิตใจและการดำเนินชีวิต ความอ่อนแอในทางวัฒนธรรมทำให้ขาดจุดยืน ขาดความมั่นใจ ขาดการใคร่ครวญและรับหรือไม่รับสิ่งต่างๆ ที่เข้ามากระทบได้ง่าย เกิดความสับสน ในการดำเนินชีวิตแบบไทยที่เหมาะสมถึงสภาพปัจจุบัน ชาวชนจำนวนไม่น้อยห่อเหิม ฟุ่มเฟือย หนักไม่เอาเบาไม่สู้ หลงวัตถุ หลงเงินตรา ก่อปัญหาให้ตัวเองและสังคม ดังข้อมูลที่ยกขานมา นำเสนอต่อไปนี้

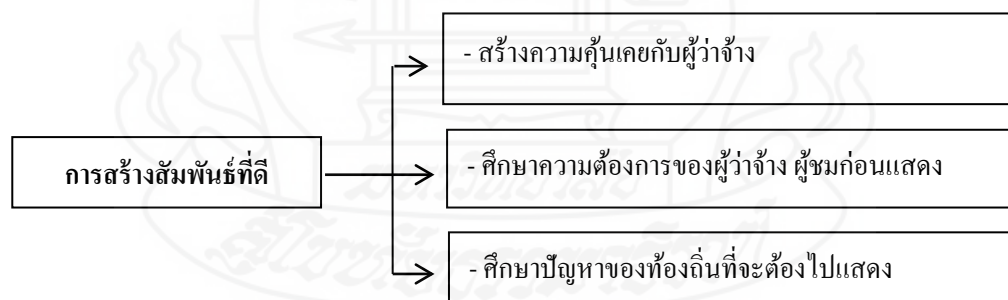
“...พ่อ แม่เดี๋ยวนี้ต้องทำงานกันหนัก ไม่มีเวลาอบรมสั่งสอนลูกหลานส่วน ใหญ่ฝากความหวังไว้ที่โรงเรียน ซึ่งโรงเรียนไม่สามารถอบรมกล่อมเกลายาวชนได้เท่าเทียมกับพ่อ แม่ ดังนั้นจึงเป็นความคิดที่ผิดทางทำให้ภูมิด้านทางในใจของเด็กมีน้อยก่อให้เกิดปัญหาต่างๆ มากมาย...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2560)

เจตคติทางการสื่อสาร

จากการศึกษาพบว่าเจตคติทางการสื่อสารที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ ทางการเมืองผ่านหนังสือตะลุง มีดังนี้

การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี

จากการศึกษาเจตคติทางการสื่อสาร พบว่า การสร้างสัมพันธ์ที่ดีของนายหนังสือ ตะลุง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ ตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.7 ดังนี้

ภาพที่ 4.7 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังสือตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการสื่อสาร เรื่องการสร้างสัมพันธ์ที่ดี

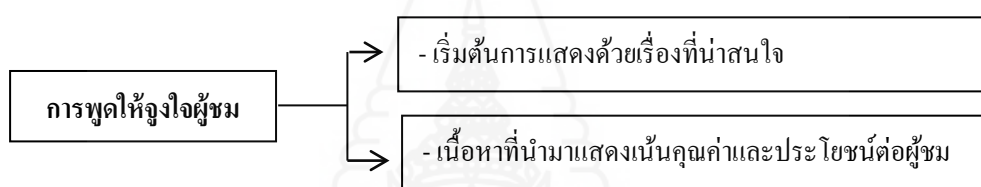
นายหนังสือประเคียงเป็นนักสื่อสารที่จะสร้างความสัมพันธ์ก่อนการสื่อสาร โดยเข้าไปพูดคุยทำความเข้าใจความต้องการของผู้ว่าจ้าง ผู้ชม ก่อนการแสดงเสมอ เพื่อให้เนื้อหาที่แสดง จะได้ตรงกับความสนใจของ ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกที่ดี และความเข้าใจในเจตนาของนายหนังสือ

ว่าต้องการสื่อสารเพื่อจุดประสงค์ใด นายหนังประเคียงจะเปิดใจรับฟังความต้องการของผู้ฟัง ผู้ชม ทำให้นายหนังประเคียงได้รับความนิยมนจากผู้ฟัง มีความละมุนละไม ดังข้อมูลที่ยกขานมาเสนอต่อไปนี้

“...เมื่อมีคนมาว่าจ้างให้ไปแสดง ไม่ว่าจะแสดงที่ไหนก็จะสอบถามก่อนว่า ต้องการให้พูดในประเด็นอะไร หรือมีปัญหาอะไรในชุมชนบ้างหรือไม่ เพื่อให้การไปแสดงเกิดประโยชน์กับผู้ฟังไม่ได้ให้แต่ความสนุกสนานเพียงอย่างเดียว..”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

การพูดให้จูงใจผู้ชม

จากการศึกษาเจตคติทางการสื่อสาร พบว่า การพูดให้จูงใจผู้ชมของนายหนัง ประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.8 ดังนี้

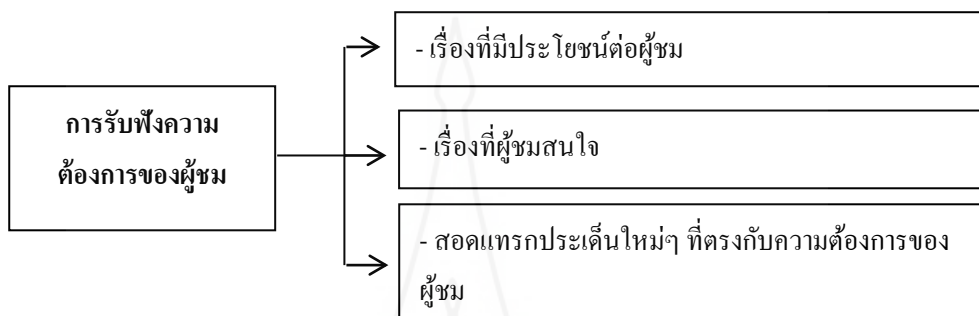
ภาพที่ 4.8 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการสื่อสาร เรื่องการพูดให้จูงใจผู้ฟัง

นายหนังประเคียงจะเริ่มการแสดงโดยจะเริ่มต้นการพูดนำเสนอ มีพลังเพื่อกระตุ้นให้ผู้ฟังเกิดความกระตือรือร้นที่จะรับชม โดยเรื่องที่น่าสนใจในการเล่นหนังต้องทำให้ผู้ชมเห็นคุณค่าและประโยชน์จะเกิดขึ้นเมื่อนำไปปฏิบัติ เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับผู้ชมมากกว่าเรื่องของผู้สื่อสาร และหากเป็นเรื่องของนายหนังก็เป็นเพียงประสบการณ์ที่อยากให้ผู้ชมได้นำไปคิด และประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ชมอีกทีหนึ่ง ดังข้อมูลที่ยกขานมาเสนอต่อไปนี้

“...การแสดงหนังตะลุงสิ่งที่สำคัญมาก คือทำอย่างไรที่ทำให้ผู้ชมสนใจ ใฝ่ดูการแสดงจนจบไม่เกิดความเบื่อหน่าย ในการแสดงนั้นนอกจากจะต้องมีมุขตลกแล้วยังต้องเลือกเรื่องที่มีประโยชน์กับผู้ชมด้วย เช่น เรื่อง ปัญหาโรคภัย เรื่องการทุจริตของนักการเมืองในขณะนั้น...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

การรับฟังความต้องการของผู้ชม

จากการศึกษาเจตคติทางการสื่อสาร พบว่า การรับฟังความต้องการของผู้ชมของนายหนังประเคียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงสรุปเป็นภาพที่ 4.9 ดังนี้

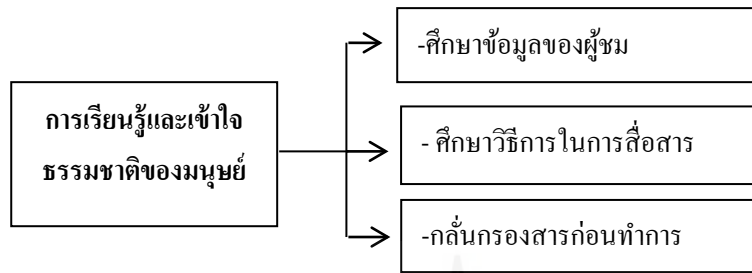
ภาพที่ 4.9 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านเจตคติทางการสื่อสาร เรื่องการรับฟังความต้องการของผู้ชม

นายหนังประเคียงจะหาข้อมูลของท้องถิ่นที่จะไปแสดงก่อนเสมอเพราะต้องการให้การแสดงมีประโยชน์กับผู้ชม พูดได้ตรงกับเรื่องที่ผู้ชมสนใจ และจะสอดแทรกความรู้ใหม่ๆ ให้กับผู้ชมซึ่งต้องตรงกับความต้องการของผู้ชม ทำให้การแสดงหนังตะลุงในแต่ละครั้งจะนำเสนอสิ่งที่เกิดประโยชน์ทั้ง 2 ฝ่าย ทำให้ข้อมูลไม่ตกหล่น เนื่องจากเป็นสิ่งที่ผู้ฟังต้องการจะรับฟังอยู่แล้ว ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...มีครั้งหนึ่งผมได้รับจ้างให้ไปแสดงที่จังหวัดนครศรีธรรมราชก่อนการแสดงเมื่อพูดคุยกับคนในชุมชนปรากฏว่ามีปัญหาการจับกุมโดยไม่ถูกต้อง ผมเลยใช้ประเด็นนี้ในการแสดงหนังตะลุงเป็นการว่ากล่าวการทำงานของรัฐก็เป็นที่ถูกใจของชาวบ้านเป็นอย่างมาก...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

การเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์

จากการศึกษาเจตคติทางการสื่อสาร พบว่า การเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงสรุปเป็นภาพที่ 4.10 ดังนี้

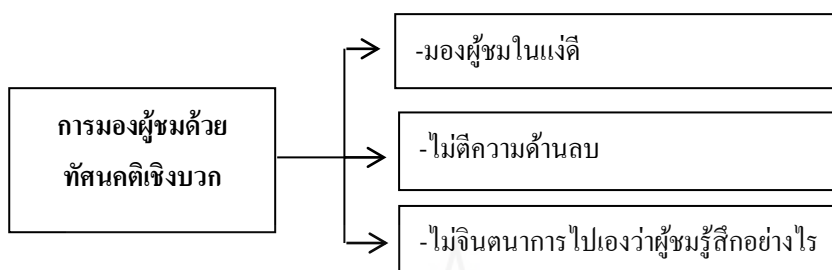
ภาพที่ 4.10 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง
ด้านเจตคติทางการสื่อสาร เรื่องการเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์

นายหนังประเคียงเป็นนักสื่อสารที่เข้าใจธรรมชาติของคนในแต่ละพื้นที่จึงทำให้เชื่อมกับผู้ชมได้ง่าย และตรงตามที่ผู้ชมต้องการ จะทำให้ข้อความหรือข้อมูล และวิธีการที่ใช้ในการสื่อสาร เหมาะสมกับผู้ฟังมากยิ่งขึ้น นายหนังประเคียงจะต้องกลั่นกรองสารก่อนทำการแสดงเสมอ ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...เมื่อผมจะไปแสดงที่ใดต้องเข้าใจถึงธรรมชาติของคนในพื้นที่ก่อน ซึ่งแน่นอนว่าคนในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้กับคนในภาคใต้ตอนบนก็จะมีพื้นฐานความคิดที่แตกต่างกัน การศึกษาเรื่องเหล่านี้จะมีผลกับการเตรียมเนื้อหาในการแสดง...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

การมองผู้ชมด้วยทัศนคติเชิงบวก

จากการศึกษาเจตคติทางการสื่อสาร พบว่า การเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์ นายหนังประเคียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.11 ดังนี้

ภาพที่ 4.11 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง
ด้านเจตคติทางการสื่อสาร เรื่องการมองผู้ชมด้วยทัศนคติเชิงบวก

จากการสัมภาษณ์นายหนังประเคียงมีวิธีการในการสื่อสารประการหนึ่งที่สำคัญ คือ จะต้องมองผู้ชมในแง่ดี ไม่ตีความด้านลบ และไม่จินตนาการไปเองว่าผู้ชมรู้สึกอย่างไร เพราะมีเช่นนั้น การแสดงก็จะเต็มไปด้วยความอึดอัด ใช้น้ำเสียง และคำพูดที่เป็นเชิงลบได้ ซึ่งจะทำให้เกิดการต่อต้านจากผู้ชมด้วยเช่นกัน ดังข้อมูลที่ยกข้อมูลมาเสนอต่อไปนี้

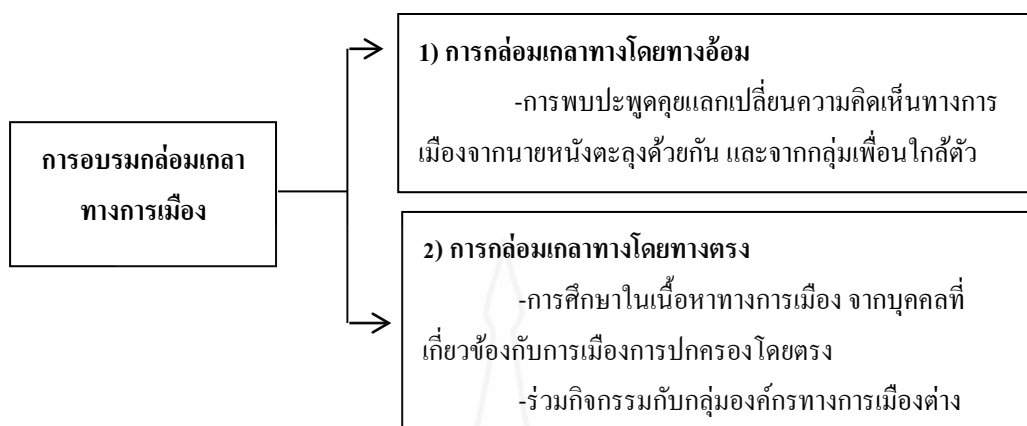
“...การที่มีคนว่าจ้างเราไปแสดงย่อมแสดงให้เห็นว่าเขาเห็นถึงความสามารถในการเล่นหนังของเรา ก่อนการแสดงจะระลึกลึถึงบุญคุณของผู้ชมเสมอเป็นสิ่งที่ช่วยให้มีพลังในการเล่นหนังตะลุง...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 15 มีนาคม พ.ศ. 2560)

ความรู้ทางการเมือง

จากการศึกษาพบว่าความรู้ทางการเมืองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง มีดังนี้

การอบรมกล่อมเกลากาทางการเมือง

จากการศึกษาความรู้ทางการเมือง พบว่า การอบรมกล่อมเกลากาทางการเมืองของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.12 ดังนี้

ภาพที่ 4.12 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหน้าทะเลสูงประเคียง ระฆังทอง ด้านสรุปความรู้ทางการเมือง เรื่องการอบรมกลุ่มกลาทางการเมือง

1) การกล่อมกลาโดยทางอ้อมคือ การที่นายหน้าประเคียงได้รับความรู้ทางการเมืองจากการแพร่กระจายระหว่างบุคคล ดังเช่น ท่านได้มีโอกาสฝึกฝนบทบาทการเป็นนายหน้าทะเลสูงโดยการศึกษาข้อมูลทางการเมืองจากการได้พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นทางการเมืองทั้งจากนายหน้าทะเลสูงด้วยกัน และจากกลุ่มเพื่อนใกล้ชิดตัวที่มีความสนใจการเมือง ที่เกี่ยวข้องกับสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตความเป็นอยู่โดยเฉพาะกับคนในท้องถิ่น ทั้งนี้การที่นายหน้าประเคียงได้รับการแพร่กระจายความรู้ ความคิดเห็นทางการเมืองทำให้ซึมซับรับเอาความโน้มเอียงทางการเมืองมาจากคนใกล้ชิดและการเข้าร่วมในกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มที่มีความสนใจการเมืองในลักษณะเดียวกันก็จะส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ในการแสดงบทบาทของตนเองในอนาคต ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...ผมได้รับความรู้ทางการเมืองเริ่มจากเหตุการณ์ที่ถูกถล่มด้วยอาวุธสงครามนับร้อยนัด 1 ครั้ง บนโรงหนังที่อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ผมต้องพาครอบครัวหนีเข้าไปอยู่ในป่ากับพรรคคอมมิวนิสต์ ตอนนั้นเขาเอารถมารับที่โรงพยาบาลนครศรีธรรมราช ตอนนั้นก็ได้อ่านเอกสารตำราที่เกี่ยวข้องกับการเมือง และทฤษฎีของลัทธิมาร์กซ์-เอนเกลส์ และลัทธิเหมาเจ๋อตง หลิวเปียว เฉินป๋อต้าโจวอินไหล กังเจิน...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560)

“...ในกรุงเทพนั้นผมขึ้นเวทีมาทุกๆ สถาบัน คนมากที่สุดก็ในธรรมศาสตร์รามคำแหง แล้วก็ในตลาดที่มีคนได้อยู่หลายๆ คือถ้าเราพูดความจริงมันไม่ใช่แค่หน้าทะเลสูงแต่มันมี

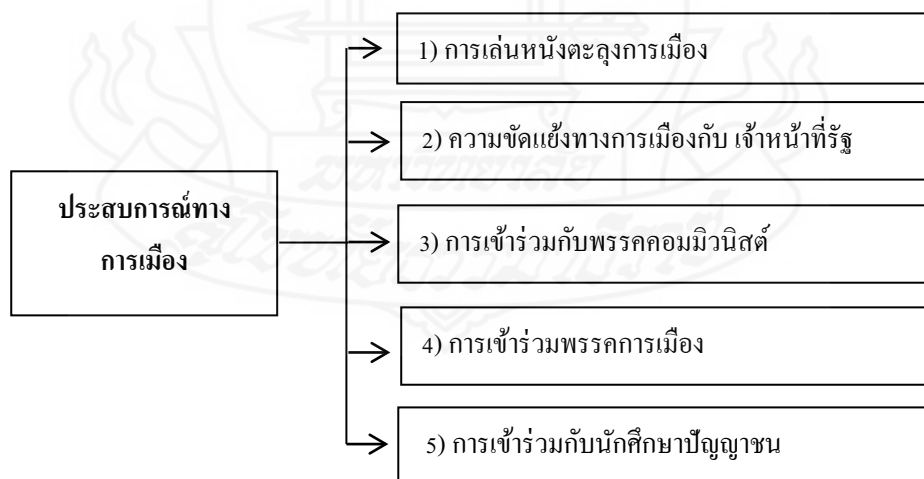
การเมืองเข้าไปแทรกอยู่ด้วย คือหนังสือเล่มนี้เขาไม่เล่นเรื่องการเมือง มีผมกับหนังสือสองคนที่เริ่มต้นเอาการเมืองเข้าไปใส่...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560)

2) การกล่อมเกลามาโดยตรงคือการที่นายหนังประเคียงได้รับประสบการณ์ทางการเมืองโดยตรงด้วยตนเอง การที่ท่านได้รับการศึกษาในเนื้อหาทางการเมือง จากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองโดยตรง อาทิ ผ่านทางระบบการศึกษาในโรงเรียนซึ่งท่านก็จะได้รับแนวความคิดความเป็นประชาธิปไตย และกลุ่มองค์กรทางการเมืองต่างๆ ได้แก่ การที่นายหนังประเคียงได้มีโอกาสเข้าร่วมในกิจกรรมทางการเมืองโดยตรงด้วยตนเอง อาทิ การช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคพลังประชาชน การเข้าร่วมพรรคคอมมิวนิสต์โดยได้ศึกษาแนวความคิดความเสมอภาคในสังคม ดังข้อมูลที่ยกขยมาแนะนำเสนอต่อไปนี้

“...ผมเคยเข้าร่วมกับพรรคการเมือง ได้แก่ พรรคพลังธรรม พรรคไทยรักไทย ซึ่งในขณะนั้นเขามีนโยบายที่ให้ความสำคัญกับประชาชน เคยการช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งพรรคพลังประชาชนเลือกตั้ง ได้แก่ คุณนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 23 มีนาคม พ.ศ. 2560)

ประสบการณ์ทางการเมือง

จากการศึกษาความรู้ทางการเมือง พบว่า ประสบการณ์ทางการเมืองของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ สรุปลเป็นภาพที่ 4.13 ดังนี้

ภาพที่ 4.13 คุณลักษณะทางการเมืองสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านสรุปความรู้ทางการเมือง เรื่องประสบการณ์ทางการเมือง

1) การเล่นหนังตะลุงการเมืองนายหนังประเคียงเริ่มมีความสนใจการแสดงหนังตะลุงแนวการเมืองตั้งแต่ได้มีโอกาสรู้จักหนังหมูน้อย หนังตะลุงเพื่อชีวิตคณะแรกของจังหวัดตรัง ก็เริ่มทำให้นายหนังประเคียงรู้สึกประทับใจและรู้แล้วว่าแนวทางการแสดงหนังตะลุงที่ตนถนัดคือแนวหนังหมูน้อย ซึ่งเป็นแนวสะท้อนสังคม มีความเป็นกันเอง ไม่มีความเป็นศักดิ์นา หนังประเคียงจึงรับเอาอิทธิพลของหนังหมูน้อยทั้งในด้านรูปแบบและเนื้อหาที่นำมาแสดงหนังตะลุง โดยเฉพาะจินตนิยายแนวใหม่ เช่นเรื่อง “สายลับสายเลือด “ผู้พิทักษ์สันติราษฎร์” “แผ่นดินเดือด” เป็นต้น ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...หนังหมูน้อยเป็นอาจารย์ที่สอนการเล่นหนังตะลุงแนวการเมือง ทำให้รู้สึกประทับใจในวิธีการนำเสนอของอาจารย์และได้ยึดแนวทางการเล่นมาจนถึงทุกวันนี้ แม้ว่าจะมีอุปสรรค เช่น ทำให้เกิดความไม่พอใจต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ แต่ผมก็ยังยืนยันยึดเล่นหนังตะลุงตามแนวทางนี้ต่อไป...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560)

2) ความขัดแย้งทางการเมืองกับเจ้าหน้าที่รัฐ จากการที่นายหนังประเคียงมีความยึดมั่นและมีความกล้าหาญในการแสดงความคิดเห็นผ่านการแสดงหนังตะลุงจึงทำให้การถูกกลั่นแกล้งนานาประการจากเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ถูกไล่ล่าปราบปราม จับกุมนับครั้งไม่ถ้วน ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...การที่ผมถูกกล่าวหาว่าปฏิบัติตนอันเป็นคอมมิวนิสต์ ในช่วงปลายปี 2519 ถูกถล่มด้วยอาวุธสงครามนับร้อยนัด 1 ครั้ง บนโรงหนังที่อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จากเหตุการณ์นี้ทำให้บาดเจ็บสาหัส...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560)

3) การเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์ นายหนังประเคียงสาหัส และต้องหนีการปราบปรามเข้าป่าไปร่วมปฏิบัติการกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี (พทท.) นานถึง 8 ปีในครั้งนั้นทำให้ได้ศึกษาเกี่ยวกับทฤษฎีของลัทธิมาร์กซ์-เอนเกลส์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการถูกเอารัดเอาเปรียบจากชนชั้นปกครอง และลัทธิเหมาเจ๋อตง หลิวเปียว เงินป้อต้าโจว เอินไหหล คังเซิน โดยนายหนังประเคียงได้นำความรู้ที่ได้มาจากการศึกษาแนวคิดดังกล่าวเข้ามาแทรกในเรื่องราวที่แสดง ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ตอนที่พรรคคอมมิวนิสต์พาผมหนีการจับกุมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตอนนั้นหนีเข้าป่าไปเกือบ 8 ปีแต่นั้นก็ทำให้ผมได้เรียนรู้ทฤษฎีของลัทธิมาร์กซ์-เอนเกลส์ มีเนื้อหาเกี่ยวกับการถูกเอารัดเอาเปรียบจากชนชั้นปกครอง และลัทธิเหมาเจ๋อตง หลิวเปียว เงินป้อต้าโจว เอินไหหล คังเซิน..”

4) การเข้าร่วมกับพรรคการเมือง นายหนังประเคียงมีโอกาสเข้าร่วมกับพรรคการเมืองในลักษณะที่ไม่เป็นทางการในการช่วยรณรงค์เลือกตั้ง ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

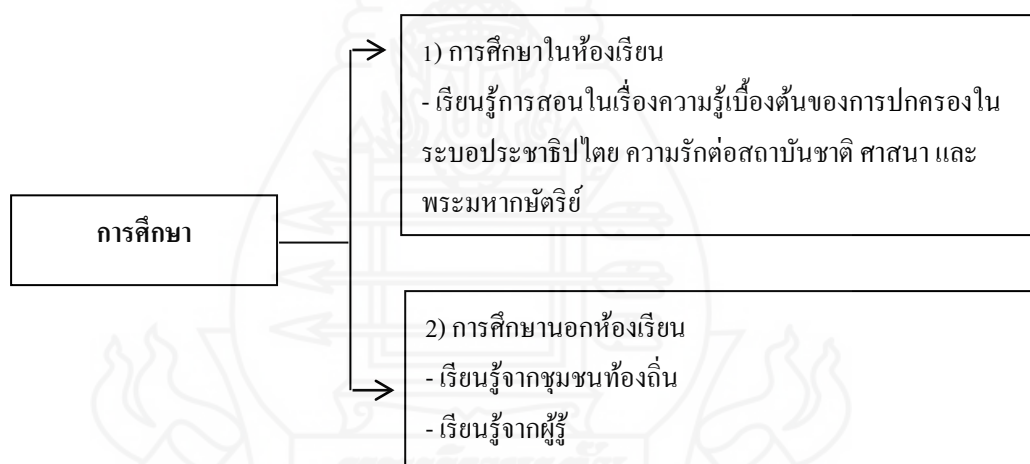
“...ผมเคยเข้าร่วมกับพรรคการเมืองได้แก่พรรคพลังธรรม พรรคไทยรักไทย ซึ่งในขณะนั้นเขามีนโยบายที่ให้ความสำคัญกับประชาชน เคยการช่วยเหลือผู้สมัครรับเลือกตั้งรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง ได้แก่ คุณนายสุรินทร์ มาศดิตถ์ พรรคประชาธิปัตย์...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560)

5) การเข้าร่วมกับนักศึกษาปัญญาชนในจังหวัดต่างๆ รวมทั้งในกรุงเทพมหานคร ได้แก่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ดังข้อมูลที่ยกขมามาแนะนำเสนอต่อไป

“...ผมมีโอกาสขึ้นเวทีปราศรัยมาหลายๆ สถาบัน โดยเฉพาะที่กรุงเทพคนมากที่สุดก็ในธรรมศาสตร์ รามคำแหง...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 19 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2560)

การศึกษา

จากการศึกษาความรู้ทางการเมือง พบว่า การศึกษาของนายหนั่งประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ ตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.14 ดังนี้

ภาพที่ 4.14 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนั่งตะลุงประเคียง ระฆังทอง
ด้านสรุปความรู้ทางการเมือง เรื่องการศึกษา

1) การศึกษาในห้องเรียน นายหนั่งประเคียงได้รับการศึกษาในระบบ ได้เข้าเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่โรงเรียนในอำเภอบางพลี จังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งเป็นโรงเรียนที่อยู่ใกล้บ้าน จนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ซึ่งในการศึกษาในโรงเรียนนั้นก็ได้มีการสอนในเรื่องความรู้เบื้องต้นของการปกครองในระบบประชาธิปไตย ความรักต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

นับได้ว่าการศึกษาในระดับประถมศึกษาเป็นการวางรากฐานแนวความคิดด้านการเมืองการปกครองของนายหนังประเคียง ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ตอนเด็กๆ ที่ โรงเรียนครูก็จะสอน โดยเน้นเรื่องความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และปลูกฝังแนวทางการปกครองแบบประชาธิปไตย โดยเห็นได้จากการให้เลือกหัวหน้าห้องและสอนให้เราเคารพสิทธิของผู้อื่น สนับสนุนในแสดงความคิดเห็นในห้องเรียนนั่นก็คือประชาธิปไตยแล้ว...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 8 เมษายน พ.ศ. 2560)

2) การศึกษานอกห้องเรียน นายหนังประเคียงได้เรียนรู้ความรู้ทางการเมืองจากสิ่งต่อไปนี้

- **เรียนรู้จากชุมชนท้องถิ่น** การที่นายหนังประเคียงได้พบเห็นเรื่องราวเหตุการณ์วิถีชีวิตของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองผ่านประสบการณ์ตรงจากสภาพจริง กล่าวคือ นายหนังประเคียงได้เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางการเมืองมาตลอดชีวิตจากการเล่นหนังตะลุงในที่ต่างๆ ซึ่งในแต่ละชุมชนก็มีความแตกต่างกันทางการเมือง ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ผมมีโอกาสได้ไปเล่นหนังตะลุงในหลายพื้นที่ เมื่อไปที่ใดผมก็มีโอกาสได้พูดคุยกับชาวบ้านที่นั่นทำให้รู้ถึงความรู้สึกนึกคิดของคนที่นี่เกี่ยวกับการเมืองว่า ได้แก่ ประเด็นเกี่ยวกับนโยบายทางการเมืองที่ส่งผลกระทบต่อกับการดำเนินชีวิต ปัญหาของประชาชนกับการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 8 เมษายน พ.ศ. 2560)

- **การเรียนรู้จากผู้รู้** โดยได้ศึกษาความรู้จากนักวิชาการ ผู้รู้ทางการสื่อสารทางวัฒนธรรมสื่อสารการเมือง และนักไทยคดีศึกษา จากการได้รับเชิญไปแสดงหนังตะลุง บรรยายเสวนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้รู้หลายๆ ท่านก็ทำให้ความรู้ทางการเมืองเพิ่มพูนขึ้นด้วย ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

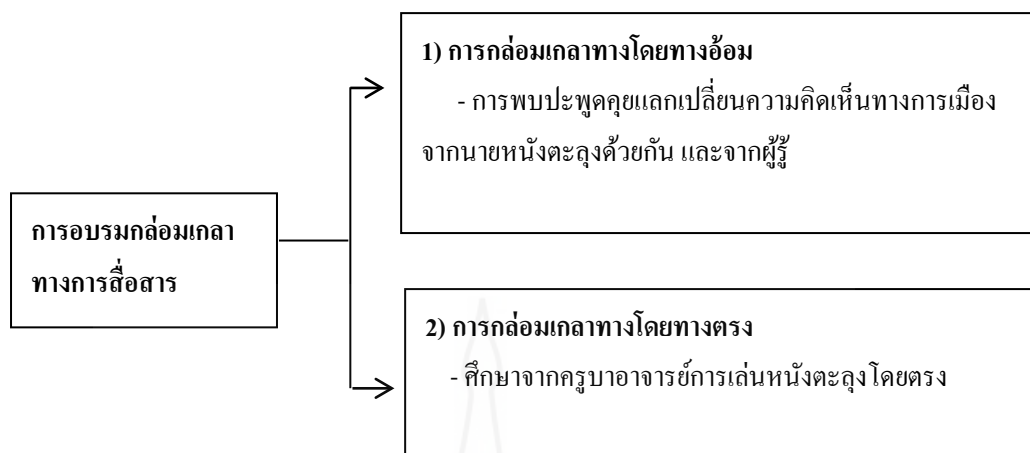
“...พอมีชื่อเสียงผมก็รับงานมาก ส่วนใหญ่เขามอบอกให้ไปเล่นหนังตะลุงได้คืนละ 1,200 บาท มาช่วงหลังถูกเชิญให้ไปแสดงหนังตะลุง และให้ไปบรรยาย เสวนาในการอบรมต่างๆ ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 8 เมษายน พ.ศ. 2560)

ความรู้ทางการสื่อสาร

จากการศึกษาพบว่าความรู้ทางการสื่อสารที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง มีดังนี้

การกล่อมเกลາทางการสื่อสาร

จากการศึกษาความรู้ทางการสื่อสาร พบว่า การกล่อมเกลາทางการสื่อสารของนายหนังประเคียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.15 ดังนี้

ภาพที่ 4.15 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง
ด้านสรุปความรู้ทางการสื่อสาร เรื่องการอบรมกล่อมกลาทางการสื่อสาร

1) การกล่อมกลาโดยทางอ้อม เป็นการแพร่กระจายระหว่างบุคคล จากการที่ท่านได้มีโอกาสฝึกฝนบทบาทการเป็นนายหนังตะลุง โดยการศึกษาการสื่อสารทางการเมืองผ่านหนังตะลุงจาก การได้พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากการเล่นหนังตะลุงการเมือง ทั้งจากนายหนังตะลุงด้วยกัน และจากผู้รู้ที่มีความสนใจการเมือง ที่เกี่ยวข้องกับวิธีการเล่น การเลือกประเด็นเนื้อหา หรือแม้แต่การได้เข้าไปชมการแสดงหนังตะลุงของนายหนังท่านอื่นก็ทำให้มีความรู้ เข้าใจทักษะทางการสื่อสารมากขึ้น ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

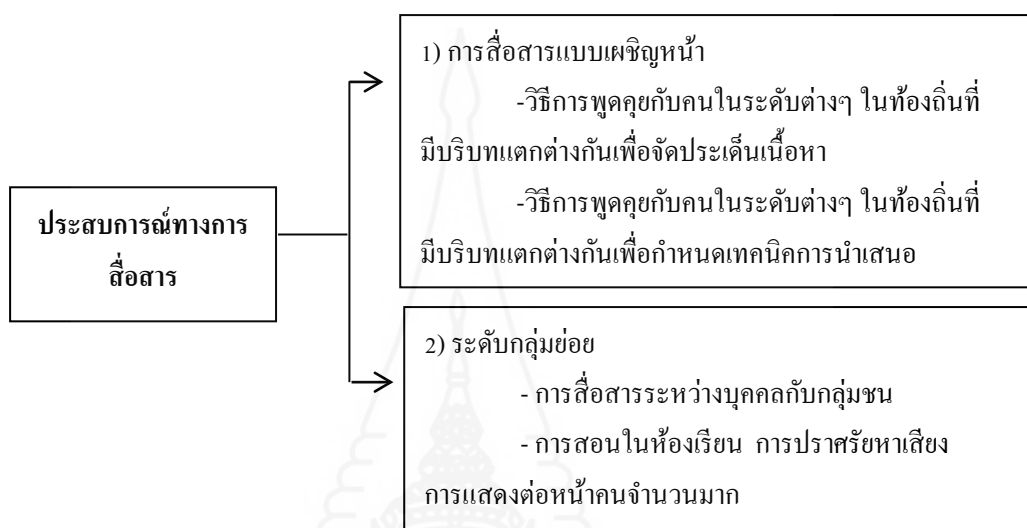
“..บ่อยครั้งที่ผมได้รับเชิญไปบรรยายพิเศษร่วมกับนักวิชาการให้กับนักศึกษาและประชาชนทั่วไป การสะสมความสามารถในการสื่อสารทำให้การแสดงหนังตะลุงมีการพัฒนาเพิ่มขึ้น โดยในการแสดงท่านจะวางแผนการแสดงให้เหมาะสมกับกลุ่มผู้ฟังมากขึ้นจนทำให้ความชำนาญ...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 8 เมษายน พ.ศ. 2560)

2) การกล่อมกลาโดยทางตรง คือการได้รับประสบการณ์ทางการเมืองโดยตรงด้วยตนเอง การที่ท่านได้รับการศึกษาในเนื้อหาทางการสื่อสารจากครูบาอาจารย์การเล่นหนังตะลุงโดยตรง ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...ตั้งแต่วัยเด็กก็มีบิดา มารดาเป็นผู้มีส่วนสำคัญในการปลูกฝังให้ผมมีทักษะในการพูด โดยติดตามท่านไปดูแสดงหนังตะลุง มโนราห์ เพลงบอก และมีครูบาอาจารย์มีส่วนในการปลูกฝังทักษะในการอ่านและการเขียนทั้งบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง รวมทั้งได้ใช้วิธีการฝึกฝนด้วยตนเองทั้งทางด้านกาพูดและการนำเสนอ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 8 เมษายน พ.ศ. 2560)

ประสบการณ์ทางการสื่อสาร

จากการศึกษาความรู้ทางการสื่อสาร พบว่า ประสบการณ์ทางการสื่อสารของ นายหนึ่งประเคียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ สรุป เป็นภาพที่ 4.16 ดังนี้

ภาพที่ 4.16 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนึ่งตะลุงประเคียง ระฆังทอง ด้านความรู้ทางการสื่อสาร เรื่องประสบการณ์ทางการสื่อสาร

1) การสื่อสารแบบเผชิญหน้า นายหนึ่งประเคียง ได้มีโอกาสไปสื่อสารด้วยวิธีการพูดคุยกับคนในระดับต่างๆ ในท้องถิ่นที่มีความแตกต่างกันของเชื้อชาติ วัฒนธรรม แบบแผนการดำเนินชีวิต วัตถุประสงค์คือเพื่อให้เกิดความเข้าใจบริบททางการเมืองในแต่ละพื้นที่จะต้องใช้วิธีการสื่อสารที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ วิธีการจูงใจ การคัดกรองเนื้อหาในการพูด วิธีการนำเสนอ ก็จะมี ความแตกต่างกันด้วย เช่น คนในพื้นที่ภาคใต้ชอบวิธีการพูดแบบตรงไปตรงมา มีมุขตลก สอดแทรก มักขอให้พูดในประเด็นทางการเมือง แต่ถ้าไปแสดงในภาคอื่นก็จะมี ความเข้มข้นของเนื้อหาทางการเมืองน้อยกว่า ดังข้อมูลที่ยกมาแนะนำเสนอต่อไปนี้

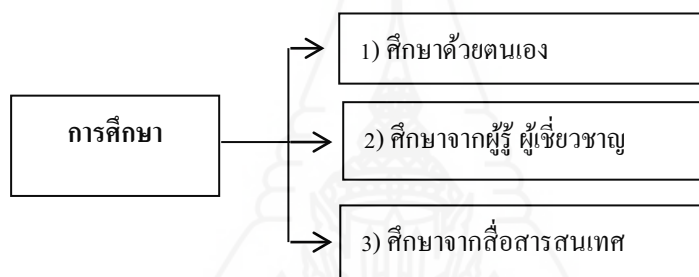
“...การแสดงหนังสือในแต่ละพื้นที่ผมจะพยายามเข้าไปพูดคุยเพื่อหาวิธีการเล่นหนังสือเพื่อให้เป็นที่ชื่นชอบเพราะแต่ละพื้นที่ก็จะมีรสนิยมที่ต่างกัน ซึ่งเกี่ยวข้องกับการจูงใจให้เขา รับชมเรา ถ้าเป็นภาคใต้ก็จะชอบความตรงไปตรงมาของเนื้อหาที่เข้มข้นเขาก็จะถูกใจมากแต่ถ้าเป็น ภาคอื่นๆ ก็เน้นพูดถึงนโยบายที่เกี่ยวกับปัญหาปากท้อง...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2560)

2) ระดับกลุ่มย่อย (Group communication) นายหนังประเลียง ได้มีโอกาสไปเป็นการสื่อสารระหว่างบุคคลกับกลุ่มชนซึ่งเป็นคนจำนวนมาก เช่น การสอนในห้องเรียน การปราศรัยหาเสียง การแสดงต่อหน้าคนจำนวนมาก ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...ผมเองที่รู้สึกภูมิใจคือ ได้มีโอกาสเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองให้กับประชาชนทั้งในฐานะนายหนังตะลุง ในฐานะวิทยากรให้ความรู้กับนักเรียนนักศึกษา และเมื่อก่อนยังมีโอกาสขึ้นเวทีปราศรัยให้กับพรรคการเมือง...” (ประเลียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2560)

การศึกษา

จากการศึกษาความรู้ทางการเมืองสื่อสาร พบว่า การศึกษาของนายหนังประเลียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.17 ดังนี้

ภาพที่ 4.17 คุณลักษณะทางการเมืองสื่อสารของนายหนังตะลุงประเลียง ระฆังทอง
ด้านความรู้ทางการเมืองสื่อสาร เรื่องการศึกษา

1) ศึกษาด้วยตนเอง กล่าวได้ว่านายหนังประเลียงได้ศึกษาความรู้ทางการเมืองสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ผ่านหนังตะลุงนั้นเริ่มตั้งแต่ยังเด็กที่ใช้วิธีการครุพักลักจำ ศึกษาด้วยตัวเองเมื่อไปดูหนังตะลุงเก่งๆ ก็จะจดคำพูดหรือมุขที่เด่นๆ ไว้ศึกษา ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...ตอนเด็กๆ ผมมีความสนใจการเล่นหนังตะลุงมากถ้ามีโอกาสก็จะติดตามพ่อกับแม่ไปดูหนังตะลุง โดยเฉพาะขณะที่มีชื่อเสียงก็จะคอยสังเกตจดวิธีการเล่นและจดมุขเด่นๆ ไว้ด้วย...” (ประเลียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2560)

2) ศึกษาจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญ นายหนังประเลียงมีครูบาอาจารย์ทางหนังตะลุง 2 ท่านคือ หนึ่งกั้น ทองหล่อ นายหนังชั้นครูของจังหวัดสงขลา และหนึ่งหมื่นนุ้ย หนังตะลุงเพื่อชีวิตคนแรกของจังหวัดตรัง ทั้งนี้เมื่อมีชื่อเสียงแล้วก็จะมีการแลกเปลี่ยนวิชาความรู้จากนักวิชาการผู้รู้ทางการเมืองแสดงหนังตะลุงมาปรับใช้กับการแสดงอยู่เสมอ ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...ผมเองได้เรียนรู้วิธีการสื่อสารผ่านหนังสือจากครูหนึ่ง 2 ท่าน คือ หนึ่งก๊นทองหล่อ นายหนังชั้นครูของจังหวัดสงขลา และหนังหมูน้อย หนังสือเพื่อชีวิตคณะแรกของจังหวัดตรัง และเมื่อมีโอกาสก็ได้แลกเปลี่ยนวิชาความรู้จากนักวิชาการ ผู้รู้ทางการแสดงหนังสือมาปรับใช้กับการแสดง ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2560)

3) ศึกษาจากสื่อสารสนเทศ เนื่องจากเทคโนโลยีทางการสื่อสารมีความทันสมัยมากขึ้น การศึกษาทำได้ง่าย นายหนังประเคียงเป็นผู้ที่พัฒนาความรู้ทางการสื่อสารอยู่เสมอด้วยวิธีการต่างๆ ได้แก่ การดูแผ่นซีดีการเล่นหนังสือของคณะต่างๆ แล้วมาปรับใช้กับการเล่นของตนให้มีความทันสมัย ดังข้อมูลที่ยกข้อมาแนะนำต่อไปนี้

“...ถ้าเราจะศึกษาวิธีการเล่นหนังสือของคณะอื่นก็ทำได้ไม่ยากไม่ต้องไปตามคู่มือถึงโรงหนัง ผมซื้อแผ่นซีดีมาดูก็รู้ว่านายหนังคณะอื่นเขาเล่นกันอย่างไร...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 18 มิถุนายน พ.ศ. 2560)

ทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง

จากการสัมภาษณ์นายหนังประเคียงเกี่ยวกับทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง พบรายละเอียด ดังต่อไปนี้

บทเจรจา

จากการศึกษาทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง พบว่า บทเจรจาของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ สรุปเป็นภาพที่ 4.18 ดังนี้

ภาพที่ 4.18 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง
ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เรื่องบทเจรจา

นายหนังประเคียงใช้บทเจรจาในการนำเสนอเรื่องราวโดยให้มีการโต้ตอบของตัวละครหรือใช้เทคนิคการโต้ว่าที่ เพื่อเป็นการเน้นย้ำความสำคัญของประเด็นที่ต้องการนำเสนอให้เป็น

ลักษณะการโต้แย้งของตัวละครในประเด็นทางการเมือง ทำให้มีความสนุกสนาน ดังเช่นตัวอย่าง
กลอนนายหนังประเคียงที่ว่า

ไอ้หนูนุ้ย: “ภาษีบ่ารุงที่ห้อง”

ไอ้เท่งก็แก้ให้บอกว่าพูดผิด: “ไม่ใช่ที่ห้องแล ต้องภาษีบ่ารุงห้องที่”

บทร้อยกรอง

จากการศึกษาทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง พบว่า บทร้อยกรองของนาย
หนังประเคียง ระวังทองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปลงเป็น
ภาพที่ 4.19 ดังนี้

ภาพที่ 4.19 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระวังทอง
ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เรื่องบทร้อยกรอง

นายหนังประเคียงใช้ทักษะด้านภาษา โดยเฉพาะการใช้กลอนสุนทรภู่หรือกลอน
แปดและกลอนคำครในการขับกลอน นายหนังประเคียงสามารถขับได้หลายหลากลีลา เหมาะสม
กลมกลืนไพเราะเป็นพิเศษ การเน้นเสียง เน้นจังหวะในคำบางคำ หรือบางวรรคบางตอนช่วยเน้น
ส่วนสำคัญที่นายหนังต้องการสื่อไปยังผู้ชม ทำให้เกิดอารมณ์ร่วมได้ดี ดังเช่นตัวอย่างกลอนนาย
หนังประเคียงที่ว่า

สิบสี่ตุลา สองห้าหนึ่งหก

ประเทศไทยทั่วไทยกว้างไพศาล

ยุคสิบสี่ตุลาเผด็จการ พวกทหารทรราชปล้นชาติไทย

นักกลอนได้ให้คำประวัติศาสตร์ จึงประกาศคำกลอนสุนทรใหม่

บันทึกความทรงจำคำฝิ่งใจ ยุคสมัยร่วมต่อสู้คู่มวลชน

หนังตะลุงรุ่งเรืองเลื่องลือชื่อ ได้จับมืออยู่ใกล้ขยายผล

ปีสองห้าหนึ่งหกไม่วกวน ประชาชนทุกภาคฝากน้ำใจ

ได้ต่อสู้ทางด้านศาสนิกษัตริย์ ได้ยื่นหยัดศรัทธาเคียงบ่าไหล่
ร่วมเรียกร้องประชาธิปไตย ร่วมเคลื่อนไหวรัฐธรรมนูญ
รวมนักเรียนนิสิตนักศึกษา ชาวไร่นาหญิงชายได้รวมศูนย์
ต้องการสร้างสังคมให้สมบูรณ์ เก็บข้อมูลเอามาศึกษากัน
 ฯลฯ

บทร้อยแก้ว

จากการศึกษาทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง พบว่า บทร้อยแก้วของ
นายหนังประเคียง ระฆังทอง ที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ
สรุปเป็นภาพที่ 4.20 ดังนี้

ภาพที่ 4.20 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง
ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เรื่องบทร้อยแก้ว

นายหนังประเคียงประพันธ์บทร้อยแก้วโดยใช้ภาษาตรงไปตรงมา เรียบง่าย และชัดเจน
และใช้การแต่งเรื่องที่มีเนื้อหาลุ่มลึก แสดงความลึกซึ้งแยบคาย โดยเลือกใช้ถ้อยคำได้เหมาะสม
เพื่อความ แต่งได้กระชับรัดกุมสละสลวยสื่อความหมายได้ชัดเจนวางเหตุการณ์ในเรื่องได้แนบเนียน
มีความไพเราะงดงามและสะท้อนอารมณ์ ดังเช่นตัวอย่างบทร้อยแก้วของนายหนังประเคียงที่ว่า

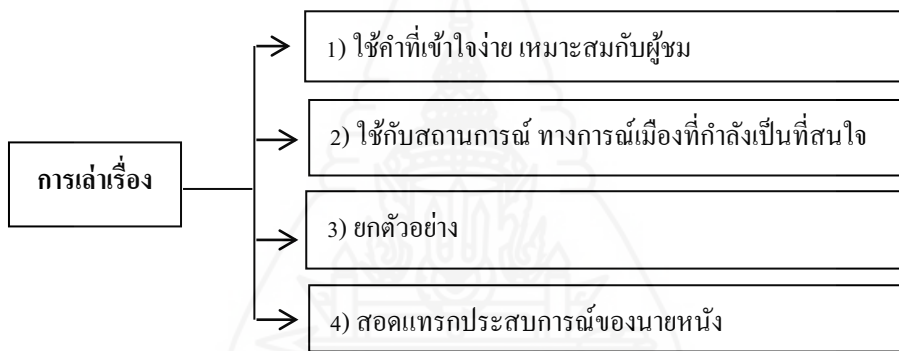
ลิเกไปไหน 31 มกราคม 2547

โปรดฟังลิเกเร่ร่อน ขับร้องบทกลอนอ่อนหวาน โഴ้ศัลปะ โบราณ ขอยกนิทานให้ฟัง
ยกนิทานธรรมคำกลอนในสมัยก่อนชาดก เขาเคยเล่าเรื่องชุกนิทานชาดกชื่อดัง
ขอตานเขากินสิ้นคิด เลี้ยงเมีย มิ่งมิตรสาวเส้ มีเมียเป็นสาวคั่นเผ่าชราตาชุกดูแลร้อยซัง
หาเงินหาทองใช้ขอวัวควายช้างม้า แล้วขอชาติกัณฑ์หาขอบุตรีคาชาววัง

ขอจากคนบางคนมี ขอจากเศรษฐีนายทุน ขอจากคนใหญ่ใจบุญ ขอจากนายทุนขุนคลัง
 ผิดกับขอทานยุคนี้ คนบางคนมีเขาก็อยากเป็น สจ. สส. อยากเป็น สว. สมใจหวัง
 อยากเป็น สท.ขอเสียง บางคนเขาเลี้ยงเหล้ามา บางคนก็ให้เงินตรา หวังเข้าสภาสักครั้ง
 ขอคะแนนเสียงเลี้ยงเหล้า เล่ห์เหลี่ยมแพรวพราวการซื้อ บางคนทั้งคู่ทั้งซื้อบ้างแย่งบ้างยื้อ
 ไม่ยั้งขอทานซุชกโบราณ นักบุญชาวบ้านเขาให้ ขอทานยุคนี้โหดร้าย ใช้กลอุบายป่าเถื่อน
 ผู้มีสิทธิหน้าที่ ยอมเสียศักดิ์ศรี ฟ่ายพัง

การเล่าเรื่อง

จากการศึกษาทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง พบว่า การเล่าเรื่องของ
 นายหนังประเคียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง
 สรุปเป็นภาพที่ 4.21 ดังนี้

ภาพที่ 4.21 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง
 ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง เรื่องการเล่าเรื่อง

นายหนังประเคียงใช้กลวิธีนี้ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อยกตัวอย่างเหตุการณ์ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวดีขึ้นและช่วยให้เกิดความสนุกสนานควบคู่ไปด้วย โดยใช้คำที่เข้าใจง่าย
 เหมาะสมกับผู้ชม ซึ่งมักใช้กับสถานการณ์ทางการเมืองที่กำลังเป็นที่สนใจ โดยมักจะพูดเล่า
 ประสบการณ์ตรงสอดแทรกเข้าไปด้วย ดังเช่นตัวอย่างการเล่าเรื่องของนายหนังประเคียงที่ว่า

“ลูกศรีวิชัย บัวตูมบัวบาน ”

.....คนเมืองคอนรอนแรมหวังหอมแก้มเนื้อทองวันที่ที่ครวญเพลงสั่งฝากความ
 มุ่งหวังดังฟอง ไอ้สาวแก้มทอง ไชยาพีคนทำนาแม่หน้าดำแมงามขำก็ทำไรนา อยากมีคู่รอบรู้วิชา
 เกษตรศึกษาทำไรทำนาคู่กันมาพลิกฟื้นผืนนา สาวไชยาจอมขวัญ ที่ไถเคียงคู่อยู่ใกล้ พลิกผืนนาไร
 สร้างสรรค์ ขยายพืชพันธุ์ทุกปี นาข้าวสาวไชยา

ไอน้ำข้าวกล้าสวยดี รักจริงใจที่ไม่เปลี่ยนสี มิ่งขวัญชีวี ความรักของที่จริงใจมา
เคียงคู่คนคอน เพลงอ่อนหวานห่วงใย เมืองคอนพระธาตุล้ำค่า ไซยาพระธาตุสุดไส ลูกศิรีวิชัย
เหมือนกัน ไอน้ำรีศรีวิชัยสวยสดใสวิไลลาวัลย์ รักคนคอนกอดนอนสุขสันต์ที่จูบรับขวัญเรา
สร้างสรรค์ไซยา

ตารางที่ 4.1 สรุปประเด็นคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเลียง ระฆังทอง

ประเด็น	ข้อมูล
เจตคติทางการเมือง	
หลักยึดในการดำเนินชีวิต	ยึดถือหลักคำสอนของพุทธศาสนาเป็นเรื่องสำคัญมากที่สุด
มุมมองการพัฒนาตนเอง ครอบครัวและสังคม	การพัฒนาสังคม มีน้ำใจประชาธิปไตยและเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม
ความชอบ	การปกครองในระบอบประชาธิปไตย
ความเชื่อ	รูปแบบของประชาธิปไตยแบบตัวแทน การเลือกตั้ง
ความสนใจ	ความถูกต้องตามกฎหมาย และความชอบธรรมทางการเมือง
เจตคติทางการสื่อสาร	
การสร้างความสัมพันธ์ที่ดี	เข้าใจความต้องการของผู้ชม ทำให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกที่ดี และความเข้าใจในเจตนาของนายหนัง ว่าต้องการสื่อสารเพื่อจุดประสงค์ใด
การพูดให้จูงใจผู้ชม	กระตุ้นให้ผู้ชมเกิดความกระตือรือร้นที่จะรับชม
การรับฟังความต้องการของผู้ชม	การแสดงมีประโยชน์กับผู้ชม พูดได้ตรงกับเรื่องที่ผู้ชมสนใจ และจะสอดแทรกความรู้ใหม่ ๆ

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ประเด็น	ข้อมูล
การเรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติของมนุษย์	นักสื่อสารที่เข้าใจธรรมชาติของคนในแต่ละพื้นที่จึงทำให้เชื่อมกับชุมชนได้ง่าย และตรงตามที่ชุมชนต้องการ
การมองผู้ฟังด้วยทัศนคติเชิงบวก	มองผู้ชมในแง่ดี ไม่ตีความด้านลบ และไม่จินตนาการไปเองว่าผู้ชมรู้สึกอย่างไรจนทำให้เกิดอคติกับผู้ชม
ความรู้ทางการเมือง	
การอบรมกลุ่มกลาทางการเมือง	การกลุ่มกลาทางตรงประสบการณ์ทางการเมืองโดยตรงด้วยตนเอง การที่ท่านได้รับการศึกษาในเนื้อหาทางการเมือง จากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองโดยตรง
ประสบการณ์ทางการเมือง	การหนีการปราบปรามเข้าป่าไปร่วมปฏิบัติการกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี
การศึกษา	การเรียนรู้จากชุมชน ท้องถิ่น ได้พบเห็นเรื่องราวเหตุการณ์ วิถีชีวิตของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองผ่านประสบการณ์ตรงจากสภาพจริง
ความรู้ทางการสื่อสาร	
การอบรมกลุ่มกลาทางการสื่อสาร	พบปะพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นจากการเล่นหนังตะลุงการเมือง ทั้งจากนายหนังตะลุงด้วยกัน และจากผู้รู้ที่มีความสนใจการเมือง
ประสบการณ์ทางการสื่อสาร	การสื่อสารแบบเผชิญหน้านายหนังตะลุงได้มีโอกาสไป สื่อสารด้วยวิธีการพูดคุยกับคนในท้องถิ่นเพื่อให้เกิดความเข้าใจบริบททางการเมืองในแต่ละพื้นที่จะต้องใช้วิธีการสื่อสารที่มีความแตกต่างกัน
การศึกษา	ศึกษาจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญจากครูบาอาจารย์ทางหนังตะลุง
ทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง	ลักษณะเด่น คือ การใช้บทเจรจาในการนำเสนอเรื่องราวในลักษณะการโต้ตอบของตัวละคร หรือใช้เทคนิคการโต้วาที เพื่อให้เน้นย้ำความสำคัญโดยให้ตัวละครโต้แย้งกันในประเด็นทางการเมือง ทำให้มีความสนุกสนาน

จากตารางสรุปได้ว่า คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง จากการศึกษาวิจัยพบว่า คุณลักษณะของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการถ่ายทอดความรู้ทางการเมือง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านเจตคติทางการเมือง นายหนังประเคียงให้ความสำคัญกับการยึดถือหลักคำสอนของพุทธศาสนามากที่สุด เพราะถือเป็นพื้นฐานของแนวทางในการดำเนินชีวิตตามแบบอย่างเศรษฐกิจพอเพียง มีความสมถะ อ่อนน้อมถ่อมตั้นการเป็นต้นแบบที่ดีในเรื่องความซื่อสัตย์ มีความจงรักภักดี ต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเลื่อมใสการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและมีหลักคิดว่าการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุด

ด้านเจตคติทางการสื่อสาร นายหนังประเคียงเป็นนักสื่อสารที่สร้างความสัมพันธ์ก่อนการสื่อสารโดยเข้าไปพูดคุยถึงความต้องการของผู้ชม ทำให้เนื้อหาที่แสดงตรงกับความสนใจของผู้ชม เริ่มต้นการแสดงด้วยการพูดที่น่าสนใจ มีพลัง เรื่องที่นำมาใช้เล่นเป็นเรื่องที่มีคุณค่าและเกิดประโยชน์กับผู้ชม เรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติคนในแต่ละพื้นที่ทำให้เชื่อมกับผู้ชมได้ง่าย กล่าวคือข้อความหรือข้อมูล และวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารเหมาะสมกับผู้ชม และอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญ คือนายหนังประเคียงจะต้องคัดสรรประเด็นเนื้อหาก่อนสื่อสารเสมอและมองผู้ฟังด้วยทัศนคติเชิงบวก สะท้อนจากการแสดงที่เต็มไปด้วยน้ำเสียง และคำพูดเชิงบวกจึงทำให้เป็นที่รักของผู้ชม

ด้านความรู้ทางการเมือง นายหนังประเคียง พบว่า การกล่อมเกลากทางการเมืองทางตรงมาจากการมีประสบการณ์โดยตรงด้วยตนเอง ศึกษาในเนื้อหาทางการเมืองจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองโดยตรง ได้แก่ ในโรงเรียนและกลุ่มองค์กรทางการเมืองต่างๆ รวมทั้งมีประสบการณ์ทางการเมือง การเล่นหนังตะลุงการเมือง แนวสะท้อนสังคม จนเกิดความขัดแย้งทางการเมืองกับเจ้าหน้าที่รัฐ และการเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์ร่วมปฏิบัติการกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี (พคท.) ทำให้นำเอาแนวความคิดทางการเมืองนี้มาแทรกในการแสดง นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่นายหนังตะลุงต้องเรียนรู้ คือ การเรียนรู้จากชุมชน ท้องถิ่น ได้พบเห็นเรื่องราว เหตุการณ์ วิถีชีวิตของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองผ่านประสบการณ์ตรงจากสภาพจริง เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางการเมืองมาตลอดชีวิตจากการเล่นหนังตะลุงในที่ต่างๆ ซึ่งในแต่ละชุมชนก็มีความแตกต่างกันทางการเมือง และการเรียนรู้จากผู้รู้ โดยได้ศึกษาความรู้จากนักวิชาการ ผู้รู้ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้รู้หลายๆ ท่านก็ทำให้ความรู้ทางการเมืองเพิ่มพูนขึ้นด้วย

ความรู้ด้านการสื่อสาร ความสามารถในการเข้าใจในสาระทางการสื่อสารของนายหนังประเคียงเกิดจากการกล่อมเกลากทางการสื่อสารทางตรงเป็นสำคัญ คือการที่ท่านได้รับการศึกษาในเนื้อหาทางการสื่อสารจากครูบาอาจารย์การเล่นหนังตะลุงโดยตรง รวมถึงการมีประสบการณ์ทางการสื่อสารแบบเผชิญหน้า มีโอกาสไป สื่อสารด้วยวิธีการพูดคุยกับคนในท้องถิ่นเพื่อเพื่อให้

เกิดความเข้าใจบริบททางการเมืองในแต่ละพื้นที่ที่ต้องใช้วิธีการสื่อสารที่มีความแตกต่างกัน ได้แก่ วิธีการจูงใจ การคัดกรองเนื้อหาในการพูด วิธีการนำเสนอก็จะมีแตกต่างกันด้วย ในระดับกลุ่มย่อย ได้แก่ การสอนในห้องเรียน การปราศรัยหาเสียง การแสดงต่อหน้าคนจำนวนมาก ประกอบกับ นายหนังประเคียงมีรากฐานการศึกษาจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญจากครูบาอาจารย์ทางหนังสือ 2 ท่าน คือ หนังสือ ก้อน ทองหล่อและหนังสือหมูน้อย

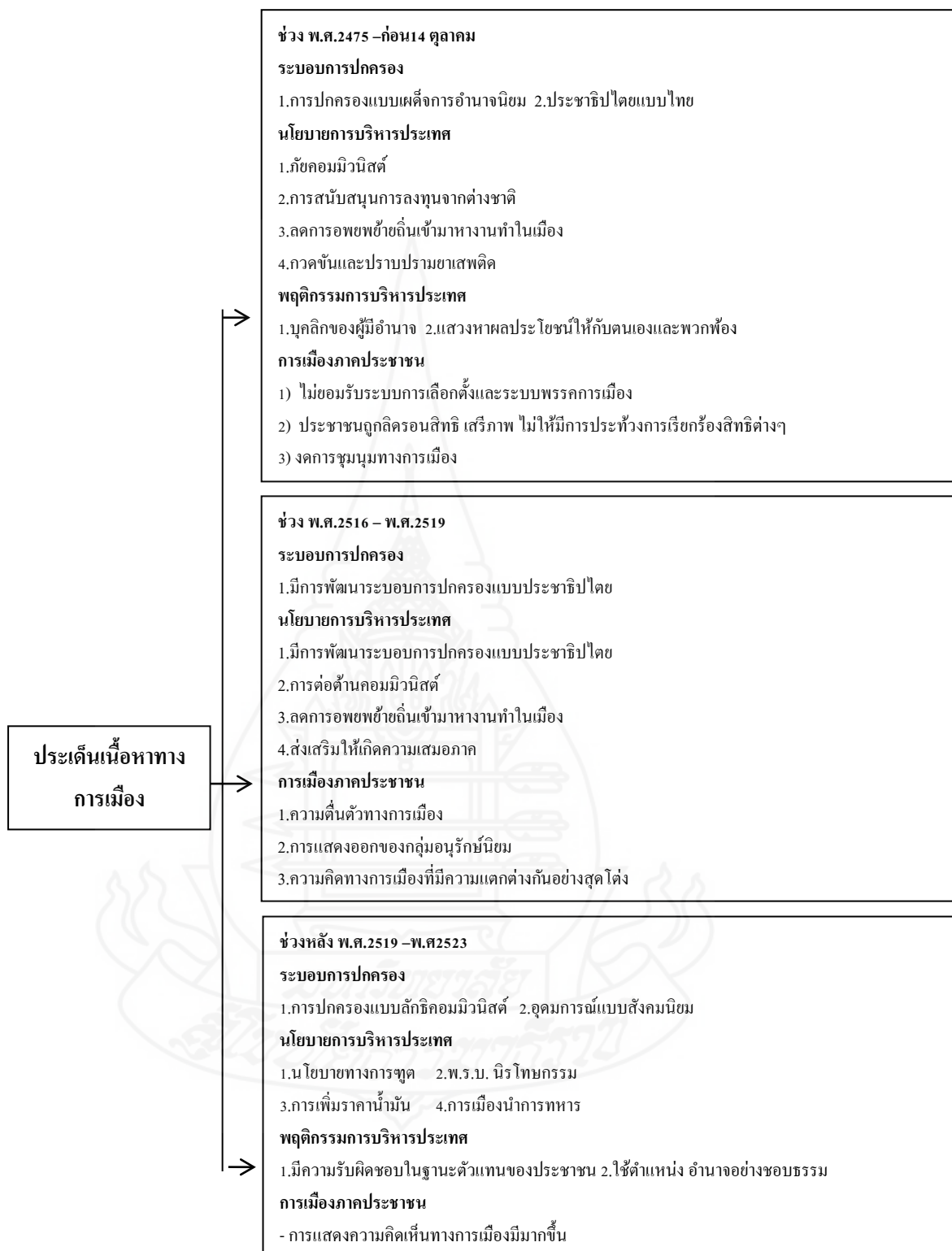
ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ลักษณะเด่นที่ทำให้การสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ผล คือ การใช้บทเจรจาในการนำเสนอเรื่องราวในลักษณะการโต้ตอบของตัวละคร หรือใช้เทคนิคการโต้วาที เพื่อให้เน้นย้ำความสำคัญโดยให้ตัวละครโต้แย้งกันในประเด็นทางการเมือง ทำให้มีความสนุกสนาน ผู้ชมไม่เบื่อหน่ายที่จะชมการแสดง

จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังประเคียง ระฆังทอง เกิดจากการที่นายหนังประเคียงมีพื้นฐานจากการยึดถือหลักคำสอนของพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด รวมถึงการมีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเลื่อมใสการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีหลักคิดว่าการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ นายหนังประเคียงเป็นนักสื่อสารที่มีเจตคติทางการสื่อสารโดยเริ่มจากการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ชมก่อนการแสดงเพื่อให้ทราบถึงความต้องการของผู้ชม ทำให้เนื้อหาที่แสดงตรงกับความสนใจ เรื่องที่พูดก็จะมีพลัง มีคุณค่าและเกิดประโยชน์กับผู้ชม นอกจากนี้ นายหนังประเคียงยังเรียนรู้จากชุมชนท้องถิ่นทำให้เข้าใจความแตกต่างในแต่ละชุมชน ประกอบกับนายหนังประเคียงมีรากฐานการศึกษาจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญจากครูบาอาจารย์ทางหนังสือ 2 ท่าน คือ หนังสือ ก้อน ทองหล่อและหนังสือหมูน้อย และการใช้บทเจรจาในการนำเสนอเรื่องราวในลักษณะการโต้ตอบของตัวละคร หรือใช้เทคนิคการโต้วาที เพื่อให้เน้นย้ำความสำคัญโดยให้ตัวละครโต้แย้งกันในประเด็นทางการเมือง ทำให้มีความสนุกสนาน ผู้ชมไม่เบื่อหน่ายทำให้การสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ผล

ส่วนที่ 2 ผลการวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง

ในการศึกษาประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง ผู้ศึกษาได้มีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง โดยต้องศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเนื้อหาทางการเมืองในช่วงเวลาที่สำคัญ 3 ช่วงเวลา คือ ช่วงที่หนึ่ง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 ช่วงที่สอง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519 และช่วงที่สามหลัง พ.ศ.2519 –พ.ศ.2523 สรุปเป็นแผนภาพก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาในแต่ละส่วน ดังนี้

ภาพที่ 4.22 ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
ผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

ในการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง ผู้ศึกษาได้มีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนายหนังสือประเคียง โดยศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับประเด็นเนื้อหาการเมืองในช่วงเวลาที่สำคัญ 3 ช่วงเวลา คือ

ช่วงที่หนึ่ง : ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 เป็นช่วงที่นายหนังสือประเคียงได้มีชื่อเสียงโด่งดังจากการแสดงหนังสือทางการเมืองทั้งในชนบทและในสถาบันการศึกษาต่างๆ ตามมหาวิทยาลัยชื่อดังหลายแห่งทั้งในภาคใต้และกรุงเทพฯ

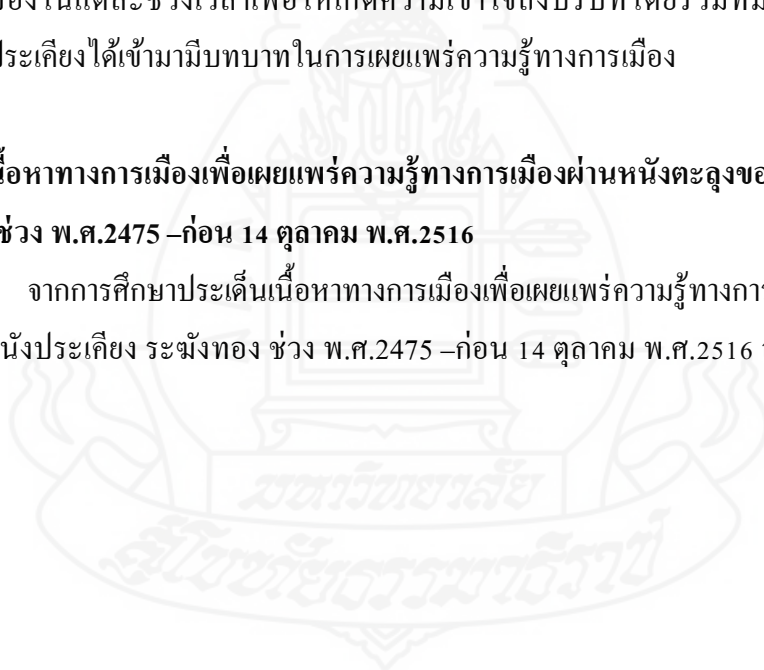
ช่วงที่สอง : ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519 เป็นช่วงที่นายหนังสือประเคียงหนีเข้าป่าไปพร้อมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย

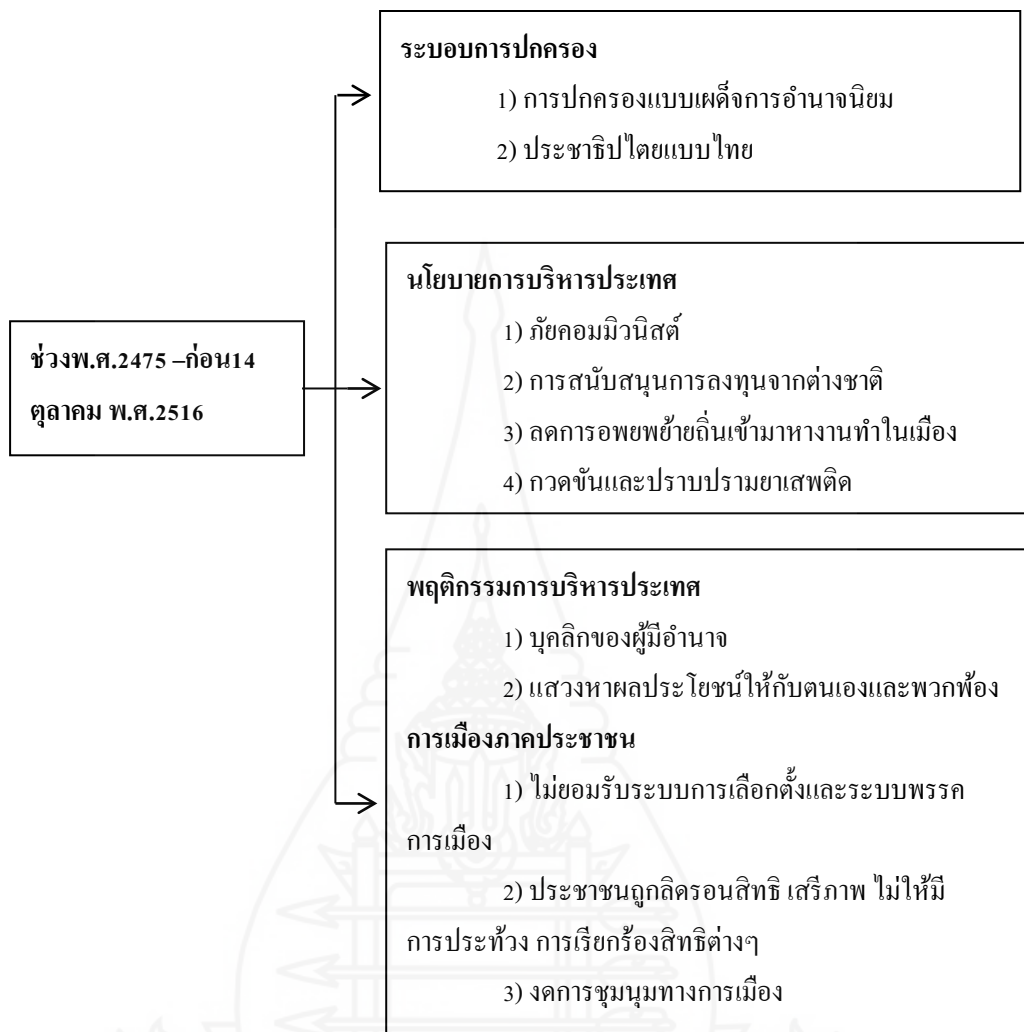
ในช่วงที่สาม : ช่วงหลัง พ.ศ.2519 –พ.ศ.2523 เป็นช่วงที่นายหนังสือประเคียงออกจากป่าเนื่องจากมีพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม

การศึกษาใน 3 มิติเวลานี้จะสามารถนำเสนอข้อมูลให้เห็นถึงประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังสือประเคียงเผยแพร่มายังผู้ชมได้รอบด้านยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงจะบรรยายถึงสถานการณ์ทางการเมืองในแต่ละช่วงเวลาเพื่อให้เกิดความเข้าใจถึงบริบทโดยรวมที่มีส่วนสำคัญที่ทำให้นายหนังสือประเคียงได้เข้ามามีบทบาทในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง

ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทองช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 สรุปเป็นภาพที่ 4.23 ดังนี้

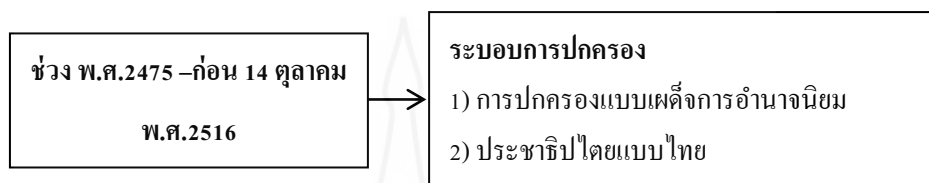

ภาพที่ 4.23 ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516

สภาพทางการเมืองช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 ทำให้ผู้วิจัยสามารถอธิบายการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองว่าประกอบด้วยประเด็นทางการเมือง ดังนี้

ระบอบการปกครอง

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทองช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 พบว่า ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับระบอบการปกครอง สรุปเป็นภาพที่ 4.24 ดังนี้

ภาพที่ 4.24 สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516
ด้านระบอบการปกครอง

1) การปกครองแบบเผด็จการอำนาจนิยม การปกครองในสมัยจอมพลสฤษดิ์วีระกุลเป็นการปกครองที่รัฐเข้าไปควบคุมสิทธิเสรีภาพของประชาชน ไม่ยอมให้ประชาชนเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองทหารบกมีบทบาทเป็นอย่างมากในการเมืองการปกครองในสมัยนั้น แต่ในขณะเดียวกันก็ยิ่งให้เสรีภาพในทางเศรษฐกิจและสังคมได้แก่เสรีภาพในการนับถือศาสนา การประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นเรื่องที่ไม่ส่งผลกระทบต่อระบบการเมือง ระบบนี้จะมีการลงโทษผู้กระทำความผิดต่อเกณฑ์ของบ้านเมืองอย่างรุนแรง เรียกว่า พวกนอกกริตนอกรอย เพื่อควบคุมให้ประชาชนเคารพเชื่อฟัง และปฏิบัติตามอย่างเคร่งครัดดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...การปกครองในสมัยนั้น จอมพลสฤษดิ์ซึ่งเป็นทหารก็จะมีวิธีการปกครองโดยใช้ความเข้มงวด หากพบว่ามิใช่ผู้ไม่เห็นด้วยกับรัฐก็จะมี การปราบปรามและมีบทลงโทษอย่างหนัก เช่น การใช้กำลังเข้าจับกุม ชังคุกจนถึงประหารชีวิตด้วยการยิงเป้า” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ. 2560)

“...แม้ว่าสมัยก่อน 14 ตุลา จะควบคุมเสรีภาพของประชาชนอำนาจส่วนใหญ่อยู่ที่พวกทหารแต่รัฐบาลก็ไม่ก้าวท้าวเรื่องการนับถือศาสนาหรือใครจะทำมาหากินอะไรก็ยังสามารถทำได้”

(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 27 ธันวาคม พ.ศ. 2560)

2) ประชาธิปไตยแบบไทยมีอุดมการณ์การเมืองแบบพ่อขุน จากการที่ผู้ปกครองประเทศส่วนใหญ่เป็นนายทหารบกและไม่ได้รับการศึกษาจากต่างประเทศจึงไม่เห็นด้วยกับการปกครองระบบการเมืองแบบประชาธิปไตยตะวันตก โดยให้เหตุผลว่าไม่เหมาะสมกับวัฒนธรรมและสภาพแวดล้อมแบบไทย ดังนั้น การเมืองในรูปแบบของจอมพลสฤษดิ์จึงประกอบขึ้นด้วยรัฐ/

รัฐบาล ข้าราชการ และประชาชน คือ รัฐบาลนอกจากจะมีหน้าที่ดูแลประชาชนแล้วยังมีลักษณะเผด็จการอยู่ด้วย ดังข้อมูลที่หีบขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...ในส่วนตัวมีความชื่นชอบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่ส่งเสริมให้เกิดความเท่าเทียม โดยสมัยราวๆ พ.ศ.2501 การปกครองยังมีความเป็นชนชั้น ผู้ปกครอง พวกข้าราชการเป็นใหญ่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมในสังคมไทย มีความเป็นเผด็จการ ประชาชนใช้ชีวิตด้วยความอึดอัด .”

(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

“...การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเป็นของใหม่ ผู้ปกครองซึ่งเป็นทหารยังติดอยู่กับระบอบเก่ากลัวว่าอำนาจของตนเองจะลดลงก็ไม่เห็นด้วยกับการปกครองในระบอบนี้ไม่เหมือนพวกที่จบจากเมืองนอกที่เขาเรียนรู้ว่ามีหัวก้าวหน้า” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 27 ธันวาคม พ.ศ 2560)

นโยบายการบริหารประเทศ

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทองช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 พบว่า ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับนโยบายการบริหารประเทศ สรุปเป็นภาพที่ 4.25 ดังนี้

ภาพที่ 4.25 สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516

ด้านนโยบายการบริหารประเทศ

1) กักคอมมิวนิสต์ รัฐบาลมีแนวคิดว่าคอมมิวนิสต์เป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ จึงมีนโยบายในการกวาดล้างผู้มีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ โดยนายหนังสือประเคียงให้ข้อสังเกตว่า นโยบายดังกล่าวอาจเป็นเพียงข้ออ้างในการปราบปรามนักวิชาการ นักการเมือง ปัญญาชนที่มีแนวคิดตรงกันข้ามกับรัฐบาล ดังข้อมูลที่หีบขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...ในช่วงนั้นจอมพลสฤษดิ์ได้ออกนโยบายการปราบปรามพวกที่มีลักษณะอันเป็นคอมมิวนิสต์หรือพวกที่ต่อต้านรัฐบาลอย่างหนัก ซึ่งมีข้อสงสัยว่าส่วนใหญ่คนที่ถูกไล่ล่าจะเป็นพวกนักวิชาการ นักการเมือง ปัญญาชนที่มีแนวคิดตรงกันข้ามกับรัฐบาล โดยเฉพาะคนจีน....” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

2) การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ เพื่อแก้ไขวิกฤติทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นผลพวงมาจากการบริหารของรัฐบาลชุด พล.ท.ถนอม กิตติขจร กล่าวคือ มีการลดภาษีนำเข้าวัตถุดิบ ลดภาษีส่งออก ทำให้นักลงทุนต่างชาติเข้ามาลงทุนมากมาย ซึ่งนโยบายดังกล่าวสร้างความเลื่อมล้ำปัญหาเศรษฐกิจในสังคมไทยมากมาย เช่น การเกิดกลุ่มธุรกิจผูกขาด ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...จากนโยบายทางการค้าที่ให้ผลประโยชน์กับชาวต่างชาติมากเกินไปทำให้เกิดผลเสียกับนักลงทุนในประเทศ มีความไม่เที่ยงกันในการแข่งขันทางธุรกิจ ประชาชนที่มีอาชีพค้าขายทั่วไปก็ได้รับผลกระทบในเรื่องการเก็บภาษีที่สูงเกินไป....” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

3) ลดการอพยพย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในเมือง การเข้ามาหางานทำในเมืองของคนหนุ่มสาวในชนบท ถูกมองว่าไม่ก่อให้เกิดผลดีทางเศรษฐกิจแต่กลับทำให้เกิดแหล่งเสื่อมโทรมปัญหาสังคม เช่น ปัญหาอาชญากรรม ลักเล็กขโมยน้อย ปัญหายาเสพติด รัฐบาลจึงแก้ปัญหโดยจัดสรรที่ดินทำกินในรูปของนิคมประชาสงเคราะห์ ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

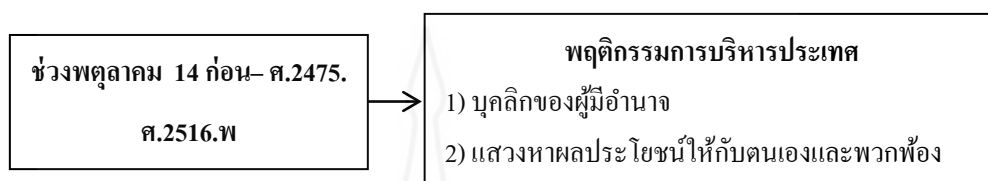
“...ในภาคอีสานเกิดภาวะแห้งแล้ง ฝนไม่ตกทำให้ชาวบ้านไม่สามารถทำการเกษตรได้คนหนุ่มสาวจึงอพยพไปทำงานในเมืองหลวง โดยเฉพาะผู้ชายมีอาชีพขับสามล้อรับจ้างกันเยอะ รัฐบาลมีแนวคิดที่จะส่งคนเหล่านี้กลับไปทำงานในชนบทโดยการจัดสรรที่ดินทำกิน เนื่องจากเชื่อว่าคนเหล่านี้ทำให้เกิดปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม....” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

4) กวดขันและปราบปรามยาเสพติดรัฐบาลมีนโยบายกวดขันและปราบปรามยาเสพติดจำพวกเฮโรอีนและฝิ่น โดยการออกประกาศให้ฝิ่นเป็นสิ่งที่ผิดกฎหมาย ปิดโรงฝิ่นอย่างถาวร และตั้งศูนย์บำบัดรักษาผู้ติดยา ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...สังคมไทยในช่วงนั้นยังมีการสูบฝิ่นกันเยอะ จนจอมพลสฤษดิ์ต้องใช้มาตรการเด็ดขาดเพื่อให้ประชาชนผู้ติดยาและยาเสพติดชนิดอื่นๆ เลิกเสพ โดยการปิด โรงฝิ่นอย่างถาวร และตั้งศูนย์บำบัดรักษาผู้ติดยา....” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

พฤติกรรมกรรมการบริหารประเทศ

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองช่วงก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 พบว่า ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการบริหารประเทศ สรุปลงเป็นภาพที่ 4.26 ดังนี้

ภาพที่ 4.26 สรุปลงประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516
ด้านพฤติกรรมกรรมการบริหารประเทศ

1) **บุคลิกของผู้มีอำนาจ** การปกครองแบบพ่อขุนของจอมพลสฤษดิ์ ทำให้การบริหารประเทศมีลักษณะของผู้ทรงอำนาจ แสดงออกด้วยบุคลิกภาพของความดุดัน เนียบขาด สร้างความหวั่นเกรงให้กับประชาชน ดังข้อมูลที่หีบขกมานำเสนอต่อไปนี้

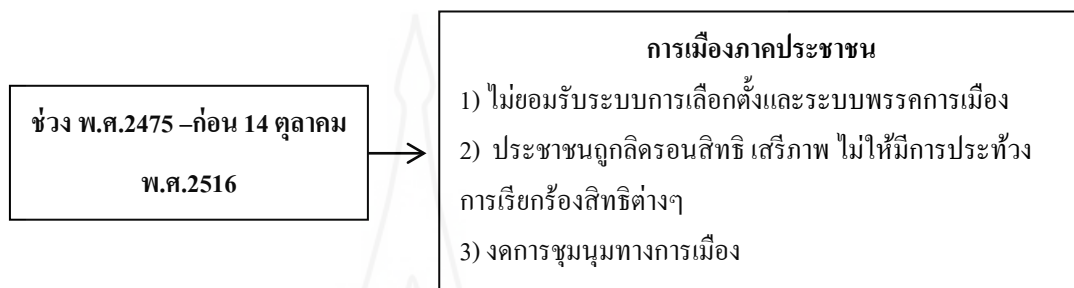
“...จอมพลสฤษดิ์เป็นทหาร จึงมีการใช้อำนาจตามแบบอย่างของทหาร มีตัวเองเป็นผู้บังคับบัญชาส่วนคนอื่นเป็นผู้ที่อยู่ใต้การปกครองของตน บุคลิกที่แสดงออกจึงมีลักษณะดุดัน นำความหวั่นเกรงของประชาชน...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

2) **แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง** พฤติกรรมการบริหารประเทศในแง่ของนโยบายทางเศรษฐกิจทำให้เอื้อต่อการหาผลประโยชน์ให้กับพวกพ้อง การให้ประโยชน์กับต่างชาติมากเกินไป แสดงถึงการให้ผลประโยชน์ต่างตอบแทนของกลุ่มทุนต่างชาติกับรัฐบาล ดังข้อมูลที่หีบขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...การค้าในสมัยนั้นรัฐบาลส่งเสริมให้ต่างชาติโดยเฉพาะอเมริกามาลงทุนในประเทศไทยทำให้เกิดระบบอุปถัมภ์ระหว่างนักการเมืองกับกลุ่มนักธุรกิจ เกิดความไม่เป็นธรรมในการแข่งขันทางการตลาด...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

การเมืองภาคประชาชน

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทองช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 พบว่าประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารประเทศ สรุปลงเป็นภาพที่ 4.27 ดังนี้

ภาพที่ 4.27 สรุปลงประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงก่อน พ.ศ.2516
ด้านการเมืองภาคประชาชน

1) ไม่ยอมรับระบบการเลือกตั้งและระบบพรรคการเมือง รัฐมองว่าระบบเลือกตั้งและระบบพรรคการเมืองทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม เกิดความวุ่นวายและไร้ระเบียบ ส่งผลต่อเสถียรภาพทางการเมือง โดยจอมพลสฤษดิ์มีแนวคิดที่ว่าบ้านเมืองจะมีเสถียรภาพและความมั่นคงได้นั้นจะต้องเพิ่มอำนาจของรัฐบาลในการควบคุมประชาชน ดังข้อมูลที่ยกขานมาเสนอต่อไปนี้

“...ในสมัยจอมพลสฤษดิ์ถึงแม้จะมีความพยายามในการดูแลเรื่องปากท้องของประชาชนแต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ให้ความสำคัญในเรื่องประชาธิปไตย และการเลือกตั้ง รวมทั้งให้อำนาจกับรัฐมากเกินไป...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

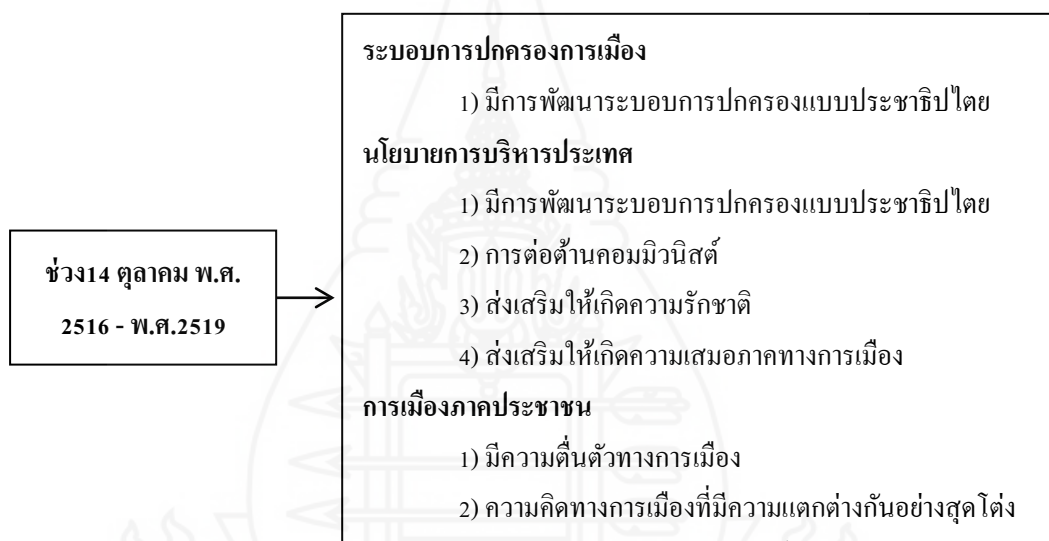
2) ประชาชนถูกกลิดรอนสิทธิ เสรีภาพ โดยห้ามไม่ให้มีการประท้วง การเรียกร้องสิทธิต่างๆ รวมถึงการชุมนุมทางการเมืองโดยนายหนังสือประเคียงมองว่าข้อนี้เป็นอันตรายต่อการบริหารประเทศทำให้ประชาชนรู้สึกถึงความไม่ชอบธรรมในการปกครอง ดังข้อมูลที่ยกขานมาเสนอต่อไปนี้

“...สิ่งที่ผมรู้สึกถึงความไม่เป็นธรรม คือ การที่ประชาชนไม่สามารถมีส่วนร่วมทางการเมือง ขาดสิทธิ เสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น ทั้งเรื่องของตนเอง และสังคม...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

กล่าวโดยสรุป การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองช่วง พ.ศ.2475 –ก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 มีประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักในเรื่อง ระบอบการปกครอง นโยบายการบริหารประเทศ พฤติกรรมการบริหารประเทศ และการเมืองภาคประชาชน ในลักษณะเสียดสีการทำงานของรัฐบาล

ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519 สรุปเป็นภาพที่ 4.28 ดังนี้

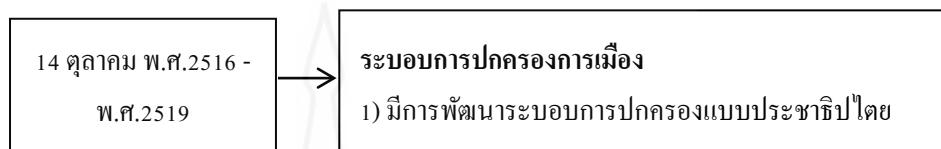

ภาพที่ 4.28 ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519

สภาพทางการเมืองช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519 ทำให้ผู้วิจัยสามารถอธิบายการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองว่าประกอบด้วยประเด็นทางการเมือง ดังนี้

1) ระบอบการปกครอง

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519 พบว่า ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับระบอบการปกครอง สรุปเป็นภาพที่ 4.29 ดังนี้

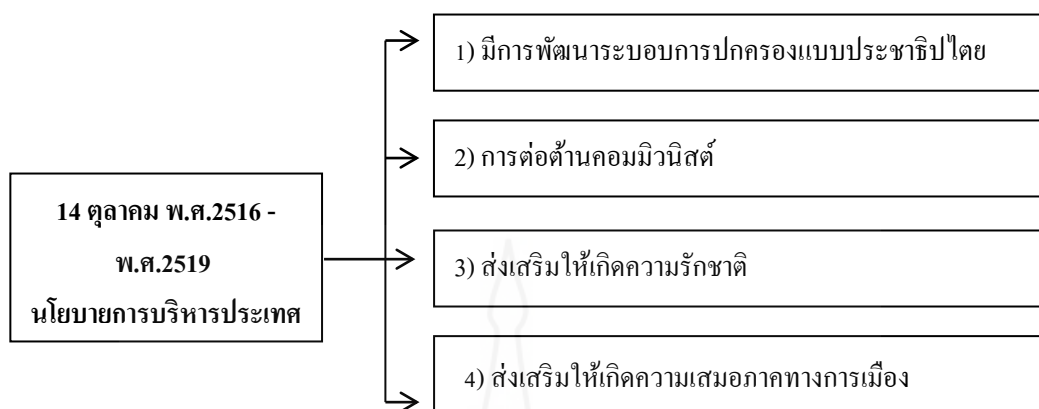
ภาพที่ 4.29 สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519
ด้านระบอบการปกครอง

มีการพัฒนาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยมีการเลือกตั้ง จัดตั้งรัฐบาล โดยมีแนวคิดในการเผยแพร่ความรู้ในระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีนักเรียนนักศึกษาสมัครเพื่อทำหน้าที่เผยแพร่ในต่างจังหวัดเป็นจำนวนมากแต่ในขณะเดียวกันก็ทำให้เกิดความขัดแย้งกับกลุ่มข้าราชการที่มีความคิดแบบอนุรักษนิยมแบบดั้งเดิมดังข้อมูลที่ยกขมกมานำเสนอต่อไปนี้

“...เมื่อล้มรัฐบาลกลุ่มถนอม - ประภาส - ณรงค์ ได้แล้วรัฐบาลใหม่ก็มีนโยบายที่จะเผยแพร่ความรู้ในระบอบประชาธิปไตย เห็นได้จากการมีนักศึกษา ปัญญาชนเข้ามาให้ความรู้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยกับประชาชนในต่างจังหวัด แต่ในบางครั้งก็มีการประท้วงกระทั้งกับกลุ่มข้าราชการที่มีแนวความคิดเดิม” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

2) นโยบายการบริหารประเทศ

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519 พบว่า ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับระบอบการปกครอง สรุปเป็นภาพที่ 4.30 ดังนี้

ภาพที่ 4.30 สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วง พ.ศ.2516- พ.ศ.2519
ด้านนโยบายการบริหารประเทศ

พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเมืองมีนโยบายในการจัดตั้งกลุ่มทางการเมือง และเข้าร่วมองค์กรทางการเมือง ได้แก่ การสมัครเข้าเป็นสมาชิกพรรคการเมือง การเข้าร่วมกับกิจกรรมของกลุ่มการเมือง ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ในช่วงนั้นเป็นช่วงที่ประชาธิปไตยมีความเบ่งบานเพราะเป็นช่วงหลัง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 รัฐบาลจึงมีนโยบายให้ประชาชนมีส่วนร่วมกิจกรรมที่ส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ. 2560)

การต่อต้านคอมมิวนิสต์เป็นนโยบายที่โดดเด่นที่สุด โดยมีการอบรมข้าราชการกรมกองต่างๆ ให้ตระหนักถึงภัยของคอมมิวนิสต์ การออกหนังสือพิมพ์เจ้าพระยา เพื่อทำให้เป็นหนังสือพิมพ์ตัวอย่างโดยเน้นการต่อต้านคอมมิวนิสต์ การดำเนินนโยบายปราบปรามคอมมิวนิสต์อย่างจริงจังกับผู้ที่มีการกระทำอันเป็นคอมมิวนิสต์ กำหนดเขตแทรกซึมของคอมมิวนิสต์ และการตั้งศาลพิเศษดำเนินคดีกับนักศึกษาและประชาชนที่อยู่ในเหตุการณ์ 6 ตุลาสะท้อนถึงการใช้อำนาจในการลิดรอนสิทธิ เสรีภาพของประชาชนในทุกๆ ด้าน ด้วยนโยบายขวาคัดนี้ทำให้นักศึกษาและปัญญาชนหลบหนีเข้าป่าเพราะเกรงกลัวการจับกุม โดยเข้าไปร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...รัฐบาลต้องการชี้ให้ประชาชนเห็นถึงความเลวร้ายของพวกที่มีแนวคิดแบบคอมมิวนิสต์มีการปราบปรามพวกนักศึกษา ปัญญาชนที่มีความคิดเห็นตรงข้ามกับรัฐบาลจะโดยเหมารวมว่าเป็นพวกคอมมิวนิสต์ จึงต้องหลบหนีเข้าป่าเป็นจำนวนมาก...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

ส่งเสริมให้เกิดความรักชาติ ในสมัยนายธานินทร์กรีวิเชียร มีการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมความรักชาติ แต่นโยบายก็ทำลายความชอบธรรมของรัฐบาลเพราะบางครั้งก็มีการจัดกิจกรรมที่แสดงออกถึงความไม่เหมาะสม ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ในสมัยนายธานินทร์ได้มีการส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักถึงความรักชาติ และเห็นถึงความเลวร้ายของพวกที่มีแนวคิดแบบคอมมิวนิสต์ แต่ก็ไม่ประสบความสำเร็จนัก เนื่องจากกิจกรรมที่ดูแปลกๆ เช่น การพยายามสร้างเสาธงให้สูงมากๆ ซึ่งเป็นเรื่องตลกในสายตาของประชาชน” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

ส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคทางการเมืองรัฐบาลมีนโยบายในการประชาชนตระหนักในสิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของตนเอง โดยการส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วม การแสดงความคิดเห็นของประชาชน จนในบางครั้งมีมากเกินไปจนทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...สังคมในขณะนั้นมีการประท้วง การนัดหยุดงาน เรียกร้องค่าครองชีพที่สูงขึ้น ได้แก่ การร้องทุกข์ของชาวนา แต่ในบางครั้งมองว่าเป็นการฉวยโอกาส เช่น การเรียกร้องให้ประกันราคาการเกษตรที่สูงเกินไป...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

3) การเมืองภาคประชาชน

จากการศึกษาพบว่า นายหนึ่งประเคียง ระฆังทอง ได้มีการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยมีประเด็นเนื้อหาเรื่องการเมืองภาคประชาชน มีรายละเอียด ดังนี้

ความตื่นตัวทางการเมืองมีการแสดงออกทางการเมืองในลักษณะการแสดงความคิดเห็น ประท้วง เรียกร้องสิทธิในประเด็นสำคัญ ได้แก่ ความยุติธรรมทางสังคมและเศรษฐกิจ การถูกเอารัดเอาเปรียบ ถูกข่มเหง เช่น การขึ้นราคาน้ำมันทำให้ราคาสินค้ามีราคาแพงสร้างความเดือดร้อนให้กับประชาชน แต่ในบางครั้งข้อเรียกร้องก็ไม่สมเหตุสมผลอันเนื่องมาจากการฉวยโอกาสของคนบางกลุ่ม การแสดงออกมากล้นขณะที่เกินเลย ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ประชาชนมีความตื่นตัวทางการเมืองมาก มีการชุมนุม ประท้วงเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมโดยเฉพาะเรื่องปัญหาปากท้อง และเรื่องความเท่าเทียมทางการเมือง จนในบางครั้งก็ดูมากเกินไป และมีการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญหาการชุมนุม เช่น การขว้างระเบิดใส่ผู้ชุมนุมของชาวไทยมุสลิมทางใต้...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

ความคิดทางการเมืองที่มีความแตกต่างกันอย่างสุดโต่ง การแสดงออกในการแสดงความคิดเห็นอย่างเต็มที่ทำให้เกิดความขัดแย้งอย่างชัดเจน จนทำให้เกิดความแตกแยกในสังคม จนเกิดการประจันหน้า ด้วยการใช้ความรุนแรง สองขั้วดังกล่าว คือพวกขวาจัดมองว่าพวกซ้ายจัดเป็นพวกที่เป็นภัยกับสังคมไทย เป็นคอมมิวนิสต์ที่มุ่งทำลายชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ความแตกต่างทางความคิดที่รุนแรงนี้ ทำให้เกิดบรรยากาศตึงเครียด แยกแยะคั่งข้อมูลที่ยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ในสังคมมีความขัดแย้งกันมากพวกขวาจัดมองว่าประชาธิปไตยที่แท้จริงรูปแบบการปกครองแบบอังกฤษ อเมริกา ส่วนพวกซ้ายจัดก็มองว่าประชาธิปไตยของมวลชน คือประชาธิปไตยแบบของสาธารณรัฐประชาชนจีน...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ. 2560)

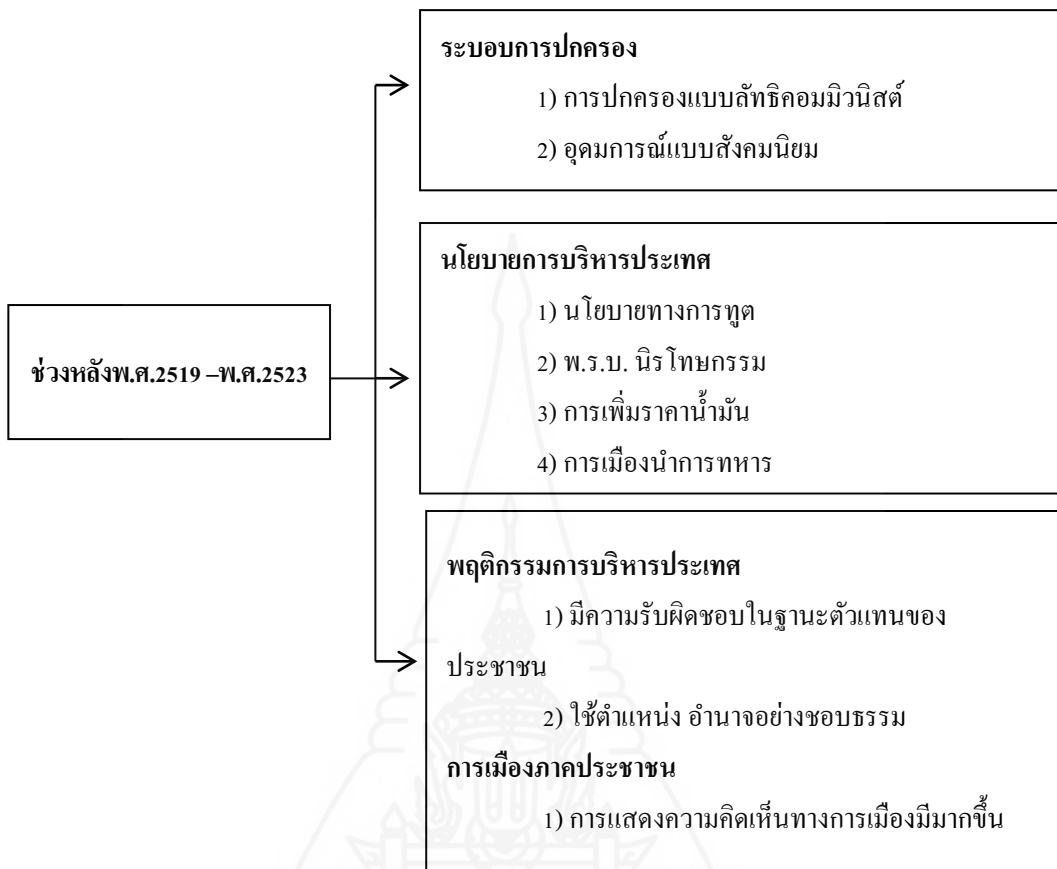
การแสดงออกของกลุ่มอนุรักษ์นิยม เกิดกลุ่มต่างๆ ซึ่งได้มีการเรียกร้องทางการเมืองกลุ่มค่านิยมที่แสดงออกด้วยความรุนแรง เช่น กลุ่มกระทิงแดง จัดตั้งสนับสนุนโดยผู้มีอำนาจ มีแนวโน้มที่แสดงออกถึงความรุนแรง คั่งข้อมูลที่ยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ในการชุมนุมทางการเมืองมีกลุ่มกระทิงแดงที่มีแนวโน้มที่ใช้ความรุนแรงในการชุมนุมเพราะมีผู้มีอำนาจสนับสนุนกลุ่มนี้...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ. 2560)

กล่าวโดยสรุป การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองช่วงหลัง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519 มีประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักในเรื่องระบอบการปกครอง นโยบายการบริหารประเทศ และการเมืองภาคประชาชน เนื้อหาที่ใช้แสดงมีลักษณะโน้มน้ำหนักชาวบ้านตระหนักถึงสิทธิ เสรีภาพในการแสดงออกของตนเอง และชี้ให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมของโลกเสรีหรือพวกทุนนิยม

ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทองช่วง พ.ศ.2519 – พ.ศ.2523

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ช่วง พ.ศ.2519 – พ.ศ.2523 สรุปเป็นภาพที่ 4.31 ดังนี้

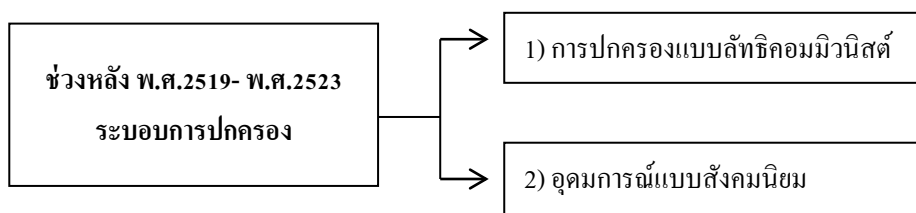

ภาพที่ 4.31 ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระนังทอง ประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงหลัง พ.ศ.2519- พ.ศ.2523

สภาพทางการเมืองช่วงหลัง พ.ศ.2519- พ.ศ.2523 ทำให้ผู้วิจัยสามารถอธิบายการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระนังทองว่าประกอบด้วยประเด็นทางการเมือง ดังนี้

1) ระบอบการปกครอง

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระนังทอง ช่วงหลัง พ.ศ.2519 – พ.ศ.2523 พบว่า ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับระบอบการปกครอง สรุปเป็นภาพที่ 4.32 ดังนี้

ภาพที่ 4.32 สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงหลัง พ.ศ.2519-พ.ศ.2523
ด้านระบอบการปกครอง

การปกครองแบบลัทธิคอมมิวนิสต์ ว่าด้วยการจัดระเบียบทางสังคมในปัจจุบัน อันถือกำเนิดถึงจากระบบเศรษฐกิจแบบทุนนิยม ประกอบไปด้วยชนชั้นทางสังคมสองชนชั้นหลัก คือ "ชนชั้นแรงงาน" ผู้ที่ต้องทำงานเพื่ออยู่รอดและถือเป็นกลุ่มคนส่วนมากในสังคม และ "ชนชั้นนายทุน" อันเป็นชนกลุ่มน้อยในสังคม ความขัดแย้งระหว่างสองชนชั้นนี้เองที่จะก่อให้เกิดการปฏิวัติ อันเป็นองค์ประกอบตั้งต้นที่จะช่วยให้เกิดการเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นเจ้าของปัจจัยการผลิตร่วมกันของคนในสังคม (Social ownership) ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

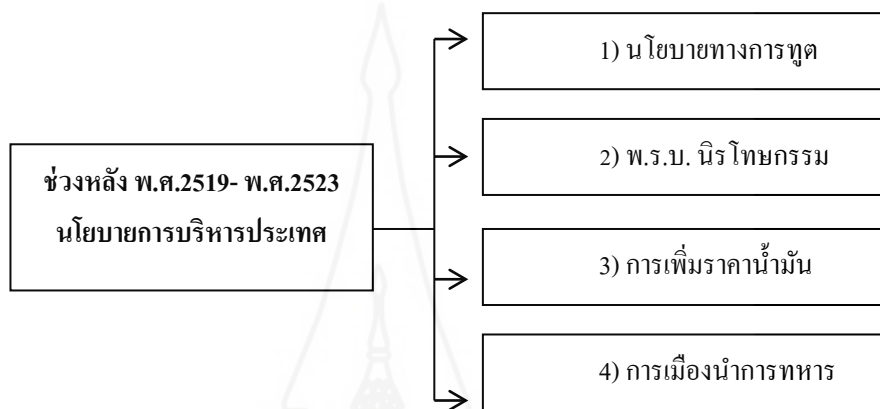
“...ผมมีความคิดว่าแนวคิดแบบคอมมิวนิสต์ให้ความสำคัญกับความเท่าเทียมกัน ไม่มีชนชั้น ระหว่างพวกนายทุนกับกลุ่มเกษตรกร ผู้ใช้แรงงาน” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

อุดมการณ์แบบสังคมนิยม มีอุดมการณ์ที่ปฏิเสธปัจเจกชนนิยม ปฏิเสธกรรมสิทธิ์ในทรัพย์สินส่วนตัว และปฏิเสธผลกำไรส่วนตัว แต่ยอมรับระบบที่อิงอาศัยการรวบอำนาจทางเศรษฐกิจ โดยให้ภาครัฐบาล สังคม และกลุ่มกรรมกรที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีกรรมสิทธิ์ในปัจจัยทางการผลิต และการแจกจ่ายสินค้าและการรับผิดชอบทางสังคม ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...ผมเล่นหนังตะลุงในลักษณะวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาล นำเสนออุดมการณ์แบบสังคมนิยมเพราะชอบหลักที่ให้โอกาสกลุ่มกรรมกรที่ทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมมีกรรมสิทธิ์ในปัจจัยทางการผลิต และการแจกจ่ายสินค้า และสอนให้มีความรับผิดชอบต่อสังคม” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 มิถุนายนพ.ศ 2560)

2) นโยบายการบริหารประเทศ

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง ช่วงหลัง พ.ศ.2519 – พ.ศ.2523 พบว่า ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับนโยบายการบริหารประเทศ สรุปเป็นภาพที่ 4.33 ดังนี้

ภาพที่ 4.33 สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงหลัง พ.ศ.2519-พ.ศ.2523
ด้านนโยบายการบริหารประเทศ

นโยบายทางการทูตการปรับปรุงสัมพันธภาพกับประเทศเพื่อนบ้านอัน ได้แก่ ประเทศเวียดนาม กัมพูชา ลาว และพม่า รวมทั้งประเทศมหาอำนาจ คือ สาธารณรัฐประชาชนจีน และสหภาพโซเวียต เพื่อกระชับความสัมพันธ์กับประเทศมหาอำนาจทั้งสอง ทำให้ไทยมีความสัมพันธ์ทางการทูตและการค้ากับทั้งสองประเทศแน่นแฟ้นขึ้นนอกจากนี้ยังหนุนอเมริกาในด้านเศรษฐกิจอีกด้วยดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...สมัยพลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ นโยบายที่โดดเด่น คือ การสร้างความสัมพันธ์อันดีโดยเฉพาะกับประเทศเพื่อนบ้าน มีการค้าขายระหว่างกัน ไปมาหาสู่กันระหว่างชายแดนทางด้านอเมริกาเองก็ไม่มีความจริงใจกับประเทศไทย จนประเทศไทยเป็นเหมือนทาสทางเศรษฐกิจของอเมริกา...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 มิถุนายนพ.ศ 2560)

พ.ร.บ.นิรโทษกรรมให้แก่นักศึกษาที่ถูกจำคุกเนื่องจากเหตุการณ์ชุมนุม 6 ตุลาคม พ.ศ.2519 ที่มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ซึ่งทำให้นักศึกษาที่ถูกจับทั้งหมดได้รับการปล่อยตัว ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...รัฐบาลประกาศให้มีการนิรโทษกรรมนักศึกษาที่ร่วมการชุมนุมในเหตุการณ์ 6 ตุลา ทำให้สถานการณ์ทางการเมืองผ่อนคลายมากขึ้น ปัญญาชนได้รับการปล่อยตัวเป็นจำนวนมาก...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

การเพิ่มราคาน้ำมัน ในสมัยพลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ ได้มีนโยบายในการเพิ่มราคาน้ำมันส่งผลกระทบต่อประชาชนในวงกว้าง ทำให้ถูกโจมตีจากหลายฝ่ายจนต้องลาออก จากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

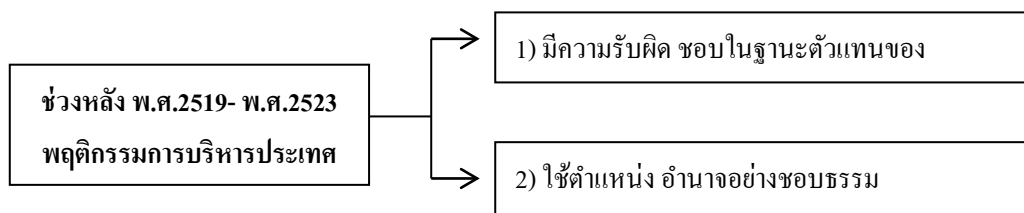
“...รัฐบาลอ้างว่าจะต้องขึ้นราคาน้ำมันตามอย่างตลาดโลกซึ่งส่งผลกระทบต่อราคาสินค้าที่มีราคาแพงมาก อยู่ในยุคข้าวยากหมากแพงไปทั่วประเทศ...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

นโยบายการเมืองนำการทหารสมัยพลเอก เปรม ติณสูลานนท์ นายกรัฐมนตรี เป็นนายกรัฐมนตรี มีนโยบายให้ปฏิบัติต่อผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์หรือผู้หลงผิดด้วยความเป็นธรรม โดยให้เข้ามอบตัว พร้อมทั้งชี้แจงให้บุคคลเหล่านั้นให้เข้าใจถึงนโยบายของรัฐบาลในปัญหานี้อย่างถ่องแท้ช่วยเหลือให้ใช้ชีวิตใหม่ร่วมกันต่อไปในสังคมอย่างเหมาะสม คำสั่งนี้เป็นจุดเปลี่ยนที่สำคัญจากนโยบายขจัดของรัฐบาลก่อนหน้ามาสู่การประนีประนอม ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...ก่อนหน้านั้นผมเข้าไปอยู่ในป่ากับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยมา 8 ปี จนกระทั่งพลเอกเปรมเป็นนายกรัฐมนตรี และมีนโยบายที่ปฏิบัติต่อผู้เข้าไปอยู่ในป่าแบบเพื่อนร่วมชาติ ให้ความเป็นธรรม เมื่อออกมาก็ได้เรียนรู้ว่าประชาธิปไตย นโยบายของรัฐแท้จริงเป็นอย่างไร” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

3) พฤติกรรมการบริหารประเทศ

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง ช่วงหลัง พ.ศ.2519 – พ.ศ.2523 พบว่า ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับพฤติกรรมการบริหารประเทศ สรุปเป็นภาพที่ 4.34 ดังนี้

ภาพที่ 4.34 สรุปประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงหลัง พ.ศ.2519-พ.ศ.2523
ด้านพุดติกรรมการบริหารประเทศ

มีความรับผิดชอบในฐานะตัวแทนของประชาชนพลเอกเกรียงศักดิ์ ได้แสดงให้เห็นถึงความรับผิดชอบต่อการตัดสินใจของตนเองในการดำเนินนโยบายผิดพลาดในเรื่องการขึ้นราคาน้ำมันด้วยการลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีการปกครองแบบพ่อขุนของจอมพลสฤษดิ์ ทำให้การบริหารประเทศมีลักษณะของผู้ทรงอำนาจ แสดงออกด้วยบุคลิกภาพของความคุ้นเคยขาด สร้างความหวั่นเกรงให้กับประชาชน ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

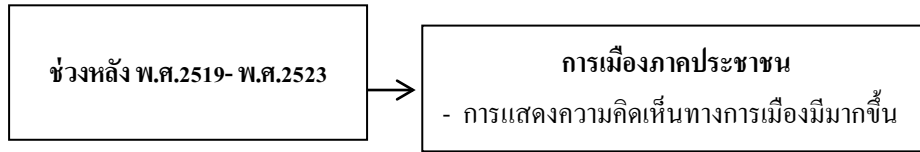
“...ผมถือว่าพลเอกเกรียงศักดิ์ ส่วนหนึ่งก็มีสปิริตในการทำงานเมื่อดำเนินนโยบายผิดพลาดก็ยอมรับที่ความผิด ด้วยการลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรี...” (ประเวียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

ใช้ตำแหน่ง อำนาจอย่างชอบธรรมเมื่อพลเอกเปรมท่านมีการบริหารบ้านเมืองด้วยความเป็นธรรม ถือเป็น “เสาหลักทางจริยธรรม” ของประเทศ เป็นแบบอย่างของ “คนซื่อสัตย์สุจริต” และเป็นผู้หนึ่งที่ออกมาพูดซ้ำเรื่อง “คนดี” และ “คุณธรรมจริยธรรม” มากที่สุด ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...สำหรับพลเอกเปรมนั้น ท่านเป็นคนดี มีความสามารถ บริหารบ้านเมืองด้วยความเป็นธรรม มีใจคอกว้างขวาง ดังเช่น การปฏิบัติต่อผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์หรือผู้หลงผิดด้วยความเป็นธรรม โดยให้เข้ามอบตัว...” (ประเวียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

4) การเมืองภาคประชาชน

จากการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเวียง ระฆังทอง ช่วงหลัง พ.ศ.2519 – พ.ศ.2523 พบว่า ประเด็นเนื้อหาเกี่ยวกับพุดติกรรมการบริหารประเทศ สรุปเป็นภาพที่ 4.35 ดังนี้

ภาพที่ 4.35 สรุประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ช่วงหลัง พ.ศ.2519-พ.ศ.2523
ด้านการเมืองภาคประชาชน

การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมีมากขึ้นในช่วงปี พ.ศ.2523 นโยบายการบริหารประเทศมีความอ่อนปรนมากขึ้น ทำให้รัฐบาลเปิดกว้างให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นทางการเมือง ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...จากที่สังคมต้องอยู่กับการปกครองโดยพวกขวาจัดมานาน การแสดงความคิดเห็นเป็นเรื่องที่ต้องระมัดระวังอย่างมาก ตั้งแต่มีการอ่อนปรนกับผู้ก่อการร้ายคอมมิวนิสต์หรือผู้หลงผิดก็ทำให้การแสดงความคิดเห็นทางการเมืองทำได้มากขึ้น...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 28 เมษายน พ.ศ 2560)

กล่าวโดยสรุป การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนึ่งประเคียง ระฆังทองช่วงหลัง พ.ศ.2519 – พ.ศ.2523 มีประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักในเรื่อง ระบอบการปกครอง นโยบายการบริหารประเทศ พฤติกรรมการบริหารประเทศ และการเมืองภาคประชาชน ในลักษณะเสียดสีการทำงานของรัฐบาล และวิพากษ์วิจารณ์สภาพการเมืองทั้งภายในประเทศและภายในภาคใต้

ตารางที่ 4.2 สรุปประเด็นประเด็นเนื้อหาเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ
ของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง

ประเด็น	ประเด็นเนื้อหาทางการเมือง
ช่วง พ.ศ.2475 – ช่วงก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516	<p>การปกครองแบบเผด็จการอำนาจนิยม และประชาธิปไตยแบบไทยนโยบายการบริหารประเทศ ในเรื่องภัยคอมมิวนิสต์การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ รัฐบาลลดการอพยพย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในเมือง และกวดขันและปราบปรามยาเสพติดนายหนังสือประเคียงนำเสนอพฤติกรรมการบริหารประเทศว่ามีลักษณะมีบุคลิกของผู้มีอำนาจแสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง รวมทั้งนำเสนอประเด็นการเมืองภาคประชาชน ในประเด็นที่รัฐไม่ยอมรับระบบการเลือกตั้งและระบบพรรคการเมืองประชาชนถูกกีดกันสิทธิ เสรีภาพ ไม่ให้มีการประท้วงการเรียกร้องสิทธิต่างๆ และการงดการชุมนุมทางการเมือง</p>
ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519	<p>ประเด็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยนโยบายการบริหารประเทศ ในเรื่องมีการพัฒนาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตยการต่อต้านคอมมิวนิสต์ การลดการอพยพย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในเมือง และการส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคของคนในชาติ รวมทั้งนำเสนอประเด็นการเมืองภาคประชาชน ในประเด็นความตื่นตัวทางการเมืองความคิดทางการเมืองที่มีความแตกต่างกันอย่างสุดโต่ง และการแสดงออกของกลุ่มอนุรักษ์นิยม</p>

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ประเด็น	ประเด็นเนื้อหาทางการเมือง
ช่วงหลัง พ.ศ.2519 – พ.ศ.2523	ระบอบการปกครองแบบลัทธิคอมมิวนิสต์ และ อุดมการณ์แบบสังคมนิยมนโยบายการบริหารประเทศ ในเรื่องนโยบายทางการทูต พ.ร.บ. นิรโทษกรรมการเพิ่มราคาน้ำมันการเมืองนำ การทหารพฤติกรรมกรรมการบริหารประเทศโดยชี้ให้เห็น ความสำคัญของการมีความรับผิดชอบในฐานะ ตัวแทนของประชาชนและใช้ตำแหน่ง อำนาจอย่าง ชอบธรรมรวมทั้งนำเสนอประเด็นการเมืองภาค ประชาชนเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางการเมือง เมืองมากขึ้น

จากตารางสรุปได้ว่า การศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง จากการศึกษาวิจัยพบว่า นายหนังสือ ประเคียงได้
นำเสนอประเด็นเนื้อหาทางการเมืองในช่วงเวลาที่สำคัญ 3 ช่วงเวลา สรุปประเด็นเนื้อหาได้ดังนี้

ช่วงที่หนึ่ง : ช่วง พ.ศ.2475 – ช่วงก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 เป็นช่วงที่นายหนังสือ ประ
เคียง ได้มีชื่อเสียงโด่งดังจากการแสดงหนังสือทางการเมืองทั้งในชนบทและในสถาบันการศึกษา
ต่างๆ ตามมหาวิทยาลัยชื่อดังหลายแห่งทั้งในภาคใต้และกรุงเทพฯ พบว่า การปกครองแบบเผด็จ
การอำนาจนิยม และประชาธิปไตยแบบไทย นโยบายการบริหารประเทศ ในเรื่องกษัตริย์คอมมิวนิสต์
การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ รัฐบาลลดการอพยพย้ายถิ่นเข้ามาทำงานทำในเมือง
และกวาดล้างและปราบปรามยาเสพติด นายหนังสือ ประเคียงนำเสนอพฤติกรรมกรรมการบริหารประเทศว่ามี
ลักษณะมีบุคลิกของผู้มีอำนาจ แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง รวมทั้งนำเสนอ
ประเด็นการเมืองภาคประชาชน ในประเด็นที่รัฐไม่ยอมรับระบบการเลือกตั้งและระบบพรรคการเมือง
ประชาชนถูกกลืนรอนสิทธิ เสรีภาพ ไม่ให้มีการประท้วงการเรียกร้องสิทธิต่างๆ และการงดการ
ชุมนุมทางการเมือง ในลักษณะเสียชื่อเสียงการทำงานของรัฐบาล

ช่วงที่สอง : ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 - พ.ศ.2519 เป็นช่วงที่นายหนังสือ ประเคียงหนีเข้า
ป่าไปร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย พบว่า ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักใน
เรื่องประเด็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย นโยบายการบริหารประเทศ ในเรื่องมีการ
พัฒนาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย การต่อต้านคอมมิวนิสต์ การลดการอพยพย้ายถิ่นเข้า

มาทำงานทำในเมือง และการส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคของคนในชาติ รวมทั้งนำเสนอประเด็น การเมืองภาคประชาชน ในประเด็นความตื่นตัวทางการเมือง ความคิดทางการเมืองที่มีความแตกต่างกันอย่างสุดโต่ง และการแสดงออกของกลุ่มอนุรักษ์นิยม

ช่วงที่สาม : ช่วงหลัง พ.ศ.2519 – พ.ศ.2523 เป็นช่วงที่นายหนังประเคียงออกจากป่า เนื่องจากมีพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม พบว่า ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักในเรื่อง ระบอบการปกครองแบบลัทธิคอมมิวนิสต์ และอุดมการณ์แบบสังคมนิยม นโยบายการบริหาร ประเทศในเรื่องนโยบายทางทหาร พ.ร.บ. นิรโทษกรรม การเพิ่มราคาน้ำมัน การเมืองนำการทหาร พฤติกรรมการบริหารประเทศโดยชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีความรับผิดชอบในฐานะตัวแทน ของประชาชนและใช้ตำแหน่ง อำนาจอย่างชอบธรรม รวมทั้งนำเสนอประเด็นการเมืองภาค ประชาชนเพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมากขึ้น

รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ ของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ช่วยให้ผู้ชมสนใจการแสดงหนังสือ ไม่เบื่อหน่ายที่จะชม ทำให้นายหนังประเคียงได้รับความนิยมและในที่สุดก็จะทำให้เกิดความเลื่อมใสศรัทธา นายหนัง ประเคียงจึงต้องมีการสื่อความหมายระหว่างนายหนังและผู้ชมเพื่อให้เกิดความเข้าใจ จะมีผลต่อ ทักษะคิด ความรู้ ความคิดของผู้ชม นายหนังประเคียงมีรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ ทางการเมือง สรุปเป็นแผนภาพก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาในแต่ละส่วน ดังนี้

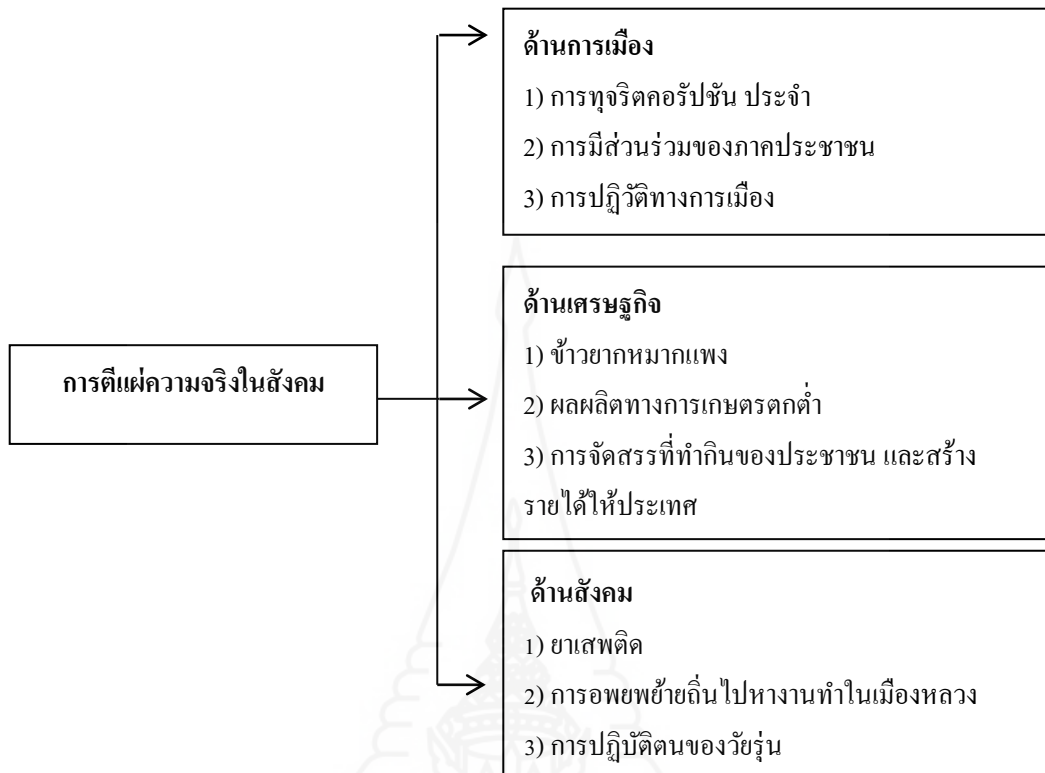

ภาพที่ 4.36 โครงสร้างรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง

1. การตีแผ่ความจริงในสังคม

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนั่งประกาย ระฆังทอง พบว่า การตีแผ่ความจริงในสังคม สรุปลงเป็นภาพที่ 4.37 ดังนี้

ภาพที่ 4.37 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบการตีแผ่ความจริงในสังคม

จากการศึกษาพบว่า นายหนังประเคียงการแสดงความรู้ ความคิดอย่างลุ่มลึก ด้วยการสะท้อนสภาพความเป็นจริงในสังคม และทำให้ผู้ฟังเกิดความกระจำในด้านการเมือง ได้แก่ 1) การทุจริตคอร์รัปชัน จากการทุจริตคอร์รัปชันของรัฐบาลและการทำหน้าที่ที่ไม่ถูกต้อง ข้าราชการประจำ 2) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่มีผลกับประชาชนโดยรวม และ 3) การปฏิบัติทางการเมือง จากความอ่อนแอของระบอบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ด้านเศรษฐกิจ ได้แก่ 1) ข้าวยากหามากแพง 2) ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ และ 3) การจัดสรรที่ทำกินของประชาชน และสร้างรายได้ให้ประเทศ ด้านสังคม 1) ยาเสพติด 2) การอพยพย้ายถิ่นไปหางานทำในเมืองหลวง และ 3) การปฏิบัติตนของวัยรุ่น ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...เรื่องที่ผมชอบเอามาบอกกล่าวให้ผู้ชมได้รู้ส่วนใหญ่เป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นในสังคมเรา ได้แก่ เรื่องการทุจริตคอร์ปชันของรัฐบาลและการทำหน้าที่ที่ไม่ถูกต้องของข้าราชการประจำ การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน การปฏิวัติ ในด้านเศรษฐกิจก็เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องพูดถึง ทั้งเรื่องปัญหาปากท้องของประชาชน เรื่องที่ทำกิน ปัญหาสินค้าการเกษตร ทุกเรื่องผมก็บอกเล่าให้พี่น้องได้ทราบผ่านการเล่นหนังตะลุง...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 2 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“...เรื่องปัญหาที่เกิดขึ้นในสังคมก็เอามาบอกเล่าอยู่ในการเล่นหนังตะลุง ส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกี่ยวกับยาเสพติด ปัญหาวัยรุ่น และเรื่องคนรุ่นใหม่บ้านเราออกไปทำงานในเมืองหลวงกันมาก...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตัวอย่างที่ 1

ขอที่ทำกิน

นักการเมืองเปลืองปลดกำหนดได้ นโยบายท่านดีมีทุกสิ่ง
ไม่ควรปล่อยขวานาเลวกว่าลิง ไม่ควรทิ้งขวานาให้หมาเมิน
เพียงแต่จัดที่ดินทำกินให้ นโยบายขวานาอย่าห่างเหิน
ประเทศชาติขาดนาไม่เจริญ ทางควรเดินมาหาไร่่นาเรา
คนทำนาทุกปีมีข้าวกิน. ไม่ต้องเดินไปขอเที่ยวว้อเรา
เจ้าที่ดินปล่อยไว้ให้ว่างเปล่า แผ่นดินเรารกร่างว่างไร่่นา

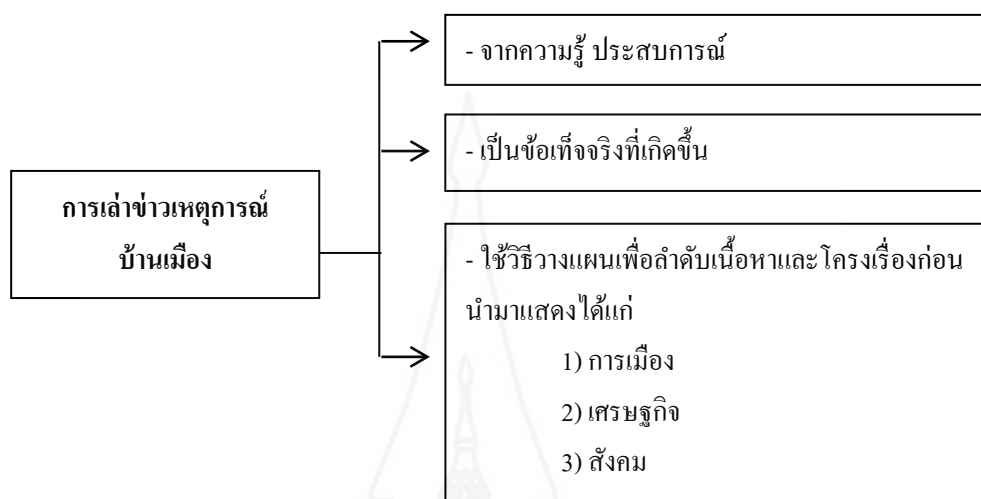
ตัวอย่างที่ 2

ด้านยา

ประเทศเสียหลายรายจ่ายสูงลิ่ว ใครหอบใครหิ้ว พวกลื้อลื้อไหล
พวกคอร์รัปชันแบ่งปันกับใคร ภาษีกำไรพวกใคร โกงกิน
ใครโค่นไม้ป่าใครค้าของเถื่อน ใครรุกที่เขื่อนกลบเกลื่อนของหมิ่น
ใครยิงโยงูใคร โกงที่ดิน ผู้ใดใครกิน อัฐหินปูนทราย
ใครขายยาฆ่า ยาฆ่ายาอี ใครปรามทุกปียังมีหลากหลาย
จับได้คนผิด เอาติดก็ร้าย คนผิดคนขายปล่อยให้ลอยนวล
จับแพะชนแกะช่องแฉะจนได้ คนผิดกฎหมายเขาไม่สอบสวน
เพราะอำนาจรัฐใครจัดขบวนขอให้ทบทวนขบวนของใคร
พวกในเรือนจำใครทำความผิด พวกท่านใกล้ชิดเขาคิดที่ไหน
ประชาชนเรา เห็นเวลาหัวใจ ไม่ที่พึ่งใครหันไปพึ่งยา

2. การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง พบว่า การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง สรุปลงเป็นภาพที่ 4.38 ดังนี้

ภาพที่ 4.38 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบการเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง

จากการศึกษาพบว่านายหนังประเคียงจะเล่าเหตุการณ์บ้านเมืองอันเกิดจากความรู้ ประสบการณ์ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ใช้วิธีวางแผนเพื่อลำดับเนื้อหาและโครงเรื่องก่อนนำมาแสดง ได้แก่ เรื่องข่าวสารเหตุการณ์ทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...หนังสือไม่ใช้มีเพื่อเป็นสื่อที่ให้ความบันเทิงเท่านั้น แต่เป็นสื่อที่เปรียบเหมือนผู้ส่งข่าวสารบ้านเมืองให้แก่ประชาชนด้วย ซึ่งก่อนการเล่นหนังสือเองต้องมาทบทวน ลำดับเรื่องราวก่อน...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 2 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตัวอย่างที่ 1

“ทุกข์ 800 – 900 แหล่ ”

ทุกข์เรื่องปัญหา ของชาวเกษตร ทุกข์ทั่วประเทศเกษตรเสียหาย
ราคาตกต่ำ พวกทำไร่นา ข้าวตกราคา เงินตราหดหาย
มันสำปะหลังกระทั้งอ้อยพอ ราคาตกท่อ ต้องขอเจ้านาย
ทุกข์ชาวสวนยาง เส้นทางย่ำแย่ ราคากาแฟ เขาแก่เกือบตาย

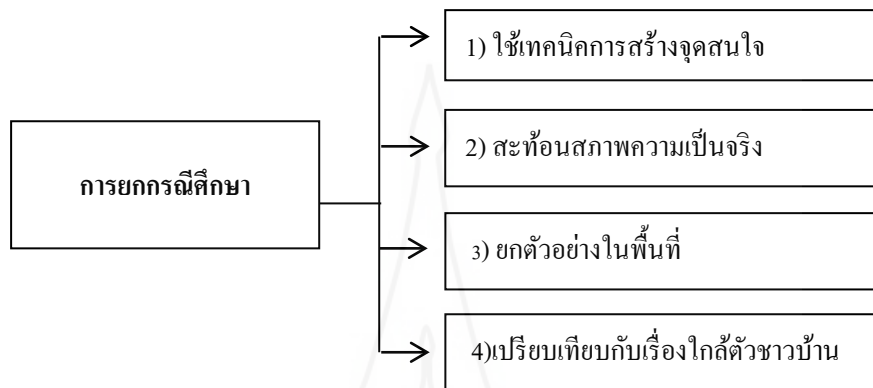
ทุกข์ป่าล้มน้ำมัน ปลุกกันกราดเคลื่อน แต่น้ำมันเถื่อนยังเคลื่อนยังย้าย
 ทุเรียนสะตอทั้งเงาะลองกอง พ่อแม่พี่น้อง เรียกร้องไว้อย่าง
 คนจนส่วนใหญ่ไม่มีใครรุ่งเรือง ฝ่ายนักการเมือง รุ่งเรืองหลายราย
 ไอ้เยาวชน มีความชีวิต มั่วยาเสพติด เขาผิดกฎหมาย
 สังคมเมืองเราใครเขาเป็นสุข คนจนทนทุกข์ความทุกข์ทรมาน
 ทุกข์ทั้งแปดร้อยเก้าร้อยน้อยไป ท่านควรเข้าไปล้างภัยแผ่นดิน

ตัวอย่างที่ 2

วีรชนคนกล้าตุลากรม	จึงระดมพลังกันครั้งใหญ่
ความแค้นคั่งพริ้มพร้อมหล่อหลอมใจ	ถือคบไฟเผาโถมถูกโจมตี
ถือก้อนอิฐก้อนหินก้อนดินสู้	ถือไม้ชูสู้ตายไม่ทางหนี
ขับรถมัลลกรมครรถที่มี	รถแท็กซี่พุ่งชนคนถือปืน
(ตอนที่ 4)	
เผาอาคารบ้านเรือนเสทือนเมือง	เพราะแค้นเคืองเห็นชัดจึงชัดขึ้น
เลือดเข้าหูเข้าตากล้าหยัดผืน	สู้กับปืนบ้าคลังพลังไทย
สถานที่ราชการและร้านค้า	เผาเดินหน้าตาโถมจู่โจมใส่
จรวดลบนแคว้นแผ่นดินไทย	ขยายใหญ่ไฟแค้นเผาแผ่นดิน
หนังประเคียงเรียงคำจำมาแล้ว	เพราะเรื่องราวฝังใจในงานศิลป์
ประวัติกาลผ่านมายุคทมิฬ	ความโหดหินเทียมเตรียมไว้เทียบทาน
ทรชนคนชั่วตัวร้ายกาจ	ทรราชชาติชั่วตัวล้างผลาญ
ยุคสิบสี่ตุลาเผด็จการ	ไม่ด้านทานทนไหวหนีไฟเลย
กลายเป็นชัยชนะประชาชน	กวาดถนนลูกสร้างไม่วางเฉย
วีรชนคนตายไม่เฉยเมย	ไม่ละเลยเชิดชูศักดิ์
คนที่ตายพวกเราเผาและฝัง	คนที่ยังชีวิตไม่คิดหนี
เสียเลือดเนื้อน้ำตาพราวี	แต่เรามีโชคชัยไทยชื่นชม
เราสืบทอดศึกษาวีรชน	ท่านทุกคนหญิงชายตายทับถม
ตายเพื่อชาติประชาน่านิยม	ท่านยอมล้มเพื่อลูกทุกเผ่าไทย

3. การยกกรณีศึกษา

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง พบว่าการยกกรณีศึกษา สรุปลงเป็นภาพที่ 4.39 ดังนี้

ภาพที่ 4.39 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบการยกกรณีศึกษา

จากการศึกษาพบว่านายหนังประเคียงนำเสนอข้อมูลโดยการยกกรณีศึกษา ซึ่งเกิดจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์ของนายหนังประเคียง เพื่อให้ผู้ชมทราบและเข้าใจถึงปรากฏการณ์ที่นายหนังประเคียงต้องการสะท้อนสภาพความเป็นจริงอาจใช้เทคนิคในการสร้างจุดสนใจ โดยการยกตัวอย่างในพื้นที่ เปรียบเทียบกับเรื่องใกล้ตัวชาวบ้านดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมานำเสนอ ดังนี้

“...เมื่อผมต้องการให้ผู้ชมเข้าใจความคิด แนวคิดทางการเมือง โดยเฉพาะแนวคิดตามระบอบประชาธิปไตย แม้กระทั่งสถานการณ์ทางการเมือง วิธีการที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจสิ่งที่นำเสนอได้ง่ายขึ้น เราก็ต้องยกตัวอย่างให้เขาเห็นอย่างชัดเจน....” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตัวอย่างที่ 1

ชีวิตสวนยาง

พี่เป็นชาวสวนยางสร้างชีวิต	หวังผลิตน้ำยาง โคนางป่า
ปราบพื้นที่มีค่าเป็นป่าไม้	แสนเสียดายไม้ใหญ่ใบแน่นหนา
ถางโคนเผาเราปรนจนปัญญา	ทำลายป่าเราสร้างยางพันธุ์ดี
พี่ขี้ล้มลุกปลูกข้าวแบบชาวใต้	เป็นข้าวไร่สะสมไว้ซ่อมสี
เศรษฐกิจพอเพียงเลี้ยงชีวิต	ทำพอมีพอกนคั่นกันไป
พวกเราเร่งปลูกถั่วแดงถั่วหัวมัน	ขยายพันธุ์กันใต้ต้นไม้ใหญ่
ปลูกข้าวฝางข้าวโพดประ โยชน์ไกล	เลี้ยงหมูไก่กินก่อนตอนปลูกยาง
ยังปลูกปลูกผลไม้หลายชนิด	ผลผลิตผลไม้ขายกว้างขวาง
ซื้อจักรลั่นจักรดอกซื้อจอกลั่น	รวมทั้งสิ้นหัวหมุนใช้ทุนหนา
ยังใช้ปุ๋ยมากมายยังใช้ยา	ยังลืมหุ่น้าเหนื่อยกายไม่เว้นวัน

ตัวอย่างที่ 2

ซบน้ำตาได้ ทำนองกระท่อมปลายตา

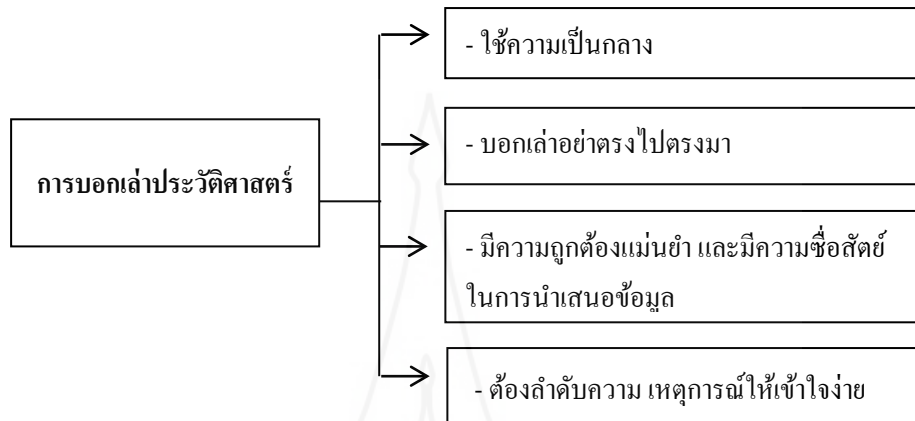
จดจำจนตาย ร้องไห้ โศกเศร้า ปวดร้าวคราวนั้น ช่วยน้องไม้ทัน เมื่อขวัญลอยน้ำ
 ต้นไม้ป่าเขาพังคลื่นไหลลื่นกลืนใจลูกกลม พี่ล่องน้ำตาม ด้วยความเศร้าหมอง
 กรวดทรายดินถมหินถมศพเจ้า เรือนเฮ้าลอยทาม โอน้องต้องตาม ชายฝั่งร่ำร้อง พ่อ
 แม่แก่กายตายจม คืบคืบทับถมท้องคลอง เพื่อนบ้านร้านช่อง ลูกเมียเสียหาย
 โอ้ภัยล้าเนาเขาป่า ไฟลั่นฟ้าผ่าฟ้าร้อง สยดสยองจำต้องหนีหน้า โทษฝน โทษฟ้า
 โทษไม้เขาป่า ยิ่งน่าอับอาย โทษพวกตัดไม้ โหดร้ายหนักหนา
 ภัยธรรมชาติ พิฆาตชาวใต้ หลายร้ายครอบคร้ว ล้วนแต่หมดตัว นำกลัวดินฟ้า ท่าน
 ผู้ใหญ่ครึบรับฟ้า ผากความมุ่งหวังสักครา ช่วยพักพิงหา ซบน้ำตาได้

4. การบอกเล่าประวัติศาสตร์

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง
 ของนายหนังประเคียง ระฆังทอง พบว่า การบอกเล่าประวัติศาสตร์ สรุปลงเป็นภาพที่ 4.40 ดังนี้

ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

สรุปรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง

ภาพที่ 4.40 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบการบอกเล่าประวัติศาสตร์

จากการศึกษาพบว่า นายหนังประเคียงใช้วิธีการบอกเล่าประวัติศาสตร์ โดยใช้ความเป็นกลาง บอกเล่าอย่างตรงไปตรงมามีความถูกต้องแม่นยำ และมีความซื่อสัตย์ในการนำเสนอข้อมูล นายหนังประเคียงต้องใจสามารถในการลำดับความ เหตุการณ์ให้เข้าใจง่ายดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์เป็นการย้อนรอยสิ่งที่เกิดขึ้นมาแล้ว ต้องใช้ความจริงใจ ความตรงไปตรงมาในการนำเสนอเรื่องราวเหล่านั้น...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 2 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตัวอย่างที่ 1

ย้อนรอย สิบลีตุลา

นักเรียนนิสิตความคิดก้าวหน้า

สิบลีตุลามีคไฟมัวคิน

ประชาธิปไตยปวงไทยไฟหา

สามทราขยิงกราดสะเทือน

บาดเจ็บล้มตายจับได้เขม่า

รวมนักศึกษาแนวหน้าทุกถิ่น

ร่วมมืออยู่กินแผ่นดินสะเทือน

หลายพัฒนาบ้านป่าเมืองเถื่อน

เข่นฆ่าป่าเถื่อนเชือดเถื่อนมวลชน

มวลชนคนกล้าตายคาถนน

เรือนพันเรือนหมื่นคือคลื่นมวลชน	แน่นหนาถนนมวลชนมือเปล่า
รวมเป็นเรือนแสนคล้องแขนเรือนล้าน	เรียงหน้าต่อต้านทหารทุกเหล่า
กระสุนทำฝนยิงคนมือเปล่า	เหลือทนคนเรานุกเผาทำลาย
ทะเลเพลิงแค้นเผาแสนนรก	เลือดกายไหลตามนรกสองฝ้าย
ทหารของชาติประกาศผู้ตาย	คนไทยสองฝ้ายเจ็บแสบเพราะใคร
ใครเจ็บใครตายใครฝ้ายกุมขัง	ผู้นำกำลังใครสั่งให้จำอยู่
ฝ้ายทรราชอำนาจหมดไป	หนีทิ้งเมืองไทยไม่มีใครควบคุม
สิบสี่ตุลาสองห้าหนึ่งหก	สิ้นแดนนรกไม่ตกหลงหลุม
บทกลอนย้อนรอยไม่ถอยหลบมุม	เพื่อความสุขกุมเกาะกัมกุ่มเกล้า
เพื่อชัยชนะประชารักชาติ	ไฉ่ทรราชกู้ชาติปลุกหวัง
เลือดวีรชนเข้มข้นนิรันคร	ชั่วมบชั่วมบ ชั่วนิรันคร

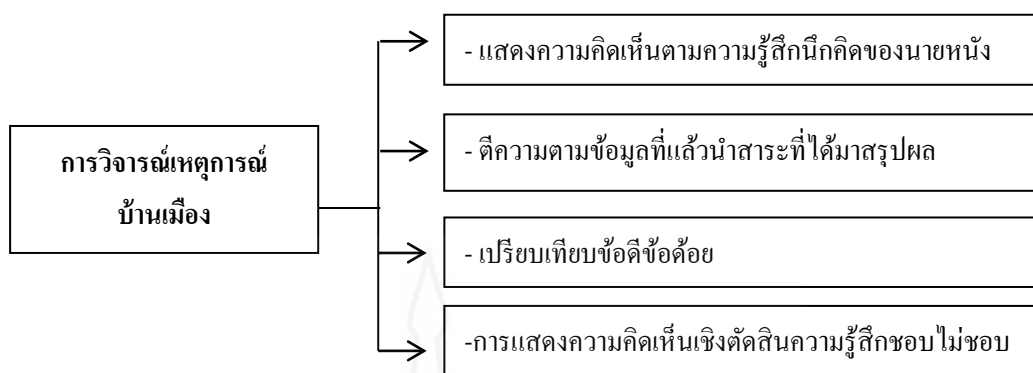
ตัวอย่างที่ 2

ย้อนรอย สิบสี่ตุลา

หนุ่มสาวเฒ่าแก่พ่อแม่พี่น้อง	ประเครื่องรามังทอง ขับร้องเสียงใส
ย้อนรอยถอยหลังเรื่องย้าฝั่งใจ	ในยุคสมัยเมืองไทยวุ่นวาย
สองห้าหนึ่งหกนรกบนดิน	ปีศาจพาดสิ้นเลือดรินเป็นสาย
ยุคเผด็จการทหารทำทาย	ภูตผีร้ายทำลายยับเยิน
ถือปืนยื่นกราดเลือดสาหัสสีแดง	เขาเสียคเขาแทง สีแดงเลือดเฟิน
มวลมหาชนอดทนก้าวเดิน	ราชดำเนินคนเดินขบวน
ทวงสิทธิเสรี หน้าที่พลเมือง	พลีกายตายเปลื้อง บ้านเมืองโหยหวน

5. การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง พบว่า การบอกเล่าประวัติศาสตร์ สรุปเป็นภาพที่ 4.41 ดังนี้

ภาพที่ 4.41 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบการวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง

จากการศึกษาพบว่านายหนังประเคียงแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกนึกคิดของนายหนังติดตามข้อมูลที่นายหนังได้รับแล้วนำสาระที่ได้มาสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย การแสดงความคิดเห็นเชิงตัดสินความรู้สึกชอบไม่ชอบ ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...ผมวิจารณ์เรื่องราว เหตุการณ์ต่างๆ จากความรู้และข้อมูลที่มีอยู่ แล้วใช้ความคิดเห็นของตนเองในการวิจารณ์เรื่องราวนั้นๆ ส่วนใหญ่จะเป็นเหตุการณ์บ้านเมือง และปัญหาของสังคมในช่วงนั้น...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 2 มิถุนายน พ.ศ. 2560)

ตัวอย่างที่ 1

हनुरัฐบาล(แท้)

.....

เราขอเมตตาจากรัฐบาล	โปรดจงสงสารให้ทานให้ทุน
ปกครองประเทศคู่เศรฐกิจ	ล้างอภิสิทธิ์พิชิตสมุน
ควบคุมสินค่านายหน้านายทุน	ช่วยเราเอาบุญเราहनुरัฐบาล
เมินรัฐเพื่อนท่านเพียรหรือเปล่า	ไม่บ้ำก็เมาท่านเหมาเป็นล้าน
ตอนเป็นผู้แทนวางแผนขอทาน	สุภาพกราบกรานเงินล้าน ไม่มี
ท่านรวยเป็นล้านลูกหลานก้าวหน้า	เคียงใหญ่เคียงบ่ามหาเศรษฐี
ผู้แทนพวกท่านร้อยล้านก็มี	พันล้านท่านชี้เอาที่นายทุน
ปล่อยคนมั่งมีกคจีคนจน	เกษตรลับสนอดทนหัวหมุน

คนจนหลายล้านอดทานอดทุน

ไม่มีใครหนุนพวกคุณรู้ดี

ตัวอย่างที่ 2

ตอนสอง คำร้องແລ່

ผู้ว่า ะล่าใจ

รู้รอบ ขอบเขตกว้าง

ข้าวของกองมากมว

แจกจ่ายไม่ทันการณ์

ตำรวจออกตรวจตรา

ถือปืนยื่นเรียงราย

เค้ายั่งบังคับการ

ห้อมล้อมลอมข้าวของ

มวชนคนรวมตัว

ความหิวอยากหิวของ

ปากท้องร้องวุ่นวาย

เพื่อตีแผ่ແລ່เสียงใส

เกิดเรื่องใหญ่ ขึ้นในจวน

เขาจัดวาง ขึ้นกลางสวน

เหมือนเขาควรถอนล่อตา

หิวอาหารนานนักหนา

ทหารมารักษาการณ์

ลี้วุ่นวายหลายสถาน

คุมอาหารท่านฉลาดกลัว

ปลากระป๋องกองทัพหัว

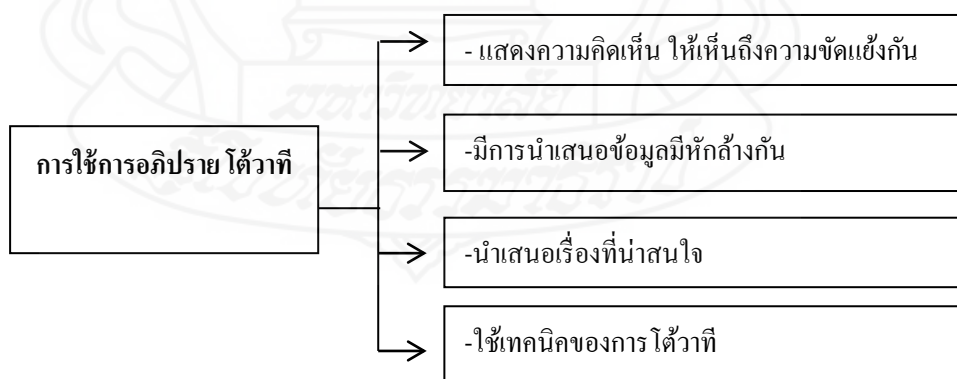
หิวล้นรัย่วน้ำลาย

แต่เขากองเหมือนของหาย

เด็กอดตาย ไม่ให้กิน

6. การใช้การอภิปราย ได้วาที

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระนังทอง พบว่า การใช้การอภิปราย ได้วาที สรุปลเป็นภาพที่ 4.42 ดังนี้

ภาพที่ 4.42 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบการใช้การอภิปราย ได้วาที

จากการศึกษาพบว่านายหนังประเคียงใช้วิธีการนำเสนอด้วยการอภิปราย โต้ว่าที่ โดยแสดงความคิดเห็น ให้เห็นถึงความขัดแย้งกัน มีการนำเสนอข้อมูลมีหักล้างกัน ซึ่งเรื่องที่น่าสนใจเป็นเรื่องที่น่าสนใจเป็นการใช้เทคนิคของการโต้ว่าที่ ทำให้มีความสนุกสนาน เพื่อให้เกิดความครึกครื้น ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...ผมมีการนำเสนอข้อมูลโดยใช้การเจรจาโต้ตอบกัน โดยการนำข้อมูลมาหักล้างกันทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวที่น่าสนใจมากขึ้น เมื่อใส่มุขตลกลงไปเรื่องราวก็ดึงดูดความสนใจเกิดความครึกครื้นจากผู้ชมได้...”(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 12 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตัวอย่างที่ 1

นายพูล : บ้าไปหน้าแล้วยักษ์เรา..ตายโหง ค่าเจ้าเมืองเราแล้ว มาอยู่บ้านเมืองเรานานหยับหรือไฉ่เข้าแล้ว

จอมยักษ์ : แต่อ้วยอมไม่ล่า การกระทำของพระราชาณะมังไม่เป็นธรรม โทกหมกเท็ก คุณถูก ถือว่าอ้วยเป็นคนมาต่างบ้านต่างเมือง มันใช้ไม่ล่า

นายพูล : นี่ยักษ์ว่าจิน งงหมดเลยกู ไม่รู้ยักษ์ว่าจินแล้วฟ้าผ่า เพี้ยนหมดแล้วพอมาถึงมาในสิ่งที่เป็นอบายมุขนี้ พระราชาก็พอจะรู้ว่าใจมันหายครึบ แต่ว่าเมยศ เมออำนาจ

มันไม่หาย นี่เค้าเรียกว่าเมตลอคกาล เมอชั่วโคตร เมอกันจนสิ้นชาติ เชื่อมันเหลือเกินว่าโลกนี้เขาคัดค่านมหาอำนาจ เขาคัดค่านักล่ายุทธการของการฆ่ามาล่าเมืองขึ้นมันหมดยุคแล้วมีการคัดค่านกันทั่วโลก เพราะว่าพวกท่านเข้าไปอยู่ที่ไหนที่นั่นก็มีความขิบหายความพินาศและความตาย นี่คือรุกรานโดยแท้จริงครึบ ไม่ว่าจะประเทศใด ไม่มีใครรุกรานพวกท่านหรอก เขาพิทักษ์ปิตุภูมิ การดูแลประเทศชาติบ้านเมืองประชาชนจะชอบหรือไม่ชอบข้าราชการพอใจหรือไม่พอใจ เลือกผู้แทนเข้าไปแล้วจะดีหรือชั่วมันเป็นเรื่องของเขาในประเทศเขา เขาสร้างบ้านสร้างเรือนของเขา เขาจะเอาผู้เย็นไว้ไหน จะเอาเตียงนอนไว้ตรงไหน จะเอาเตาแก๊สไว้ตรงไหน เย็ดแม่มโหมสูไม่ต้องมาทำเผาแหล่งกันตรงๆพันนี้แหละ

จอมยักษ์ : อ้วยรู้แล้วว่าทั่วโลก คงมังเกลียกอ้วย แต่ว่าอ้วยหน้าค้าง อ้วยก็ไม่กลัว

ตัวอย่างที่ 2

สะหม้อ : เอ้อ หัวแม่มือมึง เออะๆ กูว่าเอาลงก่อนตีหัว ไม่แลหัวแม่มือเสียก่อน ยกให้เด็กหญิงแลมัน โบระตายโหง

ขวัญเมือง : เอ้า ในฐานะที่เค้าเป็นคนเก่งเราก็ยกหัวแม่มือให้แหละ

สะหม้อ : แต่ว่าหัวแม่มือถูกหุ่นระเบิด เพราะมึงเป็นทหารนิ ออกปราบปรามฆ่า
ศึก ที่นี้ไม่เหลือแล้วยังเหลืออยู่นิวเดียวแล้วยกหัวแม่มือให้เด็กหญิงแลพันนิ แทนที่จะเป็นหัวแม่มือ
กลายเป็นนิวชี้

ขวัญเมือง : แล้วเราก็คงตามเนื้อผ้าแหละ เรามั่นคนล่อนจ้อนหมดเปลือกนิ
หัวแม่มือแหละ คั่นมายหัวแม่มือจริงแล้วยังเท่านี้ หมายความว่าเลือกไอ้หม้อหื้อ เพื่อนกัน เราทำไหร
มักคิดหา หน้ากัน ที่ประชุมยกหัวแม่มือให้เด็กหญิง ไอ้หม้อมาห้ามพันนี้เค้าเรียกแบรคกลางคั่นทำ
ให้เราเสียบทบาทไม่ใช่หิด

สะหม้อ : เอ้า ถ้าพันนั้น ขอโทษ

ขวัญเมือง : นี่ที่ประชุมผู้หลักผู้ใหญ่ในลักษณะหลักการทหาร พอเรียกหัวแม่มือ
ให้เด็กมันใช้ให้ยกหัวแม่มือลงนี้แสดงว่าใช้ไม่ได้จริง

สะหม้อ : อีแหล่งไหนักหนา แล้วก็แล้วไป กูก็ไม่ช่วยคนที่ไม่มีมารยาท กู
ไม่ช่วยคนธรรมดาที่ฮุ่มฮัมๆ ค่าแต่กูนิ มึงก็รู้ว่ากู โตะยี่ โตะยี่อยู่แล้ว

ขวัญเมือง : นี่หื้อ นำตาพันนี้หื้อะ โตะยี่ โม่หนักหนา กูก็อยู่เมืองไทย อยู่จังหวัด
สงขลา ใครๆก็รู้ว่าไอ้ขวัญเมืองยุระ โนค ระ โนคนั่นแหละ จังหวัดสงขลานั้นแหละ ระ โนคที่มีต้น
ไทรมากบ้านฉาน มีแต่ไทรกับโหนดโนราห์เค้าว่ากันเป็นกลอนอยู่ สมัยนั้น โนราห์เปลื้อง (ว่ากลอน)
เปลื้องมีเมียแปดคนหาจนมาย ทั้งนารายที่เปลื้องเคยทำค่า ไถ หรอยสมัยนั้น โนราห์สมัย นั้นเค้าว่า
บทหรอย แต่โนราห์สมัยนี้เค้าเดินหางเครื่อง เพี้ยนหมด ลีเก้ก็มีหางเครื่อง ยังแต่หนังเท่านั้นแหละที่
ไม่เดินหางเครื่อง นี่บ้านเรามันเพี้ยนกันไปหมดบ้านเรา โนราห์ ลีเก้ไทรเพี้ยนไปหมด ที่นี้ ถ้าเราแห
ลงตามความจริงนั้น ไอ้สะหม้อก็เพี้ยน แลตะการแต่งตัวมันมีผ้าคลุมผิดจากตัวอื่น ไอ้หม้อตัวนี้ผิด
เพื่อน มันบอกว่าถูกยี่ด้วยซ้ำกูไม่ได้ยี่นที บ้านมึงอยู่เทพา อยู่จังหวัดสงขลาอยู่สะกอม อยู่บางสวรรค์
กูนั้นนามสกุลเจริญชล เค้ารู้จักกันแพะแหละ แต่กูไม่เคยรู้ว่ามึงนั้นเป็น โตะยี่

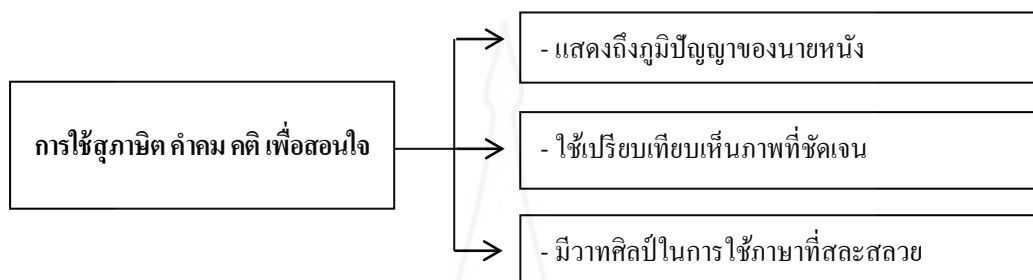
สะหม้อ : ความจริงกูไม่ช่วย โตะยี่ ธรรมดา นิ โตะยี่กิตติมาศักดิ์ คูแลหลายสุหร่าน
มึงแล้วกูโทรตามจริงกูมีเมียตั้ง 4 คน

ขวัญเมือง : มิงนิ

สะหม้อ : เออ เมียตั้ง 4 คัมภีร์อิสลามสามารถมีเมียได้ถึง 4 คน มันผิดกับศาสนา
โหมสู๊ พระนั้นมีเมียไม่ได้ มีเมียแล้วมันผิด ถ้านอนกับหญิงนั้นปราชิก

7. การใช้สุภาษิตคำคม คติ เพื่อสอนใจ

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประกาย ระฆังทอง พบว่า การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ สรุปลงเป็นภาพที่ 4.43 ดังนี้

ภาพที่ 4.43 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบการใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ

จากการศึกษาพบว่านายหนังประกายมีวิธีการนำเสนอโดยใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจผู้ชม แสดงถึงภูมิปัญญาของนายหนังประกาย มีความรู้เรื่องหลักภาษาไทย สามารถเปรียบเทียบ เห็นภาพที่ชัดเจน นายหนังต้องมีความมีวาทศิลป์ในการใช้ภาษาที่สละสลวย ทำให้การพูดมีความน่าสนใจ และสร้างการจดจำได้ดีดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...ในการเล่นหนังตะลุงนายหนังจะต้องมีความรู้ รู้จักใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจผู้ชมเป็นอย่างดี เพื่อให้เรื่องที่น่าสนใจมีความสอดคล้องกัน ซึ่งเป็นวิธีการนำเสนอที่สร้างการจดจำได้ดี พูดออกมาแล้วน่าสนใจ...” (ประกาย ระฆังทอง สัมภาษณ์ 2 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตัวอย่างที่ 1

ไม่ตายพูดต่อ

.....

พลเมืองไม่ใช่พวกควายป่า

แต่ถูกพาลูกจูงเหมือนฝูงควาย

หากเราเลือกตัวแทนที่แสนหมั่น

การทำกินไม่เกิดประเสริฐหลาย

สถาบันเงินตราอันตราย

ยังเสียหายไร้ค่าสถาบัน

พรรคการเมืองหลายพรรคนักการเมือง

เลี้ยงไม่เชื่อใจเขายังกลับหลังหัน

เป็นต้นตอก่อกรรมตัวสำคัญ

ชื่อเสียงที่กันแนวคิตอิทธิพล

การเลือกตั้งยังเห็นเป็นลากตั้ง	ลากไปนั่งยกมือคือเหตุผล
พวกเจ้าขุนมูลนายไม่ก็คน	นั่งอยู่บนหัวเราเขาขงการ
นั่งควบคุมกลุ่มคนกลไกรัฐ	สารพัดสัตว์หลายสถาน
พวกเสื่อสิงห์กระทิงแรดแพดทะยาน	แพดเสียด้านคล้ายกับว่าสภาลิง
พวกคนดีมีธรรมกรรมการ	รัฐบาลคนดีถูกผีสิงห์
หนังประเคียงระฆังทองพุดของจริง	เคยถูกยิงไม่ตายพุดให้ฟัง

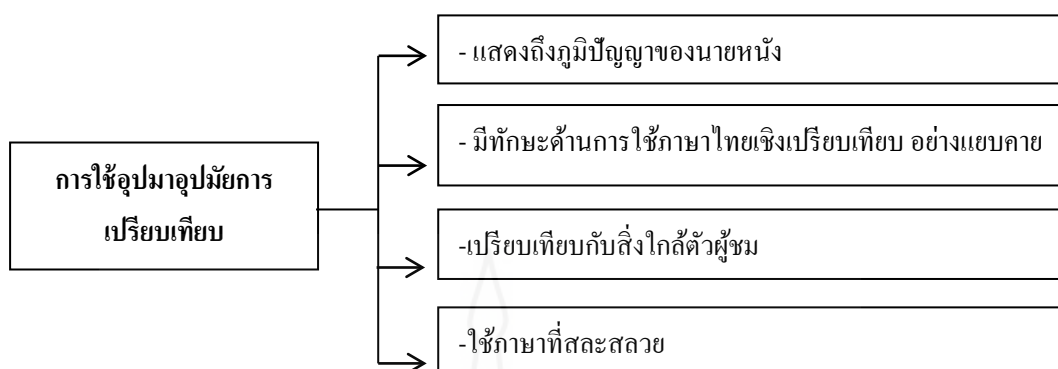
ตัวอย่างที่ 2

เตรียมเลือกตั้ง

เป็นคนได้ห่างไกลเรือนบ้าน	ไม่หกดตงาน กลับบ้านดีหว่า
เรียน กศน เรียนต่อปริญญา ทำไร่ไถนา	ศึกษาเพิ่มเติม
เลี้ยงกุ้งปูปลา จัดหาพันธุ์ผัก	มีอาหารหลักปลูกผักไว้เสริม
เลี้ยงหมูวัวควาย รวยได้เหมือนเดิม	เลี้ยงเพิ่มเปิดไก่อเก็บไข่ไว้กิน
เพาะเห็ดฟางขาย เก็บได้ทุกวัน	เงินร่อยเงินพันใช้กันในถิ่น
บ้านไม่ต้องเช่า มีข้าวให้กิน	เรามีที่กิน หนี้สินไม่มี
มากน้องร่วมแรง พี่แต่งกับน้อง	มีลูกสักสอง เราต้องสุขขี
เศรษฐกิจพอเพียงหล่อเลี้ยงชีวิ	พระบารมี จักรีชี้นำ
ในหลวงปวงชน ของคนปวงไทย	ชี้นำกำไร พระทัยอุปถัมภ์
เงินทองเหลือใช้ ผากไว้ประจำ	หวังเป็นผู้นำ หวังทำการเมือง

8. การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง พบว่า การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ สรุปลงเป็นภาพที่ 4.44 ดังนี้

ภาพที่ 4.44 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบการใช้อุปมาอุปมัยการเปรียบเทียบ

จากการศึกษาพบว่านายหนังประเคียงใช้วิธีอุปมาอุปมัย เปรียบเทียบแสดงถึงภูมิปัญญาของนายหนังประเคียง มีทักษะด้านการใช้ภาษาไทยเชิงเปรียบเทียบ อย่างแนบคายใช้เปรียบเทียบกับสิ่งใกล้ตัวผู้ชมเห็นภาพที่ชัดเจน ต้องมีวาทศิลป์ในการใช้ภาษาที่สละสลวย เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเห็นภาพเหตุการณ์ที่นายหนังประเคียงต้องการนำเสนอ ได้ชัดเจนดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การอุปมาอุปมัยเปรียบเทียบเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกับสิ่งใกล้ตัว หรือคล้ายๆ กัน ทำให้ผู้ชมเข้าใจ เห็นภาพได้ชัดขึ้น ได้แก่ คนดีเปรียบเหมือนเพชร คนร้ายเปรียบเหมือนตะกั่ว ...”

(ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 2 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตัวอย่างที่ 1

ประกาศใจไปรข่าวลาวสนั่น

.....
อย่าให้เหมือนนิทานอีสปกบเลือกหนอ เลือกไปได้นกกกระสา ถ้ามิไหว
นกกกระสา โกรธเร็วหิวเมื่อใด จับกบใส่ปากกินจนสิ้นบึง
ตอนหาเสียงใช้สำเนียงที่อ่อนหวาน เอน้ำตาลเคลือบยาพิษที่เราคิดไม่ถึง
มาออกอ่อนออนกราบนำซาบซึ่ง เพียงคำหนึ่งพอให้ได้คะแนน
ถูกบางคนคิดถ้ำเพื่อหาเสียง ขอแต่เพียงพอได้อย่าหลบแคบ
แต่บางคนคิด โกงแจกเหล่าโรงกันหลายแบบ หากตัวแทนมาแบกเหล่าเฝ้าระวัง
เปรียบเสมือนพรานป่าที่ต่างเหมือนเพื่อล่าสัตว์ แล้วจับมัดค่อยดีเอาที่หลัง

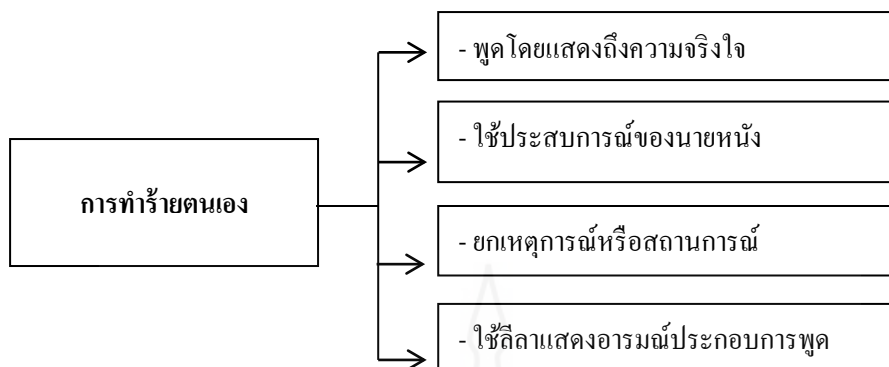
ขอเตือนใจพี่น้องต้องระวัง	กับพวกพ้องคิดค้าหาทำไร
หากใครมาซื้อหรือแจกของ	ให้พี่น้องรับเองแต่เราอย่าให้
หากเราปรารถนาประชาธิปไตย	ให้เราไปเลือกตั้งครับสำคัญ

ตัวอย่างที่ 2

นายพูล : เออ ไม่ต้องแหล่งไหน แหล่งชมเชยก็ไม่ใช่ตำหนิ หนังสือพิมพ์ท่านก็เป็นหนังสือ เขาไปเปรียบกับหนังสือพิมพ์ ไม่ใช่เปรียบให้มันเกินไป เราเล่นหนังกัน เราว่าหนังกัน เราทำงานให้เป็นจุดนิยม เครียดก็ไม่ได้ เพราะบ้านเมือง เรามีปัญหา เรานักปกครองถ้าเครียดกัน เสีย ใช้อารมณ์แทนนโยบายไม่ถูกต้อง บางยุคบางสมัยผู้นำใช้อารมณ์แทนอารมณ์ยิ่งไปกันใหญ่ การดูแลประเทศชาติบ้านเมืองนี้เค้าเรียกว่าต้องใช้ไม้อ่อน เค้าว่าไม้อ่อนบ่ห่อนหักประสานรอยร้าว ต่างๆ ให้มันราบรื่น คราวนี้ยักษ์มันก็เดินทางมาให้เราไปค้นคว้าเจ้าชายมามันสั่งมา มันกะพาป็นครก พารถถัง พาระเบิด พาเครื่องบินล้อมเมืองเราแล้วที่นี้มันกะมาพัฒนาบ้านเมืองเรา เพราะมันถือว่าเมืองลูกเขยมัน ตอนนีมันทำถนน ทำพาน ทำทาง มันซ่อมแซมสาธารณูปโภค สองข้างทางยักษ์มันเอาหมด ทำแคมป์เสียมั้ง ไม้มันเอาเสียมั้ง แรมมันขุดเสียมั้ง น้ำมันมันหมายตราไว้แล้ว โดยเฉพาะลูกสาวหลานสาว ลูกเราเมียเรา ผู้หญิงกลาย มาเป็นทรัพย์สินของพวกยักษ์เสียมากมาย ยักษ์มันมีเงินมีทอง เสื่อมทรามทางด้านวัฒนธรรม คนบ้านเรามันด้อยพัฒนาทางด้านความคิด กะเลยเห็นคนต่างชาติที่ร่ำรวย น่าติดตามน่าใกล้ชิด น่าจะเป็นคู่นอนไหรพันนี้แหละ ในที่สุด ลูกครึ่งก็เกิดขึ้นมา เต็มบ้านเต็มเมือง เขาเรียกข่าวนอกนา นี้ถ้าได้กับเงินมันไม่พริ้อแหละ พอมีลูก มีเค้าเค้าเรียกว่า จินบาบ่า ที่นี้พอได้กับยักษ์ ใครมั่งที่ติเรียกว่ายักษ์บาบ่า จริงหม้ายมันน่าเกลียด จินบาบ่า มันไม่พริ้อแหละ แต่ถ้าว่าจินได้กับแขกหรือว่าแขกได้กับคนไทย พันนี้เค้ากะเรียกว่าผิวพมานัยย์ตาแขก จริงหม้ายละน้องอบเชย แต่ว่ายักษ์นิสัยความประพฤตินี้มันอันธพาล จริงหม้ายน้องอบเชย : ครับพี่พูล พุดซัดเจน

9. การทำร้ายตนเอง

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง พบว่า การทำร้ายตนเอง สรุปลเป็นภาพที่ 4.45 ดังนี้

ภาพที่ 4.45 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบการทำร้ายตนเอง

จากการศึกษาพบว่า นายหนังประเลียงใช้ประสบการณ์ของตนเอง ทำให้ผู้ชมเกิดความเชื่อในสิ่งที่พูด โดยใช้วิธีการพูดว่าร้ายตนเอง แสดงให้เห็นถึงความจริงใจในการนำเสนอข้อมูล โดยการยกเหตุการณ์ สถานการณ์ และใช้ลีลาแสดงอารมณ์ประกอบการพูดดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...ในบางครั้งเวลาจะอธิบายเรื่องราวต่างๆ โดยเฉพาะในประเด็นที่เกี่ยวกับการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของบุคคลใดบุคคลหนึ่งหรือต้องการสอนคติธรรมให้กับผู้ชม การใช้ตนเองเป็นผู้ร้ายก็เป็นวิธีที่เหมาะสม ซึ่งยังสะท้อนถึงความจริงใจของนายหนังด้วย ...” (ประเลียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 2 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตัวอย่างที่ 1

ตำนาน

.....

เราไม่ใช่โง่ไม่ใช่โหม้เปล่าๆ ใครมอมให้มาพวกเราเข้าใจ

อบายมุขทั่วทุกถนน ล้วนอิทธิพล ของคนใหญ่ๆ

พวกเขาย่อมรู้ตาดูเขาไว้ รู้แน่แท้ใจ เขาไม่ปราบปราม

ท่านแก้ปัญหา ผมว่าปลายเหตุ แก่ผิดประเภท ขอบเขตสนาม

อบายมุข ลามลูกคูกคาม ไม่ปราบไม่ปราม เหมือนหยามมวลชน

หนังพูดความจริง พูดถึงถูกต้อง พ่อแม่พี่น้องร่ำร้องหมองหม่นแก่ที่การเมือง

แก่เรื่องชั้นบน ตามเหตุแหละผลทุกคนรู้ดี

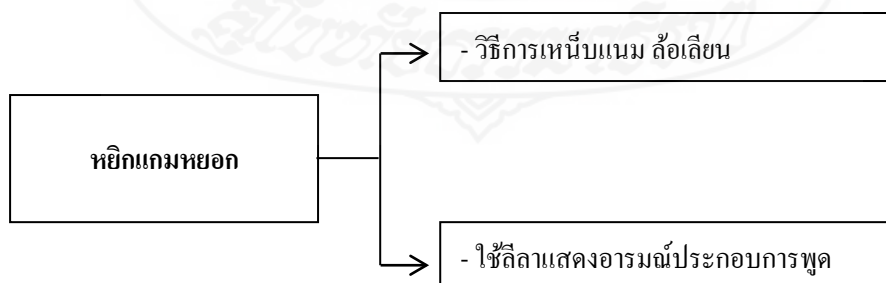
ตัวอย่างที่ 2

หรอยใจคนจน

ไม่พรีอไม่พรีอ	ฉานไม่ถือตัว	ฉานเมามั่วตัว	ฉานเมหาหัวหมุน
ใครแข่งใครด่า	ถือว่าได้บุญ	ที่ฉานลงทุน	ขอบคุณเหล่าเบียร์
ไม่ว่าเหล่าเขา	เหล่าเราเหล่าใคร	เหล่าเก่าเหล่าใหม่	ถูกใจจ้งเสี่ย
ของจริงของแท้	พ่อแม่ลูกเมีย	คิดมั่วหัวเสี่ย	เห็นเมียหายเมา
พ่อแม่แท้จริง	ไม่ทิ้งลูกเต้า	ถึงเราเมาเหล่า	ลูกเต้าของเขา
ฉานเมาอ้อแอ้	พ่อแม่ยังเอา	พูดถึงเมียเรา	ฝ่าวนามาเรื่อน
เมียฉานต้อนรับ	ไม่ขับไม่ไล่	พอกฉานเข้าใกล้	หาไม้ใครเหมือน
บทรักในมุ้ง	สะอื้นสะเทือน	ไม่พินไม่เพื่อน	เหมือนๆเดิมๆ
หรอยอกหรอยใจ	ลื้มไพร่ทุกคราว	เห็นเดือนเห็นดาว	ฤกษ์เหล่าช่วยเสริม
รักเมียทุกที	ชาติดีทุกเทอม	พอเหล่าเข้าเสริม	เหมือนเพิ่มดีกรี
พูดเรื่องในมุ้ง	กระหนุงกระหนิง	หรอยใจหรอยจริง	ชายหญิงสุชี
บทรักฝ่าเมีย	ไม่เสียดีกรี	มีสุขทุกที	สามภรรยา
เล่นฟองเล่นไฟ	เล่นควายเล่นวัว	เล่นเมียเล่นผ้า	บายตัวมากหว่า
หรอยใจทุกที	หรอยดีทุกครา	ชื่อสัตย์หนักหนา	หรอยหาผู้แทน
.....			

10. หยิกแกมหยอก

จากการศึกษารูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง พบว่า หยิกแกมหยอก สรุปลเป็นภาพที่ 4.46 ดังนี้

ภาพที่ 4.46 รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
รูปแบบหยิกแกมหยอก

จากการศึกษาพบว่านายหนังประเคียงใช้วิธีการเหน็บแนม ล้อเลียน ใช้ลีลาแสดง อารมณ์ประกอบการพูด เพื่อทำให้เกิดความตลกผู้ชมเกิดความครื้นเครง ดึงดูดความสนใจ และทำให้เกิดการจดจำได้ดี ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การใช้วิธีการหยิกแกมหยอก เป็นวิธีที่นายหนังโดยทั่วไปนิยมใช้ในการแสดง เพราะสามารถดึงดูดผู้ชมได้ดี เกิดความสนุกสนาน ครื้นเครง ส่วนใหญ่ผู้ชมจะนิยมวิธีการนำเสนอวิธี นี้เพราะทำให้ผ่อนคลาย เกิดความบันเทิงได้ดี...” (ประเคียง ระฆังทอง สัมภาษณ์ 2 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตัวอย่างที่ 1

จอมยุทธ์ : อ้าวรู้แล้วว่าทั่วโลก คงมั่งเกลียดอ้าว แต่ว่าอ้วนหน้าค่าง อ้วนก็ไม่กลัว

นายพล : ไซ้ ท่าน ได้ประกาศโฆษณาอยู่เป็นประจำว่าไปที่ไหนให้เขาค้านนั่นแหละดี หน้าค่านพวกนี้เนะ รู้อยู่แล้วว่าเขาเกลียดมัน ที่ค้านนั้นไม่ใช่ด้านธรรมดา เขาเรียกว่าค้าน ได้อายอด ค้านนี้มันได้บ่อน้ำมัน นี่แหละที่มันไปจัดตั้งรัฐบาลในประเทศ เพื่อน นี่คือศีกษนิคหนึ่งที่เป็นนักล่า เราแลสัตว์นี้มันยุติธรรม ถึงมันจะเป็นนักล่า แต่มันยุติธรรม มันใช้เขี้ยวใช้เล็บ ใช้ฟันใช้กำลังที่มีอยู่ ตัวต่อตัว อย่างมันจะขบกินวัวสักตัว จูโจมเข้าไปตัวเดียวหรือหลายๆตัวแต่ไม่ใช่อาวุธ แต่ท่านนี้เต็มไปด้วยปืนครก รถถัง ระเบิด นิวเคลีย นิวตรอน เครื่องบิน ท่านมีกำลังทหารเป็นแสนๆเข้ามาในบ้านเมืองเรา ยังไม่พอท่านยังเอาทหารที่เป็นพันธมิตรกับพวกท่านให้มาพวกท่านกันมากมายมหาศาล อันนี้เราอยากูรู้ท่านเป็นมนุษย์ เป็นยักษ์ หรือเป็นสัตว์เถื่อนกันแน่ เพราะกติกาสัตว์เถื่อนนี้มันว่ากันตามธรรมชาติ ถ้ามันดีสู้รบขบกัดจะว่ากันด้วยฟัน ด้วยปาก ด้วยเล็บ ด้วยแรงพลังของตัวเองแต่ท่านเสริมกำลังต่อเขี้ยวต่อเล็บท่านเสริมอาวุธยุท โขปกรณ์มากขึ้นแสดงว่าไซ้ไม่ได้เนะ นี่แหละลงกันตรงไปตรงมาใช้ว่าเราจะไม่สู้ ไซ้ว่าเราจะพอใจพวกท่าน เราเกลียด 200กว่าปีที่ท่านมาบุกกรุกประเทศเราเนะเราเกลียดเราสู้ แต่ที่เราสู้ไม่ได้เพราะพวกท่านมีดาบปลายปืน มีที่อปบูท มีสัญญาสัญญา อ้างว่าท่านถูกต้องตามกฎหมาย เพราะโลกใหญ่กว่าเพื่อนในโลกนี้ ไอ้พันนี้ผิดกติกา ความจริงหมาสองตัวที่มันควัดกันความจริงไม่มีหมาตัวไหนถือปืนขบกัน ตัวไหนแพ้กี้แพ้กั้น ไปเลยแต่พวกท่านมีปืนครบทุกวันนี้ท่านไม่เพียงอยู่แต่พื้นดินแล้วท่านยังขึ้นไปสู่อากาศและเลยขึ้นไปสู่อวกาศท่านใหญ่ไปถึงดวงจันทร์ ท่านพินไปสู่อวกาศแล้วท่านใหญ่นักหนา แต่ท่านเข้าใจว่าท่านใหญ่แหละ และท่านก็คงจะผิดแล้วเพราะว่ามันเป็นยุคที่ท่านถูกคัดค้าน ประชาชนประเทศต่างๆนักปกครองประเทศต่างๆรัฐบาลประเทศต่างๆที่

เสียเปรียบ พวกท่านอยู่อย่าเข้าใจว่าไร้ภูมิปัญญา ท่านเป็นมนุษย์จะทำไทรกะทำได้ แต่ท่านเข้าใจหม้ายว่าผู้สร้างสรรค์และทำได้เหมือนท่าน ที่นี้ท่านจะห้ามไม่ให้คนอื่นทำเหมือนท่าน ท่านห้ามได้หม้าย ท่านรุกรานเขาแต่เราไม่ให้รุกราน เราต่อสู้ ท่านนี้เราทำถูกหม้าย เราอยู่บ้านเราแล้วท่านมาใหญ่ใส่เราเราป้องกันเรื่อนเรา เราป้องกันลูกเมียเรานี่ เราทำถูกหม้าย

จอมยุทธ์ : อ้าวฟังผู้เลี้ยง อ้าวเข้าใจเลี้ยง แต่อ้าวหน้าด้าน อ้าวไม่กลัว

พุลแก้ว : เอ้า ตามสบายคับ แม่่ม เป่าปี่ให้ควายฟัง หมาไร้เรื่องมัย

ตัวอย่างที่ 2

ระหม้อ : ความจริงกูไม่ช่ายโตะยี่ ธรรมคานี โตะยี่กิตติมาศักดิ์ คูแลหลายสุหร่านี มึงแล้วกูโทรก ตามจริงภูมิเมียดั่ง 4 คน

ขวัญเมือง : มิงนิ

ระหม้อ : เออ เมียดั่ง 4 คัมภีร์อิสลามสามารถมีเมียได้ถึง 4 คน มันผิดกับศาสนา โหมสู๊ พระนั่นมีเมียไม่ได้มีเมียแล้วมันผิด ถ้านอนกับหญิงนั้นปราชิก

ขวัญเมือง : ศาสนาคณะศาสนา เย็ดแม่่มແທງແບບນີ້ มันแตะต้องกันແທละกันนั้น

ระหม้อ : ไม่ช่ายแตะต้อง แต่หลักความจริง ที่นี้กูคูแลหลายสุหร่านี เพราะภูมิเมียดั่ง 4 คน เมียคนแรกที่ชื่อหยอเต็ง พาไว้ที่เทพาบ้านเกิด ที่นี้เมียคนที่สองแหงคองนี้ไปอยู่ที่ภูเก็ด ที่นี้พอเมียคนที่สามชื่อมาะແທละก็ไปอยู่เจองอะกาญจนคินธุ์ ที่นี้คนที่สี่ที่ชื่อแหมะลื้อหะละ ก็ไปอยู่ที่เพชรบุรี

ขวัญเมือง : หวาหล้าวคนหญิงเย็ดแม่่มไทร ที่ชื่อ โบระอะตายโหวง เมียคนแรกที่ชื่อหยอเต็ง พอเมียคนที่ 2 โบระอะชื่ออเียงคอง พอเมียคนที่ 3 ชื่ออเียงมาะ และว่าพอกคนที่ 4 ย่งหนักเข้าไป เผลย ชื่ออเียงลื้อหะละ จินมาทันที่

ระหม้อ : ตัวนี้อายุน้อย ยังเด็กอยู่อายุ 16 ปี

ขวัญเมือง : เยียวไม่ล้างทีกุสา ยังไม่รู้จักล้างเยียวที เลยชื่อว่าแหมะลื้อหะละเพราะไทร

ระหม้อ : แล้วมึงอย่าคูถูกเมียกูແທละ เมียกูสะอาดเพถูกลักอนามัยແພ

ขวัญเมือง : อยู่กันสะอาดແທละนะ

ระหม้อ : สะอาดແທละมึงไม่ต้องทำถ้าว กูเป็นคนใหญ่แล้ว กูเป็นคนสอนเมีย ตักเตือนอยู่เป็นประจำ

ขวัญเมือง : กะดีແທละกูไม่นึกไปว่ามึงได้เมียดั่ง 4 คนและกลายมาเป็น โตะยี่กิตติมาศักดิ์ กิตติมาศักดิ์นี้

หมายความว่าพริ้อละ

ระหมื่อ : ก็รับผิชอบสุหร่าหลายสุหร่า พุดตรงๆ ตรงไปตรงมา แหล่งง่ายๆ ก็
เป็นยี่หลายแห่ง ที่เสพา เค้าก็ให้กูเป็นยี่ ที่กูเกิดกูก็เป็นยี่

ขวัญเมือง : อย่ามาเป็นยี่คแม่เหื่อที่คอนนั้น สุหร่ากะยั้งที่หลาดแขก ไปเป็นยี่ที่
กูเกิดนุ แต่กูไม่แค้นใจที่เป็นยี่ที่เพชร

ระหมื่อ : เพชรบุรีก็มีแขกลุย กุพามียไปไว้ที่นั่น รับผิชอบที่เพชร กูก็ไปเป็นยี่ที่เพชร

ขวัญเมือง : นี่เป็นยี่ที่เพชรก็ยั้งไม่แค้นเท่ามาเป็นยี่ที่หะอะ หะอะอยู่ตรงไหนละ

ระหมื่อ : อำเภอกาญจนดิษฐ์ บ้านบรรณัฐติ บรรทัดฐาน หัวหน้าพักประชาธิปัตย์
อ๋อนั้นแหละกูไปเป็นอยู่ที่หะอะ

ตารางที่ 4.3 สรุปประเด็นรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง
ของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

ประเด็น	ข้อมูล
การตีแผ่ความจริงในสังคม	เป็นการแสดงความรู้ ความคิดอย่างลุ่มลึก ด้วยการสะท้อนสภาพความเป็นจริงในสังคม และทำให้ผู้ฟังเกิดความกระจ่างทางการเมือง
การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง	เกิดจากความรู้ ประสบการณ์ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ใช้วิธีวางแผนเพื่อลำดับเนื้อหาและ โครงเรื่องก่อนนำมาแสดง
การยกกรณีศึกษา	เกิดจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์ เพื่อให้ผู้ชมทราบและเข้าใจถึงปรากฏการณ์สะท้อนสภาพความเป็นจริง อาจใช้เทคนิคในการสร้างจุดสนใจ โดยการยกตัวอย่างในพื้นที่ เปรียบเทียบกับเรื่องใกล้ตัวชาวบ้าน
การบอกเล่าประวัติศาสตร์	ใช้ความเป็นกลาง บอกเล่าอย่างตรงไปตรงมา มีความถูกต้องแม่นยำ และมีความซื่อสัตย์ในการนำเสนอข้อมูล
การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง	เป็นการแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึก นึกคิดของนายหนัง ตีความตามข้อมูลที่นายหนังได้รับแล้วนำเสนอสาระที่ได้มาสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย การแสดงความคิดเห็นเชิงตัดสินความรู้สึกชอบไม่ชอบ

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ประเด็น	ข้อมูล
การใช้การอภิปราย โต้แย้ง	ให้เห็นถึงความคิดเห็นที่มีความขัดแย้งกัน มีการนำเสนอข้อมูลมีหักล้างกัน ทำให้มีความสุขสนุกสนาน ความครึกครื้น
การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ	ช่วยให้การพูดมีความน่าสนใจ และสร้างการจดจำได้ดี รวมทั้งแสดงถึงภูมิปัญญาของนายหนัง
การใช้อุปมาอุปไมย การเปรียบเทียบ	ทำให้ผู้ชมเข้าใจเห็นภาพเหตุการณ์ที่นายหนังประเลียงต้องการนำเสนอได้ชัดเจน
การทำร้ายตนเอง	ใช้ประสบการณ์ของตนเอง ทำให้ผู้ชมเกิดความเชื่อในสิ่งที่พูด โดยใช้วิธีการพูดว่าร้ายตนเอง แสดงให้เห็นถึงความจริงใจในการนำเสนอข้อมูล
หยิกแกมหยอก	เป็นวิธีการเหน็บแนม ล้อเลียน เพื่อทำให้เกิดความตลก ผู้ชมเกิดความครื้นเครง ดึงดูดความสนใจ และทำให้เกิดการจดจำได้ดี และเป็นวิธีที่นายหนังประเลียงนิยมใช้มากที่สุด

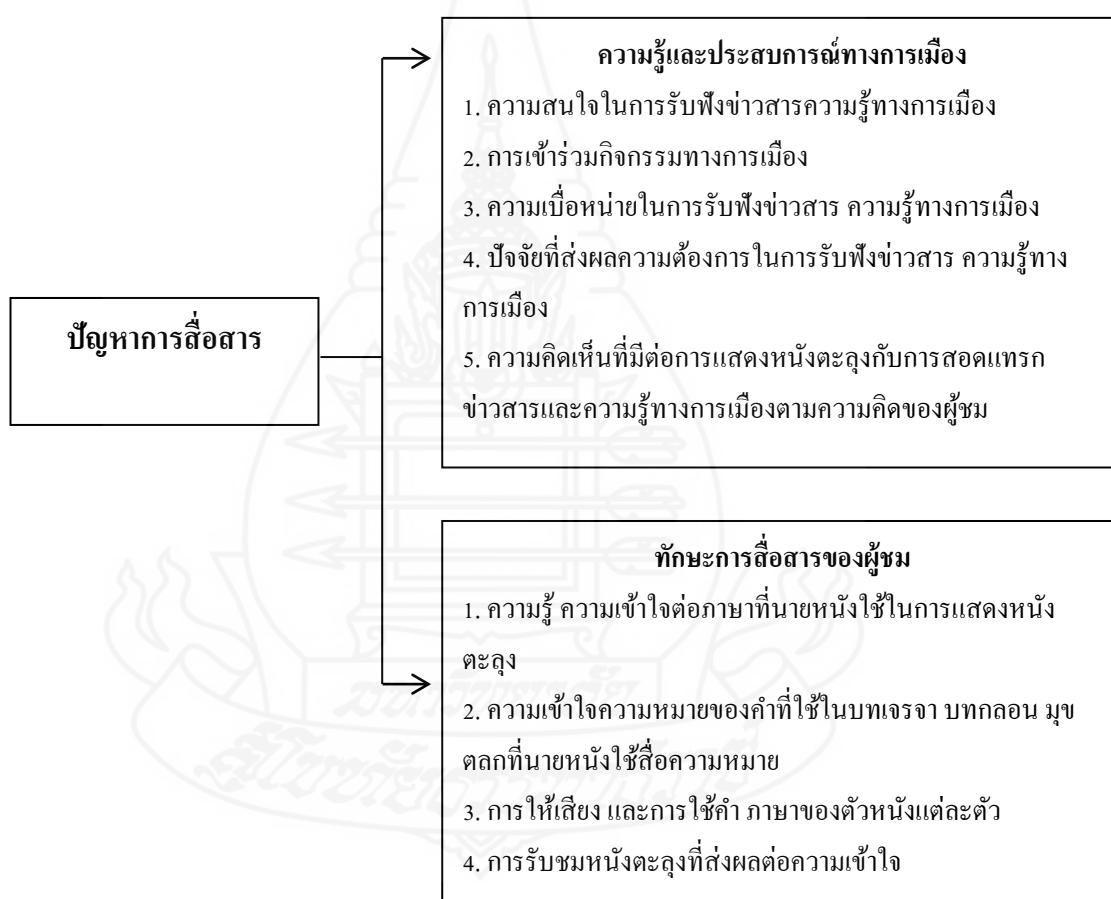
จากตารางสรุปได้ว่าในการศึกษาประเด็นรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเลียง ระวังทองพบว่า นายหนังประเลียงมีรูปแบบการนำเสนอสำคัญ 10 รูปแบบ ดังนี้ 1) การตีแผ่ความจริงในสังคม เป็นการแสดงความรู้ ความคิดอย่างลุ่มลึก ด้วยการสะท้อนสภาพความเป็นจริงในสังคม และทำให้ผู้ฟังเกิดความกระจำง ในด้านการเมือง 2) การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง เกิดจากความรู้ ประสบการณ์ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ใช้วิธีวางแผนเพื่อลำดับเนื้อหาและโครงเรื่องก่อนนำมาแสดง 3) การยกกรณีศึกษาเกิดจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์เพื่อให้ผู้ชมทราบและเข้าใจถึงปรากฏการณ์สะท้อนสภาพความเป็นจริง อาจใช้เทคนิคในการสร้างจุดสนใจ โดยการยกตัวอย่างในพื้นที่ เปรียบเทียบกับเรื่องใกล้ตัวชาวบ้าน 4) การบอกเล่าประวัติศาสตร์ ใช้ความเป็นกลาง บอกเล่าอย่างตรงไปตรงมา มีความถูกต้องแม่นยำ และมีความซื่อสัตย์ในการนำเสนอข้อมูล 5) การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมืองเป็นการแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึก นึกคิดของนายหนัง ตีความตามข้อมูลที่นายหนังได้รับแล้วนำเสนอที่ได้มาสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย การแสดงความคิดเห็นเชิงตัดสินความรู้สึกชอบไม่ชอบ 6) การใช้การอภิปราย โต้แย้ง ให้เห็นถึงความคิดเห็นที่มีความขัดแย้งกัน มีการนำเสนอข้อมูลมีหักล้างกัน ทำให้มีความสุขสนุกสนาน ความครึกครื้น 7) การใช้สุภาษิตคำคม คติ เพื่อสอนใจ ช่วยให้

การพูดมีความน่าสนใจ และสร้างการจดจำได้ดี รวมทั้งแสดงถึงภูมิปัญญา 8) การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ ทำให้ผู้ชมเข้าใจเห็นภาพเหตุการณ์ที่นายหนังประเคียงต้องการนำเสนอได้ชัดเจน 9) การทำร้ายตนเองใช้ประสบการณ์ของตนเอง ทำให้ผู้ชมเกิดความเชื่อในสิ่งที่พูด โดยใช้วิธีการพูดว่าร้ายตนเอง แสดงให้เห็นถึงความจริงใจในการนำเสนอข้อมูล 10) หยิกแกมหยอก เป็นวิธีการเหน็บแนม ล้อเลียน เพื่อทำให้เกิดความตลก ผู้ชมเกิดความครื้นเครง ดึงดูดความสนใจ และทำให้เกิดการจดจำได้ดี และเป็นวิธีที่นายหนังประเคียงนิยมใช้มากที่สุด

ส่วนที่ 3 : ผลการวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง

ในการศึกษาปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการสนทนากลุ่มย่อย โดยแบ่งปัญหาของผู้ชมหนังสือเป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง และทักษะการสื่อสารของผู้ชม สรุปเป็นแผนภาพก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาในแต่ละส่วน ดังนี้

ภาพที่ 4.47 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง

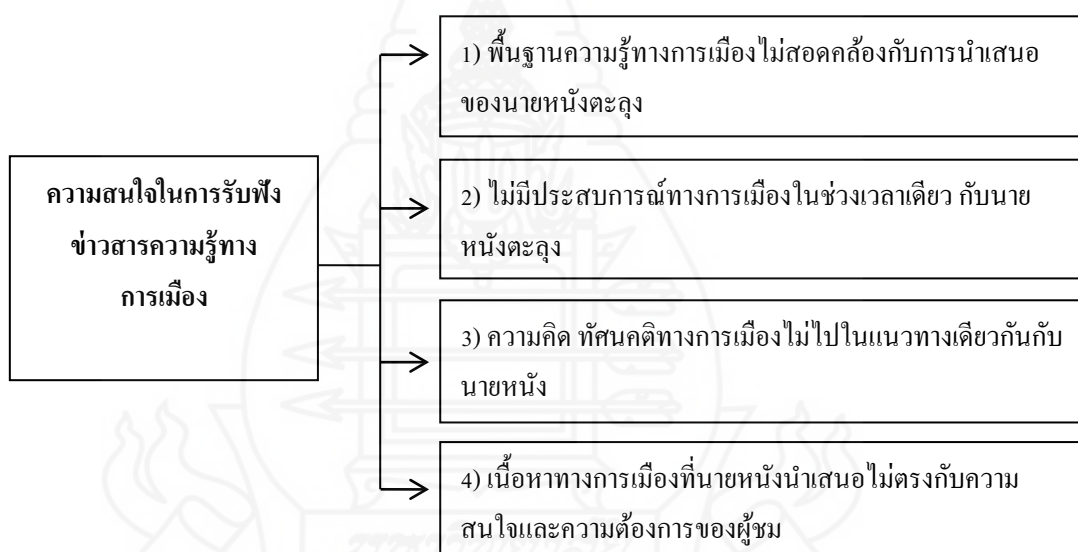
จากการศึกษาปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของ นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง พบว่า ความรู้และประสบการณ์ทางการเมืองของผู้ชมที่ส่งผลต่อการ การเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ผ่านหนังสือ มีดังนี้

ความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง

จากการศึกษาปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของผู้ชมหนังสือ พบว่า ความรู้และประสบการณ์ทางการเมืองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ มีดังนี้

1) ความสนใจในการรับฟังข่าวสารความรู้ทางการเมือง

จากการศึกษาความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง พบว่า ความสนใจในการ รับฟังข่าวสารความรู้ทางการเมืองของผู้ชมหนังสือที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ผ่านหนังสือ สรุปเป็นภาพที่ 4.48 ดังนี้

ภาพที่ 4.48 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ
ของนายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง ด้านความสนใจในการรับฟังข่าวสาร
ความรู้ทางการเมือง

การศึกษาปัญหาความสนใจในการรับฟังข่าวสารความรู้ทางการเมือง พบว่า ผู้ชมหนังสือ
มีปัญหาคือความสนใจข่าวสารทางการเมือง ได้แก่ 1) พื้นฐานความรู้ทางการเมืองไม่สอดคล้องกับ
การนำเสนอของนายหนังสือ 2) ไม่มีประสบการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาเดียวกับนายหนังสือ 3)
ความคิด ทักษะทางการเมืองไม่ไปในแนวทางเดียวกันกับนายหนังสือและ 4) เนื้อหาทางการเมือง

ที่นายหน้าเสนอไม่ตรงกับความต้องการของผู้ชมดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ นำมาเสนอ ดังนี้

“ปกติสนใจข่าวสารทางการเมืองในเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว ปัญหาในท้องถิ่น ได้แก่ นโยบายการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลในเรื่องราคาขายพารา ปาล์มน้ำมันคอกต่ำ ส่วนเรื่องการทุจริตคอร์รัปชัน การปฏิรูปการเมืองการปกครอง การแก้ไขรัฐธรรมนูญ”(บุญเรือง ตระหง่าน สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

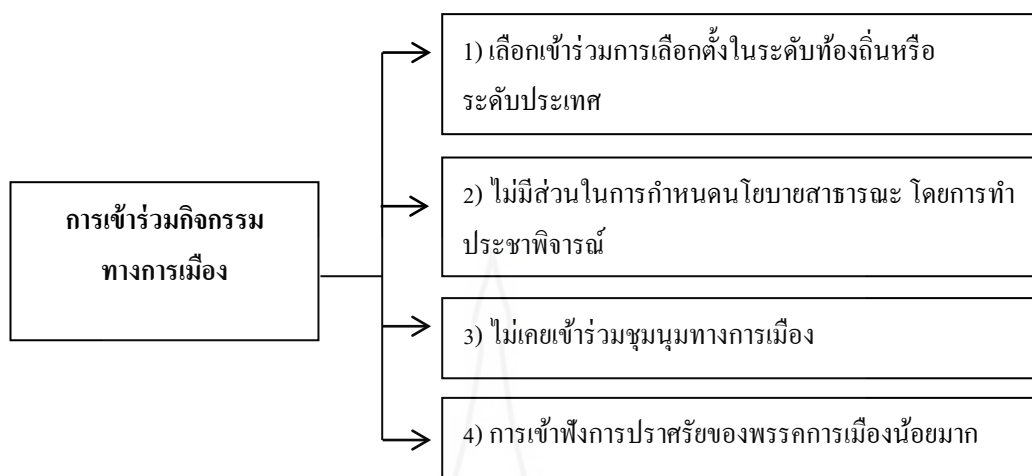
“เมื่อได้ดูหนังตะลุงที่เน้นเรื่องการเมืองบางเรื่องที่นายหน้าเสนอก็มีความคิดเห็นไม่ตรงกับนายหน้าก็ได้แก่ เรื่องนโยบายของรัฐ โดยเฉพาะเรื่องการแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน บางครั้งฟังแล้วก็หงุดหงิดเหมือนกัน” (นริศ จันทร์คง สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“นายหน้าจะแทรกเรื่องราวของ 3 ทหารเข้าไปในเนื้อหาซึ่งตนเองดูจนจบเรื่องก็ยังไม่รู้สึกถึงความยากลำบากของคนในสมัยนั้นน่าจะเป็นเพราะไม่ได้อยู่ในช่วงเวลานั้น” (รัชณี บุญเจริญ สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“บางช่วงของการดูหนังตะลุงเมื่อนายหน้าพูดถึงเรื่องการเลือกตั้งของนักการเมืองท้องถิ่น ตนเองก็จะรู้สึกงง เพราะเมื่อได้ยินคำว่าเลือกตั้งจะคิดถึงการเลือก ส.ส. เท่านั้น” (อมรรัตน์ อุดมหนูนุกาญจน์ สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

2) การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง

จากการศึกษาความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง พบว่า การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงสรุปเป็นภาพที่ 4.49 ดังนี้

ภาพที่ 4.49 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ
ของนายหนังประเคียง ระวังทอง ด้านความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง เรื่องการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง

การศึกษาปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองของผู้ชม พบว่า ผู้ชมหนังสือเล่มนี้มีปัญหาการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ 1) เลือกเข้าร่วมการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศ 2) ไม่มีส่วนในการกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยการทำประชามติ 3) ไม่เคยเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง และ 4) การเข้าฟังการปราศรัยของพรรคการเมืองน้อยมาก ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“จริงอยู่ที่การเมืองเป็นเรื่องของประชาชนทุกคน ส่วนตัวแล้วก็ชอบฟังข่าว อ่านหนังสือพิมพ์ ติดตามความเคลื่อนไหวทางการเมืองแต่ถ้าให้ออกไปร่วมชุมนุมก็คงไม่ทำ” (ณัฐ ทิ้งไพศาล สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“สนใจเข้าร่วมการชุมนุมทางการเมืองและการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง เพื่อแสดงจุดยืนและร่วมแสดงความคิดเห็นทางการเมือง และจะเข้าฟังการปราศรัยของพรรคการเมือง ในสมัยก่อนจะไปฟังการปราศรัยของท่านชวน หลีกภัยบ้างแต่ก็ไม่มากนัก ยังเป็นการปราศรัยของนักการเมืองคนอื่น ๆ ยังไม่ไปเลยเพราะมีงานที่ยุ่งมาก ” (จิรวัดน์ ปัญญา สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

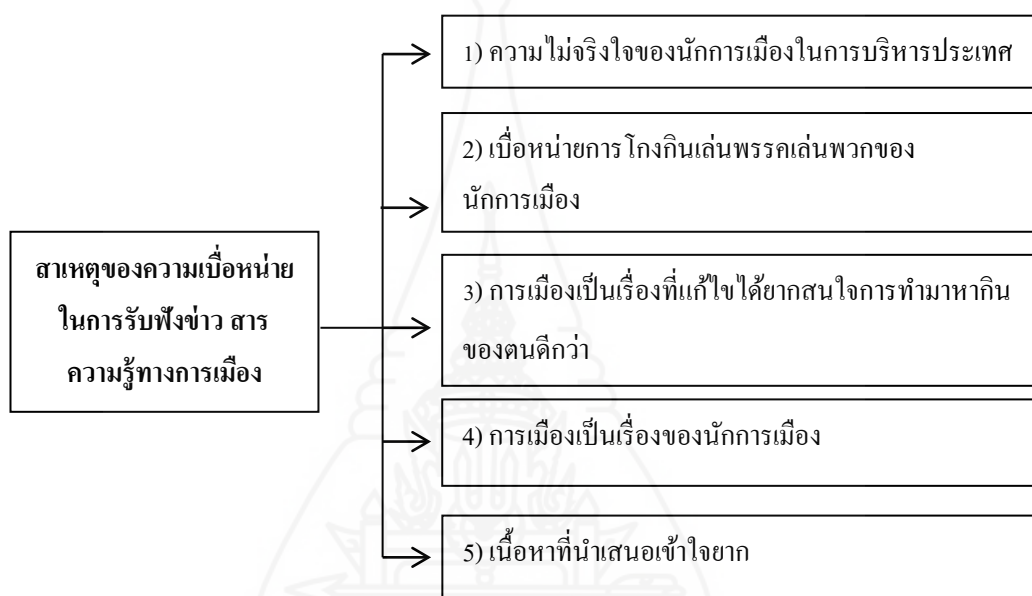
“ที่ผ่านมากิจกรรมทางการเมือง เช่น การเลือกตั้งจะไปบ้าง ถ้าช่วงไหนมีเลือกตั้งทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับประเทศก็จะเลือกไปเลือกตั้งอย่างใดอย่างหนึ่ง”(นุชจรี เพชรมณี สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“ปกติจะชอบรับฟังข่าวสารบ้านเมืองที่เกี่ยวข้องกับปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งนโยบายการแก้ไขปัญหาต่างๆ ของรัฐบาล แต่ถ้าจะพูดถึงการเข้าร่วมทำประชา

พิจารณา นั้น ตนเอง *ไม่มีความรู้และไม่เคยร่วมเลย*” (ชานินทร์พร กลางณรงค์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

3) ความเบื่อน้ำยในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง

จากการศึกษาความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง พบว่า สาเหตุของความเบื่อน้ำยในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองของผู้ชมหนึ่งตระกูลที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนึ่งตระกูล สรุปเป็นภาพที่ 4.50 ดังนี้

ภาพที่ 4.50 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนึ่งตระกูลของนายหนึ่งตระกูล ระวังทอง ด้านความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง เรื่องสาเหตุของความเบื่อน้ำยในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง

การศึกษาสาเหตุของความเบื่อน้ำยในการรับฟังข่าวสารความรู้ทางการเมือง พบว่า 1) ความไม่จริงใจของนักการเมืองในการบริหารประเทศ 2) เบื่อน้ำยการ โกงกินเล่นพรรคเล่นพวกของนักการเมือง 3) การเมืองเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากสนใจการทำมาหากินของตนดีกว่าและ 4) การเมืองเป็นเรื่องของนักการเมือง และ 5) เนื้อหาที่น่าสนใจยาก ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“เมื่อได้ดูว่านักการเมืองที่ โกงกินเอาผลประโยชน์เข้ากระเป๋าดตัวเอง และเอื้อประโยชน์ให้กับพรรคพวกของตนเองแล้วก็รู้สึกว่าจะหานักการเมืองที่มีมือขาว สะอาดยากเต็มที การเลือกตั้ง

บางครั้งก็ไม่มีประโยชน์เพราะจริงๆ ก็มีแต่นโยบายขายฝันเพื่อที่จะต้องดูว่านักการเมืองประเภทนี้” (ชาลิสา สุขรา สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

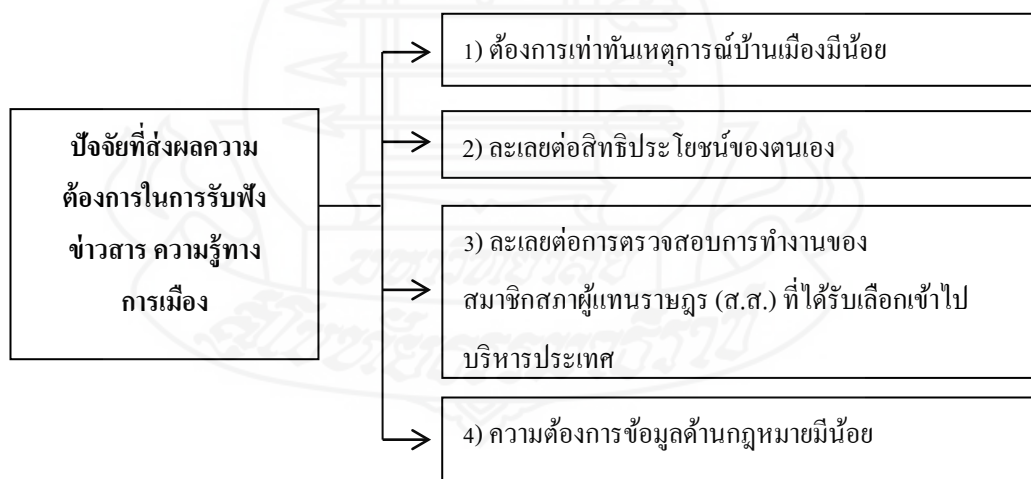
“ถ้าจะให้มานั่งติดตามข่าวเหตุบ้านการเมือง โดยเฉพาะการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลก็รู้สึกว่เสียเวลามาก เอาเวลามาตั้งหน้าตั้งตาทำมาหากินดีกว่า เพราะการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลเป็นเรื่องยาก ใช้เวลานานหรือในบางครั้งก็ไม่ตรงกับความต้องการของชาวบ้าน” (ศุภฤกษ์ ทั้งไพศาล สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“โดยส่วนตัวมองว่าเรื่องการเมืองเป็นเรื่องของนักการเมืองหรือคนที่ต้องการมียศมีตำแหน่งเพื่อหาประโยชน์ให้ตนเอง ชาวบ้านอย่างเราๆ ไม่สามารถเข้าถึงได้ จึงไม่ชอบติดตามข่าวการเมืองเพราะมักจะนำเสนอเนื้อหาที่เข้าใจยาก” (สิริศรีสมบัติ บุญพล สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“บางครั้งก็ไม่อยากติดตามข่าวสารทางการเมืองเพราะนักการเมืองเมื่อเข้าไปบริหารประเทศก็ลืมว่าเคยให้คำสัญญาอะไรไว้กับประชาชน” (สมบัติ เทพเรือง สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

4) ความต้องการในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง

จากการศึกษาความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลความต้องการในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองของผู้ชมหนึ่งตระกูลที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนึ่งตระกูล สรุปเป็นภาพที่ 4.51 ดังนี้

ภาพที่ 4.51 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนึ่งตระกูลของนายหนึ่งประเคียง ระฆังทอง ด้านความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง เรื่องปัจจัยที่ส่งผลความต้องการในการรับฟังข่าวสารความรู้ทางการเมือง

การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลความต้องการในการรับฟังข่าวสารความรู้ทางการเมือง พบว่า 1) ต้องการเท่าทันเหตุการณ์บ้านเมืองมีน้อย 2) ละเลยต่อสิทธิประโยชน์ของตนเอง 3) ละเลยต่อการตรวจสอบการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ที่ได้รับเลือกเข้าไปบริหารประเทศ และ 4) ความต้องการข้อมูลด้านกฎหมายมีน้อย ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ นำมานำเสนอ ดังนี้

“เมื่อมีการเลือกตั้งตนเองจะไปใช้สิทธิเลือกตั้งแต่เมื่อได้ผู้แทนแล้วก็ไม่ได้ติดตามข่าวสารทางการเมืองเพื่อตรวจสอบการทำงานของนักการเมือง ส.ส. ทั้งหลายที่ได้รับการเลือกตั้งไปแล้วว่าได้ตามนโยบายที่แถลงไว้หรือไม่” (ชงชัย วิริยะประเสริฐ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

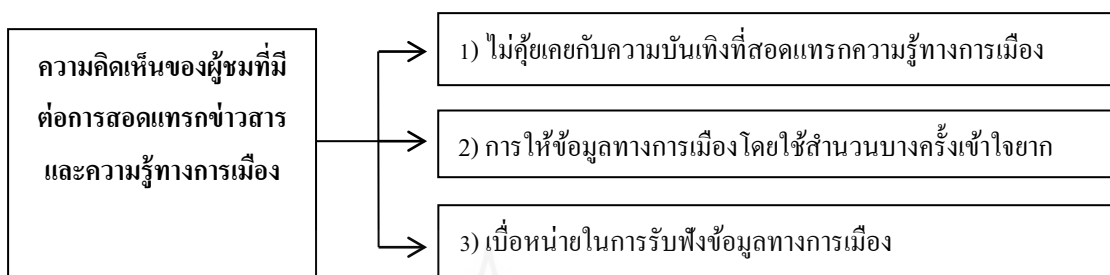
“ตนเองเป็นคนไม่สนใจข่าวสารบ้านเมืองจึงไม่ทราบการเปลี่ยนแปลงของสังคม บางครั้งรู้สึกว่าคุณกลายเป็นคนด้าหลัง โดยเฉพาะในเรื่องของสิทธิ ประโยชน์ที่ประชาชนพึงได้รับ เช่น สิทธิประกันสังคม เบี้ยผู้สูงอายุ เป็นต้น ” (รัชณี บุญเจริญ สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“ด้วยการทำงานที่ยุ่งมากทำให้การติดตามข่าวสารความรู้ทางการเมืองที่จะทำให้เราก้าวทันสถานการณ์ของบ้านเมือง ไม่ตกยุค สามารถคุยกับคนอื่นรู้เรื่องมีน้อย นอกจากนี้ยังทำให้เราไม่เข้าใจถึงสิทธิประโยชน์และตัวบทกฎหมายที่อาจมีการเปลี่ยนแปลงไป” (สมเกียรติ สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“ตนเองเป็นคนไม่ค่อยได้การติดตามข่าวสารความเคลื่อนไหวทางการเมือง รวมถึงข้อกฎหมาย และสิทธิประโยชน์ต่างๆ ที่รัฐบาลกำหนดไว้” (นริศ จันทร์คง สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

5) ความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงหนังตะลุงกับการสอดแทรกข่าวสารและความรู้ทางการเมืองตามความคิดของผู้ชม

จากการศึกษาความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง พบว่า ความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงหนังตะลุงกับการสอดแทรกข่าวสารและความรู้ทางการเมืองตามความคิดของผู้ชมของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.52 ดังนี้

ภาพที่ 4.52 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระวังทอง ด้านความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง เรื่องความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อการสอดแทรกข่าวสารและความรู้ทางการเมือง

การศึกษาปัญหาความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อการสอดแทรกข่าวสารและความรู้ทางการเมืองของผู้ชม พบว่า 1) ไม่ค่อยเกี่ยวกับความบังเอิญที่สอดแทรกความรู้ทางการเมือง 2) การใช้ข้อมูลทางการเมืองโดยใช้สำนวนบางครั้งเข้าใจยาก 3) เบื้องหน้าในการรับฟังข้อมูลทางการเมือง ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“การสอดแทรกข่าวสารทางการเมืองผ่านหนังสือโดยการผูกเรื่อง แต่งกลอน คียบทสนทนาสดๆ อยู่ตลอดเวลา โดยเป็นความสามารถเฉพาะตัวของนายหนัง ตนเองไม่คุ้นเคยการเล่นหนังสือในลักษณะนี้”(เจริญ นมจันทร์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“การแสดงหนังสือที่เน้นหนักทางการเมืองนั้น บางครั้งนายหนังใช้สำนวนที่เข้าใจยากต้องใช้ความสามารถในการตีความ ซึ่งทำให้รู้สึกงง”(นันทวุฒิ กลางณรงค์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

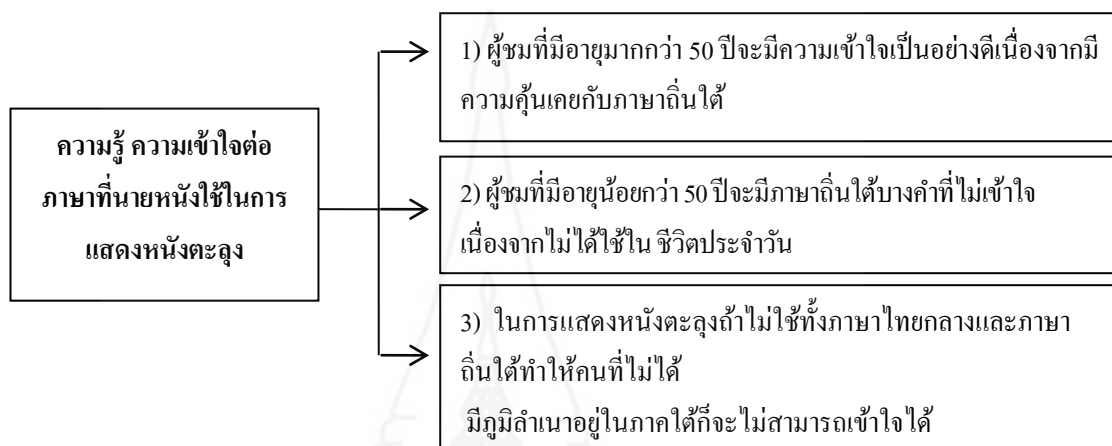
“นายหนังที่มีความรู้ทางการเมือง และความสามารถในการเล่นหนังสือจะช่วยให้การถ่ายทอดประสบการณ์ทางการเมืองมีความเข้าใจง่าย แต่ถ้าต้องรับการฟังการเมืองมากเกินไป คือเล่นตลอดทั้งเรื่องก็ทำให้ผู้ชมก็รู้สึกเบื่อหน่าย”(นุชจรี เพชรมณี สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ทักษะการสื่อสารของผู้ชม

จากการศึกษาปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของผู้ชมหนังประเคียง พบว่า ทักษะการสื่อสารของผู้ชมที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ มีดังนี้

1) ความรู้ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังใช้ในการแสดงหนังตะลุง

จากการศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ชม พบว่า ความรู้ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังใช้ในการแสดงหนังตะลุงของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.53 ดังนี้

ภาพที่ 4.53 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ด้านปัญหาทักษะการสื่อสารของผู้ชมเรื่อง ความรู้ ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังใช้ในการแสดงหนังตะลุง

การศึกษาปัญหาความรู้ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังใช้ในการแสดงหนังตะลุงของผู้ชม พบว่า 1) ผู้ชมที่มีอายุมากกว่า 50 ปีจะมีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากมีความคุ้นเคยกับภาษาถิ่นได้ 2) ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 50 ปีจะมีภาษาถิ่นได้บางคำที่ไม่เข้าใจเนื่องจากไม่ได้ใช้ใน ชีวิตประจำวัน และ 3) ในการแสดงหนังตะลุงถ้าไม่ใช้ทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่นได้ทำให้คนที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ก็จะไม่สามารถเข้าใจได้ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“ภาษาที่นายหนังใช้ในการแสดงหนังตะลุงเป็นภาษาถิ่นได้ซึ่งมีความคุ้นเคยเป็นอย่างดีเนื่องจากใช้ใน ชีวิตประจำวันอยู่แล้ว จึงเข้าใจได้ง่าย”(องอาจ บุญเจริญ สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

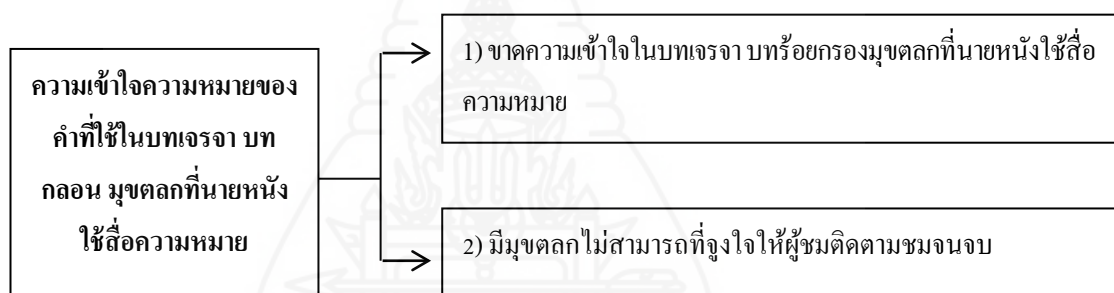
“ภาษาได้เป็นภาษาที่เข้าใจได้ง่าย สื่อความหมายแบบตรงไปตรงมา และเป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวันอยู่แล้วจึงทำให้ไม่มีปัญหาในการรับชมหนังตะลุง” (ประกอบ กลางณรงค์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“ตนเองเป็นคนที่ไม่ได้มีพื้นเพเป็นคนใต้แต่ได้มีโอกาสชมการแสดงหนังตะลุงซึ่งมีทั้งที่เป็นภาษาไทยกลางและภาษาถิ่นใต้ จึงทำให้สามารถเข้าใจความหมายที่นายหนังต้องการถ่ายทอดให้ผู้ชมได้”(ธงชัย วิริยะประเสริฐ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“ภาษาใต้บางคำที่ใช้ในการแสดงหนังตะลุงไม่คุ้นเคยนักเพราะไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น คำว่าตานเจียง เจียง ตอโค เมื่อไหร่”(ณัฐ ทิ้งไพศาล สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

2) ความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในบทเจรจา บทกลอน मुखตลกที่นายหนังใช้สื่อความหมาย

จากการศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ชม พบว่า ความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในบทเจรจา บทร้อยกรอง मुखตลกที่นายหนังใช้สื่อความหมายของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.54 ดังนี้

ภาพที่ 4.54 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง

ของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ด้านปัญหาทักษะการสื่อสารของผู้ชม เรื่อง ความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในบทเจรจา บทกลอน मुखตลกที่นายหนังใช้สื่อความหมาย

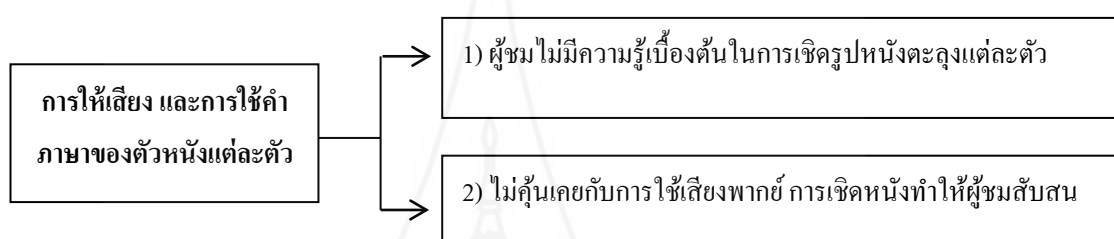
การศึกษาปัญหาความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในบทเจรจา บทกลอน मुखตลกที่นายหนังใช้สื่อความหมายของผู้ชม พบว่า 1) ขาดความเข้าใจในบทเจรจา บทกลอน मुखตลกที่นายหนังใช้สื่อความหมาย และ 2) มี मुखตลก ไม่สามารถที่จูงใจให้ผู้ชมติดตามชมจนจบ ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“ความหมายที่สื่อออกมาในการแสดงหนังตะลุงจะเป็นบทเจรจา บทกลอน หรือ मुखตลก บางครั้งก็เข้าใจได้ยากเพราะนายหนังเลือกใช้ถ้อยคำที่ไม่คุ้นเคย เป็นภาษาใต้ที่ปัจจุบันไม่ค่อยได้ใช้แล้ว เช่น พลัดพรก ไหว้เมีย ”(ธงชัย วิริยะประเสริฐ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“เนื่องจากการแสดงหนังตะลุงของนายหนังเน้นการให้ข้อมูลทางการเมือง ทำให้การใช้มุขตลกมีไม่มากนักและในบางครั้งไม่สามารถสื่อความหมายให้ผู้ชมเกิดความสนุกสนานได้”(มาลีณี แดง สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

3) การให้เสียง และการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัว

จากการศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ชม พบว่า การให้เสียง และการใช้คำภาษาของตัวหนังแต่ละตัวที่นายหนังใช้สื่อความหมายของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.55 ดังนี้

ภาพที่ 4.55 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ด้านปัญหาทักษะการสื่อสารของผู้ชม เรื่องการให้เสียง และการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัว

การศึกษากการให้เสียง และการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัวในทัศนะของผู้ชม พบว่า 1) ผู้ชมไม่มีความรู้เบื้องต้นในการเชิดรูปหนังตะลุงแต่ละตัว และ 2) ไม่คุ้นเคยกับการใช้เสียงพากย์ รูปหนังทำให้ผู้ชมสับสน ไม่เข้าใจ ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมานำเสนอ ดังนี้

“การสื่อความหมายโดยการให้เสียงและการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัวไม่แตกต่างกันนักถ้าไม่ตั้งใจดูก็จะไม่เข้าใจว่าตัวละครใดกำลังแสดงอยู่ทำให้เข้าใจสิ่งที่นายหนังต้องการนำเสนอได้ไม่ชัดเจนมากนัก”(อมรรัตน์ อุดมหนุนกาญจน์ สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

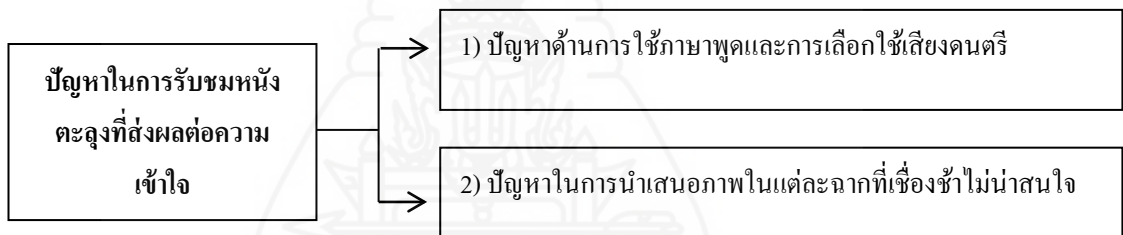
“รูปหนังตะลุงคณะหนึ่งๆ ซึ่งมีประมาณ 100 - 200 ตัว มีทั้ง ฤาษี มนุษย์ เทวดา ยักษ์มาร และรูปประกอบอื่นๆ ถ้าผู้ชมไม่เคยดูหนังตะลุงมาก่อนหรือไม่มีความรู้เรื่องการแสดงหนังตะลุงเลยก็จะไม่เกิดอรรถรสในการชม ผู้ชมไม่เข้าใจเนื้อหาสาระที่นายหนังต้องการสื่อ”(สมบัติ เทพเรือง สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“สำหรับการแสดงหนังตะลุงที่ทำให้เกิดความครื้นเครงก็จะสร้างการจดจำได้ดีสิ่งสำคัญก็คือ ความสามารถของนายหนังในการให้เสียง และการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัว มีการใช้โทนเสียงแตกต่างกันเชิดชัยใช้น้ำเสียงดูชิงซัง คุร่าย มีอำนาจ เชิดนางใช้น้ำเสียงนุ่มนวลอย่างกิริยาหญิง ซึ่งบางครั้งในบางช่วงบางตอนของการแสดงการใช้เสียงไม่ชัดเจน ”(ธงชัย วิริยะ ประเสริฐ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“คนเป็นคนที่ชอบดูหนังตะลุงที่เน้นความสนุกสนานเป็นหลักจึงดูการแสดงของนายหนังประเคียงไม่มากนัก ดังนั้นจึงไม่คุ้นเคยกับการใช้เสียงพากย์ รูปหนังทำให้รู้สึกสับสนไม่เข้าใจ” (วาสนา หิตพัฒน์ สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

4) ปัญหาในการรับชมหนังตะลุงที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจ

จากการศึกษาทักษะการสื่อสารของผู้ชม พบว่า ปัญหาในการรับชมหนังตะลุงที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.56 ดังนี้

ภาพที่ 4.56 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ด้านปัญหาทักษะการสื่อสารของผู้ชม เรื่องปัญหาในการรับชมหนังตะลุงที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจ

การศึกษาปัญหาในการรับชมหนังตะลุงที่ส่งผลกระทบต่อความเข้าใจของผู้ชม พบว่า 1) ปัญหาด้านการใช้ภาษาพูดและการเลือกใช้เสียงคนตรี 2) ปัญหาในการนำเสนอภาพในแต่ละฉากที่เชิงซ้ำไม่น่าสนใจ ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“การเริ่มแสดงด้วยการบรรเลงดนตรี การขับบทการสนทนา และการขับบทสรุปฉากที่แสดงผ่านมาในระหว่างฉากที่แสดงนั้น หลังการขับบทแรกสิ้นสุดลงบ่อยครั้งนายหนังจะปล่อยให้ฉากเงียบไป แต่บางครั้งก็บรรเลงดนตรี 2 - 3 นาที ก่อนที่ขับบทถัดไปดังนั้นการแสดงจึงดำเนินไปเรื่อยๆ วนวัฏจักรเดิมและบ่อยครั้งทำให้ผู้ชมง่วงและหลับ” (อมรรัตน์ อุดมหนูนุกาญจน์ สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“ในการแสดงของนายหนัง ตัวละครในบทเจรจาหนึ่งจะมีได้ไม่เกิน 3 - 4 ตัว ทำให้จากการแสดงของนายหนังไม่มีพลวัต ไม่ดึงดูดสายตาและกระตุ้นผู้ชมให้ติดตาม” (มาลีณี แฉง สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

ตารางที่ 4.4 แสดงตารางความถี่ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

วัตถุประสงค์	ประเด็น	ประเด็นหลัก	รวม
3. เพื่อศึกษา	ปัญหา		
ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง	- ด้านความรู้ และ ประสบการณ์ทางการเมือง	- ความสนใจในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง - การเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมือง - ความเบื่อหน่ายในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง - ความต้องการในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง - ความคิดเห็นที่มีต่อการแสดงหนังตะลุงกับการสอดแทรกข่าวสารและ ความรู้ทางการเมืองตามความคิดของผู้ชม	7 4 6 3 4
	- ด้านทักษะการสื่อสารของผู้ชม	- ความรู้ ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังใช้ในการแสดงหนังตะลุง - ความเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในบทเจรจา บทกลอน มุขตลกที่นายหนังใช้สื่อความหมาย - การให้เสียง และการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัว	8 4 12

จากตารางที่ 4.4 พบว่า ปัญหาของผู้ชมในประเด็นความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง พบว่า ผู้ชมหนึ่งצלสูงส่วนใหญ่ขาดความสนใจข่าวสารทางการเมืองเนื่องจากพื้นฐานความรู้ทางการเมือง ประสบการณ์ทางการเมืองไม่อยู่ในช่วงเดียวกับนายหนังประเคียง ดังนั้น ความคิดทัศนคติทางการเมือง และเนื้อหาทางการเมืองจึงไม่ตรงกับประสบการณ์ที่อยู่ของตน ทำให้ความสนใจ และความต้องการข่าวสารทางการเมืองต่างกับนายหนังประเคียง โดยมีผู้ชมส่วนหนึ่งรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง เนื่องจากผู้ชมรู้สึกถึงความไม่จริงจังของนักการเมืองในการบริหารประเทศ เบื่อหน่ายพฤติกรรมโกงกินและเล่นพรรคเล่นพวกของนักการเมือง ผู้ชมมีความคิดว่าปัญหาทางการเมืองเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากเพราะมีความเชื่อว่าการเมืองเป็นเรื่องของนักการเมือง และเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังประเคียงนำเสนอเข้าใจยาก อีกทั้งผู้ชมยังเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองทั้งในการใช้สิทธิเข้าร่วมการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศการกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยการทำประชาพิจารณ์ การเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง และการเข้าฟังการปราศรัยของพรรคการเมืองน้อยมากหรือไม่เคยเข้าร่วม และมีผู้ชมส่วนหนึ่งมีความต้องการในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองในประเด็นการทำทันเหตุการณ์บ้านเมือง สิทธิประโยชน์ของตนเอง การตรวจสอบการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ข้อมูลด้านกฎหมายซึ่งในการแสดงมีการนำเสนออยู่น้อยทำให้ไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ชม ความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อการสอดแทรกข่าวสารและความรู้ทางการเมือง นอกจากนี้ยังเกิดจากผู้ชมไม่ค่อยเคยกับความบันเทิงที่สอดแทรกความรู้ทางการเมืองอย่างเข้มข้น และการให้ข้อมูลทางการเมืองบางช่วงบางตอนใช้สำนวนเข้าใจยากทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการรับฟังข้อมูลทางการเมือง

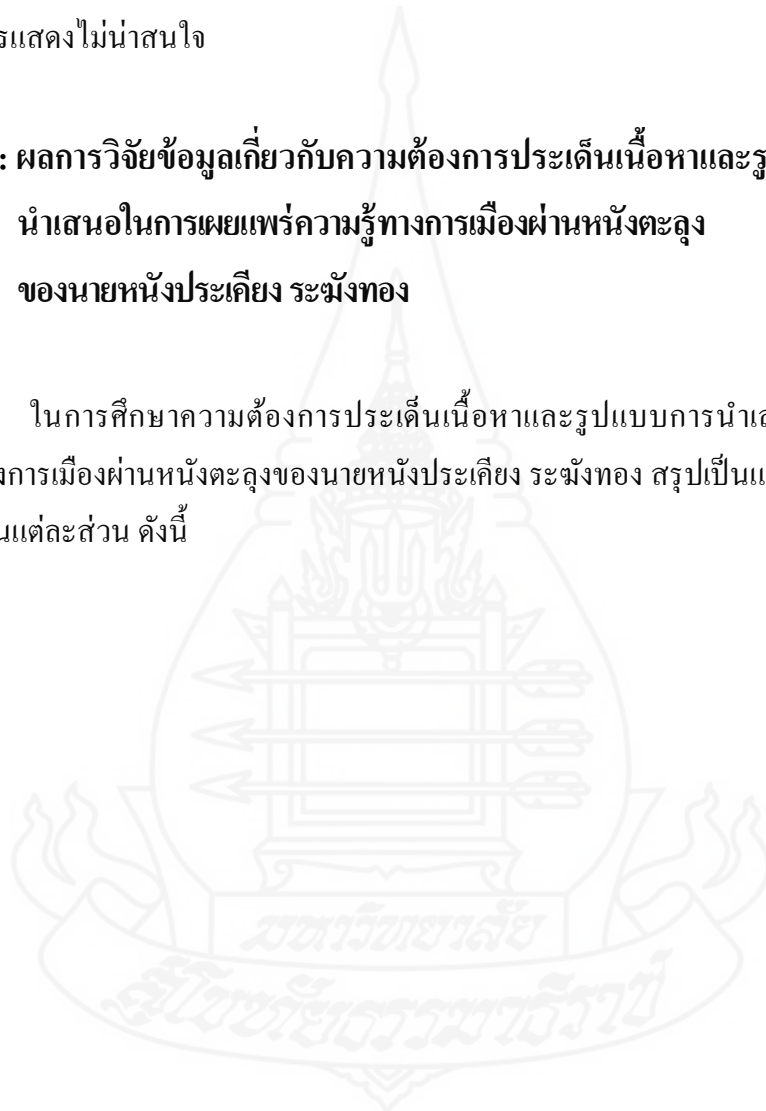
ส่วนที่สอง ปัญหาของผู้ชมในประเด็นทักษะการสื่อสาร สาเหตุส่วนใหญ่ของผู้ชมที่ขาดทักษะการสื่อสาร เนื่องจากผู้ชมยังไม่เข้าใจการให้เสียง การใช้คำ และภาษาของตัวหนังแต่ละตัวเนื่องจากผู้ชมไม่ค่อยเคยกับลีลาการเชิดรูปหนังצלสูงและการใช้เสียงพากย์ ทำให้ผู้ชมสับสนรวมทั้งการเลือกใช้เสียงดนตรี และการนำเสนอภาพในแต่ละฉากที่เชื่อมซ้ำไม่น่าสนใจ ขาดความรู้ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังประเคียงใช้ในการแสดงหนังצלสูง กล่าวคือ ผู้ชมมีช่วงอายุแตกต่างกัน คือผู้ชมที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากมีความคุ้นเคยกับภาษาถิ่นได้ ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 50 ปี มีภาษาถิ่นได้บางคำที่ไม่เข้าใจเนื่องจากไม่ได้ใช้ในชีวิตประจำวัน และถ้าในการแสดงหนังצלสูงบางช่วงบางตอนไม่ใช้ภาษาไทยกลาง ก็ทำให้ผู้ชมที่ไม่ได้มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ไม่สามารถเข้าใจความหมาย อีกทั้งผู้ชมขาดความเข้าใจในบทเจรจา บทกลอน มุขตลกที่นายหนังใช้สื่อความหมายและไม่สามารถตั้งใจให้ผู้ชมติดตามชมจนจบ

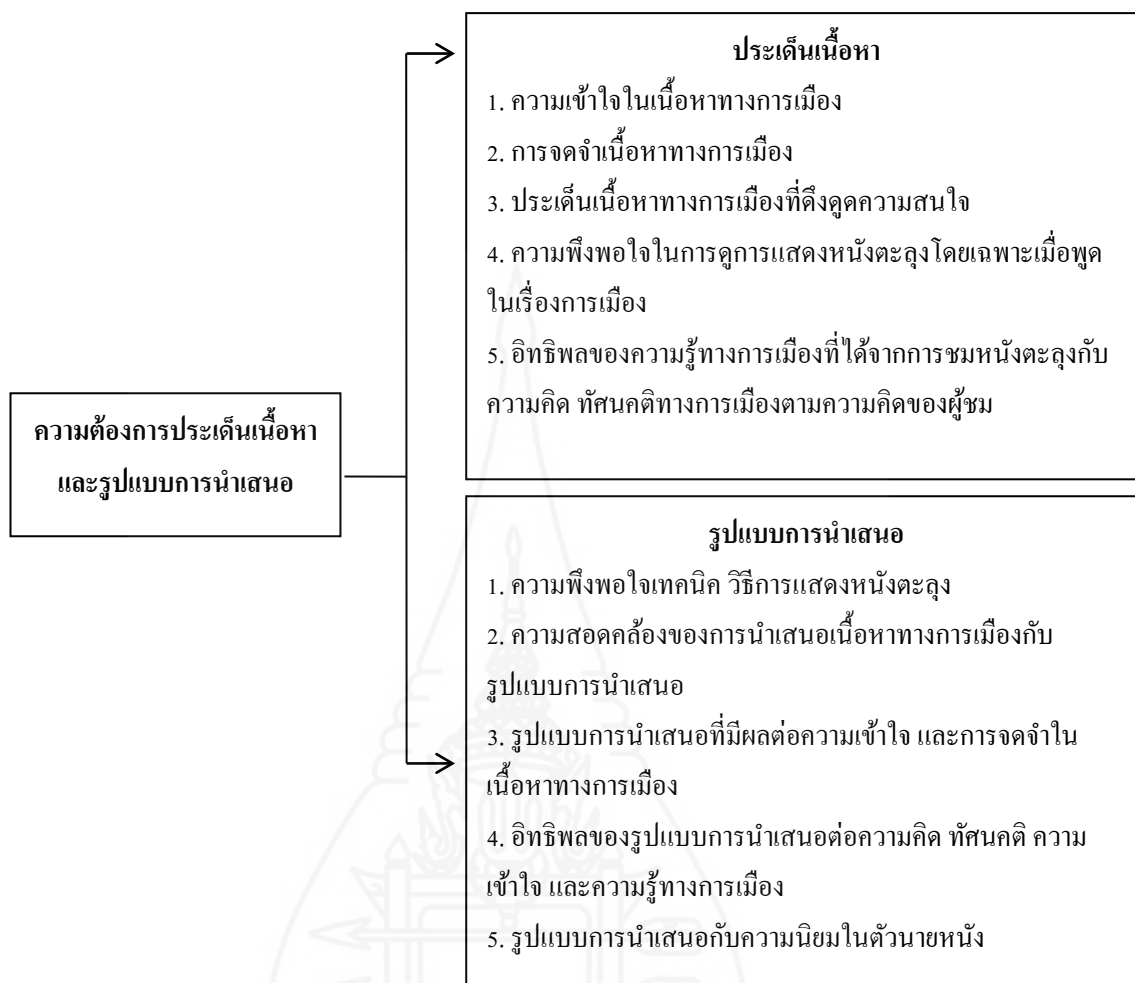
จะเห็นได้ว่าปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังצלสูงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ส่วนสำคัญเกิดจากผู้ชมขาดความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง

เนื่องจากไม่มีพื้นฐานความรู้ทางการเมืองขาดประสบการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาเดียวกันกับ นายหนังประกายมีผลให้การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารทางการเมืองคลาดเคลื่อนกับที่นายหนังประกาย ต้องการนำเสนอ อีกทั้งผู้ชมที่ไม่เคยชมหรือมีโอกาสดูได้ชมการแสดงหนังตะลุงของนายหนังประกาย ไม่กี่ครั้งก็จะไม่คุ้นเคย ไม่เข้าใจการให้เสียงและการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัว นอกจากนี้การ แสดงหนังตะลุงที่ใช้เสียงดนตรีแบบเก่าเพียงอย่างเดียว และการนำเสนอภาพในแต่ละฉากที่เชื่องช้า ก็ทำให้การแสดงไม่น่าสนใจ

ส่วนที่ 4 : ผลการวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการ นำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ของนายหนังประกาย ระฆังทอง

ในการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่
ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประกาย ระฆังทอง สรุปเป็นแผนภาพก่อนที่จะเข้า
สู่เนื้อหาในแต่ละส่วน ดังนี้

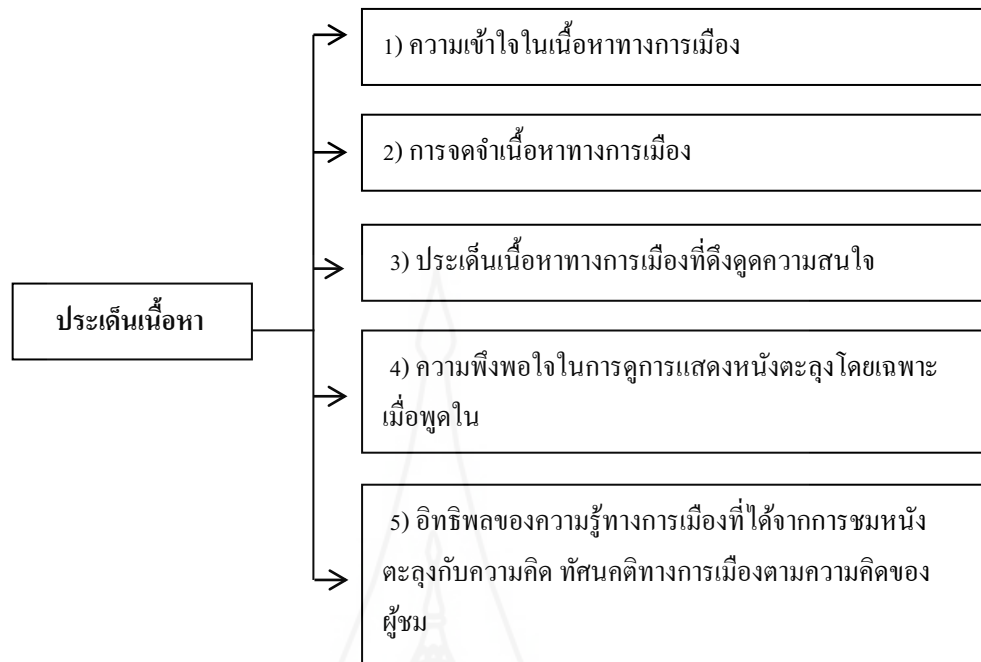

ภาพที่ 4.57 สรุปความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

ความต้องการประเด็นเนื้อหา

จากการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง พบว่า ความต้องการประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.58 ดังนี้

ภาพที่ 4.58 ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ด้านประเด็นเนื้อหา

1) ความเข้าใจในเนื้อหาทางการเมือง

จากการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหา พบว่า ความเข้าใจในเนื้อหาทางการเมืองของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.59 ดังนี้

ภาพที่ 4.59 รูปความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านเนื้อหาทางการเมือง

การศึกษาความเข้าใจในเนื้อหาทางการเมือง พบว่า ผู้ชมหนังตระกูลมีความเข้าใจในเนื้อหาทางการเมืองเนื่องจากปัจจัยต่างๆ ดังนี้ 1) พื้นฐานความรู้ทางการเมืองที่ใกล้เคียงกับการนำเสนอของนายหนังตระกูล 2) ประสบการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาเดียวกับนายหนังตระกูล 3) ความคิด ทักษะคิดทางการเมืองไปในแนวทางเดียวกันกับนายหนัง 4) เนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังนำเสนอตรงกับความสนใจ และต้องการของผู้ชม และ 5) ภาษาและวิธีการนำเสนอต่อการทำความเข้าใจ ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“สำหรับเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังนำเสนอ โดยส่วนใหญ่จะตรงกับความสนใจของตนเองอยู่แล้วเมื่อได้ชมการแสดงหนังตระกูลจึงทำให้ดึงดูดใจให้ตนเองติดตามและเกิดความรู้ความเข้าใจมากขึ้น ”(ศุภฤกษ์ ทั้งไพศาล สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

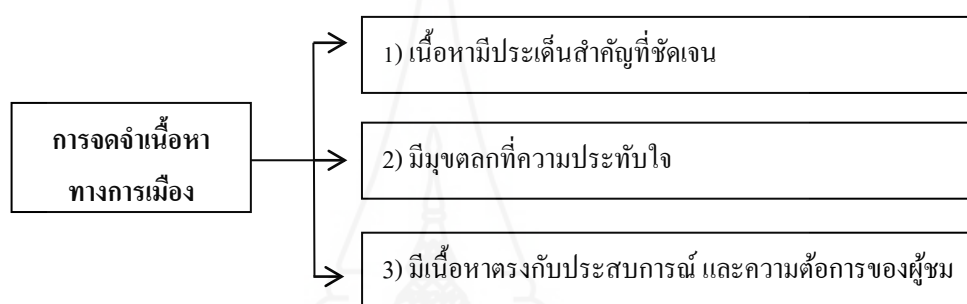
“การที่ตนเองเป็นผู้สนใจเรื่องการเมืองจึงทำให้มีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่แล้ว การดูหนังตระกูลที่เน้นเนื้อหาทางการเมืองจึงทำให้เข้าใจได้ง่ายขึ้น และรู้สึกว่ามีส่วนร่วมในเหตุการณ์ทางการเมืองในบางช่วงบางตอนที่นายหนังนำเสนอ” (ประกอบ กลางณรงค์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“ส่วนใหญ่เรื่องที่นายหนังนำมาแสดงจะเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้น เป็นเหตุการณ์ทางการเมืองในท้องถิ่น ปัญหาในยุคปัจจุบัน ได้แก่ ปัญหาการทำมาหากิน ราคาสินค้าเกษตรตกต่ำ แล้วนำมาตีแผ่ให้ผู้ชมได้มีข้อมูลมากขึ้น ซึ่งถือว่าเป็นเรื่องใกล้ตัวสามารถเข้าใจได้ง่าย” (รัชณี บุญเจริญ สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“วิธีการนำเสนอของนายหนังตะลุงที่เน้นภาษาถิ่นได้สลับกับภาษาไทยกลาง และมีบทเจรจาโต้ตอบกันของตัวตลก การดูหนังตะลุงจึงเข้าใจได้ง่าย ” (นุชจรี เพชรมณี สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

2) การจดจำเนื้อหาทางการเมือง

จากการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหา พบว่า การจดจำเนื้อหาทางการเมืองของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.60 ดังนี้

ภาพที่ 4.60 สรุปความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านการจดจำเนื้อหาทางการเมือง

การศึกษการจดจำเนื้อหาทางการเมือง พบว่า ผู้ชมหนังตะลุงมีการจดจำเนื้อหาทางการเมืองเนื่องจากปัจจัยต่างๆ ดังนี้ 1) เนื้อหาประเด็นสำคัญที่ชัดเจน 2) มีมุขตลกที่สร้างความประทับใจ 3) มีเนื้อหาที่เข้มข้นตรงกับประสบการณ์ และความต้องการของผู้ชม ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“เนื่องจากการชมหนังตะลุงจะใช้เวลาานเนื้อหาสาระที่นายหนังต้องการเผยแพร่จึงมีมาก แต่จะจดจำประเด็นสำคัญของเรื่อง โดยใช้วิธีการจับใจความสำคัญ” (เจริญ นมจันทร์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

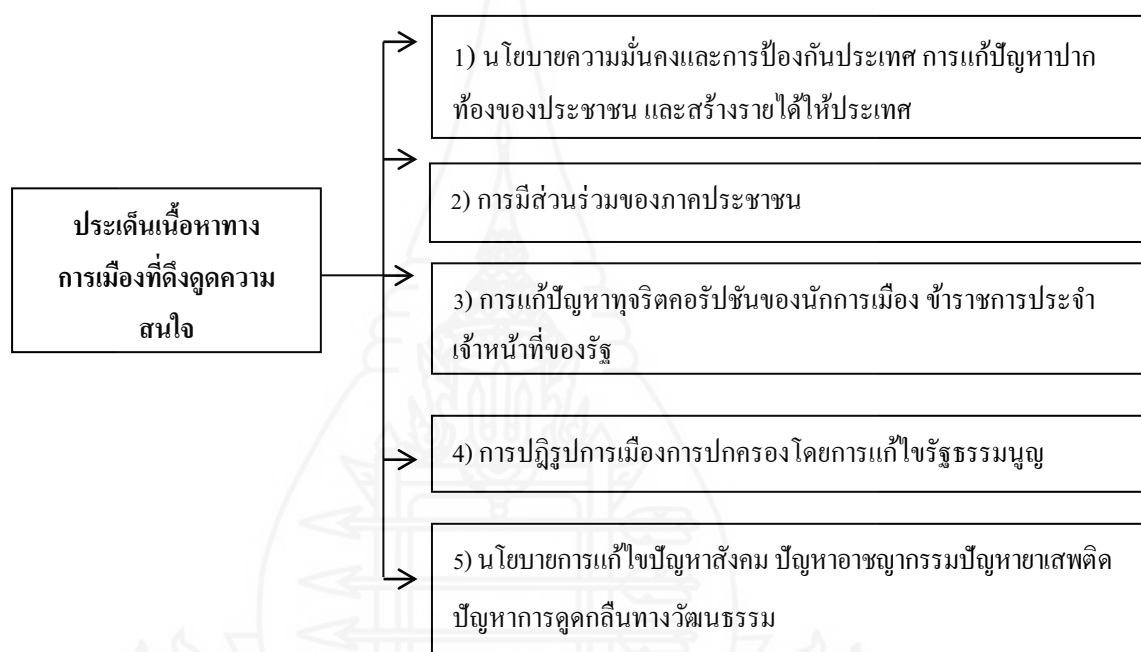
“ตลอดการดูหนังตะลุงสิ่งที่สร้างความประทับใจ และการจดจำได้ดีที่สุดก็คือมุขตลกที่ใช้ในเรื่อง ซึ่งถ้าเป็นหนังตะลุงการเมือง ตัวตลกก็จะมี การโต้ตอบกันอย่างสนุกสนาน” (วิภาสมี วิสัยรัตน์ สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“ส่วนใหญ่ถ้าเป็นเรื่องใกล้ตัวก็จะสามารถสร้างการจดจำได้ดี ได้แก่ เรื่องนโยบายการบริหารประเทศ การเมืองในท้องถิ่น ปัญหาาราคายางพารา ปาล์ม น้ำมัน” (สิदारค์มี ปัญจพล สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“ประวัติศาสตร์ทางการเมืองเป็นเรื่องที่สร้างการจดจำได้ดี เพราะเป็นเหตุการณ์ที่อยู่ในความทรงจำของคนไทยทุกคน ยิ่งถ้านายหนึ่งมีประสบการณ์โดยตรงก็ทำให้น่าสนใจติดตามมากยิ่งขึ้น” (อนุพงศ์ กิ่งทอง สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

3) ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจ

จากการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหา พบว่า ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจของผู้ชมหนึ่งตระกูลที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนึ่งตระกูลสรุปเป็นภาพที่ 4.61 ดังนี้

ภาพที่ 4.61 สรุปความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจ

การศึกษาคความสนใจในการรับฟังข่าวสารความรู้ทางการเมือง พบว่า ผู้ชมหนึ่งตระกูลมีความสนใจข่าวสารทางการเมือง 1) นโยบายความมั่นคงและการป้องกันประเทศ การแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน และสร้างรายได้ให้ประเทศ 2) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน 3) การแก้ปัญหาทุจริตคอร์ปชันของนักการเมือง ข้าราชการประจำ เจ้าหน้าที่ของรัฐ 4) การปฏิรูปการเมืองการปกครอง โดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และ 5) นโยบายการแก้ไขปัญหาสังคม ปัญหาอาชญากรรมปัญหา ยาเสพติด ปัญหาการคุกคามทางวัฒนธรรม ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“สถานการณ์ของบ้านเมือง ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม โดยเฉพาะข่าวสารที่เกิดขึ้นในภาคใต้ หรือในท้องถิ่น ได้แก่ ราคาขาย ราคาปาล์ม น้ำมัน สถานการณ์จังหวัดชายแดนใต้” (บุญเรือง ตระหง่าน สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

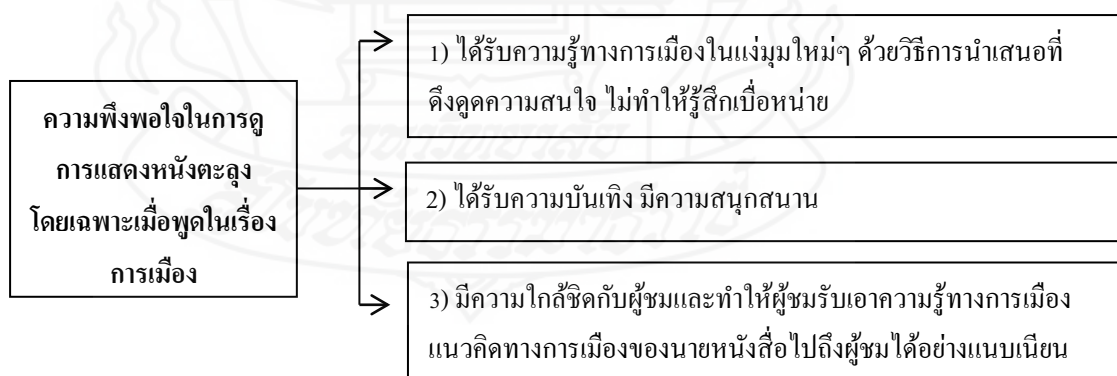
“ในการหมั่นตละสูงมักให้ความสำคัญกับประเด็นเรื่องปากท้องของประชาชน การกำหนดราคาผลผลิตทางการเกษตร และการพูดถึงพฤติกรรมกรรมการบริหารประเทศของนักการเมือง ได้แก่ การทุจริต คอร์รัปชันของนักการเมือง” (ชานินทร์พร กลางณรงค์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“สนใจทั้งข่าวสารทางการเมืองในเรื่องที่อยู่ใกล้ตัว ในท้องถิ่น ได้แก่ นโยบายการแก้ไขปัญหาของรัฐบาลในเรื่องราคาขายพารา ปาล์ม น้ำมันตกต่ำ รวมไปถึงการทุจริตคอร์รัปชัน การปฏิรูปการเมืองการปกครองโดยการแก้ไขรัฐธรรมนูญ และการจัดให้มีการเลือกตั้ง” (นุชจรีเพชรรมณี สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“สิ่งสำคัญที่สนใจในการรับฟังการแสดงหนังตะลุง คือการที่นายหนังพูดถึงเรื่องการเมือง การทำงานของรัฐบาล นโยบายทางการเมือง ราคาขายพารา ปาล์ม น้ำมัน และปัญหาสังคม อาชญากรรม ยาเสพติด และพฤติกรรมของวัยรุ่นไทย” (รัชณี บุญเจริญ สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

4) ความพึงพอใจในการดูการแสดงหนังตะลุงโดยเฉพาะเมื่อพูดในเรื่องการเมือง

จากการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหา พบว่า ความพึงพอใจในการดูการแสดงหนังตะลุงโดยเฉพาะเมื่อพูดในเรื่องการเมืองของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.62 ดังนี้

ภาพที่ 4.62 สรุปความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านความพึงพอใจในการดูการแสดงหนังตะลุง โดยเฉพาะ เมื่อพูดในเรื่องการเมือง

การศึกษาความพึงพอใจในการดูการแสดงหนังตะลุงโดยเฉพาะเมื่อพูดในเรื่อง การเมืองพบว่า ผู้ชมมีความพึงพอใจต่อการนำเสนอความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง 1) ได้รับความรู้ทางการเมืองในแง่มุมใหม่ๆ ด้วยวิธีการนำเสนอที่ดึงดูดความสนใจ ไม่รู้สึกเบื่อหน่าย 2) ได้รับความบันเทิง มีความสนุกสนาน 3) เป็นวิธีการให้ความรู้ทางการเมืองที่มีความใกล้ชิดกับผู้ชมและทำให้ผู้ชมรับเอาความรู้ทางการเมือง แนวคิดทางการเมืองของนายหนังสื่อไปถึงผู้ชมได้อย่างแนบเนียน ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“การเมืองกับหนังตะลุงเป็นเรื่องที่อยู่คู่กัน โดยเฉพาะกับคนใต้ที่ชอบเรื่องการเมือง ในส่วนตัวชอบวิธีการนำเสนอความรู้ทางการเมืองโดยใช้นิยาย หรือนิทานเพราะให้ความรู้สึกที่เพลิดเพลิน ไม่เบื่อ และมีการเปรียบเทียบนักการเมืองกับตัวละครในเรื่องนั้นๆ ” (ธงชัย วิริยะประเสริฐ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

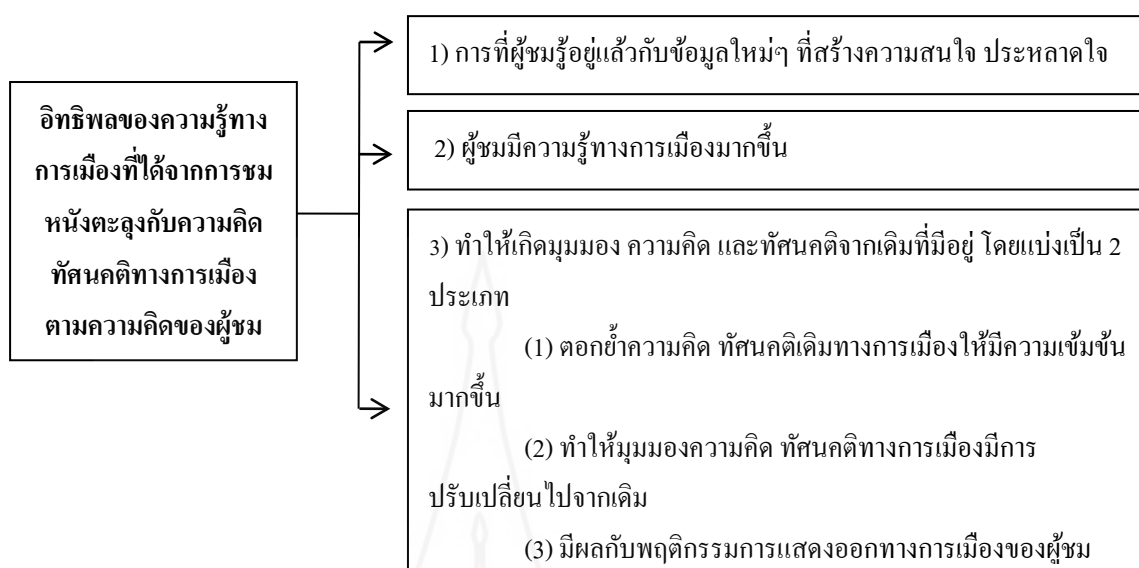
“ในการชมหนังตะลุงที่มีการให้ความรู้ทางการเมืองที่เข้มข้นทำให้เรามีความรู้ทางการเมืองเพิ่มขึ้น ในแง่มุมที่หลากหลาย เป็นการเปิดโลกทัศน์เราให้กว้างขึ้นด้วย ทั้งนี้ก็อยู่ที่ความสามารถของนายหนังว่ามีความรู้ ประสบการณ์ทางการเมืองมากน้อยเพียงใด” (มาลินี แถง สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“การแสดงหนังตะลุงเป็นการผสมผสานความรู้ทางการเมืองและความบันเทิงเข้าด้วยกัน เป็นสื่อพื้นบ้านของคนใต้ที่เข้าถึงความคิด ความรู้สึกของคนในท้องถิ่น การไปดูหนังตะลุงถ้ามีการให้ความรู้ทางการเมือง หรือแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้ชมมีความสนใจอยู่แล้วก็ยิ่งทำให้นายหนังได้รับความนิยม” (สมเกียรติ สัมเกลี้ยง สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“...สังเกตว่าในการแสดงหนังตะลุงที่เน้นการให้ความรู้ทางการเมืองจะมีเนื้อหาทางการเมืองแทรกอยู่ทั้งในบทเจรจา บทร้อยกรอง โดยเฉพาะในบทสนทนาของตัวละครมักจะมีการเสียดสีทางการเมืองอยู่เสมอ ซึ่งทำให้ผู้ชมจดจำได้และเกิดความสนุกสนานอีกด้วย” (รัชณี บุญเจริญ สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

5) อิทธิพลของความรู้ทางการเมืองที่ได้จากการดูหนังตะลุงกับความคิด ทศนคติทางการเมืองตามความคิดของผู้ชม

จากการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหา พบว่า อิทธิพลของความรู้ทางการเมืองที่ได้จากการดูหนังตะลุงกับความคิด ทศนคติทางการเมืองตามความคิดของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.63 ดังนี้

ภาพที่ 4.63 สรุปความต้องการประเด็นเนื้อหา ด้านอิทธิพลของความรู้ทางการเมืองที่ได้จากการชมหนังสืงสูงกับความคิด ทักษะคติทางการเมืองตามความคิดของผู้ชม

การศึกษาอิทธิพลของความรู้ทางการเมืองที่ได้จากการดูหนังสืงสูงกับความคิด ทักษะคติทางการเมืองตามความคิดของผู้ชม พบว่า หลังจากที่ผู้ชมได้ดูการแสดงหนังสืงสูงได้รับ ข้อมูลข่าวสารทางการเมืองทั้งที่เป็นข้อมูลที่ผู้ชมรู้ข้อมูลแล้วกับข้อมูลใหม่ๆ ที่สร้างความสนใจ ประหลาดใจ ทำให้ผู้ชมมีความรู้ทางการเมืองมากขึ้น ซึ่งส่งผลต่อมุมมอง ความคิด และทัศนคติเดิมที่มีอยู่ โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท 1) ตอกย้ำความคิด ทักษะคติเดิมทางการเมืองให้มีความเข้มข้นมากขึ้น และ 2) ทำให้มุมมองความคิด ทักษะคติทางการเมืองมีการปรับเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งทั้ง 2 ประเภทจะมีผลกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองของผู้ชม ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“ความรู้ทางการเมืองที่ได้รับจากการดูหนังสืงสูงมีส่วนที่ทำให้ทัศนคติบางอย่างทางการเมืองมีความชัดเจนมากขึ้น และในบางเรื่องก็สามารถคิดได้หลายแง่มุม ” (บุญเรือง ตระหง่าน สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“โดยส่วนตัวชอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและยังได้ดูการแสดงหนังสืงสูงที่นายหน้่งพยายามสื่อความหมายถึงการปกครองในระบอบนี้ที่ให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเรื่องใหญ่ที่ผู้ปกครองประเทศต้องคำนึงถึง โดยนายหน้่ง

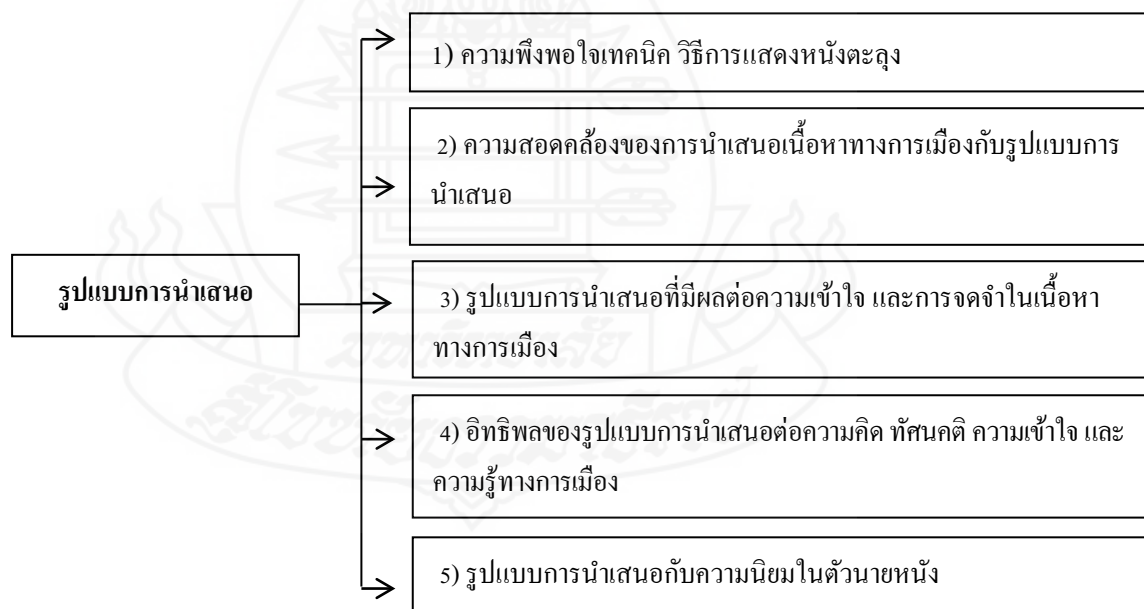
จะใช้วิธีการเล่าเหตุการณ์ 16 ตุลา ก็ยิ่งเห็นภาพของการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจของประชาชน ทำรู้สึกเชื่อมั่นในการปกครองระบอบนี้มากขึ้น” (จิรวัดน์ ปัญญา สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“การแสดงหนังตะลุงนายหนังมักให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลที่ส่งผลกับความเป็นอยู่ของประชาชน ทำให้เรามีความรู้ในเรื่องนโยบายและกฎหมายที่ประชาชนต้องรู้มากยิ่งขึ้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เราเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อรัฐบาล ช่วยให้ภาพลักษณ์ของรัฐบาลในสายตาประชาชนดีขึ้น” (ชานินทร์ เพชรมณี สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“วิธีการนำเสนอของนายหนังตะลุงที่เน้นให้ความรู้ทางการเมือง นโยบายการบริหารประเทศ เหตุการณ์บ้านเมือง การแก้ไขปัญหาสังคมของรัฐบาล การทำหน้าที่ของนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานราชการต่างๆ เป็นการเปิดมุมมองให้ผู้ชมมีความสนใจการเมืองมากขึ้น และตระหนักว่าการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัว” (สมบัติ เทพรื่อง สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

ความต้องการรูปแบบการนำเสนอ

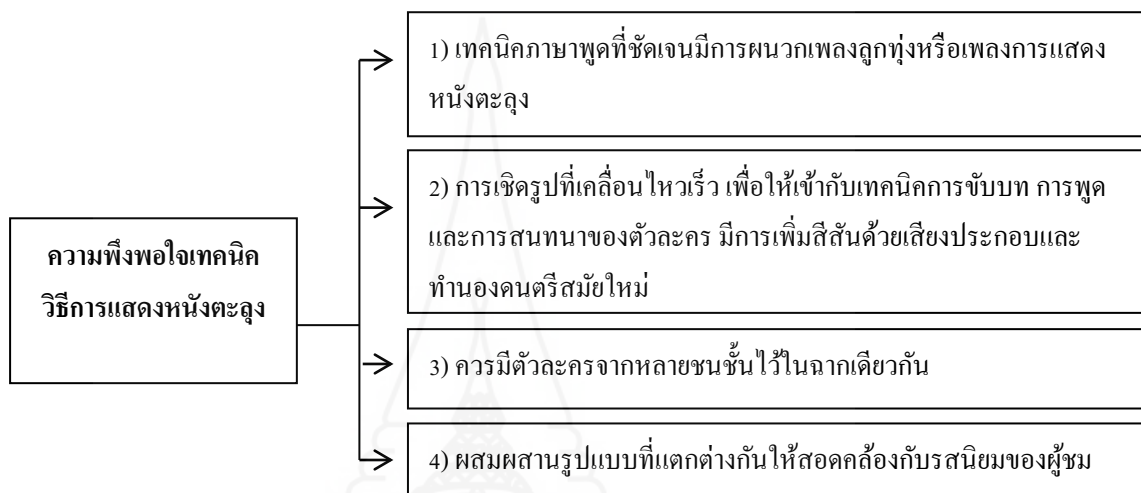
จากการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง พบว่า ความต้องการรูปแบบการนำเสนอที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.64 ดังนี้

ภาพที่ 4.64 ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ด้านรูปแบบการนำเสนอ

1) ความพึงพอใจเทคนิค วิธีการแสดงหนังตะลุง

จากการศึกษาความต้องการรูปแบบการนำเสนอ พบว่า ความพึงพอใจเทคนิค วิธีการแสดงหนังตะลุงของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.65 ดังนี้

ภาพที่ 4.65 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ ด้านความพึงพอใจเทคนิค วิธีการแสดงหนังตะลุง

การศึกษาความพึงพอใจเทคนิค วิธีการแสดงหนังตะลุง พบว่า ผู้ชมหนังตะลุง มีความต้องการในการปรับเทคนิคการนำเสนอเพื่อให้สอดคล้องกับยุคสมัย ดังนี้ 1) เทคนิคภาษาพูดที่ชัดเจนมีการผนวกเพลงลูกทุ่งหรือเพลงประเภทอื่นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงหนังตะลุง 2) การเชิดรูปที่เคลื่อนไหวเร็ว เพื่อให้เข้ากับเทคนิคการขับบท การพูดและการสนทนาของตัวละคร มีการเพิ่มสีสันด้วยเสียงประกอบและทำนองดนตรีสมัยใหม่ 3) ควรมีตัวละครจากหลายชนชั้นไว้ในฉากเดียวกัน เพื่อสะท้อนภาพความเป็นจริงของการปะทะของผู้คนจากหลายชนชั้นในชีวิตประจำวันของคนเมือง และการให้ตัวละครจากทุกชนชั้นมีโอกาสสนทนาอย่างเท่าเทียม 4) ผสมผสานรูปแบบที่แตกต่างกันของการแสดงหนังตะลุง และสามารถผสมผสานเรื่องที่แสดงให้สอดคล้องกับรสนิยมของผู้ชม ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“ต้องการให้ปรับเทคนิคการเชิดรูปให้เข้ากับเทคนิคการขับบท การพูดและการสนทนาของตัวละคร ที่มีการเพิ่มสีสันด้วยเสียงประกอบและทำนองดนตรีสมัยใหม่ การนำเสนอโดยรวมของนายหนังจึงคล้ายกับเทคนิคการนำเสนอของภาพยนตร์หรือละครทีวี” (ชาลิสา สุขรา สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

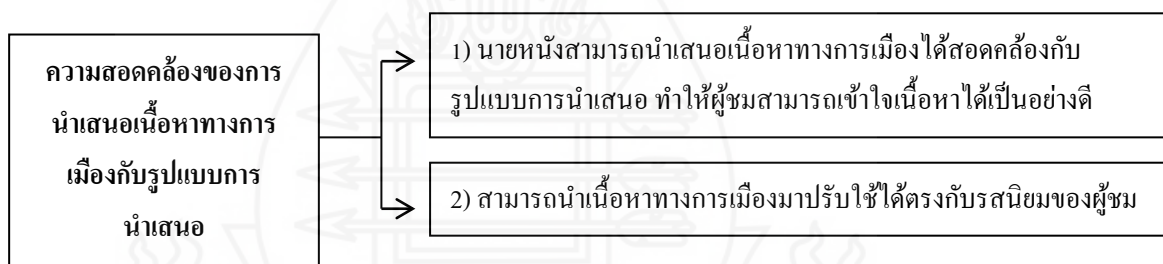
“ควรเปลี่ยนแปลงเทคนิคภาษาพูดให้ชัดเจน และการนำเพลงลูกทุ่งหรือเพลงประเภทอื่นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงหนังตะลุงในบางช่วงบางตอนที่นายหนังนำเสนอ” (นันทวุฒิ กลางณรงค์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“ควรมีรูปหนังในแต่ละฉาก 7-8 รูป เพื่อสะท้อนภาพความเป็นจริงของการพบปะของผู้คนจากหลายชนชั้นในชีวิตประจำวันของคนเมือง และในหลายกรณีนายหนังจะให้ตัวละครจากทุกชนชั้นมีโอกาสนทนาอย่างเท่าเทียม” (อนุพงศ์ กิ่งทอง สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“นายหนังที่มีชื่อและประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการผสมผสานรูปแบบที่แตกต่างกันของการแสดงหนังตะลุง และสามารถผสมผสานเรื่องที่แสดงให้สอดคล้องกับรสนิยมของผู้ชม ได้แก่ การให้ตัวละครถือโทรศัพท์มือถือ” (วาสนา หิตพัฒนา สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

2) ความสอดคล้องของการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองกับรูปแบบการนำเสนอ

จากการศึกษาความต้องการรูปแบบการนำเสนอ พบว่า ความสอดคล้องของการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองกับรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลกระทบต่อ การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.66 ดังนี้

ภาพที่ 4.66 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ

ด้านความสอดคล้องของการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองกับรูปแบบการนำเสนอ

การศึกษาค้นคว้าความต้องการของการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองกับรูปแบบการนำเสนอในทัศนะของผู้ชม พบว่า 1) นายหนังสามารถนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองได้สอดคล้องกับรูปแบบการนำเสนอทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดี 2) สามารถนำเนื้อหาทางการเมืองมาปรับใช้ได้ตรงกับรสนิยมของผู้ชม ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“นายหนังสามารถนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองได้สอดคล้องกับรูปแบบการนำเสนอทำให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเนื้อหาได้เป็นอย่างดี ได้แก่ การนำเสนอเนื้อหาที่อยู่ในความสนใจของ

ผู้ชมเรื่องการทุจริตคอร์รัปชันมานำเสนอ โดยใช้วิธีการตีแผ่ความจริงในสังคม” (เจริญ นมจันทร์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“เนื้อหาทางการเมืองในบางเรื่องเป็นเรื่องที่ยากต่อความเข้าใจของผู้ชมคนหนึ่งจะใช้วิธีการยกกรณีศึกษาขึ้นมาเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงปรากฏการณ์ที่นายหนังต้องการสะท้อนสภาพความเป็นจริง อาจใช้เทคนิคในการสร้างจุดสนใจ โดยการยกตัวอย่างในพื้นที่ เปรียบเทียบกับเรื่องใกล้ตัวชาวบ้าน ” (ณัฐ ทั้งไพศาล สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

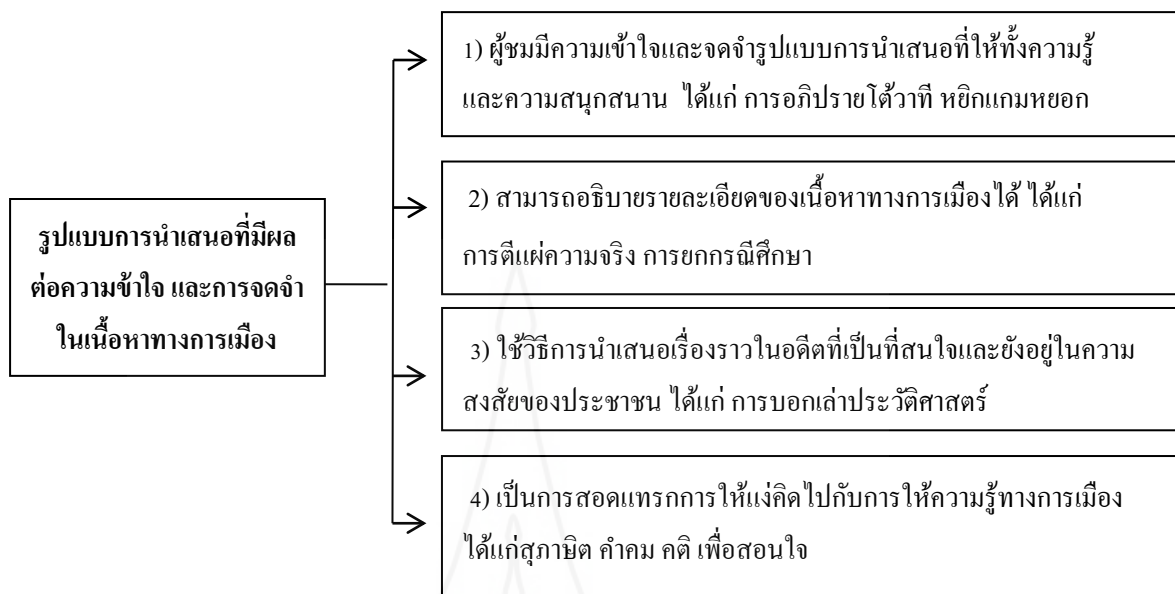
“วิธีการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองที่มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ข้อคิดทางการเมืองการใช้วิธีการนำเสนอใช้บทหรือโครงและมีการแทรกด้วยสุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจเป็นวิธีการที่ทำให้ที่น่าสนใจมากขึ้น และบ่งบอกถึงภูมิปัญญาของนายหนัง” (รัชณี บุญเจริญ สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“ในกรณีที่นายหนังต้องการเสียดสีการทำงานของรัฐบาลมีวิธีการนำเสนอด้วยการอภิปราย โต้ว่าที่ โดยแสดงความคิดเห็น ให้เห็นถึงความขัดแย้งกัน โดยมักจะใช้รูปตัวตลกในการนำเสนอทำให้ผู้ชมเกิดความสนุกสนานซึ่งผู้ชมส่วนใหญ่ชอบวิธีการแบบนี้”(อนุพงศ์ กิ่งทอง สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

3) รูปแบบการนำเสนอที่มีผลต่อความเข้าใจ และการจดจำในเนื้อหาทางการเมือง

จากการศึกษาความต้องการรูปแบบการนำเสนอ พบว่า รูปแบบการนำเสนอที่มีผลต่อความเข้าใจ และการจดจำในเนื้อหาทางการเมืองของผู้ชมหนึ่งตระกูลที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนึ่งตระกูล สรุปเป็นภาพที่ 4.67 ดังนี้

ภาพที่ 4.67 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ

ด้านรูปแบบการนำเสนอที่มีผลต่อความเข้าใจ และการจดจำในเนื้อหาทางการเมือง

การศึกษารูปแบบการนำเสนอที่มีผลต่อความเข้าใจ และการจดจำในเนื้อหาทางการเมืองในทัศนะของผู้ชม พบว่า 1) ผู้ชมมีความเข้าใจและจดจำรูปแบบการนำเสนอที่ให้ทั้งความรู้และความสนุกสนาน ได้แก่ การอภิปรายโต้แย้งที่ หักเกมหยอก 2) สามารถอธิบายรายละเอียดของเนื้อหาทางการเมืองได้ ได้แก่ การตีแผ่ความจริง การยกกรณีศึกษา 3) ใช้วิธีการนำเสนอเรื่องราวในอดีตที่เป็นที่สนใจและยังอยู่ในความสงสัยของประชาชน ได้แก่ การบอกเล่าประวัติศาสตร์ และ 4) เป็นการสอดแทรกการให้แง่คิดไปกับการให้ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ สุกายิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“ผู้ชมเข้าใจและจดจำเนื้อหาทางการเมืองได้ดีนั้นต้องเริ่มจากความสนใจก่อนซึ่งวิธีการนำเสนอที่ใช้ความตลกเข้ามาช่วยในการให้ความรู้ทางการเมืองทำให้ผู้ชมจดจำได้ดีกว่า ยิ่งใช้ถักรูปตลกก็ยิ่งทำให้น่าสนใจขึ้น” (เจริญ นมจันทร์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“เทคนิคในการนำเสนอที่ใช้การอธิบายรายละเอียดของเนื้อหาทางการเมืองก็จะช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจและจดจำเนื้อหาทางการเมืองได้ดี ได้แก่ การตีแผ่ความจริง การยกกรณีศึกษา” (ชานินทร์พร กลางณรงค์ สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“โดยปกติคนมักสนใจสิ่งยังเป็นปริศนาหรือเรื่องราวที่ส่งผลกระทบต่อความรู้สึก
วิธีการนำเสนอเรื่องราวในอดีตที่เป็นที่สนใจและยังอยู่ในความสงสัยของประชาชน ได้แก่ การบอก
เล่าประวัติศาสตร์” (นุชจรี เพชรมณี สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน พ.ศ 2560)

“การสอดแทรกการให้แง่คิดไปกับการให้ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ สุนทรียภาพ คำคม
คติเพื่อสอนใจช่วยให้ผู้ชมหนึ่งตระกูลจดจำเนื้อหาทางการเมืองได้เนื่องจากแง่คิดนั้นจะสามารถ
นำมาประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติตนในชีวิตประจำวัน” (สมเกียรติ สัมภาษณ์ สัมภาษณ์ 8 มิถุนายน
พ.ศ 2560)

4) อิทธิพลของรูปแบบการนำเสนอต่อความคิด ทักษะคิด ความเข้าใจ และความรู้ ทางการเมือง

จากการศึกษาความต้องการรูปแบบการนำเสนอ พบว่า อิทธิพลของรูปแบบ
การนำเสนอต่อความคิด ทักษะคิด ความเข้าใจ และความรู้ทางการเมืองของผู้ชมหนึ่งตระกูลที่ส่งผล
ต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนึ่งตระกูล สรุปเป็นภาพที่ 4.68 ดังนี้

ภาพที่ 4.68 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ

ด้านอิทธิพลของรูปแบบการนำเสนอต่อความคิด ทักษะคิด
ความเข้าใจ และความรู้ทางการเมือง

การศึกษาอิทธิพลของรูปแบบการนำเสนอต่อความคิด ทักษะคิด ความเข้าใจ
และความรู้ทางการเมืองของผู้ชม พบว่า หลังจากที่ผู้ชมได้ดูการแสดงหนึ่งตระกูลรูปแบบการ
นำเสนอที่สร้างความสนใจ ส่งผลมีต่อความคิด ทักษะคิด ความเข้าใจความรู้ทางการเมือง
โดยแบ่งเป็น 2 ประเภท 1) ดึงดูดความคิด ทักษะคิดเดิมทางการเมืองให้มีความเข้มข้นมากขึ้น
และ 2) ทำให้มุมมองความคิด ทักษะคิดทางการเมืองมีการปรับเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งทั้ง 2 ประเภท

จะมีผลกับพฤติกรรมกรรมการแสดงออกทางการเมืองของผู้ชม ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมานำเสนอ ดังนี้

“ความรู้ทางการเมืองที่ได้รับจากการดูหนังตะลุงมีส่วนที่ทำให้ทัศนคติบางอย่างทางการเมืองมีความชัดเจนมากขึ้น และในบางเรื่องก็สามารถคิดได้หลายแง่มุม” (บุญเรือง ตระหง่าน สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

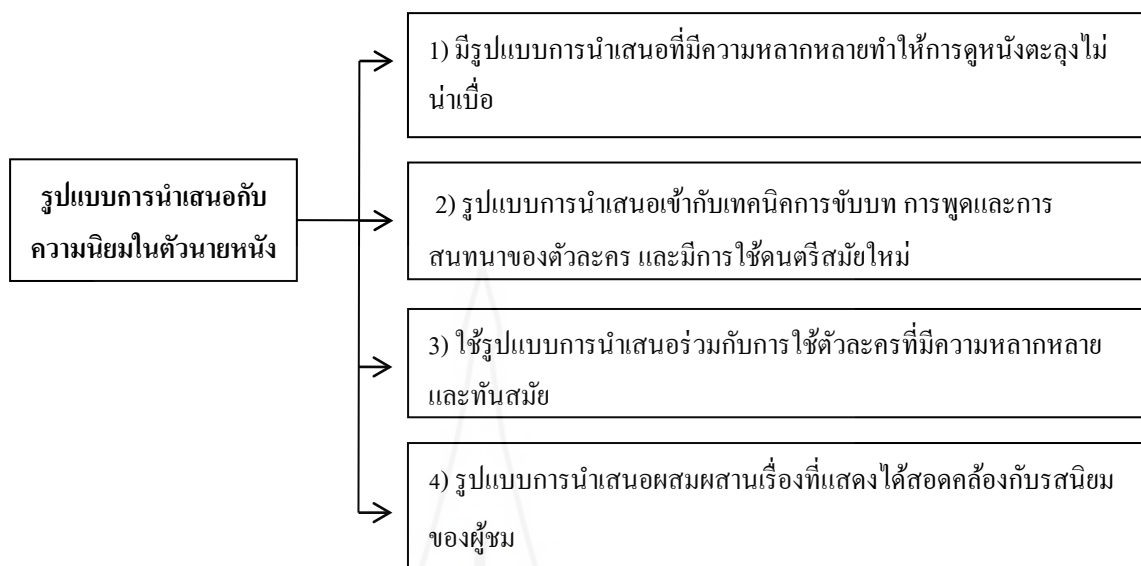
“โดยส่วนตัวชอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยและยังได้ดูการแสดงหนังตะลุงที่นายหนังพยายามสื่อความหมายถึงการปกครองในระบอบนี้ที่ให้ความสำคัญกับสิทธิเสรีภาพของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นเรื่องใหญ่ที่ผู้ปกครองประเทศต้องคำนึงถึง โดยนายหนังจะใช้วิธีการเล่าเหตุการณ์ 16 ตุลา ก็ยังเห็นภาพของการต่อสู้เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจของประชาชน ทำรู้สึกเชื่อมั่นในการปกครองระบอบนี้มากขึ้น” (จิรวัดน์ ปัญญา สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“การแสดงหนังตะลุงนายหนังมักให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาลที่ส่งผลกับความเป็นอยู่ของประชาชน ทำให้เรามีความรู้ในเรื่องนโยบายและกฎหมายที่ประชาชนต้องรู้มากยิ่งขึ้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เราเปลี่ยนมุมมองที่มีต่อรัฐบาล ช่วยให้ภาพลักษณ์ของรัฐบาลในสายตาประชาชนดีขึ้น” (ชานินทร์ เพชรมณี สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“วิธีการนำเสนอของนายหนังตะลุงที่เน้นให้ความรู้ทางการเมือง นโยบายการบริหารประเทศ เหตุการณ์บ้านเมือง การแก้ไขปัญหาสังคมของรัฐบาล การทำหน้าที่ของนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานราชการต่างๆ เป็นการเปิดมุมมองให้ผู้ชมมีความสนใจการเมืองมากขึ้น และตระหนักว่าการเมืองเป็นเรื่องใกล้ตัว” (ศกดิ์สิทธิ์ ไกรสิทธิ์ สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

5) รูปแบบการนำเสนอกับความนิยมในตัวนายหนัง

จากการศึกษาความต้องการรูปแบบการนำเสนอ พบว่า รูปแบบการนำเสนอกับความนิยมในตัวนายหนังของผู้ชมหนังตะลุงที่ส่งผลต่อการการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง สรุปเป็นภาพที่ 4.69 ดังนี้

ภาพที่ 4.69 สรุปความต้องการรูปแบบการนำเสนอ

ด้านรูปแบบการนำเสนอกับความนิยมในตัวนายหน้า

การศึกษารูปแบบการนำเสนอกับความนิยมในตัวนายหน้า พบว่า ผู้ชมหนังตะลุงมีความนิยมนายหนังตะลุงที่มีรูปแบบการนำเสนอ ดังนี้ 1) มีรูปแบบการนำเสนอที่มีความหลากหลายทำให้การดูหนังตะลุงไม่น่าเบื่อ 2) รูปแบบการนำเสนอเข้ากับเทคนิคการขับบท การพูดและการสนทนาของตัวละคร และมีการใช้ดนตรีสมัยใหม่ 3) ใช้รูปแบบการนำเสนอร่วมกับการใช้ตัวละครที่มีความหลากหลายและทันสมัย และ 4) รูปแบบการนำเสนอผสมผสานเรื่องที่ได้สอดคล้องกับรสนิยมของผู้ชม ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“นายหนังที่มีชื่อเสียงจะต้องมีความสามารถในการใช้รูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย ทั้งต้องมีเทคนิคการเชิดรูปให้เข้ากับเทคนิคการขับบท การพูดและการสนทนาของตัวละคร ที่มีการเพิ่มสีสันด้วยเสียงประกอบและทำนองดนตรีสมัยใหม่”(ชาลิสสา สุขรา สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“ควรใช้รูปแบบการนำเสนอร่วมกับการใช้ตัวละครที่มีความหลากหลายและทันสมัย และควรมีดนตรีสากลเพื่อความบันเทิง”(ชานินทร์พร กลางณรงค์ สัมภาษณ์ 18 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“ในการใช้รูปแบบการนำเสนอควรสะท้อนภาพความเป็นจริงของการพบปะของผู้คนจากหลายชนชั้นในชีวิตประจำวันของคนเมือง และในหลายกรณีนายหนังจะให้ตัวละครจากทุกชนชั้นมีโอกาสสนทนอย่างเท่าเทียมด้วยการใช้ตัวละครที่มีความหลากหลาย”(อนุพงศ์ กิ่งทอง สัมภาษณ์ 13 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

“นายหนังที่มีชื่อและประสบความสำเร็จ ต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการผสมผสานรูปแบบที่แตกต่างกันของการแสดงหนังตะลุง และสามารถผสมผสานเรื่องที่แสดงให้สอดคล้องกับรสนิยมของผู้ชม ได้แก่ การให้ตัวละครถือโทรศัพท์มือถือ” (วาสนา หีดพัฒน์ สัมภาษณ์ 22 พฤษภาคม พ.ศ 2560)

ตารางที่ 4.5 แสดงตารางความถี่ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

วัตถุประสงค์	ประเด็น	ประเด็นหลัก	รวม
4. เพื่อศึกษา			
ความ			
ต้องการ	- ด้านประเด็น	- ความเข้าใจในเนื้อหาทางการเมือง	6
ประเด็น	เนื้อหา	- การจดจำเนื้อหาทางการเมือง	5
เนื้อหาและ		- ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูด	7
รูปแบบการ		ความสนใจ	
นำเสนอใน		- ความพึงพอใจในการดูการแสดงหนัง	3
การเผยแพร่		ตะลุงโดยเฉพาะเมื่อพูดในเรื่อง	
ความรู้		การเมือง	3
ทางการเมือง		- อิทธิพลของความรู้ทางการเมืองที่ได้	
ผ่านหนัง		จากการชมหนังตะลุงกับความคิด	
ตะลุงของ		ทัศนคติทางการเมืองตามความคิดของ	
นายหนัง		ผู้ชม	
ประเคียง			
ระฆังทอง			

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	ประเด็นหลัก	รวม
	- ด้านรูปแบบ การนำเสนอ	- ความพึงพอใจเทคนิค วิธีการแสดง หนังตะลุง	5
		- ความสอดคล้องของการนำเสนอเนื้อหา ทางการเมืองกับรูปแบบการนำเสนอ	5
		- รูปแบบการนำเสนอที่มีผลต่อความ เข้าใจ และการจดจำในเนื้อหาทาง การเมือง	8
		- อิทธิพลของรูปแบบการนำเสนอต่อ ความคิด ทักษะคิด ความเข้าใจ และ ความรู้ทางการเมือง	4
		- รูปแบบการนำเสนอกับความนิยมใน ตัวนายหนัง	2

จากตารางที่ 4.5 พบว่า ส่วนแรกความต้องการประเด็นเนื้อหาของผู้ชม พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่มีความต้องการประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจของตน ได้แก่ นโยบายความมั่นคงและการป้องกันประเทศ การแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน การสร้างรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง การปฏิรูปการเมืองการปกครอง นโยบายการแก้ไขปัญหาสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการคุกคามทางวัฒนธรรม โดยที่ผู้ชมส่วนหนึ่งมีความต้องการประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่มีความสอดคล้องกับผู้ชมเอง กล่าวคือ ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองควรมาจากประสบการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาเดียวกัน มีความคิด ทักษะคิดทางการเมืองไปในแนวทางเดียวกัน ตรงกับความสนใจ ความต้องการของผู้ชม ภาษาและวิธีการนำเสนอต่อการทำความเข้าใจ อีกทั้งผู้ชมยังให้ความสำคัญกับประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่สามารถสร้างการจดจำได้ดี คือ เนื้อหาที่นำมาแสดงต้องมีประเด็นสำคัญ ที่ชัดเจน มีมุขตลกที่ความประทับใจ เนื้อหาตรงกับประสบการณ์และความต้องการของผู้ชม นอกจากนี้ผู้ชมยังมีความต้องการประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ให้ความรู้ทางการเมืองในแง่มุมใหม่ๆ ด้วยวิธีการนำเสนอที่ดึงดูดความสนใจ ไม่ทำให้รู้สึกเบื่อหน่าย ให้ความบันเทิง มีความสนุกสนาน มีความใกล้ชิดกับผู้ชม และทำให้ผู้ชมรับเอาความรู้ทางการเมือง

โดยที่แสดงถึงแนวคิดทางการเมืองของนายหนังสื่อไปถึงผู้ชมได้อย่างแนบเนียน ผู้ชมคาดหวังว่าเมื่อชมหนังตะลุงแล้วได้ข้อมูลใหม่ๆ ที่สร้างความสนใจ ประหลาดใจ ในขณะที่เดียวกันก็มีความรู้ทางการเมืองมากขึ้นทำให้เกิดมุมมอง ความคิด และทัศนคติทางการเมืองให้มีความเข้มข้นมากขึ้น หรือปรับเปลี่ยนไปจากเดิม ซึ่งมีผลกับพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองของผู้ชม

ส่วนที่สองความต้องการรูปแบบการนำเสนอของผู้ชม พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการรูปแบบการนำเสนอที่ทำให้ความเข้าใจ และการจดจำในเนื้อหาทางการเมืองมีมากขึ้น คือ

- 1) รูปแบบการนำเสนอต้องให้ทั้งความรู้และความสนุกสนาน ได้แก่ การอภิปรายโต้ว่าที่ หยิกแกมหยอก
- 2) รูปแบบการนำเสนอที่สามารถอธิบายรายละเอียดของเนื้อหาทางการเมืองได้ ได้แก่ การตีแผ่ความจริง การยกกรณีศึกษา
- 3) รูปแบบการนำเสนอที่บอกเล่าเรื่องราวในอดีตที่ยังคงเป็นที่สนใจและยังอยู่ในความสงสัยของประชาชน ได้แก่ การบอกเล่าประวัติศาสตร์ และต้องสอดแทรกการให้แง่คิดไปกับการให้ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ สุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจ ทั้งนี้ผู้ชมมีความต้องการเทคนิควิธีการแสดงหนังตะลุง ได้แก่ การใช้ภาษาพูดที่ชัดเจน มีการผนวกเพลงลูกทุ่งหรือเพลงประเภทอื่นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงหนังตะลุง การเชิดรูปที่เคลื่อนไหวเร็ว เพื่อให้เข้ากับเทคนิคการขับร้องในบทร้อยกรองและบทเจรจาของตัวละคร ควรมีการเพิ่มสีสันด้วยเสียงประกอบและทำนองดนตรีสมัยใหม่ ควรมีการนำเสนอประเด็นเนื้อหาด้วยตัวละครหลายชนชั้น เพื่อสะท้อนถึงวิถีชีวิตของคนในสังคม นอกจากนี้ผู้ชมมีความต้องการให้นายหนังตระหนักรถึงความสอดคล้องของการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองกับรูปแบบการนำเสนอ คือ รูปแบบการนำเสนอต้องช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดี และสามารถนำเนื้อหาทางการเมืองมาปรับใช้ได้ตรงกับรสนิยมของผู้ชม โดยรูปแบบการนำเสนอที่นั้นจะมีผลต่อความคิด ทัศนคติ ความเข้าใจ รวมถึงความรู้ทางการเมือง กล่าวคือ หลังจากที่ผู้ชมได้ดูการแสดงหนังตะลุงแล้ว รูปแบบการนำเสนอที่ดีควรสร้างความสนใจ และส่งผลต่อความคิด ทัศนคติ ความเข้าใจ ความรู้ทางการเมือง โดยตอกย้ำความคิด ทัศนคติเดิมทางการเมืองให้มีความเข้มข้นมากขึ้น หรือทำให้มุมมองความคิด ทัศนคติทางการเมืองของผู้ชมมีการปรับเปลี่ยนไปจากเดิม จนกระทั่งมีผลกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองของผู้ชม ดังนั้นรูปแบบการนำเสนอที่ทำให้เกิดความนิยมในตัวนายหนังจึงต้องมีความหลากหลาย รูปแบบการนำเสนอเข้ากับเทคนิคการขับร้องในบทร้อยกรองและบทเจรจาของตัวละคร และมีการใช้ดนตรีสมัยใหม่ โดยที่ใช้ตัวละครที่มีความหลากหลาย ทันสมัย และสอดคล้องกับรสนิยมของผู้ชม

จะเห็นได้ว่าความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเจียง ระฆังทอง ผู้ชมมีความต้องการประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจ มีความใกล้ชิดตัวกับประชาชน ได้แก่ นโยบายความมั่นคงและ

การป้องกันประเทศ การแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน การสร้างรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง การปฏิรูปการเมือง การปกครอง นโยบายการแก้ไขปัญหาสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการคุกคามทางวัฒนธรรม โดยที่ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการรูปแบบการนำเสนอที่ทำให้ความเข้าใจและการจดจำในเนื้อหาทางการเมืองมีมากขึ้น คือ 1) รูปแบบการนำเสนอต้องให้ทั้งความรู้และความสนุกสนาน ได้แก่ การอภิปรายโต้ว่าที่ หยิกเกมหยอก 2) รูปแบบการนำเสนอที่สามารถอธิบายรายละเอียดของเนื้อหาทางการเมืองได้ ได้แก่ การตีแผ่ความจริง การยกกรณีศึกษา 3) รูปแบบการนำเสนอที่บอกเล่าเรื่องราวในอดีตที่ยังคงเป็นที่สนใจและยังอยู่ในความสงสัยของประชาชน ได้แก่ การบอกเล่าประวัติศาสตร์ และต้องสอดแทรกการให้แง่คิดไปกับการให้ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ สุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจ ทั้งนี้ผู้ชมมีความต้องการเทคนิควิธีการแสดงหนังตะลุง ได้แก่ เทคนิคการนำเสนอการขับร้องตามบทหรือกรอง บทเจรจา ของตัวละคร มีการเพิ่มตัวละครใหม่ๆ ที่มีความหลากหลายและทันสมัย และมีการใช้ดนตรีสมัยใหม่ผสมกับดนตรีดั้งเดิมของคณะหนังตะลุง

ส่วนที่ 5 : ผลการวิจัยข้อมูลเกี่ยวกับแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ ทางการเมืองผ่านหนังสือ

ในการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ จะทำให้เราทราบปัจจัยที่มีผลกับการพัฒนาการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ ทั้งในด้านคุณลักษณะของนายหนังสือ ประเด็นความรู้ทางการเมืองกลยุทธ์การนำเสนอ และแนวทางการดำรงอยู่ของหนังสือการเมืองซึ่งผู้ศึกษาได้มีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก นักวิชาการที่ผลงานวิชาการเกี่ยวกับหนังสือ นายหนังสือที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับ และนักวิชาการด้านการสื่อสารการเมือง โดยศึกษาข้อมูลแนวทางการพัฒนาการสื่อสาร ได้แก่ 1) คุณลักษณะทางการเมืองและสื่อสารของนายหนังสือ 2) การกำหนดประเด็นเนื้อหาทางการเมือง และ 3) รูปแบบการนำเสนอสรุปเป็นแผนภาพก่อนที่จะเข้าสู่เนื้อหาในแต่ละส่วน ดังนี้

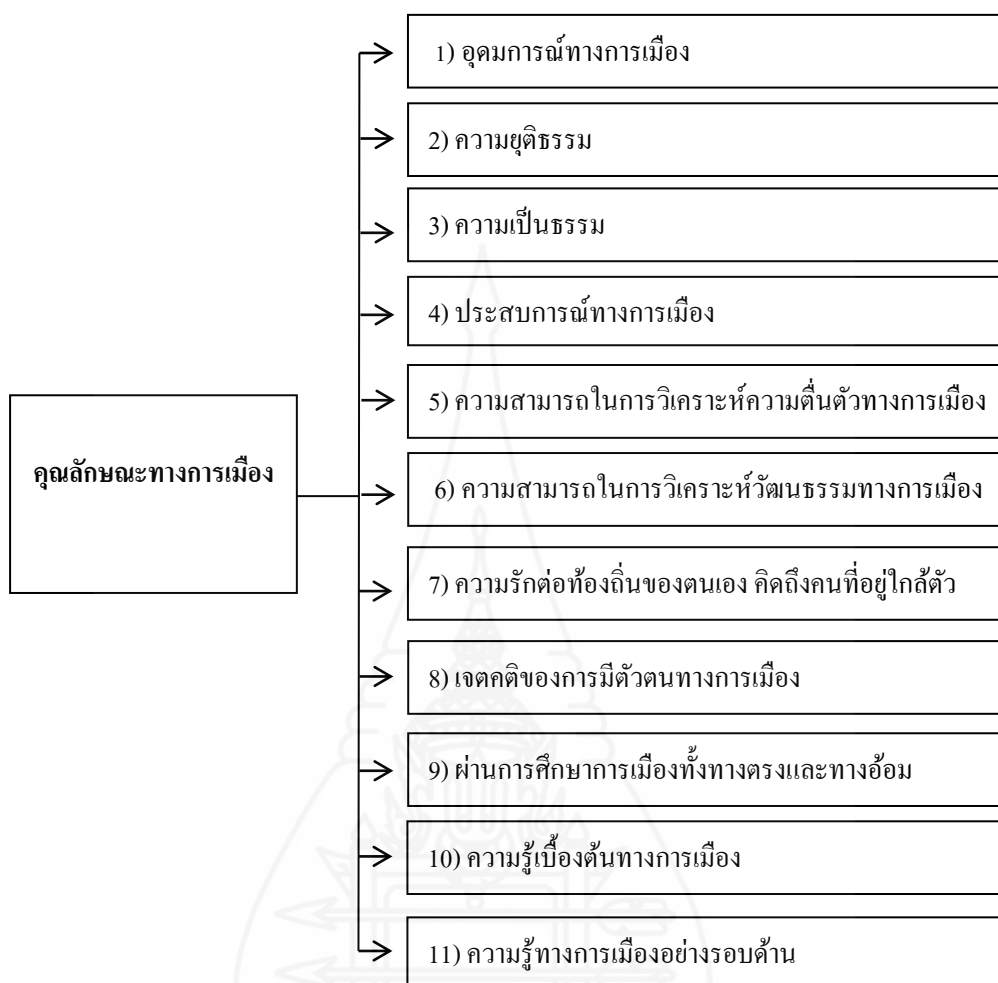
ภาพที่ 4.70 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้
ทางการเมืองผ่านหนังสือ

แนวทางการพัฒนาคุณลักษณะทางการเมืองและการสื่อสาร

จากการศึกษาพบว่านายหนังสือที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีคุณลักษณะทางการเมืองและการสื่อสาร ดังนี้

คุณลักษณะทางการเมือง

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะทางการเมืองและการสื่อสาร พบว่าคุณลักษณะทางการเมืองที่นายหนังสือสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดี สรุปเป็นภาพที่ 4.71 ดังนี้

ภาพที่ 4.71 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ
ด้านคุณลักษณะทางการเมือง

1) อุดมการณ์ทางการเมือง

นายหนังที่มีอุดมการณ์ทางการเมือง กล่าวได้ว่าเป็นผู้ที่มีความคิด ความเชื่อ มีแบบแผนเกี่ยวกับหลักการและเห็นถึงคุณค่าทางการเมือง ดังนั้นเมื่อนายหนังมีอุดมการณ์ทางการเมืองแล้วก็จะสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีเนื่องจากไม่มีความคิดที่เลื่อนลอย ปราศจากหลักเกณฑ์ ความเชื่อที่มีแนวทางแน่นอน มีเหตุมีผล มีจุดหมายปลายทางและมีวัตถุประสงค์ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองที่มุ่งผลสัมฤทธิ์ ดังข้อมูลที่ยกขานมาเสนอต่อไปนี้

“...สิ่งสำคัญที่นายหนังต้องมีคือต้องมีอุดมการณ์ทางการเมืองไม่ว่าในการเมืองแบบใด มีความคิด ความเชื่อว่าการเมืองเป็นเรื่องที่มีคุณค่าและส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของคน...” (พิทยา บุษรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ในเชิงการเมือง มนุษย์ทุกคนมีความคิดเห็นทางการเมืองได้ไม่ว่าจะเห็นด้านไหน เพราะว่าเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน ถ้ามองในมุมนี้ ศิลปินเป็นคนใดก็ตามมีสิทธิที่จะเชื่อหรือยึดถือมีแนวทางของตนเองได้ นั่นคือมีอุดมการณ์ทางการเมืองในแบบที่ตนยึดถือ...” (อัศวิน เนตร โปธิ แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

2) ความยุติธรรม

นายหนังตะลุงที่มีอุดมการณ์เรื่องความยุติธรรม หมายถึงจะต้องเป็นผู้ที่ยึดถือความเที่ยงธรรม ความชอบธรรม ความชอบด้วยเหตุผล ความถูกต้อง โดยเป็นผู้พิจารณาตัดสินใจเรื่องต่างๆ โดยใช้พื้นฐานความไม่เท่าเทียมกันของบุคคลแต่ละกลุ่มเป็นหลักในการคิดโดยยึดถือประโยชน์ของผู้อื่นเป็นสำคัญ และส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นที่ไปทำการแสดง ดังข้อมูลที่ยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...นายหนังควรเป็นผู้ที่มองหาความยุติธรรมและต้องมีความเข้าอกเข้าใจความเป็นไปทางสังคมค่อนข้างสูง มีแนวคิดที่ว่าความยุติธรรมเป็นสิ่งสำคัญต่อวิถีชีวิตไม่เพราะต่อตัวเขาเองแต่สำคัญต่อคนรอบข้างต่อเพื่อนต่อเครือข่าย...” (พิทยา บุษรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหนังที่มีความยุติธรรมเป็นหลักยึดในใจเวลาถ่ายทอดเนื้อหาทางการเมืองก็จะเห็นภาพของการถูกกดขี่ในสังคม โดยเฉพาะในท้องถิ่นของตน ไม่ว่าจะอยู่ในรูปแบบการเจรจาหรือขบถลอบผ่านตัวหนังใดก็ตาม ผู้ชมก็จะรู้สึกมีอารมณ์ร่วมเพราะส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องใกล้ตัว...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

3) ความเป็นธรรม

ในเรื่องความเป็นธรรมนายหนังจะต้องมีแนวคิดที่ทุกคนควรได้รับความเป็นธรรมอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะแตกต่างกันด้วยเชื้อชาติ ศาสนา ภูมิภาค นิกาย หรือการศึกษา ทั้งนี้ต้องไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นด้วย นายหนังที่มีแนวคิดนี้จะเข้าใจในสิทธิของตนเองและเคารพสิทธิของผู้อื่นซึ่งมีผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองที่เอื้อประโยชน์ต่อผู้ชม ดังข้อมูลที่ยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...นายหนังที่จะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีและทำให้ผู้ชมได้รับประโยชน์ในการชมจะต้องมีความเป็นธรรม นั่นคือการให้ความสำคัญกับการเคารพในศักดิ์ศรี

ความเป็นมนุษย์ของผู้อื่น การไม่เอาเปรียบผู้อื่น และการเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนเองจะช่วยให้รักษาความเป็นธรรมในสังคมได้มากขึ้น...” (จรรยา หนูทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การไม่มีอคติต่อกลุ่ม หรือองค์กรทางการเมือง ด้วยเหตุผลส่วนตัว และเชื่อว่าการปฏิบัติต่อผู้อื่นอย่างเสมอภาคและเท่าเทียมกันอย่างมีเหตุผล โดยไม่เลือกปฏิบัติเป็นสิ่งสร้างสังคม.” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

4) ความรักต่อท้องถิ่นของตนเอง คิดถึงคนที่อยู่ใกล้ตัว

ปัญหาในท้องถิ่นเป็นเรื่องที่ผู้ชมให้ความสนใจเพราะเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวเมื่อไรที่นายหนังที่หยิบยกเรื่องนี้มาเล่นก็จะได้รับการตอบรับเป็นอย่างดี ซึ่งนายหนังที่จะสามารถเข้าใจปัญหาในท้องถิ่นจะต้องมีความรักต่อท้องถิ่นของตนเอง คิดถึงคนที่อยู่ใกล้ตัว ทั้งนี้นอกจากจะได้รับความนิยม มีงานจ้างเยอะแล้วยังเป็นที่รักเลื่อมใสศรัทธาจากคนในท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย ข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...นายหนังที่มีความรักต่อท้องถิ่นย่อมสนใจชีวิต ความเป็นอยู่ ปัญหาที่เกิดขึ้นกับคนในท้องถิ่น ในภาคใต้ก็จะเป็นเรื่องราคาปาล์มน้ำมัน ยางพารา หรือแม้กระทั่งปัญหาการถูกเอารัดเอาเปรียบ สิ่งเหล่านี้ถ้านายหนังให้ความสนใจ และนำเอาประเด็นพวกนี้มาแสดงก็จะทำให้เข้าถึงคนในท้องถิ่นนั้นๆ มีความเป็นพวกพ้องเดียวกัน นายหนังจึงไม่ใช่เป็นเพียงนักแสดงแต่ยังเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับนับถือจากคนในท้องถิ่นอีกด้วย...” (จรรยา หนูทอง สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การแสดงหนังตะลุงไม่ใช่เป็นการแสดงเท่านั้นยังเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างนายหนังกับคนในท้องถิ่น นายหนังที่สามารถแสดงโดยบอกเล่าชีวิต ปัญหาที่เกิดขึ้นได้ก็จะเข้าถึงจิตใจของคนในท้องถิ่นนั้นๆ เป็นที่ยอมรับในฐานะผู้รู้...” (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

5) ความสามารถในการวิเคราะห์ความตื่นตัวทางการเมือง

นายหนังจะต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการวิเคราะห์ความตื่นตัวทางการเมืองของผู้ชมเกี่ยวกับระดับความกระตือรือร้นในการเคลื่อนไหวทางการเมืองที่มีจิตสำนึกความเป็นประชาธิปไตยและตระหนักรู้ถึงสิทธิหน้าที่และบทบาทของประชาชนในฐานะการเป็นพลเมืองที่ดีในระบอบประชาธิปไตยซึ่งมีผลกับการกำหนดเรื่อง เนื้อหาในการแสดงของนายหนังเพื่อให้เข้าถึงใจของผู้ชมให้มากที่สุด ข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...คนแต่ภาคจะมีการตอบรับต่อการสื่อสารทางการเมืองมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับการตื่นตัวทางการเมืองและวัฒนธรรมทางการเมือง ตัวอย่างคนในภาคกลางถ้าอยู่คู่อำนาจน้อยก็จะไม่ค่อยพูดการบ้านการเมืองแรงๆ นัก ภาคอีสานก็จะสื่อสารกันแบบตรงไปตรงมาอย่าง

ในภาคใต้ก็จะมีทัศนคติที่ชัดเจน ประจักษ์อย่างชัดเจนว่าคนทางภาคใต้ก็จะชอบคุยการเมืองมีการสื่อสารค่อนข้างจะตรงและมีบทบาททางการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองค่อนข้างเยอะ...”

(ขจร ฝ้ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การวิเคราะห์ผู้ชม โดยเฉพาะในเรื่องความตื่นตัวทางการเมือง ระดับความกระตือรือร้นในการเคลื่อนไหวทางการเมือง และความต้องการในการรับรู้ข่าวสารทางการเมืองทำให้ผู้ชมในแต่ละท้องถิ่นมีความสนใจหนังตะลุงการเมืองแตกต่างกัน ซึ่งมีผลกับการกำหนดเรื่องเนื้อหาในการแสดงของนายหนัง...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

6) ความสามารถในการวิเคราะห์วัฒนธรรมทางการเมือง

นายหนังควรเป็นผู้ที่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นมีความรู้ ความคิด หรือความเชื่อ และค่านิยมทางการเมืองอย่างไรและคนเหล่านั้นมีการแสดงออกหรือไม่แสดงออกต่อระบบการเมืองสถาบันทางการเมืองอำนาจทางการเมืองอย่างไรในการจะวิเคราะห์วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้ชมได้นั้นนายหนังจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบ หรือบริบทต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล โดยเฉพาะพัฒนาการทางการเมือง ดังข้อมูลที่ยกขานมานำเสนอต่อไปนี้

“...การที่นายหนังจะประสบความสำเร็จเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมได้นั้นสิ่งสำคัญคือ นายหนังต้องเข้าใจถึงบริบทและพฤติกรรมทางการเมืองของคนในท้องถิ่นที่นายหนังจะไปทำการแสดง...” (จรรยา หยูทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ความรู้ ความคิด ความเชื่อ ความชอบหรือไม่ชอบต่อระบบการเมืองมีผลต่อการแสดงของนายหนัง ถ้าในท้องถิ่นที่สนใจการเมืองมากนายหนังก็สามารถใส่ประเด็นทางการเมืองได้หลากหลาย แสดงแล้วผู้ชมไม่เบื่อ...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

7) เจตคติของการมีตัวตนทางการเมือง

ผู้ที่เผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีต้องเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ตนพูดจะมีผลทางการเมืองและพูดแล้วจะเกิดผลกับความคิด ทศนคติ พฤติกรรมของผู้ชมการแสดงหนังตะลุง ผู้ที่คิดแบบนี้จึงจะสามารถสื่อสารอุดมการณ์ความคิดทางการเมืองออกมาได้ ดังข้อมูลที่ยกขานมานำเสนอต่อไปนี้

“...ผู้ถ่ายทอดความรู้ทางการเมืองควรมีเจตคติสำคัญ คือมีลักษณะมีตัวตนทางการเมือง เขาต้องเชื่อมั่นว่าสิ่งที่เขาพูดจะมีผลทางการเมืองอย่างไรบ้าง ถ้าคิดว่าฉันเป็นเพียงประชาชนคนหนึ่งฉันพูดอะไรก็ไม่มีการฟังฉันหรอก คือถ้าเขาไม่ผ่านข้ามนี้การสื่อสารก็จะไม่เกิดขึ้นอีกอย่างหนึ่งเขาเป็นศิลปินการสื่อสารกับคนจำนวนมากเป็นการสื่อสารสาธารณะ ดังนั้นจะรู้สึกรัก

ตัวตนทางการเมือง เขามีตัวตนทางการเมืองของเขาอยู่เขาถึงสามารถสื่อสารอุดมการณ์ ความคิด ออกมาได้...” (จจร ฝ่ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

8) ประสบการณ์ทางการเมือง

ประสบการณ์ตรงทางการเมืองของนายหนังที่มาจากการทำงานสภาพทางสังคมที่มีความหลากหลาย ความเสียเปรียบ ได้เปรียบในสังคม ความไม่ยุติธรรมในสังคมช่วยให้นายหนังสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้อย่างน่าสนใจ ทำให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วมกับการแสดงของนายหนังได้ดียิ่งขึ้น ดังข้อมูลที่ยกข้อมูลมานำเสนอต่อไปนี้

“...แน่นอนว่านายหนังที่มีประสบการณ์ทางการเมือง เข้าไปมีส่วนร่วมกับการกิจกรรมทางการเมือง ได้แก่ หนังสืพร้องน้อยตะลุงสากลก็เป็นนักการเมืองโดยตรงเขามีประสบการณ์ที่สูงซึ่งหนังพร้อมก็มีลักษณะใกล้เคียงหนังประเคียง แม้ว่าจะไม่ได้เข้าป่าแต่ก็วิพากษ์วิจารณ์การเมืองมาตลอดจนเป็นส่วนหนึ่งที่ได้เป็นผู้แทน ...” (พิทยา บุษรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองของนายหนังถ้านายหนังเคยมีประสบการณ์เคยประสบกับเหตุการณ์ที่หลากหลายทางการเมืองในแต่ละยุคก็จะมีความรู้ความเข้าใจการเมืองและปัญหาที่เกิดขึ้นกับท้องถิ่น ได้ดี ทำให้มีความสามารถในการบอกเล่าเรื่องราวดีกว่านายหนังอื่นๆ...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

9) ผ่านการศึกษาการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม

นอกจากนายหนังจะได้รับการศึกษาใน โรงเรียนซึ่งสอนในเรื่องความรู้เบื้องต้นของการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ความรักต่อสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์เป็นการวางรากฐานแนวความคิดด้านการเมืองการปกครองของนายหนังแล้ว นายหนังยังจะต้องเป็นผู้ที่มีความใฝ่รู้ ได้แก่ เรียนรู้จากชุมชนเป็นการเก็บเกี่ยวประสบการณ์ในที่ต่างๆ ซึ่งในแต่ละชุมชนก็มีความแตกต่างกันทางการเมืองและจากผู้รู้ โดยได้ศึกษาความรู้จากนักวิชาการ ผู้รู้ทางการเมือง สื่อสารทางวัฒนธรรมสื่อสารการเมือง และนักไทยคดีศึกษา จากการได้รับเชิญไปแสดงหนังตะลุง บรรยาย เสวนา อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้รู้หลายๆ ท่านก็ทำให้ความรู้ทางการเมืองเพิ่มพูนขึ้นด้วย ดังข้อมูลที่ยกข้อมูลมานำเสนอต่อไปนี้

“...หนังที่มีอุดมการณ์ คือ มีความคิด มีการศึกษา มีความสนใจอย่างน้อยต้องผ่านการประชุม สัมมนา การฝึกอบรม การเข้าร่วมกิจกรรมที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นที่หน่วยงานราชการจัดขึ้น เช่น การเผยแพร่ความรู้ด้านสาธารณสุข...” (พิทยา บุษรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหนังควรฝึกฝนมากขึ้น อุทิศเวลาหรือใช้เวลากับมุมมองทางการเมืองอย่างจริงจัง และทำให้เขามีความชำนาญมากขึ้น โดยการส่งเสริมให้มีการเข้าร่วมกิจกรรม ประชุม สัมมนา การฝึกอบรม...” (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

10) ความรู้เบื้องต้นทางการเมือง

- ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนนายหน้าจะลงควรมีความรู้และให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการเลือกตั้งซึ่งเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นประชาธิปไตย ประชาชนมีสิทธิเลือกผู้แทนเข้าไปเป็นผู้บริหารจัดการแทนตัวพวกเขาในการบริหารประเทศและการออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชนไม่ใช่เลือกไปเป็นเจ้านาย ซึ่ง ประชาชนก็ยังมีสิทธิคัดค้านถอดถอนผู้แทนเหล่านั้นได้เมื่อไม่ได้ทำหน้าที่อย่างซื่อตรง เลือกที่จะทำประโยชน์ให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...นายหน้าควรมีความรู้ทางการเมืองในเรื่องประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน สิทธิหน้าที่ของประชาชนตามรัฐธรรมนูญในการเลือกตั้งผู้แทนมาทำหน้าที่ในการบริหารประเทศและออกกฎหมาย...” (จรรยา หยุทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ความรู้ทางการเมืองที่นายหน้าจะต้องรู้ก่อนนั้นก็คือความรู้ในเรื่องการเมืองแบบผู้แทนไม่ว่าจะเป็น สส. สว. ส.อบต. ส.อบจ. สท. เป็นต้น พบว่ามีนายหน้าบางคนลงสมัครเอง หรือเป็นหัวคะแนน ระยะเวลาแรกๆ ดูเหมือนว่าจะสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดี แต่จากการเฝ้าสังเกตมานานพอสมควร ก็พบว่า ไม่ยั่งยืน ไม่นานมันก็เสื่อม เนื่องจากไม่มีความเป็นกลาง...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

- ประชาธิปไตยแบบประชาชนมีส่วนร่วม/การเมืองภาคพลเมืองเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจในเรื่องสิทธิและบทบาทของตนว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยรัฐธรรมนูญมีช่องทางให้ประชาชนคัดค้านหรือถอดถอนผู้แทนได้ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเลือกตั้งดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...เรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งที่นายหน้าจะต้องมีความรู้ คือประชาธิปไตยแบบประชาชนมีส่วนร่วมหรือการเมืองภาคพลเมืองเพื่อให้ประชาชนได้เข้าใจถึงความสำคัญของความเข้มแข็งภาคประชาชนไม่ได้ปล่อยให้ผู้แทนทำกิจกรรมการเมืองทุกอย่างเองเมื่อใช้สิทธิเลือกตั้งเสร็จก็ถือว่าการทำงานที่ของตนจบแล้ว...” (พิทยา บุษรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหน้าจะลงที่มีความรู้เรื่องการเมืองแบบมีส่วนร่วม หรือการเมืองภาคพลเมืองไม่ว่าระดับชาติ ระดับท้องถิ่นหรือถูกดึงไปเป็นสมาชิกพรรคก็ยังคงเป็นกลางอยู่จะสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดี และค่อนข้างจะยั่งยืน...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

11) ความรู้ทางการเมืองอย่างรอบด้าน

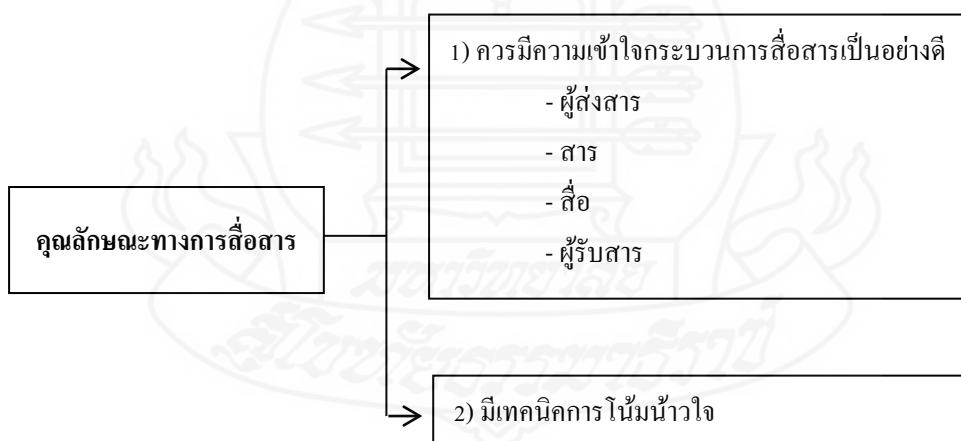
การที่นายหน้าจะดูจะถ่ายทอดความรู้ทางการเมืองได้นั้นจะต้องมีความรู้รอบด้าน ได้แก่ ระบอบการปกครอง นโยบายการบริหารประเทศ พฤติกรรมการบริหารประเทศ และการเมืองภาคประชาชน ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...หนังสือที่มีรู้ทางการเมืองอย่างรอบด้าน ไม่ว่าจะป็นด้านระบอบการปกครอง นโยบายการบริหารประเทศ พฤติกรรมการบริหารประเทศ และการเมืองภาคประชาชนก็จะมีเนื้อหาที่จะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้หลากหลาย...” (พิทยา บุษรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหน้าที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีต้องมีความรอบรู้ทางการเมืองอย่างรอบด้าน ไม่มีอคติต่อกลุ่มหรือองค์กรทางการเมืองด้วยเหตุผลส่วนตัวหรือไม่เป็นไปตามหลักวิชาการ ให้ความเป็นธรรมกับทุกฝ่ายและมีจุดมุ่งหมายเพื่อสาธารณประโยชน์...” (จรรยา หนูทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

คุณลักษณะทางการสื่อสาร

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาคุณลักษณะทางการเมืองและการสื่อสารพบว่า คุณลักษณะทางการเมืองที่นายหน้าจะดูสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดี สรุปเป็นภาพที่ 4.72 ดังนี้

ภาพที่ 4.72 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านนายหน้า
ด้านคุณลักษณะทางการสื่อสาร

1) ควรมีความเข้าใจกระบวนการสื่อสารเป็นอย่างดี

ความรู้ทางการสื่อสารของนายหนังคือมีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการสื่อสาร ว่ามีองค์ประกอบสำคัญอะไรบ้าง การสื่อสารมีข้อจำกัดอะไรบ้าง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงความสำคัญขององค์ประกอบใดบ้าง เช่น ผู้ส่งสาร สื่อ สาร ผู้รับสาร

- **ด้านผู้ส่งสาร** กล่าวคือ นายหนังตะลุงที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีจะต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาสาระทางการเมืองได้ดี มีบุคลิกที่มีความจริงใจ มีความน่าเชื่อถือเป็นผู้รู้จักเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการส่งสารหรือนำเสนอสารรวมทั้งเป็นผู้ที่มีบุคลิกที่มีความน่าเชื่อถือเมื่อทำการแสดงก็ทำให้ผู้ชมรู้สึกเชื่อได้ ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...นายหนังผู้ทำหน้าที่ส่งสารหรือส่งความคิดไปยังผู้ชมได้ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน แน่ชัดที่จะให้ผู้ชมได้รับข้อมูลนั้น โดยที่นายหนังต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาที่ต้องการสื่อออกไปมีบุคลิกลักษณะของผู้มีความน่าเชื่อถือ จริงใจ มีความรับผิดชอบ...” (จจร ฝ่ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การที่นายหนังจะสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีจะต้องมีความรู้ในเรื่องการเมืองเป็นอย่างดี มีบุคลิกที่มีความจริงใจ น่าเชื่อถือ เข้าใจถึงสภาพความเป็นอยู่ วิถีชีวิตของคนในพื้นที่ที่ไปแสดง...” (จจร หยุทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ความรู้ความสามารถของนายหนังเป็นสิ่งที่มีความสำคัญที่สุดต้องรู้จริงในสิ่งที่ต้องการนำเสนอ ต้องเข้าใจความต้องการของผู้ชม เป็นผู้รู้จักเลือกใช้กลวิธีที่เหมาะสมในการส่งสารหรือนำเสนอสารรวมทั้งเป็นผู้ที่มีบุคลิกที่มีความน่าเชื่อถือเมื่อทำการแสดงก็ทำให้ผู้ชมรู้สึกเชื่อได้...” (อัศวิน เนตร โปธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

- **ด้านสาร** กล่าวคือ นายหนังต้องสามารถนำเอาความรู้ ประสบการณ์มาถ่ายทอด โดยที่เนื้อหาต้องสะท้อนถึงความรู้ ความคิดอารมณ์หรือความรู้สึกของนายหนัง ซึ่งเนื้อหาต้องผ่านการคัดสรรมีเทคนิคในการสอดแทรกความรู้ทางการเมืองว่าควรอยู่ในช่วงไหนของการแสดง ดังข้อมูลที่ยกขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...เนื้อหาที่นายหนังเผยแพร่ต้องสามารถแสดงออกถึงความรู้ ความคิด อารมณ์ หรือความรู้สึกของนายหนังได้เพื่อให้ผู้ชมรู้สึกเชื่อ ซึ่งมีผลกับความน่าเชื่อถือและความจริงใจ...” (จจร ฝ่ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหนังต้องสามารถนำเอาความรู้ ประสบการณ์มาถ่ายทอดเพื่อให้ผู้ชมได้รู้สึกมีส่วนร่วมกันแต่ทั้งนี้ นายหนังต้องรู้จักวิธีการคัดสรรข้อมูลแล้วนำข้อมูลมาเรียบเรียงให้เป็นระบบ...” (พิทยา บุษรารัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหนังจะต้องมีความรู้พื้นฐานในการวิเคราะห์และตีความข้อมูล สามารถคัดสรรข้อมูลได้ตรงกับความต้องการของผู้ชมในแต่ละท้องถิ่นที่ไปแสดง อีกทั้งมีเทคนิคในการสอดแทรกความรู้ทางการเมืองว่าควรอยู่ในช่วงไหนของการแสดง ... ” (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

- **ด้านสื่อ** กล่าวคือ ช่องทางที่นายหนังใช้ในการเผยแพร่ความรู้เรื่องหนังตะลุง ผ่านไปยังผู้ชม การแสดงนั้นจะต้องมีความเป็นสากลซึ่งในปัจจุบันต้องใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ เพื่อให้เป็นที่ยอมรับและสามารถสื่อให้ผู้ชมเข้าใจได้ ดังข้อมูลที่หิบบกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ช่องทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงก็คือการเชิดหนัง พากย์หนังซึ่งต้องมีความชัดเจน สามารถสื่อสารให้ผู้ชมเข้าใจได้ง่าย การเลือกใช้ภาษาที่เหมาะสมกับกลุ่มผู้ชม การมีทักษะการเชิดหนัง พากย์หนัง...” (พิทยา บุชรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหนังในปัจจุบันต้องเรียนรู้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่จะช่วยให้การแสดงหนังตะลุงมีความน่าสนใจ ดึงดูดความสนใจ ซึ่งนอกจากต้องมีทักษะการเชิดตัวหนังและการพากย์แล้ว... ” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

- **ด้านผู้รับสาร** กล่าวคือ การที่ผู้ชมหนังตะลุงจะสามารถเข้าถึงการแสดงของนายหนังได้นั้นจะต้องมีพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ ความคิดที่ไม่แตกต่างจากนายหนัง ซึ่งนี่ก็ต้องอาศัยความสามารถด้านการวิเคราะห์ผู้รับสารของนายหนังด้วย ดังข้อมูลที่หิบบกมานำเสนอต่อไปนี้

“...สิ่งสำคัญที่นายหนังต้องการจากการแสดงหนังตะลุงนั้นก็คือ ความนิยมจากผู้ชม ซึ่งการที่จะครองใจผู้ชมได้นั้นก็มาจากการที่นายหนังต้องมีความรู้ ความเข้าใจว่าผู้ชมมีพื้นฐานความรู้อย่างไร ผ่านประสบการณ์เรื่องใดมาบ้างแล้วปรับการแสดงให้สอดคล้องกับผู้ชมในแต่ละที่... ” (จจร ฝ่ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ก่อนที่นายหนังจะเปิดการแสดงจะต้องหาข้อมูลของผู้ชมในพื้นที่นั้นๆ ก่อน เพื่อให้ผู้ชมเข้าถึงการแสดงรู้สึกถึงการมีส่วนร่วม ดังนั้นนายหนังที่มีความรู้ ความสามารถจะต้องคำนึงถึงผู้ชมเป็นสำคัญ... ” (จรูญ หยูทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

1) มีเทคนิคในการโน้มน้าวใจนายหนังตะลุงจะประสบความสำเร็จ เป็นที่นิยมได้นั้นจะต้องมีความสามารถในการโน้มน้าวใจ มีเทคนิคและวิธีการในการแสดงที่สร้างความเชื่อถือและความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ฟัง ดังข้อมูลที่หิบบกมานำเสนอต่อไปนี้

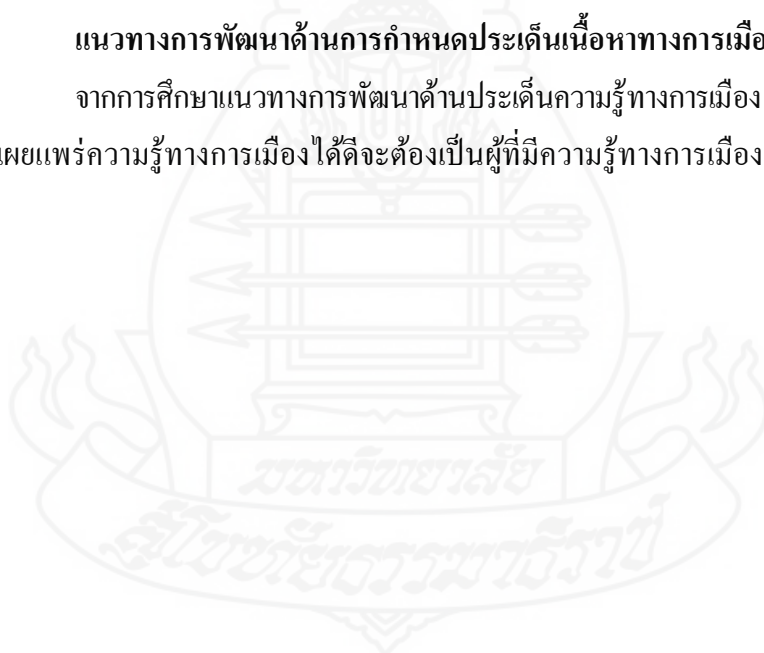
“...นายหนังที่จะสามารถโน้มน้าวผู้ชมให้นิยมชมชอบได้นั้นจะต้องกำหนดจุดมุ่งหมายให้แน่นอนว่าต้องการพูดโน้มน้าวใจให้ผู้ฟังมีการตอบสนองอย่างไร ในการแสดงนายหนังต้องศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูดมาเป็นอย่างดี ที่สำคัญคือต้องรู้จักผู้ฟังว่าในขณะที่นั้นสนใจเรื่องอะไร...” (พิทยา บุขรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

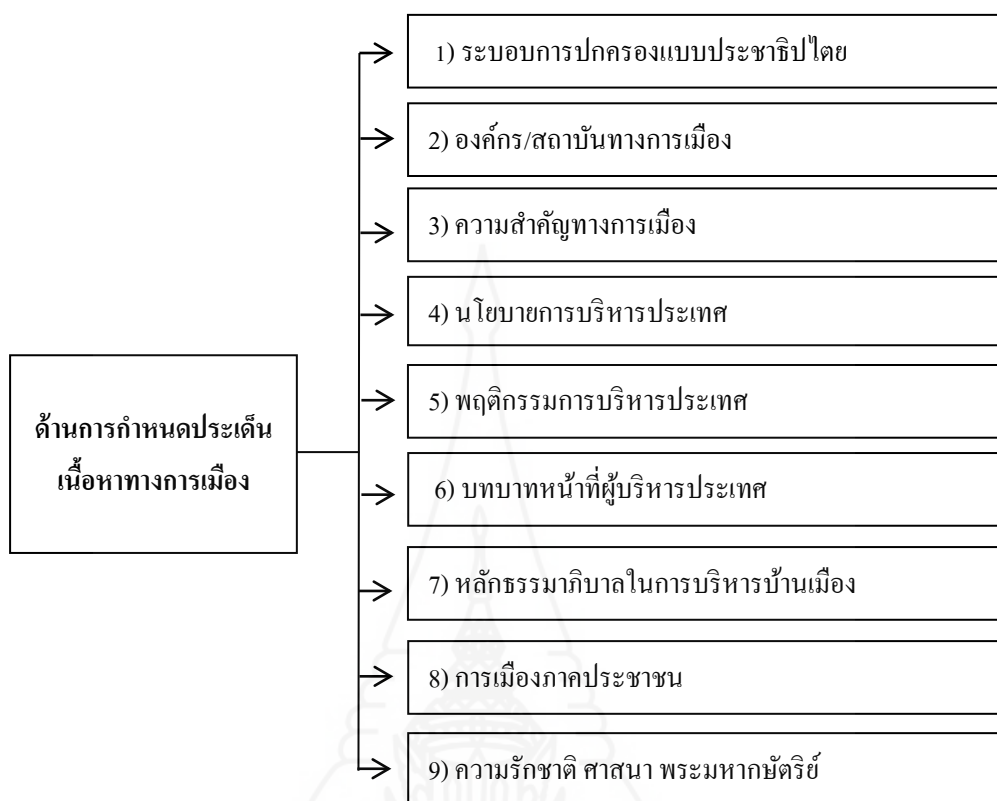
“...การที่นายหนังควรมีเทคนิคจูงใจให้ผู้ชมเห็นด้วยกับการนำเสนอแสดงให้ผู้ฟังเชื่อมั่นว่าผู้พูดมีความรู้ในเรื่องที่พูดซึ่งผู้พูดต้องมีความรู้ศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องที่จะพูดมาเป็นอย่างดีพร้อมที่จะเสนอความคิดอย่างมีหลักการมีเหตุผล...” (อศวิน เนตร โพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

“...นายหนังจะประสบความสำเร็จในการโน้มน้าวใจเมื่อใช้เหตุและผลในการนำเสนอ โดยเฉพาะในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองควรมีอ้างอิงที่จะช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือในตัวผู้พูด เลือกภาษาที่เข้าใจง่ายไม่ซับซ้อน และมีน้ำเสียงที่เหมาะสมกับทุกตัวละคร...” (จรรยา หยูทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

แนวทางการพัฒนาด้านการกำหนดประเด็นเนื้อหาทางการเมือง

จากการศึกษาแนวทางการพัฒนาประเด็นความรู้ทางการเมือง พบว่า นายหนังตะลุงที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ทางการเมืองสรุปเป็นภาพที่ 4.73 ดังนี้

ภาพที่ 4.73 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ
ด้านารกำหนดประเด็นเนื้อหาทางการเมือง

1) ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย

นายหนังสือควรให้ความรู้เรื่องการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ให้ประชาชนได้มีความรู้และใช้ชีวิตในวิถีประชาธิปไตย การมีสิทธิเสรีภาพได้อย่างเสมอภาคกัน โดยเฉพาะเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การมีวุฒิภาวะทางการเมือง การรู้จักรับฟังความคิดเห็น โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกฎหมาย ดังข้อมูลที่หยิบยกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ประชาชนควรได้รับความรู้เรื่องหลักการเบื้องต้นของการปกครองในระบอบประชาธิปไตยในเรื่องสิทธิเสรีภาพในการแสดงออก แสดงความคิดเห็น ซึ่งเป็นส่วนช่วยให้พลเมืองของเราเกิดการพัฒนา ซึ่งหนังสือก็สามารถสื่อสารให้ความรู้ในเรื่องดังกล่าวผ่านการแสดงหนังสือ...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ความรู้ในเรื่องการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะในเรื่องสิทธิเสรีภาพของตนเองในการแสดงความคิดเห็น การให้ความรู้เรื่องการเลือกตั้งที่เพื่อเลือกตัวแทนไปบริหารประเทศมีความสำคัญต่อประชาชนอย่างไรเป็นเรื่องที่ควรเผยแพร่...” (จรรยา หนูทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ประเด็นทางการเมืองที่สำคัญอันดับแรก คือ จะต้องให้ความรู้เรื่องการปกครองในระบอบประชาธิปไตยโดยใช้หนังสือเป็นสื่อกลางเพื่อให้ผู้ชมมีความรู้เรื่องการใช้สิทธิเสรีภาพและสิทธิในเรื่องต่างๆ ของตนอย่างถูกต้อง...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

2) องค์กร/สถาบันทางการเมือง

นายหนังสือควรให้ความรู้เรื่ององค์กร/สถาบันการเมืองเพื่อให้ประชาชนเข้าใจถึงแบบแผน กฎเกณฑ์และกิจกรรมขององค์กรทางการเมือง การมีปฏิสัมพันธ์หรือการกระทำที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคล กลุ่มสมาคม หรือสังคมใหญ่ทั้งสังคม ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...การให้ความรู้ในเรื่องสถาบันการเมืองจะทำให้ประชาชนเข้าใจถึงระเบียบแบบแผน กิจกรรมทางการเมืองได้ดียิ่งขึ้น...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ประชาชนควรมีความรู้ความเข้าใจต่อกฎเกณฑ์และกิจกรรมทางการเมืองที่สถาบันทางการเมือง โดยเฉพาะเรื่องเกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคล กลุ่มสมาคมต่างๆ...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

3) ความสำคัญทางการเมือง

นายหนังสือควรให้ความรู้เรื่องการเมืองซึ่งเป็นเรื่องที่มีความสำคัญทั้งต่อบุคคล ต่อเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ ทั้งนี้การเมืองยังเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนทุกคน นายหนังสือควรแสดงให้เห็นว่าถ้าประเทศใดมีระบบการเมืองที่ดี มีสถาบันทางการเมืองที่มั่นคง มีนักการเมืองที่มีคุณภาพ ประเทศก็จะเกิดความเจริญรุ่งเรือง และพัฒนาก้าวหน้าไปในทิศทางที่ถูกต้องดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...การให้ความรู้ว่าการเมืองมีความสำคัญอย่างไรจะช่วยให้ผู้ชมตระหนักถึงหน้าที่ของตนได้ดียิ่งขึ้น เข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองมากขึ้นส่งผลให้ ได้แก่ การ ไปใช้สิทธิเลือกตั้ง เรามีนักการเมืองที่ดีประเทศก็จะเกิดความเจริญรุ่งเรือง และพัฒนาก้าวหน้าไปในทิศทาง...” (พิทยา บุชรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การแสดงหนังตะลุงที่สอดแทรกให้ผู้ชมเห็นถึงความสำคัญของการเมืองประเทศใดมีระบบการเมืองที่ดี มีสถาบันทางการเมืองที่มั่นคง มีนักการเมืองที่มีคุณภาพประเทศก็จะเจริญรุดหน้า...” (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

4) นโยบายการบริหารประเทศ

นายหนังตะลุงควรให้ความรู้เรื่องการกำหนดนโยบายการบริหารประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การต่างประเทศ ไปในแนวทางใดและใช้วิธีการใดจึงจะเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยเฉพาะแนวนโยบายที่มีความเกี่ยวข้องโดยตรงกับชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนในท้องถิ่น ได้แก่ นโยบายการกำหนดราคาปาล์มน้ำมัน ยางพารา ซึ่งส่งผลกระทบต่อคนในภาคใต้ ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...นโยบายการบริหารประเทศโดยเฉพาะนโยบายที่นำมาใช้กับคนในท้องถิ่นเป็นเรื่องที่มีความใกล้ชิดกับผู้ชม นายหนังตะลุงที่มีความสามารถจะต้องมีความรู้ก้าวหน้าทันนโยบายการบริหารประเทศที่เปลี่ยนไป...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหนังตะลุงต้องเป็นผู้ทันยุค ทันเหตุการณ์ โดยเฉพาะในเรื่องนโยบายการบริหารประเทศทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การต่างประเทศทั้งในภาพเล็กหรือภาพใหญ่เกี่ยวข้องกับชีวิตประชาชน...” (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

5) พฤติกรรมการบริหารประเทศ

นายหนังตะลุงควรให้ความรู้เรื่องพฤติกรรมการบริหารประเทศของรัฐบาล ทั้งนี้ นายหนังตะลุงจะต้องเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารบ้านเมืองอย่างรอบด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การต่างประเทศ โดยเฉพาะพฤติกรรมการบริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องใกล้ชิด ดังข้อมูลที่ยกขมามาเสนอต่อไปนี้

“...พฤติกรรมการบริหารประเทศเป็นเรื่องที่ประชาชนให้ความสนใจเป็นอย่างยิ่ง การกดขี่ข่มเหง การทุจริต คอร์รัปชัน นายหนังจะต้องติดตามข่าวสารทั้งในระดับประเทศและในท้องถิ่น ยิ่งถ้าเป็นเรื่องการกดขี่ข่มเหงของภาครัฐต่อคนในชุมชนท้องถิ่นยิ่งทำให้ผู้ชมสนใจมากขึ้นไปอีก...” (จจร ฝ่ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ประเด็นการเมืองในเรื่องพฤติกรรมการบริหารประเทศเป็นเรื่องที่ประชาชนทุกคนอยากรู้ โดยเฉพาะเมื่อนักการเมืองได้รับการเลือกตั้งแล้วจะมีพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ มีการการทุจริต คอร์รัปชันกันหรือไม่...” (จรรุญ หนูทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

6) บทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศ

นายหนังตะลุงควรให้ความรู้เรื่องบทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศซึ่งนั่นก็คือ คณะรัฐบาลเป็นคณะบุคคลมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดนโยบายและบริหารประเทศให้เป็นไปตาม นโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และความสงบของประชาชนทั้งประเทศ ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...นายหนังตะลุงต้องมีวิธีการสอดแทรกเรื่องบทบาทหน้าที่ของผู้บริหาร ประเทศ ซึ่งการเป็นคณะรัฐบาลต้องมีหน้าที่อะไรบ้างและได้ทำหน้าที่ตามที่ประกาศไว้หรือไม่...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

“...แน่นอนว่าประชาชนย่อมต้องการรู้ว่าบุคคลที่เขาเลือกเพื่อไปทำหน้าที่วาง นโยบายและบริหารประเทศให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภาหรือไม่ ซึ่งนายหนังเองก็ ต้องศึกษาหาข้อมูลเพื่อนำไปให้ความรู้ บอกกล่าวแก่ผู้ชม...” (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

7) หลักธรรมาภิบาลในการบริหารบ้านเมือง

นายหนังตะลุงควรให้ความรู้เรื่องหลักธรรมาภิบาลเพื่อให้ประชาชนได้ทราบ แนวทางในการจัดระเบียบสังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาชน ให้อยู่ร่วมกันได้ อย่างสงบสุข และตั้งอยู่ในความถูกต้องเป็นธรรม ดังข้อมูลที่ยกขกมานำเสนอต่อไปนี้

“...ประเด็นทางการเมืองในเรื่องการบริหารงาน โดยใช้หลักนิติธรรม มี คุณธรรมมีความโปร่งใสในการทำงานเป็นประเด็นที่นายหนังควรให้ความรู้แก่ผู้ชมเพราะเป็นเรื่อง ที่ผู้ชมให้ความสนใจ...” (พิทยา บุษรารัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ในประเด็นที่เกี่ยวกับการปฏิบัติตามกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับต่างๆ การปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจ หรืออำนาจของตัวบุคคลจะต้องคำนึงถึงความเป็น ธรรมและความยุติธรรม...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหนังที่มีชื่อเสียงมักนำเสนอข้อมูลในเรื่องหลักธรรมาภิบาลในการ บริหารบ้านเมืองมาใช้ในการแสดงเพราะเป็นเรื่องที่ประชาชนอยากรู้และยังช่วยให้มีกระบวนการ ใ้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องมากขึ้นด้วย...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

8) การเมืองภาคประชาชน

นายหนังตะลุงควรให้ความรู้เรื่องการเมืองภาคประชาชนเป็นแนวความคิดให้ ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ยอมรับการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง และประชาชนมีสิทธิ แสดงความคิดเห็น โดยเสรี ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง ทั้งนี้ประชาชน

ต้องเข้าใจว่ารัฐบาลเป็นผู้ตั้งข้อกำหนดคกกฎเกณฑ์และวิธีปฏิบัติต่างๆ ที่เป็นอุปสรรคในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนให้น้อยที่สุดดังข้อมูลที่หีบขมมานำเสนอต่อไปนี้

“...ควรให้ความรู้เรื่องการเมืองภาคประชาชนเป็นแนวความคิดให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ยอมรับการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง และประชาชนมีสิทธิแสดงความคิดเห็นโดยเสรี ได้แก่ การใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง...” (ขจร ฝ้ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ประชาชนควรได้รับความรู้ในเรื่องการเมืองภาคประชาชนเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมืองและแสดงออกถึงการมีส่วนร่วมที่ถูกต้อง...” (จรรยา หยุทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

9) ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

นายหน้งตะลุงควรให้ความรู้เรื่องความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เนื่องจากทั้ง 3 สถาบันนี้มีบุญคุณต่อเรา การปลูกฝังให้ประชาชนมีความรักต่อชาติ คือ แผ่นดินที่เราอยู่อาศัย ศาสนา คือ คำสอนขององค์พระศาสดาแต่ละพระองค์ที่สอนให้เราทุกคนเป็นคนดี และพระมหากษัตริย์ คือ ผู้ปกครองบ้านเมืองโดยธรรม เพื่อความสงบสุขของพสกนิกรชาวไทย ถ้าเรายึดมั่นต่อทั้ง 3 สถาบันด้วยใจอันบริสุทธิ์ ยึดมั่นและปฏิบัติตามหลักธรรม เราก็จะอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข ดังข้อมูลที่หีบขมมานำเสนอต่อไปนี้

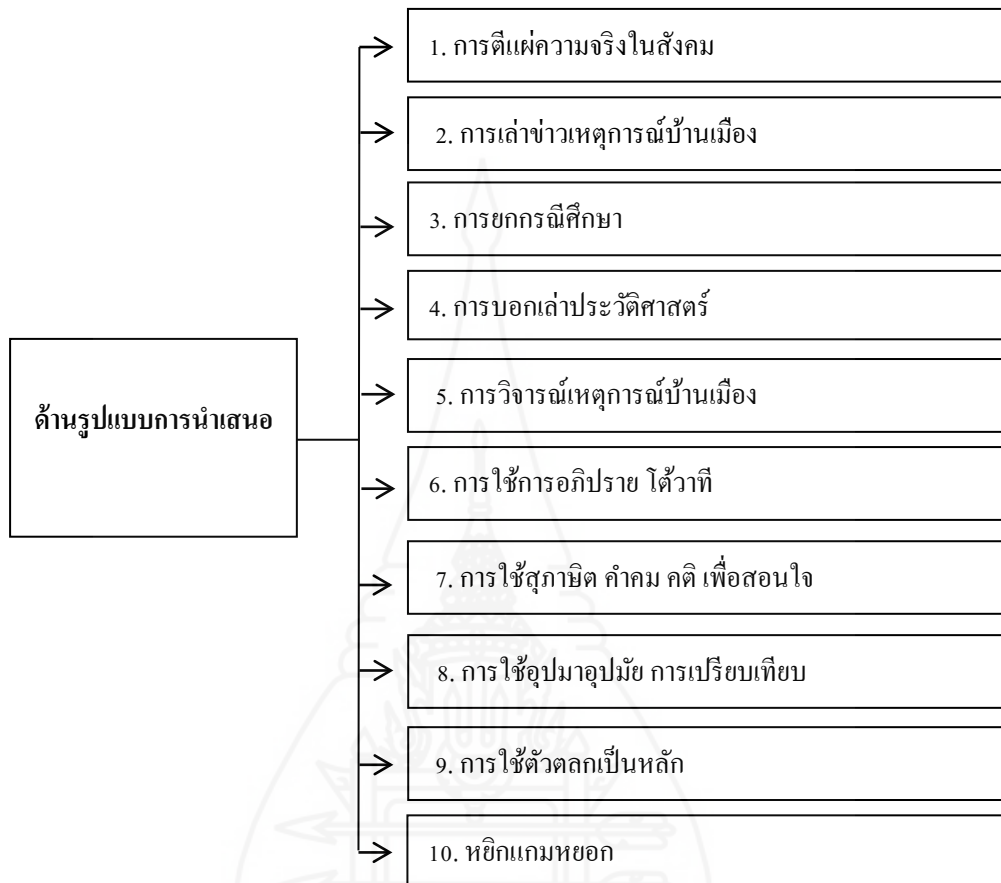
“...สิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งคือ ประเด็นความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นเครื่องปกป้องรักษาชาติ ไม่ให้ศัตรูมารุกรานหรือทำร้ายทำลาย เพื่อให้ลูกหลานได้อยู่อาศัยต่อไป...” (พิทยา บุชรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...ประเด็นที่ควรใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง คือ ความรักชาติ ศาสนาพระมหากษัตริย์เนื่องจากทั้ง 3 สถาบันนี้มีบุญคุณต่อเรา การปลูกฝังให้ประชาชนมีความรักต่อชาติ คือ แผ่นดินที่เราอยู่อาศัย ศาสนา คือ คำสอนขององค์พระศาสดาแต่ละพระองค์ที่สอนให้เราทุกคนเป็นคนดี และพระมหากษัตริย์ คือ ผู้ปกครองบ้านเมืองโดยธรรม เพื่อความสงบสุขของพสกนิกรชาวไทย...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

แนวทางการพัฒนารูปแบบการนำเสนอ

จากการศึกษาพบว่า รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหน้งตะลุงเพื่อให้การสื่อความหมายระหว่างนายหน้งและผู้ชมเพื่อให้เกิดความเข้าใจ ทศนคติ ความรู้ ความคิดของผู้ชมสรุปเป็นภาพที่ 4.74 ดังนี้

แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ

ภาพที่ 4.74 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ
ด้านรูปแบบการนำเสนอ

1) การตีแผ่ความจริงในสังคม

นายหนังสือควรให้ความรู้ ความคิดอย่างลุ่มลึก ด้วยการสะท้อนสภาพความเป็นจริงในสังคมจนเกิดความกระจ่าง ในด้านการเมืองได้แก่ 1) การทุจริตคอร์รัปชันและ 2) การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจได้แก่ 1) ข้าราชการมหากแพง และ 2) ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประชาชนในท้องถิ่น ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การนำเสนอโดยใช้ความคิดที่มีความลุ่มลึกเพื่อสะท้อนสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้นทั้งในด้านการเมืองเศรษฐกิจ และสังคม ยิ่งถ้าเป็นเรื่องในท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับผู้ชมมากๆ ก็ยิ่งน่าสนใจ...” (จจร ฝ่ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นและสามารถสะท้อนถึงความเป็นจริงในขณะนั้นได้ โดยนายหนังตะลุงต้องมีความลุ่มลึกในการนำเสนอข้อมูล ในด้านการเมืองได้แก่ การทุจริตคอร์รัปชัน การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจได้แก่ ข้ำวยากหมากแพง ผลผลิตทางการเกษตรตกต่ำ...” (อศวิน เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

“...นายหนังต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการนำเสนอเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมไม่ว่าจะด้านการเมือง เศรษฐกิจ มาถ่ายทอดให้กับผู้ชมอย่างกระชับแจ่ม มีมีความลุ่มลึกในการนำเสนอข้อมูล...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

2) การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง

นายหนังตะลุงควรเล่าเหตุการณ์บ้านเมืองอันเกิดจากความรู้ ประสบการณ์ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น โดยที่ต้องมีการลำดับเนื้อหาและโครงเรื่องก่อนนำมาแสดง ได้แก่ เรื่องข่าวสารเหตุการณ์ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...เรื่องข่าวสารเหตุการณ์ทั้งทางการเมือง เศรษฐกิจ และสังคมที่เกิดขึ้นเป็นเรื่องที่มีความน่าสนใจ และยังถ้านายหนังและผู้ชมมีประสบการณ์ร่วมกันก็ยิ่งทำให้มีความน่าสนใจ และดึงดูดใจให้ผู้ชมการแสดงมากขึ้น...” (พิทยา บุญรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การนำเสนอเรื่องราวเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในบ้านเมืองโดยใช้ประสบการณ์ของนายหนังโดยนายหนังต้องมีความสามารถในการลำดับความที่ดีไม่วกไปวนมา...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การบอกเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองที่มาจากประสบการณ์ของนายหนังซึ่งนั้นเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดกับนายหนังเอง สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือการลำดับเนื้อหาและโครงเรื่องก่อนหลัง...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

3) การยกกรณีศึกษา

นายหนังตะลุงควรนำเสนอข้อมูลโดยการยกกรณีศึกษา ซึ่งเกิดจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์ของนายหนัง เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจถึงสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นได้ดี ยิ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เกิดขึ้นกับผู้ชมในท้องถิ่นเองก็ต้องสะท้อนสภาพความเป็นจริง อาจใช้เทคนิคในการสร้างจุดสนใจโดยการยกตัวอย่างในพื้นที่ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การยกกรณีศึกษาเป็นวิธีการที่ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจถึงสภาพการณ์ที่เกิดขึ้นได้ดียิ่งขึ้นและถ้านำเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เกิดขึ้นในท้องถิ่นเองก็ยิ่งสะท้อนสภาพความเป็นจริง...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การนำเสนอโดยใช้วิธีการยกกรณีศึกษาโดยที่เรื่องที่ใช้เป็นเรื่องที่มาจก ความรู้ ประสบการณ์ของนายหนังตะลุงและสอดคล้องกับความเป็นอยู่ของผู้ชมอาจใช้เทคนิคใน การสร้างจุดสนใจโดยการยกตัวอย่างในพื้นที่ที่จะช่วยให้ผู้ชมมีส่วนร่วมในการแสดงมากขึ้น...” (อศวิน เนตร โพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

4) การบอกเล่าประวัติศาสตร์

นายหนังตะลุงใช้วิธีการบอกเล่าประวัติศาสตร์ โดยใช้ความเป็นกลาง บอกเล่า อย่างตรงไปตรงมา ลำดับความตามเวลาให้เข้าใจง่าย มีความถูกต้องแม่นยำ และมีความซื่อสัตย์ใน การนำเสนอข้อมูล ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การบอกเล่าเรื่องราวประวัติศาสตร์เป็นการนำเสนอข้อมูลที่เกิดขึ้นมาแล้ว ดังนั้นนายหนังต้องมีความรู้ มีข้อมูลที่มีความเป็นกลาง มีการลำดับเรื่องราวตามเวลาที่มีความ ถูกต้อง...” (ขจร ฝ่ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การแสดงหนังตะลุงโดยใช้การนำเสนอด้วยวิธีการบอกเล่าประวัติศาสตร์ นั้น ในแต่ละครั้งนายหนังตะลุงต้องศึกษาความเป็นมาของชุมชนของผู้ชมว่ามีพื้นฐานทาง ประวัติศาสตร์อย่างไรหรือมีความสนใจในเหตุการณ์ใดเพื่อเป็นข้อมูลในการนำเสนอ ที่สำคัญ คือ เรื่องราวนั้นต้องมีความเป็นกลาง...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

5) การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง

นายหนังตะลุงต้องสามารถแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึก นึกคิดของ นายหนังตีความตามข้อมูลตามประสบการณ์ที่นายหนังได้รับแล้วนำเสนอที่ได้มาสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย การแสดงความคิดเห็นเชิงตัดสินความรู้สึกชอบไม่ชอบ ดังข้อมูลที่ได้จาก การสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมืองโดยใช้ความคิดเห็น ความรู้สึกนึกคิด ของนายหนังเอง โดยใช้ความสามารถและประสบการณ์ที่มีมาสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อยที่ เกิดขึ้นแล้วมานำเสนอในลักษณะชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การนำเสนอด้วยวิธีการวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมืองตามข้อมูลจาก ประสบการณ์ที่นายหนังได้รับแล้วนำเสนอที่ได้มาสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อยซึ่งนายหนังต้อง มีความรู้ในเหตุการณ์นั้น...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

6) การใช้การอภิปราย ได้วาที

จากการศึกษาพบว่านายหน้่งตะลุงใช้วิธีการนำเสนอด้วยการอภิปรายได้วาที โดยแสดงความคิดเห็น ให้เห็นถึงความขัดแย้งกัน โดยนำเสนอข้อมูลที่มีการหักล้างกัน รูปแบบการนำเสนอวิธีการนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เนื่องจากใช้เทคนิคของการได้วาที ทำให้มีความสนุกสนาน เพื่อให้เกิดความครึกครื้น ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การนำเสนอโดยการใช้อภิปราย ได้วาทีเป็นวิธีที่สร้างความสนุกสนาน เพราะเป็นการโต้ตอบกันระหว่างตัวละครที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกันทำให้บรรยากาศครึกครื้น...” (ขจร ฝ้ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...นายหน้่งตะลุงใช้วิธีการนำเสนอด้วยการอภิปรายได้วาทีโดยแสดงความคิดเห็น โดยนำเสนอข้อมูลที่มีการหักล้างกัน รูปแบบการนำเสนอวิธีการนี้เป็นเรื่องที่น่าสนใจ เนื่องจากใช้เทคนิคของการได้วาที...” (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

7) การใช้สุภาษิตคำคม คติ เพื่อสอนใจ

จากการศึกษาพบว่านายหน้่งตะลุงใช้วิธีการนำเสนอโดยใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจผู้ชม ทำให้การพูดมีความน่าสนใจ และสร้างการจดจำได้ดี รวมทั้งแสดงถึงภูมิปัญญาของนายหน้่งเองด้วย ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การนำเสนอด้วยสุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจเป็นการแสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาของนายหน้่งที่สามารถนำสุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจผู้ชม ทำให้การพูดมีความน่าสนใจ และสร้างการจดจำได้ดี...” (บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

“...นายหน้่งที่มีความรู้ความเข้าใจในความหมายของสุภาษิต คำคม คติ จะใช้ในการแสดงหน้่งตะลุงเพื่อสอนใจทำให้การพูดมีความน่าสนใจ และสร้างการจดจำได้ดี รวมทั้งแสดงถึงภูมิปัญญาของนายหน้่งเองด้วย...” (พิทยา บุขรรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

8) การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ

จากการศึกษาพบว่านายหน้่งตะลุงสามารถใช้วิธีอุปมาอุปมัย เปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเห็นภาพเหตุการณ์ที่ต้องการนำเสนอได้ชัดเจน ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การนำเสนอโดยใช้วิธีอุปมาอุปมัย เปรียบเทียบเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเห็นภาพเหตุการณ์ที่ต้องการนำเสนอได้ชัดเจน...” (ขจร ฝ้ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การนำเสนอเรื่องราวต่างๆ นายหน้่งตะลุงสามารถใช้วิธีอุปมาอุปมัย เปรียบเทียบเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเห็นภาพเหตุการณ์ที่ต้องการนำเสนอได้ชัดเจนซึ่งอาจใช้สำนวนที่มีความเข้าใจกันทั้งนายหน้่งตะลุงและผู้ชม...” (อัศวิน เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

“...นายหนังต้องเป็นผู้ที่มีความสามารถในการใช้อุปมาอุปมัย เปรียบเทียบเรื่องราวที่เกิดขึ้นในสังคมเพื่อให้เห็นภาพเหตุการณ์ได้อย่างชัดเจนขึ้น...” (ไมตรี จันทรา สัมภาษณ์ 25 กันยายน พ.ศ. 2560)

9) การใช้ตัวตลกเป็นหลัก

จากการศึกษาพบว่า นายหนังตะลุงการใช้บทเจรจาผ่านตัวตลกที่เน้นหนักที่สุด เพราะจะรู้สึกกินใจ มีอารมณ์ร่วมเพราะรู้สึกว่าคุณเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเขา เป็นคนกลุ่มเดียวกับเขา อย่างอื่นมันมี เช่น ผ่านบทร้อยกรอง บทเจรจาของตัวละครตัวอื่นๆ แต่ว่าให้กินใจแน่นอนก็ต้องผ่านตัวตลกให้ผู้ชมเกิดความเชื่อในสิ่งที่พูด โดยใช้วิธีการพูดว่าร้ายตนเอง แสดงให้เห็นถึงความจริงใจในการนำเสนอข้อมูล ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...การใช้ตัวตลก จะสามารถเข้าใจเข้าถึงประชาชนได้มากกว่าเรามักจะอ้างอิงตัวเองกับคนที่ใกล้เคียงกับตัวเรามากที่สุดคนเราคงไม่อ้างอิงตัวเองว่าเป็นพระฤๅษีตัวพระ ตัวนาง ตัวยักษ์ แต่ตัวที่เข้าใจชาวบ้านมากที่สุดก็จะเป็น ไอเท่ง ไอทอง ไช้หนุ่ยนี้ละ เมื่อคนเหล่านั้นทำ บทบาทอะไรของมาก็เหมือนเป็นปากเป็นเสียงให้เรา บ่นอะไรให้ฟัง...” (จจร ฝ่ายเทศ สัมภาษณ์ 1 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...การใช้บทเจรจาผ่านตัวตลกที่เน้นหนักที่สุดเพราะจะรู้สึกกินใจ มีอารมณ์ร่วมเพราะรู้สึกว่าคุณเหล่านั้นเป็นตัวแทนของเขา เป็นคนกลุ่มเดียวกับเขา อย่างอื่นมันมี เช่น ผ่านบทร้อยกรอง บทเจรจาของตัวละครตัวอื่นๆ แต่ว่าให้กินใจแน่นอนก็ต้องผ่านตัวตลก...” (พิทยา บุญรัตน์ สัมภาษณ์ 3 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...อารมณ์ขันหรือมุขตลกมันเป็นสีส้มที่ช่วยเพิ่มให้การแสดงนั้นๆ คี้งขึ้น นำจดจำยิ่งขึ้น โดยเฉพาะมนุษย์เราต้องการสภาพทางอารมณ์ที่มีความสนุกสนานหรือความฮา มันเป็นส่วนหนึ่งของอารมณ์ที่สำคัญ ดังนั้นถ้าคณะไหน ศิลปินคนไหนใช้ตรงนี้ มันก็เป็นจุดเด่นของเขา.” (อศวิณ เนตรโพธิ์แก้ว สัมภาษณ์ 6 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

10) หยิกแกมหยอก

จากการศึกษาพบว่านายหนังตะลุงใช้วิธีการเหน็บแนม ล้อเลียน เพื่อทำให้เกิดความตลก ผู้ชมเกิดความครื้นเครง ดึงดูดความสนใจ และทำให้เกิดการจดจำได้ดี ดังข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์นำมาเสนอ ดังนี้

“...นายหนังตะลุงใช้วิธีการเหน็บแนม ล้อเลียน เพื่อทำให้เกิดความตลก ผู้ชมเกิดความครื้นเครงสามารถดึงดูดความสนใจให้ผู้ชมเกิดการจดจำและมีความนิยมในการแสดงของนายหนัง...” (จรรุญ หนูทอง สัมภาษณ์ 27 กันยายน พ.ศ. 2560)

“...วิธีการนำเสนอในการแสดงหนังตะลุงวิธีการเหน็บแนม ล้อเลียนกัน
ระหว่างตัวละครสร้างความสนุกสนานรื่นเริงสามารถดึงดูดความสนใจให้ผู้ชมเกิดการจดจำได้”
(บุญธรรมเทิดเกียรติชาติ สัมภาษณ์ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2560)

ตารางที่ 4.6 แสดงตารางความถี่แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ

วัตถุประสงค์	ประเด็น	ประเด็นหลัก	รวม
5.เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ	คุณลักษณะทาง		
	การเมือง		
	และสื่อสารของ		
	นายหนังสือ		
	คุณลักษณะทาง	- คุณลักษณะทาง	5
	การเมือง	- อุดมการณ์ทางการเมือง	
		- ความยุติธรรม	5
		- ความเป็นธรรม	4
		- ประสบการณ์ทางการเมือง	5
		- ความสามารถในการวิเคราะห์ความตื่นตัวทางการเมือง	6
		- ความสามารถในการวิเคราะห์วัฒนธรรมทางการเมือง	4
		- ความรักต่อท้องถิ่นของตนเอง คิดถึงคนที่อยู่ใกล้ตัว	4
		- เจตคติของการมีตัวตนทางการเมือง	3
		- ผ่านการศึกษาการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม	5
		- ความรู้เบื้องต้นทางการเมือง	6
		- ความรู้ทางการเมืองอย่างรอบด้าน	5
	- คุณลักษณะ	- ควรมีความเข้าใจกระบวนการสื่อสารเป็นอย่างดี	6
	ทางการสื่อสาร	- มีเทคนิคการโน้มน้าวใจ	5
	การกำหนด	- ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย	6
	ประเด็นเนื้อหา	- องค์กร/สถาบันทางการเมือง	5
	ทางการเมือง	- ความสำคัญทางการเมือง	5
		- นโยบายการบริหารประเทศ	5
		- พฤติกรรมการบริหารประเทศ	5
		- บทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศ	4

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	ประเด็น	ประเด็นหลัก	รวม
		- หลักธรรมาภิบาลในการบริหารบ้านเมือง	5
		- การเมืองภาคประชาชน	6
		- ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์	6
	รูปแบบการนำเสนอ	- การตีแผ่ความจริงในสังคม	5
		- การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง	5
		- การยกกรณีศึกษา	5
		- การบอกเล่าประวัติศาสตร์	4
		- การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง	5
		- การใช้การอภิปราย โต้แย้ง	6
		- การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ	4
		- การใช้อุปมาอุปไมย การเปรียบเทียบ	4
		- การใช้ตัวตลกเป็นหลัก	6
		- หยิกแกมหยอก	6

จากตารางที่ 4.6 พบว่าแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือดังกล่าวนั้นจากการศึกษาวิจัยพบว่า มีประเด็นที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประเด็นได้แก่

ประเด็นแรกแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในด้านคุณลักษณะทางการเมืองและสื่อสารของนายหนังสือ พบว่า ในส่วนคุณลักษณะทางการเมืองของนายหนังสือ ได้แก่ 1) มีอุดมการณ์ทางการเมือง เป็นผู้มีความคิด ความเชื่อ มีแบบแผนเกี่ยวกับหลักการและเห็นถึงคุณค่าทางการเมือง 2) ความยุติธรรม จะต้องเป็นผู้ที่ยึดถือความเที่ยงธรรม ความชอบธรรม ความชอบด้วยเหตุผล และความถูกต้อง 3) ความเป็นธรรม จะต้องมีความคิดว่าทุกคนควรได้รับความเป็นธรรมอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะแตกต่างกันด้วยเชื้อชาติ ศาสนา ภูมิกำเนิด ฐานะ หรือการศึกษา ทั้งนี้ต้องไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นด้วย 4) ความรักต่อท้องถิ่นของตนเอง คิดถึงคนที่อยู่ใกล้ตัว นอกจากนี้จะได้รับความนิยมนั้นยังเป็นที่รักเลื่อมใสศรัทธาจากคนในท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย 5) ความสามารถในการวิเคราะห์ความตื่นตัวทางการเมืองของผู้ชม มีผลกับการกำหนดเรื่อง เนื้อหาในการแสดงของนายหนังสือเพื่อให้เข้าถึงใจของผู้ชมให้มากที่สุด 6) ความสามารถในการวิเคราะห์วัฒนธรรมทางการเมือง นายหนังสือควรเป็นผู้ที่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าประชาชนในแต่ละท้องถิ่นมีความรู้ความคิด หรือความเชื่อ และค่านิยมทางการเมือง ในการจะวิเคราะห์วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้ชมได้นั้นนายหนังสือ

จำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบ หรือบริบทต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล โดยเฉพาะพัฒนาการทางการเมือง 7) เจตคติของการมีตัวตนทางการเมือง ผู้ที่เผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีต้องเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ตนพูดจะมีผลทางการเมืองและพูดแล้วจะเกิดผลกับความคิด ทศนคติ พฤติกรรมของผู้ชมการแสดงหนังตะลุง ผู้ที่คิดแบบนี้จึงจะสามารถสื่อสารอุดมการณ์ความคิดทางการเมืองออกมาได้ 8) ประสบการณ์ตรงทางการเมือง การผ่านสภาพทางสังคมที่มีความหลากหลาย ความเสียเปรียบ ได้เปรียบในสังคม ความไม่ยุติธรรมในสังคม ช่วยให้นายหนังสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้อย่างน่าสนใจ ทำให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วมกับการแสดงของนายหนังได้ดียิ่งขึ้น 9) ผ่านการศึกษาการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม 10) ความรู้เบื้องต้นทางการเมือง คือ ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทนนายหนังตะลุงควรมีความรู้และให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการเลือกตั้งซึ่งเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นประชาธิปไตย ประชาชนมีสิทธิเลือกผู้แทนเข้าไปเป็นผู้บริหารจัดการแทนตัวพวกเขาในการบริหารประเทศและการออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชนไม่ใช่เลือกไปเป็นเจ้านาย ซึ่ง ประชาชนก็ยังมีสิทธิคัดค้านถอดถอนผู้แทนเหล่านั้นได้เมื่อไม่ได้ทำหน้าที่อย่างซื่อตรง เลือกที่จะทำประโยชน์ให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และประชาธิปไตยแบบประชาชนมีส่วนร่วมหรือการเมืองภาคพลเมืองเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจในเรื่องสิทธิและบทบาทของตนว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยรัฐธรรมนูญมีช่องทางให้ประชาชนคัดค้านหรือถอดถอนผู้แทนได้ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเลือกตั้ง และ 11) ความรู้ทางการเมืองอย่างรอบด้าน ได้แก่ ระบอบการปกครอง นโยบายการบริหารประเทศ พฤติกรรมการบริหารประเทศ และการเมืองภาคประชาชน และในส่วนคุณลักษณะทางการสื่อสาร ได้แก่ 1) ควรมีความเข้าใจกระบวนการสื่อสารเป็นอย่างดี ความรู้ทางการสื่อสารของนายหนัง คือ มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารว่ามีองค์ประกอบสำคัญอะไรบ้าง การสื่อสารมีข้อจำกัดอะไรบ้าง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงความสำคัญขององค์ประกอบใดบ้าง เช่น ผู้ส่งสาร สื่อ สาร ผู้รับสาร และ 2) มีเทคนิคในการโน้มน้าวใจนายหนังตะลุงจะประสบความสำเร็จเป็นที่นิยมได้นั้นจะต้องมีความสามารถในการโน้มน้าวใจ มีเทคนิควิธีการในการแสดงที่สร้างความเชื่อถือและความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ชม

ประเด็นที่สองแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในด้านการกำหนดประเด็นเนื้อหาทางการเมืองพบว่า ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองควรนำมาเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ 1) การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้และใช้ชีวิตในวิถีประชาธิปไตย การมีสิทธิเสรีภาพได้อย่างเสมอภาคกัน โดยเฉพาะเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การมีวุฒิภาวะทางการเมือง การรู้จักรับฟังความคิดเห็น โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกฎหมาย 2) องค์กร/สถาบันทางการเมือง เข้าใจถึงแบบแผน กฎเกณฑ์และกิจกรรมขององค์กรทางการเมือง การมีปฏิสัมพันธ์

หรือการกระทำที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคล กลุ่มสมาคม หรือสังคมใหญ่ทั้งสังคม 3) ความสำคัญทางการเมืองนายหน้าควรแสดงให้เห็นว่าถ้าประเทศใดมีระบบการเมืองที่ดี มีสถาบันทางการเมืองที่มั่นคง มีนักการเมืองที่มีคุณภาพ ประเทศก็จะเกิดความเจริญรุ่งเรือง และพัฒนาก้าวหน้าไปในทิศทางที่ถูกต้อง 4) นโยบายการบริหารประเทศ โดยให้ความรู้เรื่องการกำหนดนโยบายการบริหารประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การต่างประเทศ ไปในแนวทางใดและใช้วิธีการใด 5) พฤติกรรมการบริหารประเทศนายหน้าจะต้องเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารบ้านเมืองอย่างรอบด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การต่างประเทศ โดยเฉพาะพฤติกรรมการบริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว 6) บทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศในการกำหนดนโยบายและบริหารประเทศให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และความสงบของประชาชนทั้งประเทศ 7) หลักธรรมาภิบาลในการบริหารบ้านเมือง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดระเบียบสังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชนและภาคประชาชน ให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข และตั้งอยู่ในความถูกต้องเป็นธรรม 8) การเมืองภาคประชาชนเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ยอมรับการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง และประชาชนมีสิทธิแสดงความคิดเห็น โดยเสรี ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง และ 9) ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ประเด็นสุดท้ายแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในด้านรูปแบบการนำเสนอพบว่า ประเด็นรูปแบบการนำเสนอทางการเมืองที่ควรใช้เผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ 1) การตีแผ่ความจริงในสังคมนายหน้าจะดูควรให้ความรู้ ความคิดอย่างลุ่มลึก ด้วยการสะท้อนสภาพความเป็นจริงในสังคมจนเกิดความกระจ่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประชาชนในท้องถิ่น 2) การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง โดยที่ต้องมีการลำดับเนื้อหาและโครงเรื่องก่อนนำมาแสดง 3) การยกกรณีศึกษาเกิดจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์ของนายหน้า ยิ่งเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เกิดขึ้นกับผู้ชมในท้องถิ่นเองก็ต้องสะท้อนสภาพความเป็นจริง 4) การบอกเล่าประวัติศาสตร์โดยใช้ความเป็นกลาง บอกเล่าอย่างตรงไปตรงมา ลำดับความตามเวลาให้เข้าใจง่าย มีความถูกต้องแม่นยำ และมีความซื่อสัตย์ในการนำเสนอข้อมูล 5) การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง แสดงความคิดเห็นตามความรู้สึก นึกคิดของนายหน้า ติดตามข้อมูลตามประสบการณ์ที่นายหน้าได้รับแล้วนำเสนอที่ได้มาสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย การแสดงความคิดเห็นเชิงตัดสินความรู้สึก 6) การใช้การอภิปราย ได้ว่าทำให้ผู้ชมเห็นถึงความขัดแย้งกัน โดยนำเสนอข้อมูลที่มีการหักล้างกัน ทำให้มีความสนุกสนาน 7) การใช้สุภาษิตคำคม คติ เพื่อสอนใจ 8) การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเห็นภาพเหตุการณ์ที่ต้องการนำเสนอได้ 9) การเผยแพร่โดยผ่านตัวตลก ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมกับการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองเพราะรู้สึกว่าการเล่านั้นเป็นตัวแทนของผู้ชม

เป็นคนกลุ่มเดียวกับผู้ชม เช่น ผ่านบทหรือกรอง บทเจรจาของตัวละครตัวอื่นๆ แต่ว่าให้กินใจ
แน่นอนก็ต้องผ่านตัวตลกให้ผู้ชมเกิดความเชื่อในสิ่งที่พูด โดยใช้วิธีการพูดว่าร้ายตนเอง แสดงให้
เห็นถึงความจริงใจในการนำเสนอข้อมูล และ 10) หยิกแกมหยอกใช้วิธีการเหน็บแนม ล้อเลียน
เพื่อทำให้เกิดความตลก ผู้ชมเกิดความครื้นเครง ดึงดูดความสนใจ และทำให้เกิดการจดจำดี

จะเห็นว่าแนวทางในการพัฒนาการสื่อสาร คือ นายหนังตะลุงควรควรมีอุดมการณ์
ทางการเมือง มีความคิด ความเชื่อ มีแบบแผนเกี่ยวกับหลักการทางการเมือง และเห็นถึงคุณค่าทาง
การเมืองในระบอบประชาธิปไตย มีการวิเคราะห์ผู้ชมด้านระดับความรู้ ความคิด หรือความเชื่อ
ค่านิยมทางการเมือง และวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้ชมในแต่ละท้องถิ่น เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ทาง
การเมืองและสนใจติดตามสถานการณ์ทางการเมืองและสังคมอยู่เสมอ มีความสามารถเลือกสรร
ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองในแต่ละช่วงเวลามานำเสนอให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ชม โดยพัฒนา
รูปแบบการนำเสนอให้สอดคล้องกับรสนิยมของผู้ชมรุ่นใหม่ พัฒนาเทคนิคการนำเสนอการจับร้อง
ตามบทหรือกรอง บทเจรจาของตัวละคร มีการเพิ่มตัวละครใหม่ๆ ที่มีความหลากหลายและทันสมัย
สมัย และมีการใช้ดนตรีสมัยใหม่ผสมกับดนตรีดั้งเดิมของคณะหนังตะลุง

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของ นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง ในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาคุณลักษณะทางการสื่อสารของ นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง การจัดประเด็นเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอ ปัญหา ความต้องการ และแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของ นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง

ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอออกเป็น 3 ข้อ คือ ข้อที่ 1 สรุปผลการวิจัย ข้อที่ 2 อภิปรายผล และ ข้อที่ 3 ข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

การสรุปผลการวิจัยเรื่อง การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของ นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง ผู้วิจัยแบ่งการนำเสนอตามลำดับดังนี้ 1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย 1.2 วิธีดำเนินการวิจัย และ 1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล รายละเอียดดังนี้

1.1 วัตถุประสงค์การวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์

- 1.1.1 เพื่อศึกษาคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง
- 1.1.2 เพื่อศึกษาประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง
- 1.1.3 เพื่อศึกษาปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง
- 1.1.4 เพื่อศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง
- 1.1.5 เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ

1.2 วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง “การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของ นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง” ในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้วิธีการ วิเคราะห์ผู้ส่งสาร โดยการสัมภาษณ์เจาะลึก (In depth Interview) และวิธีการสังเกตการณ์ (Observation) นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง เพื่อศึกษาลักษณะทางการสื่อสาร ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอ ใช้วิธีการอภิปรายกลุ่มย่อย (Group Discussion) กับกลุ่มผู้ชมหนังสือตลิ่ง เพื่อให้ทราบข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับปัญหาและความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการ นำเสนอ รวมถึงใช้วิธีการสัมภาษณ์เจาะลึก (In depth Interview) และเทคนิคสโนว์บอล (Snow Ball) กับกลุ่มผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการแสดงหนังสือตลิ่ง และการสื่อสารการเมือง เพื่อหาแนว ทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือตลิ่ง และวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยวิธีการพรรณนาวิเคราะห์

1.3 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สามารถสรุปผลการวิจัยได้ 5 ประเด็นหลักดังนี้

1.3.1 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังสือตลิ่ง ประเคียง ระฆังทอง

1.3.2 ประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่าน หนังสือตลิ่งของนายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง

1.3.3 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือตลิ่งของนาย หนังสือประเคียง ระฆังทอง

1.3.4 ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมในการ เผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือตลิ่งของนายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง

1.3.5 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ ตลิ่ง

โดยสามารถอธิบายรายละเอียดได้ดังนี้

1.3.1 สรุปคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังสือตลิ่ง ประเคียง ระฆังทอง

คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังสือตลิ่ง ประเคียง ระฆังทอง จากการศึกษาวิจัยพบว่า คุณลักษณะของนายหนังสือตลิ่ง ประเคียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการถ่ายทอดความรู้ ทางการเมือง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ด้านเจตคติทางการเมือง นายหนังสือประเคียงให้ความสำคัญกับการยึดถือหลัก คำสอนของพุทธศาสนามากที่สุด เพราะถือเป็นพื้นฐานของแนวทางในการดำเนินชีวิตตามแบบอย่าง เศรษฐกิจพอเพียง มีความสมถะ อ่อนน้อมถ่อมตั้นการเป็นต้นแบบที่ดีในเรื่องความซื่อสัตย์ มีความ

จงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเลื่อมใสการปกครองในระบอบประชาธิปไตย และมีหลักคิดว่าการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญที่สุด

ด้านเจตคติทางการสื่อสาร นายหนังประเคียงเป็นนักสื่อสารที่สร้าง ความสัมพันธ์ก่อนการสื่อสาร โดยเข้าไปพูดคุยถึงความต้องการของผู้ชม ทำให้เนื้อหาที่แสดงตรงกับ ความสนใจของผู้ชม เริ่มต้นการแสดงด้วยการพูดที่น่าสนใจ มีพลัง เรื่องที่นำไปเล่นเป็นเรื่องที่มี คุณค่าและเกิดประโยชน์กับผู้ชม เรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติคนในแต่ละพื้นที่ทำให้เชื่อมกับผู้ชมได้ ง่าย กล่าวคือข้อความหรือข้อมูล และวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารเหมาะสมกับผู้ชม และอีกสิ่งหนึ่ง ที่สำคัญ คือนายหนังประเคียงจะต้องถนัดการสื่อสารก่อนสื่อสารเสมอและมองผู้ฟังด้วยทัศนคติเชิง บวก สะท้อนจากการแสดงที่เต็มไปด้วยน้ำเสียง และคำพูดเชิงบวกจึงทำให้เป็นที่รักของผู้ชม

ด้านความรู้ทางการเมือง นายหนังประเคียง พบว่า การกล่อมเกลாதง การเมืองทางตรงมาจากการมีประสบการณ์โดยตรงด้วยตนเอง ศึกษาในเนื้อหาทางการเมืองจาก บุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองโดยตรง ได้แก่ ใน โรงเรียนและกลุ่มองค์กรทางการเมือง ต่างๆ รวมทั้งมีประสบการณ์ทางการเมือง การเล่นหนังตะลุงการเมือง แนวสะท้อนสังคม จนเกิด ความขัดแย้งทางการเมืองกับเจ้าหน้าที่รัฐ และการเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์ร่วมปฏิบัติการกับ พรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี (พคท.) ทำให้นำเอาแนวความคิด ทางการเมืองนี้มาแทรกในการแสดง นอกจากนี้สิ่งสำคัญที่นายหนังตะลุงต้องเรียนรู้ คือ การเรียนรู้ จากชุมชน ท้องถิ่น ได้พบเห็นเรื่องราว เหตุการณ์ วิถีชีวิตของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองผ่าน ประสบการณ์ตรงจากสภาพจริง เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางการเมืองมาตลอดชีวิตจากการเล่นหนัง ตะลุงในที่ต่างๆ ซึ่งในแต่ละชุมชนก็มีความแตกต่างกันทางการเมือง และการเรียนรู้จากผู้รู้ โดยได้ศึกษาความรู้จากนักวิชาการ ผู้รู้ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้รู้หลายๆ ท่านก็ทำให้ความรู้ ทางการเมืองเพิ่มพูนขึ้นด้วย

ความรู้ด้านการสื่อสาร ความสามารถในการเข้าใจในสาระทางการเมืองการสื่อสาร ของนายหนังประเคียงเกิดจากการกล่อมเกลாதงการสื่อสารทางตรงเป็นสำคัญ คือการที่ท่านได้รับการ ศึกษาในเนื้อหาทางการเมืองการสื่อสารจากครูบาอาจารย์การเล่นหนังตะลุงโดยตรง รวมถึงการมี ประสบการณ์ทางการเมืองการสื่อสารแบบเผชิญหน้า มีโอกาสไป สื่อสารด้วยวิธีการพูดคุยกับคนในท้องถิ่น เพื่อให้เกิดความเข้าใจบริบททางการเมืองในแต่ละพื้นที่ที่ต้องใช้วิธีการสื่อสารที่มีความ แตกต่างกันได้แก่ วิธีการจูงใจ เลือกสรรประเด็นเนื้อหาทางการเมืองทำให้วิธีการนำเสนอที่จะมี ความแตกต่างกันด้วย ในระดับกลุ่มย่อย ได้แก่ การสอนในห้องเรียน การปราศรัยหาเสียง การแสดง ต่อหน้าคนจำนวนมาก ประกอบกับนายหนังประเคียงมีรากฐานการศึกษาจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญจาก ครูบาอาจารย์ทางหนังตะลุง 2 ท่าน คือ หนังกั้น ทองหล่อและหนังมนุญ

ด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ลักษณะเด่นที่ทำให้การสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ผล คือ การใช้บทเจรจาในการนำเสนอเรื่องราวในลักษณะการโต้ตอบของตัวละคร หรือใช้เทคนิคการโต้วาที เพื่อให้เน้นย้ำความสำคัญโดยให้ตัวละครโต้แย้งกันในประเด็นทางการเมือง ทำให้มีความสนุกสนาน ผู้ชมไม่เบื่อหน่ายที่จะชมการแสดง

จะเห็นได้ว่าคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง เกิดจากการที่นายหนังประเคียงมีพื้นฐานจากการยึดถือหลักคำสอนของพุทธศาสนาเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด รวมถึงการมีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ มีความเลื่อมใสการปกครองในระบอบประชาธิปไตย โดยมีหลักคิดว่าการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นของประชาชนเป็นเรื่องที่มีความสำคัญ นายหนังประเคียงเป็นนักสื่อสารที่มีเจตคติทางการสื่อสาร โดยเริ่มจากการสร้างความสัมพันธ์กับผู้ชมก่อนการแสดงเพื่อให้ทราบถึงความต้องการของผู้ชม ทำให้เนื้อหาที่แสดงตรงกับความสนใจ เรื่องที่พูดก็จะมีพลัง มีคุณค่าและเกิดประโยชน์กับผู้ชม นอกจากนี้ นายหนังประเคียงยังเรียนรู้จากชุมชนท้องถิ่นทำให้เข้าใจความแตกต่างในแต่ละชุมชน ประกอบกับนายหนังประเคียงมีรากฐานการศึกษาจากผู้รู้ ผู้เชี่ยวชาญจากครูบาอาจารย์ทางหนังตะลุง 2 ท่าน คือ หนังกัน ทองหล่อและหนังหมื่นนุ้ย และ การใช้บทเจรจาในการนำเสนอเรื่องราวในลักษณะการโต้ตอบของตัวละคร หรือใช้เทคนิคการโต้วาที เพื่อให้เน้นย้ำความสำคัญโดยให้ตัวละครโต้แย้งกันในประเด็นทางการเมือง ทำให้มีความสนุกสนาน ผู้ชมไม่เบื่อหน่ายทำให้การสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ผล

1.3.2 สรุปผลการวิจัยประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

ประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการถ่ายทอดความรู้ทางการเมืองแก่ผู้ชมมีรายละเอียดต่อไปนี้ ดังนี้

ด้านประเด็นเนื้อหา

การศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง จากการศึกษาวิจัยพบว่า นายหนังประเคียงได้นำเสนอประเด็นเนื้อหาทางการเมืองในช่วงเวลาที่สำคัญ 3 ช่วงเวลา สรุปประเด็นเนื้อหาได้ดังนี้

ช่วงที่หนึ่ง : ช่วงพ.ศ. 2475 – ช่วงก่อน 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 เป็นช่วงที่นายหนังประเคียงได้มีชื่อเสียงโด่งดังจากการแสดงหนังตะลุงทางการเมืองทั้งในชนบทและในสถาบันการศึกษาต่างๆ ตามมหาวิทยาลัยชื่อดังหลายแห่งทั้งในภาคใต้และกรุงเทพฯ พบว่า การปกครองแบบเผด็จการอำนาจนิยม และประชาธิปไตยแบบไทย นโยบายการบริหารประเทศ ในเรื่องภัย

คอมมิวนิสต์ การสนับสนุนการลงทุนจากต่างชาติ รัฐบาลลดการอพยพย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในเมือง และกวาดล้างและปราบปรามยาเสพติด นายหนังประเคียงนำเสนอพฤติกรรมกรรมการบริหารประเทศว่ามีลักษณะมีบุคลิกของผู้มีอำนาจ แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองและพวกพ้อง รวมทั้งนำเสนอประเด็นการเมืองภาคประชาชน ในประเด็นที่รัฐไม่ยอมรับระบบการเลือกตั้งและระบบพรรคการเมือง ประชาชนถูกกีดรอนสิทธิ เสรีภาพ ไม่ให้มีการประท้วงการเรียกร้องสิทธิต่างๆ และการงดการชุมนุมทางการเมือง ในลักษณะเสียสิทธิการทำงานของรัฐบาล

ช่วงที่สอง : ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2519 เป็นช่วงที่นายหนังประเคียงหนีเข้าป่าไปพร้อมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย พบว่า ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักในเรื่องประเด็นระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย นโยบายการบริหารประเทศ ในเรื่องมีการพัฒนาระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย การต่อต้านคอมมิวนิสต์ การลดการอพยพย้ายถิ่นเข้ามาหางานทำในเมือง และการส่งเสริมให้เกิดความเสมอภาคของคนในชาติ รวมทั้งนำเสนอประเด็นการเมืองภาคประชาชน ในประเด็นความตื่นตัวทางการเมือง ความคิดทางการเมืองที่มีความแตกต่างกันอย่างสุดโต่ง และการแสดงออกของกลุ่มอนุรักษ์นิยม

ช่วงที่สาม : ช่วงหลัง พ.ศ. 2519 – พ.ศ. 2523 เป็นช่วงที่นายหนังประเคียงออกจากป่าเนื่องจากมีพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม พบว่า ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักในเรื่อง ระบอบการปกครองแบบลัทธิคอมมิวนิสต์ และอุดมการณ์แบบสังคมนิยม นโยบายการบริหารประเทศในเรื่องนโยบายทางทหาร พ.ร.บ. นิรโทษกรรม การเพิ่มราคาน้ำมัน การเมืองนำการทหาร พฤติกรรมการบริหารประเทศโดยชี้ให้เห็นความสำคัญของการมีความรับผิดชอบในฐานะตัวแทนของประชาชนและใช้ตำแหน่ง อำนาจอย่างชอบธรรม รวมทั้งนำเสนอประเด็นการเมืองภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมากขึ้น

ด้านรูปแบบการนำเสนอ

ในการศึกษาประเด็นรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง จากการศึกษาวิจัยพบว่า นายหนังประเคียงมีรูปแบบการนำเสนอสำคัญ 10 รูปแบบ ดังนี้

- 1) การตีแผ่ความจริงในสังคม เป็นการแสดงความรู้ ความคิดอย่างลุ่มลึก ด้วยการสะท้อนสภาพความเป็นจริงในสังคม และทำให้ผู้ฟังเกิดความกระจ่าง ในด้านการเมือง
- 2) การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง เกิดจากความรู้ ประสบการณ์ ซึ่งเป็นข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้น ใช้วิธีวางแผนเพื่อลำดับเนื้อหาและ โครงเรื่องก่อนนำมาแสดง

3) การยกกรณีศึกษา เกิดจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์ เพื่อให้ผู้ชมทราบและเข้าใจถึงปรากฏการณ์สะท้อนสภาพความเป็นจริง อาจใช้เทคนิคในการสร้างจุดสนใจ โดยการยกตัวอย่างในพื้นที่ เปรียบเทียบกับเรื่องใกล้ตัวชาวบ้าน

4) การบอกเล่าประวัติศาสตร์ ใช้ความเป็นกลาง บอกเล่าอย่างตรงไปตรงมา มีความถูกต้องแม่นยำ และมีความซื่อสัตย์ในการนำเสนอข้อมูล

5) การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง เป็นการแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกนึกคิดของนายหนัง ตีความตามข้อมูลที่นายหนังได้รับแล้วนำเสนอสาระที่ได้มาสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย การแสดงความคิดเห็นเชิงตัดสินความรู้สึกชอบไม่ชอบ

6) การใช้การอภิปราย ได้วาทิ ให้เห็นถึงความคิดเห็นที่มีความขัดแย้งกัน มีการนำเสนอข้อมูลมีหักล้างกัน ทำให้มีความสนุกสนาน ความครึกครื้น

7) การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ ช่วยให้การพูดมีความน่าสนใจ และสร้างการจดจำได้ดี รวมทั้งแสดงถึงภูมิปัญญา

8) การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ ทำให้ผู้ชมเข้าใจเห็นภาพเหตุการณ์ที่นายหนังประเคียงต้องการนำเสนอได้ชัดเจน

9) การทำร้ายตนเอง ใช้ประสบการณ์ของตนเอง ทำให้ผู้ชมเกิดความเชื่อในสิ่งที่พูด โดยใช้วิธีการพูดว่าร้ายตนเอง แสดงให้เห็นถึงความจริงใจในการนำเสนอข้อมูล

10) หยกเกมหยอก เป็นวิธีการเหน็บแนม ล้อเลียน เพื่อทำให้เกิดความตลก ผู้ชมเกิดความครื้นเครง ดึงดูดความสนใจ และทำให้เกิดการจดจำได้ดี และเป็นวิธีที่นายหนังประเคียงนิยมใช้มากที่สุด

จะเห็นได้ว่าการศึกษาประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังประเคียงใช้เพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงนั้นมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ทางการเมืองในแต่ละช่วงของไทย โดยที่ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังประเคียงให้ความสำคัญ คือ ประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการตีแผ่ความจริงในสังคม การปกครองในระบอบประชาธิปไตย การให้ความรู้ในเรื่องสิทธิ เสรีภาพในระบอบประชาธิปไตย การเลือกตั้ง และการเมืองภาคประชาชน ต้องการให้ประชาชนแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมากขึ้น ในประเด็นรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง นายหนังประเคียงเลือกใช้วิธีหยกเกมหยอก เพราะเป็นวิธีการนำเสนอที่เข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด และรูปแบบการนำเสนอเพื่อให้ความรู้ผสมผสานกับความสนุกสนานผ่านตัวตลก ผู้ชมก็จะได้รับทั้งความสนุกสนานและความรู้ทางการเมืองในคราวเดียวกัน

1.3.3 สรุปผลการวิจัยปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ ตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

ประเด็นปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือตะลุงของนายหนัง ประเคียง ระฆังทอง จากการศึกษาค้นคว้าได้จาก 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนแรก ปัญหาของผู้ชมในประเด็นความรู้และประสบการณ์ทางการเมืองพบว่า ผู้ชมหนังสือตะลุงส่วนใหญ่ขาดความสนใจข่าวสารทางการเมืองเนื่องจากพื้นฐานความรู้ทางการเมือง ประสบการณ์ทางการเมืองไม่อยู่ในช่วงเดียวกับนายหนังประเคียง ดังนั้น ความคิดทัศนคติทางการเมือง และเนื้อหาทางการเมืองจึงไม่ตรงกับประสบการณ์ที่อยู่ของตน ทำให้ความสนใจ และความต้องการข่าวสารทางการเมืองต่างกับนายหนังประเคียง โดยมีผู้ชมส่วนหนึ่งรู้สึกเบื่อหน่ายที่จะรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง เนื่องจากผู้ชมรู้สึกถึงความไม่จริงใจของนักการเมืองในการบริหารประเทศ เบื่อหน่ายพฤติกรรมโกงกินและเล่นพรรคเล่นพวกของนักการเมือง ผู้ชมมีความคิดว่าปัญหาทางการเมืองเป็นเรื่องที่แก้ไขได้ยากเพราะมีความเชื่อว่าการเมืองเป็นเรื่องของนักการเมือง และเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังประเคียงนำเสนอเข้าใจยาก อีกทั้งผู้ชมยังเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองทั้งในการใช้สิทธิเข้าร่วมการเลือกตั้งในระดับท้องถิ่นหรือระดับประเทศการกำหนดนโยบายสาธารณะ โดยการทำประชาพิจารณ์ การเข้าร่วมชุมนุมทางการเมือง และการเข้าฟังการปราศรัยของพรรคการเมืองน้อยมากหรือไม่เคยเข้าร่วม และมีผู้ชมส่วนหนึ่งมีความต้องการในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองในประเด็นการเท่าทันเหตุการณ์บ้านเมือง สิทธิประโยชน์ของตนเอง การตรวจสอบการทำงานของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) ข้อมูลด้านกฎหมายซึ่งในการแสดงมีการนำเสนออยู่น้อยทำให้ไม่ตอบสนองความต้องการของผู้ชม ความคิดเห็นของผู้ชมที่มีต่อการสอดแทรกข่าวสารและความรู้ทางการเมืองนอกจากนี้ยังเกิดจากผู้ชมไม่คุ้นเคยกับความบันเทิงที่สอดแทรกความรู้ทางการเมืองอย่างเข้มข้นและการให้ข้อมูลทางการเมืองบางช่วงบางตอนใช้สำนวนเข้าใจยากทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในการรับฟังข้อมูลทางการเมือง

ส่วนที่สอง ปัญหาของผู้ชมในประเด็นทักษะการสื่อสาร สาเหตุส่วนใหญ่ของผู้ชมที่ขาดทักษะการสื่อสาร เนื่องจากผู้ชมยังไม่เข้าใจการให้เสียง การใช้คำ และภาษาของตัวเอง แต่ละตัวเนื่องจากผู้ชมไม่คุ้นเคยกับลีลาการเชิดรูปหนังสือตะลุงและการใช้เสียงพากย์ ทำให้ผู้ชมสับสน รวมทั้งการเลือกใช้เสียงดนตรี และการนำเสนอภาพในแต่ละฉากที่เชิงซ้ำไม่น่าสนใจ ขาดความรู้ ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังประเคียงใช้ในการแสดงหนังสือตะลุง กล่าวคือ ผู้ชมมีช่วงอายุแตกต่างกัน คือผู้ชมที่มีอายุมากกว่า 50 ปี มีความเข้าใจเป็นอย่างดีเนื่องจากมีความคุ้นเคยกับภาษาดั้งเดิม ผู้ชมที่มีอายุน้อยกว่า 50 ปี มีภาษาดั้งเดิมได้บางคำที่ไม่เข้าใจเนื่องจากไม่ได้ใช้ใน

ชีวิตประจำวัน และถ้าในการแสดงหนังตะลุงบางช่วงบางตอนไม่ใช่ภาษาไทยกลาง ก็ทำให้ผู้ชมที่ไม่ได้มีภูมิคำเเนาอยู่ในภาคใต้ไม่สามารถเข้าใจความหมาย อีกทั้งผู้ชมขาดความเข้าใจในบทเจรจาบทกลอน มุขตลกที่นายหนังใช้สื่อความหมายและไม่สามารถจูงใจให้ผู้ชมติดตามชมจนจบ

จะเห็นได้ว่าปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ส่วนสำคัญเกิดจากผู้ชมขาดความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง เนื่องจากไม่มีพื้นฐานความรู้ทางการเมืองขาดประสบการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาเดียวกันกับนายหนังประเคียงมีผลให้การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารทางการเมืองคลาดเคลื่อนกับที่นายหนังประเคียงต้องการนำเสนอ อีกทั้งผู้ชมที่ไม่เคยชมหรือมีโอกาสได้ชมการแสดงหนังตะลุงของนายหนังประเคียงไม่กี่ครั้งก็จะไม่คุ้นเคย ไม่เข้าใจการให้เสียงและการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัว นอกจากนี้การแสดงหนังตะลุงที่ใช้เสียงดนตรีแบบเก่าเพียงอย่างเดียว และการนำเสนอภาพในแต่ละฉากที่เชื่อมซ้ำก็ทำให้การแสดงไม่น่าสนใจ

1.3.4 สรุปผลการวิจัยความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

ประเด็นความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง จากการศึกษาพบว่าผู้ชมการแสดงหนังตะลุงมีความต้องการ 2 ส่วน ได้แก่

ส่วนแรกความต้องการประเด็นเนื้อหาของผู้ชม พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่มีความต้องการประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจของตน ได้แก่ นโยบายความมั่นคงและการป้องกันประเทศ การแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน การสร้างรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง การปฏิรูปการเมืองการปกครอง นโยบายการแก้ไขปัญหาดังคม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการคูดเคลื่อนทางวัฒนธรรม โดยที่ผู้ชมส่วนหนึ่งมีความต้องการประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่มีความสอดคล้องกับผู้ชมเอง กล่าวคือ ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองควรมาจากประสบการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาเดียวกัน มีความคิด ทศนคติทางการเมืองไปในแนวทางเดียวกัน ตรงกับความสนใจ ความต้องการของผู้ชม ภาษาและวิธีการนำเสนอต่อการทำความเข้าใจ อีกทั้งผู้ชมยังให้ความสำคัญกับประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่สามารถสร้างการจดจำได้ดี คือ เนื้อหาที่นำมาแสดงต้องมีประเด็นสำคัญที่ชัดเจน มีมุขตลกที่ความประทับใจ เนื้อหาตรงกับประสบการณ์ และความต้องการของผู้ชม นอกจากนี้ผู้ชมยังมีความต้องการประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ให้ความรู้ทางการเมืองในแง่มุมใหม่ๆ ด้วยวิธีการนำเสนอที่ดึงดูดความสนใจ ไม่ทำให้รู้สึกเบื่อหน่าย ให้ความบันเทิง มีความสนุกสนาน มีความใกล้ชิดกับผู้ชม และทำให้ผู้ชมรับเอาความรู้ทางการเมือง โดยที่แสดงถึงแนวคิด

ทางการเมืองของนายหนังสื่อไปถึงผู้ชมได้อย่างเนบเนียน ผู้ชมคาดหวังว่าเมื่อชมหนังตะลุงแล้วได้ข้อมูลใหม่ๆ ที่สร้างความสนใจ ประหลาดใจ ในขณะที่เดียวกันก็มีความรู้ทางการเมืองมากขึ้นทำให้เกิดมุมมอง ความคิด และทัศนคติทางการเมืองให้มีความเข้มข้นมากขึ้นหรือปรับเปลี่ยนไปจากเดิมซึ่งมีผลกับพฤติกรรมการแสดงออกทางการเมืองของผู้ชม

ส่วนที่สองความต้องการรูปแบบการนำเสนอของผู้ชม พบว่า ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการรูปแบบการนำเสนอที่ทำให้ความเข้าใจ และการจดจำในเนื้อหาทางการเมืองมีมากขึ้น คือ

- 1) รูปแบบการนำเสนอต้องให้ทั้งความรู้และความสนุกสนาน ได้แก่ การอภิปรายโต้ว่าที่ หยิกแกมหยอก
- 2) รูปแบบการนำเสนอที่สามารถอธิบายรายละเอียดของเนื้อหาทางการเมืองได้ ได้แก่ การตีแผ่ความจริง การยกกรณีศึกษา
- 3) รูปแบบการนำเสนอที่บอกเล่าเรื่องราวในอดีตที่ยังคงเป็นที่สนใจ และยังอยู่ในความสงสัยของประชาชน ได้แก่ การบอกเล่าประวัติศาสตร์ และต้องสอดแทรกการให้แง่คิด ไปกับการให้ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ สุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจ ทั้งนี้ผู้ชมมีความต้องการเทคนิควิธีการแสดงหนังตะลุง ได้แก่ การใช้ภาษาพูดที่ชัดเจน มีการผนวกเพลงลูกทุ่งหรือเพลงประเภทอื่นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการแสดงหนังตะลุง การเชิดรูปที่เคลื่อนไหวเร็ว เพื่อให้เข้ากับเทคนิคการขับร้องในบทร้อยกรองและบทเจรจาของตัวละคร ควรมีการเพิ่มสีสันด้วยเสียงประกอบและทำนองดนตรีสมัยใหม่ ควรมีการนำเสนอประเด็นเนื้อหาด้วยตัวละครหลายชนชั้นเพื่อสะท้อนถึงวิถีชีวิตของคนในสังคม นอกจากนี้ผู้ชมมีความต้องการให้นายหนังตระหนักรถึงความสอดคล้องของการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองกับรูปแบบการนำเสนอ คือ รูปแบบการนำเสนอต้องช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเนื้อหาได้ดี และสามารถนำเนื้อหาทางการเมืองมาปรับใช้ได้ตรงกับรสนิยมของผู้ชม โดยรูปแบบการนำเสนออันจะมีผลต่อความคิด ทัศนคติ ความเข้าใจ รวมถึงความรู้ทางการเมือง กล่าวคือ หลังจากที่ผู้ชมได้ดูการแสดงหนังตะลุงแล้ว รูปแบบการนำเสนอที่ดีควรสร้างความสนใจ และส่งผลต่อความคิด ทัศนคติ ความเข้าใจ ความรู้ทางการเมือง โดยตอกย้ำความคิด ทัศนคติเดิมทางการเมืองให้มีความเข้มข้นมากขึ้น หรือทำให้มุมมองความคิด ทัศนคติทางการเมืองของผู้ชมมีการปรับเปลี่ยนไปจากเดิม จนกระทั่งมีผลกับพฤติกรรมแสดงออกทางการเมืองของผู้ชม ดังนั้นรูปแบบการนำเสนอที่ทำให้เกิดความนิยมในตัวนายหนังจึงต้องมีความหลากหลาย รูปแบบการนำเสนอเข้ากับเทคนิคการขับร้องในบทร้อยกรองและบทเจรจาของตัวละคร และมีการใช้ดนตรีสมัยใหม่ โดยที่ใช้ตัวละครที่มีความหลากหลาย ทันสมัย และสอดคล้องกับรสนิยมของผู้ชม

จะเห็นได้ว่าความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง ผู้ชมมีความต้องการประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจ มีความใกล้ชิดตัวกับประชาชน ได้แก่ นโยบายความ

มั่นคงและการป้องกันประเทศ การแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน การสร้างรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง การปฏิรูปการเมืองการปกครอง นโยบายการแก้ไขปัญหาดังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการคุกคามทางวัฒนธรรม โดยที่ผู้ชมส่วนใหญ่ต้องการรูปแบบการนำเสนอที่ทำให้ความเข้าใจและการจดจำในเนื้อหาทางการเมืองมีมากขึ้น คือ 1) รูปแบบการนำเสนอต้องให้ทั้งความรู้และความสนุกสนาน ได้แก่ การอภิปรายโต้ว่าที่ หักเกมหยอก 2) รูปแบบการนำเสนอที่สามารถอธิบายรายละเอียดของเนื้อหาทางการเมืองได้ ได้แก่ การตีแผ่ความจริง การยกกรณีศึกษา 3) รูปแบบการนำเสนอที่บอกเล่าเรื่องราวในอดีตที่ยังคงเป็นที่สนใจและยังอยู่ในความสงสัยของประชาชน ได้แก่ การบอกเล่าประวัติศาสตร์ และต้องสอดแทรกการให้แง่คิด กับการให้ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ สุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจ ทั้งนี้ผู้ชมมีความต้องการเทคนิควิธีการแสดงหนังตะลุง ได้แก่ เทคนิคการนำเสนอการขับร้องตามบทร้อยกรอง บทเจรจา ของตัวละคร มีการเพิ่มตัวละครใหม่ๆ ที่มีความหลากหลายและทันสมัย และมีการใช้ดนตรีสมัยใหม่ผสมกับดนตรีดั้งเดิมของหนังตะลุง

1.3.5 สรุปผลการวิจัยแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง

ประเด็นแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง มีรายละเอียดต่อไปนี้ ดังนี้

แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงนั้น จากการศึกษาวิจัยพบว่า มีประเด็นที่เกี่ยวข้องอยู่ 3 ประเด็น ได้แก่

ประเด็นแรกแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในด้านคุณลักษณะทางการเมือง และสื่อสารของนายหนังตะลุง พบว่า ในส่วนคุณลักษณะทางการเมืองของนายหนัง ได้แก่ 1) มีอุดมการณ์ทางการเมือง เป็นผู้มีความคิด ความเชื่อ มีแบบแผนเกี่ยวกับหลักการ และเห็นถึงคุณค่าทางการเมือง 2) ความยุติธรรม จะต้องเป็นผู้ที่ยึดถือความเที่ยงธรรม ความชอบธรรม ความชอบด้วยเหตุผล และความถูกต้อง 3) ความเป็นธรรม จะต้องมีความคิดว่าทุกคนควรได้รับความเป็นธรรมอย่างเสมอภาค และเท่าเทียมกัน ไม่ว่าจะแตกต่างกันด้วยเชื้อชาติ ศาสนา ภูมิกำเนิด ฐานะ หรือการศึกษา ทั้งนี้ต้องไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นด้วย 4) ความรักต่อท้องถิ่นของตนเอง คิดถึงคนที่อยู่ใกล้ตัว นอกจากจะได้รับความนิยมนั้นยังเป็นที่รักเลื่อมใสศรัทธาจากคนในท้องถิ่นนั้นๆ ด้วย 5) ความสามารถในการวิเคราะห์ความตื่นตัวทางการเมืองของผู้ชม มีผลกับการกำหนดเรื่องเนื้อหาในการแสดงของนายหนังเพื่อให้เข้าถึงใจของผู้ชมให้มากที่สุด 6) ความสามารถในการวิเคราะห์วัฒนธรรมทางการเมือง นายหนังควรเป็นผู้ที่สามารถวิเคราะห์ได้ว่าประชาชนในแต่ละ

ท้องถิ่นมีความรู้ ความคิด หรือความเชื่อ และค่านิยมทางการเมือง ในการจะวิเคราะห์วัฒนธรรมทางการเมืองของผู้ชมได้นั้นนายหนังจำเป็นต้องศึกษาองค์ประกอบ หรือบริบทต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล โดยเฉพาะพัฒนาการทางการเมือง 7) เจตคติของการมีตัวตนทางการเมือง ผู้ที่เผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีต้องเชื่อมั่นว่าสิ่งที่ตนพูดจะมีผลทางการเมืองและพูดแล้วจะเกิดผลกับความคิด ทศนคติ พฤติกรรมของผู้ชมการแสดงหนังตะลุง ผู้ที่คิดแบบนี้จึงจะสามารถสื่อสารอุดมการณ์ความคิดทางการเมืองออกมาได้ 8) ประสบการณ์ตรงทางการเมือง การผ่านสภาพทางสังคมที่มีความหลากหลาย ความเสียเปรียบ ได้เปรียบในสังคม ความไม่ยุติธรรมในสังคม ช่วยให้นายหนังสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้อย่างน่าสนใจ ทำให้ผู้ชมรู้สึกมีส่วนร่วมกับการแสดงของนายหนังได้ดียิ่งขึ้น 9) ผ่านการศึกษาการเมืองทั้งทางตรงและทางอ้อม 10) ความรู้เบื้องต้นทางการเมือง คือ ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน นายหนังตะลุงควรมีความรู้และให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องการเลือกตั้งซึ่งเป็นกิจกรรมทางการเมืองที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นประชาธิปไตยประชาชนมีสิทธิเลือกผู้แทนเข้าไปเป็นผู้บริหารจัดการแทนตัวพวกเขาในการบริหารประเทศและการออกกฎหมายเพื่อประโยชน์ของประชาชนไม่ใช่เลือกไปเป็นเจ้านายซึ่งประชาชนก็ยังมิตีหิตคัดค้านถอดถอนผู้แทนเหล่านั้นได้เมื่อไม่ได้ทำหน้าที่อย่างซื่อตรง เลือกที่จะทำประโยชน์ให้กับบุคคลหรือกลุ่มบุคคลใดบุคคลหนึ่ง และประชาธิปไตยแบบประชาชนมีส่วนร่วมหรือการเมืองภาคพลเมืองเพื่อให้ประชาชนมีความเข้าใจในเรื่องสิทธิและบทบาทของตนว่าการปกครองในระบอบประชาธิปไตยรัฐธรรมนูญมีช่องทางให้ประชาชนคัดค้านหรือถอดถอนผู้แทนได้ซึ่งมีความสำคัญไม่น้อยไปกว่าการเลือกตั้ง และ 11) ความรู้ทางการเมืองอย่างรอบด้าน ได้แก่ ระบอบการปกครอง นโยบายการบริหารประเทศ พฤติกรรมการบริหารประเทศ และการเมืองภาคประชาชน และในส่วนคุณลักษณะทางการสื่อสาร ได้แก่ 1) ควรมีความเข้าใจกระบวนการสื่อสารเป็นอย่างดี ความรู้ทางการสื่อสารของนายหนัง คือ มีความรู้ ความเข้าใจในกระบวนการสื่อสารว่ามีองค์ประกอบสำคัญอะไรบ้าง การสื่อสารมีข้อจำกัดอะไรบ้าง การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพต้องคำนึงถึงความสำคัญขององค์ประกอบใดบ้าง เช่น ผู้ส่งสาร สื่อ สาร ผู้รับสาร และ 2) มีเทคนิคในการโน้มน้าวใจ นายหนังตะลุงจะประสบความสำเร็จเป็นที่นิยมได้นั้นจะต้องมีมีความสามารถในการโน้มน้าวใจ มีเทคนิค วิธีการในการแสดงที่สร้างความเชื่อถือ และความเชื่อมั่นให้แก่ผู้ชม

ประเด็นที่สองแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในด้านการกำหนดประเด็นเนื้อหาทางการเมือง พบว่า ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองควรมานำมาเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ 1) การปกครองในระบอบประชาธิปไตยเพื่อให้ประชาชนได้มีความรู้และใช้ชีวิตในวิถีประชาธิปไตย การมีสิทธิเสรีภาพได้อย่างเสมอภาคกัน โดยเฉพาะเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การมีวิถีภาวะทางการเมือง การรู้จักรับฟังความคิดเห็น โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกฎหมาย 2) องค์การ/

สถาบันทางการเมือง เข้าใจถึงแบบแผน กฎเกณฑ์และกิจกรรมขององค์กรทางการเมือง การมีปฏิสัมพันธ์หรือการกระทำที่เกี่ยวกับกิจกรรมทางการเมือง หรือการมีส่วนร่วมทางการเมืองของบุคคล กลุ่มสมาคม หรือสังคมใหญ่ทั้งสังคม 3) ความสำคัญทางการเมือง นายหนังควรแสดงให้เห็นว่าถ้าประเทศใดมีระบบการเมืองที่ดี มีสถาบันทางการเมืองที่มั่นคง มีนักการเมืองที่มีคุณภาพ ประเทศก็จะเกิดความเจริญรุ่งเรือง และพัฒนาก้าวหน้าไปในทิศทางที่ถูกต้อง 4) นโยบายการบริหารประเทศ โดยให้ความรู้เรื่องการกำหนดนโยบายการบริหารประเทศในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การต่างประเทศ ไปในแนวทางใดและใช้วิธีการใด 5) พฤติกรรมการบริหารประเทศ นายหนังจะต้องเป็นผู้ที่ติดตามข่าวสารบ้านเมืองอย่างรอบด้านทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การต่างประเทศ โดยเฉพาะพฤติกรรมการบริหารท้องถิ่นซึ่งเป็นเรื่องใกล้ตัว 6) บทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศ ในการกำหนดนโยบายและบริหารประเทศให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงไว้ต่อรัฐสภา เพื่อให้เกิดความปลอดภัย และความสงบของประชาชนทั้งประเทศ 7) หลักธรรมาภิบาลในการบริหารบ้านเมือง เพื่อเป็นแนวทางในการจัดระเบียบสังคมทั้งภาครัฐภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ให้อยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข และตั้งอยู่ในความถูกต้องเป็นธรรม 8) การเมืองภาคประชาชน เป็นการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมทางการเมือง ขอมรับการแสดงความคิดเห็นที่แตกต่าง และประชาชนมีสิทธิแสดงความคิดเห็น โดยเสรี ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของการใช้สิทธิออกเสียงเลือกตั้ง และ 9) ความรักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

ประเด็นสุดท้ายแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในด้านรูปแบบการนำเสนอ พบว่า ประเด็นรูปแบบการนำเสนอทางการเมืองที่ควรใช้เผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ได้แก่ 1) การตีแผ่ความจริงในสังคม นายหนังตะลุงควรให้ความรู้ ความคิดอย่างลุ่มลึก ด้วยการสะท้อนสภาพความเป็นจริงในสังคมจนเกิดความกระจ่าง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับประชาชนในท้องถิ่น 2) การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง โดยที่ต้องมีการลำดับเนื้อหาและโครงเรื่องก่อนนำมาแสดง 3) การยกกรณีศึกษา เกิดจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์ของนายหนัง ยังเป็นเรื่องใกล้ตัวที่เกิดขึ้นกับผู้ชมในท้องถิ่นเองก็ต้องสะท้อนสภาพความเป็นจริง 4) การบอกเล่าประวัติศาสตร์ โดยใช้ความเป็นกลาง บอกเล่าอย่างตรงไปตรงมา ลำดับความตามเวลาให้เข้าใจง่าย มีความถูกต้องแม่นยำ และมีความซื่อสัตย์ในการนำเสนอข้อมูล 5) การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง แสดงความคิดเห็นตามความรู้สึก นึกคิดของนายหนัง ดีความตามข้อมูลตามประสบการณ์ที่นายหนังได้รับแล้วนำเสนอที่ได้มาสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย การแสดงความคิดเห็นเชิงตัดสินความรู้สึก 6) การใช้การอภิปราย ได้ว่าที่ ให้ผู้ชมเห็นถึงความขัดแย้งกัน โดยนำเสนอข้อมูลที่มีการหักล้างกัน ทำให้มีความสนุกสนาน 7) การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ 8) การใช้อุปมาอุปไมย การเปรียบเทียบ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจเห็นภาพเหตุการณ์ที่ต้องการนำเสนอได้ 9) การเผยแพร่โดยผ่าน

ตัวตลก ทำให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมกับการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองเพราะรู้สึกว่าการเหล่านั้นเป็นตัวแทนของผู้ชม เป็นคนกลุ่มเดียวกับผู้ชม เช่น ผ่านบทร้อยกรอง บทเจรจาของตัวละครตัวอื่นๆ แต่ว่าให้กินใจแน่นอนก็ต้องผ่านตัวตลกให้ผู้ชมเกิดความเชื่อในสิ่งที่พูด โดยใช้วิธีการพูดว่าร้ายตนเอง แสดงให้เห็นถึงความจริงใจในการนำเสนอข้อมูล และ 10) หยิกแกมหยอก ใช้วิธีการเหน็บแนม ล้อเลียน เพื่อทำให้เกิดความตลก ผู้ชมเกิดความครื้นเครง ดึงดูดความสนใจ และทำให้เกิดการจดจำดี

จะเห็นได้ว่าแนวทางในการพัฒนาการสื่อสาร คือ นายหนังตะลุงควรควรมีอุดมการณ์ทางการเมือง มีความคิด ความเชื่อ มีแบบแผนเกี่ยวกับหลักการทางการเมือง และเห็นถึงคุณค่าทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย มีการวิเคราะห์ผู้ชมด้านระดับความรู้ ความคิด หรือความเชื่อ ค่านิยมทางการเมือง และวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้ชมในแต่ละท้องถิ่น เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้ทางการเมืองและสนใจติดตามสถานการณ์ทางการเมืองและสังคมอยู่เสมอ มีความสามารถเลือกสรรประเด็นเนื้อหาทางการเมืองในแต่ละช่วงเวลามาแนะนำเสนอให้เกิดประโยชน์ต่อผู้ชม โดยพัฒนารูปแบบการนำเสนอให้สอดคล้องกับรสนิยมของผู้ชมรุ่นใหม่ พัฒนาเทคนิคการนำเสนอการขับร้องตามบทร้อยกรอง บทเจรจาของตัวละคร มีการเพิ่มตัวละครใหม่ๆ ที่มีความหลากหลาย และทันสมัย และมีการใช้ดนตรีสมัยใหม่ผสมกับดนตรีดั้งเดิมของคณะหนังตะลุง

2. อภิปรายผล

โดยผู้วิจัยจะแบ่งการอภิปรายผลออกเป็น 5 ประเด็น ดังนี้

1. การอภิปรายผลจากการศึกษาคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง
2. การอภิปรายผลจากการศึกษาประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง
3. การอภิปรายผลจากการศึกษาปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง
4. การอภิปรายผลจากการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเคียง ระฆังทอง
5. การอภิปรายผลจากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง

จากผลการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล สรุปดังนี้

2.1 การอภิปรายผลจากการศึกษาคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุงประเคียง ระฆังทอง

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังประเคียง ระฆังทองที่ส่งผลต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง การศึกษาครั้งนี้ พบว่า นายหนังประเคียงเติบโตจากครอบครัวชนชั้นกลางที่มีความเลื่อมใสในพุทธศาสนา ปრაกฏให้เห็นจากการสื่อสารของนายหนังประเคียงที่มีความเรียบร้อย สุภาพ นอกจากนี้ยังได้รับการปลูกฝังให้มีความจงรักภักดีต่อสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ และได้รับการกล่อมเกลาจากสถาบันการศึกษาอบรมให้นายหนังประเคียงมีความซื่อสัตย์ อยู่ในระเบียบมีความรับผิดชอบ รู้ถึงสิทธิหน้าที่ของการเป็นพลเมืองดีของไทยตามระบอบประชาธิปไตย จึงพบว่านายหนังประเคียงจึงเป็นผู้ที่มีรากฐานความคิดแนวคิดหัวเสรีนิยมก้าวหน้า (liberal progressivism) ยอมรับเปลี่ยนแปลงไปสู่สิ่งใหม่ รักความยุติธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และเห็นประโยชน์ของส่วนรวมเป็นเรื่องใหญ่ โดยมีหลักคิดที่ให้ความสำคัญกับพลังของประชาชนในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง กล่าวได้ว่า มุมมองการคิด การแสดงออกบุคลิกลักษณะของนายหนังประเคียงนั้นเป็นผลมาจากปัจจัยทางภูมิหลังและปัจจัยด้านสถาบันการศึกษาร่วมกันหล่อหลอมให้นายหนังประเคียงมีเจตคติทางการเมืองที่ส่งเสริมความเป็นประชาธิปไตยโดยใช้การแสดงหนังตะลุงเป็นสื่อกลาง สอดคล้องกับแนวคิดของ สุรพงษ์ โสธะเสถียร (2545: 27) กล่าวว่า การสื่อสารทางการเมือง (Political communication) เป็นกระบวนการในการชี้แนะและตรวจสอบพลังความพยายามของมนุษย์เพื่อให้บรรลุเป้าหมายทั้งปวง คำนี้ถึงพลังของประชาชน การสื่อสารการเมืองจึงไม่เชื่อเรื่องชะตากรรมแต่เชื่อมั่นในความสามารถและการกระทำของมนุษย์ที่อาศัยผลประโยชน์จากธรรมชาติของการเมือง การสื่อสารการเมืองจึงเป็นเรื่องของมนุษย์ที่แสวงหาผลประโยชน์ เสมือนเกษตรกรอาศัยความสามารถและความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของตนในการเพาะปลูกและการเก็บเกี่ยวข้าวซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของผลผลิตในธรรมชาติ เป็นการแสดงให้เห็นว่านายหนังประเคียงมีหลักคิดพื้นฐานเป็นนักสื่อสารการเมือง

เจตคติทางการสื่อสารของนายหนังประเคียง การศึกษาครั้งนี้ พบว่า แนวคิดการสื่อสารต้องมีความเข้าใจในสัญลักษณ์หรือภาษาให้ตรงกัน (Understanding) เป็นแนวทางที่นายหนังประเคียงใช้ในการสื่อสารไปยังผู้ชมการแสดงหนังตะลุง ผลการวิจัยมีความสอดคล้องเพราะแนวคิดดังกล่าวได้อธิบายว่าการสื่อสารที่ดีนั้นจะต้องเป็นกระบวนการที่ก่อให้เกิดความเข้าใจซึ่งกันและกันระหว่างนายหนังตะลุง และผู้ชม หรืออย่างน้อยที่สุดก็เพื่อผู้ชมได้เข้าใจเนื้อหาสาระที่นายหนังตะลุงต้องการจะสื่อ นายหนัง ประเคียงมีวิธีการของนักสื่อสาร ด้วยการสร้างความสัมพันธ์ก่อนการสื่อสารโดยเข้าไปพูดคุยถึงความต้องการของผู้ชม ทำให้เนื้อหาที่แสดงตรง

กับความสนใจของผู้ชม เริ่มต้นการแสดงด้วยการพูดที่น่าสนใจ มีพลัง เรื่องที่ใช้เล่นเป็นเรื่องที่มีคุณค่าและเกิดประโยชน์กับผู้ชม เรียนรู้และเข้าใจธรรมชาติคนในแต่ละพื้นที่ทำให้เชื่อมกับผู้ชมได้ง่าย กล่าวคือข้อความหรือข้อมูล และวิธีการที่ใช้ในการสื่อสารต้องเหมาะสมกับผู้ชม และอีกสิ่งหนึ่งที่สำคัญ คือนายหน้าประเคียงจะต้องเลือกสรรประเด็นเนื้อหาก่อนสื่อสารเสมอและมองผู้ฟังด้วยทัศนคติเชิงบวก สะท้อนจากการแสดงที่เต็มไปด้วยน้ำเสียง และคำพูดเชิงบวกจึงทำให้เป็นที่รักของผู้ชม สอดคล้องกับแนวคิดของ Hasling (1998: 22-26) ที่ว่า นักพูดที่ดีต้องมีการพัฒนาการพูดไปยังผู้ฟังว่ามีความสัมพันธ์กับหลายสิ่งหลายประการ ทั้งเกี่ยวกับสังคมและเศรษฐกิจในท้องถิ่น

- 1) ทราบความสนใจของผู้ฟัง ซึ่งเป็นความสนใจเฉพาะ
- 2) ทราบสถานะที่เป็นไปได้ของผู้พูดในความคิดผู้ฟัง
- 3) พยายามนับเสียง ความคิดของสาธารณชน
- 4) ใช้สัญลักษณ์ในการอธิบายสิ่งต่างๆ
- 5) คำนึงถึงวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของผู้ฟังแต่ละคน
- 6) คำนึงถึงทัศนคติและความเชื่อ
- 7) คำนึงถึงมุมมองทางการเมืองของผู้ฟัง (และ 8) คำนึงถึงความศรัทธาหรือศาสนาที่มีอิทธิพลกับผู้ฟังทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดการสื่อสารการเมือง กล่าวได้ว่า นายหน้าประเคียงจะคำนึงถึงผู้ชมตลอดเวลา ทั้งก่อนการแสดง ขณะทำการแสดง และหลังการแสดง โดยที่นายหน้าประเคียงมีความรู้เกี่ยวกับภูมิหลังของผู้ชมในทุกที่ที่ไปทำการแสดง มีการเตรียมตัววางแผนการแสดงให้เหมาะสมกับผู้ชม ซึ่งนายหน้าประเคียงที่จะกระทำเช่นนี้ได้จะต้องมีความสามารถในการวิเคราะห์ผู้ชมของตน สำหรับเนื้อหาที่นายหน้าเลือกใช้มีความสอดคล้อง และเหมาะสม ทั้งกับสภาพแวดล้อมและกลุ่มผู้ชมด้วย

ปัจจัยด้านการกล่อมเกลางานการเมืองทางตรง การมีประสบการณ์โดยตรงด้วยตนเอง ศึกษาเนื้อหาทางการเมืองจากบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการเมืองการปกครองโดยตรง ได้แก่ ในโรงเรียนและกลุ่มองค์กรทางการเมืองต่างๆ รวมทั้งเกิดจากมีประสบการณ์ทางการเมืองด้วยการเล่นหนังตะลุงการเมือง แนวสะท้อนสังคมมายาวนาน จนหลายครั้งเกิดความขัดแย้งทางการเมืองกับเจ้าหน้าที่รัฐ และเคยเข้าร่วมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทยในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี (พทท.) ทำให้นายหน้าประเคียงนำเอาแนวความคิดทางการเมืองนี้มาแทรกในการแสดง นอกจากนี้สิ่งสำคัญ คือ การเรียนรู้จากชุมชน ท้องถิ่น ได้พบเห็นเรื่องราว เหตุการณ์ วิถีชีวิตของผู้คนที่เกี่ยวข้องกับการเมืองผ่านประสบการณ์ตรงจากสภาพจริง เก็บเกี่ยวประสบการณ์ทางการเมืองมาตลอดชีวิตจากการเล่นหนังตะลุงในที่ต่างๆ ซึ่งในแต่ละชุมชนก็มีความแตกต่างกันทางการเมือง นอกจากนี้การเรียนรู้จากผู้รู้ โดยการศึกษาความรู้จากนักวิชาการ ผู้รู้ ได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้รู้หลายๆ ท่าน ก็ทำให้ความรู้ทางการเมืองเพิ่มพูนขึ้นด้วย ตามที่ ชวน เพชรแก้ว (2523) กล่าวว่า คณะหนังตะลุงที่ได้รับการนิยมนักจะมีคุณสมบัติเด่นๆ อยู่หลายประการที่เห็นได้ชัดเจน ได้แก่ ประการแรกตัวนายหนังตะลุงจะต้องมีความรอบรู้ในเรื่องราวต่างๆ อย่างกว้างขวาง ได้แก่ รอบรู้เกี่ยวกับสภาพสังคม ชีวิตความเป็นอยู่ของชาวบ้านในท้องถิ่น รอบรู้เกี่ยวกับหลักธรรมคำสอน วรรณคดี กฎหมาย

เศรษฐกิจ การเมือง และเรื่องอื่นๆ อีกมากมาย และสอดคล้องกับ แนวคิดของ Colin Hay (1984, อ้างใน Anthony Giddens, 1984) กล่าวถึง ทฤษฎีตัวแทน-โครงสร้าง (Agency-Structure) ว่าเป็นแนวคิดที่สะท้อนถึงที่มาของพฤติกรรมของมนุษย์ภายใต้ปัจจัยด้านต่างๆ ได้แก่ บริบททางด้านสังคม วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต ความเป็นอยู่ การอบรมสั่งสอนที่หล่อหลอมให้ปัจเจกชนมีทัศนคติ แนวคิด และการเลือกแสดงพฤติกรรมตามพื้นฐานของคนที่มีการทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลง การกระทำต่อสิ่งที่สนใจตลอดเวลาตามสถานการณ์หรืออิทธิพลทางความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบท เป็นการแสดงให้เห็นว่าคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังประเคียง ระฆังทองยอมมาจากพื้นฐานของการถูกอบรมกล่อมเกลา ประสบการณ์ การศึกษา ที่สะท้อนตัวตนออกมาในรูปของการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง นอกจากนี้ยังส่งผลต่อการตัดสินใจสื่อสารของหนังประเคียง ระฆังทอง ว่าภายใต้โครงสร้างบริบททางสังคมที่มีความแตกต่างในแต่ละยุคสมัยนายหนังประเคียงมีการคัดสรรประเด็นเนื้อหา รูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองอย่างไรเพื่อให้เอื้อประโยชน์จากการตัดสินใจเลือกใช้ประเด็นเนื้อหาและวิธีการนำเสนอ

ปัจจัยด้านทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองของนายหนังประเคียง ระฆังทอง การศึกษาครั้งนี้ พบว่า การใช้บทเจรจาเป็นวิธีการที่ใช้สื่อสารกับผู้ชมได้ดีที่สุด ด้วยการนำเสนอเรื่องราวในลักษณะการโต้ตอบของตัวละคร หรือใช้เทคนิคการโต้วาที เพื่อให้เน้นย้ำความสำคัญ โดยให้ตัวละครโต้แย้งกันในประเด็นทางการเมือง ทำให้มีความสนุกสนาน ผู้ชมไม่เบื่อหน่ายที่จะชมการแสดง นายหนังประเคียงยังมีความสามารถขับบทร้อยกรองได้หลายหลากลีลา เหมาะสมกลมกลืนไพเราะ สื่อไปยังผู้ชมให้เกิดอารมณ์ร่วมได้ดี ในบทร้อยแก้ว ใช้ภาษาตรงไปตรงมา เรียบง่าย ชัดเจน และมีเนื้อหาลุ่มลึก นอกจากนี้ยังใช้เทคนิคการเล่าเรื่อง ยกตัวอย่างเหตุการณ์ช่วยให้ผู้ชมเข้าใจมากขึ้น และช่วยให้เกิดความสนุกสนาน ผลการศึกษาปรากฏความสอดคล้องเพียงบางประเด็นจากการวิจัยของ รจเรศ ฌรงค์ราช (2548) "ได้ทำการศึกษาเรื่อง " สื่อมวลชนกับการปรับเปลี่ยนของสื่อพื้นบ้านหนังตะลุง" เพราะงานวิจัยนี้ค้นพบว่า หนังตะลุงมีการปรับเปลี่ยนเพื่อความอยู่รอดในปัจจุบันโดยปรับเนื้อหาการแสดงเป็นหนังตะลุงทอล์คโชว์ คือ เพิ่มบทเจรจาโดยนำข่าวสาร และมุขตลกมาสร้างความสนุกให้ผู้ชมหัวเราะตลอดการแสดง เพิ่มดนตรีสากลเข้ามาเพื่อบรรเลงเพลงลูกทุ่ง และบางคณะมีนักร้องโดยเฉพาะ ลดการขับกลอน ไม่เน้นการดำเนินเรื่องเป็นนิยาย เปลี่ยนมาใช้โรงหนังสำเร็จรูป ส่วนพิธีกรรมการไหว้ครูรูปหนังตะลุง และการใช้ภาษาได้ ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ของหนังตะลุง ยังธำรงรักษาไว้ไม่เปลี่ยนแปลง ทั้งนี้การปรับแปลงดังกล่าวได้รับการยอมรับจากผู้ชมเป็นอย่างดี ขณะที่การแสดงหนังตะลุงของนายหนังประเคียงไม่ได้เป็นหนังตะลุงทอล์คโชว์

2.2 การอภิปรายผลจากการศึกษาประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

จากปรากฏการณ์สำคัญในทางการเมือง และสังคมในแต่ละยุค ทั้งทางด้านระบอบการปกครอง การขยายตัวของระบบคอมมิวนิสต์ การเมืองภาคประชาชน เหตุเรียกร้องประชาธิปไตย จากนักศึกษา ประชาชน เจือปนใจของสภาพทางสังคม นโยบายของรัฐบาล และการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่รัฐ มีผลต่อประเด็นเนื้อหาทางการเมืองของนายหนังสือประเคียง

ช่วง พ.ศ. 2475 - พ.ศ. 2516 บ้านเมืองในขณะนั้นอยู่ท่ามกลางความขัดแย้งและการช่วงชิงอำนาจทางการเมือง สภาพแวดล้อมทางการเมืองและสังคม ความขัดแย้งทางการเมืองของบรรดาพรรคการเมือง โดยในช่วงดังกล่าวแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 การเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 - พ.ศ. 2500 มีการแย่งชิงอำนาจภายในระหว่างคณะราษฎร และระหว่างคณะราษฎรกับกลุ่มอำนาจเดิม การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองในช่วงนี้มีทั้งรูปแบบของการแต่งตั้ง การเลือกตั้ง และการรัฐประหาร และระยะที่ 2 การเปลี่ยนแปลงการปกครองในช่วงหลัง พ.ศ. 2500 - พ.ศ. 2516 จากเหตุการณ์รัฐประหารเมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2501 นำโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ทำให้การปกครองถูกครอบงำด้วยระบบราชการทหารและพลเรือนมีการกระชับอำนาจที่เบ็ดเสร็จ การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองในช่วงประมาณ 15 ปีต่อจากนั้นเป็นการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองที่ถูกขาดและชี้นำโดยคณะนายทหารที่มีการใช้อำนาจการปกครองแบบเบ็ดเสร็จนำโดยจอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จอมพลถนอม กิตติขจร และจอมพลประภาส จารุเสถียร พบว่าในช่วงดังกล่าวนายหนังสือประเคียงได้มีชื่อเสียงโด่งดังจากการแสดงหนังสือตลวงทางการเมืองทั้งในชนบทและในสถาบันการศึกษาต่างๆ ตามมหาวิทยาลัยชื่อดังหลายแห่งทั้งในภาคใต้และกรุงเทพ ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักในเรื่องการเสียดสีการทำงานของรัฐบาล เป็นกลยุทธ์สารที่นำเสนอแบบชัดเจน ตรงไปตรงมา คู่กัน

ช่วง 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 - พ.ศ. 2519 การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองภายหลังเหตุการณ์เมื่อวันที่ 14 ตุลาคม พ.ศ. 2516 จนถึงการปฏิวัติยึดอำนาจจากรัฐบาลนายธานินทร์ กรัยวิเชียร โดยพลเรือเอกสัจด์ ชะลออยู่ เมื่อวันที่ 20 ตุลาคม พ.ศ. 2520 นับเป็นช่วงเวลาสั้นๆ ประมาณ 4 ปี แต่ได้ปรากฏรูปแบบของการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองที่หลากหลายไม่แพ้ในช่วงเวลาอื่นๆ ก่อนหน้านั้น กล่าวคือ มีการเข้าสู่อำนาจการเมืองการปกครองโดยมีการตั้งบุคคลเข้ามาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี การเลือกตั้งภายใต้รัฐธรรมนูญที่เป็นประชาธิปไตย และการรัฐประหารยึดอำนาจโดยกองทัพ พบว่า ในช่วงดังกล่าว นายหนังสือประเคียงหนีเข้าป่าไปพร้อมกับพรรคคอมมิวนิสต์แห่งประเทศไทย ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักการ

โน้มน้าวใจชาวบ้านให้ตระหนักถึงสิทธิ เสรีภาพในการแสดงออกของตนเอง และชี้ให้เห็นถึงความไม่เป็นธรรมของโลกเสรีหรือพวกรทุนนิยม

ช่วงตั้งแต่ พ.ศ. 2519 - พ.ศ. 2523 รูปแบบการเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองในยุคนี้มีลักษณะสำคัญ คือ เป็นยุคที่การเข้าสู่อำนาจการเมืองการปกครองมีลักษณะเป็นประชาธิปไตย โดยเห็นได้ชัดให้มีการเลือกตั้งใน พ.ศ. 2522 โดยนายกรัฐมนตรีได้มาจากเสียงข้างมากของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เพียงแต่บุคคลที่ได้รับเลือกเป็นนายกรัฐมนตรี คือ เป็นผู้ทรงอิทธิพลในกองทัพ ได้แก่ พลเอกเกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์ และพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองไทย จากที่กล่าวมาข้างต้นย่อมทำให้มองเห็นว่า ระบอบการเมืองแบบประชาธิปไตยที่แท้จริงจึงต้องอยู่บนฐานการเมืองที่ประชาชนคือผู้กำหนดบุคคลเข้าสู่เส้นทางการเมืองไปพร้อมๆ กับบทบาทของการเป็นผู้ควบคุมเกมการเมือง การเปิดพื้นที่ให้ประชาชนเพิ่มขึ้นภายใต้กรอบของการรักษาและเคารพต่อสิทธิและเสรีภาพของกันและกัน ย่อมถือเป็นหลักการสำคัญที่ช่วยลดการทำให้ประชาธิปไตยถอยหลังเข้าคลองไปสู่การพัฒนาให้ก้าวหน้าต่อไป พบว่าในช่วงดังกล่าว เป็นช่วงที่นายหนังประเคียงออกจากป่าเนื่องจากมีพระราชบัญญัตินิรโทษกรรม ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองเน้นหนักการเสียดสีการทำงานของรัฐบาล และวิพากษ์วิจารณ์สภาพการเมืองทั้งภายในประเทศและภายในภาคใต้ สะท้อนให้เห็นได้ว่าการแสดงออกทางการเมืองสื่อสารของนายหนังประเคียงจะมีความสอดคล้องกับในแต่ละปรากฏการณ์สำคัญในทางการเมืองและสังคมในแต่ละยุค และเป็นตัวแทนความรู้สึกนึกคิดของประชาชนในขณะนั้นได้เป็นอย่างดี ตามที่ ชวน เพชรแก้ว (2546) ทำการศึกษา “หนังตะลุงในประเทศไทย” พบว่า บทบาทของหนังตะลุงที่สำคัญ คือ การทำหน้าที่บันทึกภาพสังคม การพัฒนาระบบคิด การสร้างทัศนคติ ค่านิยม และศีลธรรม บทบาทด้านการให้ความบันเทิง บทบาทด้านพิธีกรรม การให้การศึกษานอกระบบแก่ประชาชนและบทบาทในฐานะธุรกิจวัฒนธรรม แม้บทบาทดังกล่าวนี้ช่วยให้เห็น ศักยภาพและคุณค่าของหนังตะลุง อีกทั้ง พบว่า นายหนังประเคียงมีการคัดเลือกเนื้อหาในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง โดยพิจารณาว่า ประเด็นเนื้อหานั้นๆ เหมาะสมกับพื้นที่ที่ไปทำการแสดงมากน้อยเพียงใด เนื่องจากความสำเร็จในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ก็คือทำให้ผู้ชมคล้อยตาม สามารถเรียกความสนใจ โดยการสะท้อนสภาพปัญหา และการทำให้ผู้ชมเห็นภาพของเนื้อหาที่นายหนังนำเสนอ สอดคล้องกับแนวคิดของ Stuart Hall (1996) กล่าวว่า ผู้ส่งสารไม่ได้เป็นผู้ที่ทำหน้าที่ส่งผ่านข่าวสารเท่านั้น (transmitter) แต่เป็น “ผู้ที่ได้เข้ารหัส” (encode) ข่าวสารที่ส่งไปให้ด้วย ได้ทำงานสองอย่างพร้อมกันคือ การส่ง “ข่าวสาร” และ “การติดตั้งรหัสการถอดความหมายสาร” ให้กับผู้ชม(ผู้รับสาร)ไปด้วย โดยใช้การสื่อภาษา สื่อภาพ สื่อเสียง หรือสื่ออื่นๆ ในที่นี้คือสื่อพื้นบ้านหนังตะลุง ในกระบวนการรับสาร ผู้ชมได้เรียนรู้และได้รับการติดตั้งรหัสความหมาย

ไปด้วย ผู้ส่งสารจึงสามารถกำหนดทิศทางของการถอดรหัสความหมายของผู้รับสาร โดยผ่านกระบวนการสร้างสาร ดังนั้น การวิเคราะห์ผู้ชมการแสดงหนังตะลุงของนายหนังประเคียงระฆังทอง เพื่อให้การเลือกประเด็นเนื้อหา และวิธีการนำเสนอเหมาะสม ตรงตามความต้องการของผู้ชมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง ก่อนการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง นายหนังที่ดีจะสามารถเตรียมประเด็นที่เหมาะสมกับผู้ชม ต้องทราบข้อมูลเบื้องต้นของผู้ชม ได้แก่ ความสนใจ วัฒนธรรม ทักษะคิด ความเชื่อ มุมมองทางการเมือง เป็นต้น ทำให้เกิดประโยชน์แก่ผู้ชมรวมทั้งทำให้นายหนังมีความน่าเชื่อถือ น่าเลื่อมใสศรัทธา ดังนั้นนายหนังประเคียงจะต้องมีการเตรียมการแสดงที่สมบูรณ์ยอมทำให้นายหนังเกิดความมั่นใจ ต้องคำนึงถึงการเลือกประเด็นทางการเมืองที่เหมาะสมตรงตาม ความต้องการของผู้ชมจึงสามารถให้ความรู้ทางการเมืองแก่ผู้ชมได้ โดยที่ผลการศึกษาสอดคล้องเพียงบางประเด็นจากการวิจัยของ สินีนาถ วิมุขตานนท์ (2540) ทำศึกษาเรื่อง “การใช้สื่อหนังตะลุงเพื่อการพัฒนาหน่วยงานภาครัฐในภาคใต้” จากการวิจัยนี้ค้นพบว่า ในช่วงปีงบประมาณ 2538-2540 มีหน่วยงานรัฐใช้หนังตะลุงเป็นสื่อเพื่อการพัฒนาของหน่วยงานที่สังกัดกระทรวงต่างๆ เช่น กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม และสำนักนายกรัฐมนตรี โดยได้ใช้หนังตะลุงในการประชาสัมพันธ์เผยแพร่ข้อมูลต่างๆ ที่หน่วยงานต้องการให้ประชาชนได้รับรู้ เช่น การส่งเสริมประชาธิปไตย โดยการเชิญชวนให้ประชาชนไปเลือกตั้ง การประชาสัมพันธ์ป้องกันโรคเอดส์ เป็นต้น

การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองของนายหนังประเคียง พบรูปแบบการนำเสนอหลายรูปแบบ โดยที่รูปแบบหยิกแกมหยอก เป็นรูปแบบที่นายหนังประเคียงนิยมใช้ที่สุด เนื่องจากการสื่อสารที่เข้าถึงประชาชน และสร้างความประทับใจได้มากที่สุด ด้วยการใช้ตัวละครเป็นตัวดำเนินเรื่อง ผู้ชมก็จะได้รับทั้งความสนุกสนานและความรู้ทางการเมืองในคราวเดียวกัน ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับ บุญธรรม เทิดเกียรติชาติ (2535) ทำการศึกษา “ตกลงหนังตะลุง: วิเคราะห์จากเรื่องหนังตะลุงที่ผ่านรอบคัดเลือกจากการประกวดทางสถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 10 ภาคใหญ่ พ.ศ. 2530” เพราะการวิจัยนี้ค้นพบว่า สารัตถะของบทตลกประกอบด้วย 3 ประเด็น กล่าวคือ 1. สารัตถะเกี่ยวกับปัจเจกชน จะกล่าวถึงคุณภาพของคน คนกับคุณธรรม คนกับจริยธรรมกับการวางตัว ความเข้าใจต่อวิสัยมนุษย์และวิสัยโลก 2. สารัตถะเกี่ยวกับครอบครัว จะกล่าวถึงการครองรักครองเรือน ปัญหาในครอบครัว และ 3. สารัตถะเกี่ยวกับสังคม จะกล่าวถึงศาสนา ประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม การเมือง การปกครอง และผลการศึกษาปรากฏความสอดคล้องเพียงบางประเด็นจากการวิจัยของ เศรษฐกิจฉางค์ บุญทิพย์ (2545) ทำการศึกษา “วิเคราะห์สารจากตัวตลกหนังตะลุง” พบว่า สารที่ตัวตลกแสดงออกมาทางวจนสาร ประกอบด้วยทำให้ความรู้

พื้นฐานในการดำเนินชีวิต การอบรมสั่งสอนทางจริยธรรมและการวิพากษ์วิจารณ์สังคม วัฒนธรรมของตัวตลกจะต้องถูกสอดแทรกอย่างเหมาะสมกับความบันเทิง เพื่อนำผู้ชมไปสู่ความสนุกสนาน ซึ่งเป็นจุดหมายหลักของการสื่อสารการแสดงหนังตลก ขณะที่รูปแบบการนำเสนอของนายหนังประเคียงเน้นการให้ความรู้ทางการเมืองที่เข้มข้น

2.3 การอภิปรายผลจากการศึกษาปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตลกของนายหนังประเคียง ระฆังทอง

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

ข้อค้นพบประเด็นปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตลกของนายหนังประเคียง ระฆังทอง โดยการสะท้อนกลับของผู้ชม ในส่วนของความรู้และประสบการณ์ทางการเมืองของผู้ชม ปรากฏว่าปัญหาใหญ่ คือ ผู้ชมขาดความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง เนื่องจากไม่มีพื้นฐานความรู้ทางการเมือง ขาดประสบการณ์ทางการเมืองในช่วงเวลาเดียวกันกับนายหนังประเคียง รวมทั้งไม่มีความพยายามในการกรั่นกรอง วิเคราะห์ ประเมินผล ส่งผลให้การรับรู้ข้อมูล ข่าวสารทางการเมืองคลาดเคลื่อนกับที่นายหนังประเคียงต้องการนำเสนอ ผลการศึกษาที่มีความสอดคล้องกับแนวคิดของ ของ Richard Petty, John Cacioppo อ้างใน (Littlejohn, Stephen W. and Karen A. Foss 2008 : 73-75) ที่ว่า การวิเคราะห์ประเมินสิ่งต่างๆ เพื่อการตัดสินใจ จึงมีตั้งแต่น้อยไปจนถึงมาก ขึ้นอยู่กับวิธีที่แต่ละคนใช้ในกระบวนการรับและกลั่นกรองสารของตน ซึ่งเป็นไปได้สองทางคือ กระบวนการจากส่วนกลาง central routes และกระบวนการที่เกิดในส่วนผิวเผิน peripheral routes การคิดวิเคราะห์จะเกิดในส่วนกลางในขณะที่การคิดแบบลวกๆ จะเกิดที่ส่วนรอบๆ เมื่อสารสนเทศผ่านเข้าไปในระบบการรับรู้ส่วนกลางเราก็จะคิดและวิเคราะห์ประเมินและให้นำนักการสนทนาอื่นๆ เพื่อการตัดสินใจ แต่ถ้ามันเกิดขึ้นในเส้นทางที่ผิวเผินเราก็มีแนวโน้มจะตัดสินใจเรื่องต่างๆ นั้นจากปัจจัยภายนอกหรือองค์ประกอบที่เป็นบริบทของสารนั้นมากกว่า นอกจากนั้น เมื่อไรก็ตามที่คนเราใช้เส้นทางส่วนกลางในการพิจารณาสิ่งต่างๆ จนมีผลทำให้ทัศนคติเปลี่ยนแปลงไปจากเดิมแล้ว โอกาสการเกิดผลด้านพฤติกรรมที่สอดคล้องกับทัศนคตินั้นจะมีมากขึ้น ในทางกลับกัน ถ้าเป็นการใช้เส้นทางรอบๆ ผลด้านทัศนคติอาจเกิดขึ้นชั่วคราว และมีผลต่อพฤติกรรมน้อยกว่า

สำหรับปัญหาด้านทักษะการสื่อสารของผู้ชมมีสาเหตุ คือ ผู้ชมไม่คุ้นเคยกับหนังตลกการเมือง ทั้งยังไม่เคยชมหรือมีโอกาสได้ชมการแสดงหนังตลกของนายหนังประเคียงเพียงไม่กี่ครั้ง ทำให้ไม่เข้าใจการให้เสียงและการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัว นอกจากนี้การแสดงหนังตลกที่ใช้เสียงดนตรีแบบเก่าเพียงอย่างเดียว และการนำเสนอภาพในแต่ละฉากที่เชื่อมโยงก็ทำให้การแสดงไม่น่าสนใจ ตามที่ McLean (1969: 7) กล่าวว่า ผู้พูดที่ดีจะต้องมีการค้นหาความรู้ใหม่ๆ

ให้กับผู้ฟัง ทั้งยังเป็นการสร้างความมั่นใจให้กับผู้พูดอีกด้วย แม้ว่าหนังตะลุงจะมีเอกลักษณ์ที่ที่บ่งบอกถึงการเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมที่ยาวนาน แต่ทว่าเมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป หนังตะลุงก็มีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัย และเพื่อความอยู่รอดของคณะหนังตะลุง ดังเช่น บุษกร บิณฑสันต์ (2554) กล่าวว่าปัจจุบันวงดนตรีในการแสดงหนังตะลุงได้เปลี่ยนไปจากเดิม คือ บางคณะมีการนำคีย์บอร์ดเข้าไปผสมพร้อมกับกลองชุด ทั้งนี้ยังมีการปรับตัวในเรื่องรูปแบบการแสดงรวมทั้งการใช้วงดนตรีที่ทันสมัย โดยใช้เครื่องดนตรีสากลที่สามารถเล่นดนตรีลูกทุ่งลูกกรุงให้ถูกรสนิยมผู้ชม ในทำนองเดียวกับ สุมล ศักดิ์แก้ว (2555) กล่าวว่า จากการที่เทคโนโลยีทางตะวันตกหลังไหลเข้ามาทำให้พฤติกรรมคนในสังคมเปลี่ยนไปหนังตะลุงจึงมีการปรับเปลี่ยน พัฒนาไปจากเดิม ได้แก่ การนำดนตรีสากลเข้ามาบรรเลง เพลงที่ใช้ปรับมาใช้เพลงไทยลูกทุ่ง การใช้แสงสีที่มีการพัฒนาให้มีชีวิตชีวามากขึ้น เป็นต้น และเนื่องจากมีช่องทางการสื่อสารมากขึ้นหนังตะลุงจึงมีการเผยแพร่โดยใช้สื่อวิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง อินเทอร์เน็ต และมีการอัดเทปการแสดงจำหน่ายในรูปแบบซีดี

2.4 การอภิปรายผลจากการศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนายหนังประเลียง ระฆังทอง

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง ผู้ชมมีความต้องการเนื้อหาทางการเมืองที่มีความใกล้ตัว สามารถสะท้อนถึงความคิด ทักษะคติทางการเมืองของตนเองผ่านการแสดงหนังตะลุง โดยที่ประเด็นเนื้อหาต้องตรงกับความต้องการของผู้ชม รวมทั้งภาษาและวิธีการนำเสนอควรง่ายต่อการทำความเข้าใจและการจดจำ ที่สำคัญ คือ มีมุขตลกที่ความประทับใจ สำหรับประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่ดึงดูดความสนใจ ได้แก่ นโยบายความมั่นคงและการป้องกันประเทศ การแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน การสร้างรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การแก้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง การปฏิรูปการเมืองการปกครอง นโยบายการแก้ไขปัญหาสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการคุกคามทางวัฒนธรรม นอกจากนี้ผู้ชมคาดหวังว่าเมื่อชมหนังตะลุงแล้วได้ข้อมูลใหม่ๆ ที่สร้างความสนใจ มีความรู้ทางการเมือง เกิดมุมมอง ความคิด และทักษะคติทางการเมืองให้มีความ เข้มข้นมากขึ้น จนอาจทำให้ผู้ชมปรับเปลี่ยนไปจากเดิม ผลการศึกษาปรากฏความสอดคล้องเพียงบางประเด็นจากการวิจัยของ อินทรา สุวรรณ (2540) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง “บทบาทหนังตะลุงทางสื่อ โทรทัศน์ในการถ่ายทอดความรู้” เพราะงานวิจัยนี้ค้นพบว่า หนังตะลุงถ่ายทอดความรู้ 4 ประเด็น คือ 1.การประพฤติปฏิบัติตนในสังคม ซึ่งเป็นรูปแบบความรู้ทางธรรม มีหลักธรรมทางพุทธศาสนาที่เกี่ยวข้อง เป็นความรู้ที่ถ่ายทอดมากที่สุด จำแนกเป็น 2 ประเด็น คือ 1.1 คำนิยามความเชื่อ โดยแยกเป็นประเด็นย่อยๆ คือ

ก. ค่านิยมเกี่ยวกับการประกอบสัมมาอาชีพ คือ นิยมอาชีพที่สุจริต สังกมไม่รังเกียจ ข. ความเชื่อเกี่ยวกับศาสนาและบาปบุญคุณโทษ เชื่อว่าทำบุญในชาตินี้จะได้รับผลดีในชาติหน้า ทำดีได้ดีทำชั่วได้ชั่ว ละความพยาบาท 1.2 แบบแผนพฤติกรรมทางสังคม ได้แก่ ก.การอบรมกิริยามารยาทเรียบร้อยถูกต้องกาลเทศะ หากเป็นเด็กควรพุดจาให้ไพเราะ มีสัมมาคารวะต่อผู้ใหญ่ หากเป็นสตรีให้รักษานวลสงวนตัว ระมัดระวังในการคบผู้ชาย ข. ความกตัญญู อบรมสั่งสอนให้มีความกตัญญูและอย่าลบหลู่ผู้มีพระคุณ หากมีโอกาสควรทดแทนบุญคุณ 2. การถ่ายทอดความรู้เรื่องโรคเอดส์ ให้ความรู้ในประเด็นสาเหตุของการติดต่อ วิธีป้องกันและผลของการเป็นเอดส์ 3. การถ่ายทอดความรู้เรื่องสภาพทั่วไปทางการเมือง ในประเด็นการบริหารงานในระบอบประชาธิปไตย วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลที่ไม่สามารถแก้ปัญหาความยากจนของประชาชน การทะเลาะวิวาทของ ส.สในสภาและสภาพทั่วไปของการเมืองระหว่างประเทศ 4.การถ่ายทอดความรู้เรื่องการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ในประเด็นอากาศ อนุรักษ์ป่าไม้ แหล่งน้ำ และป่าชายเลน กล่าวคือสาเหตุที่ทำให้ป่าไม้ลดลงและผลเสียที่เกิดขึ้นตามมา ขณะที่การแสดงหนังตะลุงของนายหนังประเคียงเน้นการถ่ายทอดความรู้เรื่องสภาพทั่วไปทางการเมือง ในประเด็นการบริหารงานในระบอบประชาธิปไตย วิพากษ์วิจารณ์รัฐบาลที่ไม่สามารถแก้ปัญหาความยากจนของประชาชน

ในส่วนจากรูปแบบการนำเสนอ ผู้ชมต้องการรูปแบบการนำเสนอที่ทำให้เกิดความประทับใจ ในขณะที่เดียวกันก็สามารถสร้างการจดจำในประเด็นเนื้อหา นั่นคือ ต้องให้ความรู้ทางการเมือง และสร้างความสนุกสนาน ได้แก่ รูปแบบการอภิปรายได้ว่าที่ หยิกแกมหยอก จึงจะทำให้ผู้ชมสนใจ ดึงดูดให้ชมการแสดงหนังตะลุง นอกจากนี้ยังมีส่วนช่วยให้นายหนังเป็นที่นิยมของผู้ชม ผลการศึกษาปรากฏความสอดคล้องเพียงบางประเด็นจากการวิจัยของ ปรีดา เฉลิมเผ่า กอนันตกุล (2525) ได้ทำการศึกษาในเรื่อง “การเปลี่ยนแปลงและความต่อเนื่องของศิลปะการแสดงหนังตะลุง” เพราะการวิจัยนี้ค้นพบว่า การแสดงหนังตะลุงแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ หนังตะลุงโบราณยังคงเล่นเรื่องจักรๆ วงศ์ๆ และหนังตะลุงสมัยใหม่ที่เล่นเรื่องชีวิตคนธรรมดา ซึ่งทั้งสองประเภทมีความแตกต่างกันในด้าน ตัวละคร โครงเรื่อง แนวความคิด และเทคนิคของการแสดง แต่ยังมีความต่อเนื่องกันในความเป็น Stereotypes ของตัวละคร ความตรงข้ามของตัวเอกและตัวตลก และความสำคัญของบทบาทตัวตลก ในส่วนของโครงเรื่อง พบว่า โครงเรื่องหนังตะลุงแบบโบราณนั้นไม่ค่อยพบว่านายหนังจะแสดงเรื่องจบภายใน 1 คืน ส่วนโครงเรื่องสมัยใหม่ มีแนวโน้มจะจบเรื่องอย่างแน่ชัด เป็นเพราะ โครงเรื่องสมัยใหม่ได้รับอิทธิพลมาจากวรรณกรรมสมัยใหม่ เช่น นวนิยาย และสื่อมวลชน คือ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ ซึ่งมีการผูกเรื่องให้มีการจบอย่างชัดเจน นั่นคือให้ความสำคัญกับบทบาทของตัวตลก

2.5 การอภิปรายผลจากการศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ ทางการเมืองผ่านหนังสือ

ผู้วิจัยมีประเด็นการอภิปรายผล ดังนี้

ข้อค้นพบในประเด็นแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือ คือ นายหนังสือที่จะสามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดี เป็นที่ยอมรับนับถือจากผู้ชมได้นั้น สิ่งสำคัญประเด็นแรก คือ สิ่งที่อยู่ภายในตัวของนายหนังสือ ได้แก่ การมีอุดมการณ์ทางการเมือง มีความคิด ความเชื่อ มีแบบแผนเกี่ยวกับหลักการทางการเมือง และเห็นถึงคุณค่าทางการเมือง ยึดถือความเที่ยงธรรม ความชอบธรรม ความชอบด้วยเหตุผล และความถูกต้อง เมื่อเริ่มต้นการสื่อสารต้องเชื่อมั่นในตัวคนทางการเมืองของตนเอง กล่าวคือ เชื่อมั่นว่าสิ่งที่ตนพูดจะมีผลทางการเมืองและพูดแล้วจะเกิดผลกับความคิด ทักษะคติ พฤติกรรมของผู้ชมการแสดงหนังสือ ผู้ที่คิดแบบนี้จึงจะสามารถสื่อสารอุดมการณ์ความคิดทางการเมืองออกมาได้ดี นั่นคือ ทำให้ประเด็นเนื้อหาทางการเมืองที่สื่อออกมานั้นมีพลัง สิ่งสำคัญประเด็นที่สอง คือ การวิเคราะห์ผู้ชมหรือผู้รับสาร นายหนังสือต้องวิเคราะห์ระดับความรู้ ความคิด หรือความเชื่อ ค่านิยมทางการเมือง และวัฒนธรรมทางการเมืองของผู้ชมในแต่ละท้องถิ่น โดยการศึกษาองค์ประกอบของบริบทต่างๆ ที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมทางการเมืองของบุคคล หรือกลุ่มบุคคล โดยเฉพาะพัฒนาการทางการเมือง สิ่งสำคัญประเด็นที่สาม คือ เป็นผู้ใฝ่เรียนรู้อยู่เสมอ ได้แก่ ความรู้เบื้องต้นทางการเมือง คือ ประชาธิปไตยแบบมีผู้แทน และประชาธิปไตยแบบประชาชนมีส่วนร่วมหรือการเมืองภาคพลเมือง รวมทั้งความรู้ทางการเมืองอย่างรอบด้าน ซึ่งอาจเปลี่ยนแปลงไปตามแต่ยุคสมัย ได้แก่ นโยบายการบริหารประเทศ ปัญหาปากท้องของประชาชน เป็นต้น สิ่งสำคัญประเด็นที่สี่ คือ ต้องสามารถคัดกรองประเด็นเนื้อหาที่เกิดประโยชน์แก่ผู้ชมหนังสือ ได้แก่ การปกครองในระบอบประชาธิปไตย ให้ประชาชนได้มีความรู้และใช้ชีวิตในวิถีประชาธิปไตย การมีสิทธิเสรีภาพได้อย่างเสมอภาคกัน โดยเฉพาะเสรีภาพในการแสดงความคิดเห็น การมีวุฒิภาวะทางการเมือง การรู้จักรับฟังความคิดเห็น โดยชี้ให้เห็นถึงความสำคัญของกฎหมาย และสิ่งสำคัญประเด็นสุดท้าย คือรูปแบบการนำเสนอต้องสามารถเชื่อมโยง คือ การเชื่อมโยงผู้คนเข้าด้วยกันโดยจัดสิ่งที่ขาดหายของแต่ละคนออกไป ได้แก่ การเชื่อมโยงประสบการณ์ของนายหนังสือไปยังอีกผู้ชมโดยการบอกเล่าประสบการณ์ซึ่งบุคคลที่ถูกถ่ายทอดไม่ได้ประสบกับเหตุการณ์นั้นก็จะกลายเป็นคนที่มีประสบการณ์ร่วมกัน จากผู้ไม่รู้มาเป็นผู้รับรู้ จากผู้ไม่เห็นก็จะกลายมาเป็นผู้ที่ร่วมเห็น และต้องสร้างความเหมือน คือ การลดความแตกต่างทางด้านความคิดการรับรู้ ทักษะคติ มุมมอง การแสดงออก ความเชื่อ ฯลฯ ระหว่างนายหนังสือ (ผู้ส่งสาร) และผู้ชม (ผู้รับสาร) ซึ่งสารที่ถูกใส่รหัส จากผู้ส่งสารผ่านช่องทางสื่อสารและถูกถอดรหัส โดยผู้รับสารนั้นถือเป็นการลดช่องว่างทางด้าน

ความคิด การรับรู้ ทักษะคิด มุมมอง การแสดงออก ความเชื่อ ฯลฯ ของทั้งสองฝ่ายโดยมีวัตถุประสงค์คือมุ่งให้มีความคล้ายคลึงกัน คิด รับรู้เหมือนกัน มีทัศนคติ มีมุมมอง ตลอดจนมีการแสดงออกที่เหมือนกัน ในการแสดงหนังตะลุงการใช้ตัวตลกเป็นหลัก โดยเชื่อว่าเป็นเสมือนตัวแทนของประชาชนหรือผู้ชม และรูปแบบหยิกแกมหยอก การเหน็บแนม ล้อเลียน เพื่อทำให้เกิดความตลกผู้ชมเกิดความครื้นเครง ดึงดูดความสนใจ เชื่อว่าจะสร้างความประทับใจ และการจดจำได้ดี ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของ Colin Hay (1984, อ้างใน Anthony Giddens, 1984) กล่าวว่า การกระทำของมนุษย์เกิดขึ้นภายใต้โครงสร้าง โครงสร้างจึงเป็นทั้งกรอบจำกัดและให้โอกาสแก่มนุษย์ในการแสดงพฤติกรรม แต่โครงสร้างไม่ได้เป็นตัวกำหนดผลที่ตามมาโดยตรงต่อการแสดงพฤติกรรม เพียงแต่กำหนดความเป็นไปได้ของทางเลือก และกลยุทธ์ของการกระทำที่มนุษย์สามารถกระทำได้ในบริบทที่ตัวกระทำนั้นแสดงอยู่ โดยมนุษย์ในฐานะผู้กระทำที่อยู่ภายใต้บริบท โครงสร้างนั้นๆ จะมีแนวคิดเรื่องเจตนา การข้อนมองตัวเอง และมีจุดประสงค์ที่จะกระทำตามความต้องการภายในใจ แต่ก็มีการทบทวน ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงการกระทำต่อสิ่งที่สนใจตลอดเวลาตามสถานการณ์หรืออิทธิพลทางความคิดที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบท ดังนั้นในการวางกลยุทธ์มนุษย์จะต้องมีการคิดทบทวนเพื่อวางกลยุทธ์ในการกระทำที่มีความสัมพันธ์ทั้งของเจตนาภายในใจของมนุษย์เองและความเป็นไปได้ของการกระทำที่เอื้อภายใต้บริบท รวมทั้งมีการคำนวณผลประโยชน์จากการกระทำที่ได้รับในการตัดสินใจเลือกใช้กลยุทธ์นั้นๆ

ข้อสังเกตที่น่าสนใจจากผลการศึกษา คือ การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงในยุคการสื่อสารไร้พรมแดนนี้ ควรให้ความสำคัญกับปรับให้เหมาะสมตามยุคสมัย ควรให้ความสำคัญกับสื่อใหม่ (New Media) ซึ่งเป็นสื่อทางเลือกที่มีความสำคัญในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของคลิปวิดีโอการแสดงหนังตะลุงจากนายหนังตะลุงไปสู่ผู้ชม เพราะสื่ออินเทอร์เน็ตสามารถแพร่กระจายได้อย่างรวดเร็ว ไร้อุปสรรคด้านเวลาและสถานที่ รวมทั้งสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลง ต่อความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมผู้ใช้ และชี้นำสังคมได้ ดังนั้น นายหนังตะลุงควรให้ความสำคัญกับสื่อทางเลือกนี้ ตามที่งานวิจัยของ คุสิต รัชย์ทอง (2539) ได้ศึกษาการอนุรักษ์และพัฒนาหนังตะลุงตามทัศนะของนายหนัง ได้ศึกษาถึงแนวทางในการอนุรักษ์และพัฒนาหนังตะลุงตามทัศนะของศิลปินหรือนายหนัง พบว่า โดยส่วนใหญ่ นายหนังมีความคิดเห็นต่อการอนุรักษ์และพัฒนาหนังตะลุงไปในทิศทางเดียวกันว่า ต้องส่งเสริมทั้งการอนุรักษ์ และการพัฒนา โดยต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆ ในการแสดงหนังตะลุง ได้แก่ นายหนัง ลูกคู่ เครื่องดนตรีและผู้ชม จึงทำให้หนังตะลุงดำรงอยู่ในสังคมต่อไปได้โดยไม่เกิดการสูญหายของหนังตะลุง และมีปัจจัยที่สำคัญที่ต้องคำนึงถึงในการอนุรักษ์หนังตะลุง

จากผลการศึกษา การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของ นายหนังสือ ประเคียง ระฆังทอง สามารถสรุปผลการวิจัยเป็นภาพที่ 5.1 ได้ดังนี้

ภาพที่ 5.1 สรุปข้อค้นพบจากการศึกษาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหน้าตั้งสูง
ของนายหนึ่งประเคียง ระฆังทอง

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในเชิงนโยบาย

การสื่อสารเพื่อให้ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือถือเป็นแนวทางการให้ความรู้ทางการเมืองในมิติใหม่สำหรับผู้บริหารของภาครัฐ นักปกครองทางการเมือง พรรคการเมือง ควรให้ความสำคัญกับการวางนโยบาย ในเรื่องดังกล่าวเป็นสิ่งสำคัญ มีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1.1 การให้ความรู้ทางการเมืองกับประชาชนในท้องถิ่นเป็นเรื่องสำคัญซึ่งภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการเมืองและสังคม รวมทั้งองค์กรการจัดการการเลือกตั้งควรมีการเตรียมการล่วงหน้าโดยเฉพาะก่อนการเลือกตั้งอย่างน้อย 1 ปี โดยก่อนการเลือกตั้งต้องมีการประชุมในเชิงยุทธศาสตร์ทั้งในส่วนของผู้บริหารของรัฐบาลในส่วนกลางและส่วนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศ สำหรับในแต่ละพื้นที่โดยกำหนดให้มีนำสื่อพื้นบ้าน ได้แก่ หนังสือ ลำตัด ลิเก หมอลำ เป็นต้น เพื่อให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชน

3.1.2 การวางแผนการสื่อสารเพื่อการให้ความรู้ทางการเมืองของหน่วยงานต่างๆ ควรมีการปรับแผนโดยมีการใช้สื่อพื้นบ้าน ได้แก่ หนังสือ ลำตัด ลิเก หมอลำ เป็นต้น เพื่อให้มีความใกล้ชิดกับประชาชน เนื่องจากมีรูปแบบที่เรียบง่าย เข้าถึงคนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง การสื่อสารเน้นการรับฟังความคิดเห็นจากประชาชนในท้องถิ่นเพื่อให้เข้าใจความต้องการข่าวสารทางการเมืองของประชาชนมากที่สุด

3.1.3 การสื่อสารเพื่อให้ความรู้ทางการเมืองแก่ศิลปินพื้นบ้าน หน่วยงานที่รับผิดชอบ เช่น คณะกรรมการการเลือกตั้ง รัฐสภา กระทรวงต่างๆ ควรมีส่วนงานที่ให้อำนาจปรึกษาฝึกอบรม ให้ความรู้สำหรับศิลปินพื้นบ้านให้มีความรู้และทักษะในการให้ข่าวสารทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรมที่ถูกต้อง โดยเฉพาะการจัดวิทยากรผู้ที่มีความรู้โดยเฉพาะ

3.2 ข้อเสนอแนะในเชิงมาตรการ

3.2.1 นายหนังสือนอกจากเป็นผู้สืบสานศิลปวัฒนธรรมที่ดั่งามของชาติแล้ว ยังมีความสำคัญในฐานะเป็นผู้ให้ความรู้ทางการเมืองแก่ประชาชนในเรื่องต่างๆ ได้แก่ ระบอบการปกครอง นโยบายการบริหารประเทศ สิทธิเสรีภาพของประชาชนตามระบอบประชาธิปไตย เป็นต้น ดังนั้นการให้ความรู้ทางการเมืองกับภาคประชาชนจนประสบความสำเร็จได้นั้นนอกจากจะต้องอาศัยความรู้ความสามารถ และลักษณะเฉพาะตัวของนายหนังสือเองแล้ว การได้รับการส่งเสริม สนับสนุนจากภาครัฐ องค์กรทางการเมือง ได้แก่ รัฐบาล กระทรวงมหาดไทย องค์กรบริหารส่วนจังหวัด ในการดำเนินงานจัดตั้งเครือข่าย และแบ่งหน้าที่ที่รับผิดชอบที่เป็นระบบ

มีทีมงานของรัฐ ให้การอบรมประเด็นเนื้อหาทางการเมืองแก่นายหน้า และวางแผนทางให้นายหน้า ตะลุงให้ความรู้ทางการเมืองกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง

3.2.2 การจัดการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ควรเลือก ประเด็นเนื้อหาที่สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางการเมืองและสังคมในขณะนั้น และตรงตามความต้องการของประชาชนในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งต้องคำนึงถึงรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสม เข้าถึง กลุ่มเป้าหมายมากที่สุด จัดกิจกรรมให้ประชาชนในพื้นที่เข้ามามีส่วนร่วมกับการแสดงหนังตะลุง เช่น การอบรมการแสดงหนังตะลุงให้กับเยาวชนในพื้นที่

3.2.3 การประชาสัมพันธ์การแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ควรใช้กลยุทธ์ที่เน้นเนื้อหา คือ การระบุข้อความที่บ่งบอกถึงวัตถุประสงค์ในการแสดงควบคู่ไปกับการนำเสนอหนัง

3.3 ข้อเสนอแนะในเชิงการปฏิบัติ

3.3.1 ศิลปินพื้นบ้านในแต่ละพื้นที่ควรมีการรวมตัวจัดประชุม การอบรมและการ ขยายเครือข่าย เพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง วิธีการสื่อสารของแต่ละศิลปิน ให้เกิดการแลกเปลี่ยนความรู้ในด้านการพัฒนาการแสดง และการความรู้ทางการเมืองด้วย

3.3.2 สื่อมวลชนควรให้ความสำคัญในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองของศิลปิน พื้นบ้านในแขนงต่างๆ เพื่อขยายความรู้ทางการเมืองให้กับประชาชนได้กว้างขวางมากขึ้น โดยใช้ สื่อที่มีความหลากหลายในการนำเสนอ ได้แก่ สื่อวิทยุ สื่อโทรทัศน์ และสื่ออินเทอร์เน็ต

3.3.3 ผู้ที่จะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ควรมีคุณลักษณะทางการเมืองและการสื่อสาร ได้แก่ รักในการสื่อสาร รักการเล่าเรื่องราวการเมือง มีการวิเคราะห์ผู้ชมหนังตะลุง เลือกสรรประเด็นเนื้อหาให้สอดคล้องผู้ชมและพื้นที่ที่ไปแสดง ใช้รูปแบบการนำเสนอที่หลากหลาย พูดจาตรงไปตรงมา จริงจัง มีความชัดเจนในน้ำเสียง ลีลา และท่าทาง โดยถ่ายทอด เนื้อหาทางการเมืองผสมผสานกับความสนุกสนาน เป็นผู้ที่ยึดมั่นในการปกครองในระบอบ ประชาธิปไตย เชื่อมมั่นในพลังของประชาชนที่เป็นเจ้าของอธิปไตย ควรมีความใฝ่รู้ทางการเมือง ด้วยตนเอง โดยเรียนรู้จากการติดตามข่าวสารบ้านเมืองและการแลกเปลี่ยนความรู้กับประชาชนในท้องถิ่น

3.3.4 ผู้ที่จะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองควรนำเสนอประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ที่มีคุณค่า เป็นประโยชน์ ตรงกับความต้องการของผู้ชม ได้แก่ นโยบายความมั่นคงและการป้องกัน ประเทศ การแก้ปัญหาปากท้องของประชาชน การสร้างรายได้ การมีส่วนร่วมของประชาชน การแก้ปัญหา ทุจริตคอร์ปชั่นของเจ้าหน้าที่ของรัฐและนักการเมือง การปฏิรูปการเมืองการปกครอง นโยบายการ แก้ไขปัญหาสังคม ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาสุขภาพจิต ปัญหาการคุกคามทางวัฒนธรรม เป็นต้น

3.3.5 ผู้ที่จะเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองควรนำเสนอประเด็นเนื้อหาทางการเมือง ที่ถูกต้องเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่งต่อการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง ดังนั้น นายหนังตะลุง ศิลปินพื้นบ้านแขนงต่างๆ ต้องมีการศึกษาข้อมูลทางการเมืองให้ชัดเจน โดยเฉพาะการกล่าวถึง ความรู้ทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย การวิพากษ์วิจารณ์การเมืองในสภาวะการณ์ต่างๆ ต้องมีความระมัดระวังในการนำเสนอข้อมูลหรือแสดงความคิดเห็นทางการเมืองเพราะอาจจะส่งผลกระทบต่อความรู้สึกของผู้ชมที่มีอคติต่อนักการเมือง พรรคการเมือง ดังนั้นในการนำเสนอประเด็นทางการเมืองต้องเลือกสรรประเด็นเนื้อหาให้เหมาะสมกับผู้ชมเสียก่อน

3.4 ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.4.1 การศึกษาครั้งนี้มุ่งศึกษาเฉพาะการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองของนายหนังตะลุง ระชนังทองเท่านั้น ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับประเด็นในแนวความคิดของประชาชนที่มีต่อการให้ความรู้ทางการเมืองในรูปแบบอื่นๆ ด้วย

3.4.2 ควรศึกษาการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองของศิลปินพื้นบ้านแขนงอื่นๆ ในประเด็นต่างๆ เพื่อให้เห็นมุมมองที่เหมือนหรือแตกต่างกันในแง่แนวทางการพัฒนาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองให้กับประชาชน

3.4.3 ในปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศมีความเจริญก้าวหน้ามากขึ้นอย่างมาก โดยเฉพาะอินเทอร์เน็ตที่สามารถแพร่กระจายข่าวสาร ความรู้ได้อย่างรวดเร็ว ไร้อุปสรรคด้านเวลา และสถานที่ รวมทั้งสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลง ต่อความรู้สึกนึกคิด พฤติกรรมผู้ใช้ และชี้นำสังคมได้ ดังนั้นในอนาคตควรศึกษาต่อยอดการสื่อสารทางการเมืองของศิลปินพื้นบ้านโดยใช้ช่องทางผ่านสื่อใหม่ (New Media)

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กาญจนา แก้วเทพ. (2539). *สื่อสองวัฒนธรรม*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- _____. (2548). *ไตร่ตรองและมองใหม่ เมื่อจะใช้สื่อที่บ้านเพื่อการพัฒนา ในสื่อที่บ้าน*
สื่อสารสุข. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- _____. (2554). *ทฤษฎีว่าด้วยเนื้อหา/สาร และความหมาย. ในประมวลสาระชุดวิชาปรัชญา*
นิเทศศาสตร์และทฤษฎีการสื่อสาร. หน่วยที่ 12 (พิมพ์ครั้งที่ 4). นนทบุรี: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน. (2554). *สาขารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมือง*
กับสื่อสารศึกษา. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กลั่น คงเหมือนเพชร. (2550). *ยอดคาราตลกหนังตะลุง*. กรุงเทพฯ: ชมรมเด็ก.
- เกษม ขนานแก้ว. (2548). *การวิเคราะห์ภูมิปัญญาการใช้กลบท คำภาษาไทยถิ่นใต้ สำนวนไทยที่*
ปรากฏในบทหนังตะลุงของหนังฉิ่น อรมุต. สงขลา: คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- _____. (2540). *การศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้านแถบลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลาที่ปรากฏในวรรณกรรม*
หนังตะลุง. สำนักศิลปะและวัฒนธรรม สถาบันราชภัฏสงขลา.
- _____. (2541). *การศึกษาภูมิปัญญาชาวบ้านที่ปรากฏในหนังตะลุงของ หนังฉิ่น อรมุต*. ภาควิชา
ภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏสงขลา.
- _____. (2549). *การศึกษาภูมิปัญญาที่ปรากฏในหนังตะลุงของ หนังสกุล เสี่ยงแก้ว*. คณะ
มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา.
- เกษม ขนานแก้ว. (2540). *กลวิธีสร้างบทตลกหนังตะลุง*. ศึกษาจากวรรณกรรม. ภาควิชาภาษาไทย
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูสงขลา.
- ขนิษฐา สุขสง. (2540). *การเปลี่ยนแปลงบทบาททางการเมืองของศิลปินพื้นบ้านภาคใต้ กรณีศึกษา*
นายหมูน อ่อนน้อม คณะนายหนังตะลุงหนังหมูน้อย. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโท
ศาสตร มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- คณางค์ บุญทิพย์. (2540). *การวิเคราะห์สารจากตัวตลกหนังตะลุง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศาสตร-
มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- คู่มือการเผยแพร่ประชาธิปไตย. สืบค้นเมื่อวันที่ 3 มีนาคม 2561 จาก www.bkkthon.ac.th/news
- จรรยา หยูทอง. (2552). *ก่อนวันตั้งคำถาม เราจะทำอะไรดี*. สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัย
ทักษิณ.

- จรัส ชูชื่น. (2548). *ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่ปรากฏในหนังสือสูง*. คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 1(1), น. 1-25.
- จักษ์ พันธุ์เพชร. (2552). *รัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์พลัสกรุ๊ป.
- จิรัฏฐ์ ศุภการ. (2540). *การอธิบายตัวตนในชุมชนเสมือนจริง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์-มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ชาญชัย จิตรเหล้าอาพร. (2551). *ทุนทางสังคม (social capital): การรับมือกับการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและเศรษฐกิจ: กรณีศึกษา อ.เมือง และ อ.กันทรวิชัย จ.มหาสารคาม*.
- ชาย โพลิตา. (2552). *ศาสตร์และศิลป์แห่งการวิจัยเชิงคุณภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 4)*. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.
- ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2536). *การศึกษาทางไกลกับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์. ในประมวลสาระชุดวิชาเทคโนโลยีและการสื่อสารการศึกษากับการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์*. หน่วยที่ 12. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- ชัยอนันต์ สุมทวนิช. (2520). *การเมืองกับการบริหาร*. คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชวน เพชรแก้ว. (2548). *หนังสือสูงในประเทศไทย*. สำนักศิลปะและวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- ณัชชาภัทร อุ๋นตรงจิตร. (2550). *รัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). *การสร้างธรรมาภิบาลในสังคมไทย*. สำนักพิมพ์วิญญูชน.
- บ้านจอมยุทธ. (มปป.). *แนวความคิดที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรม*. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2559 จาก http://www.baanjomjut.com/library_2
- ประชาธิปไตย. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 มีนาคม 2561 จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/ประชาธิปไตย>
- ประณีต อ่าพันธ์. (2547). *ความพึงพอใจต่อการติดต่อสื่อสารภายในองค์การของพนักงาน บมจ. ธนาคารกรุงไทย สาขาในเขตกรุงเทพมหานคร*. (สารนิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ปาจริย์ ลักบุญ. (2550). *การสื่อสารวัฒนธรรมผ่านสื่อหนังสือสูงคณะหนังสือพิมพ์*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- ปรีชา หงษ์ไกรเลิศ. (2560). *การใช้อำนาจการเมืองการปกครองไทย ในประมวลสาระชุดวิชาหลักพื้นฐานการเมืองการปกครองไทย*. หน่วยที่ 2-3 (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ปรีดา นัคร. (2548). *แนวทางการส่งเสริมหนังตะลุงสำหรับกลุ่มผู้รับสารวัยรุ่นในจังหวัดสงขลา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาวารสารศาสตรมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- พิทยา บุขรรัตน์. (2553). *การแสดงพื้นบ้าน: การเปลี่ยนแปลงและความสัมพันธ์กับสังคมและวัฒนธรรมบริเวณลุ่มทะเลสาบสงขลา กรณีศึกษาหนังตะลุงและโนรา ช่วงการปฏิรูปการปกครองสมัยราชการที่ 5-ปัจจุบัน*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- พรศักดิ์ ผ่องแผ้ว. (2524). *วัฒนธรรมการเมืองไทย*, สมาคมสังคมศาสตร์, กรุงเทพฯ
- วิกิพีเดีย. *อำนาจอธิปไตย*. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2559 จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/อำนาจอธิปไตย>
- ยุทธพร อิศรัชย์. (2560). *การใช้อำนาจการเมืองการปกครองไทย ในประมวลสารระชุดวิชาหลักพื้นฐานการเมืองการปกครองไทย*. หน่วยที่ 9 (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- จเรศ ณรงค์ราช. (2548). *สื่อมวลชนกับการปรับเปลี่ยนสื่อพื้นบ้านหนังตะลุง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ลิจิต ชีรวะดิน. (2546). *วิวัฒนาการการเมืองการปกครองไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ล้อม เพ็งแก้ว. (2548). *เกิดเป็นคนได้*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไอเพนบุ๊ก.
- วิมล คำศรี. (2548). *พินิจรูปหนังตะลุง มุ่งสู่การศึกษาวัฒนธรรมของชุมชน*. *สารนครศรีธรรมราชฉบับพิเศษ เดือนสิบ*, 1(1), น. 48.
- สถิธร ธานีโชติ. (2560). *การเข้าสู่อำนาจทางการเมืองการปกครองไทย ในประมวลสารระชุดวิชาหลักพื้นฐานการเมืองการปกครองไทย*. หน่วยที่ 8 (พิมพ์ครั้งที่ 1). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สาขาการสื่อสาร. (มปป.). *แนวคิดทฤษฎีกลุ่มสื่อสารเชิงวัฒนธรรม (cultural Communication)*. สืบค้นเมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2559 จาก <https://phdcommunication.wordpress.com>
- เสน่ห์ จามริก. (2542). *สิทธิชุมชน เกณฑ์คุณค่าและฐานความคิด*. มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์มนุษยศาสตร์.
- สุกัญญา สมไพบูลย์. (2551) *การสังเคราะห์องค์ความรู้สื่อสารการแสดงประเภทสื่อพื้นบ้าน* รายงานการวิจัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มปป.
- สุจิต บุญบงการ. (2531). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของไทย*. ใน *การพัฒนาทางการเมืองของไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- สุนิสา ไชยแก้ว. (2548). *บทบาททางการเมืองของสื่อพื้นบ้านหนังตะลุงประเพณี ระฆังทอง*. (ภาค นิพนธ์โครงการศิลปศาสตรบัณฑิต ไม่ได้ตีพิมพ์). มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุพจน์ บุญวิเศษ. (2549). *รัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. (2541). *การสื่อสารกับการเมือง*. กรุงเทพฯ: ประสิทธิ์ภัณฑ์ แอนด์ พรินติ้ง.
- สนธิ เดชานันท์. (2543). *พื้นฐานรัฐศาสตร์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมบัติ จันทรวงศ์ (แปล). (2542). “เจ้าผู้ปกครอง” (*The Prince*). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์คบไฟ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2552). *คู่มือ การจัดระดับการกำกับดูแลองค์การภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี (Good Governance Rating)*. สำนักงาน ก.พ.ร.
- เสถียร เขยประทับ. (2540). *การสื่อสารกับการเมือง*. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Almond, Gabriel and Verba, Sidney. 1972 (4 Print). *The Civic Culture*. Princeton University Press: Princeton.
- Eagleton, T. (1991). *Ideology: An introduction*. London: Verso.
- John Hasling. (1998). *Audience Message Speaker*. (6th edition). New York: Foothill College.
- Kohn, H. (1955). *Its Meaning and History*. Canada: D.Van Nostrand.
- Kohn, H. (1965). *Nationalism: Its Meaning and History*. Princeton: D.Van Nostrand. Compang.
- Littlejohn, Stephen W. and Karen A. Foss. (2008). *Theories of Human Communication*. (9th edition). United States: Wadworth Cingage Learning.
- Michael S. Hanna and James W. Gibson. *Public Speaking for Personal Success*
- Rejai, M. (1991). *Political ideology : A comparative approach*. NY: M.E. Sharpe.
- Shotton, M. A. (1989). *Computer addiction? A study of computer dependency*. London: Taylor & Francis.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

สภามหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

ภาคผนวก ก
เครื่องมือสำหรับการวิจัย

เรื่อง การสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประ
เคียง ระฆังทอง มีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาคูณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง
2. เพื่อศึกษาประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง
ผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง
3. เพื่อศึกษาปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนาย
หนังสือประเคียง ระฆังทอง
4. เพื่อศึกษาความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมในการ
เผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง
5. เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่าน
หนังสือ

แบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 1 คุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังสือประเคียง ระฆังทอง

ประเด็นที่ 1 เจตคติทางการเมืองและการสื่อสาร

ประเด็นย่อยที่ 1 หลักยึดในการดำเนินชีวิต

- 1) ท่านคิดว่าประชาชนในระดับต่างๆ ควรได้รับข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองหรือไม่
อย่างไร
- 2) ท่านคิดว่าการให้ความรู้ทางการเมือง การนำเสนอข้อเท็จจริงมีความสำคัญอย่างไร
- 3) ท่านมีการนำเสนอข้อเท็จจริง โดยส่วนใหญ่จะเป็นประเด็นการเมืองในเรื่องใด
อย่างไร
- 4) ข้อเท็จจริงทางการเมืองที่ท่านใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านการ
แสดงหนังสือ มาจากแหล่งข้อมูลใด

ประเด็นย่อยที่ 2 มุมมองในการพัฒนาตนเอง ครอบคลุม สังคม

- 1) ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อการมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นทางการเมือง
- 2) การกระทำที่ท่านคิดว่าเป็นการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองมีอะไรบ้าง
- 3) ท่านมีหลักการในการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองผ่านการแสดงหนังสือ
อย่างไร
- 4) ท่านมีการแสดงความคิดเห็นประเด็นทางการเมืองในประเด็นอะไรบ้าง อย่างไร
- 5) ท่านมีเทคนิค วิธีการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองในการแสดงหนังสืออย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 ความชอบ

1) ท่านคิดว่าหลักความเป็นกลางทางการเมืองของนายหนังเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการให้ความรู้ทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านมีเทคนิค วิธีการในการนำเสนอความแตกต่างทางการเมืองอย่างไร

3) ในการแสดงหนังตะลุงท่านจะเลือกนำเสนอข้อมูลเฉพาะในฝ่ายที่ท่านชื่นชอบหรือไม่

4) ในการแสดงหนังตะลุงท่านมีการโน้มน้าวให้ผู้ชมคล้อยตามความคิดเห็น ความเชื่อทางการเมืองเหมือนท่านหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 4 ความเชื่อ

1) ท่านคิดว่าการนำเสนอข้อมูลอ้างอิงของนายหนังเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการให้ความรู้ทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านมีวิธีการนำเสนอข้อมูลอ้างอิงอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการหาข้อมูลอ้างอิงเพื่อมาใช้ในการให้ความรู้ทางการเมืองอย่างไร

4) โดยส่วนใหญ่ในการให้ความรู้ทางการเมืองท่านจะนำเสนอข้อมูลอ้างอิงหรือไม่

ประเด็นย่อยที่ 5 ความสนใจ

1) ท่านคิดว่าการนำเสนอข้อมูลอ้างอิงของนายหนังเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการให้ความรู้ทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านมีวิธีการนำเสนอข้อมูลอ้างอิงอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการหาข้อมูลอ้างอิงเพื่อมาใช้ในการให้ความรู้ทางการเมืองอย่างไร

4) โดยส่วนใหญ่ในการให้ความรู้ทางการเมืองท่านจะนำเสนอข้อมูลอ้างอิงหรือไม่

ประเด็นที่ 2 ความรู้ทางการเมือง

ประเด็นย่อยที่ 1 การอบรมกล่อมเกล่า

1) ในวัยเด็กครอบครัวมีบทบาทในการปลูกฝังความคิด ความเชื่อทางการเมืองแก่ท่านหรือไม่ อย่างไร

2) ในวัยเด็กท่านมีบุคลิกภาพของความเป็นนักประชาธิปไตยอย่างไร และเกิดจากปัจจัยใด

3) การศึกษาในโรงเรียนมีผลกับความเป็นนักเคลื่อนไหวทางการเมืองในปัจจุบันของท่านอย่างไร

4) สัมพันธภาพของความเป็นเพื่อนมีผลกับการเรียนรู้การเมืองของท่านอย่างไร

5) การอบรมกล่อมเกล่าทางการเมืองตั้งแต่เด็กส่งผลต่ออุดมการณ์ทางการเมืองของท่านอย่างไร

6) การอบรมกลุ่มเยาวชนทางการเมืองตั้งแต่เด็กส่งผลต่อการแสดงหนังตะลุงของท่าน
อย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 ประสบการณ์

- 1) ท่านคิดว่าประสบการณ์ชีวิตมีผลกับความรู้ทางการเมืองหรือไม่
- 2) ท่านมีประสบการณ์เรื่องใดที่ส่งผลต่อความเป็นนายหนังตะลุงการเมืองในปัจจุบัน
- 3) ประสบการณ์ทางการเมืองในเรื่องดังกล่าวส่งผลให้ท่านเป็นนายหนังตะลุงการเมือง

ในแบบใด

4) ท่านได้นำเอาประสบการณ์ทางการเมืองมาใช้ในการนำเสนอความรู้ทางการเมืองในเรื่องใด

ประเด็นย่อยที่ 3 การศึกษา

1) ในการศึกษาการเล่นหนังตะลุงจากอาจารย์นายหนังมีการถ่ายทอดความรู้ทางการเมืองให้กับท่านหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านมีการศึกษาความรู้ทางการเมืองเพื่อใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองสู่ผู้ชม

อย่างไร

3) สื่อใดบ้างที่ท่านใช้ในการศึกษาความรู้ทางการเมือง

4) ท่านมีการศึกษาความรู้ทางการเมืองบ่อยหรือไม่

5) ประเด็นทางการเมืองในเรื่องอะไรที่ท่านสนใจศึกษา

6) ท่านนำสิ่งที่ได้จากการศึกษาความรู้ทางการเมืองมาปรับใช้ในการแสดงหนังตะลุง

อย่างไร

ประเด็นที่ 3 ความรู้ทางการเมืองสื่อสาร

ประเด็นย่อยที่ 1 การอบรมกลุ่มเยาวชน

1) ในวัยเด็กครอบครัวมีบทบาทในการปลูกฝังทางการเมืองสื่อสารแก่ท่านหรือไม่ อย่างไร

2) ในวัยเด็กท่านมีบุคลิกภาพของความเป็นนักการเมืองสื่อสารอย่างไร และเกิดจากปัจจัยใด

3) การศึกษาในโรงเรียนมีผลกับความเป็นนักพูด การแสดงในที่สาธารณะอย่างไร

4) สัมพันธภาพของความเป็นเพื่อนมีผลกับการเรียนรู้ให้ท่านพัฒนาตนเองทางการเมือง

สื่อสารอย่างไร

5) ท่านมีการอบรมการเมืองสื่อสารในแบบใด อย่างไร

6) การอบรมกลุ่มเยาวชนทางการเมืองสื่อสารตั้งแต่เด็กส่งผลต่อการแสดงหนังตะลุงของท่าน

อย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 ประสบการณ์

- 1) ท่านคิดว่าประสบการณ์ชีวิตมีผลกับความรู้ทางการสื่อสารหรือไม่
- 2) ประสบการณ์เรื่องใดที่ส่งผลต่อการพัฒนาความรู้ทางการสื่อสารของท่าน
- 3) ประสบการณ์ในเรื่องดังกล่าวส่งผลให้ท่านมีความรู้ทางการสื่อสาร
- 4) ท่านได้นำเอาประสบการณ์ทางการสื่อสารมาใช้ในการนำเสนอความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือในเรื่องใด

ประเด็นย่อยที่ 3 การศึกษา

- 1) ในการศึกษาการเล่นหนังสือจากอาจารย์นายหนังมีการถ่ายทอดความรู้ทางการสื่อสารให้กับท่านหรือไม่ อย่างไร
- 2) ท่านมีการศึกษาความรู้ทางการสื่อสารเพื่อใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองต่อผู้ชมอย่างไร
- 3) สื่อใดบ้างที่ท่านใช้ในการศึกษาความรู้ทางการสื่อสาร
- 4) ท่านมีการศึกษาความรู้ทางการสื่อสารบ่อยหรือไม่
- 5) ประเด็นทางการสื่อสารในเรื่องอะไรที่ท่านสนใจศึกษา
- 6) ท่านนำสิ่งที่ได้จากการศึกษาความรู้ทางการสื่อสารมาปรับใช้ในการแสดงหนังสืออย่างไร

ประเด็นที่ 4 ทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมือง

ประเด็นย่อยที่ 1 บทเจรจา

- 1) ท่านคิดว่าการใช้บทเจรจาในการแสดงหนังสือจะใช้ในการแสดงหนังสือในช่วงใด เพราะเหตุใดอย่างไร
- 2) ท่านคิดว่าการใช้บทเจรจาในการแสดงหนังสือ ควรมีทักษะในเรื่องใดบ้าง
- 3) ท่านมีวิธีการแสดงหนังสือด้วยบทเจรจาอย่างไร
- 4) ท่านคิดว่านายหนังตะลุงที่เก่ง มีความสามารถเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมควรมีลูกเล่นในบทเจรจาอย่างไร
- 5) ท่านคิดว่าบทเจรจามีความสำคัญอย่างไร
- 6) ท่านคิดว่าบทเจรจาจะใช้เพื่อให้ความชัดเจนในเรื่องใด
- 7) ท่านใช้บทเจรจาในการแสดงหนังสือเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองที่ชัดเจนที่สุดคืออะไร

ประเด็นย่อยที่ 2 บทร้อยกรอง

1) ท่านคิดว่าการใช้บทร้อยกรองในการแสดงหนังตะลุงจะใช้ในการแสดงหนังตะลุงในช่วงใด เพราะเหตุใดอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการใช้บทร้อยกรองในการแสดงหนังตะลุง ควรมีทักษะในเรื่องใดบ้าง

3) ท่านมีวิธีการแสดงหนังตะลุงด้วยบทร้อยกรองอย่างไร

4) ท่านคิดว่านายหนังตะลุงที่เก่ง มีความสามารถเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมควรมีลูกเล่นในบทร้อยกรองอย่างไร

5) ท่านคิดว่าบทร้อยกรองมีความสำคัญอย่างไร

6) ท่านคิดว่าบทร้อยกรองจะใช้เพื่อให้ความชัดเจนในเรื่องใด

7) ท่านใช้บทร้อยกรองในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองที่ชัดเจนที่สุดคืออะไร

ประเด็นย่อยที่ 3 เล่าเรื่อง

1) ท่านคิดว่าการใช้เล่าเรื่องในการแสดงหนังตะลุงจะใช้ในการแสดงหนังตะลุงในช่วงใด เพราะเหตุใดอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการใช้เล่าเรื่องในการแสดงหนังตะลุง ควรมีทักษะในเรื่องใดบ้าง

3) ท่านมีวิธีการแสดงหนังตะลุงด้วยเล่าเรื่องอย่างไร

4) ท่านคิดว่านายหนังตะลุงที่เก่ง มีความสามารถเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมควรมีลูกเล่นในเล่าเรื่องอย่างไร

5) ท่านคิดว่าเล่าเรื่องมีความสำคัญอย่างไร

6) ท่านคิดว่าเล่าเรื่องจะใช้เพื่อให้ความชัดเจนในเรื่องใด

7) ท่านใช้เล่าเรื่องในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองที่ชัดเจนที่สุดคืออะไร

ประเด็นย่อยที่ 4 นิทานวรรณคดี

1) ท่านคิดว่าการใช้นิทานวรรณคดีในการแสดงหนังตะลุงจะใช้ในการแสดงหนังตะลุงในช่วงใด เพราะเหตุใดอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการใช้นิทานวรรณคดีในการแสดงหนังตะลุง ควรมีทักษะในเรื่องใดบ้าง

3) ท่านมีวิธีการแสดงหนังตะลุงด้วยนิทานวรรณคดีอย่างไร

4) ท่านคิดว่านายหนังตะลุงที่เก่ง มีความสามารถเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมควรมีลูกเล่นในนิทานวรรณคดีอย่างไร

5) ท่านคิดว่านิทานวรรณคดีมีความสำคัญอย่างไร

6) ท่านคิดว่านิทานวรรณคดีจะใช้เพื่อให้ความชัดเจนในเรื่องใด

7) ท่านใช้นิทานวรรณคดีในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองที่ชัดเจนที่สุดคืออะไร

ประเด็นย่อยที่ 5 นวนิยาย

1) ท่านคิดว่าการใช้นวนิยายในการแสดงหนังตะลุงจะใช้ในการแสดงหนังตะลุงในช่วงใด เพราะเหตุใดอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการใช้นวนิยายในการแสดงหนังตะลุง ควรมีทักษะในเรื่องใดบ้าง

3) ท่านมีวิธีการแสดงหนังตะลุงด้วยบทเจรจาอย่างไร

4) ท่านคิดว่านายหนังตะลุงที่เก่ง มีความสามารถเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมควรมีลูกเล่นในนวนิยายอย่างไร

5) ท่านคิดว่านวนิยายมีความสำคัญอย่างไร

6) ท่านคิดว่านวนิยายจะใช้เพื่อให้ความชัดเจนในเรื่องใด

7) ท่านใช้นวนิยายในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองที่ชัดเจนที่สุดคืออะไร

ประเด็นย่อยที่ 6 ชาดก

1) ท่านคิดว่าการใช้ชาดกในการแสดงหนังตะลุงจะใช้ในการแสดงหนังตะลุงในช่วงใด เพราะเหตุใดอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการใช้ชาดกในการแสดงหนังตะลุง ควรมีทักษะในเรื่องใดบ้าง

3) ท่านมีวิธีการแสดงหนังตะลุงด้วยชาดกอย่างไร

4) ท่านคิดว่านายหนังตะลุงที่เก่ง มีความสามารถเป็นที่ชื่นชอบของผู้ชมควรมีลูกเล่นในชาดกอย่างไร

5) ท่านคิดว่าชาดกมีความสำคัญอย่างไร

6) ท่านคิดว่าชาดกจะใช้เพื่อให้ความชัดเจนในเรื่องใด

7) ท่านใช้ชาดกในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองที่ชัดเจนที่สุดคืออะไร

แบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 2 ประเด็นเนื้อหา และรูปแบบการนำเสนอเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือของนายหนังประเคียง ระฆังทอง
(ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 2)

2.1 ด้านประเด็นเนื้อหาทางการเมือง

ประเด็นที่ 1 ระบอบการปกครอง

ประเด็นย่อยที่ 1 แบบผู้ปกครองกับผู้ถูกปกครอง

1) ท่านมีคิดว่าการปกครองแบบผู้ปกครองผู้ถูกปกครองเป็นอย่างไร

2) ท่านมีมีความรู้ในเรื่องการปกครองแบบผู้ปกครองผู้ถูกปกครองอย่างไร ยกตัวอย่างรูปแบบการปกครองดังกล่าว

3) ท่านมีการนำความรู้เรื่องการปกครองแบบผู้ปกครองผู้ถูกปกครองมาใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองในหนังสืออย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 การปกครองโดยผู้แทน

1) ท่านมีคิดว่าการปกครองโดยผู้แทนเป็นอย่างไร

2) ท่านมีมีความรู้ในเรื่องการปกครองโดยผู้แทนอย่างไร ยกตัวอย่างรูปแบบการปกครองดังกล่าว

3) ท่านมีการนำความรู้เรื่องการปกครองโดยผู้แทนมาใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองในหนังสืออย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 การเมืองแบบมีส่วนร่วม

1) ท่านมีคิดว่าการเมืองแบบมีส่วนร่วมเป็นอย่างไร

2) ท่านมีมีความรู้ในเรื่องการเมืองแบบมีส่วนร่วมอย่างไร ยกตัวอย่างรูปแบบการปกครองดังกล่าว

3) ท่านมีการนำความรู้เรื่องการเมืองแบบมีส่วนร่วมมาใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองในหนังสืออย่างไร

ประเด็นที่ 2 องค์กร/สถาบันทางการเมือง

ประเด็นย่อยที่ 1 องค์กรนอกระบบการเมือง ได้แก่ กลุ่มผลักดันต่างๆ สหภาพ ชมรม สมาคม

1) ท่านมีคิดว่าองค์กรนอกระบบการเมือง ได้แก่ กลุ่มผลักดันต่างๆ สหภาพ ชมรม สมาคมประชาชนมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับการบริหารประเทศและประชาชนอย่างไร

2) ท่านมีมีความรู้ในเรื่ององค์การนอกระบบการเมือง ได้แก่ กลุ่มผลักดันต่างๆ สหภาพ ชมรม สมาคมอย่างไร

3) ท่านมีการนำความรู้เรื่ององค์การนอกระบบการเมือง ได้แก่ กลุ่มผลักดันต่างๆ สหภาพ ชมรม สมาคมมาใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองในหนังสืออย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 องค์การการเมืองโดยตรง ได้แก่ พรรคการเมือง

1) ท่านมีคิดว่าองค์การการเมืองโดยตรง ได้แก่ พรรคการเมืองมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับการบริหารประเทศและประชาชนอย่างไร

2) ท่านมีมีความรู้ในเรื่ององค์การการเมืองโดยตรง ได้แก่ พรรคการเมือง

3) ท่านมีการนำความรู้เรื่ององค์การการเมืองโดยตรง ได้แก่ พรรคการเมืองมาใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองในหนังสืออย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 องค์การในฝ่ายภาครัฐ ได้แก่ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการ

1) ท่านมีคิดว่าองค์การในฝ่ายภาครัฐ ได้แก่ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการมีความเกี่ยวข้อง สัมพันธ์กับการบริหารประเทศและประชาชนอย่างไร

2) ท่านมีมีความรู้ในเรื่ององค์การในฝ่ายภาครัฐ ได้แก่ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการอย่างไร

3) ท่านมีการนำความรู้เรื่ององค์การในฝ่ายภาครัฐ ได้แก่ ฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร ฝ่ายตุลาการมาใช้ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองในหนังสืออย่างไร

ประเด็นที่ 3 การเข้าสู่อำนาจทางการเมือง

ประเด็นย่อยที่ 1 การปฏิบัติและการรัฐประหาร

1) ท่านคิดว่าการปฏิบัติและการรัฐประหารเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านคิดว่าการปฏิบัติและการรัฐประหารมักจะมีที่มาจากปัญหาใด

3) ท่านเคยมีประสบการณ์ในการปฏิบัติและการรัฐประหารหรือไม่ อย่างไร

4) ท่านเห็นด้วยกับการปฏิบัติและการรัฐประหารหรือไม่ อย่างไร

5) ท่านนำการปฏิบัติและการรัฐประหารมาเผยแพร่ในการแสดงหนังสืออย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 การได้รับเชิญเข้าดำรงตำแหน่ง

1) ท่านคิดว่าการได้รับเชิญเข้าดำรงตำแหน่งเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านคิดว่าการได้รับเชิญเข้าดำรงตำแหน่งมักจะมีที่มาจากเรื่องใด

- 3) ท่านเคยมีประสบการณ์ในการการได้รับเชิญเข้าดำรงตำแหน่งหรือไม่ อย่างไร
 - 4) ท่านเห็นด้วยกับการได้รับเชิญเข้าดำรงตำแหน่งหรือไม่ อย่างไร
 - 5) ท่านนำการได้รับเชิญเข้าดำรงตำแหน่งมาเผยแพร่ในการแสดงหนังสืออย่างไร
- ประเด็นย่อยที่ 3 การเลือกตั้งโดยวิธีทูลจริต
- 1) ท่านคิดว่าการเลือกตั้งโดยวิธีทูลจริตเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่

อย่างไร

- 2) ท่านยกตัวอย่างการเลือกตั้งโดยวิธีทูลจริตมีกิจกรรมใดบ้าง
 - 3) ท่านเคยมีประสบการณ์ในการการเลือกตั้งโดยวิธีทูลจริตหรือไม่ อย่างไร
 - 4) ท่านเห็นด้วยกับการเลือกตั้งโดยวิธีทูลจริตหรือไม่ อย่างไร
 - 5) ท่านนำการเลือกตั้งโดยวิธีทูลจริตมาเผยแพร่ในการแสดงหนังสืออย่างไร
- ประเด็นย่อยที่ 4 การเลือกตั้งโดยวิธีสุจริต
- 1) ท่านคิดว่าการเลือกตั้งโดยวิธีสุจริตเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่

อย่างไร

- 2) ท่านยกตัวอย่างการเลือกตั้งโดยวิธีสุจริตมีกิจกรรมใดบ้าง
- 3) ท่านเคยมีประสบการณ์ในการการเลือกตั้งโดยวิธีสุจริตหรือไม่ อย่างไร
- 4) ท่านเห็นด้วยกับการปฏิบัติและการรัฐประหารหรือไม่ อย่างไร
- 5) ท่านนำการเลือกตั้งโดยวิธีสุจริตมาเผยแพร่ในการแสดงหนังสืออย่างไร

ประเด็นที่ 4 นโยบายการบริหารประเทศ

ประเด็นย่อยที่ 1 ไม่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญ

- 1) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่ไม่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญเราจะเห็นได้จากสิ่งใด
- 2) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่ไม่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญจะเกิดปะโยชน์ต่อการบริหารประเทศอย่างไร
- 3) ท่านมีวิธีการนำเสนอ นโยบายที่ไม่ขัดแย้งต่อรัฐธรรมนูญในการแสดงหนังสืออย่างไร

อย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 ไม่บั่นทอนความมั่นคงของชาติ

- 1) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่ไม่บั่นทอนความมั่นคงของชาติเราจะเห็นได้จากสิ่งใด

2) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่ไม่บั่นทอนความมั่นคงของชาติจะเกิดปะโยชน์ต่อการบริหารประเทศอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการนำเสนอนโยบายที่ไม่บั่นทอนความมั่นคงของชาติในการแสดงหนังสือตลวงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 มีกระบวนการจัดทำนโยบายที่มีประสิทธิภาพ

1) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่มีกระบวนการจัดทำนโยบายที่มีประสิทธิภาพเราจะเห็นได้จากสิ่งใด

2) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่มีกระบวนการจัดทำนโยบายที่มีประสิทธิภาพจะเกิดปะโยชน์ต่อการบริหารประเทศอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการนำเสนอนโยบายที่มีกระบวนการจัดทำนโยบายที่มีประสิทธิภาพในการแสดงหนังสือตลวงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 4 เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชน

1) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชนเราจะเห็นได้จากสิ่งใด

2) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชนจะเกิดปะโยชน์ต่อการบริหารประเทศอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการนำเสนอนโยบายที่เกิดจากการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแสดงหนังสือตลวงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 5 ก่อให้เกิดความผาสุกของคนในชาติ

1) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่ก่อให้เกิดความผาสุกของคนในชาติเราจะเห็นได้จากสิ่งใด

2) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่ก่อให้เกิดความผาสุกของคนในชาติจะเกิดปะโยชน์ต่อการบริหารประเทศอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการนำเสนอนโยบายที่ก่อให้เกิดความผาสุกของคนในชาติในการแสดงหนังสือตลวงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 6 ยึดปะโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลัก

1) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่ยึดปะโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลักเราจะเห็นได้จากสิ่งใด

2) ท่านคิดว่านโยบายการบริหารประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นนโยบายที่ยึดปะโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลักจะเกิดปะโยชน์ต่อการบริหารประเทศอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการนำเสนอนโยบายที่ยึดประโยชน์ของส่วนรวมเป็นหลักในการแสดง
หนังสือตงอย่างไร

ประเด็นที่ 5 พฤติกรรมการบริหารประเทศ

ประเด็นย่อยที่ 1 การไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเอง

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมของผู้ปกครองประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ไม่แสวงหา
ผลประโยชน์ให้กับตนเอง ได้แก่พฤติกรรมใด

2) ท่านคิดว่าการที่ผู้ปกครองประเทศเป็นผู้ไม่แสวงหาผลประโยชน์ให้กับตนเองจะ
เกิดประโยชน์ต่อประเทศอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการนำเสนอคุณสมบัติของผู้ปกครองประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ไม่แสวงหา
ผลประโยชน์ให้กับตนเองในการแสดงหนังสือตงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 การใช้ตำแหน่ง อำนาจ อย่างชอบธรรม

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมของผู้ปกครองประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ใช้ตำแหน่ง อำนาจ
อย่างชอบธรรม ได้แก่พฤติกรรมใด

2) ท่านคิดว่าการที่ผู้ปกครองประเทศเป็นผู้ใช้ตำแหน่ง อำนาจ อย่างชอบธรรมจะเกิด
ประโยชน์ต่อประเทศอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการนำเสนอคุณสมบัติของผู้ปกครองประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ใช้ตำแหน่ง
อำนาจ อย่างชอบธรรมในการแสดงหนังสือตงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 ไม่แสดงกิริยาก้าวร้าว

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมของผู้ปกครองประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ไม่แสดงกิริยาก้าวร้าว
ได้แก่พฤติกรรมใด

2) ท่านคิดว่าการที่ผู้ปกครองประเทศเป็นผู้ไม่แสดงกิริยาก้าวร้าวจะเกิดประโยชน์ต่อ
ประเทศอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการนำเสนอคุณสมบัติของผู้ปกครองประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นผู้ไม่แสดง
กิริยาก้าวร้าวในการแสดงหนังสือตงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 4 รับผิดชอบต่อน้ำที่การเป็นตัวแทนของประชาชน

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมของผู้ปกครองประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นผู้รับผิดชอบต่อน้ำที่
การเป็นตัวแทนของประชาชนได้แก่พฤติกรรมใด

2) ท่านคิดว่าการที่ผู้ปกครองประเทศเป็นผู้รับผิดชอบต่อน้ำที่การเป็นตัวแทนของ
ประชาชนจะเกิดประโยชน์ต่อประเทศอย่างไร

3) ท่านมีวิธีการนำเสนอคุณสมบัติของผู้ปกครองประเทศที่บ่งบอกว่าเป็นผู้รับผิดชอบ ต่อหน้าที่การเป็นตัวแทนของประชาชนในการแสดงหน้าตาดูอย่างไร

ประเด็นที่ 6 บทบาทหน้าที่ผู้บริหารประเทศ

ประเด็นย่อยที่ 1 รับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองทั้งในทางกฎหมายและการ บริหารจัดการ

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่ารัฐมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของ ตนเองทั้งในทางกฎหมายและการบริหารจัดการประเทศ

2) ท่านคิดว่าการที่รัฐมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองทั้งในทางกฎหมาย และการบริหารจัดการมีผลต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาพฤติกรรมที่รัฐมีความรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองทั้งในทาง กฎหมายและการบริหารจัดการประเทศการมาเผยแพร่ในการแสดงหน้าตาดูอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 รักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชน และสังคม

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่ารัฐการมีรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชน และสังคม

2) ท่านคิดว่าการที่รัฐรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชน และสังคมมีผลต่อสังคม อย่างไร

3) ท่านนำเอาพฤติกรรมที่รัฐรักษาไว้ซึ่งความปลอดภัยของประชาชน และสังคมมา เผยแพร่ในการแสดงหน้าตาดูอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 การรักษาและคุ้มครองในสิทธิ เสรีภาพของประชาชนและสังคม

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่ารัฐการการรักษาและคุ้มครองในสิทธิ เสรีภาพของประชาชนและสังคม

2) ท่านคิดว่าการที่รัฐรักษาและคุ้มครองในสิทธิ เสรีภาพของประชาชนและสังคมมีผล ต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาพฤติกรรมที่รัฐการรักษาและคุ้มครองในสิทธิ เสรีภาพของประชาชนและ สังคมมาเผยแพร่ในการแสดงหน้าตาดูอย่างไร

ประเด็นที่ 7 หลักธรรมาภิบาลในการบริหารบ้านเมือง

ประเด็นย่อยที่ 1 หลักนิติธรรม

1) ท่านคิดว่าการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามกฎหมายมีผลกับประชาชนอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการที่การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล รวมทั้งองค์กรตามรัฐธรรมนูญและหน่วยงานของรัฐให้เป็นไปตามกฎหมายเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

3) ท่านคิดว่าการที่รัฐปฏิบัติตามหลักนิติธรรมมีความสำคัญอย่างไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าว

4) ท่านนำเอาพฤติกรรมการที่รัฐปฏิบัติตามหลักนิติธรรมมาเผยแพร่ในการแสดงหนังสือตลวงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 หลักคุณธรรม

1) ท่านคิดว่าการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐโดยใช้หลักคุณธรรมมีผลกับประชาชนอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการที่การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐโดยใช้หลักคุณธรรมเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

3) ท่านคิดว่าการที่รัฐโดยใช้หลักคุณธรรมมีความสำคัญอย่างไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าว

4) ท่านนำเอาพฤติกรรมการที่รัฐโดยใช้หลักคุณธรรมมาเผยแพร่ในการแสดงหนังสือตลวงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 หลักความโปร่งใส

1) ท่านคิดว่าการปฏิบัติหน้าที่ของหลักความโปร่งใสมีผลกับประชาชนอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการที่การปฏิบัติหน้าที่ของหลักความโปร่งใสเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

3) ท่านคิดว่าการที่รัฐปฏิบัติตามหลักความโปร่งใสมีความสำคัญอย่างไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าว

4) ท่านนำเอาพฤติกรรมการที่รัฐปฏิบัติตามหลักความโปร่งใสมาเผยแพร่ในการแสดงหนังสือตลวงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 4 หลักการมีส่วนร่วม

1) ท่านคิดว่าการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐตามหลักการมีส่วนร่วมมีผลกับประชาชนอย่างไร

2) ท่านคิดว่า การที่การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐตามหลักการมีส่วนร่วมเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

3) ท่านคิดว่า การที่รัฐปฏิบัติตามหลักการมีส่วนร่วมมีความสำคัญอย่างไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าว

4) ท่านนำเอาพฤติกรรมการที่รัฐปฏิบัติตามหลักการมีส่วนร่วมมาเผยแพร่ในการแสดงหน้าตาดังต่อไปนี้

ประเด็นย่อยที่ 5 หลักความรับผิดชอบ

1) ท่านคิดว่า การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐตามหลักความรับผิดชอบมีผลกับประชาชนอย่างไร

2) ท่านคิดว่า การที่การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐตามหลักความรับผิดชอบเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

3) ท่านคิดว่า การที่รัฐปฏิบัติตามหลักความรับผิดชอบมีความสำคัญอย่างไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าว

4) ท่านนำเอาพฤติกรรมการที่รัฐปฏิบัติตามหลักความรับผิดชอบมาเผยแพร่ในการแสดงหน้าตาดังต่อไปนี้

ประเด็นย่อยที่ 6 หลักความคุ้มค่า

1) ท่านคิดว่า การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐตามหลักความคุ้มค่ามีผลกับประชาชนอย่างไร

2) ท่านคิดว่า การที่การปฏิบัติหน้าที่ของรัฐตามหลักความคุ้มค่าเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

3) ท่านคิดว่า การที่รัฐปฏิบัติตามหลักความคุ้มค่ามีความสำคัญอย่างไร พร้อมทั้งยกตัวอย่างพฤติกรรมดังกล่าว

4) ท่านนำเอาพฤติกรรมการที่รัฐปฏิบัติตามหลักความคุ้มค่ามาเผยแพร่ในการแสดงหน้าตาดังต่อไปนี้

ประเด็นที่ 8 การเมืองภาคประชาชน

ประเด็นย่อยที่ 1 พลเมืองร่วมกันเคลื่อนไหวให้รัฐมาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแล

1) ท่านคิดว่า การที่พลเมืองร่วมกันเคลื่อนไหวให้รัฐมาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแลเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านคิดว่า การที่พลเมืองร่วมกันเคลื่อนไหวให้รัฐมาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแลจะมีที่มาจากปัญหาใด

3) ท่านเคยมีประสบการณ์ในการร่วมกับพลเมืองร่วมกันเคลื่อนไหวให้รัฐมาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแลหรือไม่ อย่างไร

4) ท่านคิดว่าการที่พลเมืองร่วมกันเคลื่อนไหวให้รัฐมาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแลมีความสำคัญอย่างไร

5) ท่านนำเอาพฤติกรรมที่พลเมืองร่วมกันเคลื่อนไหวให้รัฐมาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแลมาเผยแพร่ในการแสดงหนังตะลุงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 มุ่งตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐ

1) ท่านคิดว่าการมุ่งตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านคิดว่าการมุ่งตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐมักจะมีที่มาจากปัญหาใด

3) ท่านเคยมีประสบการณ์ในการมุ่งตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐหรือไม่ อย่างไร

4) ท่านคิดว่าการมุ่งตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐมีความสำคัญอย่างไร

5) ท่านนำเอาพฤติกรรมที่มุ่งตรวจสอบการใช้อำนาจของรัฐมาเผยแพร่ในการแสดงหนังตะลุงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 ประท้วงอำนาจรัฐ และขอคืนอำนาจให้กับประชาชน

1) ท่านคิดว่าการที่ประท้วงอำนาจรัฐ และขอคืนอำนาจให้กับประชาชนเป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านคิดว่าการประท้วงอำนาจรัฐ และขอคืนอำนาจให้กับประชาชนมักจะมีที่มาจากปัญหาใด

3) ท่านเคยมีประสบการณ์ในการประท้วงอำนาจรัฐ และขอคืนอำนาจให้กับประชาชนหรือไม่ อย่างไร

4) ท่านคิดว่าการที่พลเมืองร่วมกันเคลื่อนไหวให้รัฐมาแก้ไขปัญหาที่ไม่ได้รับการเหลียวแลมีความสำคัญอย่างไร

5) ท่านนำเอาพฤติกรรมที่ประท้วงอำนาจรัฐ และขอคืนอำนาจให้กับประชาชนมาเผยแพร่ในการแสดงหนังตะลุงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 4 ร่วมมือวิพากษ์แก้ไขปัญหากับรัฐในทางสร้างสรรค์

1) ท่านคิดว่าการร่วมมือวิพากษ์แก้ไขปัญหากับรัฐในทางสร้างสรรค์เป็นการกระทำในระบอบประชาธิปไตยหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านคิดว่าการร่วมมือวิพากษ์แก้ไขปัญหากับรัฐในทางสร้างสรรค์มักจะมีที่มาจากปัญหาใด

3) ท่านเคยมีประสบการณ์ในการร่วมมือวิพากษ์แก้ไขปัญหากับรัฐในทางสร้างสรรค์หรือไม่ อย่างไร

4) ท่านคิดว่าการร่วมมือวิพากษ์แก้ไขปัญหากับรัฐในทางสร้างสรรค์มีความสำคัญอย่างไร

5) ท่านนำเอาพฤติกรรมกรรมการร่วมมือวิพากษ์แก้ไขปัญหากับรัฐในทางสร้างสรรค์มาเผยแพร่ในการแสดงหนังตะลุงอย่างไร

ประเด็นที่ 9 หน้าที่พักเมือง

ประเด็นย่อยที่ 1 ยึดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่าเป็นผู้ยึดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตน

2) ท่านคิดว่าการเป็นผู้ยึดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตนจะมีผลต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาคุณสมบัติของการเป็นผู้ยึดประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าส่วนตนมาเผยแพร่ในการแสดงหนังตะลุงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 มีวินัย

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่าเป็นผู้มีวินัย

2) ท่านคิดว่าการเป็นผู้มีวินัยจะมีผลต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาคุณสมบัติของการเป็นผู้มีวินัยมาเผยแพร่ในการแสดงหนังตะลุงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่าเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่

2) ท่านคิดว่าการเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่จะมีผลต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาคุณสมบัติของการเป็นผู้มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่มาเผยแพร่ในการแสดงหนังตะลุงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 4 มีความอดทน

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่าเป็นผู้มีความอดทน

2) ท่านคิดว่าการเป็นผู้มีความอดทนจะมีผลต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาคุณสมบัติของการเป็นผู้มีความอดทนมาเผยแพร่ในการแสดงหนังตะลุงอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 5 ประหยัดและอดออม

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่าเป็นผู้ประหยัดและอดออม

2) ท่านคิดว่าการเป็นผู้ประหยัดและอดออมจะมีผลต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาคุณสมบัติของการเป็นผู้ประหยัดและอดออมมาเผยแพร่ในการแสดงหน้า
หน้าตาดูอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 6 การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่าการเป็นผู้การมีน้ำใจเป็นนักกีฬา

2) ท่านคิดว่าการเป็นผู้การมีน้ำใจเป็นนักกีฬาจะมีผลต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาคุณสมบัติของการเป็นผู้การมีน้ำใจเป็นนักกีฬามาเผยแพร่ในการแสดง
หน้าตาดูอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 7 มีความซื่อสัตย์ สุจริต

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่าการเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ สุจริต

2) ท่านคิดว่าการเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ สุจริตจะมีผลต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาคุณสมบัติของการเป็นผู้มีความซื่อสัตย์ สุจริตมาเผยแพร่ในการแสดง
หน้าตาดูอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 8 อนุรักษ์ความเป็นไทย

1) ท่านคิดว่าพฤติกรรมแบบใดบ่งบอกว่าการเป็นผู้อนุรักษ์ความเป็นไทย

2) ท่านคิดว่าการเป็นผู้อนุรักษ์ความเป็นไทยจะมีผลต่อสังคมอย่างไร

3) ท่านนำเอาคุณสมบัติของการเป็นผู้อนุรักษ์ความเป็นไทยมาเผยแพร่ในการแสดง
หน้าตาดูอย่างไร

2.2 ด้านรูปแบบการนำเสนอ

ประเด็นที่ 1 การตีแผ่ความจริงในสังคม

ประเด็นย่อยที่ 1 แสดงความรู้ ความคิดอย่างลุ่มลึก

1) ท่านมีการหาข้อมูล ความรู้ทางการเมืองเพื่อใช้ในการนำเสนอด้วยวิธีการตีแผ่ความ
จริงในสังคมอย่างไร

2) ท่านมีการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร

3) ท่านมีวิธีการทบทวนข้อมูลเพื่อใช้ในการนำเสนอด้วยวิธีการตีแผ่ความจริงในสังคม
อย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 สะท้อนสภาพความเป็นจริง

1) ท่านคิดว่าการสะท้อนสภาพความเป็นจริงเหมาะสมกับเหตุการณ์ใดบ้าง อย่างไร

2) ท่านคิดว่าการสะท้อนสภาพความเป็นจริงเป็นสิ่งจำเป็นที่นายหน้าต้องบอกกล่าวแก่
ผู้ชมหรือไม่

ประเด็นย่อยที่ 3 ทำให้ผู้ฟังเกิดความกระจ่าง

- 1) การแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองท่านมักจะเน้นย้ำข้อมูลในประเด็นเดิมๆ หรือไม่ อย่างไร
- 2) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองท่านมักจะใช้วิธีการตีแผ่ความจริงในสังคมในสถานการณ์ใด เพราะเหตุใด
- 3) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยวิธีการตีแผ่ความจริงในสังคมท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด

ประเด็นที่ 2 การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมือง

ประเด็นย่อยที่ 1 เกิดจากความรู้ ประสบการณ์

- 1) ในช่วงชีวิตของท่านมีประสบการณ์ทางการเมืองแต่ละช่วงอย่างไร
- 2) ประเด็นเหตุการณ์ใดที่เกี่ยวข้องกับการเมืองที่ท่านมักนำมาบอกเล่าแก่ผู้ชม อย่างไร
- 3) ความรู้ทางการเมืองที่ท่านใช้ในการเผยแพร่ความรู้แก่ผู้ชมมักเกิดจากประสบการณ์ตรงหรือไม่
- 4) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยวิธีการการเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด

ประเด็นย่อยที่ 2 ลำดับเนื้อหาและ โครงเรื่องดี

- 1) ท่านมีการจัดประเด็นเนื้อหา ก่อน หลังในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองอย่างไร
- 2) ท่านมีการกำหนดเนื้อหาที่ใช้การเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองอย่างไร
- 3) ในการเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองท่านเป็นผู้วางแผนลำดับเนื้อหาและกำหนดประเด็นก่อนหลังด้วยตัวเองหรือไม่

ประเด็นย่อยที่ 3 เป็นข้อเท็จจริง

- 1) ในการบอกเล่าเหตุการณ์บ้านเมืองท่านมีการหาข้อมูลจากแหล่งใด
- 2) ท่านมีวิธีการตรวจสอบข้อมูลเกี่ยวกับการเล่าข่าวเหตุการณ์บ้านเมืองหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ 3 การยกกรณีศึกษา

ประเด็นย่อยที่ 1 เกิดจากความรู้ ความคิด ประสบการณ์

- 1) การยกกรณีศึกษาท่านหาข้อมูลมาด้วยวิธีใด

- 2) ท่านนำความรู้ทางการเมืองมาใช้เป็นกรณีศึกษาอย่างไร
- 3) ท่านนำประสบการณ์ทางการเมืองมาใช้เป็นกรณีศึกษาอย่างไร
- 4) ท่านนำกรณีศึกษาเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองอย่างไร
- 5) ท่านคิดว่าการขกรกรณีศึกษามีความสำคัญต่อการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้

ทางการเมือง

อย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 ผู้ฟังทราบและเข้าใจ

1) ท่านมีความคิดว่าการขกรกรณีศึกษามีผลต่อการรับรู้ความรู้ทางการเมืองที่ท่านนำเสนอต่อผู้ชมหรือไม่

2) ท่านมีวิธีการประเมินผลความเข้าใจความรู้ทางการเมืองที่ท่านนำเสนอต่อผู้ชมอย่างไร

3) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยวิธีการขกรกรณีศึกษาท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด

ประเด็นย่อยที่ 3 สะท้อนสภาพความเป็นจริง

1) ท่านคิดว่าการขกรกรณีศึกษาเป็นจริงเหมาะสมกับเหตุการณ์ใดบ้าง อย่างไร

2) ท่านคิดว่าการขกรกรณีศึกษาเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้ชมเข้าใจประเด็นเนื้อหาหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ 4 การบอกเล่าประวัติศาสตร์

ประเด็นย่อยที่ 1 ความเป็นกลาง

1) ท่านคิดว่าประเด็นเนื้อหาทางประวัติศาสตร์แสดงถึงความเป็นกลางหรือไม่ อย่างไร

2) ท่านนำข้อมูลทางประวัติศาสตร์มาจากแหล่งข้อมูลใด

3) ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ท่านมีการนำเนื้อหาเมื่อนำมาวิเคราะห์ประมวลสถานการณ์ที่ได้มาอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 มีความถูกต้องแม่นยำ

1) ท่านมีการกำหนดเป้าหมายในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการขกรประวัติศาสตร์อย่างไร

2) ท่านคิดว่าการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการขกรประวัติศาสตร์มีความสำคัญอย่างไร

3) ท่านคิดว่าการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการขกรประวัติศาสตร์มีความน่าเชื่อถือเพียงใด

ประเด็นย่อยที่ 3 มีความซื่อสัตย์ในการนำเสนอข้อมูล

1) ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองด้วยการบอกเล่าประวัติศาสตร์ท่านมีการตัดทอนข้อมูลหรือไม่ อย่างไร

2) ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองด้วยการบอกเล่าประวัติศาสตร์ท่านมีการปรับเปลี่ยนข้อมูล

หรือไม่ อย่างไร

3) ท่านมีรูปแบบการนำเสนอการบอกเล่าประวัติศาสตร์อย่างไร

4) ท่านคิดว่าความซื่อสัตย์ในการนำเสนอข้อมูลเป็นสิ่งที่มีความสำคัญหรือไม่ อย่างไร
ประเด็นย่อยที่ 4 สามารถลำดับความให้เข้าใจง่าย

1) ท่านมีการจัดประเด็นเนื้อหา ก่อน ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบอกเล่าประวัติศาสตร์อย่างไร

2) ท่านมีการกำหนดเนื้อหาที่ใช้การบอกเล่าประวัติศาสตร์อย่างไร

3) ในการบอกเล่าประวัติศาสตร์ท่านเป็นผู้วางแผนลำดับเนื้อหาและกำหนดประเด็นก่อนหลังด้วยตัวเองหรือไม่

ประเด็นที่ 5 การวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง

ประเด็นย่อยที่ 1 การแสดงความคิดเห็นตามความรู้สึกร่วมกันของผู้วิจารณ์

1) ท่านมีหลักการในการวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมืองอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการแสดงความคิดเห็นทางการเมืองจะต้องศึกษาผู้ฟังก่อนหรือไม่ อย่างไร

3) ท่านคิดว่าการวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมืองมีประเด็นอะไรบ้าง

ประเด็นย่อยที่ 2 การติดตามเนื้อหาสาระและสรุปผล เปรียบเทียบข้อดีข้อด้อย

1) ก่อนที่ท่านจะวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมืองท่านจะมีการตีความเนื้อหาสาระหรือไม่ อย่างไร

2) การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองด้วยการวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง ท่านใช้วิธีการเปรียบเทียบ

ข้อดีข้อด้อยของเหตุการณ์บ้านเมืองอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 การแสดงความคิดเห็นเชิงตัดสิน ความรู้สึกชอบไม่ชอบ

1) ก่อนที่ท่านจะวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมืองท่านจะตัดสินเนื้อหาสาระหรือไม่ อย่างไร

2) การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองด้วยการวิจารณ์เหตุการณ์บ้านเมือง ท่านเอาความรู้สึกชอบไม่ชอบในการแสดงความคิดเห็นหรือไม่

ประเด็นที่ 6 การใช้การอภิปราย โต้วาทิ

ประเด็นย่อยที่ 1 เป็นการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกัน

1) ท่านคิดว่าการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจจึงต้องใช้การแสดงที่ทำให้แสดงความคิดเห็นขัดแย้งกันอย่างไร

2) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองท่านมักจะใช้วิธีการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกันในประเด็นใด เพราะเหตุใด

3) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองเป็นการแสดงความคิดเห็นขัดแย้งกันท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด

ประเด็นย่อยที่ 2 มีการนำเสนอข้อมูลที่หักล้างกัน

1) ท่านคิดว่าการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองด้วยการอภิปรายโต้วาทิเพื่อให้ผู้ชมเข้าใจจะต้องศึกษาความรู้ทั้งสองฝ่ายความคิด เพื่อให้เห็นข้อขัดแย้งกันอย่างไร

2) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองท่านใช้วิธีการแสดงความคิดเห็นเพื่อให้เห็นข้อมูลที่หักล้างกันในประเด็นใด เพราะเหตุใด

3) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองเป็นการนำเสนอข้อมูลที่หักล้างกันท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด

ประเด็นย่อยที่ 3 เป็นเรื่องที่น่าสนใจ

1) ท่านมีวิธีการคัดเลือกประเด็นเนื้อหาที่นำใช้การอภิปราย โต้วาทิอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการใช้การอภิปราย โต้วาทิทำให้การเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองมีความน่าสนใจขึ้นหรือไม่

ประเด็นที่ 7 การใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจ

ประเด็นย่อยที่ 1 ทำให้การพูดมีความน่าสนใจ

1) ท่านใช้สุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจ ในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองในประเด็นเนื้อหาใด อย่างไร

2) ท่านคิดว่าการใช้สุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจ ทำให้ผู้ชมรู้สึกสนใจความรู้ทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร

3) ท่านคิดว่าการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองด้วยการใช้สุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจ เพื่อให้ผู้ชมเข้าใจจะต้องมีความรู้เบื้องต้นในเรื่องการใช้สุภาษิต คำคม คติเพื่อสอนใจอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 สร้างการจดจำได้ดี

4) ท่านคิดว่าการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองเพื่อให้ผู้ชมจดจำได้ดี
ต้องนำเสนอ ด้วยวิธีการที่คุ้นเคยหรือไม่ อย่างไร

5) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองท่านมักจะใช้การใช้สุภาษิต
คำคม คติ เพื่อสร้างการจดจำในประเด็นใด เพราะเหตุใด

ประเด็นย่อยที่ 3 แสดงถึงภูมิปัญญา

1) ท่านคิดว่าการใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจเป็นการบ่งบอกถึงการมีองค์ความรู้
ทางวิธีการคิดแบบไทยอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการใช้สุภาษิต คำคม คติ เพื่อสอนใจนอกจากใช้เพื่อเผยแพร่ความรู้
ทางการเมืองแล้วยังเป็นการถ่ายทอดภูมิปัญญาของไทยด้วยใช่หรือไม่

3) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการใช้สุภาษิต คำคม คติ
เพื่อสอนใจท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด

ประเด็นที่ 8 การใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบ

ประเด็นย่อยที่ 1 สร้างการจดจำได้ดี

1) ท่านมีการเลือกใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบเพื่ออธิบายประเด็นเนื้อหาทาง
การเมืองอย่างไร

2) ท่านคิดว่าการเลือกใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบจะช่วยให้ผู้ชมจดจำเนื้อหา
ทางการเมืองอย่างไรประเด็นย่อยที่ 2 ผู้ฟังเข้าใจเห็นภาพได้ชัดเจน

3) ท่านมีการเลือกใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบเพื่ออธิบายประเด็นเนื้อหาทาง
การเมืองในประเด็นใดบ้าง

4) ท่านคิดว่าการเลือกใช้อุปมาอุปมัย การเปรียบเทียบจะช่วยให้ผู้ชมเกิดความเข้าใจ
เนื้อหาทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ 9 การทำร้ายตนเอง

ประเด็นย่อยที่ 1 ใช้ประสบการณ์ของตนเอง

1) ท่านมีเทคนิคในการพูดทำร้ายตนเองเพื่อให้เกิดความรู้ในประเด็นเนื้อหาทาง
การเมืองอย่างไร

2) ในการการพูดทำร้ายตนเองมักจะเกิดจากการใช้ประสบการณ์ของตนเองอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 ทำให้เกิดความเชื่อในสิ่งที่พูด

- 1) ท่านคิดว่าการทำร้ายตนเองมีส่วนทำให้เกิดการจูงใจผู้ชมสนใจและเชื่อในสิ่งที่ท่านพูดอย่างไร
- 2) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการใช้การทำร้ายตนเอง ท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด

ประเด็นที่ 10 หยิกแกมหยอก

ประเด็นย่อยที่ 1 เหน็บแนม

- 1) ท่านมีเทคนิคในการเหน็บแนมเพื่อให้เกิดความรู้ในประเด็นเนื้อหาทางการเมืองอย่างไร
- 2) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการใช้การเหน็บแนม ท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด
- 3) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการใช้การเหน็บแนมมีวิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 2 ล้อเลียน

- 1) ท่านมีเทคนิคในการล้อเลียนเพื่อให้เกิดความรู้ในประเด็นเนื้อหาทางการเมืองอย่างไร
- 2) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการใช้การล้อเลียนท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด
- 3) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการใช้การล้อเลียนมีวิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร

ประเด็นย่อยที่ 3 ทำให้เกิดความตลก

- 1) ท่านมีเทคนิคในการทำให้เกิดความตลกและเกิดความรู้ในประเด็นเนื้อหาทางการเมืองอย่างไร
- 2) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการใช้การทำให้เกิดความตลกท่านมักจะใช้ตัวหนังใด เพราะเหตุใด
- 3) ในการแสดงหนังตะลุงเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองโดยการใช้การทำให้เกิดความตลกมีวิธีการดำเนินเรื่องอย่างไร

**แบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 3 ปัญหาการสื่อสารเพื่อเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุงของนาย
หนังประเคียง ระฆังทอง
(ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 3)**

ประเด็นที่ 1 ความรู้และประสบการณ์ทางการเมือง

- 1) ท่านมีความสนใจในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองหรือไม่
- 2) ท่านชอบรับข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองจากสื่อประเภทใดบ้าง เพราะเหตุใด
- 3) ท่านมีความสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองหรือไม่ อย่างไร
- 4) ท่านเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองบ่อยหรือไม่
- 5) ท่านมีความสนใจข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองในประเด็นใด
- 6) ท่านมีความเบื่อหน่ายในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองในประเด็นใด
- 7) ปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลความต้องการในการรับฟังข่าวสาร ความรู้ทางการเมือง
- 8) ท่านคิดว่าการแสดงหนังตะลุงที่มีการสอดแทรกข่าวสาร ความรู้ทางการเมืองเป็น

อย่างไร

ประเด็นที่ 2 ทักษะทางภาษาและการสื่อสาร

- 1) ท่านมีความรู้ ความเข้าใจต่อภาษาที่นายหนังใช้ในการแสดงหนังตะลุงหรือไม่
อย่างไร
- 2) ท่านเข้าใจความหมายของคำที่ใช้ในบทเจรจา บทกลอน มุขตลกที่นายหนังใช้สื่อ
ความหมายหรือไม่
- 3) การให้เสียง และการใช้คำ ภาษาของตัวหนังแต่ละตัวมีผลต่อความเข้าใจของท่าน
หรือไม่ อย่างไร
- 4) ท่านคิดว่าการรับชมหนังตะลุงมีปัญหาอะไรบ้างที่ส่งผลต่อความเข้าใจ และ
ปัญหาที่สำคัญที่สุดคือเรื่องใด
- 5) เมื่อท่านเกิดความไม่เข้าใจในการรับชมหนังตะลุงท่านทำอย่างไร

แบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 4 ความต้องการประเด็นเนื้อหาและรูปแบบการนำเสนอของผู้ชมในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังสือตลิ่งของนายหนังประเคียง ระฆังทอง
(ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 4)

ประเด็นที่ 1 ความต้องการประเด็นเนื้อหา

- 1) ท่านชอบดูหนังสือตลิ่ง เพราะเหตุใด
- 2) ท่านชอบดูหนังสือตลิ่งจากสื่อประเภทใดบ้าง เพราะเหตุใด
- 3) ท่านดูหนังสือตลิ่งจากสื่อเหล่านั้นบ่อยหรือไม่
- 4) ระยะเวลาในการดูหนังสือตลิ่งจากสื่อแต่ละประเภทเป็นอย่างไร
- 5) ท่านคิดว่าหนังสือตลิ่งมีบทบาททางการเมืองอย่างไรบ้าง
- 6) เมื่อท่านได้ดูการแสดงหนังสือตลิ่งแล้วมีความพอใจหรือไม่ โดยเฉพาะเมื่อพูดในเรื่องการเมือง เพราะเหตุใด
- 7) ท่านเข้าใจในเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังประเคียงแสดงได้หรือไม่ อย่างไร
- 8) ท่านจดจำเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังประเคียงแสดงได้หรือไม่ อย่างไร
- 9) เนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังประเคียงกล่าวถึงประเด็นใดดึงดูดความสนใจท่านมากที่สุด ยกตัวอย่างเนื้อหาดังกล่าว
- 10) ท่านคิดว่าประเด็นเนื้อหาทางการเมืองในเรื่องใดที่ควรกล่าวถึงในการแสดงหนังสือตลิ่ง
- 11) ความรู้ทางการเมืองที่ท่านได้รับจากการดูหนังสือตลิ่งมีผลกับความคิด ทักษะทางการเมืองของท่านหรือไม่ เพราะเหตุใด
- 11) ท่านได้นำความรู้ทางการเมืองที่ได้รับจากการดูหนังสือตลิ่งไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันหรือไม่ อย่างไร

ประเด็นที่ 2 ความต้องการรูปแบบการนำเสนอ

- 1) เมื่อท่านได้ดูการแสดงหนังสือตลิ่งแล้วมีความพอใจเทคนิค วิธีการแสดงหรือไม่ อย่างไร
- 2) ท่านคิดว่าการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองมีความสอดคล้องกับรูปแบบการนำเสนอที่ใช้หรือไม่ อย่างไร
- 3) ท่านเข้าใจ และจดจำในเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังประเคียงแสดงได้ดีจากการนำเสนอในรูปแบบใด อย่างไร

4) ท่านคิดว่ารูปแบบการนำเสนอของนายหนังมีผลต่อ ความคิด ทักษะคิด ความเข้าใจ และมีความรู้ทางการเมืองที่หรือไม่ เพราะเหตุใด

5) รูปแบบการนำเสนอเนื้อหาทางการเมืองที่นายหนังประเคียงใช้แบบใดดึงดูดความสนใจท่านมากที่สุด อย่างไร

6) ท่านคิดว่าการนำเสนอประเด็นเนื้อหาทางการเมืองในแบบใดที่ควรใช้ในการแสดงหนังตะลุง

7) ท่านคิดว่ารูปแบบการนำเสนอมีผลกับความนิยมในตัวนายหนังหรือไม่ อย่างไร

แบบสัมภาษณ์ส่วนที่ 5 แนวทางการพัฒนาการสื่อสารในการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองผ่านหนังตะลุง

(ตอบวัตถุประสงค์ข้อที่ 5)

ประเด็นที่ 1 การพัฒนาคุณลักษณะทางการสื่อสารของนายหนังตะลุง

1) ท่านคิดว่าเจตคติทางการเมืองและการสื่อสารของนายหนังตะลุงที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีควรเป็นอย่างไร

2) ท่านคิดว่าความรู้ทางการเมืองของนายหนังตะลุงที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีควรเป็นอย่างไร

3) ท่านคิดว่าความรู้ทางการเมืองการสื่อสารของนายหนังตะลุงที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีควรเป็นอย่างไร

4) ท่านคิดว่าทักษะการเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองของนายหนังตะลุงที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีควรเป็นอย่างไร

ประเด็นที่ 2 การพัฒนาประเด็นเนื้อหาหนังตะลุงด้านการเมือง

1) ท่านคิดว่าปัจจัยที่ช่วยให้นายหนังตะลุงมีการพัฒนาความรู้ทางการเมืองคืออะไร

2) ท่านคิดว่านายหนังตะลุงที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีควรมีความรู้เรื่องการเมืองในเรื่องใดบ้างอย่างไร

ประเด็นที่ 3 การพัฒนารูปแบบการนำเสนอหนังสือตลิ่งด้านการเมือง

- 1) ท่านคิดว่าปัจจัยที่ช่วยให้หนังสือตลิ่งมีการพัฒนารูปแบบการนำเสนอหนังสือตลิ่งด้านการเมืองคืออะไร
- 2) ท่านคิดว่าหนังสือตลิ่งที่สามารถเผยแพร่ความรู้ทางการเมืองได้ดีควรมีความรู้เรื่องรูปแบบการนำเสนอหนังสือตลิ่งด้านการเมืองเรื่องใดบ้างอย่างไร

ภาคผนวก ข

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. รองศาสตราจารย์ ดร. ชูศักดิ์ เอกเพชร

ตำแหน่งหน้าที่ปัจจุบัน

รองศาสตราจารย์ระดับ 9

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

วัน/เดือน/ปี เกิด

9 พฤศจิกายน 2494 อายุ 62 ปี

สถานที่ติดต่อ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี

272 หมู่ที่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี โทร 077-355470 081-8950990

โทรสาร 077-355470

ประวัติการศึกษา

พ.ศ. 2519 การศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาภาษาไทย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ วิทยาเขตสงขลา (เกียรตินิยม)

พ.ศ. 2529 รัฐศาสตรบัณฑิต (สาขาทฤษฎีและเทคนิคทางรัฐศาสตร์) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2535 ครุศาสตรมหาบัณฑิต (สาขาอุดมศึกษา) จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2535 การศึกษาศาสตรบัณฑิต (สาขาการบริหารอุดมศึกษา) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

ประวัติการทำงาน

พ.ศ. 2527-2534 รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

พ.ศ. 2541-2545 รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

พ.ศ. 2547-ปัจจุบัน คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงที่ได้รับ

พ.ศ. 2541 ประถมาภรณ์มงกุฎไทย

พ.ศ. 2544 ประถมาภรณ์ช้างเผือก

พ.ศ. 2549 มหาวชิราภรณ์มงกุฎ

2. ประวัติ รองศาสตราจารย์ ดร. ไมตรี จันทรา

1. ชื่อ – สกุล นายไมตรี จันทรา
2. ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์
3. ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	วุฒิ	วิชาเอก	สถาบัน	ปีที่สำเร็จ
ปริญญาตรี	กศ.บ.	ภาษาไทย-ภาษาอังกฤษ	วิทยาลัยวิชาการศึกษาสงขลา	2514
ปริญญาโท	ศษ.ม.	การศึกษาผู้ใหญ่และ การศึกษาต่อเนื่อง	มหาวิทยาลัยศิลปากร	2519
ปริญญาเอก	กศ.ด.	พัฒนศึกษาศาสตร์	มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ	2524
อื่น ๆ	-	-	-	-

4. ผลงานทางวิชาการ

ไมตรี จันทรา. (2554). การศึกษากับการพัฒนาประเทศ.พิมพ์ครั้งที่ 2.นครศรีธรรมราช: คณะครู
ศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ไมตรี จันทรา. (2552). การวางแผนการศึกษา.นครศรีธรรมราช : คณะครูศาสตร์ มหาวิทยาลัยราช
ภัฏนครศรีธรรมราช.(เอกสารอัดสำเนา)

ไมตรี จันทรา. (2553). เอกสารคำสอน : อนาคตศึกษา.นครศรีธรรมราช : คณะครูศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ไมตรี จันทรา. (2553). หนังสือชุดปลูกปัญญา: กิจกรรมการศึกษาเพื่อท้องถิ่น.นครศรีธรรมราช:
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

ไมตรี จันทรา. (2552). สื่อพื้นบ้านเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น.นครศรีธรรมราช : สถาบันวิจัยและพัฒนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.(เอกสารอัดสำเนา).

ไมตรี จันทรา. (2551). รูปแบบการแสดงผลงานที่พึงประสงค์. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ.

ไมตรี จันทรา. (2553). **เครือข่ายผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดนครศรีธรรมราช.นครศรีธรรมราช :** สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.(เอกสารอัดสำเนา).

ไมตรี จันทรา. (2553). **เอกสารประกอบการฝึกอบรมและพัฒนาผู้บริหารสถานศึกษา:K.M. สำหรับผู้บริหาร.นครศรีธรรมราช :** มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. (เอกสารอัดสำเนา)

ไมตรี จันทรา. (2550). **เอกสารประกอบการบรรยาย:สื่อพื้นบ้านกับการพัฒนาประเทศ.**

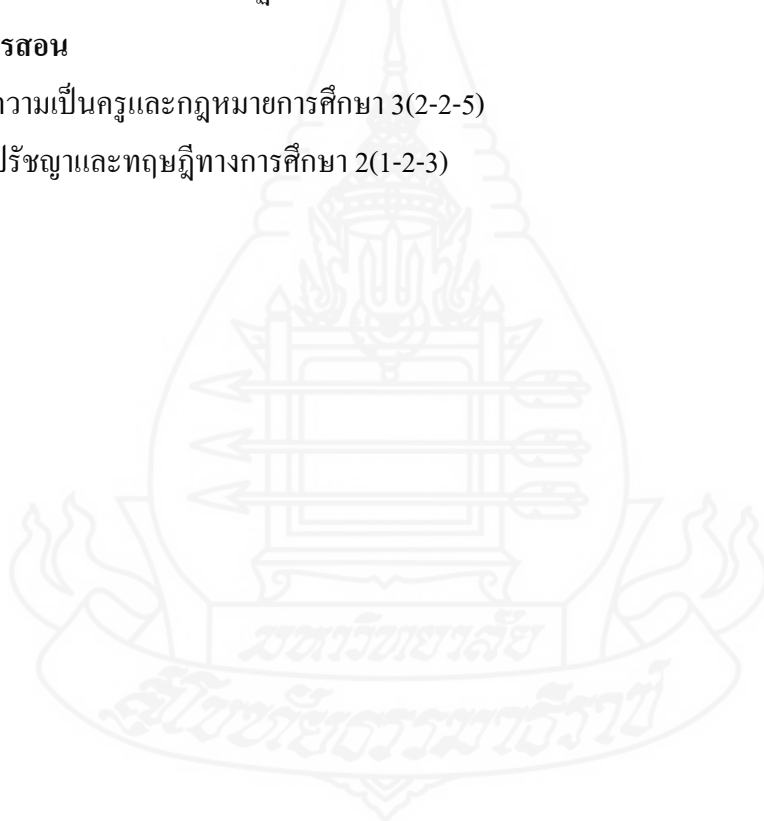
นครศรีธรรมราช: ศูนย์วัฒนธรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. (เอกสารอัดสำเนา).

ไมตรี จันทรา. (2552). **เอกสารประกอบการบรรยาย : ครูเก่ง ครูดี มีคุณธรรม.นครศรีธรรมราช :** คณะครุศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

5. ภาระการสอน

1016108 ความเป็นครูและกฎหมายการศึกษา 3(2-2-5)

1016107 ปรัชญาและทฤษฎีทางการศึกษา 2(1-2-3)

3.ประวัติ อาจารย์ ดร. เมธาวิ แก้วสนิท

นางเมธาวิ จำเนียร

เกิดวันที่ 14 มิถุนายน 2524

เบอร์โทร 0895986934 E-mail keaosanit@hotmail.com

สาขาชำนาญการ การสื่อสารชุมชน การสื่อสารองค์กร สื่อสารมวลชน

ประวัติการศึกษา

ระดับการศึกษา	วุฒิที่ได้รับ	สาขาวิชา	ชื่อสถาบันการศึกษา	ปีจบ
ปริญญาเอก	Ph.D.	International Public Relations	Universiti Sains Malaysia	2558
ปริญญาโท	ว.ม.	สื่อสารมวลชน	ธรรมศาสตร์	2550
ปริญญาตรี	อ.บ.	ภาษาฝรั่งเศส	ศิลปากร	2545

หัวข้อวิทยานิพนธ์

ระดับปริญญา	ปี พ.ศ.	หัวข้อวิทยานิพนธ์
ปริญญาโท	2550	ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาการการเป็นหนังสือพิมพ์ท้องถิ่น ประชาสังคมของหนังสือพิมพ์โพกัสภาคใต้
ปริญญาเอก	2558	Public Relations Strategies for Building University Participation with Community: A Case Study of Southern Rajabhat Universities, Thailand

ผลงานวิชาการ

ผลงานที่เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์เพื่อสำเร็จการศึกษา

Methawee Kaeosanit, Jamilah Ahmad, PhD. Obstacles of Public Relations for Building Community-University Engagement Affecting Level of Public Participation: A Case Study of Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Thailand, UCEC 2013, 11-13 November 2013, Grand Inna Muara Hotel, Padang, Indonesia

Methawee Kaeosanit, Jamilah Ahmad Public Relations Media for Public Participation Building of Southern Rajabhat Universities in Thailand Corporate Communication International Conference on Corporate Communication 2014, 3 –6 June 5, 20152014, The Hong Kong Polytechnic University, Hong Kong

Methawee Kaeosanit, Jamilah Ahmad. Public Relations Practitioners' Knowledge and Qualification for Promoting Community and University Engagement in Case of Southern Rajabhat Universities, Thailand, the 7th International Forum on Public Relations and Advertising 13-15 August, 2014, Mahidol University, Thailand

ผลงานตีพิมพ์ในวารสาร

บทความวิชาการ

เมธาวิ แก้วสนิท. (2556, มกราคม-มิถุนายน). แนวทางการจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) เพื่อกระตุ้นการสร้างผลงานนักศึกษาในระดับอุดมศึกษา. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต, 9(1), 1-15.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2557, มกราคม – มิถุนายน). การประเมินผล: ขั้นตอน “มัก” ขาดในงานประชาสัมพันธ์. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 6(1), 21-31.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2557, มกราคม – มิถุนายน). การเลือก “สาร” และ “สื่อ” ในงานประชาสัมพันธ์องค์กร. วารสารวิชาการสังคมมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช, 4(1), 30-42.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2557, เมษายน– มิถุนายน). ปัญหาในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานภาครัฐของไทย. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, 34(2), 94-106.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2558, มกราคม– มิถุนายน). การเรียนการสอนเชิงรุกโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในสาขาวิชาניתศศาสตร์. วารสารเกษมบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต, 16(1), 113-125.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2258, มกราคม– มิถุนายน). บทบาทผู้นำกับการส่งเสริมการสื่อสารองค์กร. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏกาญจนบุรี, 4(1), 67-75.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2558, กรกฎาคม-ธันวาคม). การวางแผนการประชาสัมพันธ์เชิงกลยุทธ์เพื่อความสำเร็จขององค์กร. *วารสารนักบริหาร*, 35(2), 11-19.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2558, กันยายน-ธันวาคม). จากวิจัยสู่การวางแผนการประชาสัมพันธ์. *วารสารวิจัยราชภัฏกรุงเทพฯ*, 2(3), 75-81.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2559, พฤษภาคม-สิงหาคม). นักประชาสัมพันธ์ยุคใหม่ คิดสร้างสรรค์ได้ ใช้เทคโนโลยีเป็น. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเชีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์*, 6(2), 34-41.

เมธาวิ จำเนียร. (2560, มกราคม-มีนาคม). การสร้างคุณค่าสื่อพื้นบ้านเพื่อการสื่อสารองค์กรตามหลัก AIDA. *วารสารมหาวิทยาลัย คริสเตียน*, 23(1), 140-149.

บทความวิจัย

เมธาวิ แก้วสนิท. (2556, กรกฎาคม-ธันวาคม). การศึกษาช่องทางการสื่อสารของกองพัฒนานักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. *วารสารนิเทศศาสตร์ปริทัศน์ มหาวิทยาลัยรังสิต*, 17(1), 126-136.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2558, กรกฎาคม-ธันวาคม). การศึกษาระดับการรับรู้ข่าวสารและช่องทางการสื่อสารระหว่างชุมชนและมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. *วารสารนาครบุตรปริทรรศน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช*, 7(2), 21-35.

เมธาวิ แก้วสนิท และกรกฎ จำเนียร. (2559, กรกฎาคม-ธันวาคม). การออกแบบสื่อวีดิทัศน์เพื่ออนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม “รำโทน-นกพิทิด” ถ่ายทอดแก่กลุ่มเยาวชน. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต*, 12(2), 57-80.

เมธาวิ แก้วสนิท และกรกฎ จำเนียร. (2559, กรกฎาคม – ธันวาคม). แนวทางการสื่อสารเพื่อสร้างการมีส่วนร่วมอนุรักษ์การรำโทน – นกพิทิดของเยาวชน จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยใช้เทคโนโลยีสื่อวีดิทัศน์และสื่อออนไลน์. *วารสารศรีปทุมปริทัศน์ ฉบับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 16(2), 96-106.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2559). การสำรวจประเด็นทางจริยธรรมในการบริหารจัดการและนำเสนอเนื้อหาของหนังสือพิมพ์ในยุคดิจิทัล: กรณีหนังสือพิมพ์ท้องถิ่นภาคใต้. *สื่อมืออาชีพในยุคสงครามออนไลน์ สภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ*, 69-82.

เมธาวิ แก้วสนิท. (2559, ตุลาคม-ธันวาคม). ความต้องการรูปแบบและลักษณะเนื้อหา สื่อกิจกรรมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจ ประชาคมอาเซียนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช. *วารสารสุทธิปริทัศน์*, 30(96), 82-93.

กรกฎ จำเนียร และเมธาวิ จำเนียร. (2560, เมษายน-มิถุนายน). การศึกษาการเปิดรับสื่อและความต้องการสารคดีทางวัฒนธรรมทางโทรทัศน์ชุมชนของประชาชนจังหวัดนครศรีธรรมราช วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยฟาร์อีสเทอร์น, 11(2), 197-209.

กรกฎ จำเนียร และเมธาวิ จำเนียร. (2560, กันยายน-ธันวาคม). การออกแบบกิจกรรมแบบมีส่วนร่วมและการประเมินผลการจัดกิจกรรมอบรม ผลิตสื่อวีดิทัศน์สารคดีทางวัฒนธรรมแก่นักเรียนในโรงเรียน จ.นครศรีธรรมราช. วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยธนบุรี, 11(26), 60-69.

ผลงานวิชาการประเภท Proceeding ในที่ประชุมวิชาการ

เมธาวิ แก้วสนิท. (2558). **Community Relations: Necessary and Careful Component of Public relations Role.** ใน 15th International Conference “Communication Perspective: Social Connection in the Age of Digital Technology Practice” วันที่ 13 มิถุนายน 2558 ณ มหาวิทยาลัยบูรพา.

เมธาวิ แก้วสนิท และกรกฎ จำเนียร. (2558). การเรียนการสอนเชิงรุกในงานนิเทศศาสตร์เพื่อถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม: กรณีศึกษา รำโทน-นกพิทิต ต.กรูชิง อ.นบพิตำ จ.นครศรีธรรมราช. ใน การประชุมวิชาการระดับชาติ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต ครั้งที่ 5: 2558 “การพัฒนางานวิจัย รากฐานสำคัญของไทย ก้าวไกลสู่เวทีสากล” วันที่ 17-18 ธันวาคม 2558 ณ มหาวิทยาลัยราชภัฏภูเก็ต.

ผลงานวิชาการประเภทอื่น ๆ

เมธาวิ แก้วสนิท. (2558). เอกสารประกอบการสอนรายวิชาศิลปะการใช้ภาษาเพื่องานนิเทศศาสตร์. นครศรีธรรมราช: มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช.

เมธาวิ จำเนียร. (2560). การเขียนเพื่อการประชาสัมพันธ์เชิงสร้างสรรค์. สุราษฎร์ธานี: ทีเค กราฟิก การพิมพ์ และบรรจุกัณฑ์.

ภาคผนวก ค

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิให้แนวทางการพัฒนา

นักวิชาการ/นายห้างตระกูลที่มีชื่อเสียงได้รับการยอมรับหรือได้รับรางวัล

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ผลงาน
1	อาจารย์พิทยา บุษรารัตน์	ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติความเป็นมาและความเปลี่ยนแปลงของหนังตะลุงในพื้นที่ทะเลสาบสงขลา
2	อาจารย์จรรุญ หนูทอง	นักวิจัย สถาบันทักษิณคดีศึกษา มหาวิทยาลัยทักษิณ
3	ดร.บุญธรรม เทอดเกียรติชาติ	นายห้างตระกูลศิลปินาจารย์เกียรติยศ เคยได้รับรางวัลเด่นในฐานะ ศิลปินผู้ผลิตงานดีเด่นเพื่อเยาวชนประเภทสื่อชาวบ้าน จากคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ เมื่อวันที่ 11 กันยายน พ.ศ. 2524

นักวิชาการด้านการสื่อสารการเมือง

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง/ผลงาน
1	ผศ.ดร.อัครวิน เนตร โพธิ์แก้ว	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษาและกิจกรรมเพื่อสังคม และผู้อำนวยการหลักสูตรปริญญาเอก คณะนิเทศศาสตร์และนวัตกรรมการจัดการ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
2	รองศาสตราจารย์ ดร.ไมตรี จันทรา	บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช
3	ดร.ขจร ฝ้ายเทศ	รองหัวหน้าภาควิชา ภาควิชานิเทศศาสตร์และสารสนเทศศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ บางเขน มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	นางปิยดา สุนทรปิยะพันธ์
วัน เดือน ปีเกิด	5 กรกฎาคม 2520
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประวัติการศึกษา	<p>ปี พ.ศ. 2532 จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนมานิตานุเคราะห์</p> <p>ปี พ.ศ. 2535 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา</p> <p>ปี พ.ศ. 2538 จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุราษฎร์ธานี</p> <p>ปี พ.ศ. 2540 นิเทศศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ</p> <p>ปี พ.ศ. 2548 นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช</p>
ประวัติการทำงาน	<p>ปี พ.ศ. 2544 นักประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p> <p>ปี พ.ศ. 2545 อาจารย์สัญญาจ้าง โปรแกรมนิเทศศาสตร์ สังกัดคณะวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏสุราษฎร์ธานี</p> <p>ปี พ.ศ. 2556 อาจารย์พนักงานมหาวิทยาลัย สาขาวิชานิเทศศาสตร์ สังกัดคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ ธานี</p> <p>ปี พ.ศ. 2558 ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายสื่อสารองค์กร คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี</p> <p>ปี พ.ศ. 2560 ประธานสาขาวิชานิเทศศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏ สุราษฎร์ธานี</p>